REVISTA PĂDURILOR

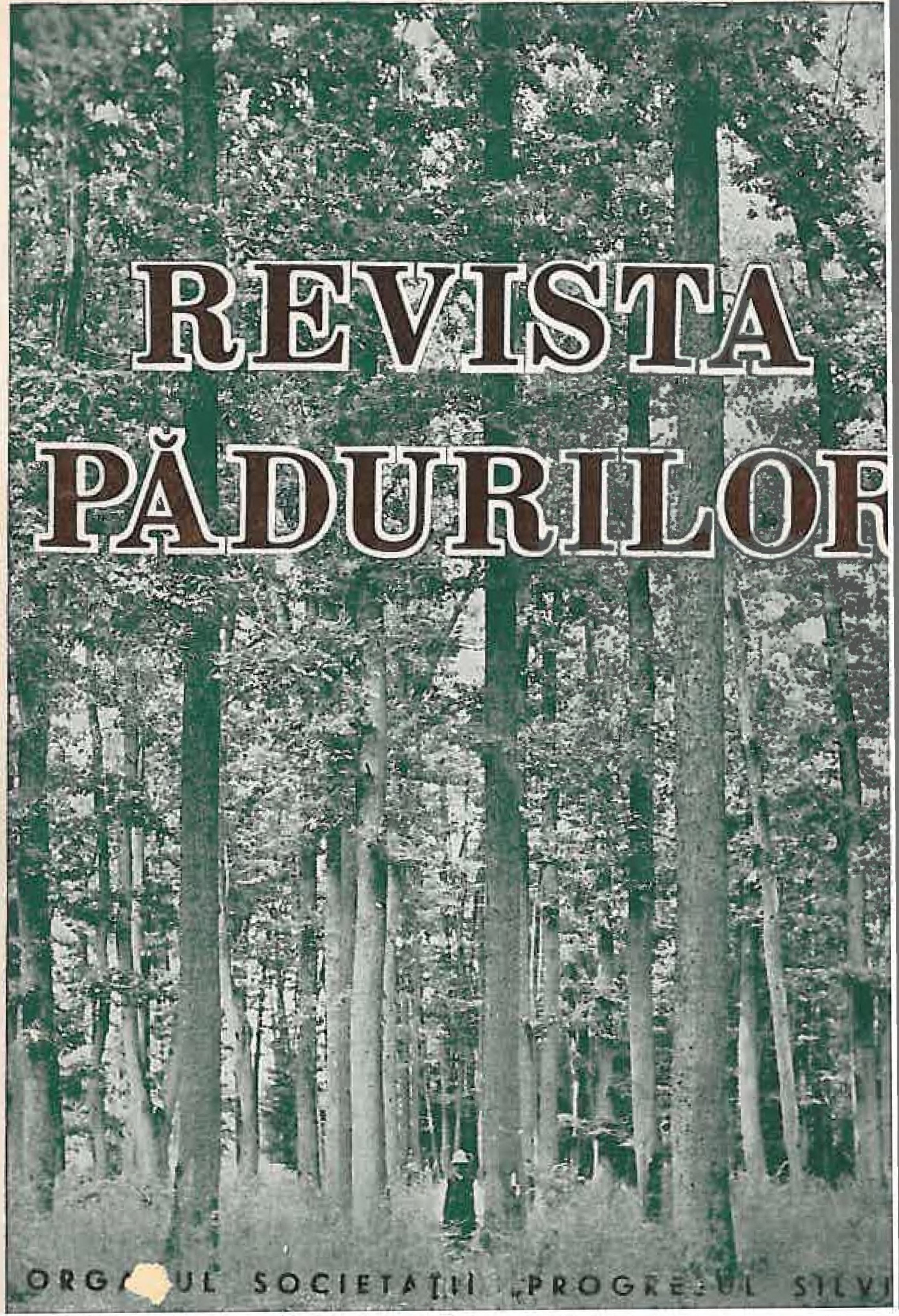

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVI

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice **de pe lângă Tribunalul Ilfov**
S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 55, Nr. 1—2 IANUARIE—FEBRUARIE 1943

SUMARUL:

Studii:

I. Vlad: O nouă metodă de conversiune — — — — — — — — — 1

Comentarii — Insemnări:

N. Nascu: Plutăritul lemnelor de foc pe Mureş — — — — — — — 16
J. Filipovici: Plutăritul lemnelor de foc pe Mureş — — — — — — — 20
N. Paşcovici: Contribuţiuni la studiul stejarului din Bucovina — — — 24
Eugen Vintilă: Umiditatea lemnului uscat în aer liber — — — — — 28

Vânătoare — Pescuit:

Vlad Macedoneanul: Primele lucrări de organizare la un teren de vânătoare 40

Cronica internă (pag. 44); *Cronica externă* (pag. 54); *Cronica cinegetică* (pag. 58); *Cercul de Studii* (pag. 64); *Cărţi* (pag. 73); *Reviste* (pag. 75); *Informaţiuni* (pag. 93); *Necrologie* (pag. 98); *Societatea „Progresul Silvic"* (pag. 103). *Publicaţii* (pag. 113).

SOMMAIRE:

Études:

Une nouvelle méthode de conversion — I. Vlad

Commentaires:

Le flottage du bois de chauffage en radeaux sur la rivière Mureş — — — N. Nascu
Le flottage du bois de chauffage en radeaux sur la rivière Mureş — — — J. Filipovici
Contributions à l'étude du chêne en Bucovine — — N. Paşcovici
L'umidité du bois séché en pleine air — Eug. Vintilă

Chasse et Pisciculture:

Les premiers travaux en vue de l'organisation d'un terrain de chasse — V. Macedoneanul
Chronique, Livres. Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic".

INHALT:

Abhandlungen:

Eine neues Umformungsverfahren — I. Vlad

Mitteilungen:

Die Flösserei des Brennholzes auf dem Mureşfluss — N. Nascu
Die Flösserei des Brennholzes auf dem Mureşfluss — J. Filipovici
Beiträge zum Studium des Eiche von der Bucovina— N. Paşcovici
Der Feuchtigkeitsgehalt des lufttrockenen Holzer — — Eug. Vintilă

Jagd und Fischerei:

Die ersten Organisationsarbeiten eines Jagdrevieres — — V. Macedoneanul
Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten, Nachruf, Verein „Progresul Silvic"

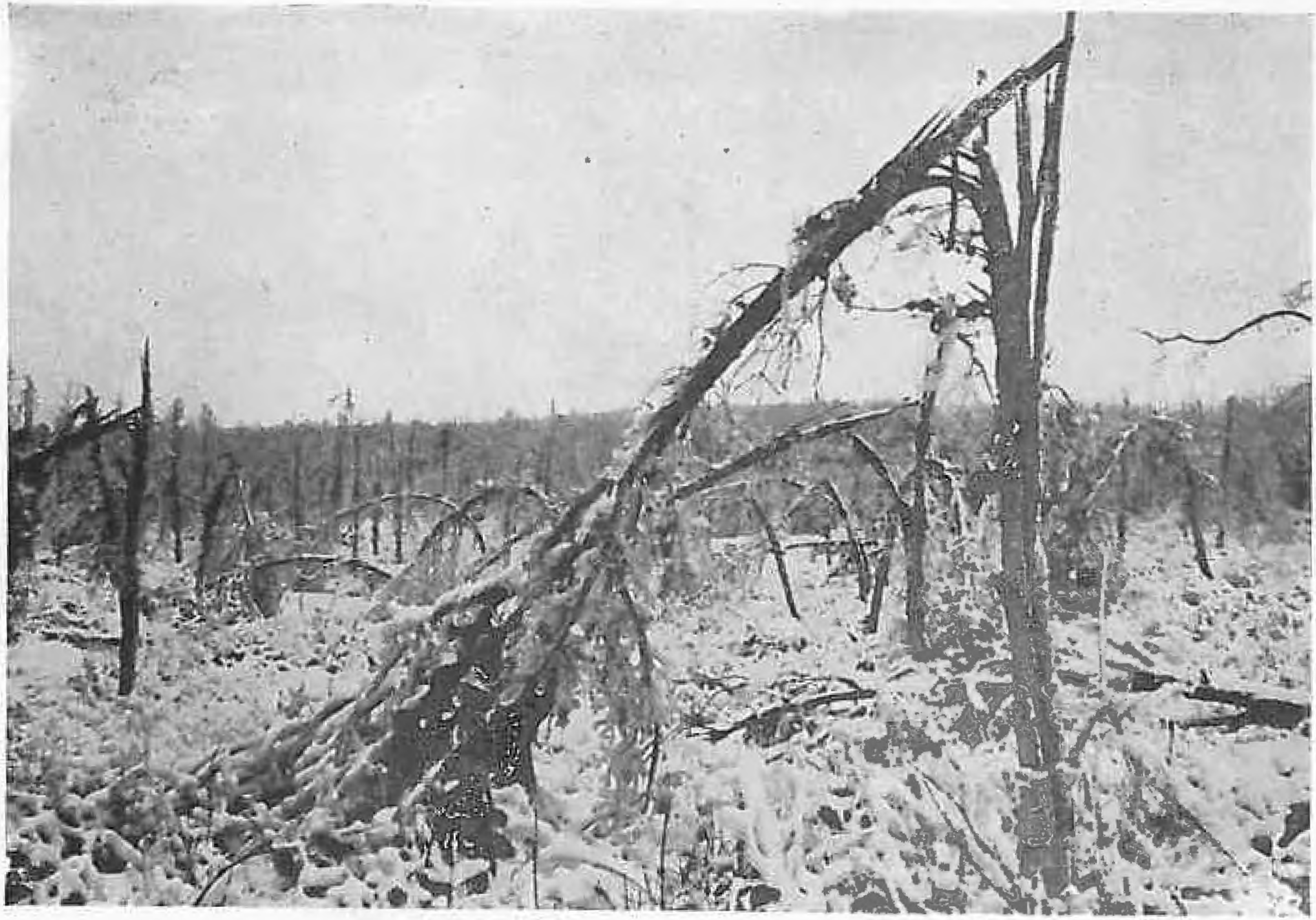

Clișeu V. Negulescu

Efectele poleiului din Noembrie 1942: rezerve de stejar doborîte.

Réserves de chêne brisées par le verglas de Novembre 1942

REVISTA PADURILOR ANUL 55. — Nr. 1—2/943

STUDII

O NOUA METODĂ DE CONVERSIUNE

de Ing. Dr. I. VLAD
de la Lab. de Silvicultură I. C. E. F.

Intr'un studiu asupra conversiunei [1]) arătam în încheiere, că trecerea cea mai obişnuită dela crângul simplu la codru se face în două feluri:

1. Prin lăsarea, la sfârşitul fiecărei revoluţii de crâng, a unui număr suficient de rezerve, potrivit repartizate; după câteva revoluţii, când numărul acestora este destul de mare şi vor produce sămânţă, se va proceda, după ce s'au făcut operaţiile preparatorii necesare, la regenerarea arboretului. (Folosirea într'un stadiu intermediar a regimului crângului compus).

2. Prin lăsarea arboretului din întreaga serie, sau dintr'o parte a seriei, să îmbătrânească, după care urmează regenerarea acestuia.

Bineînţeles, că aplicarea ambelor metode, dar mai ales a ultimei metode, presupune existenţa, în compunerea arboretului respectiv, a unui număr suficient de mare de indivizi din speciile dorite. Dacă avem de convertit o pădure degradată, trebue să se procedeze, într'un prim stadiu, la inobilarea masivului şi abia pe urmă la operaţiunea propriu zisă a conversiunei.

In acelaşi studiu arătam, că prima metodă este extrem de dificilă, din cauza intensivităţii culturii, reclamate de un crâng compus bine aplicat şi că metoda a doua a trecerii directe dela crâng la codru, deşi mai simplu de aplicat, presupune sacrificii mai mari pentru proprietarul respectiv. Aceasta mai ales, în cazul, când se întrerup, dela început, exploatările pe

---

1) Vlad I.: Câteva aspecte ale problemei conversiunei R. P. Nr 5—6. 1942.

întreaga suprafață a seriei, realizându-se venituri numai din operațiunile culturale.

In tot cazul, cele arătate mai sus, lăsau să se întrevadă posibilitatea aplicării atât a uneia din cele două metode, cât și a celeilalte, când anumite condițiuni prealabile — în primul caz, personal suficient și bine instruit, în al doilea caz, consimțirea sacrificiilor — erau îndeplinite. Aceste condițiuni depind, cel puțin în aparență, când se lucrează în arborete a căror stare permite dela început convertirea, exclusiv de dorința și voința factorului antropeic.

Foto I. Vlad

Ocolul silvic Lucieni, Jud. Dâmbovița, Pădurea Teiș.
Crâng în conversiune. Rezerve acoperite cu crăci lacome.

Iată însă că alte fenomene în legătură cu evoluția arboretului și cu factorii staționali contrazic această părere.

Intr'adevăr, este cunoscut faptul, că prin izolarea bruscă a rezervelor, nu numai că forma trunchiului acestora devine conică din cilindrică, dar se produce și o stagnare a creșterii în înălțime și, ceea ce este mai grav, rezervele unor specii dintre cele mai de valoare se îmbracă în crăci lacome, iar după câtva timp li se usucă vârful.

Fenomenul apariției crăcilor lacome și a uscării vârfului a fost explicat de L. Fabricius [2], ca fiind urmarea unui desechilibru între mărimea aparatului foliaceu şi a organelor subterane, desechilibru care se creiază, cu ocazia trecerii arboretului din starea de masiv strâns în starea de libertate şi este cu atât mai evident, cu cât diferenţa între aceste două stări este mai accentuată. Deci desechilibrul este de natură fiziologică, aducând cu sine o perturbare a funcţiunilor arborelui.

---

[2] Fabricius L., Ursachen der Wasserreiserbildung an Eiche. Forstwissenschaftliches Centralblatt. 1932

Cum se explică această perturbare?

Foto I. Vlad. 1939

Pădurea Colmar (Alsacia). O parte din apropiere de lunca Rinului. Sol fertil, umiditate suficientă. Rezerve cu coroana bine desvoltată, fără crăci lacome, având înălţimi comparabile cu a arborilor crescuţi în masiv.

Prin exploatarea arboretului din jurul rezervei, dispărând concurenţa acestuia, atât în spaţiul aerian, cât şi în cel subteran, rădăcina rezervei poate să absoarbă o cantitate mai mare de lichide, încărcate cu substanţe minerale. In acelaşi timp mugurii proventivi sunt expuşi acţiunii de stimulare a luminii. Din cauza desvoltării rezervei în masiv, coroana acesteia rămâne puţin desvoltată. Totuşi, atâta timp cât concurenţa în sol persistă, aparatul foliaceu poate să facă faţă, elaborând, prin procesul asimilării, seva ascendentă. Când însă curentul de sevă ascendentă devine, prin dispariţia concurenţei, mai abundent, aparatul foliaceu devine neîndestulător, producându-se desechilibrul urmat de perturbarea amintită.

Sub influenţa plusului de sevă ascendentă şi a luminii încep mugurii proventivi să se desvolte luând astfel naştere crăcile lacome. Acestea cresc şi la un moment dat, echilibrul între rădăcină şi coroană se restabileşte. Crăcile însă nu-şi încetează creşterea şi, după câtva timp, seva ascendentă nu mai ajunge, pentru ca să alimenteze întreaga coroană. Partea superioară a coroanei începe să lâncezească, iar mai târziu se usucă.

Intrarea stării de echilibru între coroană şi rădăcină, urmată de uscarea vârfului rezervei, este grăbită de faptul, că prin creşterea din nou a masivului din jurul rezervei, rădăcina absoarbe din ce în ce mai puţin intens, fiind concurată de rădăcinile arboretului tânăr, coroana rămânând însă la aceiaşi mărime.

Am spus mai sus, că desechilibrul între aparatul foliaceu şi cel radicilar este cu atât mai evident, cu cât masivul din care a făcut parte rezerva a fost mai strâns, deci, cu cât coroana acesteia a fost mai puţin desvoltată.

Dar desechilibrul mai este influenţat în mod nefavorabil şi de lipsa de umiditate şi săruri din sol şi de intensitatea fenomenului transpiraţiei, care fac mult mai simţită concurenţa între arbori.

De fapt, dacă în timpul, cât viitoarea rezervă creşte în masiv, dispune de spaţiu suficient, pentru ca să-şi desvolte coroana, se înţelege că o eventuală activare a absorbţiei din sol — rezultat al izolării brusce — nu mai găseşte arborele atât de nepregătit, pentru a prelucra seva. Această susţinere este cu atât mai valabilă, cu cât solul pe care creşte arboretul respectiv este mai fertil, în acest caz arborele putându-se hrăni chiar înainte de a fi rezervat, fără să simtă prea mult concurenţa vecinilor.

Pentru ce influenţează intensificarea transpiraţiei, în mod nefavorabil, desvoltarea rezervei după izolare?

Se înţelege că arborele ales ca rezervă, atâta timp cât creşte în masiv, îşi stabileşte o stare de echilibru între funcţiunile sale, această stare persistând tot timpul, cât nu se schimbă nimic în condiţiile de vegetaţie.

Când se taie arboretul din jur, coroana fiind expusă din plin influenţei căldurii şi curenţilor atmosferici, transpiraţia devine mai activă.

Prin urmare se poate presupune că, pe lângă faptul dispariţiei concurenţei din sol, contribue la intensificarea absorbţiei de lichide şi substanţe minerale şi fenomenul transpiraţiei.

Când prin desvoltarea arboretului înconjurător apare din nou concurenţa între rădăcini, coroana are, cel puţin la început, aceiaşi mărime. Deci, transpiraţia ar trebui să rămână, cu aproximaţie, constantă. Absorbţia rădăcinii reducându-se, înseamnă că arborele nu mai poate face faţă unei transpiraţii, socotită normală după mărimea coroanei sale.

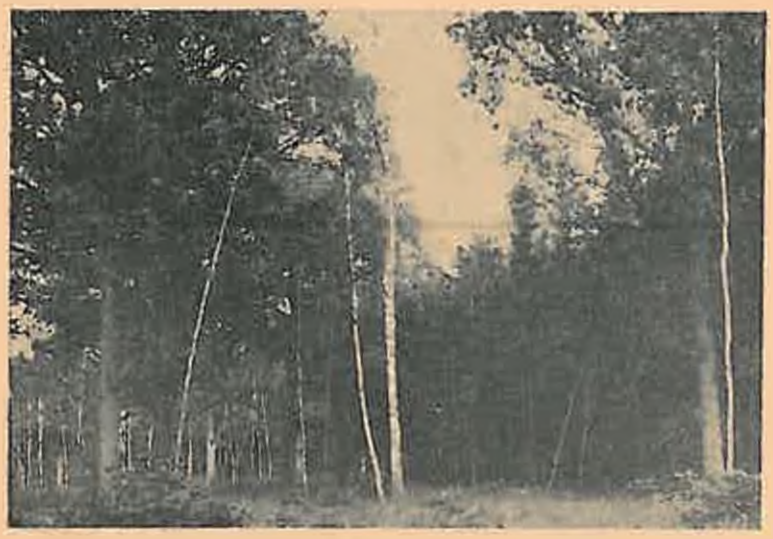

Foto I. Vlad, 1933.

Pădurea Burgbernheim (în apropiere de Wurzburg). Arboret de crâng compus în stadiu înaintat de degradare. Rezerve bătrâne cu tunchiul aproape în întregime acoperit în crăci lacome. Rezerve tinere de mesteacăn. Intr'un parchet alăturat s'a procedat la conversiune, defrişându-se arboretul şi plantându-se molid.

După cum se vede, transpiraţia intensifică deci şi accelerează apariţia perturbărilor în funcţiunile arborelui, cu toate urmările de care ne-am ocupat.

Fertilitatea solului şi izolarea treptată a rezervei anihilează sau atenuează şi în acest caz efectele.

Din cele de mai sus ar rezulta, că plecând dintr'o regiune de luncă, recrudescenţa fenomenului amintit devine cu atât mai evidentă, cu cât suntem spre stepă mai aproape de staţiunile improprii pentru cultura pădurilor.

ţiei de lichide şi substanţe minerale şi fenomenul transpiraţiei.

Când prin desvoltarea arboretului înconjurător apare din nou concurenţa între rădăcini, coroana are, cel puţin la început, aceiaşi mărime. Deci, transpiraţia ar trebui să rămână, cu aproximaţie, constantă. Absorbţia rădăcinii reducându-se, înseamnă că arborele nu mai poate face faţă unei transpiraţii, socotită normală după mărimea coroanei sale.

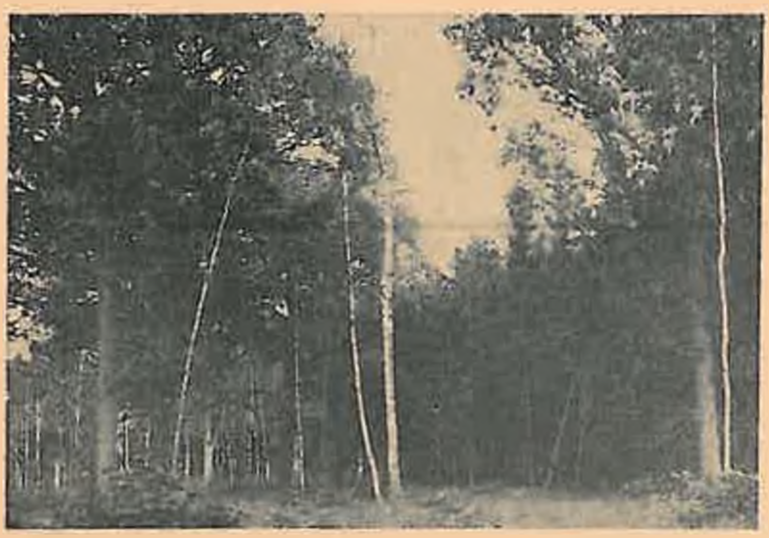

Foto I. Vlad, 1938.

Pădurea Burgbernheim (în apropiere de Würzburg). Arboret de crâng compus în stadiu înaintat de degradare. Rezerve bătrâne cu trunchiul aproape în întregime acoperit în crăci lacome. Rezerve tinere de mesteacăn. Într'un parchet alăturat s'a procedat la conversiune, defrişându-se arboretul şi plantându-se molid.

După cum se vede, transpiraţia intensifică deci şi accelerează apariţia perturbărilor în funcţiunile arborelui, cu toate urmările de care ne-am ocupat.

Fertilitatea solului şi izolarea treptată a rezervei anihilează sau atenuează şi în acest caz efectele.

Din cele de mai sus ar rezulta, că plecând dintr'o regiune de luncă, recrudescenţa fenomenului amintit devine cu atât mai evidentă, cu cât suntem spre stepă mai aproape de staţiunile improprii pentru cultura pădurilor.

Dacă cercetăm însă mai de aproape fenomenul şi facem o reprezentare a frecvenţei, cazurilor de rezerve cu crăci lacome şi cu vârful uscat, pentru fiecare tip staţional în parte, vedem că numărul cazurilor după ce creşte şi atinge un maximum, începe sa scadă dela un timp, devenind tot mai mic până când ajungem la limita de vegetaţie a pădurii.

Fenomenul este uşor de explicat, dacă ne gândim că în apropierea limitei de vegetaţie spre stepă, pădurea devine, în mod natural, din ce în ce mai rară, ajungând, în anumite condiţiuni de vegetaţie, să nu mai formeze stare de masiv. Deci, în mod practic, chiar dacă se tale câţiva arbori, nu se mai poate vorbi de o izolare propriu zisă.

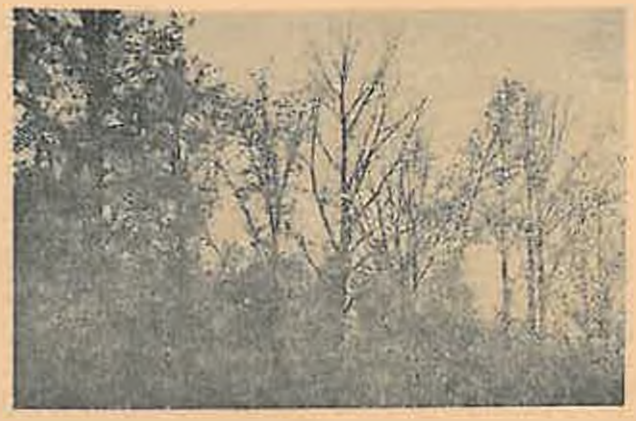

Foto I. Vlad.

Pădurea Silistea, Ocolul silvic Nucet, Rezerve acoperite cu crăci lacome, Arboret în conversiune.

Dar în atari cazuri, nu se mai pune problema aplicării crângului compus şi mai puţin a conversiunei.

In viaţa rezervei, cu ocazia izolării brusce, se mai produce şi un desechilibru din punct de vedere static.

Intr'adevăr, prin analogie, se poate spune, ca un arbore se comportă ca o grindă incastrată, de rezistenţă egală faţă de acţiunea orizontală a vântului [3]).

---

[3]) Metzger, Studien über den Aufbau der Bäume nach statischen Gesetzen. Mündener forstl. Hefte. 1894 und 1895.

Dr. Ing. Kurt Fritsche: Physiologische Windwirkung auf Bäume, Allg. Forst- und Jagdzeitung. 1928.

Atâta timp cât rezerva creşte in masiv strâns, este puţin solicitată de forţele din afară, aşa că nu trebue să reziste decât presiunii proprii, care creşte dinspre vârf spre bază. Pentru ca să reziste acestei forţe, trunchiul se lăbărţează puţin spre bază. In momentul izolării trunchiul trebue să reziste în plus forţei vântului, care izbeşte arborele in plin. Reacţiunea acestuia se manifestă printr'o lăţire a inelelor anuale spre bază şi o ingustare a acestora, care merge până la complecta încetare a creşterii spre vârf, urmată de o micşorare evidentă a creşterii în înălţime. Totul revine la normal prin restabilirea stări de masiv, creşterea în înălţime reluându-şi mersul anterior izolării, iar inelele anuale lăţindu-se mult sub coroană şi îngustându-se până la dispariţia completă spre bază (atenţie la stabilirea vârstei rezervei prin numărarea inelelor).

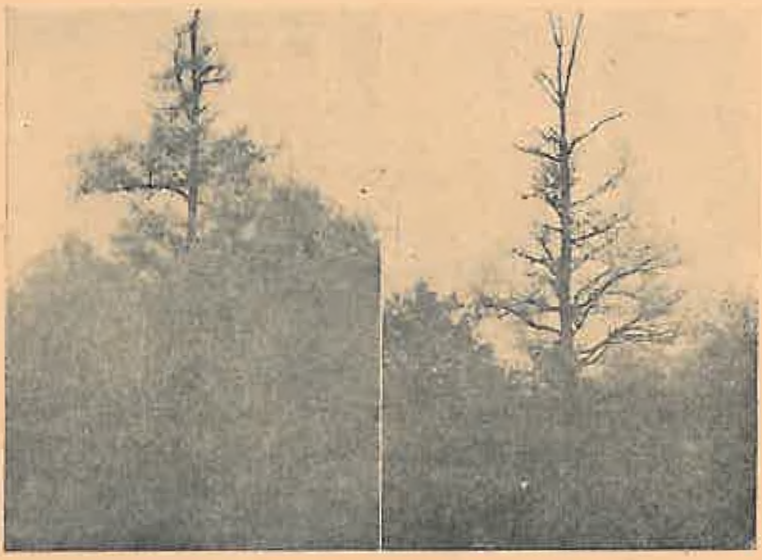

1. Pădurea Bucşani-Rătoaia din jud. Dâmboviţa. Rezervă acoperită cu crăci lacome.

2. Acelaşi pădure. Rezervă cu vârful uscat.

Se ştie însă, că înălţimea elementului crâng numai în cazuri rare ajunge să egaleze pe aceea a rezervei, aşa că, în mod practic, trunchiurile acestora pierd mult din înălţimea arborelui crescut în masiv, rămân la bază foarte lăbărţate şi de formă conică, lemnul având o constituţie foarte puţin omogenă şi fiind, în general, din cauza crăcilor lacome, foarte noduros. Toate acestea contribue la o declasare a lemnului din punct de vedere technologic.

Rezervele izolate brusc mai sunt amenințate să fie rupte de vânt, mai ales când acesta este ajutat de chiciură.

Cum s'ar putea evita perturbările amintite, fără să se renunțe, într'un stadiu intermediar, la aplicarea crângului compus, cu ocazia conversiunei?

Două sunt procedeele care s'ar putea presupune, că pot să dea un rezultat mai mult sau mai puțin favorabil:

a) Procedeul după care rezervele vor fi ca și până acum, cât mai uniform repartizate, izolarea acestora fiind urmată, ori de câte ori este necesar, de operațiunea curățirii crăcilor lacome.

b) Procedeul rezervării arborilor, aparținând speciilor ce formează crăci lacome, în grupe de diferite mărimi.

Primul procedeu ne ajută să evităm, în parte, perturbările fiziologice ale rezervei, căutându-se în mod artificial să se oprească, cel puțin la început, desvoltarea coroanei.

Am spus în parte, pentrucă deși rămâne coroana rezervei la mărimea inițială, prin izolare se intensifică totuși la maximum procesul transpirației, care, cel puțin în regiunea unde factorul minim este umiditatea, poate să provoace uscarea vârfului rezervei.

Rămâne însă valabilă afirmația asupra desechilibrului static, cu toate urmările, care nu sunt deloc de neglijat.

La aceasta se adaugă și dificultatea de a se menține în elementul crâng speciile de valoare, care suportă greu umbra, această dificultate devenind din ce în ce mai mare, pe măsura înmulțirii rezervelor. Nu este apoi de neglijat nici faptul, că aplicându-se această metodă, nu scăpăm complect, cu ocazia regenerării, de lupta cu lăstarii, deoarece o mare parte din rezervele aparținând claselor tinere, nu au pierdut facultatea de a lăstări, această susținere fiind valabilă și pentru elementul crâng, care s'a mai putut eventual menține, pe locurile unde rezervele sunt, din diferite motive, mai rare.

Pe lângă cele arătate mai sus, trebue să se accentueze în mod deosebit, asupra faptului, că operațiunea curățirii crăcilor, în mod artificial, presupune o intensificare deosebită a gospodăriei forestiere respective, reclamând personal numeros și priceput, care să execute lucrarea cu o deosebită grijă și la timp, dar mai reclamând și cheltueli mari, condițiuni care sunt extrem de greu de îndeplinit în majoritatea pădurilor, care trebue să fie convertite.

Tocmai acestor dificultăţi se datoreşte eşuarea, în Franţa, a lucrărilor de conversiune pe mii şi mii de hectare, trebuind să se revină, când numărul de rezerve rămase sănătoase a permis acest lucru, la crângul compus, sau în cazul cel mai rău, chiar la crângul simplu [4]).

Rezolvă al doilea mod de procedare mai bine şi mai uşor problema?

Foto I. Vlad. 1933.

Pădurea Colmar (Alsacia). Trunchiu de stejar exploatat în crâng compus. Coroana ocupă 2/3 din lungimea fusului. Efectele izolării brusce foarte vizibile.

Prin rezervarea arborilor, aparţinând speciilor care formează crăci lacome, în grupe, se înlătură, cu excepţia rezervelor depe marginea grupelor, atât perturbările datorite desechilibrului fiziologic, cât şi celui static. Prin urmare s'ar putea susţine, că pe această cale s'ar ajunge la un rezultat bun.

Să ne imaginăm ce se întâmplă cu un parchet de crâng simplu în timpul revoluţiei de conversiune şi cum se prezintă acest parchet la începutul perioadei de regenerare.

La sfârşitul primei revoluţii de crâng, pe care să o presupunem de 25 ani, se lasă primul lot de rezerve, mare parte

---

4) Roger Blais: La conversion. Une grande querelle forestière. Paris, 1936

în grupe, iar o parte din cele ce aparţin speciilor, ce nu se acoperă cu crăci lacome, putând să fie uniform repartizate pe suprafaţa parchetului. La sfârşitul fiecărei revoluţii se procedează la fel, exploatându-se numai elementul crâng.

Presupunând revoluţia de conversiune de 75 ani, însemnează că primul lot de rezerve vor avea, după trecerea acestei revoluţii, vârsta de 100 ani, al doilea lot 75 ani, al treilea 50 ani şi al patrulea, vârsta crângului exploatabil, adică 25 ani.

In acest moment parchetul este considerat, ca fiind apt pentru a intra în perioada de regenerare.

Foto I. Vlad, 1938

Pădurea Răsboeni. Ocolul Silvic Blăgesti (Epitropia Sf. Spiridon din Iaşi)
Rezerva acoperită cu crăci lacome.

Care este forma arboretului pe suprafaţa acestui parchet?

Evident că se vor găsi printre grupele mai mult sau mai puţin numeroase, şi cât mai uniform posibil repartizate, având vârsta de 100 ani, altele cu vârsta de 75 ani şi în sfârşit cele mai tinere cu vârsta de 50 ani. Pe anumite porţiuni, unde rezervele s'au repartizat mai regulat şi apar izolate, forma arboretului va fi aceea a unui crâng compus clasic. In rest, vom avea arboret de crâng ajuns la sfârşitul revoluţiei de 25 ani.

Din cele de mai sus rezultă, că într'un astfel de arboret, acesta nefiind omogen, nu poate fi vorba de o regenerare naturală, decât pe anumite porţiuni, unde grupele au vârstă mai înaintată. Nu am scăpat apoi complect nici de concurenţa lăstarilor şi nici de perturbările amintite.

Dacă se poate spune deci, că procedeul, în ceea ce privește lăsarea rezervelor, poate să fie socotit ca fiind foarte indicat pentru crângurile compuse, destinate a rămâne și pe mai departe ca atare, prezintă totuși unele inconveniente, când acest regim este folosit numai ca auxiliar pentru o conversiune.

Nu putem lăsa nerelevat nici faptul, că în grupele noastre nu se mai poate desvolta elementul crâng, acestea fiind tratate ca porțiuni, cărora li se aplică regimul codrului, așa încât rezultatul exploatărilor va fi, pe măsură ce crește numărul grupelor, din ce în ce mai puțin satisfăcător pentru proprietar.

Concluzia: sacrificiile sunt în multe cazuri insuportabile, deși prin aplicarea acestui procedeu nu se poate ajunge niciodată la un punct mort, ca în cazul aplicării generale a crângului compus clasic.

In rezumat, se poate afirma, că deși unele din variantele primei metode — folosirea într'un stadiu intermediar a crângului compus — ar putea să ducă la rezultatele scontate, aplicarea acestora este însoțită de atâtea dificultăți și sacrificii, încât se impune găsirea altei soluții a problemei.

Metoda originală, pe care ne propunem să o descriem în cele ce urmează, este o metodă mixtă, combinând „lăsarea unei părți a arboretului să îmbătrânească" cu aplicarea în restul seriei a regimului crângului.

Să presupunem că avem o serie de crâng simplu, cu o revoluție de 30 ani. Vom găsi deci, în această serie, arborete cu vârste dela 1—30 ani.

Dacă împărțim seria respectivă, de ex. în 5 afectații revocabile sau permanente, vârsta arboretelor în fiecare afectație va fi:

I	II	III	IV	V
30—25	24—19	18—13	12—7	6—1

In perioada I-a din revoluția de conversiune, perioadă pe care o putem considera egală cu revoluția de crâng, lăsăm arboretul din prima afectație să îmbătrânească, executând pe porțiunea respectivă numai tăieri preparatorii. Din restul afectațiilor presupunem că am format o serie de crâng simplu cu revoluția de 30 de ani, pe care facem tăierile rase obișnuite.

La sfârşitul acestei perioade de conversiune, sau revoluţii de crâng, arboretul se prezintă astfel ca vârstă:

I	II	III	IV	V
60—55	30—23	22—16	15—8	7—1

Numărul de parchete de crâng încadrate în afectaţiile II—V, nu este egal. Aceasta inegalitate nu influenţează cu nimic mersul exploatării, care se petrece după prevederi în cei 30 ani, trăindu-se anual câte un parchet.

Când arboretul din prima perioadă a atins vrâsta de 55—60 ani, oricare ar fi speciile, lupta cu lăstarii a devenit foarte puţin periculoasă.

In acest moment, putem să procedăm, în afectaţia I-a, la însămânţare sub masiv şi tăieri succesive, adaptate exigenţelor speciilor de regenerat.

In timpul de 30 ani din perioada a 2-a, cât facem regenerarea arboretului din afectaţia I-a, lăsăm să îmbătrânească arboretul în afectaţia II-a şi aplicăm crângul simplu, considerând celelalte trei afectaţii ca formând o serie. La sfârşitul acestei perioade, arboretul se prezintă, ca vârstă, după cum urmează:

I	II	III	IV	V
30—1	60—53	30—21	20—11	10—1

In perioada a 3-a lăsăm să îmbătrânească arboretul din afectaţia a III-a şi regenerăm afectaţia a II-a. In afectaţiile IV şi V, aplicăm crângul simplu, formând o serie şi executăm operaţiuni culturale în afectaţia I-a.

La sfârşitul perioadei găsim:

I	II	III	IV	V
60—31	30—1	60—41	30—16	15—1

Procedând mai departe, în acest fel, avem la sfârşitul perioadei a 4-a, următoarea gradaţie de vârstă:

I	II	III	IV	V
90—61	60—31	30—1	60—46	30—1

iar la sfârşitul perioadei a 5-a:

I	II	III	IV	V
120—91	90—61	60—31	30—1	60—30

In momentul, când după trecerea revoluţiei de conversiune gradaţia de vârstă se prezintă ca mai sus, deşi nu chiar normală, putem spune că problema a fost rezolvată.

Intocmind un tabel sinoptic, referitor la evoluţia claselor de vârstă şi a operaţiunilor de executat in timpul revoluţiei de conversiune, acesta se prezintă sub forma:

La sfârşitul perioadei de conversiune	Afectaţia				
	I	II	III	IV	V
	ani	ani	ani	ani	ani
1	60—55	30—23	22—16	15—8	7—1
2	30—1	60—53	30—21	23—11	10—1
3	60—31	30—1	60—41	30—16	15—1
4	90—61	60—31	30—1	60—46	30—1
3	120—91	90—61	60—31	30—1	60—30

sau după lucrările ce se execută:

La fârşitul perioadei de conversiune	Afectaţia				
	I	II	III	IV	V
	Operaţiuni de executat				
1	Tăieri preparatorii	Crâng simplu	Crâng simplu	Crâng simplu	Crâng simplu
2	Tăieri de regenerare	Tăieri prep.	Crâng	Crâng	Crâng
3	Operaţiuni culturale	Tăieri de regen	Tăieri prep.	Crâng	Crâng
4	Operaţiuni culturale	Operaţiuni culturale	Tăieri de regen	Tăieri prep.	Crâng
5	Operaţiuni culturale sau tăieri regen	Operaţiuni culturale	Operaţiuni culturale	Tăieri regen.	Tăieri prep.

Examinând tabelul de mai sus, iese clar in evidenţă, că sacrificiul impus proprietarului de pădure este redus la minimum:

— că acest sacrificiu nu întrece cu nimic pe acela al lăsării unui fond de rezervă, atât de des întâlnit în Franţa şi atât de necesar, mai ales pentru un proprietar particular;

— că sacrificiul nu întrece pe cel cu ocazia de lăsarea a 150—200 rezerve pe ha şi pe întreaga suprafaţă a pădurii şi este departe de cel impus, când după 2—3 revoluţii de crâng numărul rezervelor devine foarte mare şi elementul crâng dispare aproape complect;

— că veniturile scad numai în perioada I-a, în perioada 2-a pierderea fiind compensată, în mare parte, prin exploatarea arboretulului din afectaţia I-a, care are o vârstă dublă faţă de cea a arboretului din crâng;

— că dela un timp, dacă se execută operaţiunile culturale în mod raţional, veniturile merg crescând;

— că inconvenientele, ce grevau metodele de care ne-am ocupat, dispar aproape în întregime, arborii crescând în masiv mai mult sau mai puţin strâns;

— ca metoda este aplicabilă, indiferent de starea şi compoziţia iniţială a arboretului de convertit, dacă în timpul perioadei de preparaţie i se dă acestuia cel puţin liniştea necesară. Se exceptează bine înţeles pădurile complect împoenite;

— că dacă voim să regenerăm pădurea pe cale naturală, nu avem decât sa adoptăm o perioadă de conversiune (revoluţie de crâng) mai mare, pentru ca arborii să producă, la sfârşitul acesteia, sămânţă. Se ştie însă, că arborii proveniţi din lăstar dobândesc această facultate la vârste destul de mici. In cazul acesta, se impune ca în arboret să existe speciile de valoare, care merită să fie menţinute în codru.

Mai departe, adăugăm, că dacă mărim numărul afectaţiilor, conversiunea seriei reclamă timp mai îndelungat, însă sacrificiile sunt mai mici şi invers, dacă micşorăm numărul acestora, se petrece totul într'un tempo mai repede, dar cu sacrificii mai mari.

Lungimea perioadelor are ca limită superioară numărul de ani la care arboretul, rezultat din lăstari, atinge vârsta fizică, iar ca limită inferioară, momentul în care facultatea de a lăstari pierde din intensitate.

Având în vedere apoi uşurinţa aplicării acestei metode şi siguranţa ajungerii scopului propus, credem că metoda poate să fie aplicată cu succes în împrejurările staţionale, la care se adaugă şi intensivitatea culturii forestiere, dela noi.

Une nouvelle methode de conversion.

Ein neues Umformungsverfahren

In einem früheren Aufsatz, der in Revista Pădurilor Nr. 5—6/1942 erschienen ist, kam der Verfasser zum Schluss, dass man vom Niederwald ausgehend, je nach den Umständen, entweder mittelbar, durch eine Mittelwaldzwischenstufe zum Hochwald überführen kann, oder unmittelbar, durch Altwachsenlassen der Stockausslägе denselben Zweck erreicht. Im ersten Falle mus man die technischen Schwierigkeiten, die mit diesem Verfahren verbunden sind, mit in den Kauf nehmen; im zweiten Fall, kann man diese Schwierigkeiten vermeiden, dafür aber nimmt das Stossen auf Hindernissen wirtschaftlicher Natur erheblich zu.

Wenn man die ganze Angelegenheit etwas näher betrachtet, tritt in Erscheinung, dass die Störung des Gleichgewichtes vom physiologischen und statischen Standpunkt, nebst anderen Nachteilen, die die Anwendung der ersten Methode, in allen ihrer Formen, mit sich bringt, so schwer in die Schalle fällt, dass die Methode, besonders fur die Standorte in der Nähe von der Steppe, als umbrauchbar zu bezeichnen ist.

Die zweite Methode in der alten Form verlangt vom Besitzer, wie gesagt, zu grosse Opfer.

Um diese Nachteile und Hindernisse zu beseitigen, schlägt der Verfasser die Anwendung eines neuen kombinierten Verfahrens vor.

Dieses Verfahren vereinigt, zur selben Zeit das „Altwerdenlassen" eines Teils der Betriebsklasse mit dem Abtrieb des Bestandes nach dem Muster des Niederwaldes, auf den anderen Teilen derselben.

Man kann das Verfahren, für unsere Vegetationsbedingungen, als angebracht erklären.

OMENTARII–INSEMNĂRI

PLUTĂRITUL LEMNELOR DE FOC PE MUREŞ

de Ing. N. NASCU

Până acum literatura noastră forestieră cunoştea numai 2 forme de transport pe apă la lemnul de foc şi anume: plutitul liber şi transportul pe şlepuri.

De câţiva ani se practică pe Mureş, deşi pe scară mică, transportul lemnului de foc legat în plute şi condus de oameni, la fel ca şi plutele de trunchi de brad depe valea Bistriţei.

Dacă în timp normal acest mod de transport avea numai un interes local, faţă de greutăţile actuale de transport, cred că este cazul a se examina mai deaproape şi a se vedea în ce măsură se poate practica şi pe alte râuri plutibile.

In trecut, pe Mureş plutitul trunchilor de răşinoase s'a făcut pe o scară întinsă începând dela Reghinul Săsesc până la Seghedin şi chiar mai departe pe râul Tisa şi după cum afirmă unii, chiar pe Dunăre. După unirea Ardealului începând din 1919 transportul s'a făcut pe scară mai mică şi de regulă numai până la Arad. Conducătorii plutelor se recrutau de regulă dintre locuitorii comunei Tisa judeţul Hunedoara sau din comunele Sălciva, Pojoga şi Căprioara din judeţul Severin, toate fiind în apropiere de Zam, unde pe vremuri era vama Ardealului şi târg de lemne plutite.

Plutaşii transportau pe lângă plutele propriu zise şi alte mărfuri, pe cari le încarcau pe plutele formate din trunchi de răşinoase, în special mere. Pe o plută se încărcau 2—3 vagoane de mere. Se obţinea o mare economie de cheltueli la transport. Pe aceste plute se încărca uneori şi lemn de foc, însă volumul lemnului de foc astfel transportat este atât de mic încât nu prezintă nici un interes.

Acestor plutaşi le-a venit idea de a forma plute din lemn de foc şi a-l transporta astfel pe apă. Intâia oară au apărut aceste plute prin 1928 şi se transporta anual prin acest sistem numai de către locuitorii din Tisa între 100—200 vagoane lemne de foc, iar celelalte comune asemenea cel puţin tot atâtea de fiecare.

Pe C. F. R. distanţa Tisa—Arad este de 111 Km. iar pe Mureş circa 160 Km.

Această distanţă este străbătută cu plutele, când apa este mare, în 3 zile, iar când apa este mică între 5—6 zile.

De regulă se leagă 2 sau 3 plute una de alta, pentru conducerea lor fiind necesari 2 oameni, unul înainte şi altul dinapoi.

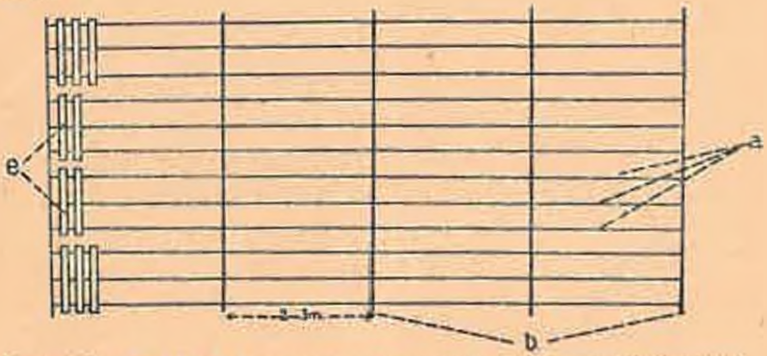

Legendă: a=prăjini longitudinale; b=rigle transversale; e=stiva de lemne de foc.

Plutele sunt construite în modul următor:

Se face un grătar de prăjini (stinghii) cari se prind între ele cu cuie şi peste acest grătar se aşează lemnul de foc. Grătarul este făcut din lemne rotunde groase de 10—15 cm diametru şi lungi de 8 până la 12 m de orice esenţă, cari se extrag din păduri cu consistenţa plină, unde se găsesc prăjini drepte şi lungi. Lungimea plutei variază după lungimea prăjinei, iar lăţimea ei este de 4 la 6 m după numărul stivelor clădite.

Fiecare stivă este clădită pe 3 prăjini longitudinale iar 4 până la 6 astfel de stive puse alături sunt legate între ele prin rigle transversale formând o plută, după cum se poate vedea din schema de mai sus.

Inălţimea stivelor este de 50—60 cm şi sunt acoperite tot de un grătar care este însă mai rar. La 3 prăjini longitudinale dedesubt îi corespunde deasupra numai una prăjină longitudinală. Grătarul de jos cu cel de sus, sunt legate între ele cu pari verticali.

Văzută din față pluta are următoarea schemă:

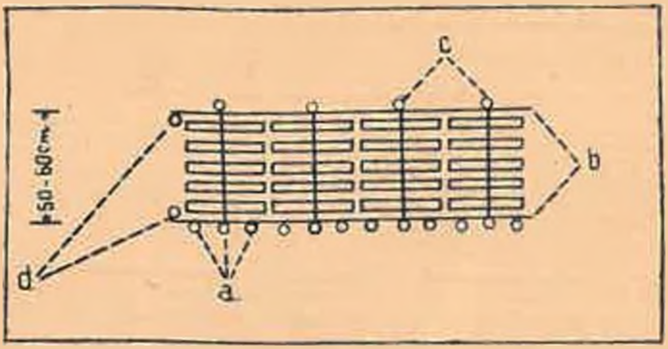

Legendă: a=prăjini longitudinale; b=rigle transversale; c=pari verticali d=prăjini laterale.

Pluta văzută lateral are următoarea schemă:

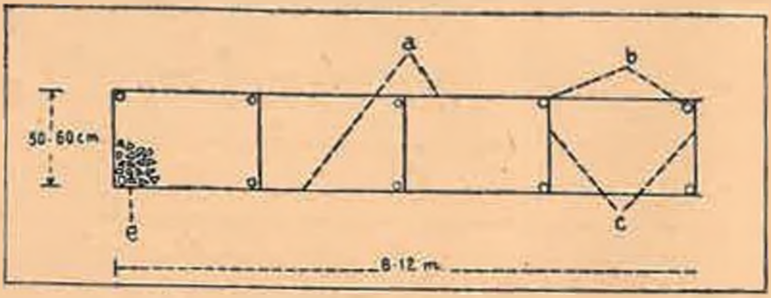

Legendă: a=prăjină longitudinală; b=rigle transversale; c=pari verticali; e=stive de lemn de foc.

Pe fețele laterale ale plutei deasemenea sunt prinse prăjini longitudinale pentru a se evita pierderi în timpul transportului.

Dacă prăjina are 10 m lungime și sunt alăturate 5 stive de 60 cm înălțime vom avea (10×5×0,6) 30 steri într'o astfel de plută. De regulă se transportă 2 plute legate cap la cap astfel că un transport condus de 2 oameni duce 3 vagoane lemn de foc.

Dacă apa este mare și lină se pot face plute mai mari. Dacă apa este repede, plutele trebue să fie mici. Pluta mare are viteză mai mare și este mai greu de condus.

O plută de 20—25 steri se construește într'o singură zi, de 2 lucrători, necesitând următorul material:

22—24 buc. prăjini longitudinale de 8—12 m.
4— 5 buc. rigle transversale;

20—25 pari verticali de 0,80 m;

5 Kg cuie de sârmă;

5 Kg sârmă arsă de 2,8—3 mm pentru cuplarea plutelor între ele; 1 funie de ancorat; 1 scândură de cârmă.

Pluta se construește pe țărm, pe niște prăjini fixate în pământ înclinate și perpendicular pe firul apei, cari servesc drept șine, lansându-se pe apă după ce este complect terminată.

Pentruca să se poată pluti, un râu nu trebue să aibă bolovani sau alte piedeci cari să izbească pluta.

Plutitul în regiunile bătute de vânturi este anevoios.

Pentru utilizarea apei se plătește Serviciului Apelor o taxă de 180—190 lei de vagon.

In comuna Tisa se pot găsi în prezent circa 30 de locuitori cari știu să plutească lemnul de foc, iar în comuna Sălciva vreo 50 de plutași.

Plutașii sunt dispuși a pleca în orice parte a țării pentru a face plutitul dacă li se crează condițiuni favorabile de câștig.

Deși prin acest sistem de transport nu se poate rezolva problema aprovizionării cu lemne de foc, totuși credem că ar putea contribui într'o măsură destul de însemnată și ar merita să se încerce organizarea acestui sistem pe o scară cât mai întinsă.

Pentru a se putea experimenta sistemul pe cât mai multe râuri, ar trebui pe fiecare râu plutibil să fie angajată o singură echipă de 2 plutași experimentați cari ar iniția pe locuitorii satelor de unde se poate face transportul și acei localnici cari au aptitudini ar putea apoi să-l practice.

Pentru încurajare, la început, cred că ar trebui să li se plătească după tariful C. F. R.-ului corespunzător distanței parcurse, urmând ca după ce se vor iniția lucrătorii localnici cu acest sistem, fiecare proprietar de pădure să-și organizeze echipe după împrejurările și condițiile locale.

Die Flösserei des Brennholzes auf dem Muresfluss.

Le flottage du bois de chauffage en radeaux sur la rivière Mureș.

La rivière Mureș est la seule en Roumanie sur laquelle on pratique le flottage du bois de feu sous forme de radeaux.

L'auteur expose la manière dont on construit les radeaux.

---

*) Datele de mai sus sunt luate dela Furdui Iosif Serezan locuitor în comuna Tisa jud. Hunedoara.

PLUTĂRITUL LEMNELOR DE FOC PE MUREŞ

de Ing. silv. J. FILIPOVICI

Plutăritul buştenilor de brad sau molift este un mijloc de transport destul de cunoscut în technica exploatărilor de păduri. Nu se poate spune acelaş lucru despre lemnele de foc; plutăritul acestora este o raritate. Totuşi, felul acesta de a transporta lemnele de foc, se practică de multă vreme în Nordul jud. Severin şi parte din jud. Hunedoara, prin plutăritul pe Mureş.

Dela Ilia (jud. Hunedoara) până la Lalaşinţi (jud. Severin) pornesc aproape în tot timpul verii, plute cu lemne de foc, care merg până la Arad. Voiu descrie, în cele ce urmează, cum se construeşte o plută din lemne de foc, precum şi rentabilitatea acestui mijloc de transport.

In regiunile despre care vorbim, Mureşul are curs neregulat; formează coturi (meandre), în unele locuri este lin, în altele are repezişuri, ceea ce determină formarea prundurilor, astfel că, coborirea unei plute până la Arad, pe distanţă de 60—70 km cere foarte multă îndemânare, îndrăzneală şi oarecare risc. De exemplu, dela Căprioara sau Pojoga, până la Arad se pluteşte 3 zile, zi şi noapte, pe distanţă de 70 km: aceasta când nu se întâmplă vre-o împotmolire sau, ceea ce este dezastruos pentru plutaş, o destrămare a plutei: atunci se pierde tot materialul, toată truda şi investiţia, căci de obicei plutaşul este şi proprietarul materialului.

Pluta o formează de fapt 4 plute sau cum li se spune prin părţile locului 4 „sferturi", care se leagă cu „coarde" de sârmă, la distanţă de 20 m sfert de sfert. In ultimul timp pluta se formează numai din 2 sferturi, fiind mult mai uşoară de manevrat; aceasta şi pentrucă albia Mureşului nu s'a curăţat de multă vreme de banchizele de nisip ce s'au format.

Construirea plutei, adică a unui „sfert" se face pe ţărmul apei. Malul trebue să fie inclinat cca 30° ca să formeze plan inclinat, pe care pluta alunecă în Mureş; iar apa la mal trebue să aibe adâncimea de cel puţin 1 m ca pluta să se poată afunda până la linia de plutire.

Intâi se formează cadrul plutei:

Se aşează perpendicular pe firul apei, la interval de 1—1½ m aşa numitele „arsig-uri", nişte lemne de tei, sau alt material moale, în grosime dela 12—15 cm şi lungime de 7—10 m, astfel ca un capăt să intre cca 2 m în apă. Pe aceste arsiguri se aşează cadrul propriu zis al plutei, ele ajutând numai la alunecarea plutei în apă.

Cadrul propriu zis constă din „rude" ce se aşează deacurmezişul, peste arsiguri, adică paralel cu firul apei. Rudele au lungimea de 9 sau 10 m, grosimea de 10—12 cm şi trebue să fie drepte. Materialul folosit este de fag sau frasin. Intervalul la care se aşează rudă de rudă este 0,5 m. Fiindcă pluta se construeşte din 5 rânduri de blăni (ţăpligi), înseamnă că se aşează 15 rude, la 0,5 m una de alta. Peste 3 rude se pune un rând de lemne, astfel că fiecare rând are 2 rude extreme şi una la mijloc; de cea din mijloc se prind „copci" de sârmă la interval de 50—60 cm copcie de copcie. Vom vedea mai departe la ce servesc aceste copci. Prima rudă (ruda mărginaşe) se aşează chiar lângă apă, iar celelalte urmează la intervale, după cum am arătat mai sus.

Deacurmezişul rudelor se pun aşa numitele „motorogi", groase de 4—7 cm şi de 5—5½ m de lungi. Materialul poate să fie din mesteacăn sau anin. Intervalul la care se aşează aceste „motorogi" este de 1½—2 m; ele se prind cu cue de fiecare rudă, pentru a le ţine astfel paralelismul.

Faţă de ruda dela marginea apei, motoroagele sunt cu cca 15 cm mai lungi, unde se prind 2 „mărginanţe" adică alte 2 rude suprapuse, care fixează lemnele până ce se construeşte pluta.

Odată ce cadrul se formează, după cum am arătat mai sus, începe clăditul lemnelor. Se aşează 5 rânduri de lemne iar clăditul se face cât se poate de bine; aproape se împachetează. In timpul clăditului, copcile de sârmă, de pe ruda din mijlocul fiecărui rând, se strecoară în sus. După ce se clădesc toate cele 5 rânduri de lemne, fiecare rând se strânge la mijloc cu câte o pârghie, la fel ca un car cu fân. Strângerea se face astfel, că pârghia se fixează de „copcia" extremă (oricare extremitate) din lungimea unui rând, iar celălalt capăt al pârghiei se apleacă în timp ce lemnele se îndeasă cu ajutorul unui maiu; după expresia locală se „găvozdesc". Când pârghia este strânsă se leagă cu copicile despre cari am vorbit, astfel că lemnele sunt presate între ruda din mijlocul rândului şi pârghia de strâns.

In felul acesta se formează fiecare din cele 5 rânduri care alcătuesc „sfertul plutei".

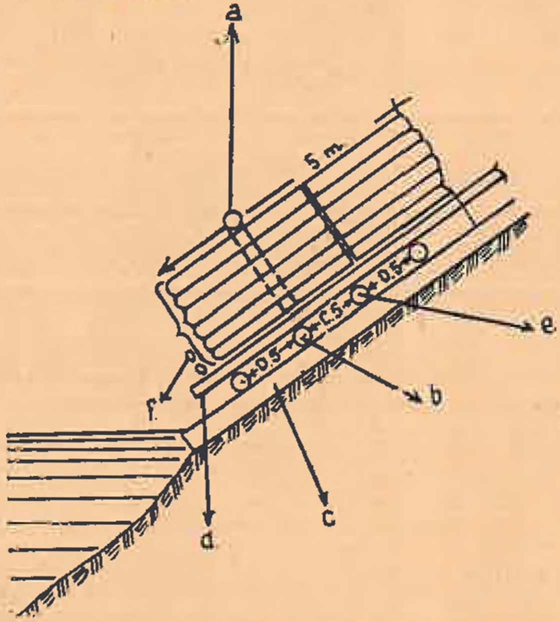

Legendă: a=ruda de strâns; b=rudă; c=arsig; d=motorog; e=copcie de strâns; f=mărgineanţe.

Ca pluta (sfertul) să nu alunece în timpul lucrului în apă, rudele dela marginea apei se ancorează cu ajutorul unor coarde de sârmă.

După ce pluta (sfertul) este terminată, coardele se desleagă de parii care o ancorează, iar alunecarea în apă se face cu viteză, ajutată de „arsiguri" de care am vorbit la început. Inerţia primită prin alunecare, de multe ori este aşa de mare, încât pluta poate să fie luată de curentul apei; ca aceasta să nu se întâmple, oprirea se face cu ajutorul unui par mare legat cu sârmă de plută, numit „biseu", adică un fel de ancoră a plutei. Acest biseu serveşte la oprirea plutei şi în timpul mersului, oridecâteori este nevoe de aceasta.

In schița de față se poate urmări descrierea de mai sus.

Pe un „strat" se încarcă 30—35 st. de pădure (1/1/1,5 m) sau 45—50 st. comerciali, astfel că pe 4 sferturi (o plută) merg cca 10 vagoane; cum însă pluta se formează numai de 2 sferturi, merg numai cca 5 vagoane.

După cum am arătat, distanța de 70 km este parcursă în timp de 3 zile. Conducerea plutei se face cu o cârmă înainte, alta îndărăt, mânuite de un cârmaci și un ajutor. Cârma este obișnuită ca la oricare altă plută. Cârmaciul stă pe sfertul din urmă și comandă ajutorului cu vocea în care parte trebue să cârmească. Cârmaciul trebue să cunoască perfect tot traseul pe care conduce pluta. Totuși și la cel mai bun plutaș se întâmplă ca la 10 plute una să i se risipească, așa că sunt pierderi cca 7% sau cca 6 st. la 2 „sferturi". Dacă considerăm că unui om i se cuvine un câștig pe zi de 500 lei și dacă socotim pe lângă cele 3 zile de plutire încă o zi desfăcutul plutei, o zi pentru înapoiere cu trenul, înseamnă că numai personalul costă 5000 lei, la care se adăogăm timpul pentru construirea plutei încă 5000 lei și pierderile cca 6000 lei, se poate trage concluzia că mijlocul nu este rentabil din punct de vedere bănesc, față de transportul pe C. F. R.; însă devine economic dacă nu există linie ferată.

Cu transportul acesta se îndeletnicesc micii negustori care cumpără lemne dela țărani, își formează pluta și o vând la Arad. Când se întâmplă ca pluta să se risipească, sunt ruinați, de unde și zicala că „s'au dus boii pe Mureș", fiindcă negustoria aceasta mulți o încep din banii realizați din vânzarea unei perechi de boi.

Pe lângă tot meșteșugul și iscusința cu care își construesc și conduc plutele, acești negustori din Nordul jud. Severin sunt în acelaș timp și marii susținători ai delictelor silvice, fiindcă cumpără lemnele fără să întrebe de proveniența lor.

Die Flosserei des Brennholzes auf dem Mureșfluss.

Le flottage du bois de chauffage en radeaux sur la riviere Mureș.

On donne quelques details sur la manière dont on construit les radeaux pour le transport du bois de chauffage sur la rivière Mures

CONTRIBUŢIUNI LA STUDIUL STEJARULUI DIN BUCOVINA

de Ing. N. PAŞCOVICI

1. Generalităţi. Această specie preţioasă fiind aici prea puţin reprezentată, aproape că nu e în măsură să acopere necesităţile locale. Bucovina, o provincie a colinelor mici şi mari, cu o largă deschidere spre Est, de unde vânturile geroase în cursul iernii aproape că nu mai încetează, prezintă un climat mai puţin favorabil pentru cultura stejarului, ca Sudul ţării. In genere se poate afirma că solul fiind băhnos, e rece, bruma şi gerurile timpurii şi târzii sunt frecvente, cauzându-i însemnate daune, ca şi poleiul şi zăpezile moi.

In întreaga Bucovină avem circa 7.000 ha de pădure de stejar la consistenţă plină, din care particularii deţin circa 2.000 ha, statul circa 1.000 ha, iar Fondul bisericesc 4.000 ha.

Această specie numai rareori se întâlneşte în stare pură, de obiceiu fiind în amestec cu fagul, în care caz stejarul ocupă 30—40%.

Creşterea stejarului în Bucovina e mai puţin viguroasă ca în restul Ţării, inelele anuale sunt mai dese, iar dacă masivul nu se îngrijeşte cu precauţiune în timpul creşterii, prezintă trunchiuri crăcoase, scurte şi conice. Fagul din jurul stejarului îi servă drept specie de scut şi creştere (Treibholz), fără de care stejarul nu prosperă bine în această regiune.

In această provincie, suprafeţele de teren de largă întindere, unde odinioară se aşterneau codrii neîntrerupţi de stejar, astăzi sunt ocupate de aşezămintele omeneşti şi de agricultură. Pădurile au fost împinse spre vest şi nord-vestul provinciei, la coline şi munţi, unde bradul în asociaţie cu fagul ţine locul stejarului iar la multe molidul.

Totuşi, valoarea necontestată a acestei specii, a făcut ca generaţii întregi de silvicultori, încă din timpul dominaţiei austriace, să cultive mult stejar pedunculat, atât la şes, cât şi la coline, iar rezultatul acestor străduinţe, ne poate servi astăzi ca o preţioasă lecţie.

2. Localităţile ocupate de stejar. In pădurile Fondului Bisericesc, stejarul se repartizează astfel pe ocoale: Cuciurul Mare cu circa 1.200 ha, Codrul Cosminului cu 800 ha, Revna cu 700 ha, Jucica cu 800 ha, Frătăuţi cu 200 ha şi Pătrăuţi cu 300 ha. La acestea se mai adaugă mici pâlcuri plantate la ocolul silvic Ilişeşti, Vicov şi Ciudei.

Peste tot se întâlneşte numai stejarul pedunculat, deşi s'ar fi impus de staţiune să se facă încercări masive şi cu gorun. Pedunculatul e endemic în Bucovina.

3. Calitatea stejarului din Bucovina. Stejarul din această provincie prezintă creşteri fine; e un lemn mlădios, uşor la lucrări de tâmplărie, frumos la coloare, cu alburn îngust, iar în special stejarul din Valea Cosminului trece ca cel mai preţios lemn, cu calităţi superioare, asemănate cu cele ale stejarului de Spessart. Mobilierul Palatului Mitropolitan din Cernăuţi e o vie dovadă a calităţilor arătate. Incă nu s'a studiat dacă acest stejar preţios e o varietate de pedunculat, sau mai curând un produs special al staţiunii în care vegetează.

4. Cultura stejarului şi încercările făcute de a-l introduce în Bucovina pe o scară întinsă.

La ocoalele Fondului Bisericesc, specia de care ne preocupăm se cultivă prin regenerări naturale, în amestec cu fag, în grupe, sau prin plantaţiuni, cu introducerea fagului în submasiv, la starea de păriş-prăjiniş a stejarului. Aceste metode de cultură au dat rezultate bune. S'au mai pus în aplicare şi alte metode, cultivând stejarul în amestec individual cu molidul, stejar cu brad, apoi plantaţiuni pure de stejar la o altitudine însemnată, de peste 700 m. la Ocolul silvic Ilişeşti. Aceste încercări n'au dat rezultate însemnate, fie că molidul a înghesuit din lături stejarul şi l-a exterminat (la Frătăuţi), fie că asprimea climatului la altitudini nu l-a favorizat şi astfel stejarul a ajuns să devină un prăjiniş crăcos, cu trunchiuri scunde şi slabe, care pare că şi-a pierdut în parte energia de creştere.

Silvicultorul înainte şi după răsboiul mondial a lucrat din răsputeri la răspândirea acestei specii, pe cale de plantaţiuni. Fondul Bisericesc a cheltuit mult pentru cultura lui. La insistenţa continuă şi persistentă a Serviciului Slivic, s'a încercat şi introducerea speciei sub masive de brad, în cursul tăierilor de regenerare. S'a lucrat cu dragoste şi cu avânt, deşi se poate afirma că uneori a lipsit metoda bună şi instrucţiuni clare, care să evite unele greşeli, ca: menţinerea prea îndelungată a puieţilor de stejar sub scutul continuu şi umbra persistentă a bradului, sau întârziata introducere a fagului sub masivul pur de stejar provenit din plantaţiuni.

5. Greutăţile cu care luptă stejarul în Bucovina în cursul creşterii, din prima tinereţă.

In afară de buruienirea solului, seminţişurile de stejar în prima tinereţe mai sunt supuse pericolului îndoirii din cauza zăpezilor moi şi a poleiului din timpul iernii. Această specie aparţine celor cu creşterea repede, iar în lipsa unui ajutor din lături prin o altă specie ajutătoare, prezintă adesea o tulpină aplecată la pământ, care dacă se mai îngreunează cu zăpadă şi polei, se lasă cu totul în jos şi abia după mulţi ani, cu multă greutate şi consum de energie îşi revine la starea ei normală. La starea de nueliş — pariş pericolul îndoirii de zăpadă e şi mai mare, iar vârfurile se rup la primul vânt, din cauza greutăţii zăpezilor moi ce s'au depus pe ele. Deasemenea şi crăcile lacome dau multă grijă şi ocupaţie silvicultorului, iar la starea de nueliş-pariş se caută să se preîntâmpine acest neajuns prin introducerea fagului sub masivul de stejar, care bine introdus, opreşte desvoltarea inutilă a crăcilor în lături şi umbreşte cu folos trunchiurile stejarului.

In această provincie stejarul se cultivă în amestec cu fagul, cam 30—40%, cu vârfurile degajate şi în plină lumină. Receparea plantaţiunilor rău conformate, la starea de nueliş-pariş, n'a dat rezultate favorabile, fiindcă lujerii anuali din cauza gerurilor timpurii nu au timpul necesar să se lemnifice îndeajuns. Aceştia adesea degeră parţial, deşi stejarul trece ca o specie rezistentă la gerurile din cursul iernii.

6. Concluziuni. Străduinţele silvicultorului bucovinean au dat rezultate favorabile la cultura stejarului, deşi staţiunea e puţin favorabilă:

S'a înţeles pe deplin însemnătatea culturii stejarului, s'a stăruit mult, deşi rezultatele nu puteau corespunde pe deplin sacrificiilor făcute;

Pe viitor se recomandă a da preferinţă gorunului, căruia îi corespunde mai bine climatul local;

Stejarul pur nu se poate cultiva, cu succes, întrucât prezintă un trunchiu nodoros, scund şi rău conformat, iar solul se degradează;

In regenerările naturale cel mai preferabil amestec e cel intim, unde fagul rămâne în subetaj, iar stejarul ocupă cam 30—40% din suprafaţă şi compoziţie;

Pe viitor se impune a se afecta şi alte suprafeţe corespunzătoare culturii stejarului, care în prezent sunt ocupate de brad şi fag.

Beiträge zum Studium der Eiche von der Bukovina

Contributions à l'etude du chene en Bucovine.

En Bucovine, la region la plus septentrionale de la Roumanie, le chene est tres peu represente; il n'y en a que 7000 ha, en peuplements purs ou surtout associe au hetre et au sapin.

L'administration des forets appartenant à l'Eglise orthodoxe a fait de grands efforts pour augmenter le taux du chêne pedoncule dans ses forêts.

On donne quelques indications sur les methodes de culture et sur les resultats qui se montrent satisfaisants. Pourtant, à l'avenir il faut donner la préférence au chene rouvre.

UMIDITATEA LEMNULUI USCAT IN AER LIBER

In legătură cu lucrarea d-lui Ing. George P. Antonescu despre: „Umiditatea normală a lemnelor în România" [1]

de Ing. Dr. EUGEN VINTILĂ

In general aproape toate însuşirile fizice şi mecanice ale lemnului, ca: densitatea, contragerea şi rezistenţa la diferite solicitări, sunt strâns legate de umiditatea lui. Aceasta variază, din cauza higroscopicităţii lemnului, după mediul în care este pus, cei doi factori de care depinde fiind temperatura şi umiditatea relativă a aerului înconjurător. Higroscopicitatea este, ca să spunem aşa, trăsătura caracteristică a acestui material şi este în acelaşi timp cauza unora din dificultăţile pe care le întâmpinăm în întrebuinţarea lemnului.

Deoarece aproape toate însuşirile lemnului depind de umiditatea lui, nu se poate concepe o cercetare cu privire la acest material fără să se determine în prealabil umiditatea conţinută în momentul cercetării.

Legile echilibrului higrometric al lemnului au fost studiate, ele fiind redate în diagrama Nr. 1, din care se poate vedea cum variază umiditatea lemnului în funcţie de cei doi factori arătaţi mai sus.

In aer liber, adică depozitat afară în plină circulaţie a aerului, ferit însă de precipitaţiuni cu ajutorul unui acoperământ, lemnul se usucă treptat până ajunge la o stare de echilibru cu mediul ambiant. Cu toate acestea, umiditatea lui nu rămâne constantă, ci variază în anumite limite, după schimbările de umiditate şi temperatură în cursul unui an. Influenţa mediului se face mai uşor simţită cu cât aceste schimbări durează mai mult, sau materialul lemnos are dimensiuni mai reduse (în special joacă un rol mare grosimea).

---

[1] Lucrarea a fost publicată în Buletinul Facultăţii de Agronomie Cluj-Timişoara, vol. IX, 1941—1942. Cu acelaşi titlu ea a fost expusă şi în şedinţa din 14 Decembrie 1942, la Academia de Ştiinţe din Bucureşti.

Cunoaşterea gradului de uscare, care se poate realiza cu un lemn în aer liber în ţara noastră şi a timpului necesar pentru aceasta, prezintă o deosebită importanţă practică. Umiditatea lemnului uscat în aer liber poate varia după regiuni, după cum sunt mai uscate sau mai umede. Cercetări în acest domeniu în trecut n'au fost făcute la noi.

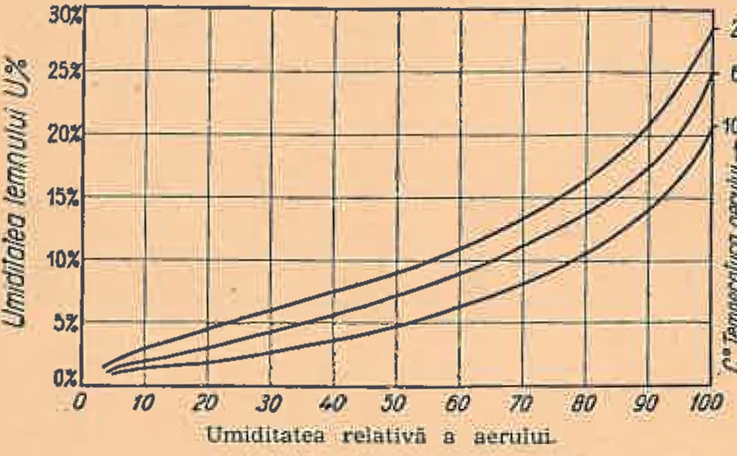

Diagr. 1. Echilibrul higrometric al lemnului.

Tema pe care şi-o pune d-l Antonescu este să stabilească pe cale de determinări directe umiditatea normală a lemnului în ţara noastră, înţelegând prin aceasta umiditatea lemnului uscat în aer liber. Motivul acestor cercetări este justificat astfel: „In construcţia aparatelor de sbor de către fabricele actuale din ţară: IAR, SET, ICAR, ASAM....., precum şi diverşi cercetători asupra calităţii lemnelor cu ocazia determinării proprietăţilor fizice şi mecanice, fac corecţiunea datelor obţinute la umezeala normală a Franţei de 15% iar nu aceea a lemnelor din România". Aceasta este cu totul alta, spune D-sa, şi din această cauză, „s'a putut astfel să se cumpere de către fabricele care întrebuinţează lemnul în construcţia aparatelor de sbor....., lemne ce nu au calităţile cerute prin caietul de sarcini, sau să se refuze pe acelea cu însuşiri mai bune decât cele impuse"[1]) De aci ajunge d-l Antonescu, la necesitatea imperioasă de a se stabili umiditatea aşa zisă normală a lemnului în ţara noastră.

Aceste constatări făcute de d-l Antonescu, nu corespund însă realităţii, situând întreaga problemă, chiar dela început, pe un fundament greşit. Astfel, fabricile de avioane din ţara noastră n'au refuzat niciodată, şi nici nu pot să refuze un material de bună calitate, din cauză că rezultatele încercărilor mecanice ale lemnului sunt raportate la 15% umiditate iar nu la umiditatea normală — oricare ar fi ea — a ţării noastre! La fel nu se poate concepe ca o fabrică de avioane să fi primit — din aceleaşi motive — un material care nu are calităţile impuse de caietele de sarcini, cum susţine d-l Antonescu! Să explicăm aceasta.

In încercările mecanice ale lemnului rezultatele se corectează pentru umiditatea, aşa zisă normală, stabilită de norme şi caiete de sarcini pentru ca valorile să fie comparabile. Această umiditate are, am putea spune, un caracter convenţional în încercările din domeniul lemnului şi poate fi modificată pe bază de norme, de către cercetători. Este drept că nu a fost luată la întâmplare, ci s'a căutat să fie apropiată, pe cât posibil, de uscarea în aer liber şi să fie în acelaşi timp uşor de realizat la un material în momentul încercării. Aceasta nu înseamnează însă, că ea trebue să reprezinte strict umiditatea lemnului uscat în aer liber în fiecare ţară. Astfel, umiditatea de 15%, la care se raportează rezultatele încercărilor lemnului, a fost adoptată cu titlul provizoriu, şi de Germania (DIN, DVM, Vornormen Nr. C 3003), care, după mai mulţi ani de experimentare a redus-o în noile norme la 12%, deşi în această ţară umiditatea lemnului în aer liber nu este 12% ci cca. 16% (Graf şi Egner, 1937). Aşa dar, în Germania, umiditatea la care se raportează rezultatele încercărilor fizico-mecanice nu este cea corespunzătoare uscării naturale a lemnului, aşa cum am mai arătat. Dar, greşala cea mai mare o face d-l Antonescu afirmând că, s'a refuzat în trecut mult material lemnos din cauza umidităţii de 15°/o la care au fost calculate rezultatele încercărilor la noi în ţară. Pentru a face deplină lumină în această chestiune, să explic cum se face corectarea rezultatelor în funcţie de umiditatea avută în momentul încercărilor.

---

[1]) O idee asemănătoare a desvoltat d-l Antonoescu cu prilejul unei conferinţe ţinută la Cluj în 1935, intitulată: Lemnul ca materie prima în construcţia avioanelor". Cităm din recenzia apărută în Buletinul AGIR, 1935, Nr. 3: „Deoarece valorile absolute ale rezistenţelor unitare au fost reduse de fabrica de avioane dela Braşov, care este avizată a cumpăra materialul lemnos din Franţa, la umiditatea normala care este 15% în această ţară, s'a întâmplat că a refuzat materialul lemnos standardizat pe baza caietelor de sarcini, când în realitate era de foarte bună calitate, dovadă că fabricile de avioane, după înapoierea lor în Franţa, le-au cumpărat".

In încercările lemnului, caietele de sarcini impun anumite rezistenţe minime, în Kg/cm², de exemplu pentru compresiune, la umiditatea de 15°/o a lemnului. Dacă în momentul încercarilor, probele de lemn au de exemplu 13°/o umiditate, la valoarea obţinută de noi prin încercare, se face o corecţiune în funcţie de diferenţa dintre 15°/o şi 13°/o — cu ajutorul unei formule — obţinând astfel rezistenţa lemnului la 15°/o. Această rezistenţă se compară apoi cu cea impusă de caietul de sarcini şi se refuză dacă este mai mică sau se acceptă dacă este egală sau mai mare. De aci se vede clar că un lemn de bună calitate nu poate fi refuzat, pe motivul că valorile au fost comparate la un alt procent de umiditate decât 15°/o. Un lemn de bună calitate, rămâne de bună calitate, oricare ar fi umiditatea la care ne-am referi. Dacă totuşi în trecut s'a refuzat mult material lemnos de aviaţie, care mai târziu a fost primit, aceasta se explică prin reducerea pretenţiilor impuse de caietele de sarcini, fapt petrecut şi la noi.

Am insistat mai mult asupra acestor afirmaţiuni necorespunzătoare ale d-lui Antonescu, întrucât am constatat că ele au fost susţinute şi în alte împrejurări [1]).

Inainte de a trece mai departe la discutarea rezultatelor obţinute de d-l Antonescu cu privire la umiditatea lemnului, trebue să dau o explicaţiune cu privire la modul cum se face această corecţiune de umiditate. Ea nu se face prin „scăderea sau adăugirea umidităţii" probelor la „greutatea de ruptură pe cm²", cum zice d-l Antonescu (prin „greutatea" la ruptura pe cm², probabil a înţeles d-l Antonescu efortul la rupere, adică kg/cm²). De altfel, o scădere sau o adăugire de umiditate la un efort în Kg/cm² nici nu poate fi posibilă. Această corecţiune se face cu ajutorul unui coeficient de corecţiune pentru o variaţiune a rezistenţei de 1% umiditate, care, multiplicat cu diferenţa de umiditate până la umiditatea normală, se scade sau se adună la efortul obţinut [1]).

---

[1]) Antonescu P. G.: „Lemnul ca materie primă în construcţia avioanelor", conferinţă ţinută la Societatea Politehnica în ziua de 1 Mai 1929.

Trecând mai departe la cercetările propriu zise ale d-lui Antonescu, constatăm că s'au comis greşeli în luarea probelor şi cu prilejul determinărilor, care fac ca rezultatele să nu mai fie în concordanţă cu realitatea.

Lemnul fiind un material higroscopic, luarea probelor pentru determinarea umidităţii se face întotdeauna cu precauţiuni, pentru a elimina variaţiunile cauzate de mediu. Deasemenea este ştiut că o scândură, chiar după o lungă depozitare în aer liber, nu are aceiaşi umiditate la capete sau în părţile dela suprafaţă şi la mijlocul ei. De aceea, la luarea probelor de umiditate se ţine seama de aceasta. Normele de determinat umiditatea lemnului prevăd că se va lua, în măsura în care este posibil, întreaga secţiune transversală, care trebue să fie la o distanţă oarecare dela capete (de preferinţă 40—50 cm) şi se va întrebuinţa pentru tăiere un fierăstrău bine ascuţit.

Proba de umiditate nu este necesar să aibă forme geometrice perfecte, deoarece umiditatea se raportează la greutate. Mai mult, aş putea spune că este chiar interzis aceasta, deoarece prin fasonare se produce în mod inevitabil o schimbare a conţinutului de umiditate al probelor.

Ce constatăm însă? Determinarea umidităţii în cercetările d-lui Antonescu s'au făcut la probe de formă cubică cu latura de 2 cm, deci în general probe mici, care au fost fasonate în fiecare lună din materialele lemnoase depozitate. Aceasta constitue o greşeală fundamentală care a falsificat rezultatele, aşa cum vom vedea mai departe [2]). Pe de altă parte, nu se vede nici un fel de precauţiune cu privire la poziţia probei din scândură și care are, așa cum am arătat, o importanță mare în determinarea umidității.

---

[1]) Cota statică după Monnin [6] este $\frac{C_{15}}{100 \times D}$ nu $\frac{C_{15}}{100}$, cum probabil dintr'o greşeala de tipar s'a trecut în lucrarea d-lui Antonescu, în care C_{15} este compresiunea la 15% umiditate şi D, densitatea.

[2]) In încercările mecanice ale lemnului de aviaţie se fac totuş determinări de umiditate pe cuburi de 2×2×2 cm. Acestea se taie de pe o proba cu aceiaşi secţiune (2×2 cm) fasonată la fel şi din care în acelaşi mod se scoate şi proba care se supune la compresiune. Deci, este cu totul altă situaţie decât în cazul de faţă.

Faptul că s'au fasonat probe sub formă de cubulețe, înseamnă că această operațiune s'a petrecut într'un atelier unde probele au stat un timp mai mult sau mai puțin îndelungat, atelier care a fost desigur încălzit în timpul lunilor de iarnă, toamnă și primăvară. Deci aceste probe de dimensiuni așa de mici au avut posibilitatea de a se usca din cauza mediului care era cu totul altul decât cel de afară. Chiar simpla fasonare, făcută să zicem afară, poate modifica prin încălzirea probei la tăiere, rindeluire, șlefuire, etc., umiditatea lemnului. Suntem siguri, așa dar, că umiditatea probelor obținute astfel nu mai corespunde realității și este și cauza pentru care ea a fost în lunile de iarnă mai mică decât în lunile de vară. Mai departe, o sursă de greșeală o constitue și faptul că probele n'au fost

Umiditatea lemnelor diferitelor esențe

Diagr. 2

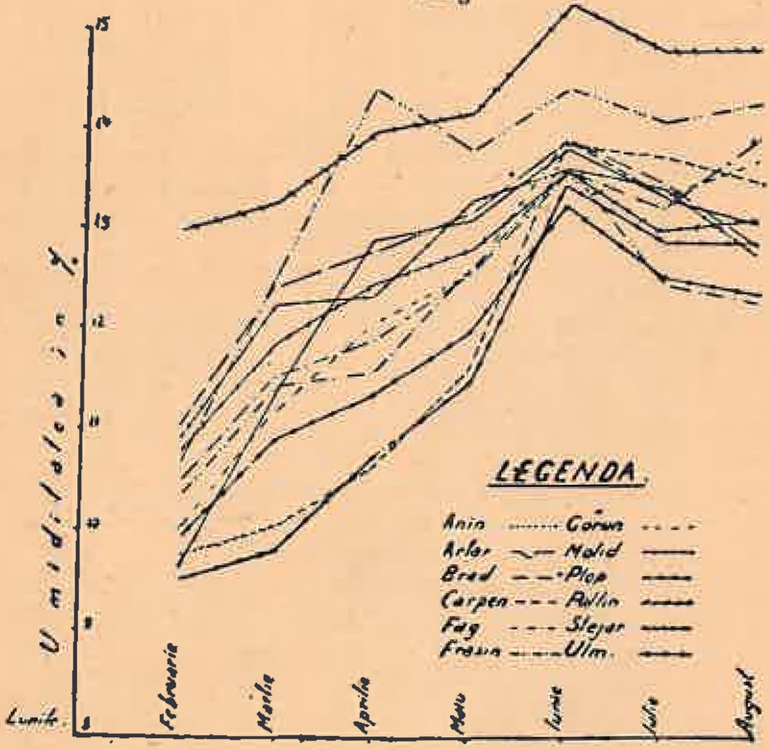

cântărite pe loc, ci au fost trimise prin poştă din diferite puncte ale ţării până la Cluj, în care timp acestea au avut posibilitatea să-şi schimbe umiditatea după împrejurări [1]. Toate acestea s'au produs din cauză că s'a neglijat tocmai trăsătura caracteristică a lemnului, higroscopicitatea.

In adevăr, din mersul diagramelor întocmite de d-l Antonescu, din care reproducem una (diagrama Nr. 2), se vede că umiditatea lemnului depozitat în aer liber atinge valoarea maximă în luna Iunie, lucru pe care-l justifică d-l Antonescu prin cantitatea de precipitaţiuni care atinge deasemenea valoarea maximă în luna Iunie.

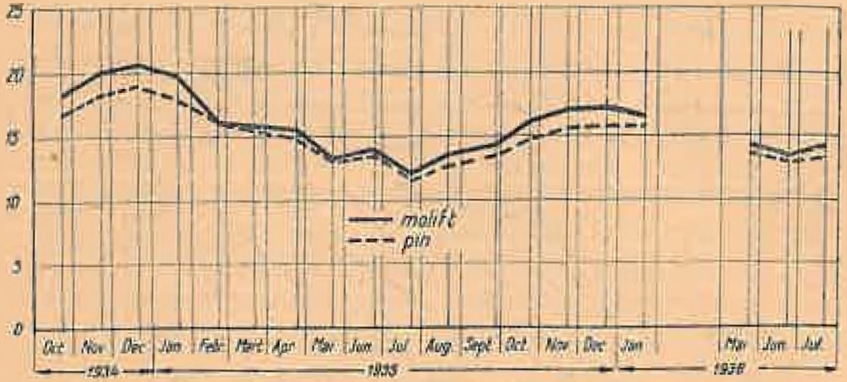

Diagr. 3. Variaţia umidităţii lemnului de molift şi pin sub acoperământ la Stuttgart [4].

In realitate, fenomenul se petrece tocmai invers. Lunile de vară sunt lunile cele mai calde şi cu umiditatea relativă cea mai scoborîtă, deci sunt îndeplinite ambele condiţiuni pentru ca umiditatea lemnului să aibă valoarea cea mai mică. Cercetări similare făcute în alte ţări confirmă acest lucru. Astfel Graf şi Egner [4] au găsit la Stuttgart că umiditatea lemnului sub şopron a atins valoarea cea mai scăzută vara şi mai ridicată în celelalte anotimpuri. (Diagrama Nr. 3). Kollmann [5] a stabilit în funcţie de datele climatologice: temperatura şi umiditatea relativă a aerului, pentru două regiuni din Germania (Prusia de Vest şi Bavaria), cum variază umiditatea lemnului în decurs de un an, ajungând la acelaşi rezultat (Diagrama Nr. 4).

---

[1] La Laboratorul de Tehnologie a Lemnului din Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră, unde se fac asemenea determinări de umiditate, luarea probelor, chiar în interiorul oraşului, se face cu ajutorul unor vase speciale de cântărire perfect închise, cu care se transportă la laborator şi cu care se cântăresc.

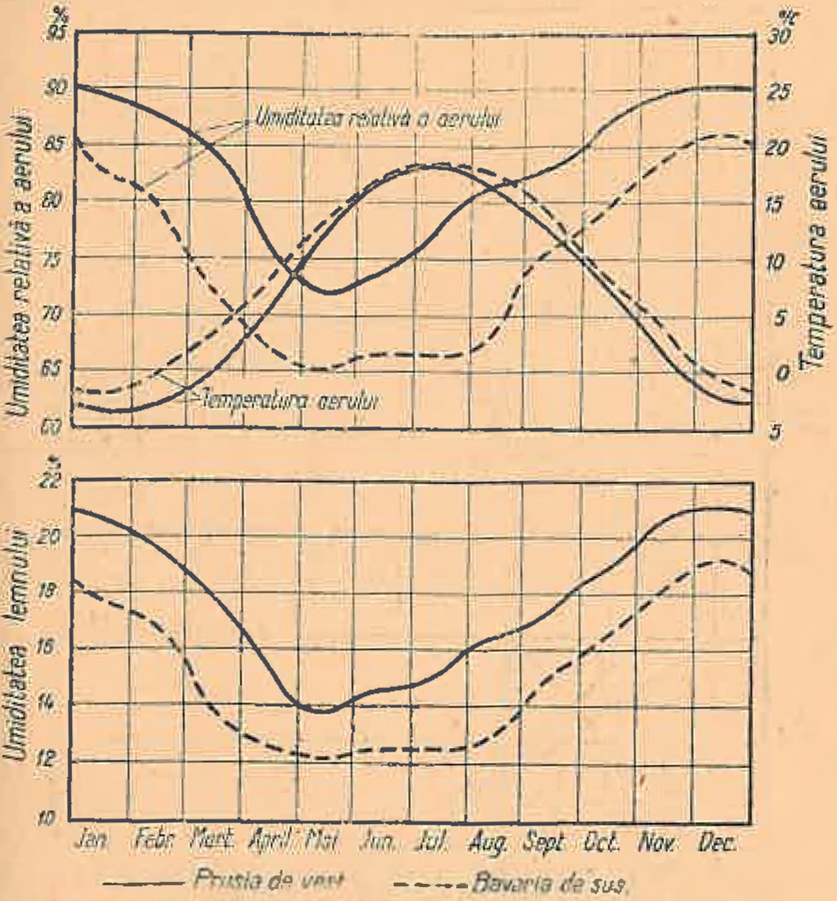

Diagr. 4. Variaţia umidităţii lemnului în funcţie de temperatură şi umiditatea aerului în Germania [5].

Un calcul asemănător a fost făcut şi de subsemnatul [8] pentru Bucureşti, în funcţie de datele meteorologice din anul 1935 şi 1936, rezultând că în adevăr, umiditatea lemnului în timpul verii este mai scoborîtă (cca. 10—12%), iarna putând ajunge până la 22%.

Aşa dar toate aceste cercetări contrazic rezultatele d-lui Antonescu. De altfel, chiar fără a face vreo cercetare se poate afirma că vara fiind mai cald şi aerul mai uscat, lemnul ferit

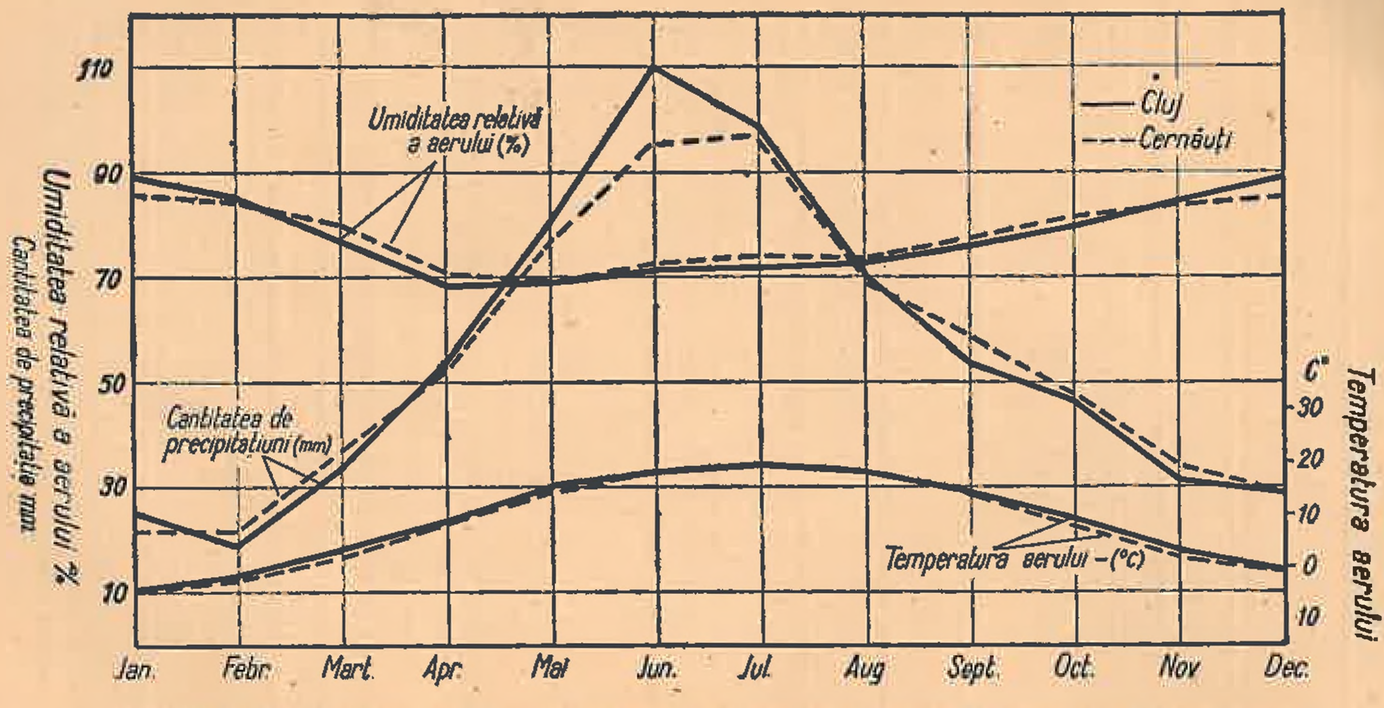

Diagr. 6. Variaţia temperaturii, umidităţii relative a aerului şi a cantităţii de precipitaţiuni căzute lunar.

de ploaie este mai uscat decât iarna, toamna sau primăvara.

Intre umiditatea lemnului şi precipitaţiunile căzute într'o lună — atât timp cât lemnul se află sub acoperământ — nu poate fi nici o legătură, contrar celor susţinute de D-l Antonescu. Pentru umiditatea lemnului joacă un deosebit rol umiditatea relativă a aerului. Pentru a nu exista totuşi nici un dubiu că între umidităţile lemnului şi precipitaţiuni nu există absolut nici o legătură (cineva ar putea crede că există vreo legătură indirectă) am întocmit cu ajutorul datelor meteorologice din epoca 1881—1915 şi 1896—1915 [3], o diagramă cu variaţia temperaturii, umidităţii relative a aerului şi a precipitaţiunilor (diagrama Nr. 5). Din această diagramă se vede clar că în timp ce precipitaţiunile ating valoarea maximă în luna Iunie, umiditatea aerului este mai mare toamna şi iarna. Aşa dar nici în mod indirect nu se poate stabili vreo legătură. Dacă privim în această diagramă şi mersul temperaturii, lucrurile devin cu totul clare: in lunile de vară temperatura fiind mai mare iar umiditatea aerului mai scoborîtă, conform legilor echilibrului higrometric, umiditatea lemnului este mai mică.

Cum s'ar explica totuşi rezultatul tocmai invers obţinut de d-l Antonescu? Aşa cum am arătat, greşeala constă în modul de luare a probelor la care nu s'a ţinut seamă de higroscopitatea lemnului. In lunile de iarnă, toamnă şi primăvară, în care atelierele de tâmplărie sunt încălzite, probele care în mod inevitabil au fost confecţionate acolo, s'au uscat mai mult decât în celelalte luni în care acestea n'au fost încălzite. Aceasta este cred, singura explicaţie ce se poate da, în afara faptului că aceste probe au fost trimise la distanţă mare fără nici o măsură de protecţie contra influenţei mediului.

Trecând mai departe, constatăm că autorul ajunge la concluzia că se pot face deosebiri de umiditate chiar după provenienţa speciei lemnoase. Astfel citez: „...umiditatea cea mai mare a scândurilor se află în cele provenite din esenţele ce cresc în pădurile Domeniului Gurghiu, apoi în ordine descrescândă în cele ce cresc în pădurile ocoalelor Gilău, Vatra Dornei, Valea Râului şi Ronişoara". In primul rând trebue ştiut că până astăzi ştiinţa lemnului nu a putut stabili asemenea deosebiri după provenienţa unei specii forestiere şi în al doilea rând că nici din rezultatele obţinute de d-l Antonescu — chiar dacă ar fi fost corect determinate — nu se poate trage această concluzie. Deosebirile constatate între valorile medii ale umidității lemnului în cele 5 regiuni sunt cauzate de deosebirile de depozitare iar nu de proveniență. Dacă scândurile depozitate la Gurghiu au fost mai umede decât cele dela Gilău sau Vatra Dornei, asta înseamnă că la Gurghiu a fost mediul ambiant mai umed decât în celelalte localități, iar nu fiindcă lemnul a fost crescut la Gurghiu și nu la Gilău sau Vatra Dornei.

In ceea ce privește specia lemnoasă găsim că se atribue deosebirile de umiditate constatate și speciei, ca și cum ar fi constituit aceasta o trăsătură caracteristică a unora dintre speciile lemnoase. Astfel, în luna Februarie de exemplu, autorul constată între ulm și stejar o deosebire de umiditate de peste 5⁰/₀ iar între valorile medii la plop și stejar de peste 3⁰/₀. In luna Martie deosebirile sunt tot așa de mari: între plop și stejar de aproape 5⁰/₀ iar între valorile medii la aceleași specii de cca. 3,5⁰/₀ și așa mai departe și în restul lunilor. Ceea ce trebue remarcat este că deosebirile așa de mari dintre specii constatate nu se găsesc pentru aceleași localități ci între umiditatea de exemplu a ulmului care se afla depozitat la Ocolul silvic Valea Râului și stejarul dela Isticeu și așa mai departe. Așa dar și aceste deosebiri nu sunt deosebiri de umiditate între specii ci între mediile în care au fost depozitate. Până în prezent, practic nu se face nici o deosebire, în ceea ce privește echilibrul higrometric al lemnului, între speciile lemnoase. Asemenea deosebiri au putut totuși fi observate cu prilejul diferitelor cercetări, ele sunt însă foarte mici [7, 8].

In concluzie, rezultatele obținute cu privire la stațiune și specie, nu au o bază științifică și sunt deduse în mod eronat.

Inainte de a încheia mai fac următoarea observație cu caracter general asupra lucrării.

Spre a ne pronunța asupra așa numitei „umidității normale a lemnelor din România", nu pot fi suficiente 5 stațiuni de observație, mai ales când nu sunt cuprinse printre ele regiunile cu un climat mai deosebit cum ar fi de pildă Bărăganul, Litoralul Mării Negre sau chiar provincii, cum este Banatul, cu clima deosebită de restul țării, etc. In aceiași ordine de idei, trebue să adaug că pentru a obține o valoare mijlocie valabilă, nu sunt suficiente 7 luni de observațiuni, ci cel puțin un an încheiat.

BIBLIOGRAFIE

1. *Antonescu George:* Lemnul în construcţia avioanelor. Recenzia conferinţei în Bulet. AGIR., 1935, Nr 3, pag. 112—113.
2. *Antonescu George:* Umiditatea normală a lemnelor din România. Buletinul Facultăţii de Agronomie din Cluj-Timişoara, vol. IX, 1941—1942
3. *Dissescu Const.:* Date climatologice. Publicaţie oficială a Institutului Meteorologic Central al României, 1931, vol. I, Nr. 1.
4. *Graf şi Egner K.:* Versuche über die Änderung des Feuchtigkeitsgehaltes verschiedener Hölzer in bewohnten Häusern während langer Zeit. Beton und Eisen, 1937. H. 23, 24.
5. *Kollmann, F.:* Technologie des Holzes. 1936, pag. 401.
6. *Monnin Marcel:* Bulletin de la section technique de l'aeronautique militaire. 1919. Fascicule 29. 30.
7. *Mörath, E.:* Studien über die hygroscopischen Eigenschaften und die Harte der Hölzer. Mitteilungen der Holzforschungsstelle an der Technischen Hochschule Darmstadt, 1932, Heft 1.
8. *Vintilă, E.:* Cercetări cu privire la umiditatea relativă a lemnului în întrebuinţările lui curente (în curs de apariţie). Analele Institutului de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră 1942, vol. VIII.

L'umidite du bois seche en pleine air

Der Feuchtigkeitsgehalt des lufttrockenen Holzes.

Es wird die von G. Antonescu gefundenen Werten über den Feuchtigkeitsgehalt des lufttrockenen Holzes in Rumänien besprochen und die nichtzustimmenden Ergebnisse hervorgehoben.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

PRIMELE LUCRĂRI DE ORGANIZARE LA UN TEREN DE VÂNĂTOARE

de VLAD MACEDONEANU

In revistele noastre de vânătoare citim, adeseori, articole cu caracter ştiinţific; se discută astfel de laturi ale îndeletnicirii de vânător, care presupun cunoscute elementele de bază; se scrie, deci, în acest caz, pentru cei având cunoştinţe înaintate în acest domeniu, nu pentru începători.

Fără îndoială, articolele, studiile de o înaltă ţinută ştiinţifică sunt necesare. Ele contribue la îmbogătirea literaturii noastre cynegetice, ridică nivelul unei reviste şi constitue o adevărată hrană sufletească pentru cititorii dornici de noui cunoştinţe.

Să recunoaştem însă, că numărul cititorilor de reviste vânătoreşti care urmăresc şi adâncesc articolele de acest gen este mic. Marea majoritate a abonaţilor, ori se mărginesc să citească titlul, ori citesc câteva fraze şi văzând că este vorba de o lectură mai grea, întorc foaia, — căutând altceva mai potrivit cu gradul lor de cultură cynegetică. Nu este nici o mirare: şi noi cari ne pretindem vânători instruiţi, am trecut prin această fază. Cu gândul la aceşti numeroşi cititori începători, care din cunoştinţele adunate prin citit sau din auzite, caută să aleagă ceea ce le este necesar pentru a face primii paşi în organizarea unui teren de vânătoare şi păstrând toată stima faţă de lucrările care îmbogăţesc patrimoniul nostru ştiinţific să-mi fie îngăduit, ca în cele ce urmează să înşir câteva lucruri elementare pe care trebue să le ştie acela care vrea să-şi formeze un bun teren de vânătoare.

Nu discut, acum, care trebue să fie condiţiunile naturale pe care trebue să le îndeplinească un bun teren de vânătoare. Chestiunea aceasta este aşa de vastă, încât ea însăşi ar putea constitui subiect pentru câteva articole. Presupun, că avem un teren şi vrem să-l organizăm. Sa vedem ce trebue să facem mai întâiu.

1. A parcurge terenul, a face ceea ce se numeşte „recunoaşterea terenului" este prima măsură. Trebue să ne cunoaştem obiectul preocupărilor noastre. Nu trebue cruţată o zi sau mai multe (după intinderea terenului), când însoţit de un om cunoscător a situaţiei locale, să parcurgem terenul cu deamănuntul. Un plan, o hartă ne fac, în astfel de ocaziune, servicii nepreţuite. După urme şi alte semne, putem constata ce fel şi cam cât vânat avem. Apoi, ceea ce este mai important, vom afla cu acest prilej pentru ce specii de vânat este apt terenul nostru. Nu vom încerca să înfiinţăm o fasanerie într'o pădure fără arborete tinere şi nici teren de cerbi într'un loc lipsit de linişte.

2. Cheea succesului în gospodăria noastră vânătorească va fi paznicul. Arendaşul care angajează paznic numai pentru a executa o clauză contractuală, porneşte dela început pe o cale greşită. Prin faptul că nu poate fi uşor controlat de stăpân, de oarece, de obiceiu, trăeşte în regiuni depărtate de centrele populate, prima insuşire a paznicului trebue să fie conştinciozitatea. Fizicul robust, curajul şi dragostea de natură şi de sălbăticiuni sunt alte calităţi ale unui bun paznic. Vânatul trebue păzit cu deosebire dimineaţa şi seara. Atunci iese în căutarea hranei; atunci poate fi observat, studiat; atunci este pândit şi distrus de braconieri. De aceea, nu este bun paznic acela care pleacă din sat numai după ce a răsărit soarele şi se înapoiază înainte de asfinţit. Faptul de a avea locuinţa chiar în cantonul pe care-l păzeşte, contribue la sporirea randamentului, cu sută la sută.

Pentru a-l stimula, să i-se permită să împuşte răpitoarele şi să reţină blănurile celor cu păr, iar pentru cele cu pene, sau animale dăunătoare (câini, pisici, ciori, coţofene) să i-se plătească un premiu pe piesă. Alergând după răpitoare, deci după un izvor de câştig, paznicul va fi mai mult timp pe teren, încât pe deoparte va combate braconajul, iar pe de altă parte va contribui la reducerea duşmanilor vânatului util. Este o veche tradiţie, ca răpitoarele să constitue recolta paznicului: nu-şi cunoaşte interesele acel arendaş, care nu lasă paznicului său blănurile răpitoarelor împuşcate.

3. Nu totdeauna realizarea liniştei pe terenul nostru depinde de noi. Sunt, uneori, considerente de natură economică

şi socială care se opun. Totuşi, înlăturând braconajul, făcând un control al trecătorilor prin pădure, reducând numărul de câini şi pisici vagabonde, reuşim să ne apropiem de ţinta propusă.

Pentru combaterea răpitoarelor, impuşcarea constitue cel mai cavaleresc mijloc şi cel mai compatibil cu etica vânătorească. Ca o complectare, putem recurge şi la capcane, utilizând însă numai acele sisteme, care sau prind vânatul nevătămat (capcana-ladă), sau ucid pe loc fără a cauza suferinţe îndelungate. Otrăvirea este un mijloc extrem, de care ne folosim numai atunci când primele două metode s'au dovedit insuficiente. Dar şi în acest caz, otrăvirea nu trebue întrebuinţată la oricare specii.

4. Dacă pe terenul nostru avem şi cervidee, construirea câtorva sărării, în locuri potrivite (liniştite, dar aproape de apă) şi ferite de braconieri, va avea darul să ţină vânatul „legat" de terenul nostru.

Să nu uităm, însă, nici o clipă că sarea pe un teren de vânătoare este un cuţit cu două tăişuri: bine plasată şi păzită este un exclent mijloc de a ademeni şi a menţine cervideele pe terenul nostru; dacă însă terenul este slab păzit, braconierul va împuşca mult mai uşor vânatul tocmai atunci când se găseşte la sare.

5. Dar oricâtă încredere am avea în paznicul nostru, să nu uităm că şi cel mai bun angajat este ispitit să devină neglijent dacă nu este controlat. De aceea, inspecţiunile neanunţate sunt folositoare. Paznicul trebue să poarte, în permanenţă, la el o condică de serviciu în care să nu treacă numai întrebuinţarea zilnică a timpului, ci şi observaţiunile pe care le face în cursul patrulărilor: vânat văzut, urme, focuri de puşcă auzite, epoca pasajului de păsări etc. Un asemenea carnet bine condus cuprinde un preţios material nu numai pentru proprietarul de teren, ci şi pentru cei care fac cercetări ştiinţifice.

Nu am amintit nimic despre potecile de vânătoare, hrana în timpul iernii, case etc. Cauza este că, în ce priveşte hrana, cât timp vânatul este puţin abundent, de obiceiu găseşte hrană îmbelşugată în natură. Numai în timpul zăpezii mari şi în pădurile pure de răşinoase, problema hranei se pune mai acut. Instalaţiile pentru recoltarea vânatului vor fi necesare numai mai târziu. Deocamdată trebue să ne îngrijim de a produce vânat şi abia mai târziu despre recoltarea lui. Deasemenea, nu am amintit nimic despre selecționarea cu arma, deoarece și acest procedeu intră în categoria măsurilor cu caracter intensiv.

Nivelul la care se găsește gospodăria noastră vânătorească nu cere introducerea unor măsuri intensive. Ne trebue — deocamdată — numai o serie de lucruri elementare, deci o gospodărie extensivă, după cum am văzut.

In treacăt amintesc, că interesul nostru este să menținem aspectul, în oarecare măsură virgin, al munților noștri, deoarece numai în acest loc se mai poate menține calitatea superioară a vânatului. Iată, deci, încă un motiv pentru a ne mărgini la câteva măsuri elementare de gospodărie.

In materie de vânătoare, cași în multe alte domenii, nu numai cu sacrifii materiale mari se pot produce rezultate, ci cu deosebire prin pricepere și grijă. Aplicând măsurile amintite mai sus, chiar și arendașii cu mijloace materiale mai modeste vor reuși să-și înființeze terenuri de vânătoare bune.

Les premiers travaux en vue de l'organisation d'un terrain de chasse.

Die ersten Organisationsarbeiten eines Jagdrevieres

C R O N I C A

INTERNĂ

● Anul forestier 1942.

Dacă anul precedent a stat numai în jumătatea a doua sub acţiunea directă a uriaşei încleştări din răsărit, 1942 a fost, din prima până în ultima zi, un an închinat zeului Marte. Din această cauză întreaga activitate de producţie economică a ţării a fost dominată de preocuparea, de a susţine cât mai complet efortul trupelor combatante române şi aliate, aflate acum departe, în inima ţării vrăjmaşului.

După lichidarea ultimelor centre de rezistenţă rămase înapoia frontului la Sevastopol şi Kerci şi după sdrobirea încercării de ofensivă bolşevice din primăvară, la care bravele noastre divizii s'au acoperit de o nepieritoare glorie, alături de marii noştri aliaţi, ostaşii Europei au trecut, la începutul verii la atac. Până la sosirea anotimpului friguros ei atinseseră Voronejul pe Don, Stalingradul pe Volga, clinele apusene ale depresiunii mării Caspice, crestele Caucazului şi ţărmul mării Negre, la Novorosiisk. Cu tot reculul necesitat ulterior de scurtarea frontului sudic de luptă, sub presiunea masselor de tancuri şi de trupe bolşevice, din impetuoasa lor ofensivă de iarnă, armatele aliate se mai găseau, către sfârşitul anului, încă departe de lina de plecare din primăvară.

La aceste lupte, ne mai pomenit de dârze, au participat, ca şi anul trecut, numeroşi camarazi de ai noştri, unii din ei cucerind prin bravură, cele mai înalte distincţiuni militare (D-l Ing. Eug. Turnibuca a fost decoorat cu ordinul „Mihai Viteazu", ca şi eroul R. Berenţan, mort la Odessa).

Activitatea marilor administraţii silvice s'a desfăşurat în 1942 în condiţii deosebit de grele, cum era de altfel şi de aşteptat; şi dacă s'a reuşit a se împlini cele mai urgente din necesităţile armatei şi ale ţării, aceasta a reclamat străduinţa continuă a tuturor şi o abnegaţie desăvârşită în împlinirea datoriei.

Trebuie însă să recunoaştem, că în acest an, mai mult de cât oricând până acum, conducerea superioară a treburilor publice a fost deosebit de atentă la nevoile gospodăriei silvice şi prin legi şi dispoziţiuni administrative, a intervenit ori de câte ori producţia forestieră s'a găsit în impas.

Cea mai importantă hotărîre pentru activarea şi raţionalizarea producţiei forestiere, în timpul cât vor dura ostilităţile, este fără îndoială aceea luată prin legea din 14 Iunie 1942, care obligă pe toţi proprietarii de păduri, să pună în tăiere posibilităţile curente ale pădurilor lor. Prin această măsură s'a urmărit ca supra-exploatările necesitate de starea de război să greveze în mod cât mai uniform, toate pădurile ţării, combătându-se dorinţa de evaziune a acelor proprietari de păduri (în special particulari), care intenţionau să păstreze lemnul pădurilor lor, pentru conjuncturile mai avantajoase, care desigur se vor ivi după război.

Legea stabileşte norme de exploatare, atât pentru pădurile amenajate, cât şi pentru cele fără amenajamente, la care fixează anumite cote minime de tăiat, aşa încât să nu se depăşească eventualele posibilităţi normale. In sfârşit legea prevede putinţa de a tăia, când se socoteşte necesar, şi unele parchete cu anticipaţie şi prelungeşte cu o lună durata perioadei anuale de tăieri. Anumite dispoziţiuni ale ei prescriu crearea unor serii de plantaţiuni, ce urmează a se exploata pentru brazi de Crăciun, spre a pune capăt jefuirii de puieţi, ce se practică azi; prevăd pentru industriile de prelucrare chimică a lemnului posibilitatea de a înfiinţa plantaţiuni speciale de arbori pentru celuloză; recomandă măsuri pentru aprovizionarea industriei siderurgice cu mangal şi a celei extractive cu stâlpi de mină etc.

In legătură cu nevoile diverselor industrii ale ţării, trebuiesc amintite şi măsurile luate de Ministerul Economiei Naţionale, pentru blocarea unor cote din producţia de lemn brut de răşinoase, la dispoziţia fabricilor de celuloză şi a exploatărilor de cărbuni (câte 10% din volumul realizat de oricare întreprindere forestieră). Aceste reduceri ale disponibilului de materie primă la fabricile de cherestea au avut de efect o diminuare a cantităţilor de material lemnos necesare acoperirii nevoilor oraşelor şi satelor, unde cheresteaua nu s'a mai putut găsi decât cu mare greutate.

Noile construcţii de linii ca şi lucrările de întreţinere ale reţelei de căi ferate au reclamat o sporire considerabilă a producţiei de traverse, de stâlpi, grinzi etc., cerând şi ele o nouă sforţare a organelor ce dirijează exploatările de păduri.

Lipsa braţelor de muncă din exploatările forestiere a dus la necesitatea de a se lua printr'un jurnal al C. M., la 30 Mai, a măsurilor necesare pentru scutirea de concentrare şi mobilizarea pentru lucru a muncitorilor şi personalului de specialitate. Datorită acestor dispoziţiuni, majoritatea personalului silvic şi o bună parte din lucrătorii de pădure (în vârstă de peste 30 ani) a putut rămâne la dispoziţia producătorilor de lemne. S'au creat şi detaşamente forestiere, din oameni concentraţi, care să poată interveni pentru intensificarea exploatărilor, acolo unde cu mijloace obişnuite nu se putea împlini programul de lucru stabilit.

Problema transportului lemnului din pădure la gări sau la centrele de consumaţie a fost şi ea rezolvată, tot prin rechiziţii de vehicule, cu ajutorul organelor militare teritoriale.

Graţie acestor dispoziţii legale şi prin efortul susţinut, depus de toate organele administraţiilor silvice de Stat şi particulare, s'a reuşit a se satisface majoritatea necesităţilor de material lemnos.

In afara acoperirii complete a nevoilor militare, exploatările de păduri ale anului 1942 au putut asigura aprovizionarea cu lemne de foc a Capitalei în proporţie de 80% din consumul total, încă din Octombrie

1942, urmând ca restul să fie acoperit în următoarele luni de iarnă sau să fie împlinit prin alţi combustibili, în special prin cărbuni, brichete, petrol lampant etc.

Deosebit de interesant pentru gospodăria silvică a viitorului este faptul că în plin război, s'au pus în acest an bazele înlocuirii prin gaz metan a consumului exagerat de lemne de foc al Bucureştilor. In acest scop s'a semnat un Decret Lege pentru construirea unei conducte de 60 km din regiunea petroliferă Măneşti-Vlădeni, care să aprovizioneze deocamdată marile uzine şi întreprinderi industriale din Bucureşti, economisind circa 12.000 vag. păcură arsă anual. După terminarea războiului, reţeaua conductelor va fi prelungită până la câmpurile de gaz natural din Ardeal (300 km), urmând ca acest combustibil ideal să fie pus succesiv şi la dispoziţia consumului menajer al Capitalei.

Tot între măsurile cu caracter general, menite a proteja economia forestieră, trebuie menţionată legea pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor, care obligă pe proprietari să semnaleze atacurile ivite în proprietăţile lor şi pune la dispoziţia Ministerului anumite fonduri pentru stăvilirea atacurilor.

In această ordine de idei e demnă de relevat activitatea desfăşurată de CAFS pentru strângerea ouălor de Lymantria, în anul 1942, când s'au adunat 32.000 kg ouă şi s'au omorît prin petrolizare cantităţi colosale de cuiburi ale acestei insecte, pe o suprafaţă de peste 60.000 ha din pădurile Statului.

Aceeaş administraţie, pentru sprijinirea operei de reîmpădurire, a acordat puieţi şi seminţe, cu reducere sau gratuit, pentru 1½ milioane lei.

E locul să amintim aici că în cursul anului expirat conducerea diverselor organe superioare ale administraţiei silvice a rămas în mâinile aceloraş persoane, ca şi în trecut. Numai la Casa Pădurilor Statului, prin D. M. din 12 Mai s'a reînoit delegaţia de adminstrator a D-lui Ing. cons. silvic Al. Nedelcovici, în locul D-lui N. Teodorescu. In postul de Secretar general al Ministerului, lucrând la păduri, loc deţinut în trecut de D-l Horia Lazăr, n'a fost chemat un coleg al nostru, dezideratul legitim exprimat în atâtea rânduri de Corpul silvic şi Societatea noastră, de a avea un inginer silvic în conducerea superioară a Ministerului, rămânând deocamdată neîmplinit.

In legătură cu reprezentarea precară a economiei forestiere în cadrele conducerii acestui Minister trebuie relevat că printr'o lege apărută la începutul anului 19[illegible] s'a reînfiinţat Consiliul permanent al Agriculturii, compus din 25 persoane. In acest consiliu, care trebuie să-şi spună părerea în toate problemele ce interesează acest Minister, se găsesc numai 2 silvicultori: directorul Direcţiei Silvice şi acela al ICEF-ului, alături de 12 mari agricultori şi de toţi directorii numeroaselor servicii agricole ale acestui departament.

Revenind la examinarea activităţii marilor unităţi administrative silvice vom aminti în prima linie Casa Pădurilor Statului, marea producătoare de fonduri a Ministerului de Agricultură şi Domenii. In 1942/43 această administraţie totalizează un buget de aproape 5 miliarde de lei şi dă Statului o redevenţă de peste 1 miliard. Trecându-i-se pe umeri aprovizionarea cu lemne de foc a tuturor instituţiilor Statului şi a Armatei, ca şi acoperirea nevoilor de traverse ale CFR., de stâlpi de telegraf a PTT. etc. şi având de luptat cu greutăţi de tot felul şi lipsuri, între care trebuiesc menţionate şi preţurile insuficiente stabilite de organele de resort şi lipsa braţelor de muncă, această serioasă organizaţie economică a ţării a reuşit să constituie o puternică stavilă în tendinţa de urcare a preţurilor şi să dea un frumos exemplu de muncă, pusă fără precupeţire în slujba ţării şi a neamului.

Şi celelalte mari administraţii şi instituţii silvice: Direcţiile Regimului silvic şi a Persoanelor juridice din Minister, Consiliul tehnic al pădurilor, Eforia Spitalelor Civile, Fondul bisericesc din Bucovina etc. şi-au împlinit cu cea mai mare constiinciozitate partea din sarcina colectivă, ce le-a revenit — pentru aducerea la îndeplinire a programului de muncă, din sectorul forestier.

Nu trebuie trecut sub tăcere nici efortul depus de funcţionarii de toate gradele, din administraţia silvică. Dacă tineretul aflat sub arme a putut ţintui pe duşman departe de graniţele ţării, cei rămaşi acasă, luptând cu greutăţile unor salarii rămase în deficienţă faţă cu puterea de cumpărare scăzută a banului, cu mari restricţii în domeniul aprovizionării şi cu griji pentru cei plecaţi la datorie, şi-au dat prinosul muncii lor, cu acelaş devotament, ca şi ostaşii de pe front.

Un spor de salarii acordat către sfârşitul anului şi înfiinţarea de consumuri pentru aprovizionarea cu alimente din Transnistria, au adus o oarecare uşurare celor împovăraţi cu familii grele. Institutul de asigurare obligatorie a tuturor funcţionarilor publici, care a început să lucreze tot în cursul acestui an, va contribui de asemenea la îmbunătăţirea situaţiei materiale a acestora, în special în vremurile de restrişte care lovesc totdeauna pe cei cu mijloace modeste.

Examenul de subinspector silvic s'a ţinut în mod normal, deşi cu oare care întârziere. S'au prezentat 50 candidaţi, faţă de 48 în anul precedent şi au fost declaraţi reuşiţi 49 din ei.

Bătrâna noastră Societate „Progresul silvic" şi-a chemat membrii săi la adunarea generală din Bucureşti, în zilele de 24 şi 25 Mai, fiind onorată, ca şi în alţi ani, prin prezenţa D-lui Aurelian Pană, ministrul Agriculturii şi Domeniilor, ca şi a altor înalte personalităţi ale ţării.

Din cauza greutăţilor de deplasare şi a numeroaselor treburi, care-i reţineau la reşedinţele lor, mulţi colegi n'au putut veni, astfel că numărul participanţilor a fost mai restrâns ca în alţi ani. S'a remarcat în special lipsa camarazilor mai tineri, chemaţi la datorie, sub steagul oştirii, pe fronturile îndepărtate din răsărit.

Chestiunile desbătute în acest an, în strictă legătură cu preocupările actuale, au fost următoarele:

1. Problema combustibilului în raport cu criza lemnului de foc, având ca raportori pe D-nii: Al. Butoi, I. D. Popescu şi N. Ghelmeziu.

2. Regenerarea pădurilor, în urma exploatărilor forţate din timpul războiului, raportori fiind D-nii: D. Grozescu, I. Zeicu şi M. Rădulescu.

Problemele discutate au găsit un mare răsunnet în presa zilnică, iar moţiunile adunării au fost prezentate D-lor Miniştri de resort, având de efect unele din măsurile legislative menţionate

In cadrul acestei adunări generale s'a reînoit, pentru a 3-a oară, mandatul de preşedinte al D-lui Prof. M. Drăcea, s'au realeş în consiliu D-nii: Al. Butoi, A. Comşia, C. P. Georgescu, D. Grozescu, At. Haralamb şi G. Minescu şi au fost aleşi pentru prima dată D-nii: I. Dăscălescu şi G. Ionescu.

Consiliul de Administraţie al Societăţii „Progresul silvic" a ţinut în 1942 numeroase şedinţe, în care au fost desbătute toate faptele mai de seamă, în legătură cu activitatea şi profesiunea forestieră. O atenţie specială a fost acordată planului de organizare economică şi socială a ţării, propus de CAPIR, problemei încadrării serviciului silvic în administraţia ţării, proiectului de lege al organizării corpului tehnic etc. Printr'o ordonanţă a guvernământului Basarabiei, subdirectoratele silvic şi zootehnic din acea provincie au fost înglobate în Directoratul Agriculturii, suprimându-se autonomia acestor servicii, care au o organizaţie şi preocupări cu totul distincte de cele agricole. Consiliul Societăţii noastre a luat poziţie şi în contra acestei noi încercări, pornite acum de la periferie, de dominare a unora din serviciile Ministerului, asupra celorlalte, obligate a convieţui şi a colabora armonios în cadrele aceleiaşi unităţi administrative.

Revista Pădurilor a apărut în 1942 în al 54-lea an de la înfiinţare. Ea a avut o existenţă destul de grea, din cauza dificultăţilor tot mai mari, cu care luptă tipăriturile în general. Spre a înlesni apariţia ei regulată, a fost nevoie să se recurgă la o restrângere a volumului, astfel că n'au apărut de cât 6 caete duble, cu un total de 532 pagini faţă de 651 pag. în 1941, de peste 1000 pagini în anii anteriori războiului. Dacă ţinem seama însă, că publicaţiile similare din străinătate au suferit şi ele mari restrângeri şi că unele au trebuit chiar să-şi suspende apariţia, găsim că tipărirea regulată a revistei noastre înseamnă totuşi un succes demn de relevat.

Dintre celelalte reviste de specialitate din ţară a mai apărut numai „Viaţa forestieră" în 2 caete (114 pag.).

Casa Pădurilor Statului a continuat şi în 1942 publicarea foarte utilei şi documentatei sale „Foi oficiale".

Literatura forestieră s'a îmbogăţit în 1942 cu trei lucrări, din care 2 publicate de Societatea „Progresul Silvic" şi anume:

„Elemente de ştiinţa solului", Vol. I, de D-nii: Em. Protopopescu-Pache şi C. Chiriţă (360 pag.) şi

„Temeiuri de economie forestieră generală", de D-l I. C. Demetrescu (338 pag.).

Cea de a treia: „Pădurea şi Omul" de D-l D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu şi At. Haralamb, (172 pagini) a fost editată de Fundaţia Culturală Regală Regele Mihai I. Aceasta este al doilea volum despre păduri pe care-l publică Fundaţia, fiind destinat şi el pentru lumea satelor.

Institutul de Cercetări şi Experimentaţie forestieră a continuat să depună şi în cursul anului 1942, cu aceeaş ardoare, munca pentru pregătirea unor baze de acţiune mai raţionale pentru silvicultura noastră.

Printr'o decizie ministerială, pe data de 1 Oct. 1942 au fost trecute în administraţia acestui Institut, o parte din pădurile Statului aflate în raza ocoalelor Sinaia, Mihăeşti, Ţigăneşti şi Murfatlar, cu scopul de a le îndruma către o gestiune mai avansată și de a face în ele experiențe cu caracter științific. Aceste păduri vor servi și Facultății de Silvicultură pentru lucrări didactice.

ICEF a publicat în 1942 caetul al șaptelea al Analelor sale.

Facultatea de Silvicultură, grație solicitudinii deosebite acordate de guvern învățământului superior, a putut funcționa în mod normal, în ciuda dificultăților create de starea de război. Au fost admiși în anul I peste 70 studenți și au absolvit cursurile 65 ingineri. Din aceștia n'au putut intra însă în serviciile silvice ale Statului decât puțini, cei mai mulți fiind reținuți sub drapel, în diversele unități ale armatei.

In Iunie, absolvenții acestei Facultăți au făcut sub conducerea D-lui Prof. Drăcea și cu concursul organelor silvice exterioare, o interesantă excursie de studii în regiunea Vrancea-Cașin-Căluți. Cu acest prilej s'a inaugurat și troița de pe Muntele Sboina, ridicată de Soc. „AVIS" în amintirea eroului ing. Filip Vespasian, sublt. de rezervă, mort în acel loc în 1916, în războiul pentru întregirea neamului.

In cursul anului 1942 au plecat dintre noi urmatorii ingineri, membri ai Societății „Progresul silvic": Balu-Crăciun, Bucur Dionisie, Georgescu Romulus, Moldovan Ioan, Negoescu Em., Tămășanu T., Mih. Drăgan, P. Niculescu, G. Novac, N. Garpov, Eug. Popica, Vinzanti Murgu.

Dintre cei decedați trebuie remarcată figura lui Ion Moldovan, fost administrator al CAPS-ului, un distins fiu al Ardealului și un vrednic slujbaș al breslei noastre.

Colegii noștrii P. Niculescu și Georgescu Romulus, au murit eroic pe câmpul de luptă, ca și studentul din an. IV Bay Boris, fiu de silvicultor din Basarabia. Ei și-au vărsat sângele pe frontul îndepărtat din răsărit, pentru apărarea drepturilor neamului nostru și pentru mărirea patriei.

Tuturor acestora, să le închinăm un gând pios și să le păstrăm o duioasă amintire

D. A. Sburlan

● Lupta contra degradării terenurilor.

In cadrul conferințelor organizate de Ministerul de Agricultură și Domenii pentru inspectorii agricoli regionali și conducătorii Camerelor de Agricultură, D-l Dr. At. Haralamb inginer inspector silvic la Icef a ținut, în după amiaza zilei de 18 Decembrie 1942, o conferință tratând despre lupta contra terenurilor degradate.

In prima parte s'a arătat cât este de actuală această chestiune prin sustragerea de la folosință a unor mari suprafețe de pământ și prin pagubele cauzate de inundații, alunecări de teren, etc.

D-sa a arătat că pentru a se lupta cu eficacitate trebue să se acționeze în două direcțiuni:

1. Pe deoparte, să se lucreze la stăvilirea și vindecarea răului;

2. Pe de altă parte, trebue să se acționeze preventiv căutând să se împiedice producerea altor degradări

In privința stăvilirei și vindecărei răului, se lucrează de mult timp. Serviciile silvice sunt angajate deja, având mijloacele să poată duce lupta cu succes. Rezultate îmbucurătoare se pot vedea de acum. Mai este însă mult de lucru.

La fel de importantă este cea de a doua direcțiune pe care trebue să se activeze: lupta preventivă. Degeaba se lucrează la vindecarea răului, dacă continuăm să folosim pământul în așa fel încât se degradează.

Conferențiarul a arătat că degradările se produc în special pe islazuri, cauza fiind pășunatul irațional și abuziv. Harta terenurilor degradate se confundă cu aceea a locurilor de pășune.

Cele mai multe alunecări de pământ se produc în primul rând în terenurile arabile, fiind urmate, în ordine, de islazuri, vii, vetre de casă; foarte rar se produc în fânețe și extrem de rar în regiunile păduroase. In anul 1942 au alunecat în cuprinsul țării noastre 16,000 ha. Din acestea, 691 ha s'au produs în cuprinsul vetrelor de sat, 2694 ha în livezi și fânețe, 3410 ha în terenuri agricole, 8649 ha în islazuri, 3 ha la șosele, 169 ha în vii și 868 ha în pădurile rău tratate și pășunate. Terenul păduros reprezintă deci numai 5,43% din alunecări, restul de 94,57% fiind agricol.

Conferențiarul arată că pământul țării trebue repartizat judicios pe categorii de culturi potrivit cu natura lui. In al doilea rând, exploatarea lui trebue să se facă în mod rațional, căutând în același timp să se aducă îmbunătățiri atât la mijloacele de exploatare, cât și la puterea de producție a solului. Acționând în acest sens se evită degradările și alunecările.

In încheiere, conferențiarul arată că în această a doua direcțiune de luptă — cea preventivă — organele agricole au un vast câmp de activitate.

C. Cristea

● Din Buletinul Ministerului de Interne.

Scos sub îngrijirea Oficiului de studii, documentare și statistică, voluminosul caiet (344 pagini) din Sept. și Oct. 1943, cuprinde și o seamă de îndrumări gospodărești, grupate pe ministere. Trei dintre acestea ne-a reținut în mod deosebit atențiunea.

1. Lămuriri despre felul cum se recoltează și se păstrează frunzarele. Nu cuprinde însă nimic în plus în afară de ceea ce s'a citit prin ziare.

2. Se atrage atențiunea asupra ghindei de stejar, ca nutreț pentru vite, în vremuri de lipsă de nutreț. Se arată că la îngrășatul porcilor 1 kg ghindă poate înlocui aceiași cantitate de orz. Se indică apoi cantități de dat zilnic la animale, făcându-se deosebire între ghinda proaspătă (verde) și cea uscată: la cal și vaci 4,5 kg proaspătă sau 2,5 kg uscată; la boi 6 kg sau 3,7 kg; la oi 0,7 kg sau 0,5 kg; la porci 1,3—1,8 kg sau 0,8—1 kg; de fiecare cap. Se arată că trebuie să fie amestecată cu nutrețuri zemoase (sfeclă, morcovi, porumb murat) pentru a nu produce constipări. Să se dea la animale de preferință uruită. Până se întrebuințează, trebue ținută la loc uscat și bine aerisit, pentru a nu mucezi; de aceea trebue să fie vânturată din când în când.

3 In sfârşit, se dau o seamă de indrumări privind măsurile de apărare contra apelor, care pot fi luate cu *mijloacele locale*, fără a se aştepta intervenţia serviciilor publice de specialitate:

a) Apele trebuesc protejate contra infectărilor şi încurcării albiilor.

b) Se pot executa lucrări de apărarea malurilor şi scurgerea normală a apei (lese de nuiele, garduri, căsoaie sau plantaţiuni).

c) Să se oprească formarea şi adâncirea ogaşelor pe dealuri, făcându-se gărduleţe şi plantaţiuni. Se arată că întârziindu-se, oprirea lor nu se va putea face decât prin lucrări importante şi costisitoare.

d) Să se dea scurgere bălţilor ce se formează în vatra satelor şi pe terenurile agricole.

e) Să se construiască diguri de apărare, la distanţe potrivite de maluri.

Numai când măsurile necesare depăşesc posibilităţile locale, să se facă apel la Serviciul Apelor.

Statul poate acorda şi ajutoare băneşti la executarea unor asemenea lucrări lipsite de rentabilitate suficientă, dând preferinţă cazurilor când contribuţiile celor interesaţi ating limita foloaselor ce se vor obţine.

● Marea şi Pădurea.

Este titlul conferinţei pe care a ţinut-o d-l Ing. Cezar Cristea, în sala Dalles, în cadrul ciclului de conferinţe organizat de Liga Navală Română.

D-sa a prezentat pădurea şi marea sub variate aspecte:

1. Ca isvoare de inspiraţie pentru literatură şi artă. S'a citat spre exemplificare numeroase nume de autori şi opere de seamă.
2. Ca dătătoare de sănătate.
3. S'a arătat cum poate arborele să completeze peisajul marin, făcându-l mai plăcut, mai variat şi mai atractiv.
4. Insfârşit, conferenţiarul a folosit acest prilej pentru a face o pledoarie în favoarea pădurii înfăţişând-o ca regulator al circulaţiei apei în natură şi ca pavăză a pământului.

● Revista presei.

Pătrunderea scrisului despre păduri în cât mai variate publicaţii din întreg cuprinsul ţării, este una din ţintele urmărite de corpul nostru pentru creiarea a ceea ce s'a numit conştiinţă forestieră. De acea am semnalat la această rubrică orice manifestare în acest sens, bine înţeles atât cât ne-a fost cu putinţă să le aflăm cu propriile noastre mijloace de investigaţiune.

Ne-a căzut în mână, cu întârziere, Almanahul pe anul 1942, al ziarului „Tribuna" organul societăţii ardelene „Târnava Mare" din Capitală. In acest volum de 462 pagini aflăm şi două articole despre păduri.

Unul este scris de d-l Ing. Cons. silvic I. Zeicu directorul Direcţiei Pădurilor Personelor juridice, din Ministerul de Domenii. Este intitulat „Pădurile, cea mai de seamă bogăţie a Transilvaniei". In cele 14 pagini se tratează: Relieful solului; Aşezarea pădurilor; Situaţia pădurilor; Origina pădurilor administrate de Stat; Pădurile particulare; Schimbările provocate în domeniul forestier prin legea de reformă agrară; Aportul pădurilor în Transilvania.

Cel de al doilea, numai de trei pagini, se datoreşte d-lui Ing. Cons. silvic Anton Atanasescu din Caps, în care se dau o serie de date statistice asupra pădurilor noastre în hotarele de azi, fără a scăpa din vedere să arate şi pierderile de păduri suferite prin cedările făcute în 1939.

Ziarele la rândul lor, în special cele din Capitală, au desbătut uneori în mod amplu problemele în legătură cu pădurea şi economia forestieră.

Şi de astă dată relevăm articolul d-lui Pamfil Şeicaru directorul ziarului Curentul, publicat la 29 Ianuarie, fiind intitulat „O problemă şi soluţia ei". Este vorba de problema reimpăduririlor despre care s'a mai ocupat şi în alte rânduri. De data aceasta, luând ca punct de plecare articolul d-lui Marin Rădulescu despre Delta Dunării, publicat în Revista Pădurilor (Nr. 11—12/942), d-l P. Şeicaru, după ce arată cât de mult trebue stăruit în direcţia reimpădurilor, propune o colaborare între Stat şi fabricile de hârtie, cărora să li se pună la dispoziţie suprafeţele necesare de teren pe care să le planteze singure, cu plop de Canada, pentru a-şi asigura lemnul necesar pentru celuloză. Impădurirea unui milion de ha, spune d-sa, ar avea şi o influenţă în bine asupra climatului ţării şi asupra regimului apelor.

D-l Şeicaru nu scapă din vedere şi de astă dată, să elogieze munca Corpului Silvic „aşa de bine organizat, aşa de străbătut de interesul naţional al problemelor reimpăduririlor"., a căror putinţă de înfăptuire însă, „este condiţionată de limita mijloacelor ce le stau la dispoziţie oricât de mare ar fi entuziasmul realizărilor".

Problemele economice ale Deltei Dunării au continuat să stârnească interes în cotidianele Capitalei.

Latura forestieră a problemei a fost înfăţişată de d-l Marin Rădulescu în Gazeta Comerţului cu data de 1 Februarie a. c. într'un articol intitulat „Delta Dunării din punct de vedere forestier".

Problema exploatării şi transformării stufului în celuloză — care, se pare că se apropie de realizare — a fost mult desbătută. D-l T. Buşniţă Directorul Pescăriilor Statului, după ce a publicat o serie de articole în ziarul Argus, a ţinut, în cadrul Academiei de Ştiinţe, o conferinţă intitulată „Problemele biologice şi economice ale stufului în România". D-sa se arată partizan al exploatării, astăzi existând modalitatea de a se împăca interesul piscicol cu cel al valorificării stufului. Arată că cele 300.000 ha stuf au o producţie anuală de 3 miliarde kg stuf uscat sau 1,3 miliarde kg celuloză, ceea ce înseamnă că s'ar depăşi cu mult nevoile noastre actuale în fibre textile cari se cifrează la 120 milioane kg.

La rândul său d-l Alex Daia a publicat în ziarul Excelsior o serie de articole tratând despre: însemnătatea stufului pentru industria celulozei, alte industrii ce pot lua naștere și posibilitățile de organizarea exploatării.

Ținem să adăogăm că problema folosirii stufului pentru celuloză a preocupat și pe inginerii silvici. Reamintim aci doar articolele publicate cu mulți ani în urmă de d-l ing. cons silvic M. P. Florescu.

Trebue să subliniem că exploatarea stufului nu poate avea o rezolvare unilaterală. Dacă din punct de vedere pscicol nu mai prezintă azi niciun inconvenient, o exploatare care ar avea în vedere întreaga regiune de stuf, ar duce la grele situații de viață faunei din deltă. Se știe că în această regiune trăesc nenumărate pasări, unele din ele foarte rare, care au stârnit interesul oamenilor de știință din lumea întreagă.

Deasemenea din punct de vedere vânătoresc fauna deltei prezintă mult interes. Direcția Economiei Vânatului duce de mai mulți ani o acțiune de proteguirea acestei faune.

In sfârșit, Comisia Monumentelor Naturii urmărește creiarea unor rezervații în Delta Dunării, în vederea protejării păsărilor rare asupra cărora sunt indicii că sunt amenințate cu dispariția.

Problemele specifice economiei pădurărești au mai fost expuse în presa Capitalei și de d-l Ing. V. V. Vasiliu. D-sa a publicat până acum în ziarul Excelsior, șapte articole ale căror titluri și date când au apărut sunt următoarele: 1. Renta pădurii (14.IX.1942); 2. Sporirea rentabilității forestiere (18 X 942); 3. Impozitele asupra producției forestiere (25 X 942); 4. Creditul forestier (8.XI.942); 5 Norme și uzanțe în comerțul lemnului (29.XI.942); 6. Munca în exploatările forestiere (25. XII.942); 7. Munca forestieră (31.I.943).

Mai semnalăm:

Articolul d-lui Ing. I. M. Pavelescu, despre „Preocupări în jurul problemei valorificării pădurilor noastre" publicat în ziarul „Viața" cu data de 11.II.1943;

Articolul d-lui Dr. Iosif Jivan, din Excelsior (20.IX.942), unde se tratează despre „apărarea pădurilor composesorale din Ardeal;

Articolul d-lui Florin Andrei, publicat în ziarul Argus (14 Febr. 1943), intitulat: „O nouă politică forestieră în Transnistria".

Ne oprim aci, fără să pomenim nenumăratele articole nesemnate unde preocupările de aprovizionare cu lemn sunt precumpănitoare.

At. Haralamb

PĂDUREA NU ESTE OGOR.

SILVICULTURA NU ESTE AGRICULTURĂ.

EXTERNĂ

● Dela Centrul Internaţional de Silvicultură.

Comisiunea internaţională pentru folosirea lemnului, înfiinţată pe lângă C. I. S., în Sept. 1942, a şi ţinut prima sa întrunire, la Berlin şi Eberswalde, în zilele de 23 şi 24 Noembrie 1942. Au fost reprezentate următoarele state: Bulgaria, Croaţia, Elveţia, Finlanda, Franţa, Germania, Italia, Norvegia, Olanda, România, Slovacia, Spania, Suedia şi Ungaria. Din partea României a luat parte D-l Prof. Drăcea.

După discursurile de rigoare ţinute de către Baronul Waldbott (Ungaria), preşedintele C. I. S.-ului, de Generalforstmeister Alpers, Secretar de Stat al Reich-ului şi Prof. Dr. Levon, preşedintele Comisiunii, au fost desvoltate următoarele teme: 1. Prof. Köstler: Insemnătatea conlucrării internaţionale în domeniul folosirii lemnului; 2. Prof. Levon: Cercetările asupra lemnului făcute în Finlanda. A doua şedinţă a fost consacrată unor întrebări de organizare a Comisiunii (statute, instalarea Comisiunii, ţelurile mai urgente, constituirea grupelor de experţi ş. a.). In cursul celei de a treia şedinţă, care a avut loc la Eberswalde, Prof. Kollmann, Vice-preşedintele Comisiunii a ţinut o conferinţă despre organizarea şi rezultatele cercetării lemnului în Germania. Acelaş lucru l-au făcut Prof. Hägglung, Prof. Sola, Prof. Campredon şi Director Winkelmann în ceea ce priveşte Suedia, Italia, Franţa şi Elveţia. După aceia, participanţii au vizitat Oficiul Reich-ului de Cercetări ale lemnului dela Eberswalde, de sub conducerea Prof. Kollmann.

(După comunicări oficiale). (249)

● Dela vecinii unguri.

— *Preocupări de intensificare a producţiunii forestiere.*

Nevoile de lemn ale Ungariei mărite au fost preţuite la 14 milioane m^3. O astfel de cantitate n'ar putea fi obţinută din pădurile naţionale decât pe temeiul unei culturi şi gospodăriri mai intensive decât până acuma. In legătură cu acest lucru, se preconizează o serie de măsuri de ordinul politicei forestiere. Mai intâi, se vorbeşte de intocmirea unei amănunţite statistici forestiere. Apoi, ar fi să se impiedice prin toate mijloacele degradarea arboretelor; gospodărirea pădurilor comunale trebuie reformată; locurile goale, împădurite; dispoziţiunile forestiere ale reformei agrare din părţile transilvănene, revăzute; o cultură forestieră modernă pentru diferitele proprietăţi, impusă; linii unitare pentru prelucrarea recoltelor de lemn, prescrise. Deosebit de urgent s'ar impune: Reforma invăţământului forestier; întemeierea unui minister al pădurilor; introducerea unei contabilități deplin separate a pădurilor eraria!e (Statului).

(După Z. f. Wfw., IX, 467). (246)

— ***Pădurile grănicerești Năsăudene.***

Sunt privite drept cele mai prețioase ale Ungariei, pentru însemnatele lor rezerve de lemn exploatabil. Din suprafața de cca. 147.000 ha, cam 75.000 ha, deci peste jumătate, sunt păduri mai mult sau mai puțin virgine. Direcțiunea lor, cu sediul în Bistrița, are de condus 8 ocoale silvice, cu o întindere mijlocie de 18.000 ha. Suprafața aceasta urmează a fi micșorată în viitor. In pădurile virgine, se poate conta pe o recoltă de cca 350 m³ lemn rotund la hectar, ceea ce ar face peste tot o respectabilă rezervă de 25 milioane m³. Din aceasta, cam 8 milioane m³ ar fi lemn de fag și restul lemn de molid. Pentru punerea în valoare a acestor păduri, este plănuită o cale ferată forestieră de 100 km, ca și o rețea de drumuri de pădure în lungime de 2 până la 3 ori cât cea existentă. Se vorbește, deasemenea despre construirea uneia sau a două fabrici de cherestea. Pentru aducerea la îndeplinire a acestui program, va fi nevoie, pe semne, de concursul capitalului străin.

(După Z.f. Fwf., IX/468). (247)

● Economia forestieră elvețiană în războiu.

Imprejurările noi, determinate de războiu și în Elveția cea neutră, au impus o altă orientare a politicei forestiere. Astfel, pentru cel de al doilea an de războiu, proprietarii de păduri au fost îndatorați să îndoiască tăerile față de posibilitatea normală, prețuită la 3 milioane de m³. La fel s'a făcut și în cel de al treilea an de războiu. După părerea Profesorului Leibundgut, pădurile Elveției în situația lor de față, pot suporta o forțare a tăerilor până la 10—11 milioane m³ peste posibilitățile normale. Așa dar, la încheierea celui de al treilea an de războiu, jumătate din cantitatea aceasta a și fost tăiată. Deoarece este greu de prevăzut cât timp importul de lemn străin nu va fi cu putință, din pricina războiului și a stărilor următoare acestuia, o anumită îngrijorare stăpânește cercurile conducătoare ale țării. Se fac propuneri ca lumea să se obișnuească cu ideea unei îndelungate stări de izolare economică a țării și să se procedeze ca atare. Tăerile urmează a fi lăsate la aprecierea proprietarilor. Greutăți serioase ridică aflarea muncitorilor de pădure, dată fiind pornirea de emigrare către centrele industriale. Pentru îmbunătățirea lucrurilor, sunt plănuite mai multe măsuri, precum: instruirea profesională a muncitorilor, creiarea unor împrejurări sociale și de viață mai bune pentru acești muncitori. In ce privește sortarea lemnului, s'a adoptat o anumită unificare. Lemnul de construcție, de pildă, se împarte, mai întâi în trei sortimente: Langholz, Mittellangholz și Trämel (Stammholzabschnitte). Fiecare dintre acestea se subîmparte în câte 5 clase după dimensiuni. Prețurile sunt mărginite, în sus, și pe anumite ținuturi unitare. La statornicirea lor, s'a plecat dela creșterea mijlocie a costului în părțile muntoase. In 1940/41, prețurile lemnului rotund au atins ni-

velul celor din 1939, iar în ce priveşte lemnul de foc, acesta a şi fost depăşit cu 10—15%. Cu toate acestea produsul net rămâne mai scăzut.
(După Z. f. Wfw. IX/465—6). (248)

● Industria celulozei în Germania.

S'a îndoit din 1933 până astăzi (1941), atingând o producţiune de 1.600.000 t. Consumul de celuloză chimică a crescut deasemenea dela 4.5% la 22,5% din totalul producţiunii. Punctul de greutate al producţiunii de fibre artificiale a trecut, dela molid, asupra fagului. Pinul a fost luat, deasemenea, în considerare în mare măsură. Pentru viitor ar veni la rând o întreagă serie de rămăşiţe agricole, precum: pae, vreji, de cartofi, de in şi cânepă. Arundo donax, care a dat atât de bune rezultate în Italia, ca şi câţiva arbori şi arbuşti, crescuţi după metode agricole (hibrizi şi specii de plop repede crescători), au o mare însemnătate pentru industria celulozei într'un apropiat viitor.
(După Z. f. Wfw., IX/498). (249)

● Stejar de plută în California.

Incercările făcute de Facultatea de Silvicultură a Universităţii California cu plantaţiuni de stejar de plută (Quercus suber) au dovedit că în California poate fi produsă plută de acelaş calitate ca şi în Spania şi Portugalia. In legătură cu aceste statorniciri au fost luate măsuri să se împartă gratuit cam 10.000 pueţi de stejar de plută la fermieri, care s'ar îndatora să planteze cel puţin câte 50 de bucăţi, chiar în toamna şi iarna următoare.
(După Z. f. Wfw., IX/469) (250)

● Serbia are greutăţi cu aprovizionarea cu lemn.

In cursul unor tratative comerciale duse la Belgrad între Serbia şi Croaţia, s'a ajuns la înţelegerea ca Croaţia să pună la dispoziţia Serbiei 7.500 vagoane de lemn de foc şi construcţie, în schimbul unei anumite cantităţi de grâu.

Pentru uşurarea aprovizionării cu lemn, a luat fiinţă, potrivit unei dispoziţii a Consiliului de Miniştri, o organizaţie pentru distribuţia şi folosirea raţională a lemnului brut, semifabricat, a resturilor, ş. a. Din această Centrală a lemnului, fac parte: proprietari de păduri, comercianţi de lemn, fabricanţi de cherestea şi de alte produse lemnoase.
(După Z. f. Wfw., IX/506, 511) (251)

● Şi Suedia are greutăţi cu aprovizionarea cu lemn.

Preţurile ridicate obţinute la licitaţiile pentru vânzarea lemnului de către Administraţia Pădurilor Coroanei sunt semnificative pentru greutăţile pe care le întâmpină industria pentru procurarea lemnului. Faţă de împrejurările normale, numai puţine contracte pentru furnituri de lemn au putut fi încheiate. Industria fierului care foloseşte cărbune de lemn își împlinește nevoile numai într'o proporție de 75%. Industria celulozei stă și mai rău, din pricina creșterii consumului de lemn de foc și de cărbune de lemn. Această industrie este orientată în mare parte către producțiunea de celuloză pentru hrana vitelor și pentru fabricația spirtului cerut de către apărarea națională. Pentru anul forestier 1 Iulie 1941—1 Iulie 1942, s'a prevăzut tăierea unei cantități de 45 milioane m³ lemn, fără coaje. Din aceasta, 30 milioane m³ este lemn de foc și pentru cărbuni, iar 12—13 milioane m³, lemn pentru industria de cherestea și celuloză. Creșterea pădurilor suedeze este socotită la 47,7 milioane m³. Date fiind, însă, greutățile mari cu lucrul și transportul lemnului din părțile nordice ale țării, este de temut o supratăiere în pădurile mai bine situate din Sud.

(După Z. f. Wfw., IX, 508/9). (252)

● Adunarea anuală a Societății forestiere elvețiene.

S'a ținut în zilele de 30 Aug.—1 Sept. 1942, în minunata stațiune balneară Baden. După deslegarea întrebărilor administrative (darea de seamă, bugetul, ș. a.), a urmat desbaterea a două probleme: 1. Linii directoare pentru o eventuală revedere a legii forestiere federale. 2. Despre împăduriri. Pentru prima întrebare a întocmit raportul D-l Bavier, Inspector forestier cantonal; iar pentru cea de a doua, D-l Winkelmann, Directorul Oficiului forestier central dela Soleur. Interesul pentru pădure și natură este așa de stăpânitor asupra silvicultorilor elvețieni, încât pentru desbaterea acelor probleme — altfel foarte aprinse — nu au fost folosite decât orele unei singure dimineți. După masa celei de a doua zi și întreagă a treia zi au fost rezervate pentru două vizite în pădurile comunale Wettingen, Schneisingen și Lengnau. Face să menționăm că desbaterea în continuare a celor de mai sus s'a făcut în timpul unui popas al vizitei în pădurea Wettingen. N'au lipsit, bine înțeles, nici manifestațiunile gastronomice, care au făcut „să fie uitată, pentru o clipă, era restricțiilor".

(După Journal forestier suisse, 1942/209). (253)

Ilie C. Demetrescu

A APĂRUT:

ILIE C. DEMETRESCU:

TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ

Editată de Soc. „Progresul Silvic"

1942; 338 pagini, cu 134 figuri în text
500 lei.

(A se adresa la librării sau la Societate).

CINEGETICĂ

● Anul vânătoresc 1942.

Mulțumită bravei noastre Armate, în anul 1942 războiul a fost purtat departe de granițele Țării, încât luptătorii de pe frontul intern au avut posobilitatea să lucreze mai puțin stânjeniți de evenimente, decât ne-am fi putut aștepta. Ca și în alte ramuri de activitate, așa și în cea a vânătoarei, eforturile au fost dublate pentru a face tot mai puțin simțit efectul războiului. Trebue să recunoaștem, că s'a reușit: în anul 1942, deși multe din acțiunile în materie de vânătoare poartă pecetea vremurilor excepționale, totuși înfăptuirile și programele de viitor sunt semne ale unei mari voinți de creație.

In domeniul legiuirilor, după o jumătate de an dela apariția legii, a văzut lumina zilei mult așteptatul regulament al legii asupra prețului și vânzării armelor, care aducând amănunte asupra procedurii de urmat, a făcut posibilă acordarea noilor permise de port armă. Cu toate lipsurile lui, regulamentul a făcut să înceteze situația neplăcută din trecutul apropiat când nu se putea obține nici un permis nou. Numai de autoritățile militare și administrative mai depinde acum acordarea la timp și fără prea multe alergături, a permiselor.

Trecând în *sectorul administrației*, constatăm că oficialitatea noastră vânătorească nu se lasă învinsă de greutățile vremurilor, dimpotrivă pornește hotărît la orgainzarea pe baze noui a serviciului său. Astfel: întocmește și pune în aplicare regulamentul de funcționare al organelor onorifice (inspectori regionali, de județ și de plasă, comisiunea de vânătoare județeană). Drept consecință a acestui fapt, revizuește numirile de inspectori județeni și numește restul organelor sale. In ordinea urgenței, fără îndoială aceasta era cea dintâi problemă de rezolvat: alegerea elementului om.

Acordul intervenit între Direcțiunea Economiei Vânatului și U. G. V. R. cu privire la administrarea fondului contribuției benevole a vânătorilor (cca 500 lei la fiecare permis), a pus Direcțiunea Economiei Vânatului în situația de a dispune și de un fond de cca 14 milioane lei, având astfel și mijlocul material pentru realizarea programului său.

Noul an financiar ne-a adus și un nou model de permis de vânătoare, ușor de obținut dacă posedăm prealabil permisul de port armă.

In afară de organele onorifice, Direcția Economiei Vânatului a numit 6 inspectori de îndrumare și control, funcționari ai Statului repartizând fiecăruia câte 8—10 județe. Rolul acestora este să controleze și să îndrumeze organele onorifice din exterior.

Reorganizarea societăților de vânătoare este o altă măsură, demnă de subliniat. Prin instrucțiunile date, se cere: reducerea numărului societăților la cel mult două într'o plasă, întocmirea de noi statute și obținerea calității de persoană juridică.

Majorarea premiilor pentru combaterea lupilor și a braconajului la câteva specii de vânat rar, reglementarea întrebuințării copoiului, măsurile noui în ce privește otrăvirea răpitoarelor, sunt alte înfăptuiri ale oficialității noastre vânătorești.

De mult nu ne-a fost dat să putem înregistra în domeniul vânătoarei o operă constructivă așa de intensă cum constatăm azi la Dir. Ec. Vân. deși ne găsim în plin războl. Singurul nostru regret este acela că împrejurările excepționale de azi reduc mult din efectul practic al măsurilor de organizare luate.

Cooperativa vânătorilor înființată cu scop de aprovizionare și desfacere, a trecut la fapte, aducând, până acum, două mari stocuri de cartușe din Germania, pe care le-a distribuit membrilor săi pe un preț mult sub acela al pieții. Toată lauda conducerii care a dovedit prin fapte utilitatea unei astfel de organizațiuni.

Recoltarea intensivă a iepurilor, proiectată pentru acest sezon pare a nu fi dus la rezultatele așteptate de inițiatori. Se constată acum, că deși cei neinițiați, vorbeau de o înmulțire peste măsură a iepurelui de pagube enorme și de „dușmanul Nr. 1.... al pomiculturii", totuși realitatea este că numărul de iepuri este foarte scăzut, poate nici 50% cât a fost în anul trecut.

Expoziția de vânătoare proiectată a se face de România în Germania, a fost contramandată, deși s'au făcut pregătiri intense adunându-se material din întreaga țară. Cauzele trebue căutate în vremurile grele de azi.

Tablourile de vânat împușcat au fost, în anul expirat, foarte slabe. Și la noi, ca și în alte țări de altfel, s'a înregistrat o scădere catastrofală a contingentului de vânat: pasajul de primăvară la sitari slab; sezonul de prepelițe de nerecunoscut; stocul de cervidee diminuat cu cca 40% din cauza iernii grele și din pricina lupilor; iepuri puțini, foarte puțini chiar, iar de potârnichi aproape nici nu se mai vorbește. Acest frumos vânat așa de simțitor față de iarna grea a căzut victimă zăpezii mari din ultimii doi ani și lipsei de interes a vânătorului ocrotitor. Doar, la vânatul aquatic stocul pare a fi acelaș. In schimb, din toate părțile ne vin vești despre o înmulțire a vulpilor și a lupilor. Dacă simpatica noastră cumătră ne face bucurie ori de câte ori își plimbă silueta prin desișul din fața liniei trăgătorilor, nu putem spune că ne bucurăm de înmulțirea excepțională a lupilor. O campanie de combaterea generalizată a acestui periculos răpitor este urgent necesară.

La lipsa de vânat util s'a adăugat scumpirea excesivă a cartușelor în comerțul liber și, mai ales, greutățile de transport. Toate acestea au făcut să avem un an vânătoresc mai slab decât înainte.

In sectorul silvic, vânătoarea a făcut în anul 1942 remarcabile progrese.

La *Facultatea de Silvicultură*, cursurile teoretice de vânătoare, au fost completate cu aplicațiuni practice: evaluările de trofee de vânătoare, înzestrarea muzeului de vânătoare al Facultății cu nou material didactic, lucrările practice pe terenul dela Brănești, excursiunea de studii dela sfârşitul anului pe terenul dela Soveja-Caşin, improvizarea unui poligon de tragere la Brăneşti, cumpărarea de arme şi muniţiuni, şedinţele de trageri la ţinte fixe şi mobile sunt lucruri menite să fixeze în memoria viitorilor ingineri silvici, cunoştinţele de vânătoare.

Pentru prima oară de douăzeci de ani încoace, studenţii au primit permise de vânătoare cu taxe foarte reduse, au luat parte la vânători organizate exclusiv pentru ei şi s'a căutat a li se înlesni practicarea vânătoarei şi în timpul practicei de vară.

Printr'o largă înţelegere din partea Direcţiunii Economiei Vânatului, s'au acordat opt premii constând din câte o armă de vânătoare studenţilor care s'au distins la cursul de vânătoare şi la practica din cursul verii.

Dar, terenul Brăneşti s'a dovedit insuficient ca întindere pentru nevoile celor două şcoli: Facultatea de silvicultură şi Şcoala de brigadieri. Este imperios necesar să fie lărgit, chiar dacă ar fi să se ceară sacrificii societăţilor de vânătoare vecine, deoarece interesele învăţământului trebue să primeze.

Suntem informaţi, că Direcţiunea Econ. Vân. este pe cale să înfiinţeze un teren didactic şi pentru Şcoala de pădurari dela Curtea de Argeş. Noi i-am face rugămintea să nu uite nici de Şcoala de brigadieri Gurghiu, care — după refugiu — îşi are sediul de surghiun în Târgovişte, şi care în lipsă de teren nu poate face nici o aplicaţiune de vânătoare.

Dar nici *administraţia silvică* n'a rămas mai pe jos în materie de înfăptuiri vânătoreşti. Casa Pădurilor Statului îşi crează cadre vânătoreşti în serviciul său exterior, porneşte o acţiune pentru înzestrarea bibliotecilor ocoalelor silvice cu cărţi de vânătoare, întocmeşte o situaţie a arendării dreptului de vânătoare din păduri, dă dispoziţiuni să se efectueze un control asupra modului cum se execută contractele de arendare a dreptului de vânătoare din păduri şi dă organelor sale exterioare ordine pentru a sprijini ideea vânătorească în general şi sforţările Direcţiunii Economiei Vânatului în special.

Pentru o pregătire practică şi mai completă, 12 elevi brigadieri au fost trimişi la patru ocoale silvice cu gospodărie vânătorească intensivă, unde timp de 3—4 luni au lucrat efectiv, fie în fasanerii, fie la ocrotirea vânatului mare. Rezultatele obţinute sunt excelente. Păcat însă că, din cauza serviciului militar ce-i aşteaptă, aceşti elevi nu vor putea fi utilizaţi în administraţie decât după război.

Casa Pădurilor Statului a obţinut, din terenurile nearendate, adică cele fără stăpân, şase terenuri pentru înfiinţarea unor centre de cultură a vânatului. În anul 1941 nu avea decât unul; în anul 1942 are 7. Este un progres. Scopul urmărit este creearea unor terenuri model de fasani (la câmpie) şi de cerbi (la munte). Deşi condiţiunile naturale ale acestor terenuri nu sunt decât mediocre, dovadă că de ani de zile n'au fost cerute de nimeni în arendă, totuşi Administraţia C. A. P. S. va introduce o gospodărie raţională, căutând să producă tot ceea ce ele pot da.

Mulţi văd în constituirea acestor terenuri model o tendinţă de „acaparare" de terenuri, motiv pentru care au fost obţinute cu destulă greutate. Aceşti zeloşi să fie liniştiţi: terenurile pe care vânatul este ocrotit şi recoltat de C. A. P. S. in regie vor fi centre de gospodărie raţională, unde generaţiile de viitor slujitori ai pădurilor vor face practică; vor fi centre pentru producerea materialului de colonizare în alte regiuni, sărace în vânat. In fine, recoltarea vânatului ce va prisosi se va face tot prin mijlocirea vânătorimii, fiindcă aceasta înseamnă teren gospodărit în regie.

In fine, un ultim sector, acela al administraţiei vânătoreşti, ne aduce vestea că în Bucovina şi Basarabia provincii cu administraţie autonomă şi în Transnistria, teritor cu administraţie specială, valorificarea vânatului din păduri este încredinţată Direcţiunilor pădurilor din acele provincii. Organele silvice au rol hotăritor chiar în conducerea vânătoarei în sectorul strein de păduri. Este un semn bun, că în sfârşit s'a făcut un început pentru punerea organelor noastre în drepturile şi îndatoririle lor fireşti.

In rezumat, cu toate împrejurările grele de azi, oficialitatea noastră vânătorească, organele silvice şi particularii, au muncit din răsputeri în anul 1942 nu numai pentru a face cât mai puţin simţite efectele create de război, ci şi pentru a trage brazde adânci în ogorul încă înţelenit al gospodăriei noastre cynegetice. (51)

● Noui măsuri de organizare in serviciul exterior al Direcţiunii Economiei vânatului.

Oficialitatea noastră vânătorească, după ce a reorganizat aparatul său exterior numind inspectori de vânătoare regionali, judeţeni şi de plasă, a luat — prin mai multe ordine circulare — o serie de măsuri cu caracter general, stabilind norme de lucru, introducând registre şi formulare şi dând instrucţiuni pentru a lucra în mod unitar în toată Ţara.

Cu ord. circ. Nr. 65.397 din 12 Nov. 1942 trimis tuturor insp. de vânătoare judeţeni a luat o nouă serie de măsuri:

a) A trimis cărţi de recunoaştere tuturor inspectorilor de vânătoare regionali, judeţeni şi de plasă, precum şi pentru paznicii de vânătoare particulari. Cărţile de recunoaştere vechi ale inspectorilor judeţeni şi ale paznicilor îşi pierd valabilitatea.

b) Autorizaţiile de combaterea răpitoarelor prin otravă se vor elibera de aci înainte de inspectorii de vânătoare judeţeni. Se trimit şi formulare de cereri şi de autorizaţiuni.

c) Repetă dispoziţiunea de a se termina reorganizarea Societăţilor de vânătoare, întocmindu-se noui statute şi transformându-se în persoane juridice. (52)

● Estimaţia terenurilor de vânătoare în vederea arendării.

In vederea arendării dreptului de vânătoare de pe terenurile comune şi din păduri, Direcţiunea Economiei vânatului are nevoe de anumite date: suprafaţa terenului, felul vânatului şi estimaţia, pe care le cere dela primării, ocoale silvice, etc

Deoarece multe autorităţi chemate să dea asemenea relaţiuni întârziau cu răspunsurile, prin deciziunea Ministerului de Agricultură şi Domenii din 12 Nov. 1942 s'a hotărît că dacă în termen de 30 zile Dir. Econ. Vân. nu primeşte răspunsul cerut, evaluarea terenului în vederea arendării să se poată face de această din urmă autoritate. (53)

● Formulare de autorizaţiuni de împuşcare.

Pentru împuşcarea unor anumite specii de vânat erau necesare şi în trecut şi sunt necesare şi azi autorizaţiuni. In trecut, asemenea autorizaţiuni se eliberau de către Direcţiunea Economiei Vânatului din Bucureşti.

Prin ord. circ. Nr. 93.957 din 22 Dec. 1942 Direcţiunea Econ. Vân. face un nou pas în direcţiunea descentralizării, autorizând Inspectoratele de vânătoare judeţene să elibereze autorizaţiile de împuşcare pentru: cerb, urs, capră neagră, căprior, dropioi şi pentru vânătoarea în bălţile Statului cu dreptul de vânătoare nearendat. Circulara este însoţită de formularele respective, care vor înlesni mult lucrările. (54)

● Vânătoarea în Transnistria.

Publicul dela noi a luat cunoştinţă, din ziare, despre multe din realizările administraţiei româneşti în Transnistria, dar despre vânătoare nu ştim să se fi scris ceva.

Din relaţiunile scrise şi documentate pe care Direcţiunea pădurilor de pe lângă guvernământul civil al Transnistriei a binevoit să ni le trimită, împărtăşim cititorilor noştri câteva date asupra vânatului şi regimului vânătoarei din această provincie.

Vânatul mare cu păr este reprezentat numai prin căpriori, mistreţi şi lupi; staţiunea nu este aptă pentru alte sepcii. Vânatul mic şi cel de pasaj este acelaşi ca şi în Basarabia. Densitatea vânatului mare cu păr este mai mare în Centrul şi Nordul provinciei, cu deosebire în judeţul Balta şi Moghilău; cel mic se găseşte din abundenţă în toate judeţele.

Parcuri de vânătoare (închise) au existat numai pe timpul regimului ţarist; Sovietele n'au mai menţinut parcurile, însă în şase păduri situate în diferite părţi ale provonciei, a căror întindere totală era de cca 18.400 ha, au interzis complet vânătoarea, constituind un fel de parcuri naturale, pentru conservarea faunei.

N'am putut afla, din actele ce ni s'au trimis, cine şi în ce condiţiuni putea vâna sub regimul sovietic.

Regimul de astăzi al vânătoarei este stabilit prin ordonanţa Nr 81 din 9 Sept. 1942 dată de Guvernământul civil. In general, această ordonanţă cuprinde aceleaşi principii ca şi legiuirile din Ţară.

Administraţia vânătorească se face — la centru — printr'un serviciu subordonat Direcţiei pădurilor, — care poate numi un inspector general al vânătoarei; în exterior, din câte un inspector pe judeţ şi câte un subinspector pentru fiecare raion. Toate aceste organe exterioare sunt onorifice

Vânatul este proprietatea Guvernământului. Ca şi la noi, moşiile cu întindere de cel puţin 100 ha constitue fonduri aparte; cele mai mici, prin asociaţie, vor forma fonduri comune.

Permisul de vânătoare este în acelaş timp şi permis de port armă. Formalităţile de eliberare sunt foarte simple: toate permisele de vânătoare — port armă se eliberează numai de Serviciul vânătoarei de pe lângă Direcţiunea pădurilor. Funcţionarii români veniţi din Ţară şi militarii obţin permisele fără altă formalitate de cât avizul inspectorului de vânătoare judeţean; ceilalţi mai au nevoie de aprobarea Corpului de armată şi a Inspectoratului de jandarmi.

Vânătorii sunt obligaţi să participe la vânătoarea oficială organizată de Serviciul Vânătoarei. Vânatul împuşcat cu această ocaziune trece în proprietatea Guvernământului, iar vânătorii primesc o despăgubire pentru cartuşele trase.

Sunt scutiţi de plata taxei permisului de vânătoare: Comandanţii de mari unităţi, şeful Serv. vânătoarei, Inspectorul general, Inspectorii de judeţe, Subinspectorii de raion, Prefecţii şi Subprefecţii de judeţ.

Ordonanţa prevede, apoi, epocile când vânătoarea este oprită, modalitatea arendării terenurilor de vânătoare, constituirea Societăţilor de vânătoare, pedepsele ce se aplică în caz de contravenţiuni şi constituirea unui *fond special* pentru amenajarea terenurilor de vânătoare.

(55)

Vasile Cota

NOU:

D. A. SBURLAN, ILIE C. DEMETRESCU, AT. HARALAMB:
PĂDUREA ŞI OMUL

Scoasă de Fundaţia culturală regală „Regele Mihai I",
în colecţia Cartea Satului (Nr. 41)

1942; 172 pagini, cu numeroase figuri şi planşe; 60 lei.

(A se adresa la librării sau la Fundaţie în Str. Latină Nr. 8,
Bucureşti.

CERCUL DE STUDII

După o întrerupere de un an, Cercul de studii forestiere şi-a reluat anul acesta şedinţele sale de comunicări.

Prima comunicare a avut loc la 3 Februarie 1943 când a vorbit însuşi preşedintele Societăţii „Progresul Silvic" d-l prof. M. Drăcea.

Această primă şedinţă, care s'a bucurat de o numeroasă asistenţă, a fost onorată cu prezenţa d-lui Aurelian Pană Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, numeroşi foşti miniştri şi multe alte personalităţi din lumea noastră ştiinţifică.

Inainte de a-şi face comunicarea, d-l prof. M. Drăcea a ţinut următoarea cuvântare introductivă:

„Socotesc util şi chiar necesar, ca la deschiderea sesiunii de comunicări din acest an a Societăţii Inginerilor silvici, să dau câteva lămuriri, mai cu seamă pentru acei dintre Dvs. cari ne onoraţi acum — şi sperăm şi în viitor, cu prezenţa Dvs. — dar de cari diferite împrejurări ne-au ţinut mai mult sau mai puţin departe.

Societatea „Progresul Silvic", care fiinţează din 1886, împlineşte în acest an 56 de ani din viaţa sa. Scopul principal pe care l-au urmărit înaintaşii noştri mai de demult prin înfiinţarea acestei Societăţi, a fost să creeze un nucleu în jurul căruia să se strângă apoi treptat toate bunele intenţiuni şi toate sforţările pentru apărarea pădurii şi pentru promovarea ştiinţei şi practicei silvice, într'o ţară căreia trecutul îi daduse păduri frumoase, dar nici o tradiţie de bună gospodărie silvică şi de înţelegere a pădurilor.

Inaintaşii noştri şi-au făcut pe deplin datoria, în condiţiuni foarte grele, cu sacrificii mari — adeseori necunoscute.

Vremurile de astăzi ne cer nouă să ne încordăm încă odată toate puterile spre a atinge ţinta nobilă şi frumoasă pe care ne-au fixat-o cei dinaintea noastră.

Socotim — azi mai mult ca ori când — că una din căile pentru atingerea acestui scop este să lărgim câmpul nostru de activitate şi să mărim astfel numărul punctelor de contact cu toţi acei cari, cât de puţin se simt legaţi într'un fel sau altul cu pădurea.

Societatea înţelege astfel ca subiectele comunicărilor pe care obişnuiam până acum a le face într'un cerc restrâns, să fie alese astfel, şi astfel tratate, ca să poată fi de folos nu numai specialiştilor, dar şi tuturor acelora cari, într'un fel sau altul, — ca proprietari de păduri, ca giranţi de mari domenii forestiere, ca proprietari de terenuri apte a fi puse în valoare sau ferite de o degradare ulterioară, în primul rând prin împădurire, ca exploatători de păduri, ca conducători de industrii, cari prelucrează lemnul sau alte produse ale pădurii, etc., — au o contingenţă mai mare sau mai mică cu arborele, care ne dă lemn şi adăpost, cu pădurea şi cu industrializarea şi folosirea produselor acesteia.

Noi am colaborat şi vom colabora cu toate instituţiunile şi cu toate persoanele cari vor să contribuie la propăşirea economiei forestiere şi înainte de toate la sporirea creditului de care are nevoie şi pe care noi suntem toţi convinşi că îl merită ideia forestieră şi odată cu aceasta, Societatea noastră.

Societatea se crede în drept a voi ferm şi hotărît să grupeze în jurul său, *ca în locul cel mai firesc şi mai indicat*, şi apoi să strângă rândurile şi să intensifice o colaborare rodnică între toţi acei pe cari chemarea sau rosturile de familie sau iubirea de ţară, îi leagă de arbori, de pădure, de apărarea pământului ţării şi a Neamului şi de foloasele materiale şi imateriale ale pădurilor.

Apropiindu-vă de noi şi de vechiul nostru cămin, Dvs. veţi contribui la consolidarea Societăţii „Progresul Silvic", care a fost şi rămâne unul din punctele solide de sprijin ale propăşirii silvice din România.

Pentru această apropiere şi colaborare noi vă mulţumim; şi mai mult decât noi vă vor mulţumi urmaşii noştri".

●

● I. D-l Prof. M. Drăcea: „Cultura şi folosirea raţională a plopilor şi în special a hibrizilor zişi de Canada".

(Comunicare făcută în ziua de 3 Februarie 1943).

In timpul din urmă se simte atât în ţară, cât mai cu seamă în străinătate, o foarte puternică mişcare în favoarea intensificării culturii şi folosirii plopului. Mişcarea se explică prin împuţinarea pădurilor, înmulţirea populaţiei şi ridicarea standardului de viaţă al acesteia, cum şi prin revoluţia din tehnica folosirii lemnului, revoluţie care scoate în primul plan lemnele moi, până acum puţin luate în considerare. Lemne moi, în cantităţi din ce în ce mai mari, cer în deosebi, industria *celulozei* şi a numeroaselor sale derivate, cum şi industria *furnirului*, placajului şi a panelelor, etc. Multe ţări creiază organizaţiuni speciale pentru studiul plopilor, pentru alegerea şi chiar creiarea de sorturi noi prin hibridare artificială, pentru studiul boalelor şi duşmanilor acestei specii, pentru raţionalizarea şi intensificarea culturii sale şi pentru studiul însuşirilor şi prelucrării lemnului. O asemenea mişcare începe a se desvolta şi la noi. Organismele noastre silvice de Stat sunt puternic angajate în intensificarea culturii plopului, iar Oficiul pentru vânzarea hârtiei dovedeşte că intenţionează să susţină puternic cercetările privitoare la această specie, chemată a suplea în viitor lipsa din ce în ce mai simţită a molidului. Casa Pădurilor, de exemplu, este pregătită ca chiar în această primăvară să împădurească în delta Dunării o suprafaţă de cca. 400 ha cu plop din hibrizi zişi de Canada. Diferitele cercuri dela noi însă, nu au un punct de vedere unitar în ceea ce priveşte problema discutată. Pentru unii plopul este încă un arbore fără importință și chiar o buruiană; alții, de un optimism exagerat, socot că ne putem anagaja de pe acum la cultura pe o scară foarte mare a plopului, ceea ce nu este posibil decât cu anumite garanții privitoare la tehnica culturii.

Este, ca atare, de tot interesul să stabilim obiectiv care este adevărata poziție a plopului în cadrul economiei noastre forestiere, cari sunt aptitudinile, resursele și riziurile acestei specii și, mai cu seamă, cari sunt directivele tehnice de urmat, pentru ca arborele nostru să nu ne creieze în viitor deziluzii — ceea ce se poate foarte ușor întâmpla și se și întâmplă deja — ci, din contra, să fie și la noi ceea ce este în alte părți, ca de exemplu în lunca Rinului, *unul dintre arborii de cea mai rentabilă cultură ce se poate concepe.*

Una din greutățile principale în cultura plopului este cunoașterea și alegerea sorturilor; în această privință nu numai în practică, dar chiar în știință a existat până acum o mare confuzie. Conferențiarul analizează prețioasele lucrări ale olandezului Houtzagers (1937—1941) care face ordine în această privință. Sorturile cele mai de seamă, cari pot avea importanță și pentru noi sunt următorii hibrizi: *Populus serotina* cu formele sale ameliorate: *Raverdeau blanc* și *Sarcé blanc*; *Populus regenerata* cu formele sale ameliorate: *Raverdeau rouge, Sarcé rouge; Populus marilandica;* eventual *Populus Eugenii* și *Populus robusta* (angulata cordata robusta), cum și alte sorturi mai noi, încă puțin experimentate ca Populus generosa, Populus Bachelierii și Populus Vernirubens. Se expun apoi lucrările de hibridare artificială făcute de o mare Societate din U. S. A. pentru industria hârtiei, prin D-nii Stout și Schreiner, cum și de lucrările de aceiași natură efectuate în Germania, după alte principii, în Institutul de selecționarea plantelor de la Müncheberg (acum mutat la Karlsruhe în lunca Rinului) de către D-l von Wettstein junior.

Conferențiarul arată confuzia gravă pe care a provocat-o în știința și practica silvică termenii de Populus Canadensis, peuplier de Canada, kanadische Pappel, plopul de Canada. Acești termeni trebuie să dispară curând din vorbirea curentă.

Lemnul plopilor este moale, ușor și ca atare nu contează pentru întrebuințările care cer rezistență, tărie, trăinicie, putere calorifică. In schimb, lemnul dat de trunchiuri drepte, cilindrice, fără defecte, așa cum se poate obține într'un timp scurt printr'o cultură rațională, este excelent pentru fabricarea celulozei, a pastei de hârtie, pentru lâna de lemn, pentru anumite industrii casnice, dar mai cu seamă pentru industria furnirului, a placajelor, a contra placajelor și a panelelor, cari în timpul din urmă cer cantități considerabile din acest lemn, căci plopul de bună calitate poate suroga cele mai valoroase lemne moi — fie europene, fie din pădurile tropicale (okumé și abahi). Pentru aceste motive, lemnul de plop — de bună calitate — este foarte scump plătit. Se înțelege, acolo unde și industriile respective sunt desvoltate. Marele preț al sortimentelor de plop de Canada, unit cu excepționala vigoare de creștere a acestui arbore, fac ca cultura sa rațională în stațiuni judicios alese și cu o tehnică specială — de altfel ușoară, odată ce este cunoscută — să fie de o rentabilitate cu totul excepțională. Conferenţiarul ilustrează această afirmaţie cu date şi cu fotografii de arborete din lunca Rinului şi din alte părţi.

Cultura plopului poate fi însă şi foarte riscală sau, în orice caz, să ne aducă deziluzii, dacă nu se face cum trebuie.

Unele sorturi sunt puternic atacate de boli criptogamice şi ca atare, trebuiesc cunoscute şi evitate în cultură. Deasemeni, plopii sunt expuşi a fi atacaţi foarte tare de multe insecte ale căror atacuri pot fi însă înlăturate prin asidui lucrări de apărarea arborilor. Plopii pot suporta inundaţii şi mari şi îndelunge, dar atunci când sunt tineri sau acolo unde vin sloi de ghiaţă, arborete întregi pot fi distruse sau cel puţin aplecate şi ca atare, considerabil deteriorate. Vânturile, de asemeni, pot face pagube mari, din care pricină arborii trebuesc plantaţi rari, bine muşuroiţi şi întotdeauna cu tutori în partea din care bate vântul. O grijă deosebită trebuie să avem în ceea ce priveşte cultura plopilor, pentru alegerea staţiunilor optime: terenuri de luncă, cu sol fertil, neutru, reavăn, nelipsit de calcar şi în care cel puţin câteva luni pe an, în timpul sezonului de vegetaţie, nivelul apelor freatice rămâne în medie la 60—100 cm sub suprafaţa solului. Plopul nu merge bine nici în terenuri secetoase — unde de altfel poate creşte dacă terenul este regulat prăşit, dar niciodată nu produce ceea ce poate produce în luncă, nici în terenuri nisipoase, sărace, nici în pământuri acide sau în soluri smârcoase cu apă stagnantă, neprimenită. Aceste din urmă soluri trebuesc drenate înainte de a începe o cultură de plopi. Terenurile din lunca Dunării, unde pe întinderi mari predomină aproape exclusiv pădurea de salcie tăiată în scaun înalt, ne par deocamdată prea joase pentru plop, care aici ar putea suferi din pricina inundaţiilor prea mult prelungite din pricina aplecării de către ape a arboretelor tinere şi din pricina gheţurilor. În luncile marilor noastre fluvii, în deosebi după ce ies din munţi, în lunca Dunării, în deltă, uneori chiar pe nisipurile calcare, *reavene* şi *fertile* după malul mării, se pot găsi — bine înţeles nu peste tot — întinse suprafeţe pe care s'ar putea crea, cu o anumită tehnică silvică, arborete de o mare productivitate şi rentabilitate cari în curând ar putea suplea lipsa din ce în ce mai puternic simţită de lemne moi şi în deosebi de molid.

In partea finală, conferenţiarul expune tehnica specială a culturii plopului, tehnică ce diferă după sortimentele şi dimensiunile ce urmărim (de exemplu, pe de o parte, lemn pentru celuloză, pe de altă parte, în trunchiuri groase pentru placaje). Tehnica culturii plopului se deosebeşte în unele puncte esenţiale de practica obişnuită din silvicultură. Tratamentul special al butaşilor, eventual producerea de puieţi din sământă (pentru plopul tremurător, pentru plopul alb şi pentru hibrizii acestora, cum şi pentru lucrările de hibridare artificială, pentru crearea de sortimente noi) întrebuinţarea de plante mari (de 2—3 ani), pentru lucrările de împădurire, plantarea în gropi mari (de cel puţin 60/60 cm), întrebuinţarea — aproape generalizată — a tutorilor absolut necesari în terenuri inundabile şi în locuri bătute de vânt, plantarea foarte rară (uneori la 7—12 m între arbori), întemeierea arboretelor de umplutură între plopi prin plantarea, după staţiune, de frasin, anin, salcie, paltin, rărituri timpurii, curăţarea arborilor de crăci, etc., sunt capitolele esenţiale ale unei culturi raţionale de plopi.

In incheere, conferenţiarul ilustrează afirmaţiile sale cu tablouri şi proecţiuni, indică principalele izvoare de folosit de către cel ce voeşte a se documenta prealabil asupra plopului şi schiţează un program pentru propăşirea culturii in bune condiţiuni a acestui minunat arbore.

II. D-l Ing. Dr. I. Vlad: Regenerarea stejarului in pădurile de şleau.

(Comunicare făcută in ziua de 10 Februarie 1943).

In comunicarea cu titlul arătat mai sus, D-l Ing. Dr. I. Vlad a expus rezultatele obţinute in lucrările făcute in acest scop in ocoalele Caps Ţigăneşti, Gruiu şi Căscioarele şi a tras, ca urmare, o seamă de concluziuni asupra cărora vom insista mai jos.

In cadrul comunicării sale, conferenţiarul a făcut mai întâiu o succintă expunere asupra exigenţelor şi proprietăţilor caracteristice speciilor mai importante, care intră in compoziţia arboretelor din şleaul de câmpie şi a stăruit in deosebi asupra:

— puterii acestor esenţe de a rezista adăpostului in primii ani ai existenţei şi

— capacităţii de desvoltare in înălţime, in aceiaş epocă.

După rezultatele pe care le-a găsit înregistrate in literatura străină, in lipsa datelor din ţară, autorul comunicării evidenţiază faptul că stejarul suportă destul de bine şi de lung timp (25 luni la pedunculat) o uşoară umbrire.

Asupra acelei de a doua caracteristică — desvoltarea in prima tinereţe — autorul dă o seamă de date şi cifre culese atât din literatura străină, cât şi din lucrările făcute in această direcţie de unii din colegii noştri care au activat la ocoalele arătate mai sus.

Ajunge, astfel, să constate că puieţii de stejar, crescuţi liber in pădurile din Ocolul Gruiu, sunt tot aşa de bine desvoltaţi ca şi cei îngrijiţi într'o pepinieră din Belgia (Gembloux).

Se desprinde, in general, din cele arătate de autor că puieţii de stejar crescuţi liber au o desvoltare destul de egală cu acei din pepiniere, ceea ce însemnează o desvoltare maximă dacă socotim faptul că într'o pepinieră un puet are condiţiuni bune de vegetaţie.

Concluzia trasă este că puetul de stejar se desvoltă in pădure destul de bine. Grija pentru el începe însă din momentul in care este pus să convieţuiască cu alte esenţe, cu care in mod obişnuit se găseşte in amestec in şleaurile noastre: frasin, teiu, carpin, ulm, arţar, paltin.

Dintr'o serie de date, culese din literatura străină, tot din lipsa celor locale, autorul scoate in evidenţă că stejarul se menţine bine printre celelalte esenţe in primii ani, dar rămâne in urmă, după aceea, lăsându-se depăşit de toate celelalte esenţe arătate mai sus. De aceea, încă din primele începuturi stejarul are nevoie de protecţia omului.

După aceste elemente introductive autorul comunicării intră în studiul metodelor de regenerare, aplicate în cele 3 ocoale menționate mai sus.

Propunându-și să se ocupe numai de lucrările executate după 1920, D-sa începe cu Ocolul Țigănești.

Indicând prima operație de regenerare cu ochiuri făcută în acest ocol, la pădurea Snagov, D-l Ing. I. Vlad socotește acest început ca fixând nu numai metoda de regenerare introdusă, dar marcând și un curent nou în lumea forestieră.

Detaliind modalitatea de a croi „ochiul", întrebuințată de D-l Marin Rădulescu, inspirat la rându-i dintr'un memoriu întocmit de D-l Prof. M. Drăcea, D-l Ing. I. Vlad arată că, mersul lucrărilor din metoda dela Țigănești nu se aseamănă cu acelea folosite de Kelheim în Germania, după metoda Gayer, deși se pare că ar fi o copie a acesteia. Astfel, la Snagov se folosesc, odată cu desvoltarea ochiurilor și pâlcurile de semințișuri naturale, pe când la Kelheim se racordează buchet cu buchet. Modalitatea Snagov are avantajul de a concentra lucrările de exploatare pe suprafețe mai mici și evită înierbarea solului pe spațiile dintre ochiuri.

Văzute prin prismă teoretică, lucrările dela Țigănești, ar fi trebuit să se soldeze cu un fiasco, pentrucă se aplicase o metodă concepută și aplicată în Germania, pentru arboretele de molift cu brad și cu fag, în câmpia română și în păduri cu arborete de pedunculat, carpin, tei, frasin, etc.

Totuși, D-l Ing. Dr. Vlad verifică la fața locului că rezultatele obținute sunt remarcabile, ceea ce l-a determinat, desigur, să evidențieze acest fapt ca fiind de importanță apreciabilă și deschizător de epocă nouă în regenerarea stejarului la noi.

Autorul mai remarcă apoi felul cum D-nii Ing. Vasile Petrescu, Eftimie Petrescu și Ion Mateescu, care s'au succedat la ocol după D-l M. Rădulescu, au continuat lucrările arătând inovațiile introduse de fiecare în aplicarea metodei, cu rezultatele lor, bune sau mai puțin bune.

Trecând la ocolul Gruiu și anume la pădurea Balta Neagră, autorul arată că și aici primele începuturi de regenerarea stejarului au fost tot în preajma anului 1930, dar fără continuare și deci fără rezultat favorabil.

Ele s'au reluat în 1931 de D-l Ing. I. Dăscălescu, care obține rezultate peste așteptări, și au fost continuate de D-l Ing. Gh. Ceacăreanu. Se arată apoi detaliat felul cum au fost conduse operațiunile în următorii șase ani după însămânțarea artificială și după constatările sale pe teren, autorul comunicării socotește că față de condițiunile în care s'a lucrat, s'a realizat la Gruiu *„mai mult decât se putea spera"*, ceea ce este o bine meritată recunoaștere a străduinții depusă în acest scop, de cei ce au lucrat.

D-l Ing. I. Vlad menționează și în acest ocol încercările făcute de cei doi șefi de ocoale, citați mai sus, de a aplica variante pe care le-au socotit adaptabile localității.

Ca şi în ocolul Ţigăneşti, şi la Gruiu s'au făcut însămânţări artificiale. D-l Ing. Vlad menţionează însă că metoda s'ar putea aplica şi în cazul regenerării naturale.

In ultimul ocol, de care se ocupă D-l Ing. I. Vlad — Căscioarele — lucrările nu au avut succesul arătat la celelalte două.

De aceia a socotit necesar să arate la descrierea lucrărilor dela acest ocol că ar fi potrivit următorul motto „Arta silvicultorului când are mână liberă în executarea lucrărilor, constă a se şti stăpâni orientându-şi acţiunile după posibilităţile şi mijloacele de realizare ce-i stau la dispoziţie".

In continuare d-l Ing. Vlad arată că lucrările de regenerare dintre anii 1925 şi 1932, executate pe baza principiilor metodei dela Ţigăneşti au fost reuşite.

După acest interval de timp ele n'au mai avut acelaş rezultat.

Şi totuşi anul 1932 a coincis cu un an bogat în ghindă şi cu aplicarea unui amenajament nou, care avea posibilitatea calculată pe volum şi prevedea libertatea pentru executor de a scoate această posibilitate de ori unde, din cuprinsul afectaţiei I-a pusă în regenerare.

Amăgit de bogăţia în ghindă a acelui an şi de teama că un nou an de fructificare ar putea să revină târziu, şeful ocolului D-l Ing. Al. Ştefanopol, a estins însămânţarea pe aproape întreaga suprafaţă a afectaţiei I-a, semănând acolo unde nu se însămânţase pe cale naturală.

In anul următor — 1933 — s'au făcut puternice tăeri de punere în lumină pe 641 Ha din cele 800 Ha ale afectaţiei I-a, precum şi pe 117 Ha din afectaţia II-a.

Rezultatul la care s'a ajuns prin aceste tăeri forte, se poate uşor intrevedea.

Deşi s'au depăşit posibilităţile anuale ale următorilor 5 ani, descoperirea stejarului tot nu s'a putut face în timp util, pe toată suprafaţa însămânţată, aşa că puieţii care apăruseră „ca peria" au dispărut în massă, pe suprafaţă destul de intensă, iar acolo unde se extrăsese subetajul cu plugul şi târnăcopul, în vederea însămânţării, s'au instalat esenţele copleşitoare şi gramineele.

D-l Ing. I. Vlad socoteşte că şi în acest Ocol rezultatele regenerării ar fi fost tot aşa de satisfăcătoare ca şi la celelalte două ocoale dacă se evitau greşelile remarcate mai sus.

Concluziunile observaţiilor şi studiilor făcute asupra acestei probleme sunt puse de D-l Ing. I. Vlad în 13 reguli pe care le recomandă în asemenea lucrări şi pe care le vom concentra în următoarele mai principale:

1. Stejarul se poate regenera sub masiv.

2. Numai cu ajutorul omului el poate să iasă biruitor în lupta cu celelalte specii.

3. Introducerea stejarului sub masiv se poate face în ochiuri şi culoare sau prin tăeri succesive.

4. Din metodele expuse să se prefere metoda, care cere mai puţin intervenţia omului şi asigură concentrarea tăerilor.

5. Este necesar să se fixeze dela început proporţia stejarului într'un arboret ce se regenerează.

6. Să se prefere regenerarea naturală.

7. Să se folosească rezultatele încercărilor reuşite, aplicându-le acolo unde sunt condiţii de lucru similare şi să se facă coordonarea acestor lucrări la Direcţia şi Administraţia Centrală, dând o mai mare desvoltare actualului serviciu al Culturii pădurilor.

Comunicarea D-lui Ing. I. Vlad, a îmbrăcat o formă pe care am putea-o socoti nouă. D-sa nu s'a mulţumit să arate auditorului o serie de date culese din destul de numeroasele lucrări de specialitate, citând doctoral şi superior pe cutare sau cutare autor străin.

Cu ceea ce a învăţat din practicarea profesiunii şi cu ceea ce şi-a îmbogăţit cunoştinţele prin studii de specializare, a păşit din nou în laboratorul naturii, unde numai experimentarea şi lucrul efectiv făcut dă cuiva posibilitatea cunoştinţelor definitive în profesiunea noastră.

De aceea observaţiunile făcute şi concretizate în comunicarea sa au pecetea unor lucrări trainice.

Dar comunicarea D-lui Ing. I. Vlad mai are o caracteristică.

Colegial şi elegant, D-sa a expus lucrările executate de o seamă de camarazi, arătând pe lângă rezultatele bune şi pe acelea mai puţin bune sau chiar nefavorabile.

Lucrările studiate au căpătat, ca urmare criticii la care au fost supuse, puterea unei opere definitiv judecate. Ele pot servi ca normă în viitor pentru începătorii în asemenea lucrări, spre a nu mai repeta greşelele făcute odată de predecesorii lor.

De aceea, comunicarea D-lui Ing. I. Vlad a interesat şi s'a bucurat de o atenţie deosebită a auditorului.

C. Emanoil

*

III. D-l prof. C. C. Georgescu: Consideraţiuni asupra tipurilor de pădure.

(Comunicare făcută în ziua de 17 Februarie 1943).

Vegetaţiunea este distribuită în raport cu factorii climă şi sol în zone de vegetaţie. Aceste zone nu au limite regulate datorită influenţelor reliefului masivităţei continentelor şi factorilor locali foarte variaţi. Ca urmare a reliefului se produc zonele de vegetaţie altitudinale; în interiorul continentelor au o desvoltare mare stepele până la pustiuri, iar spre oceanele pădurile şi pajiştele umede.

In interiorul zonelor, în locuri cu aceiaşi factori de vegetaţie, se întâlnesc tovarăşii de plante, cu o compoziţie floristică asemănătoare. Mai multe tovărăşii asemănătoare alcătuesc o asociaţie vegetală, iar totalitatea locurilor de vegetaţie ale tovărăşiilor asemănătoare staţiunea. Tipurile de păduri sunt echivalente asociaţiunilor vegetale, dar în împărţirea lor nu se au în vedere numai caracteristicile istorico-naturale, ci şi anumite cerinţe impuse de economia forestieră. Asociaţiile vegetale, ca şi tipurile de pădure prezintă o serie de caracteristice generale, din care unele de natură cantitativă, altele de natură calitativă.

Caracteristicile de natură cantitativă se măsoară în locuri de încercare, unde se alcătueşte lista speciilor componente şi se notează numărul indivizilor, producţia în massă vegetală, gradul de acoperire, dominanţa, fidelitatea, sociabilitatea, etc.

Caracteristicile de natură calitativă sunt: 1) Stratificarea, adică dispunerea în etaje a vegetaţiunei, care permite coexistenţa mai multor tipuri oecologice, pe acelaş spaţiu şi folosirea la maximum a spaţiului disponibil. 2) Succesiunea în timp, care se manifestă în cursul unui acelaş an vegetativ sub forma de aspecte sau în decursul mai multor ani vegeativi sub influenţa tuturor factorilor de vegetaţie. Ordinea în spaţiu şi succesiunea în timp permite vegetaţiunei să folosească la maximum forţele de producţiune a locului în raport cu factorii staţionali climă şi sol. 3) Dinamismul, care condiţionează evoluţia şi deci variabilitatea asociaţiei şi în fine 4) Constanţa, adică o anumită compoziţie şi structură, care se păstrează în variabilitate şi care determină menţinerea asociaţiei.

Ca exemple de tipuri de pădure se demonstrează prin proecţiuni gorunetele si arboretele de stejar brumăriu (Quercus pedunculiflora).

Referitor la gorunete se arată importanţa lor pentru producţiunea forestieră română. Proecţiunile evidenţiază anumite fapte de importanţă ecologică din gorunete cum sunt: Starea de consistenţă, origina din sămânţă sau lăstari, conformaţia tulpinilor în raport cu origina şi desimea arboretelor, subarboretul, arborete pure şi amestecate, etc.

Pădurile de antestepă formate de Quercus pedunculiflora prezintă două fizionomii ca arborete încheiate şi ca arborete împoenite. Interesante sunt aspectele arboretelor de stejar brumăriu din Deltă, care concordă cu acelea din antestepa Munteniei. Apoi se arată diferenţa de conformaţie a tulpinilor comparativ între stejar (Qu. robur) şi stejarul brumăriu (Qu. pedunculiflora). Dintre asociaţiile de stejar brumăriu sunt de interes pentru regiunea de la Sud de Călmăţui cele cu Hereochloa odorata.

NOU:
D. A. SBURLAN, I. C. DEMETRESCU, AT. HARALAMB

PĂDUREA ŞI OMUL

Scoasă de Fundaţia Culturală regală „Regele Mihai I“
în colecţia Cartea Satului (Nr. 41)

1942; 172 pagini, cu numeroase figuri şi planşe.
(A se adresa la Fundaţie în Str. Latină Nr. 8 Bucureşti).

RECENZII

CĂRŢI

KEMAL SAVAŞ, Diplomforstwirt, Dr.: *Die Waldweide in der Türkei.* Ihr gegenwärtiger Umfang und ihre künftige wirtschaftliche, sowie rechtliche Regelung. (Păşunatul pădurii în Turcia. Intinderea sa de faţă şi viitoarea sa reglementare economică şi juridică). Dresden: Dittert, 1941, 124.

Multă lume cunoaşte neînfrânta voinţă de înoire care însufleţeşte Turcia lui Kemal Ataturk, ca şi minunatele înfăptuiri de până acuma. Mai puţin ştiu, însă, de câtă preţuire se bucură ştiinţa în ochii generaţiei de guvernanţi republicani şi de câte sforţări se fac pentru aşezarea feluritelor reforme pe temeiuri ştiinţifice. O mulţime de instituţii de învăţământ şi de cercetare ştiinţifică au fost întemeiate în această perioadă republicană. In legătură cu aceasta, s'a făcut apel, pentru început, la mulţi bărbaţi de ştiinţă din afară, angajaţi cu contract limitat. Apoi, s'au trimis mulţi tineri la studii în străinătate. Lucrarea de faţă ne oferă un caz, ca să zicem aşa, forestier. Este vorba de un tânăr, care în mediul foarte prielnic dela Şcoala superioară de Silvicultură Tarandt, a pregătit, sub conducerea D-lui Profesor Dr. Mantel, această foarte interesantă lucrare, ca teză de doctorat.

Publicarea ei s'a făcut în analele Institutului de Politică forestieră din Tharandt, de sub Direcţia Prof. Mantel (Mitteilungen des Institutes für Forstpolitik), ceea ce este, deasemenea un semn de preţuire.

Tema lucrării priveşte o întrebare foarte acută şi de temei în Turcia, atât pentru economia forestieră, cât şi pentru economia rurală, în general. Deslegarea ei este cu atât mai anevoioasă, cu cât păşunatul pădurilor, în această Ţară, este adânc intrat în obişnuinţele şi rosturile populaţiunii, ca în puţine alte părţi, cu cât climatul este mai neprielnic pentru un alt păşunat; cu cât pădurile — privite prea multă vreme drept un fel de res nullius — sunt într'o stare mai proastă şi de mică întindere.

Materia lucrării este dispusă astfel: I. Creşterea vitelor în Turcia; II. Păşunatul pădurilor în Turcia; III. Vătămările pricinuite pădurii prin păşunat; IV. Insemnătatea pădurii şi a creşterii vitelor pentru ţară şi popor; V. Incercările de împăcare a lucrurilor, prin reglementarea legală a păşunatului; VI. Posibilitatea şi mijloacele de înlăturare a păşunatului din pădure.

Din această simplă enumerare, se vede că lucrarea este croită pe temeiuri foarte largi. Autorul s'a şi folosit de o bogată literatură. Faţă de întinderea restrânsă a lucrării (teză de doctorat), a trebuit să se oprească numai asupra celor mai esenţiale lucruri. Intr'adevăr, secundarul a fost ciuruit cu îngrijire.

Autorul este adeptul „înlăturării

vițelor din pădure. Deslegarea întrebării nu se poate face, însă, decât pe cale evolutivă. In sprijinul acesteia, autorul stăruie, în partea ultimă a lucrării, asupra măsurilor din câmpul agricol, al apelor, comunicațiilor, proprietății pământului, al economiei forestiere și legislației. Toate acestea ar fi să ducă convergent la o deslegare mulțumitoare, atât pentru economia forestieră, cât și pentru populațiunile țărănești, atât de mult legate de creșterea vitelor.

Lucrarea se remarcă printr'o deosebită limpezime. Fiind ușor de citit, o recomandăm cu căldură și cetitorilor noștri și cu atât mai mult, cu cât o problemă asemănătoare ne preocupă, încă, și pe noi.

Ilie C. Demetrescu

D. M. TEODORU și HORIA GROZA: *Calendarul Plugarilor*, 1943

Societatea inginerilor agronomi, ale cărei scopuri sunt susținerea intereselor profesionale ale inginerilor agronomi, și lupta pentru ridicarea prin ei a agriculturii, — editează următoarele publicațiuni periodice.

1. *Viața agricolă*, revistă lunară de știință și practică agricolă, aflându-se în al 33-a an de apariție;

2. *Buletinul profesional al Societății inginerilor agronomi*, cu apariție lunară, care se trimite numai membrilor Societății;

3. *Calendarul plugarilor*.

Acesta din urmă are de scop să popularizeze cunoștințele agricole fiind folosit și de Ministerul de agricultură și domenii, de Camerile Agricole, precum și de Direcția tehnică agricolă a C. A. M.

Calendarul se găsește în al 23-a an de apariție, volumul pe 1943 având 210 pagini.

In afară de datele calendaristice obișnuite oricărui calendar, acesta mai cuprinde informațiuni privitoare la data târgurile din țară, oboarele de cereale și epocile de vânătoare și pescuit.

Cea mai mare parte din acest volum o ocupă articolele de popularizarea științei agricole, acestea fiind grupate în 6 mari capitole și anume: câmpul și pădurea; cultura tutunului; livada, via și grădina; gospodăria agricolă; gospodăria casnică; Statul și agricultura.

Ținem să subliniem că deși primul despărțământ este intitulat „câmpul și pădurea", nu cuprinde nimic despre pădure. De altfel, nici în rest, cum este și natural, nu se tratează nimic despre păduri.

Cele circa 45 articole cuprind date și învățăminte prețioase din toate ramurile agriculturii, fiind scrise cu competență, într'un stil cât mai apropiat de înțelegerea păturii noastre rurale.

Cei care știu cu câtă greutate se găsește în vremurile de azi hârtia și cât de scump este tiparul, își dau perfect de bine seama de sacrificiile făcute de Societatea Inginerilor agronomi pentru editarea acestui calendar, cu scopul înalt de „a da agricultorilor îndrumări bune și mereu proaspete".

Noi am dori ca masa celor mai mulți dintre agricultori să se găsească acest calendar, folosind din plin îndrumările cuprinse în el, dând prin aceasta satisfacția meritată atât Societății Inginerilor agronomi, cât și autorilor.

T. H. Crivăț

REVISTE

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 3-4, Martie 1942.

Dr. K. Vanselow:

Einfluss des Pflanzverbandes auf die Entwicklung reiner Fichtenbestände.

Influența distanței de plantare asupra desvoltării arboretelor pure de molid.

Distanța de plantare influențează desvoltarea arboretului, cantitatea și calitatea materialului lemnos și cheltuielile de cultură.

Plantarea la distanțe mari, conduce la o mărire a diametrului mediu al arboretului și la un mai mare procent de arbori groși, în cele ce privește numărul și massa acestora, necesită cheltuieli de cultură mai mici; însă produce lemn mai crăcănos și expune solul la înierbare, în prima tinerețe a arboretului. Dacă se depășesc anumite limite, masa scade simțitor, deoarece forțele staționale nu pot fi folosite din plin, din cauza închiderii târzii a masivului.

Plantarea la distanțe mici, produce mai mult lemn plin și curățit de crăci. Cu toate că necesită cheltuieli de cultură mai mari, acestea sunt acoperite însă de diferența de volum și calitatea lemnului.

Rudolf Hoffmann:

Untersuchungen über die Keimung und das Jugendwachstum der Schwarz- und Walnuss.

Cercetări asupra germinației și creșterei în tinerețe a nucului negru și comun. (Continuare).

Nucul ne apare într'o mare varietate de forme; cultura lui e foarte ușor modificată de condițiunile în care aceasta se execută.

Pe soluri rele și la lumină insuficientă, direcția de creștere a ramurilor e foarte diferită; în stațiune bună poate, în unele cazuri, un lujer provenit dintr'un mugure de tulpină sau ramură, să înlocuiască lujerul principal, când acesta a fost distrus. Acest fapt prezintă o mare însemnătate în cultura nucului și de el trebuie să se țină bine seamă, căci altfel nucul ia repede forme nedorite, cari se corectează foarte anevoie.

Caietul 5, Maiu 1942.

Horst-Günther Koch:

Der Waldwind. Eine forstmeteorologische Eigenart von Waldgebieten.

Vântul pădurei. O particularitate silvo-meteorologică a teritoriilor păduroase.

Prin observații și cercetări științifice, s'a constatat că, în apropierea pădurilor se naște, în special în nopțile clare, un vânt de mică intensitate, datorit diferențelor de temperatură dintre pădure și spațiile libere înconjurătoare.

Studiul arată condițiile în care se desvoltă acest vânt, cu schimburile de curenți de aer datorite temperaturii din diferite straturi ale atmosferei pădurei, deasupra acesteia și în câmpul deschis din imediata apropiere a ei, până la înălțimea de 50 m. pentru arboretele de pin și molid.

Pentru a se naște acest vânt, nu are importanță decisivă situația termică din interiorul coroanei, ci formarea zonei reci deasupra coronamentelor și contrastul de temperatură, la aceiași înălțime, deasupra câmpiei.

Adil Guskin:

Altersermittlung beim Saatgut der Fichte und Kiefer.

Determinarea vechimei la sămânța de molid și pin.

Autorul reia și complectează cercetările lui G. Vincent din Brünn.

Scăderea vitezei germinative, cu vechimea seminței, este mult mai accentuată decât aceia a facultății germinative, astfel că aceasta ne dă un indiciu de vechimea seminței.

Un alt indiciu ni-l dă și umflarea semințelor puse în apă, prin faptul că semințele proaspete absorb, într'un interval de timp, mai multă apă decât cele vechi.

Al treilea indiciu, de vechimea seminței, rezultat din transformările uleiurilor din sămânță, este mai puțin precis, deoarece acestea variază și dela un arbore la altul.

Chestiunea nu e definitiv rezolvată, deoarece oscilațiile în mersul germinației, nu depind numai de vechimea seminței, ci și de manipulare la recoltat, uscare și păstrare.

Caietul 6, Iunie 1942.

E. Rohmeder:

Keimversuche mit Ulmus montana (With).

Cercetări de germinație cu Ulmus montana (With).

Cercetările făcute cu semințe de Ulmus montana recoltate înainte de coacerea complectă și cu semințe complect coapte, au dus la concluzia că: primele germinează mai încet la început, dar își păstrează facultatea germinativă până în anul următor, iar celelalte au cea mai mare facultate germinativă în momentul recoltei, după care aceasta scade simțitor.

Față de acestea, pentru semănarea imediat după recoltă, se recomandă recoltarea semințelor complect coapte, iar pentru păstrare, semințe recoltate incomplect coapte.

Prescripțiunile technice pentru examinarea semințelor, se modifică în sensul că: la semințele de ulm se vor folosi ca pat de germinație: capsule de pământ, hârtie de filtru, nisip și aparatul Jakobsen; ca temperatură de germinație: 20° C., 25° C., variabilă, sau temperatura camerei. Viteza germinativă se va socoti după 7 zile, iar facultatea germinativă, după 35 zile.

W. Wettstein:

Saatgut und Züchtung.

Sămânță și cultură.

Pentru cultura forestieră, este de o deosebită importanță alegerea arborilor mame.

Sortarea seminței, după greutate și volum, poate folosi pentru a da o mai bună sămânță pepinierelor forestiere, nu va putea însă constitui niciodată o măsură culturală. Ingrijirea arboretelor condusă de silvicultor, îl pune în măsură să-şi aleagă arborii de sămânţă. Pentru foioase şi în special pentru arborii cu sămânţa greu de sortat ca: mesteacăn, plop, anin, alegerea individuală este, în toate cazurile, unica posibilitate de a obţine un material mai bun.

Caietul 7, Iulie 1942.

Antonin Nemec.

Zur Kenntnis der Kali- und Magnesiamangelerscheinungen bei Sämlingen und Kulturen der Kiefer.

Contribuţiuni la cunoaşterea apariţiilor datorite lipsei de potasiu şi magneziu la plantule şi culturi de pin.

In unele pepiniere se observă, uneori, la semănăturile de pin o colorare în galben a vârfurilor acelor tinere. Analiza solului a arătat în astfel de cazuri o insuficienţă a potasiului, calciului şi magneziului.

Cercetările au arătat că, îngălbenirea vârfurilor acelor, nu se datoreşte numai insuficienţei în magneziu şi potasiu, ci şi unei intoxicări a organelor de asimilaţie cu mangan. Ingălbenirea are loc şi la puieţii de strob şi culturile lâncede de pin comun.

Din experienţele făcute rezultă că, prin o adăugare de calciu, unită cu o îngrăşare cu potasiu şi magneziu, se pot creia condiţii favorabile pentru o hrănire normală şi o desvoltare îmbucurătoare a acestor culturi lâncede.

Ing. I. Lupe

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 5 (1942), Caietul 9 (Sept.).

R. Gran Olsson:

Über die mit der statischen Stabilität verträgliche Höhe eines Baumes.

Asupra înălţimii unui arbore corespunzătoare stabilităţii statice.

Se arată întâi stadiul teoriei stabilităţii coloanelor de diferite forme forme geometrice sub influenţa greutăţii proprii. Autorul a studiat cazurile coloanelor cu secţiune după o curbă exponenţială şi le-a aplicat arborilor.

La sfârşit se discută influenţa greutăţii coronamentului şi a neomogenităţii materialului lemnos

Arvo Ylinen:

Über den Einfluss der Probekörpergrosse auf die Biegefestigkeit des Holzes.

Asupra influenţei mărimii pieselor de probă asupra rezistenţei la încovoiere a lemnului.

După examinarea teoretica a solicitării lemnului la încovoiere, ţinându-se seama de neomogenitatea acestuia, se studiază influenţa dimensiunilor şi formei secţiunii piesei asupra rezistenţei la încovoiere.

Autorul deduce formulele de calcul practice pentru dimensionarea grinzilor.

R. Runkel:

Wesen, Ziele und Aufgaben der Zellwandforschung.

Caracterul, scopurile şi problemele cercetării peretului celular.

Cunoaşterea structurii şi naturii pereţilor celulari are o deosebită valoare pentru tehnica întrebuinţării lemnului. Studiul pereţilor celulari cu metode de cercetare biologică a adus un însemnat progres în cunoaşterea lemnului. Numărul mare de arbori dela tropice prezintă un foarte variat material de studiu, care va lărgi mult bazele studiului lemnului.

E. Irschick:

Das Stehvermogen von Sperrholzplatten.

Posibilitatea de păstrare a formei şi feţelor plane la foile de placaj.

Insuşirea foilor de placaj de a nu se îndoi şi strâmba şi a nu se ondula feţele sub influenţa umidităţii, califică placajul împreună cu rezistenţa încleirii.

Autorul studiază raporturiel acestor deformaţii cu variaţia umidităţii şi ajunge la concluzia că placajele trebuesc confecţionate la 6... 7% umiditate a lemnului, iar panelele trebuesc şlefuite la 9... 10% umiditate, pentru a avea cele mai mici îndoiri, strâmbări sau ondulaţiuni ale feţelor.

E. Gaber:

Sparsamer Holzbau.

Construcţia economică în lemn.

După ce se analizează însuşirile lemnului în comparaţie cu ale fierului, şi se arată noile sisteme de construcţie în lemn, cu care s'a ajuns la o parţială înlocuire a fierului, dar şi la o economicoasă întrebuinţare a lemnului, se prezintă câteva exemple de construcţii de hale, transportoare şi poduri din lemn.

Autorul arată rezultatele studiilor făcute în această direcţie, rezultatele obţinute în practică şi indică măsurile de întreţinere a unor astfel de construcţiuni.

Mici comunicări:

Numărul muncitorilor în economia forestieră

Industria europeană de plăci de fibră din lemn.

Fabricarea cărbunelui de lemn în Franţa.

Fabricarea hârtiei în Elveţia.

Instalaţii de usacre a lemnului pentru generatoare de gaz instalate pe vehicul.

Vehicule cu generatoare de gaz din lemn în Suedia.

Industria de celuloză în Suedia.

Norme noi (Steinholz-Normen).

Lemnul de mină din salcâm în comparaţie cu alte specii.

Proiectul de normă pentru plăcile din rumeguş de lemn.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 59 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Anul 5 (1942), Caietul 10 (Oct.).

Arvo Ylinen:

Dehnungsmessungen in der Umgebung von Ästen beim Kiefernholz.

Măsurători de alungire în jurul nodurilor la lemnul de pin.

Deoarece rezistenţa lemnului este mult redusă de noduri şi influenta acestora nu se poate decât cu foarte mare greutate stabili teoretic, din cauza diversităţii naturii nodurilor şi repartiţiei eforturilor în jurul lor, autorul a făcut câteva încercări de determinare a alungirilor în jurul nodurilor, folosind piese de probă din pin solicitate la întindere. Rezultatele obținute se apropie în mare măsură de acelea ale încercărilor cu piese găurite.

Max Lüdtke:

Über die Pektinstoffe des Holzes.

Asupra materiilor pectice din lemn.

Asupra materiilor pectice care se găsesc în lemn, e drept în cantitate mică, s'au făcut prea puține cercetări. Articolul cuprinde o privire generală asupra studiilor făcute până acum și rezultatele ultimelor cercetări ale autorului.

Bruno Schulze:

Mykologische Prüfung der Tropeneignung organischer Werkstoffe, insbesondere von Holz.

Încercări micologice ale materialelor organice, în special ale lemnului, pentru a se vedea dacă corespund condițiunilor de întrebuințare dela tropice.

Pentru încercarea micologică a lemnului în vederea stabilirii trăiniciei în condițiunile dela tropice, a fost necesar să se creieze un mediu de laborator asemănător celui dela tropice și să se folosească la încercări ciupercile corespunzătoare.

Se arată modul cum această problemă a fost rezolvată de autor și rezultatele obținute.

Hans Möll:

Holz als Baustoff für Rohrbrunnenfilter.

Lemnul ca material de construcție pentru țevile de filtrare a isvoarelor.

Se arată noile sisteme de construcție a filtrelor din lemn pentru isvoare de suprafață și de adâncime. In ultimul timp s'au înregistrat foarte multe patente pentru asemenea filtre.

E. Stolz:

Neuzeitliche Herstellung von Gewehrschäften.

Fabricarea modernă a paturilor de armă.

Din cauza numărului mare de arme necesare în special în timp de război, s'a simțit nevoia să se înlocuiască lemnul de nuc la fabricarea paturilor de armă.

Articolul cuprinde foarte interesante date cu privire la fabricarea paturilor de armă din lemn stratificat (Schichtholz) de fag.

Mici comunicări:

Exploatările de lemn și de coaje pentru tăbăcit în anul forestier 1943.

A 6-a ședință a comitetului CIS-ului.

Acoperirea nevoilor de vanilină în Europa cu vanilină fabricată din leșiile sulfit.

Suedia fabrică săpunuri de uns, cleiuri și uleiuri din rășină.

Fabricarea celulozei pentru nutreț în Finlanda.

Producția mondială de mătase și lână vegetală în 1941.

Mărirea producției de fibre artificiale în Franța.
1942.

Al 11-lea congres al lemnului 1942.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 57 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Anul 5 (1942), Caietul 11 (Nov.).

W. von Wettstein:

Züchtungsmöglichkeiten auf höheren Zellulosegehalt.

Posibilităţi de culturi cu conţinut ridicat de celuloză.

Larga folosire a lemnului pe cale chimică, în special prin multipla valorificare a celulozei, pune problema găsirii unor specii forestiere şi a modului lor de cultură prin care să se obţină o producţie mare de lemn la hectar cu un conţinut mare de celuloză.

Autorul dă câteva exemple din încercările de selecţionare a unor astfel de specii de plop.

Arvo Ylinen:

Ein neues Messverfahren für die Bestimmung der Schubmoduln des Holzes.

Un nou procedeu nou de măsurare a modulului de alunecare al lemnului.

Se descrie un procedeu nou de măsurare a modulului de alunecare al lemnului şi se dau rezultatele primelor încercări.

G. Jayme şi E. Lochmüller-Kerler:

Über die Wechselbeziehungen zwischen Hemizellulosegehalt und Festigkeit von Zellstoffen aus Buchenholz.

Asupra relaţiunilor dintre conţinutul în hemicelulose şi rezistenţa materiilor celulozice din lemnul de fag.

Pe baza unei serii de încercări comparative, autorul ajunge la concluzia că la o producţie de 50..52% de celuloză din lemn se obţin cele mai bune rezultate în ceea ce priveşte rezistenţa materiei celulozice.

Josef Svorc:

Die künstliche Trocknung von Rohteilen für Holzschuhe.

Uscarea artificială a bucăţilor brute pentru încălţăminte din lemn.

Din cauza lipsei unei rezerve suficiente de material lemnos uscat natural, în special la sfârşitul iernei se lucrează aproape numai cu lemn verde, care trebue uscat artificial.

Modul cum trebue condusă uscarea materialelor necesare confecţionării tălpilor de lemn pentru încălţăminte este amănunţit expus de autor, pe baza experienţei câştigată într'o fabrică de încălţăminte. Este un articol foarte interesant.

Oscar Biermann:

Betriebserfahrungen mit dem Vollgatter und ihre Auswertung.

Experienţe din practică cu gaterul vertical şi valorificarea lor.

Pentru economisirea lemnului trebuesc luate măsuri şi la debitarea acestuia în gater. O micşroare a pierderilor de numai 2% la 25 milioane m^3, cât se debitează anual, reprezintă 500.000 m^3 material debitat sau 700.000 m^3 lemn rotund, fără a mai socoti pierderile în muncă inutilă. Micşorarea tăieturii la 1...2,5 mm este un optimum spre care trebue să se tindă, pentru a realiza o simţitoare economie.

Friedrich Merkel:

Lüftung von Spritzräumen

Aerisirea camerilor de stropit cu vopsea.

In ultimul timp s'a răspândit foarte mult vopsirea prin stropire. Executarea lucrării necesită unele măsuri de protecție a lucrătorului, deoarece vopseaua este foarte fin pulverizată în atmosferă. Autorul arată diverse instalații de aerisire, subliniind faptul că o schimbare de 30 ori a aerului la o temp. de 18—20° C. asigură o atmosferă bună pentru lucru.

Mici comunicări:

Constituirea Comitetului internațional pentru valorificarea lemnului.

Greutăți de aprovizionare cu lemn în Elveția.

Norme noi (DIN 8870).

Condițiuni tehnice de livrare pentru materiale necesare armatei.

Dispozițiuni pentru cultivarea plopului.

Economia forestieră bulgară.

Automobile cu generatoare de gaz în Elveția.

Industria de hârtie a Suediei.

Indrumări pentru întrebuințarea plăcilor ușoare de construcție din lână de lemn.

Apărarea lemnului contra putrezirii în construcții.

Piesele de probă pentru încercarea straturilor groase de clei.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 60 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/1943.

A. Bourquin:

L'économie forestière aura-t-elle son plan de grands travaux? (4 pag.).

Din cauza stării de răsboiu care a pus Elveția în situație dificilă din punct de vedere al satisfacerii nevoilor sale, de multe ori prin mijloace proprii, s'a propus defrișarea unor apreciabile întinderi de pădure — unele din ele foarte rentabile — pentru a se lucra de agricultură.

Din anumite declarații oficiale rezultă că aceste defrișări au fost cerute pentru a se evita șomajul.

Autorul articolului arată că în acest caz nu era nevoie de o operă distructivă. Chiar în domeniul forestier se puteau face lucrări pozitive care să folosească mâna de lucru disponibilă. Se propune întocmirea unui plan de lucrări în domeniul forestier, în sensul celor exprimate.

* * *

Lignes directrices pour une revision de la législation forestière suisse. (7 pag.) (urmare).

Se tratează: III. Organizarea serviciului forestier. (Articolul va urma într'un număr viitor).

J. P. C.:

Voyage d'etude du meleze. (5 pag.).

Inspecția federală a pădurilor a organizat o excursie pentru studierea melezului în afară de aria sa naturală de vegetație.

S'a cercetat: 1. Studiul melezului în aria sa naturală în Valais (imprejurimile localităţii Martigny).

2. La poalele Jurei (împrejurimile lacului Neuchâtel).

3. In Prealpii Bernei (Burgdorf-Napf).

4. Platoul argovian (Lenzburg) Valea Aar (Döttingen).

5. Valea Rinului (Weiach) şi malul lacului Zürich.

Se dau observaţiunile făcute în locurile prevăzute sub numerile 1-2. In Valais este vorba de introducerea laricelui în păşuni împădurite.

(Va urma).

William Borel:

Résultats obtenus par l'allongement a 40 ans de la révolution d'un taillis. (3 pag.).

Autorul a prelungit printr'un nou amenajament, revoluţia unei păduri de crâng, dela 25 ani la 40. Dă cifre comparabile din care rezultă avantagiile revoluţiei mai lungi. Când revoluţia era de 26 ani, pădurea avea o producţie de 3.36 m^3 pe an la ha, la 36 ani, producţia s'a urcat la 4.01 m^3 pe an la ha.

At. Har.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

1942, September. Nr. 9.

Forst- und Holzwirtschaft im Kriegsjahr 1942.

Economia forestieră şi a lemnului în anul de războiu 1942.

Articolul este un rezumat al cuvântării d-lui M. Petitmermet cu prilejul Conferinţei silvicultorilor de cantoane din 27 Mai 1942.

In anul de războiu 1942, din cauza lipsei exoticelor, industria placajelor a folosit pe o scară mai mare speciile indigene ca: fagul, plopul, carpenul, pinul strob şi altele. Lemnul a fost folosit în general într'o cantitate mult mai mare la construcţia barăcilor, caselor, podurilor etc., în care a înlocuit uneori fierul şi betonul. Din cauza iernei aspre, şi consumul de lemn de foc a sporit. Armata şi industria de războiu au cerut deasemenea o cantitate mai mare de lemn de lucru. Importul a mers deasemenea mai greu.

Problema muncitorilor este deasemenea amplu descrisă.

M. Grüter:

Die Witterung im Jahre 1941.

Starea vremii în anul 1941.

Articolul cuprinde o descriere a vremii în anul 1941 după datele institutului meteorologic elveţian.

In general anul 1941 se caracterizează în Elveţia deasemenea printr'o temperatură foarte scăzută.

H. Eter:

Pflanzensoziologische Überlegungen zur Kriegswirtschaftlichen Übernutzung des Schweizer Waldes.

Consideraţiuni de sociologie vegetală cu privire la folosirea peste măsură în economia de războiu a pădurilor Elveţiei.

Autorul examinează problema folosirii peste măsură a pădurilor în epoca de războiu cu consecinţele ei: micşorarea capitalului lemnos, rărirea prea puternică a arboretelor, tăieri rase, etc.

Ca primă măsură sunt preconizate: o aprofundare pe cale de cercetări a relaţiunii dintre natură şi pădure (cercetarea pădurilor naturale) şi o folosire curajoasă însă fină, a cunoştinţelor de practică silvică.

Bericht uber die im Winter 1941/42 an der E. T. H. durchgeführten forstlichen Diskussionsabende.

Dare de seamă asupra serilor de discuţii forestiere ţinute în iarna 1941/42 la E. T. H.

Subiectele discutate sunt: Răspândirea laricelui în Elveţia; Cercetări asupra regenerării laricelui la Institutul de cercetări forestiere din Savognin şi Bevers.

1942, Oktober, Nr. 10.

H. C. Winkelmann:

Zur Frage der Sortirung des Nadelrundholzes nach Qualitätsmerkmalen.

Relativ la problema sortării lemnului rotund de răşinoase după criterii de calitate.

Autorul ia poziţie faţă de un articol al D-lui Ch. Gonet in „Journal forestier suise", privind sortarea lemnului rotund de răşinoase, chestiune întâmpinată cu mult interes de cercurile elveţiene interesate.

E. Muller:

Die Beschaffung von forstlichem Saatgut bekannter Herkunft.

Procurarea seminţelor forestiere de provenienţă cunoscută.

Autorul examinează problema procurării seminţelor forestiere de provenienţă cunoscută arătând pentru diferite specii greutăţile ce se întâmpină, condiţiunile ce trebue să îndeplinească şi cum trebue organizate în diferitele cazuri.

Bericht über die im Winter 1941/42 an der E. T. H. durchgeführten forstlichen Diskussionsabende.

Dare de seamă asupra serilor de discuţii forestiere ţinute în iarna 1941/42 la E. T. H.

In continuare sunt redate scurte dări de seamă asupra comunicărilor următoare:

— Speciile de lumină în pădurea elveţiană, altădată şi acum.
— Despre pinul din câteva staţiuni ale cantonului Schaffhausen.
— Împăduririle dela periferia oraşului Schaffhausen.
— Răspândirea naturală şi asociaţiile stejarului în Elveţia de nordest.
— Unele rezultate ale studiilor asupra regenerării şi culturii stejarului pe muntele Bucheg.
— Despre compoziţia pădurilor particulare.
— Despre funiculare în economia forestieră.

Verzeichnis der seit dem Jahre 1929 von der Abteilung für Forstwirtschaft an der E T H veranstalteten öffentlichen Vorträge.

Indicator de conferinţele publice ţinute dela 1929 de secţiunea de economie silvică dela E T H.

1942, November, Nr. 11.

E. Bieler:

Jahresversammlung des Schweizerischen Forstvereins in Baden 1942.

Adunarea anuală a societăţii forestiere în Baden 1942.

Jahresbericht des Ständigen Komitees für das Jahr 1941/42.

Dare de seamă anuală a consiliului permanent pentru anul 1941/42.

G. Winkelmann:
Zur Rodungsfrage.
Problema defrişărilor.

Intr'o conferinţă ţinută în faţa silvicultorilor, Winkelmann înfăţişează problema defrişărilor din Elveţia devenită de actualitate, discutând cauzele, arătând nevoia unei mişcări şi a luării de poziţie în această chestiune.

H. Pallmann şi F. Richard:
Bodenkundliche Bemerkungen zur Rodungsfrage mit besonderer Berücksichtigung der Verhältnisse im schweizerischen Mittelland.

Consideraţiuni de sol cu privire la defrişări cu o deosebită considerare a condiţiunilor din crângul compus elveţian.

Autorii examinează problema defrişărilor în crângul compus din punct de vedere al solului. Ei discută pe larg următoarele teme în această ordine de idei: „Folosirea intermediază agricolă sau de durată a solului forestier de bază?", „Solul forestier şi solul terenurilor libere", „Ce arborete să fie eventual defrişate în crângul compus?". Cu privire la această din urmă temă, sunt redate pe larg diferitele tipuri de arborete cari ar putea intra în această categorie.

H. Leibundgut:
Waldbauliches zur Rodungsfrage.
Impăduririle şi problema defrişărilor.

Cu prilejul congresului anual al asociaţiei forestierilor elveţieni H. Leibundgut a ţinut o conferinţă în ziua de 31 Aug. 1942, în care discută pe larg problema defrişărilor din punct de vedere al urmărilor avute asupra culturii forestiere. Sunt examinate pe rând următoarele chestiuni: Distribuţia actuală a pădurilor şi terenurilor libere şi influenţa defrişărilor asupra culturii forestiere

1942, Dezember, Nr. 12.

H. Oberli:
Bericht über die Reise zum Studium des Anbaus der Lärche ausserhalb ihres natürlichen Verbreitungsgebietes.

Dare de seamă asupra excursiei pentru studierea plantării laricelui în afara zonei sale naturale de răspândire.

In diverse regiuni sunt vizitate plantaţiuni de larice cu care prilej se face o amplă descriere a staţiunii, modului de plantare şi a rezultatelor obţinute. Articolul prezintă un deosebit interes pentru cunoaşterea condiţiunilor de vegetaţie ale laricelui în diferite asociaţiuni vegetale.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 1-2, Ianuarie-Februarie, 1942.

W. Wittich:
Natur und Ertragsfähigkeit der Sandboden im Gebiete des norddeutschen Diluviums.

Natura şi productivitatea solurilor pe nisip din regiunea diluviului din nordul Germaniei.

Copien:
Über die Nutzbarmachung der Abraumkippen auf Braunkohlenwerken und die dabei gewonnenen

Erfahrungen insbesondere bei Forstkulturen in der Niederlausitz.

Aducerea în stare de productivitate a solurilor formate pe mine de cărbuni şi experienţa dobândită în această privinţă cu deosebire la culturi forestiere în Niederlausitz.

(Studiul continuă).

Caietul 3. Martie 1942.

Über die Nutzbarmachung der Abraumkippen auf Braunkohlenwerken und die dabei gewonnenen Erfahrungen insbesondere bei Forstkulturen in der Niederlausitz.

Aducerea în stare de productivitate a solurilor formate pe mine de cărbuni şi experienţa dobândită în această privinţă cu deosebire la culturi forestiere în Niederlausitz.

(Continuarea şi sfârşitul studiului început în n-rul 1—2 al revistei)

Caietul 4-5, Aprilie-Mai 1942.

H. J. Loyke:

Harzung und Landschaftgestaltung. (Gedanken zu dem Buche des Dr. habil. Frhn von Vietinghoff-Riesch: „Forstliche Landschaftsgestaltung")

Resinaj şi peisaj. (Gânduri pe marginea cărţii D-rului Baron de Vietinghoff-Riesch: „Peisaj forestier").

Prof. Dr. Alfred Dengler:

Ein Lärchenherkunftsversuch in Eberswalde.

O experienţă cu larice de diferite proveniente în Eberswalde

Experienţa s'a făcut cu larice provenit din 7 regiuni diferite cultivat pe teren nisipos. Creşterea puieţilor a fost urmărită până acum timp de 9 ani. Creşterea cea mai mare în înălţime a avut laricele provenit din Munţii Sudeţilor.

Friedrich Kügler:

Beobachtungen über die natürliche Zusammensetzung von Althölzern und die Verteilung der Stammzahlen und des Vorrates auf die Stärkegruppen in Lettland.

Observaţiuni asupra structurii naturale a arboretelor bătrâne şi asupra repartiţiei numărului de arbori şi a volumului pe grupe de diametre în Letonia.

Folosind rezultatul inventarierilor şi cubajelor din carnetele de teren pentru circa 4000 ha pin şi molid tăiate ras într'un interval mai lung de timp, autorul studiază structura arboretelor şi constată, între altele, că tabelele de sortimente întocmite de Mitscherlich (Eberswalde) se potrivesc foarte bine acestor arborete

Caietul 6, Iunie 1942.

W. Erteld:

Die Birkenwurzel auf armen Sandboden. Mit vergleichsweisen Beobachtungen an der Kiefernwurzel.

Rădăcina de mesteacăn pe nisipuri sărace. Cu observaţiuni comparative asupra rădăcinii de pin

Prof. Dr. Reinhard Strecker:

Wissenschaftliche Objektivität.

Obiectivitate ştiinţifică.

J. Schubert:

Die Witterung in Eberswalde im Jahrzehnt 1931—40.

Mersul vremii în Eberswalde în deceniul 1931—40

Erfahrungen insbesondere bei Forstkulturen in der Niederlausitz.

Aducerea în stare de productivitate a solurilor formate pe mine de cărbuni şi experienţa dobândită în această privinţă cu deosebire la culturi forestiere în Niederlausitz.

(Studiul continuă).

Caietul 3, Martie 1942.

Uber die Nutzbarmachung der Abraumkippen auf Braunkohlenwerken und die dabei gewonnenen Erfahrungen insbesondere bei Forstkulturen in der Niederlausitz.

Aducerea în stare de productivitate a solurilor formate pe mine de cărbuni şi experienţa dobândită în această privinţă cu deosebire la culturi forestiere în Niederlausitz.

(Continuarea şi sfârşitul studiului început în n-rul 1—2 al revistei)

Caietul 4-5, Aprilie-Mai 1942.

H. J. Loyke:

Harzung und Landschaftgestaltung. (Gedanken zu dem Buche des Dr. habil. Frhn von Vietinghoff-Riesch: „Forstliche Landschaftsgestaltung").

Resinaj şi peisaj. (Gânduri pe marginea cărţii D-rului Baron de Vietinghoff-Riesch: „Peisaj forestier").

Prof. Dr. Alfred Dengler:

Ein Lärchenherkunftsversuch in Eberswalde.

O experienţă cu larice de diferite provenienţe în Eberswalde

Experienţa s'a făcut cu larice provenit din 7 regiuni diferite cultivat pe teren nisipos. Creşterea puieţilor a fost urmărită până acum timp de 9 ani. Creşterea cea mai mare în înălţime a avut laricele provenit din Munţii Sudeţilor.

Friedrich Kügler:

Beobachtungen über die natürliche Zusammensetzung von Althölzern und die Verteilung der Stammzahlen und des Vorrates auf die Starkegruppen in Lettland.

Observaţiuni asupra structurii naturale a arboretelor bătrâne şi asupra repartiţiei numărului de arbori şi a volumului pe grupe de diametre în Letonia.

Folosind rezultatul inventarierilor şi cubajelor din carnetele de teren pentru circa 4000 ha pin şi molid tăiate ras într'un interval mai lung de timp, autorul studiază structura arboretelor şi constată, între altele, că tabelele de sortimente întocmite de Mitscherlich (Eberswalde) se potrivesc foarte bine acestor arborete

Caietul 6, Iunie 1942.

W. Erteld:

Die Birkenswurzel auf armen Sandboden. Mit vergleichsweisen Beobachtungen an der Kiefernwurzel.

Rădăcina de mesteacăn pe nisipuri sărace. Cu observaţiuni comparative asupra rădăcinii de pin

Prof. Dr. Reinhard Strecker:

Wissenschaftliche Objektivität.

Obiectivitate ştiinţifică.

J. Schubert:

Die Witterung in Eberswalde im Jahrzehnt 1931—40.

Mersul vremii în Eberswalde în deceniul 1931—40

Caietul 7-8. Iulie-August 1942.

W. Wittich:

Die Aktivierung von Rohhumus extrem ungünstiger Beschaffenheit.

Activarea humusului brut cu însuşiri extrem de nefavorabile.

Dr. Mitscherlich:

Die Hohe Heide im Forstamt Peisterwitz.

Caietul 7-8, Iulie-August 1941.

Walter Thalenhorst:

Zur Prognose des Schadauftetens der Kiefernbuschhornblattwespe (Diprion pini).

Prognoza vătămării pricinuite la pin de viespea Diprion pini L.

Dr. E. Hausendorff:

Wirtschaftsgeschichtliche und pflanzensoziologische Untersuchungen als Grundlage für den Waldbau im ostdeutschen Kieferngebiet.

Cercetări economico-istorice şi de sociologia plantelor ca bază a silviculturii în regiunea de pin din răsăritul Germaniei.

Este continuarea şi sfârşitul studiului publicat în n-rele 1—2, 4—5 şi 6 ale revistei. In caietul de faţă se publică capitolul IV intitulat „Probleme ale prezentului". Autorul arată rezultatele obţinute în ocolul silvic Grimnitz în ultimii 20 ani cu tratamentul aplicat în spiritul ideilor de „Dauerwald" (amestec de specii, amestec de vârste) şi constată că gorunul şi mesteacănul merg în amestec cu pinul mai bine decât fagul.

Caietul 9. Septemvrie 1941.

Hans-Otto Stöck:

Über Verfahren und Ziel der Umwandlung eines märkischen Kiefern-Reviers.

Despre procedeul şi ţelul transformării unui ocol de pin din judeţul Mark (Brandenburg).

Este vorba de transformarea unor păduri de pin pur echien în codru cu tratament grădinărit după concepţia noţiunii de „Dauerwald" (amestec de specii, amestec de vârste).

Graumann:

Frostwirkung an ostpreussichen Eichen von verschiedener Herkunft.

Influenţa gerului în Prusia Orientală la stejari de origine diferită.

IV. *Insemnări.*

125 ani dela înfiinţarea Academiei de Silvicultură din Tharandt.

Caietul 10-11, Octomvrie-Noemvrie 1941.

I. *Studii.*

Egon Wagenknecht:

Über den Einfluss verschiedener Bodenbearbeitungsverfahren auf das das Wachstum von Kiefernkulturen.

Influenţa diferitelor procedee de prelucrarea solului asupra creşterii culturilor de pin.

(Studiul continuă).

Dr. Ioachim Krahl-Urban:

Die Eiche im „Fürstentum Krotoschin" (Wartheland).

Stejarul în „Principatul Krotoschin" (Wartheland)

Autorul, care din Noemvrie 1939 conduce ocolul silvic Schönfeld (Glisnica) din guvernământul Poloniei, descrie în articolul de față răspândirea și condițiunile de vegetație ale stejarului din regiunea Krotoșin.

Caietul 12, Decemvrie 1941.

I. *Studii.*

Egon Wagenknecht:

Über den Einfluss verschiedener Bodenbearbeitungsverfahren auf das Wachstum von Kiefernkulturen.

Influența diferitelor procedee de prelucrarea solului asupra creșterii culturilor de pin.

Este continuarea și sfârșitul studiului început in n-rul 10—11 al revistei.

G. T. Toma

ZEITSCHRIFT FÜR ORGANISATION.

Anul 16 Caetul 5/942.

Dr. Hermann Böhrs:

Die sechs Wege zu rationeller Arbeitsgestaltung der Büros.

Cele șase căi pentru organizarea rațională în birou.

Autorul analizează și documentează căile anunțate în titlu și anume: 1. Clarificarea și delimitarea atribuțiunilor care se pun birourilor. 2. Analiza (descompunerea) și coordonarea întregii activități după legile și principiile muncii și capacității forțelor disponibile. 3. Organizarea (desfășurarea) curgătoare a muncii. 4. Organizarea părților componente a activității prin cea mai bună orânduire a locurilor de lucru și introducerea celor mai proprii mijloace de lucru. 5. Introducerea fișelor de randament și răsplata randamentului. 6. Pregătirea și conducerea metodică a activității, inclusiv inițierea și instruirea sistematică a lucrului.

Dr. Reinhardt Blottner:

Die Fototechnik in der Betriebsarbeit.

Technica fotografică în activitatea întreprinderilor.

Pornind dela modeste întrebuințări ale fotografiei s'a ajuns astăzi la o foarte mare desvoltare a folosirii acesteia în toate ramurile de activitate. Autorul se ocupă de fotocopiere și multiplicare; fotocopiere și documentație, procedee de fotocopii și diverse aparate, diversele probleme ridicate de technica fotografică, etc., selecționarea aparatelor și perspectivele de desvoltare.

Franz Götzfried:

Leistungssteigerung durch Verbesserung der einzelbetrieblichen Arbeitsverteilung. (II).

Ridicarea randamentului prin îmbunătățirea operațiunilor de muncă. (I).

Helmut Norden:

Zeitbedingte Sparmassnahmen.

Măsuri de economie condiționate de timp.

Josef Eimermann:

Die statische Verwaltungs-Organisation der Gemeinden.

Organizarea (statică) a administrației comunelor.

Caetul 6/942.

Ernest Klenke:

Der Leistungsweg der Kriegsversehrten im Betrieb.

Calea randamentului pentru folosirea vătămaţilor de război în întreprinderi.

Se arată metode de triere şi de instruire conform însuşirilor personale şi posibilităţilor de reeducare.

Erich Möckel:
Arbeitsplanung.
Planificarea activităţii.

Ori de câte ori dorim să muncim economic trebue să ne studiem munca şi să o organizăm, să prevedem ceea ce avem de efectuat, eliminând tot ceea ce ar însemna întâmplare. Mijloacele cunoscute sunt: planul de lucru, instrucţiunile de lucru şi de control. Autorul arată modele de fişe pentru urmărirea lucrului într'un atelier industrial.

Franz Götzfried:
Leistungssteigerung durch Verbesserung der einzelbetrieblichen Arbeitsverteilung. (II).
Ridicarea randamentului prin îmbunătăţirea operaţiunilor individuale de muncă. (II).

Caetul 7/942.

Kurt Rummel:
Leistung und Anstrengung in ihrer Auswirkung auf die Lohnfunktion.
Producţie şi efort în influenţa lor asupra funcţiunii salariului.

Autorul, după ce defineşte noţiunea de producţie (randament) şi efort, arată apoi valoarea muncii ca funcţiune a străduinţei, acordul (sistem de plată) ca funcţiune a randamentului, importanţa efortului ca măsură de influenţă a ambelor funcţiuni, încercând apoi să stabilească elementele funcţionale ale acordului.

W. Moede:
Deutsche Psychotechnik.
Psihotechnica germană.

O succintă prezentare a nouei ştiinţe, care aparţine, ca ramură de învăţământ, şcoalelor politehnice. Arată origina, cuprinsul şi câmpul de acţiune al ştiinţei, stabilind legătura între inginer, medic şi psiholog.

Hermann Bohrs:
Vorgehen und Methodik einer Betriebsstelle für Rationalisierung der Büroarbeit.
Procedeul şi metoda unui serviciu pentru raţionalizarea muncii în birou.

Autorul analizează câteva momente importante în susţinerea temei: cercetarea tuturor celor care iau parte la desfăşurarea lucrului; observaţiunea asupra lucrului; studiul imprimatelor, studiul timpului diverselor operaţiuni, etc.

Emil Glücklick:
Organisationsarbeit.
Opera organizării.

Autorul continuându-şi ideile sale dintr'un alt articol (Caetul 2/941) insistă asupra necesităţii unui serviciu al organizării în fiecare întreprindere care, în linii mari, are a se ocupa cu: planificarea şi urmărirea activităţii, cu mijloacele de organizare şi cu strângerea modelelor de organizare.

Caetul 8/942.

Carl Fluhme:
Spezialisierung und Betriebsgrösse.
Specializare şi mărimea întreprinderii.

Autorul arată importanţa, condiţiunile şi limitele specializării producţiunii.

Extenziunea întreprinderii faţă de problema specializării producţiei este de neînsemnată importanţă.

Kurt Rummel:

Leistung und Anstrengung in ihrer Auswirkung auf die Lohnfunktion.

Randament şi efort, în influenţa lor asupra funcţiunii salariului.

Autorul continuă studiul său din caietul No. 7/942 ajungând la concluzia că o mărire a randamentului este influenţată de: exerciţiu, îmbunătăţirea metodelor de lucru (măsuri de raţionalizare); mărirea efortului sub imboldul salariului până la limita unde nu se păgubeşte sănătatea; micşorarea sau evitarea oricăror motive de întreruperi sau tulburări în lucru.

H. W. Griessbauer:

Das Betriebs-Archiv.

Arhiva întreprinderii

După ce arată importanţa arhivei în orice organizaţie, arată un plan de clasare pentru o întreprindere comercială: generalităţi; documente, terenuri şi clădiri; ateliere; colaboratorii; patente; modele; marca fabricei; produsele; technica; expoziţii; târguri; chestiuni sociale; festivităţile întreprinderii; diverse.

Thomas Schwarz:

Konteplan-leicht gemacht!

Un plan de conturi practic.

Propune un model de plan al conturilor într'o întreprindere industrială, folosind clasificaţia zecimală.

Caetul 9/942.

Ferdinand Martin:

Die organisatorische Einheit zwischen Einkauf und Wareneingang.

Unitate de organizare între procurarea şi intrarea mărfurilor.

Autorul face câteva recomandări, însoţite de imprimate model privitoare la mersul lucrărilor, dela comandă până la intrarea şi înregistrarea mărfurilor.

Hans-Otto Karl:

Sicherung der Materialprüfung.

Siguranţa încercării materialelor.

Arătând importanţa calităţii materialelor întrebuinţate, autorul arată un sistem care asigură executarea tuturor probelor de încercare înaintea plăţii materialelor.

Hermann Hagen:

Gefolgschaftskartei und Hängeablage gekuppelt.

Kartoteca personalului şi mape suspendate anexe.

Autorul arată importanţa unei cartoteci, care trebue să fie totdeauna completă şi evidentă, prezentând mai multe sisteme de mape. Cele mai bune sunt cele suspendate. Insistă asupra ordinei actelor dinăuntrul acestora.

Josef Eimermann:

Der Organisationsdienst der Gemeindeverwaltung.

Serviciul organizării Administraţiei comunelor.

Caetul 10/942.

Hermann Böhrs:

Betriebliche Lohnordnung.

Regulament pentru salariu

Autorul prezintă un proect de regulament la îndemâna oricărui patron care trebue să plătească salariatul său şi să aibă toate elementele necesare pentru a stabili preţul muncii.

Kurt Naumann:

Soldaten arbeiten für ihren Zivilberuf.

Soldaţii lucrează pentru profesiunea lor civilă.

Se arată nevoia instruirii soldaţilor prin şcoli sau cursuri prin corespondenţă astfel ca să se perfecţioneze continuu în specialitatea lor. Câştigă armata şi economia ţării!

Ferdinand Pristl:

Betriebsunterweisung als Hilfsmittel bei Einführung neuzeitlicher Betriebsorganisation.

Instrucţiunile, mijloace pentru introducerea organizării moderne a întreprinderii.

Unificarea şi producţia în masă cere o pretenţioasă pregătire. Autorul insistă asupra: instrucţia lucrătorului (verbală şi scrisă), pregătirea lucrului, desfăşurarea raţională a muncii etc.

Emil Glücklich:

Mangel an Schreibkräften ausgleichen!

Compensaţi lipsa dactilografelor.

Câteva recomandări în vederea scrisului, centralizarea serviciului de scris, schematizarea corespondenţei, introducerea mijloacelor mecanice, calitatea funcţionarului etc.

Z. F. O.:

Schreibmaschinen für Einarmige.

Maşina de scris pentru o mână

Keine betriebsfremden Rechnungsvordrucke mehr!

A nu se mai întrebuinţa alte formulare de facturi! Se indică noul formular DIN E. 4991.

Caetul 11/942.

Peter Irlacher:

25 Jahre deutsche Normungsarbeit.

25 ani de existenţă a operei germane de normalizare.

Se face istoricul „Normalizării" arătându-se gradul de desvoltare în această perioadă, folosul pentru producător, comerciant şi consumator, organizarea pe plan naţional şi internaţional, etc.

Franz Gotzfried:

Organisierte Menschenführung im Betriebe.

Conducerea organizată a oamenilor în întreprindere.

Autorul arată concepţia nouă a tratamentului oamenilor conducându-se de principiile naţional-socialiste. Din concepţia asupra muncii şi asupra omului se nasc în mod firesc toate măsurile care conduc la sporirea forţelor creatoare şi la stimularea subalternilor. Credinţa, încrederea, camaraderia sunt atitudini spirituale de prim rang.

Fritz von Bunyodi:

Die wertmässige Erfassung der geleisteten Arbeit als Grundlage des Leistungslohnes.

Aprecierea muncii produse, ca fundament al salariului.

Un salariu just presupune o măsurare a cantităţii şi calităţii muncii produse. O diferenţiere a salariului după randamentul fiecărui lucrător înlătură posibilităţile de desbinare. Autorul analizează putinţa de apreciere a exigenţelor fiecărei munci, de notare a lucrătorilor după munca depusă, respectiv de încadrarea în anumite clase de salariu.

Rudolf Bertram:

Gefolgschaftskartei als Kranken- und Fehlstatistik.

Cartoteca personalului în slujba statisticei boalelor şi absenţelor.

Arată un model de imprimat cu ajutorul căruia se poate urmări notarea diverselor absenţe. Consideraţiuni pentru îndreptare.

Caetul 12/942.

H. Stein:

Erfahrungen mit unserer neuen Lohnordnung.

Experienţe cu noul nostru regulament al salariului.

Arată experienţa făcută cu salarizarea lucrătorului după gradul de greutate al muncii, şi suplimentare după calitatea şi cantitatea rezultatelor. Articolul este documentat cu 11 tabele şi grafice.

Franz Gotzfried:

Organisierte Menschenführung im Betriebe.

Conducerea organizată a oamenilor în întreprindere.

Continuă ideile din articolul anterior (Caetul Nr. 11/942) insistând asupra educaţiei personalului în scopul de a-l ataşa sufleteşte la opera întreprinderii şi a-şi da contribuţia la progresul şi prosperitatea acesteia.

Werner Rusch:

Die Gemeinkostenstatistik.

Statistica cheltuelilor obişnuite.

Cheltuelile trebuesc urmărite nu numai în totalitatea lor, ci pe secţiuni (ateliere) pentru a găsi cauzele eventualelor pagube şi a dispune măsurile de îndreptare. Articolul este documentat cu 5 tabele şi grafice.

Franz Götzfried:

Leistungssteigerung durch Verbesserung der einzelbetrieblichen Arbeitsverteilung.

Ridicarea randamentului prin îmbunătăţirea operaţiunilor de muncă.

Completează articolele anterioare. Ideea generală este: să se studieze fiecare mişcare din munca ce o provoacă o operaţiune, eliminându-se inutilul şi găsindu-se timpul normal pentru operaţiunile necesare. (Este vorba aci desigur, şi de îmbunătăţirea mijloacelor de lucru. N. Red.).

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Vol. IX. Caetul 5/6 (Martie 1942, apărut in Iulie 1942).

Alfred Dengler, Prof., Dr. Dr.:

Forstliche Studienreise nach Südwestfrankreich

Călătorie de studii forestiere în Franţa de Sud-est

Este vorba de Landele de pe coasta Atlanticului, plantate cu pin maritim. Din punct de vedere forestier, ţinutul acesta reprezintă o bine definită unitate. Autorul a făcut acolo, o călătorie de studii foarte amănunţită, în 1941. Rezultatele şi remarcile sale sunt înfăţişate în articolul acesta. Pădurile din Lande reprezintă cea mai întinsă plantaţie din Europa şi unul dintre cele mai mari complexe păduroase de pin maritim curat. In cuprinsul acestui complex se deosebeşte: o tivitura îngustă de paduri de Stat dealungul litoralului, care se datoreşte celor dintâi împăduriri conduse de Bremontier, către sfârşitul secolului al 18-lea. Adevăratele împăduriri întinse dinăuntrul Landelor s'au făcut mai târziu, după ce Chambrelent, inginer de poduri şi şosele, le-a premers cu lucrări de îmbunătăţire a condiţiunilor de umiditate în pământ (drenaje). Intinderea acestor păduri este cca 840.000 ha, fiind în proprietatea comunelor şi a particularilor. Cu cele cca 160.000 ha de păduri din părţile de litoral şi dune, întregul complex atinge cam 1.000.000 ha. Produsul de căpetenie al gospodăriei lor este răşina. Lemnul a fost lăsat cu totul pe planul al doilea. Cultura pădurilor are mare nevoie de îmbunătăţiri: îndesirea arboretelor, amestecarea pinului cu foioase (stejar pedunculat) ş. a.

D. Stefanoff, inspector silvic, Dr.: Forstwirtschaftliche Rezultate in Bulgarien

Rezultate în gospodăria forestieră a Bulgariei.

Ni se dau oarecari date asupra progreseloor mari pe care le înregistrează economia forestieră bulgară în aceşti din urmă ani: Creşterea suprafeţei pădurilor, cu cele 100.000 ha din Cadrilaterul nostru şi 900.00 ha din Tracia şi Macedonia, Introducerea principiului continuităţii şi a exploatării în regie proprie în pădurile de Stat; Organizarea unei administraţii deosebite pentru pădurile comunale, care deţin 62,5% din totalul pădurilor ţării; Deschiderea masivelor naturale, prin construirea unor potrivite mijloace de transport; Intensificarea plantaţiunilor, ş. a.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Ca de obiceiu, ni se pun la îndemână multe date şi ştiri despre stările şi faptele din felurite ţări ale lumii.

Ilie C. Dem.

A V I Z

Biblioteca noastră urmăreşte să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară de tot ce s'a scris în româneşte în materie forestieră, ca şi în ori şi care altă limbă despre economia forestieră românească.

Rugăm să ni se semnaleze şi mai ales să ni se ofere spre cumpărare asemenea lucrări rare.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

INFORMAŢIUNI

— Prin deciziunea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, comitetul de înaintări al inginerilor silvici, propozabili la avansare pe 1 Ianuarie 1943 a afost alcătuit în felul următor:

Membri de drept: prof. dr. Marin Drăcea directorul I. C. E. F., D. Grozescu directorul Dir. silvice, A. Nedelcovici, ad-torul Casei Pădurilor Statului, M. Suhaţeanu preşedintele Consiliului Tehnic al Pădurilor, I. Zeicu directorul Direcţiei Păd. Pers. Juridice.

Membri numiţi de Minister: Stinghe N. Vintilă inginer cons. silvic; Bunescu M. Const., inginer cons. silvic; Emanoil C. C. ing. inspector general silv., Demetrescu C. Ilie, inspector general silv., Burculeţ Mihail, inginer inspector silvic; Ciobanu St. Gh., inginer inspector silvic.

Comisia va lucra sub preşedinţia d-lui inginer consilier silvic Drăcea Marin.

— D-l inginer şef silvic M. Ene de la ICEF., şi-a trecut doctoratul la Facultatea de Silvicultură din Eberswalde (Germania), cu lucrarea Experimental-Untersuchungen uber das Verhalten des Maikäferengerlings (Cercetări experimentale asupra vieţii larvei de cărăbuş). D-sa a făcut studii de specializare la Institutul de Protecţia Pădurilor din Eberswalde.

— *Direcţiunea Economiei Vânatului,* din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, angajează paznici în Corpul Special pentru Poliţia Vânatului şi Pescuitului în Apele de Munte, retribuiţi cu o diurnă de netto 10.000 lei lunar Şefii de post şi netto 8.000 lei paznicii, plus plata chiriei pentru locuinţă şi echipamentul necesar.

Doritorii a ocupa aceste posturi, trebuie să îndeplinească următoarele condiţiuni:

1 Să fie originari din comunele situate în ţinuturile muntoase (iar cei pentru Delta Dunărei, originari din regiuni de baltă).

2. Să aibă înălţimea de cel puţin 1,65 m.

3. Să fie de naţionalitate şi cetăţenie română.

4. Să fi absolvit cel puţin 4 clase primare.

5. Să fi satisfăcut Serviciul militar.

6. Să aibă vârsta de cel puţin 25 ani şi cel mult 45.

7. Să dovedească cu certificat medical că este sănătos şi rezistent.

8. Să dovedească cu certificat eliberat de Primărie, că se bucură de bună purtare.

Cererea legal timbrată, însoţită de actele doveditoare a îndeplinirii condiţiunilor sus arătate, se va prezenta numai prin *Inspectoratul de Vânătoare al judeţului respectiv,* care va cerceta şi aviza.

— D-nii Cilibia N. şi Blascov I. Boris au fost numiţi in serviciul Casei Pădurilor Statului cu gradul de Ing. silv. stagiari, pe data de 1 Ianuarie 1943. (Mon. Of. 308/942).

— Au mai fost decoraţi cu ordinul „Meritul Agricol" in grad de *cavaler* următorii ingineri silvici (Mon. Of. 8/943):

D-l Gh. Luţescu director regional Bacău, D-l Gh. Minescu director g-l I. N. Coop, d-l Ionel Marinescu, d-l Cezar Cristea, d-l Iulian Niculescu, d-l Moşandrei, d-l G. Bădescu (Argeş) şi d-l Vlaicu A. (Mehedinţi).

— D-l Ing. şef silvic Constantinescu Aurel Fălciu a fost detaşat de la ICEF la Caps fiind repartizat ca şef al Ocolului silvic Sineşti din Direcţia silvică Iaşi.

— Adunarea generală a Secţiei I-a (Funcţionari Publici) din cuprinsul A.G.I.R.-ului, care a avut loc la 30 Dec. 1942, a desemnat din partea inginerilor silvici, in Consiliul general al A.G.I.R.-ului, pentru anul 1943 pe d-nii: Cezar Cristea şi Al. Haralamb.

— D-l Ing. şef silvic Popovici Iosif a fost transferat, in interes de serviciu, de la ocolul silvic Călăţele (jud. Cluj-Turda) la ocolul silvic Hălmagiu (Arad), in locul d-lui Ing. şef silvic Andrei Logofătu care trece la ocolul Călăţele. (Mon. Of. 43 din 20.II.943)

— In Mon. Of. Nr. 19 X.942 a apărut Modificarea legii Colegiului Inginerilor.

— D-nii Przemeschi Z. Ing. cons. silvic din Adm. Casei Păd. Statului şi G. Mihăilescu ing. insp. g-l silvic de la Direcţia Silvica se pun in retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie, pe data de 1.IV 1943.

— S'a primit dimisia din Serv. Caps a d-lui Ing. silv. stagiar Cristian Emil fost ajutor al Ocolului silvic Berzeasca.

— In Mon. Of. Nr. 266 din 13 XI 1942 a apărut legea Nr. 820 pentru organizarea şi funcţionarea regiei Autonome a asigurărilor de stat.

— In Mon. Of. Nr. 247 din 22 X. 1942 a apărut legea Nr. 780 pentru obligativitatea inginerilor inscrişi in Colegiu de a presta serviciu la Stat.

— Potrivit Deciziei Ministerială Nr. 19391/943, toate societăţile de vânătoare sunt obligate a adapta în întregime, Statutul Tip aprobat de Minister şi a îndeplini formalităţile pentru recunoaşterea lor ca persoana juridică.

Societăţile de vânătoare, cari până la 31 Martie 1942, nu se vor conforma acestor dispoziţiuni, nu vor mai primi terenuri de vânătoare în arendă, iar dovezile eliberate mebrilor nu vor mai putea servi la eliberarea permiselor de vânătoare.

— Marele Stat Major a aprobat pentru ltima oară, prelungirea valabilităţii vechilor permise de portarma pentru armele de vânătoare, până la 31 Ianuarie 1943, fără nici o altă formalitate sau viză.

Cererea pentru preschimbarea acestor permise se primesc până la data de 20 Ianuarie 1943.

Până la această dată — 31 Ianuarie 1943 — urmează a se preschimba toate aceste vechi permise, cu noile formulare de permise de portarmă de vânătoare.

Pentru cei mobilizați această preschimbare se va putea face in termen de 30 zile după eliberare.

— Prin decizia ministerială Nr. 92299 publicată in Mon. Of. 12/1943 s'au infiinţat noi ocoale de regim silvic şi anume:

a) In jud. Mehedinți, ocolul silvic Baia de Aramă cu reşedinţa in Baia de Aramă;

b) In jud. Gorj, ocolul silvic Gilortul cu reşedinţa in comuna Novaci şi ocolul silvic Bumbeşti cu reşedinţa in comuna Bumbeşti;

c) In jud. Vâlcea, ocolul silvic Brezoiu cu reşedinţa in comuna Brezoiu;

d) In jud. Argeş, ocolul silvic Topolog cu reşedinţa in comuna Tigveni şi ocolul silvic C. Argeş cu reşedinţa in C. Argeş;

e) In jud. Muscel, ocolul silvic Dragoslavele cu reşedinţa in comuna Dragoslavele;

f) In jud. Putna, ocolul silvic Negrileşti cu reşedinţa in comuna Negrileşti şi ocolul silvic Năruja cu reşedinţa in comuna Năruja;

g) In jud. Neamţ, ocolul silvic Bicaz cu reşedinţa in comuna Bicaz.

— S'a reinoit pe incă 6 ani mandatul de membru in Comisia Monumentelor Naturii al d-lui prof. M. Drăcea, (Decret Nr. 3574, Mon. Of. 15/943).

— D-l Ing. silvic Petre Enescu a fost reprimit in Serv. Casei Pădurilor Statului pe data de 1 Februarie 1943 cu gradul de Ing. silv. stagiar, fiind repartizat ca ajutor la fabrica Areva din Bucureşti.

— D-l Ing. subinsp. silvic N. Rucăreanu a fost numit şef al ocolului sivic experimental Sinaia, in locul d-lui Ing. silv. C. Achimescu, numit şef al ocolului nou infiinţat pentru pădurile de pe valea Doftanei, care nu mai aparţin de ocolul Sinaia.

— D-l Ing. silvic Beldie Alex. de la Laboratorul de botanică al I. C. E. F.-ului a fost numit şef al Grădinei Dendrologice din ocolul experimental Ţigăneşti (Ilfov).

— In Mon. Of. 8 din 12.I.943 au apărut: „Instrucţiunile relative la recoltarea coajei de stejar (tufan), gorun şi molid, prevăzute de art. XIII al legii Nr. 459 din 1942, publicată in Mon. Of. 140 din 10.VI.942".

— D-l Ing. silv. stag. Blascov I. Boris a fost numit şef al ocolului silvic Scorţeni (Caps). (Mon. Of. 10/942).

— D-l Ing. silv. stag. Cilibia Niculae a fost numit ajutor la fabrica Caps Măcărescu din Dir. silv. Bacău (Mon. Of. 10/942).

— D-l Georgescu Gh. Stelian Ing. insp. silvic, dela Inspectoratul de regim silvic Bucureşti, a fost repartizat in centrul Direcţiei silvice Biroul lemnului.

— D-l Ing. Marin Rădulescu asistent definitiv la catedra de silvicultură a Facultăţii de Silvicultură din Bucureşti a fost inaintat şef de lucrări la aceiaşi catedră, pe data de 1.II.1943. (Mon. Of. 17/943).

— D-l Ing. C. Chiriţă a fost numit, pe data de 1 Februarie 1943, conferenţiar definitiv la Conferinţa de Pedologie generală şi forestieră de la Facultatea de Silvicultură a

Politehnicei din Bucureşti. (Mon. Of 27/943)

— In ziarul Curentul cu data de 9.I.1943 s'a publicat tabloul privind clasificarea şi salarizarea lucrătorilor din Industria forestieră

— In cadrul Casei Pădurilor Statului s'au făcut urmatoarele repartizări in serviciu. (Mon. Of. 25/943).

1. D-l Ing. şef silvic Vlad Ion din centrala ICEF ca şef al ocolului silvic Hârtieşti (Caps) din Jud. Muscel;

2. D-l Ing. şef silvic Pavelescu Ion dela Caps la ICEF ca şef al ocolului experimental Mihaeşti (Muscel);

— In Mon. Of. n. 23 din 28 Ianuarie a. c. s'a publicat Tabloul mânăstirilor înzestrate şi suprafeţe de pădure atribuită fiecăreia. In total s'a acordat la 82 mânăstiri şi schituri 20.000 ha

— D-l Ing. insp. g-l silvic Costea Gh. din regionala silvică Bucureşti a fost pus în retragere din oficiu pe ziua de 1 Mai 1943 spre a-şi aranja drepturile la pensie

— D-nii Pocol I. Eugen şi Carpov N. D. ingineri silvici stagiari, au fost primiţi in Corpul tehnic silvic pe data de 8 Iulie şi 1 Sept. 1942.

— S'a primit dimisia din serviciul silvic al Statului a d-lui Ion Hontor inginer inspector silvic, d-sa ne mai fiind cetăţean român. (Mon. Of. 28/943)

— D-l Ing. insp. silvic Alboteanu C. din regionala silvică Piteşti, a fost detaşat cu începere de la 1.II. 1943 până la 31.III.1943 în Centrala Casei Pădurilor Statului

— Următorii ingineri silvici din cadrul de Stat, detaşat şi particular au fost inaintaţi, la alegere, pe data de 1.I.1942 (Mon. Of. 26 din 31.I. 1943 pag. 815):

I. Cadrul de Stat

1. *La gradul de inginer şef silvic:*

Mutică Constantin, Ionescu I. Ştefan, Breţu C. Anton, Antonescu P. Ion, Agavriloaei Teodor, Vlaicu D-tru, Leon C. Gh., Mărăşescu Teodor, Crischi D. D., Filipovici Jiva, Fosti P. Ion.

3. *La gradul de ing. subinspector silvic:*

Băncilă Mircea, Rusu D. Alexandru, Paşcovschi Serghie, Fedorovici Constantin, Popescu D. Ion.

3. *La gradul de ing. inspector silvic:*

Dragu C. Const., Podeanu D., Puşcaşu Gh., Poclitaru Iancu, Mircea Ion.

4. *La gradul de ing. insp. g-l silvic:*

Vasilescu Iosif, Popescu I. Ion-Salcia, Nicolae C. Ion, Niţescu D. Ion, Georgescu Vencu, Cristea Cezar, Dumitrescu St.-Gârbovi, Nicoară Titus, Iliescu V. Ion, Predescu G. Stef., Negulescu P. Vasile.

5. *La gradul de ing. cons. silvic:*

Pandrea Matei, Georgescu G. Marin, Bratu Alex.

II. Cadrul detaşat şi particular.

1. *La gradul de ing. şef silvic:*

Strătescu Liviu, Panaitescu B. F. Gh., Dodon I. Ion, Constantinescu I. Alexandru.

2. *La gradul de ing. subinspector silvic:*

Mihăescu R. Lazăr.

3. *La gradul de ing. insp. silvic:*

Dragomir K. Ion.

4. *La gradul de ing. insp. general silvic:*

Mandache Gh. şi Iordăchescu Florin.

5. *La gradul de ing. cons. silvic:* Ciurileanu I. D.

— Următorii ingineri silvici din Cadrul de Stat, detașat și particular au fost avansați la vechime, la datele arătate în dreptul fiecăruia. (Mon. Of. 28 din 31.I.1943, pag. 916):

I. Cadrul de Stat

1. *La gradul de ing. silvic.*

Constantinescu St. Ionel 15.III.941, Belinschi M. Pavel 27.III.941, Marcu Gh. Ion 1.II.941, Iancov C. Nicolae 13.III.941, Anghelescu V. Aurelian 15.IV.941, Petreanu A. P. Eugen 28.VI.941, Cristescu I. Mircea 3.VII.941, Popica Eugen 15.VII.941, Sava P. Andrei 21.XII.941, Comes I. Titus 3.VII.941

2. *La gradul de ing. subinsp. silvic:*

Bulancea Alexandru 15.III.941, Cerschi Titus 21.III.941, Drăgulescu Ion 7.VI.941, Popescu C. Sinaia, Popovici Iosif, Constantinescu A. Ion, Bordea D., toți pe data de 19.XII.941, Rădulescu V. Ion și Pfaundler Arnold, ambii pe 1.I.942.

3. *La gradul de ing. insp. silvic:*

Despot N. Ion, Nonuță Gh., Lisievici V., Vidinischi T., Paladian V., Dumitriu M. Ion, Petrescu M. Gh., toți pe 1.I.942.

II. Cadrul detașat și particular.

1. *La gradul de ing. silvic.*

Apathy Zoltan 15.III.941, Stoicescu C. D. 15.IV.941, Faust Enric 16.VII.941, Seșan Valeriu 30.XII.941, Ionescu I. Marcel 6.X.941, Simplăceanu G. G. 18.XI.941

2. *La gradul de ing. șef silvic:*

Decei Ovidiu 20.X.941 și Dumitriu R. Cornel pe 1.VII.940.

3. *La gradul de ing. insp. silvic:* Bănulescu G. Ion pe 1.I.942.

— Pe data de 1 Dec. 1942 s'a făcut următoarea mișcare de personal în cadrul Direcției silvice și a Direcției pădurilor persoanelor juridice. (Mon. Of. No. 281 din 30.XI.942):

1. D-l Ing. insp. silvic Negulescu G. Emil directorul școalei de brigadieri silvici Gurghiu-Târgoviște se deleagă cu conducerea Inspectoratului de regim silvic Craiova, în locul d-lui Ing. insp. g-l silvic Stănescu Ion care se deleagă ca inspector de control general cu delegații speciale;

2. D-l Ing. insp. g-l silvic Chirițescu Alexe se deleagă la conducerea Inspectoratului de regim silvic Constanța în locul d-lui Ing. insp. g-l silvic Botescu Ion, care se deleagă ca insp. de control general la Inspectoratul Constanța.

3. D-l Ing. insp. g-l silvic Dumitrescu Ion gerantul Inspectoratului de regim silvic Sibiu, titular al aceluiași Inspectorat;

4. D-l Ing. insp. silvic Iacob Marin din Direcția silvică Pitești la conducerea Școlii de brigadieri silvici Gurghiu-Târgoviște;

5. D-l Ing. insp. g-l silvic Băleanu Ion din centrala Direcției Silvice ca Insp. de control general pentru Inspectoratul Sibiu;

6. D-l Ing. insp. g-l silvic Teodorescu Nicolae din Inspectoratul Focșani, la Subdirectoratul regimului silvic al Bucovinei din Cernăuți;

7. D-l Ing. subinsp. silvic Martinescu G. Șeful Serv. jud. Sibiu, la Inspectoratul de regim silvic Focșani;

8. D-l Ing. șef silvic Niculescu Victor șeful ocolului silvic Mediaș, la conducerea Serv. silvic Județean Sibiu și șef al ocolului silvic Valea Sadului din Sibiu;

9. D-l Ing. silvic Vintilescu Niculae ca șef al ocolului silvic Mediaș;

10. D-l Ing. subinsp. silvic Paraschivescu Anibal de la Inspectoratul Constanța la Inspectoratul Sibiu.

N E C R O L O G

† POPICA EUGEN

10 Octombrie 1914—23 Noembrie 1942

A plecat dintre noi, încă unul din tinerile vlăstare, în care se puneau îndreptățite nădejdi.

Moartea sa a îndurerat profund pe toți acei cari l-au cunoscut.

Pornit de jos dela glia care a dat țării atâtea elemente de valoare, a luptat cu multe greutăți trebuind să facă adesea sacrificii nebănuite, care i-au sdruncinat sănătatea. E soarta rezervată multora cari ca el îndrăsnesc să se avânte, pornind de jos, spre culmile înalte.

S'a născut din părinți țărani, gospodari vrednici din satul Brazi, Comuna Intorsura Buzăului, Județul Brașov, la 10 Octombrie 1914.

După ce a terminat cursurile școalei primare din satul natal a urmat Liceul Militar din Iași, pe care l-a absolvit cu un deosebit succes în anul 1934 cu media 9,10.

A urmat cursurile Facultății de Silvicultură dela Școala Politehnică București, luându-și diploma de inginer în anul 1940.

In tot timpul anilor de studii a fost remarcat și apreciat de profesorii săi ca un element dotat cu deosebită inteligență și excepțională putere de muncă; a fost șeful promoției sale și a luat diploma cu calificativul „foarte bine".

Intrat în serviciul Casei Pădurilor, mai întâi în Centrală și apoi ca ajutor la Ocolul Bârzava s'a făcut repede remarcat de superiori, cari i-au încredințat în scurt timp conducerea unui Ocol cu mare răspundere: Scorțeni din Direcția IV-a Reg. Silvică Bacău.

Deși cu o constituție șubredă nu a pregetat nici o clipă, îndeplinindu-și cu devotament și abnegație, așa cum numai cei aleși înțeleg acest lucru, întreaga datorie până când o boală nemiloasă l-a doborît.

Cu el Administrația pierde pe unul dintre cei mai buni din generația tânără.

Dar colegul Popica, nu a fost numai un bun și apreciat specialist, a fost ceva mai mult, un desăvârșit camarad. Toți acei cari în anii de studenție și de serviciu au stat în contact cu acest admirabil camarad, nu vor putea uita niciodată spiritul de camaraderie, dus până la jertfă precum și firea sa blândă și înțelegătoare.

Cu aceste calități, astăzi mai mult ca ori când trebuitoare, ar fi putut aștepta dela viață multe satisfacții.

Dar voința celui Atotputernic a vrut altfel și în fața acestei voințe nu putem decât să ne plecăm.

Inmormântarea a avut loc in cimitirul din satul natal, cortegiul fiind urmat de intreaga intelectualitate şi ţărănime din regiunea Buzăului Ardelean, care a iubit şi respectat pe acest distins tânăr.

Ing. Nicolae Dogaru

† ING. GHEORGHE NOVAC

15.XI.1881—9.XII.1942

In ziua de 9 Decembrie 1942 s'a stins din viaţă un slujitor de seamă al pădurilor româneşti: Gh. Novac, inginer inspector general silvic, pensionar. După lungi şi grele suferinţe şi-a dat sfârşitul la vârsta de 61 ani, lăsând în urma sa soţia şi doi copii.

S'a născut la 15 Noembrie 1881 în Comuna Ticvaniul-Mic din judeţul Caraş. Studiile liceale le-a făcut la Oraviţa, Biserica-Albă şi Beiuş. După aceia, a intrat in Şcoala Politehnică de la Schemnitz, pe care a absolvit-o în primăvara anului 1900. Tot în acest an a intrat ca inginer silvic în serviciul pădurilor Episcopiei Române Unite din Oradia, unde a funcţionat ca şef de ocol până la 1921. La 1 Noembrie 1921 a trecut în serviciul silvic al Statului, ca şef al ocolului Ciala până la 1 August 1926 şi apoi ca şef de Serviciu şi inspector de control în Direcţia Arad. Este pensionat la 1 Decembrie 1941.

Inspectorul silvic Gh. Novac a fost un om cinstit, modest şi blând, slujind cu dragoste şi conştiinciozitate pădurile româneşti, timp de 34 ani. Moare sărac.

La înmormântare au luat parte colegii din Direcţia Silvică Arad, Societatea Progresul Silvic fiind reprezentată prin d-l Ing. Victor Pascu, care a cuvântat în numele ei.

Să-i fie ţărâna uşoară!

V. P.

† NICOLAE CARPOV

5.XII.1881—19.XII.1942

In seara de 19 Decembrie 1942 s'a stins fulgerător din viaţă la domiciliul său din Iaşi, colegul inginer şef Nicolae Carpov, răpit de o boală necruţătoare, neimplinindu-se nici un an de la data scoaterii lui la pensie.

Născut la 5 Decembrie 1881, departe de aceste meleaguri, în comuna Zapolia districtul Ohansck din Rusia, face studiile de specialitate la Petrograd, fiind diplomat al Institutului Imperial forestier din acest oraş în anul 1911.

Incepe cariera la 1 Ianuarie 1913 ca şef al ocolului silvic Nistru din Basarabia, unde îl găsesc istoricele evenimente din anul 1918, când această provincie s'a realipit la patria mamă, devenind prin aceasta cetățean român.

Continuă a funcționa la Administrația Așezămintelor din Basarabia până la 1 Dec. 1922, când demisionează spre a trece la Direcția C.F.R. Chișinău ca specialist în secția traverselor.

Aici însă nu funcționează multă vreme și la data de 14 Mai 1924 reintră în Corpul silvic al Statului, încredințându-i-se pe rând conducerea ocoalelor silvice P. Neamț și Leova.

La 15 Nov. 1925 este transferat ca șef al ocolului silvic Sinești jud. Iași unde stă neîntrerupt în fruntea ocolului până la 1 Ianuarie 1940, deci mai bine de 14 ani, unde s'a putut vedea desăvârșita lui pregătire profesională.

Legăturile lui cu pământul țării românești s'au cimentat și mai temeinic prin căsătoria sa cu o vrednică ieșancă, în anul 1927, D-na Efrosina Carpov, născută Ionescu, iar cu Corpul silvic prin faptul că pe unicul său fiu din prima căsătorie la îndrumat tot spre cariera silvică, care în prezent funcționează ca șef al ocolului silvic Coșava.

La Sinești, sub conducerea lui s'au efectuat importante lucrări de împădurire pe toată întinderea ocolului, cari astăzi sunt mărturie a operii îndeplinite.

Suflet blajin, distins și înțelegător, în viață n'a avut decât prieteni. Cu firea lui blândă a lăsat numai amintiri de bine, atât în rândul colegilor cât și la subalternii lui.

Deasemenea, în scurtul interval de timp cât a funcționat ca referent la Serviciul Technic din centrala Direcției silvice Iași — 1 Ianuarie 1940—1 Ianuarie 1942, dată când a fost scos la pensie din oficiu pentru limită de vârstă, s'a bucurat de cele mai frumoase impresii atât în rândurile colegilor cât și ale personalului administrativ.

Prin moratea lui atât de timpurie lasă fără mângâere soția și cei doi fii, dintre care cel mai mic ar fi avut încă nevoie de sprijinul și îndrumarea lui aflându-se abia în clasa V-a de liceu.

In ziua de 22 Decemvrie 1942 a fost înmormântat la cimitirul Eternitatea din Iași, condus la locașul de veci de membrii familiei, colegi și prieteni.

Veșnică să-i fie amintirea.

Ing. *N. Caliniuc*

† MIHAIL DRĂGAN

26 Martie 1880—21 Decembrie 1942

Abia primisem trista veste a morţii colegului ing. şef silvic N Carpov, când din nou suntem înştiinţaţi că a încetat din viaţă în ziua de 21 Dec. 1942 şi inspectorul general silvic Mihail Drăgan fost director regional şi în ultimul timp inspector general de control al Direcţiei silvice Iaşi.

Născut în com. Flămânzi jud. Botoşani la 26 Martie 1880, dornic de a îmbrăţişa cariera silvică, urmează cursurile şcoalei superioare de silvicultură de la Brăneşti pe care o absolveşte în Aprilie 1904.

La 1 Aprilie 1906 începe cariera ca inginer parcelator la Administraţiile Domeniale din Dobrogea, iar la 25 Oct 1906 este numit şeful Ocolului silvic Răchitoasa jud. Tecuci. Trece pe rând la conducerea Ocoalelor silvice Odaia-Bursucani, Roman, Ilteu şi Valea Mare până la 1 Mai 1927, când se transferă în centrala Direcţiei silvice Arad, unde ocupă treptat funcţiunile de Şef al Serviciului Plantaţiilor, Ad-tiv, Comercial şi Subdirector.

La 1 Martie 1938 i se încredinţează conducerea Direcţiei silvice Arad, unde funcţionează până la 23 Mai 1939 când este transferat la Direcţia silvică Iaşi ca inspector general de control, însă numai pe scurtă durata, căci la 1 Aprilie 1940 a fost pus în retragere din oficiu pentru limită de vârstă în vederea regulării drepturilor la pensie.

In timpul celor 34 ani serviţi la Stat, pretutindeni a lăsat numai amintiri bune, muncind cu zel pentru aducerea la îndeplinire a lucrărilor ce avea de executat, ceiace l-a îndreptăţit să obţină cel mai înalt grad în ierarhia silvică.

Ca distincţiune a primit: Avântul Ţării din 1913;

Coroana României în gradul de Cavaler din anul 1929;

Răsplata Muncii pentru 25 ani de serviciu conferită prin I. D. R Nr. 2.283 din Februarie 1932

In ziua de 23 Decembrie 1942 a fost înmormântat la cimitirul Eternitatea din Iaşi, condus la locaşul de veci de membrii familiei, colegi, şi numeroşi prieteni.

Un ultim cuvânt de despărţire a fost rostit de D-l Ing. Al. Ştefănescu, directorul Regionalei II Silvică Iaşi.

Îi vom păstra o veşnică amintire.

Ing. *N. Calinciuc*

† ING. VIZANTIE MURGU

Inspector silvic

14.XII.1894—24.XII.1942

In ajunul Naşterii Domnului, la ora 1 dimineaţa, s'a stins din viaţa colegul nostru dela Comunitatea de Avere din Caransebeş, şeful ocolului silvic din Orşova, Ing. insp. silvic Vizantie Murgu. Cu o zi înainte era în plină sănătate şi activitate. O boală năpraznică însă, cu toate stăruinţele medicilor, l-a înfrânt în mai puţin de 24 ore.

V. Murgu, nepot al marelui luptător naţionalist bănăţean, Eftimie Murgu, s'a născut la 14 Decemvrie 1884 în comuna grănicerească Rudăria. A urmat şcoala primară în Orşova, liceul la Măcău (Ungaria), iar Şcoala Superioară Silvică la Semniţ şi Bucureşti. Armata a făcut-o la aviaţie având gradul de locotenent. Serviciul silvic l-a început ca stagiar la Tarcău, intrând apoi ca inginer silvic la Comunitatea de Avere, unde timp de 22 de ani împliniţi, a servit cu pricepere, dragoste şi cinste pădurile acestei instituţii şi interesele „grănicerilor" dela Cerna şi Dunăre.

In viaţa societăţii româneşti şi-a împlinit cu multă demnitate şi bun simţ îndatoririle de membru însufleţit ce a fost. A iubit cu toată căldura sufletului lui de bun creştin, Biserica noastră strămoşească şi ani dearândul a fost membru al Adunării Eparhiei din Caransebeş.

Faţă de cunoscuţi, prieteni, colegi şi subalterni a dovedit totdeauna înţelegere, iubire, respect şi grijă; străine i-au fost firii lui pornirile mărunte omeneşti, de ură şi duşmănie. Pentru familie, Vizanti Murgu a muncit şi trăit cu cea mai caldă dragoste şi cu mult devotament.

Moartea lui a cernit cu lacrămi şi durere sufletul familiei greu încercată şi a pricinuit Comunităţii de Avere, colegilor, subalternilor, populaţiei din oraşul Orşova şi grănicerilor din comunele din raza Ocolului, adânci păreri de rău.

La mormânt au vorbit, din partea colegilor D-l ing. insp. M. Cloşan, iar pentru subalterni, brig. silvic Gh. Grama.

Din partea noastră regretăm cu sincere simţăminte camaradereşti dispariţia prea de vreme a colegului Vizantie Murgu.

Să-i fie ţărâna uşoară!

Rev. Păd.

Societatea «Progresul Silvic»

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL Nr. 20.

Ședința din 10 Noembrie 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Comsia Aurel, Demetrescu C. Ilie, Drăcea M., Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Lazăr Horia, Minescu G., Popescu D. Ioan, Rădulescu M., Rodoteatu Stere, Stinghe V. N., Zeicu Ioan, iar ca invitat d-l Inginer Inspector General Vasile Cotta.

Ședința se deschide la orele 19.30 sub președenția d-lui Profesor M. Drăcea, Președinte.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea serviciului silvic in organizația administrativă a țării.
2. Regulamentul pentru administrarea Căminului.
3. Chestiunea vânătoarei in legătură cu aportul Corpului silvic.
4. Diverse — Administrative.
5. Comunicări.

Se citește procesul-verbal Nr. 19 al ședinței din 20 Octombrie 1942.

In legătură cu rugămintea făcută tuturor membrilor din consiliu de a participa cât mai regulat la ședințele Consiliului, d-nii: G. Minescu și St. Roduteatu arată că interese de serviciu îi pun adesea în situația de a nu putea lua parte regulat la ședințele Consiliului. D-l Horia Lazăr arată că in ultimul timp, fiind bolnav, n'a putut veni la Consiliu. După explicațiile date de d-l Presedinte, M. Drăcea, procesul-verbal se aprobă.

I. Se repetă d-lor: V. N. Stinghe, D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu, At. Haralamb și Ioan Florescu rugămintea de a depune referatele în chestiunea organizării serviciului silvic.

II. Regulamentul de funcționarea Căminului Societății.

Se constată că nu mai corespunde timpurilor, el urmând să adăpostească un număr important de studenți, rămân foarte puține camere pentru membrii din exterior, veniți in interes de serviciu la București.

Azi avem 12 fii de silvicultori, din care pricină nu mai rămân decât prea puține locuri pentru ingineri silvici.

Consiliul discută putința rezolvării acestei chestiuni, hotărându-se să se ia măsuri pentru viitor de a se aduce localului transformări ca să se facă locuri mai multe.

Se dă mandat d-lui C. Emanoil, Secretarul General al Societății de a da forma definitivă proiectului de regulament prezentat de D-sa în Consiliu, prevăzând un regulament de folosire şi sancţiuni pentru călcarea lui.

Studenţii vor fi obligaţi să aibă lenjeria patului.

III. Vânătoarea şi sportul corpului silvic.

D-l Aurel Comşia directorul Direcţiei Economiei Vânatului expunând programul d-sale de lucru, arată că are nevoie de un mai mare număr de ingineri silvici în cadrul numitei Direcţiuni.

Solicită, în acest scop, dela celelalte autorităţi silvice să i se cedeze câţiva ingineri silvici. Altfel D-sa nu va putea face faţă serviciului cu ceea ce are.

D-l D. Grozescu arată că d-sa înţelege nevoile Direcţiei Economiei Vânatului şi că a şi cedat doi ingineri silvici, (pe d-nii: Otto Witing şi Sabin Pelle). In situaţia actuală nu mai poate ceda nimic. Direcţia silvică nu are personal nici măcar să încadreze şcoalele silvice şi sunt apoi unele judeţe, fără şefi de serviciu judeţean. Este însă gata oricând să treacă organelor silvice din exterior, ale Direcţiei Silvice şi anumite atribuţii de vânătoare.

D-l G. Minescu arată că ar putea şi D-sa să cedeze un inginer silvic din Cadrul Cooperaţiei.

D-l Ioan Zeicu acceptă să dea Direcţiei Economiei Vânatului, dela Direcţia P. P. J. un inginer silvic, pe care-l va alege d-l Comşia, în schimbul inginerului silvic cedat de Institutul Naţional al Cooperaţiei.

D-l An. Nedelcovici arată că şi D-sa poate ceda din Administraţia Casei Pădurilor Statului, un igniner silvic specialist în ale vânătoarei, nu însă pe cel solicitat de d-l Comşia, care şi în cadrul Casei Pădurilor, are atribuţii speciale de vânătoare.

D-l Preşedinte M. Drăcea constată că solicitarea d-lui Comşia a putut fi rezolvată într'un spirit de largă înţelegere de către şefii de autorităţi silvice a problemelor şi nevoilor vânătoreşti. Să fim convinşi că pentru vânătoare, dacă nu facem noi, alţii nu fac pentru noi.

Comunicări.

D-l Preşedinte M. Drăcea arată că delegaţia hotărîtă, în şedinţa precedentă, s'a prezentat d-lui Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, solicitându-i să se numească un Secretar General la Sectorul Silvic, din rândurile inginerilor silvici. In principiu ideia este câştigată. D-l Aurel Pană, Ministru Agriculturii şi Domeniilor, a arătat delegaţiei că gându-Pană, Ministru Agriculturii şi Domeniilor a arătat delegaţiei că gândeşte la fel. Aşteaptă doar un moment prielnic, ca să poată rezolva favorabil aceasta cerere.

Diverse — Administrative.

D-l C. Emanoil arată că Societatea a pierdut un proces fiscal, în legătură cu vila dela Băile Govora. E vorba de suma de 180.000 lei.

Suntem informaţi că în stadiul actual, problema s'ar putea rezolva şi pe cale administrativă.

Biuroul Societăţii a întocmit un memoriu, însoţit de dovezile necesare, din care rezultă că Societatea noastră este subvenţionată şi nu comercială. Ca atare s'ar putea obţine anularea impunerii.

Consiliul roagă pe d-l G. Minescu să ia asupră-şi rezolvarea acestei chestiuni.

Se citeşte apoi întâmpinarea d-lui Inginer silvic, Silviu Georgescu, în legătură cu amenajarea unui loc, într'unu din sălile Societăţii, unde să se expuie trofeul de cerb, — record mondial, — Romeo Stănescu. Se deleagă d-nii: C. Emanoil şi Ilie Demetrescu să refere.

Chestiunea se conexează cu aceea ridicată de mutarea bibliotecii în sala mare de festivităţi.

Şedinţa se ridică la orele 22.

Preşedinte, (ss) M. DRACEA

Secretar General, (ss) C. *Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 21.

Şedinţa din 17 Noembrie 1942.

Prezenţi d-nii: Butoi Al., Chiriţă Constantin, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Gheimeziu N., Haralamb Al., Lazăr Horia, Popescu D. Ioan, Rădulescu M., Rodoteatu Stere, Sburlan D., Stinghe V. N., Suhăţeanu M., Zeleu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea Serviciului silvic în organizaţia administrativă a ţării.
2. Regulamentul pentru administrarea Căminului.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 18,30 sub preşedenţia d-lui Profesor M. Drăcea, Preşedinte.

Se citeşte proocesul-verbal Nr. 20, din 10 Noembrie 1942 şi se aprobă.

Se ratifică procesul-verbal, din 10 Noembrie 1942, al Comitetului de direcţie.

Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Al. Haralamb depune o notă privitor la folosirea unor arenzi, provenite din dreptul de vânătoare pe terenurile comunale, de către Camerile de Agricultură şi se hotărăşte conexarea ei la celelalte documentări strânse.

2. D-l C. Emanoil ceteşte proiectul de regulament întocmit de D-sa, pentru admiterea şi ţinuta studenţilor în Căminul Societăţii şi Consiliul stabileşte forma definitivă a regulamentului, care se aprobă.

El urmează a se pune în aplicare, începând cu acest an şcolar.

Se va publica în Revista Pădurilor.

3. *Chestiuni Administrative.*

a) Se respinge cererea d-lui Eugen Tatomir, student la Facultatea de Construcţii, de-a locui în Cămin, într'o cameră cu fratele său.

b) Se stabileşte să se intervină pe lângă colegii ce au fii în cămin, să se pună la curent cu plata cotizaţiilor restante.

c) Chestiunea Statutului personalului Societăţii se va pune la ordinea zilei, în şedinţa următoare.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Preşedinte, (ss) M. DRACEA

p. Secretar General, (ss) *Al. Haralamb.*

PROCES-VERBAL Nr. 22.

Şedinţa din 24 Noembrie 1942

Prezenţi d-nii: Demetrescu C. Ilie, Ghelmeziu N., Rădulescu M., Rodotealu Stere şi Stinghe V. N.

Nefiind prezent numărul legal de membrii, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, (ss) M. DRĂCEA

p. Secretar General, (ss) *At. Haralamb.*

PROCES-VERBAL Nr. 23.

Şedinţa din 1 Decembrie 1942

Prezenţi d-nii: C. Chiriţă, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Florescu M. P., Ghelmeziu N., Haralamb At., Nedelcovici Anastase, Popescu D. Ioan şi Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea Serviciului silvic în organizaţia administrativă a ţării.
2. Statutul personalului administrativ al Societăţii.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 19,45, sub presidenţia d-lui Profesor M. Drăcea, Preşedinte.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 21, al şedinţei din 17 Noembrie 1942 şi se aprobă.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, d-l Preşedinte anunţă căderea pe front a inginerului silvic, *Georgescu C. Romulus*. In memoria lui se păstrează un moment de reculegere.

Se amână pentru şedinţa următoare discutarea chestiunilor dela punctele 1 şi 2 din ordinea de zi.

D-l Preşedinte citeşte telegrama de răspuns a d-lui Profesor Mihai Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri, la felicitările societăţii, cu ocazia zilei numelui său.

Consiliul aprobă referatul d-lui Casier Marin Rădulescu, relativ la plata sporurilor salariilor personalului administrativ al Societăţii.

Şedinţa se închide la orele 20,15.

Preşedinte, (ss) M. DRĂCEA

p. Secretar General, (ss) *N. Ghelmeziu*

PROCES-VERBAL Nr. 24.

Şedinţa din 15 Decembrie 1942.

Prezenţi d-nii: Butoi Al., Chiriţă C., Demetrescu C. Ilie, Drăcea M., Emanoil C., Ghelmeziu N., Nedelcovici An., Popescu D. Ioan, Stinghe V. N. şi Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea Serviciului silvic în organizaţia administrativă a ţării.

2. Statutul personoalului administrativ al Societăţii.

3. Diverse — Administrative.

4. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 18.45, sub presidenţia d-lui Profesor M. Drăcea, Preşedinte.

Se citeste procesul-verbal Nr. 23 din 1 Decembrie care se aprobă.

Trecându-se la ordinea de zi, la punctul 1.

„Incadrarea serviciului silvic", se deleagă D-l Demetrescu Ilie, să prezinte Consiliului un referat general asupra tuturor lucrărilor ce s'au prezentat in şedinţele anterioare în această chestiune, arătând totodată care este situaţia şi ce mai este de adăugat în rezolvarea acestor chestiuni.

La punctul No. 2 din ordinea de zi „Chestiunea asigurării personalului Societăţii Progresului Silvic, D-l Ilie Demetrescu citeşte referatul întocmit pentru rezolvarea acestei chestiuni. D-sa opinând că asigurarea D-lui N. Paia (singurul funcţionar al Societăţii a cărei asigurarea este în discuţie) să se facă la Societatea noastră.

După discuţiuni s'a hotărît ca asigurarea D-lui N. Paia să se facă la C. E. C., Consiliul aprobând să se constitue un fond de asigurarea bătrâneţii D-lui N. Paia, cu începere dela 1 Ianuarie 1942, în condiţiunile următoare:

Societatea va vărsa lunar pentru acest fond, o sumă egală cu 10% din salariul brutto atâta timp cât şi D-l Paia va vărsa o sumă egală.

Suma se va depune la C. E. C. şi în dispoziţia D-lui Paia, iar alimentarea acestui fond se va face tot timpul cât D-l Paia va fi salariatul Societăţii Progresul Silvic.

Statutul funcţionarilor administrativi ai Societăţii, completat cu articolul de mai sus, se va publica în Revista Pădurilor.

La punctul No. 3 „Diverse" se citeşte referatul D-lui M. Rădulescu, casierul Societăţii în care se propun diferite viramente la articolele bugetului pe anul în curs. Propunerile se aprobă în întregime.

In legătură cu realizarea bugetului se discută chestiunea cotizaţiilor restante şi curente.

Se hotărăşte a se trimite o adresă tuturor membrilor spre a fi rugaţi să semneze o declaraţie prin care se autoriză Cassieriile Centrale ale Serviciilor de unde primesc salariile sau alte sume ce li se cuvin, ca aceştia să reţină şi depună la Soc. Progresul Silvic, cotizaţiile restante sau curente ce membrii datorează.

Deasemenea să accepte ca suma ce se va datora din cotizaţie pe 1943 să fie reţinută şi depusă la Societate până la 1 Mai 19 34

In continuare se citeşte şi se aprobă referatul D-lui Vicepreşedinte V. Stinghe, prin care se propune majorarea cu 60% a drepturilor de autor la cărţile tipărite de Societate.

Se citeşte apoi referatul D-lui Vicepresedinte V. N. Stinghe, prin care propune ca din lucrarea D-lui Dr. Ilie Demetrescu „Economie Forestieră Generală" să se trimită gratuit 100 exemplare la o parte din intelectualii ţării „*Societatea având de câştigat depe urma raspândirii ideii forestiere*".

S'a aprobat a se trimite deocamdată 30 exemplare la diferite personalităţi din ţară.

Se aprobă scutirea de plata cotizaţiei a D-lui Inginer David Marchievici pe timpul cât a lipsit din ţară, fiind refugiat în Germania.

Se aprobă primirea în Societate a D-lor Ingineri Iosif Bedros şi Georgescu G. Alexandru.

La „Comunicări" se citeşte răspunsul Mareşalatului Curţii Regale pentru felicitările trimise de Societate cu prilejul onomasticei Majestăţii Sale Regelui.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Preşedinte, (ss) **M. DRĂCEA**

Secretar General, (ss) C. *Emanoil*

REGULAMENTUL
CU NORMELE DE ADMITERE ŞI ŢINUTA STUDENŢILOR IN CĂMINUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Cap. I. *Admitere în Cămin*

Art. 1. — In completarea art. 34 din Regulamentul pentru administrarea Casei Societăţii „Progresul Silvic", publicat în Revista Pădurilor Nr. 1—2 din anul 1927, se stabilesc condiţiunile de mai jos, pentru primirea în Căminul Societăţii, a studenţilor fii ai personalului silvic, ce urmează Facultatea de Silvicultură de pe lângă Şcoala Politechnică din Bucureşti.

Art. 2. — La începutul fiecărui an şcolar, se stabileşte de Consiliul de Administraţie al Societăţii, numărul de locuri ce se pot pune la dispoziţia studenţilor ingineri silvici, pe baza cererilor ce trebuie să se facă în fiecare an, de cei interesaţi, până cel mai târziu, în ziua a cincea, după începerea cursurilor Şcolii Politechnice.

Art. 3. — In cazul când studenţii din cei 5 ani de studii nu ocupă toate locurile ce li s'au rezervat, Consiliul de Administraţie va decide dacă în locurile rămase vacante, se pot admite absolvenţii care fac serviciul militar, în cadrul Şcolii Politecnice.

Art. 4. — Se pot primi în căminul Societăţii, solicitanţii ce îndeplinesc condiţiunile de mai jos:

a) Să fie fii de ingineri, conductori şi brigadieri silvici, sau de pădurari, în activitate de serviciu, pensionari sau decedaţi;

b) Să urmeze Facultatea de Silvicultură a Şcolii Politehnice din Bucureşti.

Art. 5. — Numărul de locuri stabilit la art. 2 se completează mai întâiu cu studenţii, cari au locuit şi în anul anterior în cămin, în condiţiunile art. 3 şi 9, şi apoi cu studenţii admişi în anul I-iu, în ordinea clasificaţiei, dela examenul de admitere.

Art. 6. — In cazul când cu locurile rămase pentru studenţii noi admişi, nu se pot satisface cererile celor reuşiţi la examenul de admitere, se va reduce, parţial sau total, admiterea în cămin pentru absolvenţii cari sunt în curs de a face armata. În cadrul şcoalei.

Se face excepţie dela această măsură, cu şeful sau secundul ultimei promoţii, dacă este cazul.

Art. 7. — Când nici cu măsura dela art. precedent nu s'ar putea satisface cererile de admitere, pentru studenţii admişi în anul I-iu, Consiliul Societăţii poate hotărî, dacă este cazul, a se da precădere acestora, în locul studenţilor din alţi ani, cari, din cauza ţinutei în şcoală sau în cămin, se arată a nu corespunde grijilor pe care i le dă Societatea. În acest caz se va lua avizul Decanului Facultăţii şi conducerii Căminului.

Art. 8. — Cererile studenţilor noui admişi în cămin vor fi însoţite de:

a) Un angajament scris al părinţilor prin care se obligă să restituie Societăţii cheltuelile făcute cu întreţinerea fiului respectiv, în cazul când acesta părăseşte Facultatea de Silvicultură.

Aceste cheltueli se stabilesc egale cu taxa pe care Societatea a avut-o fixată pentru inginerii silvici, cari au locuit în cămin, temporar cu 30%;

b) Un angajament al părintelui că se obligă să plătească orice stricăciune pe care o va face în averea Societăţii, fiul respectiv;

c) Un angajament autentificat al studentului, prin care se obligă ca, începând cu anul al şaselea al carierii sale, să înceapă să restituie Societăţii 50% din cheltuelile făcute cu întreţinerea sa, pe timpul cât a fost student.

Suma ce se va restitui urmează să fie egală cu 50% din taxele pe care le-ar plăti, în timpul respectiv, un inginer care ar locui în cămin şi se va achita anual, într'un timp egal cu acela locuit ca student în cămin.

În vederea stabilirii acestor sume Secretariatul Societăţii va întocmi fişe pentru fiecare student cu care se va deconta anual valoarea debitului, astfel ca la sfârşitul şcolii să se poată şti debitul pe care îl are fiecare fost locatar al căminului.

d) O declaraţie că a luat cunoştinţă de regulamentul Căminului şi că se obligă a-l respecta cu punctualitate.

Sunt dispensaţi de obligaţia dela punctul *a* studenţii orfani de ambii părinţi sau de tată.

Art. 9. — Sumele ce se vor strânge din restituirile făcute de cei ce au locuit ca student în cămin, vor constitui un fond special denumit „Fond de întreţinerea şi mărirea căminului pentru studenţii Facultăţii de silvicultură" şi se va folosi exclusiv în acest scop, după hotărîrile Consiliului de Administraţie al Societăţii.

Art. 10. — Acordarea în continuare a locuirii în căminul Societăţii, pentru studenţii anului II, III, IV şi V se face numai dacă solicitanţii au trecut cel puţin examenele obligatorii, ale anului precedent.

Nu se vor lua în consideraţie cererile care nu au certificarea Decanatului Facultăţii de Silvicultură, de satisfacerea obligaţiei de mai sus.

Art. 11. — Pentru studenţii care au mai mult de 5 ani dela data înscrierii în anul 1-iu, al Şcolii Politechnice, se acordă un termen de cel mult 6 luni, dela data începerii anului şcolar, pentru lichidarea examenelor restante, numai cu avizul favorabil al Decanatului Facultăţii de Silvicultură.

Art. 12. — Nu se mai primesc în cămin studenţii care repetă un an şcolar, din alte cauze decât de boală, şi numai cu avizul conform al Decanului Facultăţii.

Sancţiunea se menţine numai pe timpul anului, în care se face repetarea.

Art. 13. — Cererile noui de admitere în unul din anii II—V se iau în considerare după satisfacerea celor ce cad în prevederile art. 4—7 şi înaintea celor ce se pot admite în cadrul art. 3.

Cap. II — *Ţinuta şi disciplina studenţilor în cămin*

Art. 14. — Disciplina se ţine de Secretariatul Societăţii, iar studenţii admişi în cămin au de îndeplinit următoarele obligaţiuni:

a) Să ţină în cea mai bună stare de curăţenie camera şi obiectele de care se folosesc, aparţinând fie societăţii, fie studentului.

b) Să nu folosească aparate de încălzit, de gătit şi nici de radio, în camerele căminului;

c) Să nu se ţină în dulapuri, geamantane, cutii, şi mâncări alterabile;

d) Să nu aducă în cămin băuturi alcoolice de nici un fel;

e) Să nu umble în camere cu bocanci cu ţită, spre a se evita deteriorarea parchetului;

f) Să păstreze linişte desăvârşită;

g) Să păstreze în bună stare mobilierul şi obiectele cu care sunt înzestrate camerile.

h) Să nu primească în cămin persoane străine, în afară de membrii familiei studentului respectiv, iar pe aceştia numai, cel mai târziu, până la ora 21.

i) Să nu reţină în cămin, pe timpul nopţii, nici un fel de persoane, nici chiar rudele cele mai apropiate.

j) Să nu joace cărţi, sau orice alte jocuri de noroc;

k) Să fie în cămin, cel mai târziu la ora 11, în fiecare seară, cu excepţia zilelor de Sâmbătă şi Duminecă, când se poate rămâne în oraş, până la ora 12 şi 30 cel mai târziu.

l) Să aibă cel puţin următoarele efecte personale:

două cearşafuri de pat,
două cearşafuri de pătură;
două feţe de pernă;
trei prosoape, toate marcate cu iniţialele proprietarului.

m) Să nu ţină în camerile căminului, în afară de cursurile şi cărţile de studiu şi de literatură şi ştiinţă, nici un fel de cărţi, reviste, broşuri, etc., care sunt interzise de legile şi ordonanţele în vigoare.

n) Aprobarea de a locui în cămin nefiind un drept ci o înlesnire, dată pe cale graţioasă de Societate, este de datoria studenţilor admişi să aibă o ţinută corespunzătoare faţă de Societate şi funcţionarii ei.

Ca urmare, studenţii admişi în cămin trebue:

— să dea ascultare acestor funcţionari şi

— să nu facă discuţii cu personalul de serviciu.

Nemulţumirile se vor arăta Secretariatului, în scris.

Art. 15. — Studenţii admişi în cămin sunt obligaţi să-l părăsească cel mai târziu, după 10 zile dela începerea vacanţei de vară şi până la epoca reînceperii examenelor din sesiunea de toamnă.

Cap. III — *Răspunderi şi Sancţiuni.*

Art. 16. — La începutul fiecărui an, locatarii din fiecare cameră, vor prelua inventarul camerii respective, sub dresarea de proces verbal, în care se va arăta starea obiectelor de mobilier. Acest inventar se va afişa, în camera respectivă.

Art. 17. — Pentru orice stricăciuni sau distrugeri ce s'ar aduce clădirii sau mobilierului, este răspunzător materialiceşte cel ce a făcut-o.

Reparaţia sau înlocuirea se va face în cel mult 5 zile, dela data constatării pagubei, de Secretariatul Societăţii, iar plata ei trebuie suportată de vinovat şi achitată la Societate sub eliberare de chitanţă, în cel mult 30 zile, sub sancţiunea eliminării din cămin, până la achitare.

Art. 18. — Pentru nerespectarea oricărora din obligaţiunile trecute mai sus, cu excepţia aceleia dela art. 13, al. j se aplică următoarele sancţiuni:

a) *La prima abatere:* mustrarea în scris.

b) *La a doua abatere:* Observaţiuni cu avertismente de retragerea posibilităţii de a locui în cămin, fapt ce se va comunica părintelui celui vinovat.

c) *La a treia abatere:* Scoaterea din cămin pentru 1—3 luni.

d) *La a patra abatere:* Eliminarea definitivă, pentru totdeauna.

Pentru abaterea dela punctul j, art. 13, la prima abatere se va aplica scoaterea din cămin pentru 1—3 luni şi la a doua abatere eliminarea definitivă.

Constatarea abaterii se poate face de orice membru al Consiliului de administraţie, precum şi de Secretarul administrator al Societăţii, prin sezizarea în scris a Societăţii.

Cap. IV. — *Aplicarea măsurilor de ordine.*

Art. 19. — Pentru ţinerea legăturii dintre studenţi şi Societate, studenţii îşi aleg, în fiecare an, un delegat din ultimul sau penultimul an de studii, prin care se vor aduce la cunoştinţă în scris Secretariatului, orice doleanţe, pe care aceştia le au pentru remedierea oricărui neajuns ce s'ar întâmpina, în buna funcţionare a Căminului.

Art. 20. — Rezolvarea oricăror chestiuni în legătură cu Căminul Societății, se face de un comitet, denumit Comitetul Căminului, compus din unul din Vice-președinți, Secretarul General și un delegat al Societății, care hotărăște cu depline puteri, în vederea aplicării regulamentului de față.

Art. 21. — Aplicarea sancțiunei eliminării definitive se va face de Consiliul Societății. Studentul acuzat poate prezenta pentru desvinovățirea sa un memoriu scris.

Art. 22. — In vederea verificării aplicării normelor stabilite mai sus, camerile căminului ocupate de studenți, se pot inspecta la orice oră, de oricare din cei trei membrii ai Comitetului Căminului, precum și de Secretarul-administrator al Societății. In urma constatărilor făcute se vor lua măsurile necesare și aplica sancțiunile prescrise mai sus

Cap. V. — *Dispozițiuni finale.*

Art. 23. — Asupra cazurilor neprevăzute în acest regulament va hotărî Consiliul de Administrație al Societății.

Art. 24. — Prezentul regulament s'a aprobat în ședința din 17 Noembrie 1942.

A V I Z

Vreți ca serviciul de bibliotecă să funcționeze normal, restituiți imediat și din proprie inițiativă cărțile și revistele împrumutate.

Cine ține o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite un abuz.

Dispensați-ne de corespondența costisitoare și îngreuitoare a administrației.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PUBLICAŢII

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având in vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având in vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată in Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Strâmba-Neagra, judeţul Vlaşca, proprietatea Eustaţiu Eug. A. Paulopol, in suprafaţă de 181 ha 1940 mp., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia 12 ani şi o serie de agrement de exploatabilitate fizică. Revizuirea după 12 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mahalagia, jud. Vaslui, proprietatea moştenit. D. Jornescu, in suprafaţă de 50 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mărgăriteasca, judeţul Muscel, proprietatea Nicolae Mare, in suprafaţă de 31 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare ş. a., judeţul Alba, proprietatea Biserica Unitariană din Colteşti, in suprafaţă de 22 ha 9400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 18 Noembrie 1942, in Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 67782/942

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Bencecul de Sus, judeţul Timiş Torontal, proprietatea Comunei Bencecul de Sus, in suprafaţă de 164 ha 3400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Dan, judeţul Dolj, proprietatea Lucreţia Coculescu, in suprafaţa de 20 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 16 Noembrie 1942, in Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 67783/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Ponoriciu, judeţul Hunedoara, proprietatea Biriş Miron şi alţii, în suprafaţă de 524 ha 4800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumitreşti, judeţul Olt, proprietatea Lucia Petrarian ş. a., în suprafaţă de 251 ha 5900 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 120 ani şi una serie de crâng cu rezerve şi revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Filiaşi, judeţul Dolj, proprietatea Prefecturii Judeţului Dolj, în suprafaţă de 398 ha 8000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 105 ani şi una serie de crâng simplu cu revoluţia 5 ani. Revizuirea după 14 ani pentru seria de codru şi 5 ani pentru seria de crâng.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Cojasca lot. D 1. D 2. ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Anastasia Petrescu ş. a., în suprafaţă de 45 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Ghertălău, judeţul Dâmboviţa, proprietatea A. Andreescu, în suprafaţă de 19 ha 7200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Marcea, judeţul Vâlcea, proprietatea moştenitorilor Nistor Marinescu, în suprafaţă de 15 ha 100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

g) Revizuirea Regulamentului de exploatare al pădurii Ghiocel lot. IV, judeţul Ilfov, proprietatea Maxim Zănoagă, în suprafaţă de 15 ha 5073 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Nişcovul Cârlovoaia, judeţul Buzău, proprietatea Alice Chiliman, în suprafaţă de 62 ha 2100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

Dată astăzi 16 Noembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu*.

No. 67785/942

---

a) Amenajamentul silvic şi silvico-pastoral al pădurii Plai şi Frunte, judeţul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Sălaşul de Sus, în suprafaţă de 467 ha 4400 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani; una serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 80 ani şi una serie de păşune împădurită prevăzând pentru arboretul aflat pe păşune tratamentul grădinării cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Leiculeşti, judeţul Buzău, proprietatea Obştei Moşnenilor Leiculeşti-Bădeni, în suprafaţă de 99 ha 6400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Noembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu*.

No. 67786/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Maidan, judeţul Storojineţ, proprietatea Vincenta Bohosievici, în suprafaţă de 198 ha 8500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Noembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu*.

No. 67787/942.

a) Amenajamentul pădurii Manasia, județul Ialomița, proprietatea N. I. Hagienoff, în suprafață de 357 ha 3200 mp., tratată în o serie de crâng cu rezerve și revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii Petrești, județul Ilfov, proprietatea Florian Dumitrescu, în suprafață de 79 ha 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 5 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu*.

No. 80304/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Codrul Voevodesei, județul Rădăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox român din Bucovina, în suprafață de 2773 ha 4400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Băgăcer-lin Poeni, județul Alba, proprietatea Virgil Nicoară ș. a., în suprafață de 27 ha 2400 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 25 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Chiricuța Lotul 4, județul Ilfov, proprietatea Gh. Mânciulescu, în suprafață de 13 ha 2125 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 14 și 6 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 10 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu*.

No. 83788/942.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cojasca, județul Dâmbovița, proprietatea Andrei Ghiță, în suprafață de 108 ha 704 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Broasca, județul Prahova, proprietatea D. Stăncescu, în suprafață de 89 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 10 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu*.

No. 83790/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Hârța-Ciuha, județul Sibiu, proprietatea Comunei Chijoasa de Jos, în suprafață de 195 ha 5500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Tufeni, județul Prahova, proprietatea Dem. Sfetescu, în suprafață de 49 ha 8850 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

Dată astăzi 17 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu*.

No. 89749/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Balla, județul Arad, proprietatea Iris Solymoșey, în suprafață de 575 ha 6000 mp. Regim și tratament crâng cu reserve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Perii Rătoși, județul Teleorman, proprietatea Epitropiei Asezămintelor Brâncovenești, în suprafață de 72 ha 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mirlău, județul Alba, proprietatea Sas Iosif, în suprafață de 30 ha 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Lacului, județul Vâlcea, proprietatea Alexandrina Gh. D. Simion, în suprafață de 30 ha și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Mirceasca Stroslavul, județul Muscel, proprietatea Eleonora T. Rădulescu, în suprafață de 22 ha 1200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

f) Amenajamentul pădurii Talpa, județul Botoșani, proprietatea Col. Dr. N. Bărbulescu, în suprafață de 17 ha 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 30 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 96610/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Crovo, județul Dâmbovița, proprietatea Epitropii Așezămintelor Brâncovenești în suprafață de 130 ha 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu pentru ambele serii. Revoluția 10 și 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Blaj Zăvoiul Curții, județul Ilfov, proprietatea Eufrosina Boerescu, în suprafață de 19 ha 8260 mp., tratată în serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Eforia Plopii, județul Muscel, proprietatea Ecaterina Dragomirescu ș. a., în suprafața de 12 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 31 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 96617/942.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurile necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

ANUNȚAȚI SCHIMBĂRILE DE ADRESĂ.

REVISTA PADURILOR

Redactor-şef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu
Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Dăscălescu I.
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu Gh.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **Pană Vasile, Georgescu Stelian şi Dragu Const.**
Cenzori supleanţi: **Niţescu I., Bădescu G. şi Focşăneanu I.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru	instituţii	500 lei
„ „ „ „	particulari	300 „
„ „ „ „	membrii Societăţii	200 „
„ „ „ „	conductori şi brigadieri	100 „
Numărul		40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

„CABLUL ROMÂNESC" S. A. R.
PLOIEŞTI
B-dul Regele Ferdinand I Nr. 282 — Telefon: 1429 şi 1430
Adresa Telegrafică: „CABLUL"
Fabrică de cabluri speciale pentru:
INDUSTRIA PETROLIFERĂ; INDUSTRIA FORESTIERĂ; INDUSTRIA MINIERĂ; CĂI FERATE; FRÂNGHII ŞI ODGOANE DE CÂNEPĂ.
INSTALAŢII DE FUNICULARE.
ATELIER MECANIC.
NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate şi Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini

D. A. SBURLAN: **INSTALAŢII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**
Vol. I: Trasee şi terasamente; Şosele forestiere
320 pag. cu 287 fig. în text (1943)
Vol. II: Căi **ferate** înguste, **funiculare**
301 pag. cu 204 fig. (1940)

GR. ELIESCU:
PROTECŢIA PĂDURILOR
un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:
TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ
un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOPESCU-PACHE şi C. CHIRIŢĂ
ELEMENTE DE ŞTIINŢA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri
un volum de 360 pagini

„BUCOVINA" I. E. TOROUŢIU, BUCUREŞTI

REVISTA PĂDURILOR

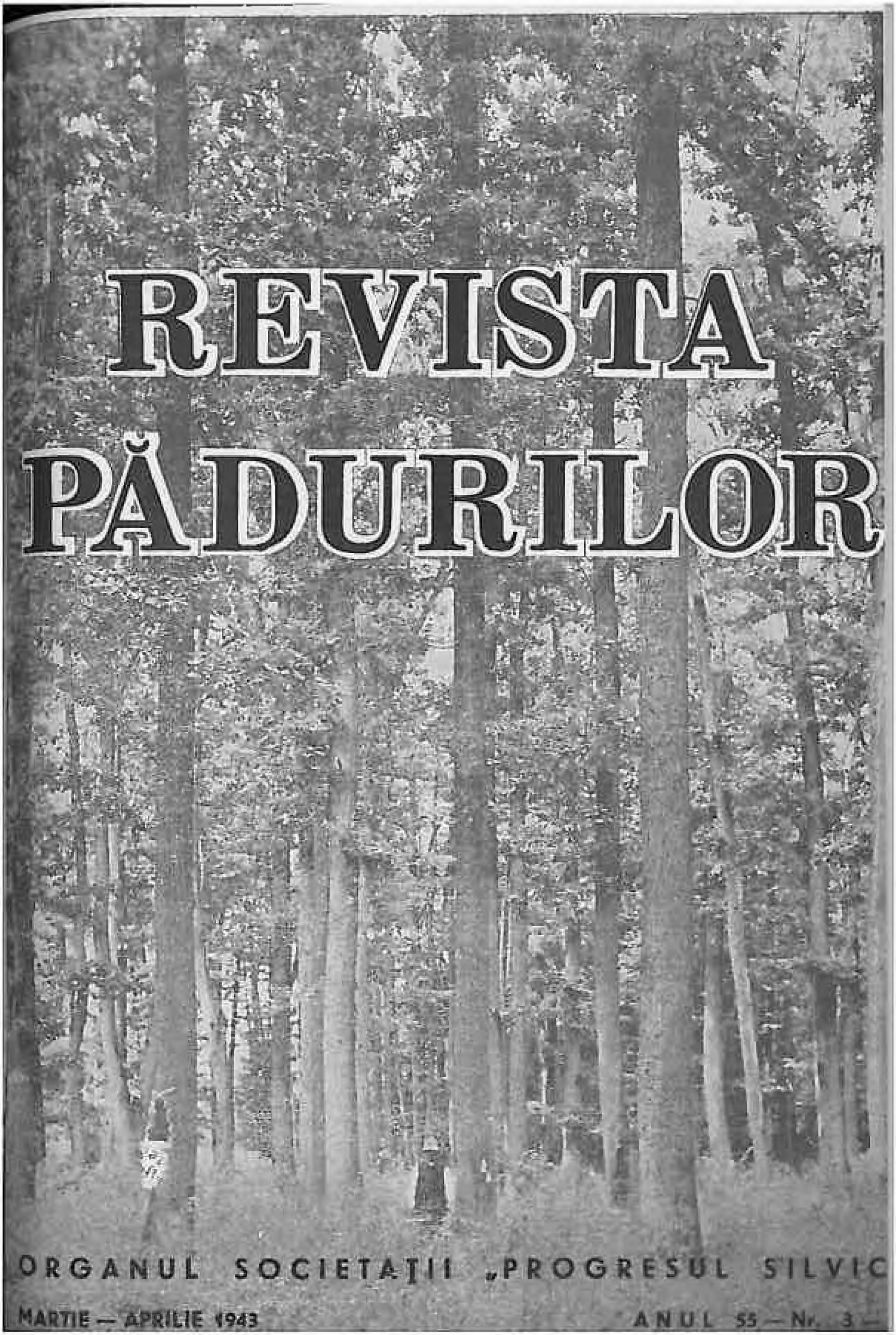

ORGANUL SOCIETAŢII „PROGRESUL SILVIC

MARTIE — APRILIE 1943

ANUL 55 — Nr. 3 —

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

Nr. 3—4 MARTIE—APRILIE 1943

SUMARUL:

Studii:

D. Ciurileanu: Perfecţionări ale calculului azimutelor şi distanţelor între două puncte — — — — — — — — — — — — — — 117

Comentarii — Insemnări:

M. Petcuţ: Noile dispoziţiuni privind regenerarea pădurilor — — — — 125
T. Nicoară: Problema Moţilor — — — — — — — — — — — 136

Vânătoare şi Pescuit:

C. Dan: Paznicii de vânătoare — — — — — — — — — — — — 141
Cronica internă (p. 145); *Cronica externă* (p. 157); *Cronica cinegetică* (p. 163); *Cercul de studii* (p. 167); *Cărţi* (p. 177); *Reviste* (p. 180); *Informaţiuni* (p. 193); *Necrologie* (p. 197); *Societatea „Progresul Silvic"* (p. 200); *Publicaţii* (p. 207).

SOMMAIRE

Études:

Perfectionnements dans le calcul des Azimuts et des distances entre deux points — — — D. Ciurileanu

Commentaires:

Les nouvelles dispositions concernant la régénération des forêts — — M. Petcuţ
Le problème des „Moţi" T. Nicoară

Chasse et Pisciculture:

Les gardes-chasse — — C. Dan
Chronique (intérieure, extérieure, cynégetique, cercle d'études), Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. Progresul Silvic, Publications.

INHALT

Abhandlungen:

Verbesserungen in den Berechnungen der Asimuten und der Abständen zwischen zwei Punkten — — — — D. Ciurileanu

Mitteilungen:

Neue Verordnungen betreffend die Waldverjüngung — — — — M. Petcuţ
Die Frage der Bihorgebirgseinwohner (Motzen) T. Nicoară

Jagd und Fischerei:

Die Jagdaufseher — — C. Dan
Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten, Nachruf, Verein „Progresul Silvic".

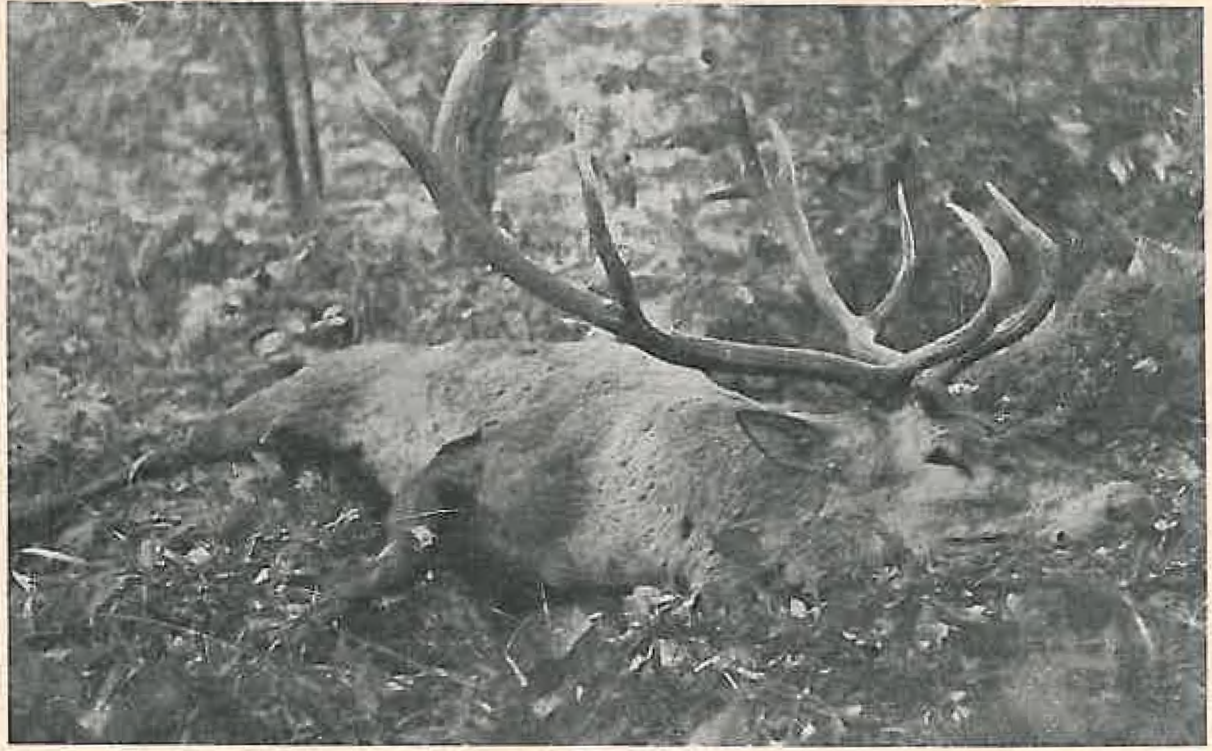

Clişeu C. Dan.

Cerb împuşcat la 4 Oct. 1942, la Mânăstirea Caşin, în terenul Soc. de vânătoare Avis—Bucureşti, de Ing. C. Dan. Lungimea medie a ramurilor este de 119 cm. Cea mai mare deschidere 100 cm. Greutatea coarnelor 9,320 kg (la 6 luni de la doborîre). Puncte Nadler 188.

Kapitaler Hirsch erworben am M-rea Caşin, auf dem Avis Jagdrevier am 4. Okt. 1942. Mittlere Stangenlänge 119 cm. Auslage 126 cm. Geweihgewicht 9,320 kg (6 Monate nach Erlegung). 188 Nadler-punkte. Erleger Forsting. C. Dan. Tag der Erlegung 4. Okt. 1942.

REVISTA PĂDURILOR ANUL 55. — Nr. 3—4 1943

S T U D I I

18 Iunie 1943

PERFECȚIONĂRI ALE CALCULULUI AZIMUTELOR ȘI DISTANȚELOR DINTRE 2 PUNCTE

de Ing. D. CIURILEANU

Vom considera pe rând:

a) Perfecționarea calculului **Azimutului** — din coordonate;

b) Perfecționarea calculului **Azimutului și distanțelor** — din coordonate;

c) Perfecționarea calculului **distanțelor** — din coordonate.

1. Perfecționarea calculului Azimutului din coordonate.

Se știe că pentru aflarea Azimutului dintre 2 puncte se folosește formula:

$$\text{cotg. Az.} = \frac{y_1 - y_2}{x_1 - x_2} = \frac{\Delta y}{\Delta x}$$

Până acum acest azimut se afla. din coordonatele absolute, **mai întâi diferentele relative ale lor.** și apoi prin împărțire, ținând seama și de semnele fiecărei diferențe — se află cotangenta Azimutului cu semnul ei, dacă se consideră la numarătorul fracției diferenta de y, sau invers, tangenta dacă se consideră raportul invers.

Ne propunem a perfecționa acest calcul prin acea că aflăm valoarea cotg. sau tg. Azimutale direct din coordonatele absolute, fără a mai face diferentele lor. Ba chiar, fără a mai scri aceste coordonate pe hârtie,

— ci numai inregistrându-le doar in maşina de calcul pe rând in complectul lor şi in anumit fel după care, se trece deadreptul la cotangenta Azimutală cu semnul ei, prin calculul acumulat şi aproape automat al maşinei de calcul.

Artificii de control. Se folosesc proprietaţile maşinei de calcul de a face operaţiuni acumulate, aşa precum le-am stabilit la toate problemele topometriei, publicate de noi.

De data aceasta este vorba de: proprietatea maşinei de a face câtul diferenţei a două numere printr'un număr dat, fără a face in prealabil diferenţe, ci numai dregând cifrele unui număr in ale celuilalt, prin impărţirea aşa zisă „sintetică"[1].

Iată operaţiunile de maşină in ordinea succesiunei lor aplicate la un exemplu numeric cu două puncte 1 şi 2.

Pt	x	y	cotg	Azimut
1	3452,72	2753,12	— 0,882795	331.13.18
2	1732,91	4271,36		

Utilizăm maşina obişnuită cu 13 cifre.

1) Se inregistrează in căruţul inregistrator al maşinei coordonatele punctului 1, incepând cu $y_1 = 2753,12$ cu săgeata la a 7-a cifră (sau după a opta cifră) şi apoi $x_1 = 3452,72$ la marginea extremă la dreapta a căruţului adică cu săgeata la cifra 1.

Avem astfel inregistrate in maşină amândouă coordonatele p-tului 1, pe care le putem culege deci din-

---

[1] Această proprietate descoperită de noi încă din 1915, când a fost publicată pentru prima dată in studiul „Parcelarea prin calcul", constă in a face împărţirea prin înmulţire, adică sintetizând valoarea deîmpărţitului prin înmulţirea împărţitorului cu numărul ce-l transformă in deîmpărţit, număr care este chiar câtul.

Ex. $\frac{18 - 6}{4} = 3$ Se inregistrează in maşină termenul cel mic al numărătorului (6). Se adună apoi la acesta numitorul (4) de atâtea ori cât este necesar a obţine in loc de 6 numărul 18 adică celălalt termen al numărătorului. Se adună deja:

$$\left.\begin{array}{l} 6 + 4 = 10 \\ 10 + 4 = 14 \\ 14 + 4 = 18 \end{array}\right\}$$

adică 3 adunări, care reprezintă câtul căutat 3, fără să fi făcut in prealabil, diferenţa 18 — 6.

tr'un carnet aparte fără a le scrie pe carnetul nostru, decât ca indicație a punctelor introduse în calcul.

2) Se păstrează cărușul la marginea extremității din dreapta și se calculează în aceiași poziție $x_2 = 1732,91$, învârtim negativ pentru a face diferența totdeauna $x_1 — x_2$ și nu $x_2 — x_1$, obținem în exemplul dat această diferență direct în mașină (1719,81). Fără a o mai scrie pe carnet, o clapăm în mașină sus și o anulăm apoi jos, printr'o învârtitură negativă de manivelă. Asta înseamnă că semnul diferenței x-lor este negativ, ca și învârtitura care a produs-o. In cazul când x_2 ar fi fost mai mare ca x_1 — clăpând în acelaș ordine $x_1 — x_2$ am fi obținut complimentul diferenței de x, pe care îl clapăm sus, iar printr'o învârtitură pozitivă de manivelă îl anulăm de asemenea jos. Asta înseamnă de data aceasta că numărătorul formulei (x) este pozitiv. Deci semnul + sau — al numărătorului formule (x) îl va da învârtitura înainte sau înapoi —, cu care înregistrăm în mașină diferența x-lor anulând-o din dreapta jos și trecând-o în dreapta sus a mașinei; gata pentru calculul ce urmează.

3) Memorând pentru o clipa semnul negativ al diferenței de x ce o avem clapată în mașină (sau însemnând în carnet spațiul $x_1 — x_2$) mutăm cărușul înregistrator spre stânga și având curată (cu serii de zeruri) partea stângă a cărușului mașinei unde apar câturile, prin învârtiturile de manivelă necesare. facem să apară y_2 la dreapta jos, în loc de y_1, mutând cărușul cifră cu cifră dela stânga spre dreapta după ce rând pe rând am dres toate cifrele începând cu cele de ordin mare spre cele mici.

4) In clipa când s'a transformat în dreapta jus cifrele ce erau înainte ale lui y_1 în cele ale lui y_2 până la unitățile lui decentrimetri, avem la stânga jos gata calculat câtul căutat, care este chiar cotangenta Azimutului între cele 2 puncte 1 și 2 date (—0,882795).

5) Semnul acestei contangente, se dă algebricește după combinațiile semnelor de la numărătorul și numitorul formulei cotg. Azimutului. Primul semn de la numărătorul dat este negativ cel memorat o clipă la pt. 3. Al doilea de la numitor se socotește după faptul că dregerea y-cilor se face mergând spre

un y mai mare sau mai mic. In exemplul dat dregerea merge spre un y mai mare (4271.36) deci numitorul va fi +.

Catul, adică cotangenta Azimutului căutat va avea deci semnul minus supra plus, adică —, după regula catului algebric, care are semnul negativ, când termenii catului sunt de semn contrar, şi invers pozitiv la acelaş semn, fie chiar negativ.

Aflarea unghiului Azimutal 1—2.

Unghiul Azimutal dela pt. 1 spre 2 corespunzător cotangentei obţinute, se află din tabla de valori naturale şi se scrie după următoarele norme:

a) Cotangentele subunitare se referă la unghiurile dela 50—150 şi anume: cotangentele subunitare pozitive (+0,) sunt ale Azimutelor dintre 50—100, deci vor fi luate din tabla de valori naturale dela coloana III din cele 4 ale tablii, iar unghiul se va citi pe partea de jos in sus a tablei (corespunzătoare cotg. 50—100).

Ex. cotg. Az. = + 0.602242
Az. = 65. c. 49' 10"

cotg. subunitare negative (—0) sunt ale Azimutelor dintre 100—150, şi vor fi luate tot din coloana III însă cu gradele citite pe partea de sus in jos, la care se va adăoga 100.

Ex. cotg. Az. = — 0,882795 (cazul numeric desvoltat mai sus)
Az. = 131. c. 13' 18"

b) Cotangente supraunitare (I) se deosebesc şi ele în:

cotangente supraunitare pozitive, se referă la unghiuri cuprinse intre 0—50, deci se vor căuta in coloana IV a tablelor de valori naturale şi se vor scri cu gradele citite de sus in jos.

Ex. cotg. = 1,326750 corespunde la unghiul de 41 c. 11' 80"

cotangente supraunitare negative se referă la unghiuri cuprinse intre 150—200 şi se vor căuta in table tot in coloana IV însă cu gradele citite de jos in sus.

Ex. cotg. = — 1.251300. Az. = 57 c. 07' 70"

Observaţia I. Aceleaşi cotangente se observă că corespund şi la unghiurile mărite sau micşorate cu 200, după sensul direct sau invers al unei direcțiuni 1—2; 2—1. Pentru a defini acest sens se recurge sau la figura din plan a punctelor, sau examinând una din coordonatele punctului 2 față de 1, care indică imediat acest sens. In exemplul luat x-ul punctului 2 fiind mai mic, înseamnă că suntem în cadrul al IV-lea și un al II-lea când mergem dela 1—2 și deci vom lua 331 c. 13′ 18″ iar nu 131 c. 13′ 18″.

Observația II. Cazul când trebue luată nu cotangenta Azimutelor ci tangenta acestuia, din experiențele făcute se referă la o frecvență foarte redusă și anume când valorile naturale ale cotangentei au partea întreagă peste 100 c. adică cu mai mult de 2 cifre semnificative, ceea ce corespunde la un unghiu Azimutal de 0 c. 63′ 70″.

In cazul acesta fiindcă formula Azimutului este cu tangenta în loc de cotangentă: $tg.\ Az. = \frac{\triangle X}{\triangle Y}$ însemnează că procedăm la fel cu calculul acumulat în mașină, însă socotim pe X drept Y și invers.

Recomandăm ca în general să se facă calculele numai cu contangente cum s'a arătat la început deoarece uniformitatea normelor dă rapiditate în calcul, fără prejudiciu asupra preciziei, deoarece avem valori de cotg. până la 10″ date gata din table.

Mai mult, păstrarea cotangentei va uniformiza și calculul intersecțiilor preconizată de noi tot cu aceaș limită de 0,637 sau mai rotund 1 c. până la care socotim tot cu cotg. sub 99 întregi

Restul cazurilor cu cotg. peste 100 sunt foarte rare.

In concluzie: Perfecționarea adusă calculului Azimutal, prin procedeul automat descris mai sus, se resimte imediat ce am reușit cu puțină voință se ne scuturăm de obișnuința sistemului de până acum al coordonatelor relative și a semnelor lor puse anticipat. Această perfecționare se apreciază însă mai ales, când la verificările Azimutale făcute cu ocazia recepțiilor, când coordonatele punctului vizat se culeg din inventar chiar fără a-le scrie pe carnet, ci numai înregistrându-le în mașină pentru a complecta apoi în câteva secunde calculul cotangentei Azimutului căutat prin combinarea lor în mașină cu coordonatele stației de verificare în felul descris mai sus, fără a scri în carnet decât datele și apoi rezultatul căutat, adică Azimutul.

2. Perfecționarea calculului Azimutelor și distanțelor din coordonate.

Deși sunt dese cazurile când se cere aflarea pur și simplu numai a Azimutelor dintre două puncte, sunt și cazuri când se cere odată cu Azimutele și distanțele corespunzătoare cum se întâmplă cu deosebire în calculul aplicării parcelelor de orice fel.

De multe ori calculatorii în aflarea distanțelor din coordonatè se mulțumesc cu formula clasică a sumei pătratelor diferențelor de x și y. Nu se da atenție faptului că în cazurile foarte dese, când se calculează și Azimutele, tabla de valori naturale dă imediat posibilitatea ca printr'o împărțire să se afle și distanța, ceea ce reprezintă mai mult ca o dublare a vitezei de calcul, pe lângă controlul pe care cealaltă metodă a patratelor nu-l dă decât repetând calculele sau cel mult verificându-l grafic în mod cu totul neîndestulător.

Se știe că distanța d se poate afla trigonometricește din oricare din cele două diferențe de coordonate și anume împărțindu-le respectiv cu cosinul sau sinusul unghiului Azimutal:

$$\triangle Y = d.\ \sin.\ Az. \qquad \triangle X = d.\ \cos.\ Az. \qquad \text{de unde } d. = \frac{\triangle x}{\cos.\ Az.} = \frac{\triangle y}{\sin.\ Az.}$$

Practic se recomandă — spre a se exclude orice greșeală — să împărțim diferența de coordonate cea mai mare (dintre cele 2 △ x și △ y) cu valoarea din rubrica II (care este și ea cea mai mare), iar coordonata cea mai mică (dintre cele 2 △ x și △ y) cu valoarea din rubrica I.

De aci verificarea distanței prin cele 2 valori obținute, care pot diferi cel mult prin atâția centimetri, unități sau chiar zeci de unități și unități are cotangenta Azimutală determinată deja, — fără a face media cea mai bună este aceia ce rezultă din cotangenta cea mai mică numeric indiferent de semn.

Calculul distanței cu mașina.

Calculul distanței se face în continuarea celui Azimutal deja descris.

1) Se păstrează tabla de valori deschisă la pagina, linia

şi intervalul dintre linii, de unde luasem Azimutul pentru contangenta dată de calculul ei.

2) Se păstrează şi valoare de y_1 ce s'a inregistrat in dreapta căruţului şi se observă cu atenţie valoarea cotangentei rămasă la stânga căruţului.

Este supraunitară sau subunitară această cotangentă?

a) Este supraunitară. Atunci se ia din tablă de la linia şi intervalul dintre 2 linii de unde s'a scos unghiul corespunzător cotg. Az. valoarea din rubrica II a tablei (cos. sau sin.) care valoare se şi clapează în maşină la dreapta sus. Astfel aranjată maşina făcând curat la stânga căruţului imediat se incepe dregerea cifrelor aflate in dreapta jos (ale lui y) in cele ale lui y_1.

Imediat la stânga jos a apărut câtul care este insăşi distanţa căutată şi încă valoarea cea bună care se înscrie în carnet.

b) Este subunitară. Se procedează la fel însă din tablă se ia valoarea din rubrica I şi ceea ce se obţine prin dregere in y. este distanţa de verificare, — care se scrie pe carnet. Distanţa bună va eşi procedând la fel însă, după ce au inregistrat la dreapta căruţului in sec. x. se trece prin dregere la x_1 cu valoarea din tablă tot de la rubrica II (adică valoarea cea mai mare).

3. Perfecţionările calculului distanţelor din coordonate.

In afară de cazul precedent, când distanţele se află odată cu Azimutele în acelaş ciclu de operaţiuni şi de valori din table, — se întâmplă de multe ori să n'avem nevoe de cât de distanţele scoase din coordonate, fără azimutele dintre punctele corespunzătoare.

Se ştie formula clasică:

$$d = \sqrt{\Delta x^2 + \Delta y^2}$$

care se calculează cu maşina de calcul acumulându-se în maşină fără a se scri pe carnet patratele pe rând a celor două relative scoase din coordonatele punctelor date.

Urmează apoi extragerea rădăcinei patrate cu maşina care nu se face destul de repede, cu seria nesfârşită de scăderi a tuturor cifrelor nepereche, — operaţiune care pe lângă că este întârzietoare s'a dovedit că uzează foarte mult maşina şi anume în partea ei cea mai delicată acea a dispozitivului de clapare.

S'a corectat în parte acest inconvenien recurgându-se la tabla de pătrate, care dau primele cifre, iar ultimele se se obţin printr'o complectare de calcule cu maşina.

Propunem o perfecţionare a calculului distanţelor din coordonate prin acea că după ce am făcut acumulat cele două patrate ale diferenţelor de coordonate, în loc să extragem rădăcina cu maşina sau să recurgem la tablă, — venim şi luăm cu dublu decimetru de pe plan distanţa grafică dintre punctele considerate rotunjită la metru, după scara planului.

Aceste valori de obicei numai din trei cifre (999) pentru distanţele obişnuite se socoteşte a fi bună şi se clapează valoarea ei în maşină rezervându-se bine înţeles locul celor 2 zecimale lipsă.

Se împarte apoi cu aceste cifre suma acumulată în maşină acelor 2 pătrate ale diferenţelor de coordonate Δx şi Δy.

Această împarţire se face ca la orice împărţire cu pârghia de multiplicaţie la indicaţia „Div" din stânga sus.

De sigur că dacă se întâmplă ca valoarea citită grafic să corespundă cu distanţa reală dintre puncte atunci câtul ar fi reprodus pe împărţitor până la ultima cifră, (fiind vorba de un pătrat perfect).

Observăm însă că diferă numai fracţiunile de metru.

Considerăm ca bună valoarea medie între graficul rotunzit la metru şi între câtul obţinut, valoare care o scrim pe carnet, — anulând câtul prin învârtiturile necesare punând pârghia la „multiplu", după ce am şters tot, în partea dreaptă a căruţului.

S'a refăcut în maşină iarăşi suma $\Delta x^2 + \Delta y^2$ şi acum punem şi refacem împărţirea de data asta cu valoarea grafică adusă la media menţionată şi dacă câtul diferă numai câţiva centimetri socotind valoarea medie ca bună avem şi distanţa verificată grafic făcută anticipat şi distanţa bună.

Se remarcă faptul că distanţa tot trebue controlată grafic. Cu elementul de control am făcut şi calculul şi l-am şi verificat, obţinând o importantă economie de timp.

Verbesserungen in den Berechnungen der Asimuten und der Abstanden zwischen zwei Punkten

Perfectionnements dans le calcul des azimuts et des distances entre deux points.

COMENTARII—INSEMNARI

NOILE DISPOZIŢIUNI PRIVIND REGENERAREA PĂDURILOR

de Ing. M. PETCUŢ

Proprietarii de păduri, ori care ar fi natura lor, potrivit art. 3 al Codului silvic din 1910, completat cu art. 1 al legii modificatoare din 1920, sunt obligaţi să asigure regenerarea pădurilor sau porţiunilor de păduri pe care le pun în exploatare. Pentru sistematizarea şi coordonarea acestor obligaţiuni, în lipsa unui regulament al acestor legiuiri, Ministerul de Agricultură şi Domenii în sarcina căruia cade tutelarea acestor proprietăţi fixează din timp în timp, pe cale de dispoziţii, normele de aplicare.

O astfel de decizie a fost dată în 1941 purtând No. 20029; apoi alta în 1942, care poartă Nr. 9105 din 30 Nov. Fiindcă această nouă decizie cuprinde dispoziţiuni deosebite faţă de cele din trecut, cred că o discuţiune cât mai largă asupra ei nu poate să fie decât de folos.

*

In anul 1941 Ministerul de Agricultură şi Domenii, în dorinta de a face un pas mai departe în economia regenerării pădurilor, a dat decizia 20.029, prin care aducea oarecare modificări dispoziţiilor anterioare şi uzului din trecut în această materie.

In esenţă, dispoziţiile acestei deciziuni erau:

Garanţiile de împădurire pe care trebue să le depună proprietarul sau exploatatorul pentru asigurarea regenerării suprafeţelor exploatate se fixau la sume care variau între 300—750 lei la ha. Constatarea asigurării regenerărilor în vederea liberării garanţiilor depuse se putea face: după 3½ ani dela tăiere, pentru pădurile de crâng, după 2 ani dela tăerile definitive în pădurile tratate în codru cu tăeri succesive şi în al patrulea an dela împădurire la suprafeţele tăiate ras. Regenerarea se consideră reuşită şi deci garanţia se putea elibera atunci când la constatarea regenerării se găseau la ha „10.000 pueţi reuşiţi din care speciile de valoare să ocupe proporţia majoră". In numărul pueţilor constataţi, se consideră şi pueţii instalaţi în mod natural, chiar atunci când regenerarea era prevăzut a se face pe cale artificială.

Nou în această deciziune, faţă de dispoziţiile anterioare şi uzul din trecut, era clauza „de a se găsi 10.000 pueţi reuşiţi la ha. din care speciile de valoare să ocupe proporţia majoră şi scurtarea timpului după care se putea face constatarea regenerărilor".

Prima din aceste dispoziţiuni tindea către asigurarea unor arborete mai de valoare — uzul şi dispoziţiile din trecut se mulţumeau cu 4.000 pueţi plantaţi la ha; cea din urmă constituia o uşurare pentru proprietari întrucât în trecut, constatarea regenerărilor se făcea după 5 ani. Măsura sporirii numărului de pueţi la ha. singura cu care se spera să se realizeze un progres faţă de trecut, a dat prilej la multe nemulţumiri în rândurile proprietarilor şi în deosebi, a societăţilor exploatatoare de păduri. S'a obiectat că această sporire constitue o cheltuială de prisos şi mai ales s'a pretins că exploatatorii şi-au făcut calculele pe baza obligaţiunii de a face împădurirea cu 4.000 pueţi la ha. N'au lipsit nici lecţiile de silvicultură pe care societăţile exploatatoare le-au dat Ministerului în domeniul regenerărilor.

Spre a se înlătura prilejul nemulţumirilor (şi poate şi lipsa de precizie a măsurii criticate), Ministerul a hotărît modificarea acestei decizii.

Pentru ca măsurile care urmau să se ia să fie cât mai judicioase şi ca ele să aibă şi consensul tuturor organelor silvice din cuprinsul Ministerului, s'a cerut în scris părerea şi a altor foruri silvice.

Intre autorităţile care au fost consultate, a fost şi Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră.

Recomandaţiunile acestui institut — exprimate prin adresa Nr. 64 b din 28 Ianuarie 1942 — au fost:

1. Pentru răşinoase este necesar să se planteze:

a) 4.500—5.000 pueţi repicaţi — dispozitivul 1,50/1,50 m — în vârstă de 4 ani (doi în straturile de semănături şi doi în cele de repicaj);

b) 6.200—7.000 pueţi nerepicaţi — dispozitivul 1,30/1.20 sau 1,20/1,20 m. — în vârstă de 3 ani, bine desvoltaţi şi bine sortaţi.

2. Pentru plantaţiunile de stejar, este bine să se folosească 10.000-11.000 de pueţi (dispoziţiunile 1,50/0,75 m sau 1,30/0,75 m) din care cel puţin 40% să fie stejar.

Răspunsurile primite dela forurile forestiere din Bucureşti împreună cu propunerile Direcţiei Silvice au fost discutate într'o conferinţă la care semnatarul acestor rânduri a pus în discuţie şi următoarele probleme:

Constatarea regenerărilor numai o singură dată şi anume la epoca la care cauţiunea de împădurire poate să devină rambursabilă. In caz de nereuşita lucrărilor, nu poate să aibă decât un caracter sancţional. Prevenirea sau îndreptarea răului nu mai stă însă în puterea acestei constatări, întrucât la 4—5 ani după ce s'au făcut lucrările de împădurire, nu se mai pot face completări.

In pădurile de răşinoase, la numărătoarea pueţilor, să nu se conteze decât aceia a căror vârstă nu depăşeşte decât cu 1—2 ani numărul anilor care s'au scurs dela exploatare, aceştia fiind singurii pueţi care au cele mai multe şanse să rămână nevătămaţi în urma exploatărilor.

După aceste consultări, Ministerul de Domenii a dat decizia Nr. 9105 din 30 Martie 1942.

Iată ce cuprinde, în esenţă, această decizie:

Art. I. Parchetele ce au fost exploatate în codru se consideră regenerate dacă îndeplinesc condiţiunile de mai jos:

A. Pentru pădurile de răşinoase:

a) In cazul tăierilor rase, dacă în momentul constatării se găsesc cel puţin 5.500 pueţi de răşinoase la hectar, în vârstă de cel puţin 7 ani sau înălţimea de cel puţin 50 cm, uniform repartizaţi şi în stare de viguroasă vegetaţie. In acest număr se pot cuprinde şi pueţii de foioase (frasin, paltin, fag, ulm) în proporţie totală de maximum 30% din numărul pueţilor instalaţi pe cale naturală sau artificială, având vârsta cel mult egală cu de 2 ori numărul anilor scurşi dela terminarea exploatării.

B. Pentru pădurile de foioase:

a) In cazul arboretelor cu stejar în majoritate, în stare degradată şi propusă pentru refacere, regenerarea este asigurată dacă la hectar se găsesc minimum 10.000 pueţi din care cel puţin 50% să fie stejar, iar celelalte specii de amestec ca: frasin, paltin, ulm, arţar, tei, fag şi carpen diseminate.

Art. V. Regenerarea artificială a fiecărei suprafeţe va începe imediat după exploatări (tăierea şi scoaterea materialului) şi se va termina într'un an până la doi ani următori exploatării, cu excepţia exploatării prin tăeri grădinărite, când regenerarea se va termina la jumătatea rotaţiei.

Art. VI. Anual organele silvice competente, vor cerceta pe teren mersul regenerărilor, dând în scris dispoziţiuni pentru buna lor executare, completare şi întreţinere.

Dacă în anul al doilea după exploatare, organul silvic local constată că nu s'au început lucrările de regenerare, va refuza autorizaţia anuală pentru exploatarea parchetului scadent şi va dresa acte pentru confiscarea garanţiei.

Art. VII. Eliberarea de garanţii se va face numai după constatarea regenerării complete a suprafeţelor exploatate pentru care aceste garanţii au fost depuse precum şi a executării lucrărilor de îngrijire şi de întreţinere a porţiunilor timpului de vegetaţie, socotită dela 15 Septembrie a anului forestier în care s'a făcut tăierea şi care după natura tăierilor va fi:

. . . .

După un al treilea an dela ultima completare la pădurile tratate în codru cu tăeri rase".

Dacă analizăm cuprinsul acestei decizii în totalul ei, constatăm un progres evident faţă de trecut. Ea cuprinde însă şi unele măsuri necorespunzătoare nevoilor şi, în deosebi, condiţiunilor din ţara noastră, ca şi unele lipsuri care slăbesc efectul măsurilor de progres pe care le cuprinde.

A. Progresul acestui mănunchi de măsuri stă în obligaţiunea ca în momentul constatării regenerărilor să se găsească cel puţin 5.500 pueţi de răşinoase la hectar în stare de viguroasă vegetaţie, pentru pădurile de răşinoase, şi cel puţin 10 mii pueţi la hectar din care cel puţin 50% să fie de stejar, pentru pădurile de foioase.

Pentru ca să ai certitudinea că la epoca la care se face constatarea regenerării se vor găsi cel puţin 5.500 pueţi în cazul pădurilor de răşinoase şi 10.000 în cazul celor de foioase este necesar să plantezi cel puţin 6.500 pueţi la hectar în primele şi 11.200 în cele din urmă; să faci, prin urmare, plantaţiunea cu dispozitivul 1,30/1,30 m sau chiar 1,30/1,20 m şi respectiv 1,20/0,75 m.

Acestea sunt distanţele şi dispozitivele, pe care practica îndelungată şi experienţele care s'au făcut în ţările cu gospodării forestiere mai înaintate, le-au indicat ca cele mai bune.

Plantaţiunile de răşinoase cu dispozitivul de 1,30/1,20 m dau arboretele care produc lemn de calitate superioară. In plus, în cele mai multe cazuri, ele ne scutesc de a mai face completări cari, uneori sunt mai costisitoare chiar decât plantaţiunile insăşi, si cari, in toate cazurile, necesită cheltuieli foarte mari în raport cu rezultatele care se obţin.

Cel mai mare progres insă, il realizează această decizie prin distincţiunea pe care o face intre plantaţiunile de răşinoase şi cele de foioase. Cu totul alţii sunt factorii de care depinde reuşita lucrărilor de împădurire în cele două regiuni — de munte şi de şes — in care îşi au aria de vegetaţie aceste două grupe de specii.

La plantaţiunile de răşinoase factorul hotăritor este pericolul înăbuşirii puieţilor de către vegetaţia ierboasă.

La acest gen de plantaţiuni, ceea ce ne interesează este, prin urmare, calitatea puieţilor, alegerea unor puieţi cu vârsta şi vigoarea cerută de natura şi starea in care se găseşte suprafaţa ce urmează să fie împădurită, o plantare îngrijită şi la timp făcută.

In cazul plantaţiunilor in pădurile de foioase din regiunile de şes şi chiar din acelea de deal, factorul care guvernează reuşita este apa. Intreaga noastră preocupare trebue să fie deci: să ajutăm pătrunderea apei in pământ in cât mai mare cantitate şi odată intrată, să nu se piardă fără folos. La aceasta ajungem prin folosirea unor soluri afânate sau la nevoie, prin mobilizarea solului şi prin măsuri care să ducă la inchiderea cât mai grabnică a masivului. Inchiderea masivului se realizează prin numărul mare de puieţi folosiţi la hectar şi prin amestecul speciei principale cu arbuşti si specii de împingere.

Silvicultura rusă, care experimentează de mai bine de un secol şi jumătate acest gen de lucrări, a ajuns la concluzia că plantaţiuni cu rezultate bune şi mult mai economice se obţin cu un amestec intre speciile de preţ — stejar, frasin, ulm — mai rare şi mai scumpe, cu speciile secundare de mărimea II-a si chiar a III-a şi cu arbuşti ai căror puieţi se produc mult mai uşor şi mai ieftin. Aceste din urmă specii ajută la acoperirea solului şi la inchiderea arboretului. Ele anulează în acelaşi timp, tendinţa de lăbărţare a stejarului, fără ca să stea în calea nevoii de lumină a acestei specii. Prin acest amestec si cu acest număr de puieţi se realizează lozinca: „stejarul trebue să stea cu picioarele la umbră şi cu capul la lumină".

Prin obligaţiunea de a se planta 10.000—11.500 puieţi din care 50% stejar şi restul specii secundare pe care decizia mai sus amintită o pune proprietarilor de păduri, silvicultura românească adoptă practica cea mai înaintată în materie de plantaţiuni în pădurile dela câmpie.

B. Dispoziţii mai puţin potrivite sunt în deosebi două:

obligaţiunea de a se face plantaţiunile în toate împrejurările şi în toate cazurile — deci şi în pădurile de răşinoase — în primul, cel mai târziu al doilea an dela terminarea exploatării;

dispoziţiunea ca, în momentul constatării regenerărilor pueţii să aibă vârsta de cel puţin 7 ani.

Nu încape îndoială că obligaţiunea de a face plantaţiunea imediat după exploatare, are multe avantaje: înlătură degradarea solului pe care o provoacă de cele mai multe ori tăerea rasă, degradare cu atât mai accentuată, cu cât timpul în care suprafaţa tăiată rămâne desgolită e mai lung; împuţinează neajunsurile pe care le provoacă pericolul îmburuenirii solului pentru reuşita regenerărilor artificiale şi în deosebi, micşorează cheltuelile ocazionate de aceste lucrări.

Pentru ca această măsură să-şi dea roadele este necesar însă, să-i preceadă alte două dispoziţiuni:

— împrăştierea tăerilor rase anuale în mai multe înşiruiri de tăeri, cel puţin 4—5 la număr, aşa ca tăerile a 2 ani succesivi să nu fie alăturate iar 2 tăeri alăturate dintr'o înşiruire să fie distanţate în timp cu cel puţin 4—5 ani.

Reducerea suprafeţelor exploatate anual prin tăeri rase într'un singur loc la 10, maximum 15 ha. Dacă din consideraţiuni de altă natură parchetul anual trebue să fie mai mare, el trebue fragmentat şi înglobat în mai multe înşiruiri de tăieri.

Fără aceste dispoziţiuni premergătoare, obligaţiunea plantării imediat după exploatare, pentru condiţiunile din ţara noastră, unde tăerile rase se fac pe suprafeţe mult prea mari şi cu continuitate în acelaşi loc şi unde măsurile cele mai simple de combaterea insectelor sunt încă în faza de organizare, ar putea să fie generatoare de neajunsuri.

Cioatele, rămase în urma exploatării atât în partea lor deasupra pământului, cât şi rădăcinile din sol, atâta timp cât încă lâncezesc, constituesc în primii ani după exploatare mediul cel mai prielnic pentru desvoltarea insectelor şi în deosebi a lui Hylobius abietis L.

Plantând imediat după exploatare şi an de an în continuare, alimentăm continuu focarul pe care îl creiem prin operațiunea introducerii puieților tineri de rășinoase tocmai în mediul cel mai prielnic pentru desvoltarea insectelor. Și pericolul este cu atât mai mare, cu cât suprafețele tăiate anual și blocul unitar pe care il constituesc aceste tăieri, este mai mare.

Pentru înlăturarea acestor stări de lucruri, tratatele de protecție, între măsurile pe care le prescriu împotriva atacului de Hylobius, recomandă ca, după exploatare, să urmeze o pauză 1) de 1 an pentru semănături și de 2—3 ani pentru plantațiuni, până la împădurire.

Este adevărat, că în ultima vreme, stabilindu-se că viața insectei fiind mai lungă de 2—3 ani, eficacitatea pauzei de 2—3 ani după exploatare este pusă în discuție. Pauza ar trebui lungită — spun unii dintre autori 2) — la 4—5 ani, ori această lungire ar duce la înțelenirea suprafețelor exploatate, din care cauză greutățile de împădurire, plusul de cheltueli și pierderea creșterilor pe tot acest interval, n'ar fi compensate prin înlăturarea pericolului pe care îl prezintă Hylobius.

Trebue să subliniem însă, că această discuție se face în Germania unde tăerile rase, atunci când se mai fac, nu depășesc suprafața de 4—5 ha la un loc, iar divizarea seriei în subserii (Hiebszuge) a devenit o regulă tot așa de generală, ca și succesiunea zilelor și a nopților.

Nu tot aceasta este și situația din țara noastră. Știm cu toții, că în ultimii ani, centrele în care atacurile de Hylobius ne fac dificultăți s'au înmulțit. O anchetă asupra cauzelor care au dus la înmulțirea acestor centre nu s'a făcut — de ea se ocupă acum și I.C.E.F.-ul — dar n'ar fi poate prea prezumțios, dacă am face o legătură între faptul că sporirea centrelor de atac coincide cu timpul când, terminând cu împădurirea restanțelor, am pășit la plantarea suprafețelor curente, adică la plantațiuni făcute imediat după exploatare, sau în orice caz, la un timp foarte apropiat după aceasta.

Tot așa de cunoscut este și faptul că, între procedeele folosite pentru combaterea acestor atacuri, acolo unde s'a ivit, acela ale cărui efecte sigure nu se pot contesta, este oprirea exploatărilor și deci și a plantațiunilor pentru o anumită perioadă de timp. Apoi sigur știm iarăși, că atâta vreme cât plantațiunile s'au făcut cu oarecare întârziere după exploatare, atacuri remarcabile — care să ne facă cele mai mici dificultăți — n'au fost cunoscute la noi în țară, deși mai toate exploatările în pădurile de rășinoase s'au făcut prin tăieri rase, pe suprafețe întinse și continui, într'un singur bloc.

Sprijinit pe aceste stări de fapt, credem că, în pădurile de rășinoase, a impune executarea plantațiunilor imediat după ex-

---

1) Dr. I. Busse: Forstlexikon, dritte Auf. I Band, S. 498
Dr. R. Hess: Der Forstschuz, I. Band, S. 304

2) Dr. R. Hess: op. cit.

ploatare, fără discuție, în toate locurile și în toate cazurile, atâta timp cât tăerile se vor face pe suprafețe tot așa de mari și într'o singură serie, și câtă vreme nu va fi dovedit că nu există nici un raport de dependență între atacurile masive de Hylobius din ultimii ani și executarea plantațiunilor imediat după exploatare, este, cel puțin, prematur.

Dispozițiunea din art. I al. A care statornicește, pentru pădurile de rășinoase, că puieții plantați să aibă în momentul constatării vârsta de cel puțin 7 ani, duce și ea la un alt neajuns. Ea obligă pe proprietarul în cauză să nu se poată folosi de toate rezultatele practicei și experiențelor care s'au făcut în ultima vreme în materie de împăduriri.

In adevăr, puieții plantați trebuind să aibă la epoca constatării vârsta de cel puțin 7 ani, dat fiind că constatarea regenerărilor trebuește făcută după 3 ani dela împădurire, înseamnă că la epoca plantării, acești puieți trebue să aibă vârsta de cel puțin 4 ani, deci nu poate fi vorba decât de puieți repicați.

Pentru cazul plantațiunilor cu puieți de pin — și cred că va trebui în unele cazuri să facem și astfel de plantațiuni — obligațiunea de a planta în vârstă de cel puțin 4 ani este o greșală capitală. Vârsta cea mai potrivită și în același timp, și cea indicată, atât de practică, cât și de experimentările făcute în această materie, la pin, este de 2 ani. Cu cât vârsta este mai mare cu atât rezultatele lucrărilor sunt mai rele. Dar generalizarea acestui minim de vârstă și pentru plantațiuni cu puieți de molid este o greșală.

Plantațiunile cu puieți repicați oriunde au fost în mare cinste cu câteva zeci de ani în urmă. Practica și experimentările din ultima vreme au schimbat radical această concepție.

Puieții repicați au fost înlocuiți pretutindeni — acolo unde se mai fac plantațiuni — cu puieți nerepicați în vârstă de 2 și 3 ani — 2 ani pentru pin și 3 pentru molid — bine desvoltați și bine sortați. Aceștia suportă mult mai ușor transplantarea, intră în vegetație, cu toată vigoarea, imediat după plantare și, dacă plantația se face la vreme, cresc normal — chiar în primul an. In plus, în plantațiunile cu astfel de puieți, se economisește costul operațiunilor de repicaj și 1—2 ani de întreținere în pepinieră și chiar plantațiunea însăși costă mult mai puțin, prin faptul că gropile se fac mai mici și manipularea puieților necesită mână de lucru mai redusă.

De altfel asemenea plantațiuni s'au făcut și se fac în mod curent și la noi în Ardeal și cu rezultate foarte bune. In ultimii 10—15 ani, chiar în Vechiul Regat s'au făcut plantațiuni cu pueți nerepicați. Observațiunile câtorva ani în șir ne-au confirmat avantajele care se atribue acestui gen de plantațiuni.

Dar aceleași observațiuni ne-au dovedit că, în țară la noi, nici folosirea pueților nerepicați nu se poate decreta ca generală. Plantațiunile cu pueți nerepicați au și ele neajunsurile lor: aceștia sunt mai delicați, se îndoaie mai ușor și uneori chiar se frâng. Oricât ar fi compensate aceste neajunsuri prin vigoarea de creștere și numărul mai mare de pueți folosiți la hectar, ele totuși rămân o realitate. Noi avem încă suprafețe tăiate ras, în care plantarea este întârziată; avem regiuni cu soluri foarte bogate, care se acoperă cu vegetația luxuriantă de smeura, rugi și sburătoare. In aceste cazuri, desigur că nu se pot face plantațiuni cu pueți de molid nerepicați. In toate celelalte cazuri și anume în suprafețele tăiate ras din aria de vegetație a molidului, a arboretelor alcătuite din molid cu brad și uneori chiar a acelora de molid cu brad și fag — în cazul când am fost obligat să facem tăieri rase și în astfel de arborete — situate pe terenuri înclinate și dacă suprafețele se plantează la vreme, plantațiunile cu pueți nerepicați dau rezultate foarte bune — chiar mai bune ca cele în care s'au folosit pueți repicați.

C. Intre lipsurile acestei decizii, una care slăbește mult efectele dispozițiilor bune pe care le cuprinde, este dezinteresul pe care îl manifestă pentru intervalul, care se scurge dela efectuarea lucrărilor de împădurire, până la epoca la care urmează să se facă constatarea regenerărilor.

Dispozițiunile art. VI mult promițătoare în primul alineat — „Anual organele silvice competente vor cerceta pe teren mersul regenerărilor, dând în scris dispozițiuni pentru buna lor executare, completare și întreținere" — sunt limitate în aplicarea numai la primul și al doilea an după terminarea lucrărilor — iar sancțiunea este refuzarea autorizației noi de exploatare.

Organul de control, așa dar, se interesează, sau cel puțin are putința de a sancționa numai începerea lucrărilor și constatarea după 3 ani dela executare, dacă împădurirea împlinește condițiunile cerute spre a se putea elibera garanția.

Așa înțeleasă, această dispozițiune nu are decât un caracter sancțional, am putea spune, fiscal. Dacă cu ocazia acestei constatări se găsește că regenerarea nu s'a făcut în bune condițiuni, nu-i mai rămâne nimic de făcut organului care face controlul, decât să dea un aviz pentru confiscarea garanției, căci o completare a plantației, dacă aceasta n'a fost reușită, practic vorbind, nu se mai poate face. In această situație, Statul se alege cu confiscarea garanției de împădurire și economia țării cu o suprafață neîmpădurită sau prost împădurită.

Pentru a înlătura această eventualitate și a spori eficacitatea dispozițiilor acestei decizii, credem că este necesar să fie completată și cu următoarele dispoziții:

— organele în sarcina cărora cade îndrumarea și controlul lucrărilor de regenerare să fie obligate să fac inspecțiuni în timpul când se fac lucrările spre a se controla felul cum se execută aceste lucrări și spre a se da îndrumările necesare. Această măsură să se aplice mai ales la proprietățile la care nu există un serviciu silvic organizat și în deosebi acolo unde nu s'au mai făcut astfel de lucrări. Apoi, în toamna anului în care s'au făcut lucrările de împădurire, să se facă o primă constatare a rezultatelor pe care le-au dat aceste lucrări, cu care ocazie să se avizeze la refacerea sau completarea lor, dacă nevoia o cere, aviz, care trebue să fie obligatoriu sub sancțiunea refuzului autorizației de exploatare.

Concluziuni și propuneri

1. Deciziunea Nr. 9105/942 privită în total, prezintă un progres însemnat față de trecut. Acesta este realizat prin diferențierea care se face între plantațiunile din aria de vegetație a rășinoaselor și acelea din regiunea foioaselor.

Ea are însă și unele scăderi și lipsuri.

Una dintre scăderi se referă la limitarea vârstei puieților de rășinoase care trebue plantați, fapt care indirect exclude, din capul locului, practica plantațiunilor cu puieți nerepicați.

In cea de-a doua este vorba de obligația de a se începe și executa plantațiunile de rășinoase imediat după terminarea exploatărilor.

Intre lipsurile acestei decizii, subliniem dezinteresul autorității tutelare pentru lucrările de plantațiuni, în intervalul care se scurge dela începerea lor și până la epoca la care se face constatarea regenerărilor, adică după al treilea an de vegetație și lipsa putinței de sancțiuni în tot acest interval pentru cazurile când lucrările au fost rău sau incomplet executate.

2. Pentru ca această decizie să constitue un progres total și să poată ridica nivelul practicei noastre silvice pe planul gospodăriilor forestiere cele mai înaintate, socotim necesar:

— ca, în pădurile de rășinoase, obligația de a se începe și executa împădurirea imediat după exploatare, să fie precedată — cel puțin de obligațiunea fragmentării tăerilor în înșiruiri de tăeri, seria să fie împărțită în cel puțin 5—6 subserii, așa ca tăerile și ca consecință și plantațiunile, să revină în loc învecinat după 5—6 ani dacă nu și de aceea a reducerii seriilor de exploatare la suprafețe mai rezonabile;

— ca, condiția de vârstă la puețti de rășinoase la epoca constatării regenerărilor să fie înlocuită cu alte condiții: de vigoare sau dacă se ține la vârstă, să se facă distincție pe de o parte între puieții de pin, care nu se pot planta cu șanse de reușită la vârste mai mari de 2 ani și cei de molid; pe de altă parte între cei repicați și cei nerepicați în cazul plantațiunilor de molid;

— să se prevadă obligațiunea ca lucrările de plantațiuni să fie cercetate atât în timpul executării lor, cât și în toamna anului în care s'au făcut lucrările, când va trebui să se avizeze dacă și în ce măsură este cazul să se facă completări, aviz care să fie obligatoriu sub sancțiune severă.

Neue Verordnungen betreffend die Waldverjüngung

Les nouvelles dispositions concernant la régénération des forêts.

Les propriétaires sont obligés, par la loi forestière roumaine, d'assurer la régénération des forêts mises en exploitation.

Pour l'application de ces obligations, faute d'un réglement de la dite loi, le Ministère de l'agriculture et des domaines établit de temps en temps, par voie des décisions, des normes concernant la manière d'exécuter ces travaux.

La dernière décision a été donnée en 1943. L'auteur du présent article, constate qu'elle constitue un réel progrès. Quand on la compare à la précédente.

Il s'agit en première ligne de l'augmentation du nombre des plants à utiliser à chaque ha. de forêt exploitée: 5500 pour les résineaux (4.000 jusqu'aujourd'hui) et 10.000 pour les feuillus.

Mais la nouvelle décision contient aussi quelques lacunes. En les signalant l'auteur de l'article propose les remèdes nécessaires.

PROBLEMA MOȚILOR

de Ing. TITUS NICOARĂ

Problema drumurilor n'a fost niciodată mai de actualitate in Țara Moților ca azi! Și aceasta pentru motivul că prin fixarea graniței vremelnice dinspre Ardealul de Nord, acestor vrednici urmași ai lui Horia și Iancu, li s'au tăiat drumurile naturale de scurgere de pe văile: Iadului, Drăganului, Someșurilor, etc. către șoseaua și calea ferată Cluj-Oradea — pentru unicul lor produs, care este lemnul prelucrat în diverse sortimente.

Este fapt cunoscut, că lemnul, ca materie primă, cu volum mare și valoare mică, — suportă cheltuelile de exploatare și transport la distanțe mai mari, numai dacă are o scurgere normală, nu prea costisitoare. De aci nevoia, ca o regiune întinsă și curat românească cum este Țara Moților să fie redată cât de curând și cu orice sacrificii economiei naționale.

Calea cea mai indicată pentru aceasta, este construcția unei rețele de drumuri și căi ferate, strict necesare pentru valorificarea Munților Apuseni. (Vezi schița).

Construirea de căi ferate necesită însă capitaluri însemnate și brațe de muncă numeroase. Ca urmare, pentru situația de azi, când sforțarea cea mare a națiunei trebue îndreptată în altă parte, e necesar să ne străduim mai de aproape pentru construirea de drumuri șoseluite.

Ca să cunoaștem programul de lucru, e necesar să știm mai de aproape, ce avem de tăiat și transportat anual în diversele păduri ale acestei regiuni și ce drumuri ar fi de făcut.

In această ordine de idei, trebue să se știe că în bazinul văilor Iadului și Drăganului (Ocolul Crișul Repede) în pădurile Statului și cele administrate de Stat se găsește o posibilitate anuală de 120.000 m^3 lemn de lucru și foc, în majoritate de rășinoase.

Printr'un drum construit, ce le-ar lega de basinul Crișului Negru, la Sudrigiu, s'ar putea pune în valoare cea mai mare parte din aceste produse lemnoase.

Populațiunea de aci e rară, deoarece noua frontieră a pătruns adânc în munți — mai sus de comuna Remeți — astfel că nouă nu ne-au rămas decât câteva cătune răspândite prin munți. In schimb volumul și valoarea produselor lemnoase sunt foarte mari.

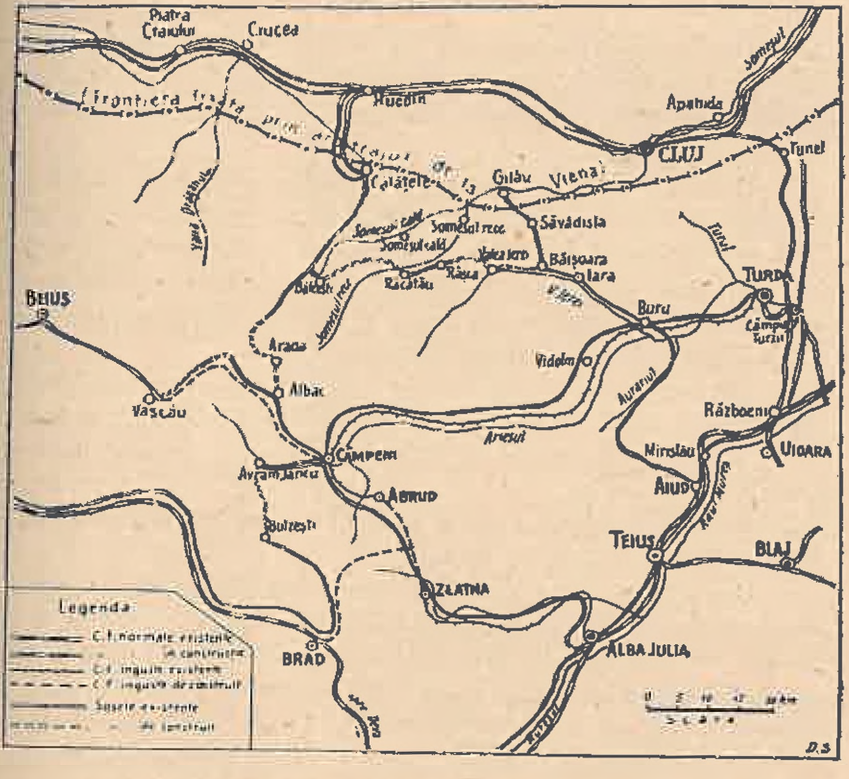
Piatra Craiului
Crucea
Huedin
frontiera trasată prin arbitrajul dela Viena
Someșul
Apahida
CLUJ
Tunel
Călățele
Gilău
Someșul cald
Someșul rece
Săvădisla
Valea Drăganului
Bălcești
Răcătău
Râșca
Valea Ierii
Băișoara
Iara
Turul
TURDA
BEIUS
Buru
Câmpia Turzii
Arada
Someșul rece
Vidolm
Albac
Vașcău
Arieșul
Aurariul
Războeni
Câmpeni
Avram Iancu
Mirăslău
UIOARA
ABRUD
AIUD
Râul Mureș
Bulzești
TEIUȘ
BLAJ
ZLATNA
Legenda:
C. f. normale existente
— în construcție
C. f. înguste existente
C. f. înguste de construit
Șosele existente
— de construit
BRAD
ALBA JULIA
Mureșul
Scara
D.S

In pădurile Statului și administrate de Stat din basinul Someșului Cald (ocolul Bălcești) se găsește o posibilitate anuală de cca. 50.000 m. c. lemn de lucru rășinos. Prin legarea șoselei Câmpeni-Albac, cu șoseaua Bălcești-Călățele, dela Bălcești până la Albac, s'ar asigura scurgerea în oarecare măsură a produselor lemnoase.

Astăzi se lucrează intens la această șosea și cu toate că distanța Călățele-Câmpeni — prima piață de desfacere, — se află la circa 100 km. — vom avea totuşi — de bine de rău — un drum de schimb al produselor principale: lemnul cu cereale.

In basinul Someşului Rece (ocolul Gilău), din pădurile Statului şi cele administrate de Stat rezultă o posibilitate anuală de cca. 50.000 m. c. lemn de lucru şi foc, in majoritate răşinos. Prin legarea şoselei Răcătău-Gilău, cu şoseaua Săvădisla-Iara, s'ar asigura intr'o oarecare măsură, transportul produselor către Turda.

Dar în afară de basinele mai sus arătate în regiunea propriu zisă a Moţilor, mai avem basinul Arieşului (cu ocoalele Albac şi Câmpeni, ale căror produse se scurg în mod normal spre Turda.

In acest bazin problema valorificării produselor lemnoase a fost rezolvată de către actuala Direcţiune silvică Cluj a Moţilor, prin plutitul lemnelor pe Arieş, pe o distanţa de cca. 55 km. în urma construirii opusturilor dela isvoarele Arieşului şi a greblei dela Câmpeni, de unde lemnul se transporta apoi pe linia de cale ferată îngustă Câmpeni-Turda.

Pentru a da posibilităţi de viaţă locuitorilor din Munţii Apuseni, în afară de drumurile mai sus specificate, ar fi necesar să se lege şoseaua naţională Câmpeni-Arieşeni cu şoseaua naţională Băiţa-Beiuş.

Prin construirea acestei şosele s'ar rezolva în mare măsură problema ajutorării Moţilor.

Aceştia îşi desfac produsele numai spre Turda şi Brad, către care se îndreaptă drumuri şoseluite. Aceste pieţe de desfacere nu pot absorbi însă întreaga producţie a braţelor lor trudite. Prin construirea şoselei de mai sus, Moţii n'ar mai fi constrânşi numai la piaţa Bradului şi Turdei, ci li s'ar deschide o piaţă bogată, a Câmpiei Tisei, — unde lemnul de răşinoase lipseşte, iar consumul este mult mai mare. In această regiune agricolă, bogată, Moţul ar găsi apoi avantajos cerealele necesare, după care azi ca şi ieri, aleargă mult pentru câştig puţin. Şoseaua în chestiune ar deveni în scurt timp artera principală de circulaţie din regiunea Moţilor, inlesnind schimbul intre produsele muntenilor şi cele ale locuitorilor din Câmpia Tisei.

Repararea, construirea, respectiv legarea drumurilor şoseluite între ele, aşa cum s'a arătat mai sus, ar deschide posibilități de circulație din părțile de Est ale Ardealului către cele din Vest și peste Munții Apuseni prin 1—2 trecători, în afara celei actuale, care e singura cale de comunicație: Valea Mureșului.

După terminarea construirei drumurilor șoseluite, de care ne ocupăm, ar trebui să fie legate apoi între ele și căile ferate, care pătrund în interiorul Munților Apuseni; de ex. Turda-Abrud cu linia Alba Iulia-Zlatna. Mai târziu ar urma să se facă și legarea acestora cu linia ferată Arad-Brad, respectiv Beiuș-Vașcău.

Cea mai ușoară de construit și mai urgentă ar fi calea ferată Abrud-Zlatna, pe o distanță de cca. 20 km.

Prin această legătură s'ar ridica imediat importanța municipiului Alba-Iuila, care ca oraș românesc, s'a căutat să fie lăsat în umbră de către foștii stăpâni ai Ardealului. Azi Cetatea lui Horia și a lui Mihai Viteazul cere să i se dea cu precădere dreptul la viață românească, ce i se cuvine.

La prima vedere s'ar părea paradoxal, că insist atât de mult asupra drumurilor, întru rezolvarea problemei Moților — când chemarea mea de silvicultor este rezolvarea problemei pădurilor moțești. Credința mea nestrămutată însă este, că pentru rezolvarea problemei Moților, ne trebue în primul rând drumuri, drumuri bune, — bune și pentru autovehicule.

Am cutreerat Munții Apuseni în lung și lat — în calitate de reprezentant al Casei Pădurilor Statului și am observat că multiplele probleme, ce se cer a fi rezolvate — fără drept de amânare — din punct de vedere economic, social, național, etc., au rămas în fașă, sau numai sub formă de proiecte, din cauza lipsei de drumuri.

In trecutul apropiat, toată lumea a crezut că problema Moților se poate rezolva prin acordarea gratuită de lemn și cereale și prin sacrificarea mândrilor codri din această regiune — prin împroprietărirea comunelor moțești.

Ca român care-și iubește Țara mi-am pus și eu întrebarea, de multe ori, cum se face, că în decurs de 22 de ani de pace, nu s'a făcut în Munții Apuseni, nici o șosea completă. S'a început șoseaua Bălcești-Arada, dar nu s'a terminat, s'a pornit șoseaua Avram Iancu-Bulzești și nu s'a terminat, s'a început șoseaua Arieșeni-Băița și de asemenea nu s'a terminat. Nici un om politic, din câți au trecut — și mulți au fost prin Ţara Moţilor — n'a înfăptuit cea mai elementară, dar şi cea mai importantă problemă a Moţilor: drumurile. In schimb toţi i-au îndrumat la sângerarea pădurilor.

Abia acum, după atâta sbucium şi în timpurile grele de astăzi, când trebueşte să facem faţă unui răsboiu crâncen, se construesc drumuri de zor.

Şi aceasta datorită spiritului de disciplină şi discernământ ce domneşte în momentul de faţă în ţara noastră, care permit sa se cheltuiască cu socoteală banul public şi să se ducă şi un răsboiu greu cu duşmanii în afară.

Azi când se lucrează la construcţia şoselelor în Munţii Apuseni, după un plan bine chibzuit, socotim că se va rezolva 50% din problema Moţilor. Când se vor lega între ele şi liniile ferate despre care am vorbit mai sus, rezolvarea problemei va atinge 70%."

Acestea fiind spuse, ca silvicultor, socotesc că în urma lucrărilor amintite:

— Moţul nu va mai apela pentru orice nevoe a sa, la pădure.

— Moţul va trece la o economie alpină mai fină prin creşterea animalelor de rasă, producerea derivatelor de lapte, şi valorificarea lor raţională,

— Intre Moţi vor apare anumiţi tehnicieni, care intrând în acţiune fără întârziere, îi vor îndruma pe calea progresului, întrucât astăzi aceste elemente pregătite lipsesc.

— Pădurea cât a mai fi râmas, va fi exploatată atunci raţional şi îşi va îndeplini din plin marele său rol, ca regulator al climei.

Die Frage der Bihorgebirgseinwohner (Motzen)

Le problème des „Moţi".

Les „Moţi" sont des roumains qui habitent une certaine region montagneuse dans l'Ouest du pays

Pour faciliter la vie şi dure de cette population, on a preconisé diverses manieres d'actionner. D'aprés l'auteur du present article la plus efficace serait l'ouverture d'un systéme bien articulé de routes et de voies ferrées

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

PAZNICII DE VÂNĂTOARE

de Ing. C. DAN

Revin asupra unei probleme care s'a mai desbătut, dar care cred că în situaţia actuală are o importanţă deosebită pentru Corpul Silvic.

Toate manifestările noastre se bazează pe realizările „celulelor exterioare", realizări proiectate, controlate şi susţinute bineînţeles de Centru. Aceste „celule" sunt ocoalele silvice, cari sunt singurele cari activează numai în direcţia şi permanenta legătură cu pădurea.

La aceste celule nu s'a putut concepe, mai înainte chiar, şi în special în ultimii ani, aplicarea programelor pe teren fără ajutorul personalului silvic inferior (brigadieri şi pădurari).

Inainte de răsboi să zicem că aveam personal inferior suficient, cu toate că nu aceasta era situaţia la toate Ocoalele.

Din anul 1940 începând majoritatea Ocoalelor au început să se desorganizeze din acest punct de vedere din cauza concentrărilor şi mobilizărilor.

Pe câmpul de luptă au căzut deasemeni nenumăraţi brigadieri şi pădurari.

Numărul personalului inferior a scăzut, însă programele s'au amplificat, aşa cum n'au mai fost nici odată până acum. După normele în vigoare, mobilizaţii pentru lucru admişi sunt insuficienţi numericeşte faţă de nevoile reale ale serviciului.

Sunt unităţi cu bugete de 20 până la 80 milioane şi mai mult, anual, cari execută programele de lucru cu 1 până la 2 brigadieri şi 10—15 pădurari.

La această situaţie se mai adaugă aceia că din cauza descomplectărei personalului de cancelarie şi a înmulţirei lucrărilor de birou și a numeroaselor situații în termene fixe, inginerul șef al ocolului este obligat tot mai mult a executa lucrări de cancelarie, și a neglija complect terenul.

La majoritatea ocoalelor se lucrează din zori până târziu în noapte, fără răgaz — sărbătoare, concediu, etc.

Este o muncă de sacrificiu pe care o înțeleg toți acei ce au trăit-o sau au văzut-o de aproape și care ar trebui să fie recunoscută și răsplătită cel puțin moralmente.

Cu toate că regulamentul interzice, s'a ajuns, din cauzele arătate mai sus, ca personalul inferior să execute pe teren lucrări technice de mare importanță și răspundere și s'a constatat în majoritatea cazurilor că acest personal a putut face față mulțumitor nouei situații. Aceasta se explică în parte prin faptul că aceștia și-au acumulat experiențe suficiente în decursul anilor când aveau numai supravegherea lucrărilor.

In consecință nu mi se pare exagerat când spunem că fără brigadieri și pădurari lucrările de silvicultură ar fi greu de executat.

Am făcut această introducere cam lungă pentru a arăta că, în general vorbind, nu s'ar fi putut face silvicultură numai cu codul silvic, personalul superior și mijloace materiale. A fost nevoie și de acest personal inferior.

Trec acum la organizarea vânătoarei.

In acest domeniu cu toate că avem o lege pentru protecția vânatului care conține principiile unei raționale ocrotiri a vânatului, a cărei aplicare se făcea de către Ministerul Agriculturei și Domeniilor prin Direcția Vânătoarei (din anul 1940 numită Direcția Economiei Vânatului) nu s'a putut ajunge la rezultatele scontate.

După unele realizări destul de importante, provocate de Legea Vânatului din 1921, a urmat o perioadă de stagnare și chiar de regres în unele regiuni (vânatul în general s'a împuținat și în unele regiuni speciile importante — cerbul și capra neagră — au dispărut).

Din anul 1937, inspectorul general al vânătoarei, numit atunci (d-l ing. A. Comșia), începe aplicarea unui plan general de redresare a vânătoarei românești.

In anul 1938, tot domnia sa întocmește un program cuprinzând principiile de organizare, care aprobat de forurile superioare, începe să fie aplicat din anul 1940 când i se încredințează conducerea Direcției economiei vânatului.

Conform acestei politici cinegetice urma printre altele să se dea o deosebită atențiune „creerei de material uman pregătit în arta gospodăriei vânatului".

Fără personal pregătit, nici cel mai bun program nu poate da roadele așteptate.

Mă voiu ocupa aici numai de personalul inferior adică de brigadierii de vânătoare.

Așa cum nu putem concepe gospodărie silvică fără personalul inferior, tot așa nu se poate concepe o gospodărire și ocrotire rațională a vânatului, fără paznicii (brigadierii) de vânătoare.

Fosta Școală de brigadieri de vânătoare din Sighet, înființată după stăruința decedatului profesor Gh. Nedici, s'a desființat nefiind suficient susținută și deoarece absolvenților nu li se asigura plasamentul.

Atât legea vânatului cât și contractele tip obligau pe proprietarii de fonduri și pe arendași de a ocroti vânatul în care scop trebuiau să angajeze paznici. Aceste bune măsuri n'au ajuns însă a fi aplicate decât parțial, din lipsa de paznici cu școală, (aceștia și așa puțini, s'au pierdut alegând alte meserii).

Proprietarii de fonduri de vânătoare, conștienți, cât și societățile sau chiar vânătorii corecți înțeleg astăzi ca nu se mai poate concepe gospodărie cinegetică fără ocrotirea vânatului. Însă trecerea la realizări se lovește de lipsa de personal de pază specializat.

Această problemă nu se poate nici rezolva definitiv într'un an, dar nici nu poate fi amânată.

A se înființa astăzi o școală specială, nu ar fi potrivit.

Singura și cea mai potrivită soluție este următoarea, arătată de altfel și de d-l Ing. A. Comșia încă din anul 1938, deoarece nu reclamă cheltueli noui: Pregătirea personalului de vânătoare să se facă în școalele de brigadieri silvici, prin amplificarea cursurilor și practicei necesare, de vânătoare. Școala de brigadieri are în prezent durata de 2 ani. Să se înființeze un al treilea an, pentru specializare, care să poată fi urmat numai de elementele ce corespund din toate punctele de vedere acestei specializări și pentru care cer multe aptitudini.

Şcoala ar putea fi subvenţionată din Fondul Vânătoarei, având şi teren didactic la dispoziţie.

Absolvenţii secţiei cinegetice să aibă aceleaşi drepturi ca brigadierii silvici, pentru ca în cazul ocupărei posturilor de specialitate cinegetică la particulari, aceştia să poată intra în serviciul statului sau particularilor ca brigadieri silvici.

Direcţiunea Economiei Vânatului se va îngriji pentru crearea de posibilităţi de plasare a acestor brigadieri silvico-cinegetici. Aceste posibilităţi, le vedem într'un viitor apropiat foarte largi, aşa că pentru cel puţin un deceniu vor exista plasamente sigure.

La şcoala de brigadieri dela Brăneşti s'a luat din anul trecut buna şi folositoarea iniţiativă de a se da o cât mai largă importanţă chestiunilor vânătoreşti. In afară de cursurile în legătură cu aceasta ştiinţă, cei cu aptitudini au fost trimeşi şi au executat practica de vară la unităţi importante din acest punct de vedere (de exemplu ocoalele cu fasanerii, cu terenuri de munte bine amenajate), unde aceşti elevi au fost puşi efectiv la lucru.

Este fără îndoială un mare progres, însă ori câtă bunăvoinţă ar avea şcoala şi elevii, programul şcoalei nu permite a se face mai mult.

Prin complectarea şcoalei de brigadieri în sensul arătat mai sus, s'ar umple un mare gol şi s'ar realisa astfel unul din ţelurile politicei cinegetice.

Orice întârziere în aplicarea unor măsuri, găsite şi recunoscute ca necesare, se resfrânge nefavorabil asupra economiei vânatului.

Die Jagdaufseher.

Les gardes-chasse.

Quelques considérations sur les gardes-chasse. L'auteur propose que les eleves des ecoles de brigadiers forestiers reçoivent — pendant une année entière — des connaissances approfondies sur les problèmes de chasse et de pisciculture dans les eaux de montagne.

CRONICA

INTERNĂ

● Radio.

In ziua de 10 Febr. a. c. ora 17, la Radio-Bucureşti, în cadrul orei „Viaţa noastră culturală" D-l Em. Bucuţa, director g-ral în Minist. Culturii Naţionale, a ţinut o conferinţă în care are cuvinte de apreciere pentru Societatea noastră, de recunoaştere pentru acţiunea silvicultorilor în general, de idealizare a vieţii la pădure.

Pentru ca cetitorii noştri să-şi poată da seama cum ne văd pe noi şi acţiunile noastre, cei ce ne privesc din afară, dăm în rândurile ce urmează un fragment din conferinţa D-lui Bucuţa.

Red.

„Poate că n'aţi fost cu mine spre Fierbinţi şi spre Prahova, prin pădurea tăcută de sute şi sute de mii de stejari, a străvechei Vlăsii. Atât s'a mai păstrat din codrul românesc de odinioară, în care ne vine din adânc de vremuri, nu numai amintirea fiinţei, cu acest nume al altei limbi, pentrucă Vlăsia înseamnă Valahia, dar şi înfăţişarea, mai târziu, cu totul schimbată, de mâna omului sau de călătoria soarelui, a pământului nostru.

Pârtii nesfârşite, în linie dreaptă, tăiate de pădurari pentru aer şi pentru pază, se deschideau deodată ca nişte drumuri împărăteşti. Când mă apuca noaptea pe ele, cerul se aprindea deasupra cu puzderia lui de stele, tăiat şi el într'o pârtie dreaptă, între coroanele copacilor, ca o cale a laptelui sistematizată. Incepeau privighetorile.

De atunci am umblat prin pădurile de sălcii umflate de apă şi într'un veşnic freamăt, ca şi cum n'ar sta înfipte în pământ, ci s'ar ridica din fluviu şi ar fi purtate de el, de pe malurile Dunării şi din Deltă. Şi m'am strecurat, ferindu-mă de cleiul lor mirositor, prin aleile pitici de jneapăn dela 2000 de metri, am sărit din buştean în buştean, pornite pe râurile de munte către joagăre, şi m'am trezit şi eu făcând cuiburi pe coaste şi sădind puieţi pe locuri desgolite. Dar nicăieri n'am simţit pădurea ca în această Vlăsie, care parcă este toată Ţara românească şi a pătruns cu proverbul ei în limbă, ca o pildă de semeţie şi de libertate. Acolo ar trebui poate cetite cărţi, cum este noul volum scos de Societatea „Progresul Silvic" şi de Institutul de Cercetări şi experimentări forestiere, „Economia forestieră generală", de d-l Ilie C. Demetrescu, doctor în pădurărie. S'ar simţi atunci că nu este vorba în el de o rece prezentare tehnică, plină de termeni respingători şi de coloane de cifre, ci de o ştiinţă verde şi veselă, care vrea să răspândească nu numai dreapta cunoaştere, dar şi iubirea pădurii. Cartea aceasta nu este singura, scrisă şi tipărită cu acelaş gând. Aceşti specialiști ai codrului sunt în acelaș timp oameni de știință și oameni de poezie. Cântecul lor de frunză verde, în lungul și în latul țării, este apărarea și preamărirea copacului. După ei, pământul ar trebui acoperit numai cu dumbrăvi sfinte, ca în vremurile păgâne ale închinătorilor la acest copac, sau în vremurile mai de dincoace ale împărțitorilor de dreptate sub frunzișul lui și legați printr'un fir nevăzut de cei dintâi. Face bine o asemenea râvnă. Foaia de hârtie tipărită se încălzește sub degete și se face altfel înțeleasă. Nimeni poate nu ține mai mult la obiectul cercetării lui decât acești silvici.

„Progresul silvic" este o societate alcătuită din ingineri forestieri, pentru ocrotirea, ca toate cele asemănătoare ei, a intereselor profesionale. Spre deosebire însă de alte Societăți cu acest scop, ea nu se oprește la oamenii care o alcătuesc, ci pătrunde până la problema care-i face cu putința și-i adună. De aceea la locul întâiu al preocupărilor stă pădurea și abia la locul al doilea tehnicienii ei cu grijile lor, de încadrare, de aprovizionare cu alimente și de petrecere, spirituală sau socială. Am fost și eu, nu odată, la conferințe sau la consfătuiri în sala de adunări a Palatului Societății, cu statuia lui Tache Ionescu în ferestre, a omului care în afară de activitatea advocățească și politică, a iubit într'atât pădurea și muntele încât a lăsat să fie îngropat sub brazii întunecați ai Mănăstirii Sinaia și a dat numele lui unei poteci de piatră spre Bucșoiu. Este, fără să se fi gândit, nici el nici ei, omul acestor ingineri și stă în fereastra lor la locul lui. Institutul de Cercetări în schimb și cum îi arată numele, este o prelungire și o creștere a Facultății de Silvicultură, adăpostită acum de Politehnica din București. Eu o știu de când n'avea această titulatură măreață și de cutremur. Ne duceam, ca să ne întâlnim colegii sau prietenii, acum treizeci și mai bine de ani, când eram și noi studenți, în pădurea Brăneștilor, la casa albă cu internat, săli de curs, răzoare de trandafiri și pârtii luminoase de vlăsie, numite cu nume de mari silvicultori români; mai văd în amintire o scândurică scrisă verde: Aleia Grunau. Ne duceam uneori pe jos, până intram în răcoarea și umbra copacilor. Lacul dela mănăstirea Pasărea era jumătate în pădure. Ne înfrumusețam viața pentru o clipă cu această sihăstrie de tinerețe și de voie bună. Astăzi locurile s'au mai părăginit și casa de pe vremuri, mai bătrână de toată bătrânețea noastră, adăpostește o școală de brigadieri, pe când școala înalta de altădată învață între blocurile și asfaltul Bucureștiului. Nu mai miroase în clasele ei a frunză nouă și nu mai intră pe geamurile deschise cântecul de cintezoi și de mierle. Dar Societate și Institut de Cercetări se unesc adeseori, ca în cartea care-mi dă prilejul să le amintesc pe ele și marea lor dragoste, pădurea, pentru o asemenea lucrare de trezire a omului pădurii din noi, Românii. Pădurea face parte din istoria noastră mai mult poate decât din istoria oricărui alt popor european și trebue să ne înduioșem de ea, ca de un leagăn. Cântărețul popular a știut aceasta, când și-a împodobit toate cântecele cu frunză verde și a împins pe Eminescu, în Călin și în alte poezii, să ne înconjure de păduri de aramă și de argint.

Emanoil Bucuța

● Serbarea sădirii arborilor la Brăneşti.

Intre mijloacele folosite pentru ţinerea vie in mintea poporului a rostului pădurilor, este şi Serbarea Arborilor, pe care o putem socoti impământenită la noi.

La Bucureşti ea a fost organizată anul acesta din iniţiativa administraţiilor silvice. Ca şi până acum ea s'a desfăşurat in pădurea Pusnicul din ocolul silvic Brăneşti, având loc in ziua de 17.IV. a. c.

Au participat oficialităţi, diferiţi delegaţi ai Instituţiilor din Bucureşti, particulari, profesori şi studenţi ai Facultăţii de Silvicultură, Şcoala de brigadieri silvici şi elevii Şcoalei primare din Brăneşti şi parte din populaţia din imprejurimi.

După oficierea unui serviciu religios de către un sobor de 5 preoţi, au cuvântat asupra insemnătăţii pădurii: d-nii prof. M. Drăcea preşedintele Societăţii Progresul Silvic, Ion Antonescu Secretar general la Ministerul de Agricultură şi Domenii, Ing. Cezar Cristea şi preotul T. Drăghicescu

Redăm, mai jos, in intregime cuvântarea d-lui prof. M. Drăcea:

„La venirea primăverii, nici o putere din lume nu poate opri mugurii să plesnească şi tinereţea să reiasă afară, spre a se infrăţi din nou cu temeiul cel mai veşnic al neamului nostru, cu pământul, cu pădurea şi cu câmpul. Vremurile de azi, oricât de grele, nu ne-au impiedicat de a ne aduna iarăşi aci, din toate părţile şi de toate vârstele, pentru sărbătorirea sădirii arborilor, simbolul primăverii şi al tinereţii.

„Se implineşte curând o jumătate de veac, de când marele Harel a aruncat sămânţa acestei serbări. Cum spune şi parabola Mântuitorului, multe seminţe au aşteptat in pământ multă vreme, dar n'au pierit. Căci, se implinesc azi, 20 şi mai bine de ani, de când această serbare a sădirii arborilor se desăvârşeşte pe fiecare zi ce trece şi in intindere şi in adâncime. Numai intr'acest loc multe zeci de mii din tinereţea capitalei, au venit aci să se incălzească la primele raze ale primăverii, să sădească arbori şi să se insufleţească de generozitatea firii şi pământului românesc. In sufletul tuturor — suntem convinşi — a incolţit sămânţa aruncată, sămânţa iubirii de arbori, de păduri şi de pământul ţării. Şi era nevoie să se samene această sămânţă in sufletul fraged al copiilor, fiindcă, trebue să se ştie, poporul român a păcătuit faţă de pădurile sale.

„Neamul nostru dacă vrea să-şi aşeze temeinic edificiul culturii sale de viitor, trebuie să se intoarcă curând la rosturile fireşti ale pământului pe care destinul ne-a chemat spre a ne implini menirea noastră.

„Acesta este, in ultimă analiză, sensul acestei serbări, care ne infrăţeşte cu toate popoarele luminate din lume, cari inţeleg in fine, că pădurile trăiesc nu numai cu căldura soarelui, dar şi cu roua inimii omeneşti

„Sămânţa semănată odată a prins.

„Dvs. sunteţi azi neofiţii acestei mişcări. Ca neofiţi şi ca oameni cu răspundere faţă de viitorul acestui neam şi de viitorul acestei generaţii tinere, Dvs. — suntem azi perfect convinşi — ne veţi depăşi pe noi și în energie și în convingerea și în eficiența cu care veți lua în mână și veți desăvârși această operă de durată, dar monumentală a educației forestiere a poporului român. Aceasta o mărturisiți și Dvs. astăzi, venind în mijlocul copiilor plantatori de arbori.

„Când fiecare copil din această țară va tresări numai când aude sau vede scris cuvântul de pădure, numai când fiecare copil din această țară va înțelege cât timp trebue să treacă de când se sădește un arbore și până când vine fireasca vreme a doborîrii lui, numai când fiecare tânăr va înțelege ce înseamnă tăierea peste măsură a pădurilor și urmările despăduririi coastelor, numai atunci poporul nostru își va fi găsit, în sfârșit, unul din cele mai adânci temeiuri ale existenței și permanenței sale: înțelegerea pentru păduri și respectul pentru pământul țării. Și numai atunci, părintele va putea să privească cu încredere viitorul copilului său, care îi transmite, mai departe, și numele și tradiția de familie.

„In credința că, prin grele încercări, noi ne găsim drumul cel drept spre un viitor strălucit, să ne îndreptăm azi gândurile spre simbolul neamului întreg, spre Cel ce din rândurile copiilor și plantatorilor de ieri pe aceste locuri, a fost ridicat de destinul cel bun al neamului pe treptele Tronului".

*

Luând apoi cuvântul D-l I. Antonescu Secretar general la Ministerul Agriculturii și Domeniilor a spus următoarele:

„Prezența Domniilor Voastre într'un număr atât de impunător denotă atențiunea tot mai stăruitoare ce se consacră activității silvice a Ministerului de Agricultură și Domenii.

„Această activitate, ținem să subliniem, constitue o preocupare continuă și de frunte a Departamentului nostru.

„Și este firesc să fie astfel, căci pădurea formează unul din marile rezervorii de bogăție și de vitalitate a țării noastre. Iar menținerea și pentru viitor a acestui neasemuit tezaur, — mai ales în epoca noastră de amplă desvoltare, când materia primă e tot mai lacom consumată de imperativele civilizației, — cere pentru menținerea unui echilibru sănătos, pe lângă o desăvârșită pricepere tehnică, o veghe neobosită și o parte din însăși sufletul nostru: iubirea de natură.

„In această acțiune — al cărei program Ministerul Agriculturii ține să fie cât mai riguros înfăptuit, inginerii silvici au prilejul să se bucure de cea mai înaltă satisfacție: atențiunea continuă pe care însuși Mareșalul Conducător o acordă, într'un mod am putea spune pasionant, acestei activități.

„Aici, la Pustnicul, tradiția sădirii anuale a arborilor s'a înscăunat temeinic. Iar temeinicia ei este dată de un exemplu august, pe care cu emoție și mândrie firească ținem să-l pomenim acuma. Aici, în această pădure se află arborele tânăr sădit de însăși mâna Aceluia, care ieri Mare Voevod de Alba Iulia, Principe aureolat ca în minunea unui basm, este astăzi Regele glorios al Țării noastre încrâncenate într'o luptă măreață. Dealtfel, Regele nostru tânăr n'a făcut altceva decât să fie pe linia tradițională a bunicului și străbunicului său, care au înțeles întotdeauna să dea pădurii româneşti tot largul lor sprijin şi să introducă în preocupările lor auguste, dragostea mare pentru codrul nostru naţional.

„Şi pădurea tânără care a prins viaţă din acest înalt exemplu, îşi va purta hotarul desişului ei tot mai departe, cu fiecare generaţie, cu fiecare rând nou de tulpină, întinzându-se până departe peste munţi şi văi, până la hotarele românismului etern pe aceste meleaguri.

„Fie deci ca sărbătoarea de astăzi să însemne pentru toţi un legământ în faţa codrului — acest „frate al românului" cum spune balada poetului — şi să fie ca acţiunea destoinică pe care o întreprind silvicultorii noştri să ducă la cele mai bune roade, pentru mulţumirea lor şi pentru restaurarea patrimoniului forestier al naţiunii".

•

După cuvântări, s'a plantat de către participanţi o poeniţă din numita pădure, după care s'a servit, potrivit obiceiului, o masă la pavilioanele din pădurea Pusnicul. La această masă au luat cuvântul d-nii: Prof. M. Drăcea, I. Antonescu şi Stelian Popescu directorul ziarului Universul.

Trebue să adăogăm că desfăşurarea serbării a fost redată, uneori destul de amplu, de mai toate ziarele din Bucureşti. Reţinem în plus articolul „Arborii" publicat în Timpul (din 19.IV.1943) de d-l Prof. I. Simionescu preşedintele Academiei Române, precum şi articolul „Serbarea pomilor" din Universul (22.IV.1943) semnat de d-l G. Tăslăoanu.

Serbarea a fost filmată de operatorii Oficiului Naţional de Turism şi redată pe ecranele cinematografice.

Demn de reţinut este faptul că această manifestare nu a fost izolată. In seara aceleiaşi zile, d-l Prof. M. Drăcea a ţinut la posturile noastre de radio, o conferinţă intitulată „Pădurile". Conferinţa a făcut parte din ciclul „Permanenţele economiei româneşti". Şi această manifestare a avut un ecou deosebit în presa bucureşteană; semnalăm articolul „Pădurile" publicat de ziarul Universul (8.V.1943) sub iniţialele H. I.

O zi mai târziu (18.IV.1943) d-l G. Mugur a ţinut tot la radio o foarte frumoasă cuvântare intitulată: „Florile şi arborii", fiind urmată de muzica inspirată de pădure.

•

Nu putem şti de ce amploare s'a putut bucura această serbare în restul ţării. Informaţiuni ne-au venit doar de la Craiova, unde s'a desfăşurat cu sprijinul organelor Direcţiei Silvice Copa şi ale Inspectoratului de regim silvic din localitate.

● Separarea patrimoniului forestier din zonele inundabile.

In zona inundabilă a Dunării, unde se întâlnesc aproape în acelaşi loc interese deosebite, cum sunt cele forestiere, piscicole, agricole, zootehnice, până de curând avea — din punct de vedere administrativ — prioritate Administraţia pescăriilor. Administraţia silvică, deşi avea asupră-şi pădurile, nu putea — după ştiinţa mea — hotărî asupra terenului ocupat de păduri. Ceva mai mult, Pescăriile aveau dreptul de a învoi vitele la pășune și în zona păduroasă. De aici decurgeau pentru păduri o seamă de inconveniente de natură culturală.

Dorința de atâtea ori exprimată de Casa Pădurilor, în vederea separării patrimoniului în această regiune, a avut, în sfârșit, de curând o rezolvare favorabilă. Prin decizia Ministerului de Agricultură și Domenii (Nr. 11029 din 27.II.1943 publicată în Mon. Of. Nr. 74 din 29.III 1943) s'a hotărît, această separare de patrimoniu. Trebue să precizăm că decizia a fost precedată de o înțelegere între Casa Pădurilor Statului și Administrația Pescăriilor, consemnată într'un Proces-Verbal cu data de 16 Noembrie 1942.

Prin această decizie, terenurile din zona inundabilă a Dunării și din partea inferioară a afluenților ei, ocupate de pădurile existente, sau cele ce vor lua ființă pe cale naturală și artificială, inclusiv poienile recunoscute ca atare la separarea patrimoniului — separare ce se va executa pentru întreaga zonă inundabilă — trec în patrimoniul, administrarea și exploatarea Casei Pădurilor Statului. Restul terenurilor din aceiași zonă rămâne în patrimoniul, administrarea și exploatare Direcției Comerciale a Pescăriilor.

Se precizează că prin „zonă inundabilă" se înțelege suprafața ocupată de apele de inundație din 1897, iar prin păduri se înțeleg asociațiile de arbori și nicidecum arborii izolați, răspândiți în această zonă sau șirurile de arbori existenți pe malurile canalelor, privalelor și gârlelor ce brăzdează zona inundabilă.

Renișurile de orice esență, afară de cătină, care vor lua naștere pe viitor pe nisipurile (nisipiștele) de pe malurile joase ale Dunării și ale afluenților ei, deasemenea vor intra de drept în patrimoniul forestier. Renișurile ce vor lua ființă pe alte terenuri interioare mai depărtate de malurile apelor curgătoare, se vor trata de la caz la caz. Renișurile ce ar lua naștere pe vetrele bălților, jepcilor și canalelor, privalelor și gârlelor, se pot distruge de către Parid, fără ca Adm. Pădurilor să se opuie.

Arborii izolați existenți împrăștiați în zona inundabilă, sau cei ce se vor mai instala, aparțin Casei Pădurilor. Arborii izolați ce se găsesc în restul bălților și jepcilor pescuibile se pot tăia sau distruge de Parid. La fel cu arborii izolați din albiile și malurile canalelor, privalelor și gârlelor care împiedică circulația pe maluri sau întinsul instrumentelor de pescuit.

Materialul lemnos din întreaga zonă inundabilă se valorifică de Casa Pădurilor.

Pentru lucrările de împădurire necesitate de apărarea națională, locurile se vor determina de delegații ambelor administrații, porțiunile respective urmând să treacă în patrimoniul Caps.

Casa Pădurilor este obligată să deschidă drumuri de trecere prin păduri pentru vite și vehicule, pentru ca exploatarea piscicolă și agricolă să nu fie stingherită.

Casa Pădurilor poate construi poduri de trecere peste privale și gârle, dacă exploatarea forestieră o cere; ele se vor face însă după tipul recomandat de Parid, pentru a evita întreruperea circulației pe ape.

Pescuitul din întreaga zonă inundabilă aparţine Paridului.

Exploatarea terenurilor (arături, fâneţe, păşuni, stufării şi tăriei din întreaga zonă inundabilă, aparţin exclusiv Paridului.

Păşunatul vitelor în zona inundabilă este rezervat exclusiv Paridului, însă numai pe terenurile ce-i aparţin, cu paznici, pentru ca domeniul păduros să nu fie încălcat. Nu se vor învoi capra şi porci decât pe porţiuni izolate complet şi mult depărtate de păduri.

Paridul poate deschide canale, privale şi gârle noi, precum şi executa orice lucrare de ameliorare pe orice porţiune din zona inundabilă.

Organele ambelor Instituţii, pescarii şi muncitorii au libertatea să circule peste tot în zona inundabilă, cu piciorul sau cu vehicule.

Executarea întregei decizii se va face de comun acord prin organele locale exterioare ale ambelor părţi. Orice neînţelegere se va soluţiona de către autorităţile superioare, care vor fi sesizate în acest scop.

Noi socotim această separare de patrimoniu drept un pas important în ce priveşte cultura şi exploatarea pădurilor din zona inundabilă.

● Constatarea executării lucrărilor cerute de unele articole din legile de reformă agrară.

Prin art. 14 din legea de reformă agrară din 1921 pentru vechiul regat şi art. 18 din aceea pentru Ardeal s'a prevăzut că pământul des inundabil, mocirlos, neproductiv, râpile, nisipurile, precum şi albia râurilor, pot fi expropriate în întregime, fără considerare de întindere, în vederea îmbunătăţirii împăduririi lor de către Comună sau Stat.

Dacă proprietarii respectivi se obligau să facă singuri aceste îmbunătăţiri timp de 10 ani, Comitetul agrar putea să scutească de la expropriere aceste terenuri, punând şi sancţiuni în caz de neîndeplinire.

Legea nu a indicat însă organul chemat să constate executarea acestor lucrări.

Prin prevederile articolelor din legile amintite au fost scutite de la expropriere 68.625 ha, din care au fost îmbunătăţite 63.475 ha. Restul de circa 5.150 ha sunt cu lucrările neefectuate.

Printr'un decret lege publicat în Mon. Of. Nr. 78 din 2.IV.1943, se acordă o prelungire de cel mult 10 ani proprietarilor cari nu s'au executat până acum. Această prelungire se acordă, la cerere, de o comisie constituită dintr'un membru al Curţii de Casaţie, un membru al Curţii de Apel şi un agricultor membru al Academiei de agricultură. Aceiaşi comisie poate hotărî asupra rapoartelor organelor tehnice de specialitate în legătură cu scoaterea de sub expropriere a terenurilor unde s'a constatat că s'au executat lucrările.

În cazul când nici în noul interval de timp acordat, proprietarul nu execută lucrările, atunci prin decizie ministerială se vor pune în aplicare sancţiunile prevăzute în hotărîrile de expropriere, sau în cazul când nu sunt prevăzute, terenurile să fie expropriate potrivit dispoziţiunilor legii respective pentru reforma agrară, cu preţul acolo stabilit.

● Consiliul permanent al învățământului silvic mediu și inferior.

De curând a luat ființă (Mon. Of. 95/943) în cadrul Ministerului de agricultură și domenii pe lângă Direcția Silvică, un Consiliu permanent al învățământului silvic mediu și inferior prevăzut de art. 18 din legea pentru organizarea învățământului silvic.

El urmează să avizeze asupra următoarelor chestiuni:

a) Stabilirea principiilor generale, după care trebue condus învățământul silvic mediu și inferior.

b) Stabilirea, modificarea și armonizarea programelor analitice ale cursurilor și lucrărilor practice;

c) Înființări, grupări, modificări și suprimări de cursuri, de lucrări, de laboratoare, de ateliere, etc.:

d) Aprobarea manualelor didactice;

e) Recomandarea inginerilor silvici propuși ca profesori;

f) Diferite alte chestiuni importante interesând bunul mers al acestui învățământ, propuse de membrii Consiliului permanent și de Direcția Silvică.

Acest consiliu se adună obligatoriu de cel puțin două ori pe an, înaintea începerii anului școlar și la finele acestuia, putând fi convocat ori de câte ori va fi nevoie.

Pentru încheiere, amintim că înființarea acestui Consiliu a determinat pe d-l Pamfil Șeicaru directorul ziarului Curentul să scrie un articol (în ziua de 24.IV.1943) intitulat „Personal ajutător", constatând că aceasta „este dovada unei continuități de organizare a elementelor necesare soluționării uneia dintre cele mai grave probleme ale pământului românesc: pădurile".

Și de data aceasta directorul ziarului Curentul are pentru corpul inginerilor silvici cuvinte elogioase de apreciere, și D-sa adaugă în continuare: „Nu-i suficient să ai un corp ingineresc de elită, străbătut de un rar simț de răspundere, cum este cel silvic; pentru o acțiune de mari și durabile înfăptuiri se simte nevoia unui personal ajutător care asigură condițiunile tehnice ale împăduririlor".

„Este adevărat — spune d-sa în continuare — că spre deosebire de corpul inginerilor agronomi, ale căror sforțări se izbesc de absența unui personal ajutător bine pregătit, corpul inginerilor silvici a recrutat din timp brigadieri și pădurari instruiți potrivit chemării lor. Dar în măsura în care problema s'a impus preocupărilor superioare ale Statului, în măsura în care s'a elaborat un vast program de replantări, s'a simțit necesitatea organizării personalului ajutător numeric și tehnic corespunzător acțiunii proectate. Înființarea consiliului permanent al instrucțiunii silvice, medii și inferioare, premerge pregătirea serioasă a personalului ajutător".

„Nu multă și variată pospăială de cunoștințe — defect pe care îl întâlnim la învățământul agricol mediu și inferior, defect de care n'au isbutit să se elibereze agronomii — ci cunoștințe restrânse strict la cadrul chemării lor, dar cunoștințe temeinic asimilate".

In finalul articolului, d-l Şeicaru ţine să repete că de problema pădurilor este strâns legată aceea a apelor. Interesele vitale ale ţării cer în această privinţă unitate de comandament: ape şi păduri. „Este o singură sforţare, un singur obiectiv, iar despărţirea în două comandamente deosebite reduce din eficacitatea sforţărilor ce se fac”.

● Ape şi păduri.

Nu odată, d-l Şeicaru directorul ziarului Curentul a atras atenţiunea celor ce trebue să audă, asupra legăturii ce există între ape şi păduri, iar ca urmare asupra necesităţii ce să se traducă şi în ordine administrativă. In paginile acestui caet de revistă, am mai pomenit un articol al directorului ziarului amintit tratând aceiaşi ideie. In cele ce urmează, semnalăm un alt articol al d-lui Şeicaru (Probleme locale, probleme generale) din 1 Mai 1943, în care, se reliefează situaţia agonizantă a oraşului Bârlad, datorită şi inundaţiilor râului Bârlad, care de la 1920 se ţin lanţ.

Arătând că Statul nu este nepăsător faţă de problema apelor, dovada făcând-o fondurile înscrise în acest scop la diferite Departamente şi administraţii, — d-l Şeicaru constată totuşi că rezultatele sunt în disproporţie cu cheltuielile. Aceasta — spune D-sa — „verifică mereu lipsa unei unităţi de comandament, pe care o exeperienţă multiseculară a altor state a impus formula: ape şi păduri. Nu separate, ci unite într'o comandă, care să sistematizeze lucrările, să coordoneze sforţările, să limiteze progresul răului, care-şi află origina în tăierile nesocotite ale pădurilor. Orice încercare am face, nu vom izbuti să realizăm nimic, atâta vreme cât întârziem să încadrăm unitar problema, atât în examinarea ei, cât şi în soluţii: ape şi păduri”.

● Politica de împăduriri.

Anul acesta distribuirea premiilor agricole s'a făcut în prezenţa d-lui vice-preşedinte al Consiliului de miniştri şi a d-lui ministru al agriculturii şi domeniilor.

Cu acest prilej, d-l vice-preşedinte al Consiliului a ţinut un discurs privind politica de încurajare a agriculturii de către guvernul actual.

In acest discurs, a pomenit în treacăt şi următoarele în legătură cu politica de împăduriri a guvernului: „Cum aşi putea să nu menţionez în activitatea acestor doi ani şi jumătate şi politica de împăduriri, care trebue să restitue ţării româneşti o bogăţie pentru care n'am avut destulă conştiinţă ca s'o apărăm, deşi aceste păduri reprezentau nu numai un isvor de bogăţie pentru neamul nostru, dar o cetate care ne aminteşte veacurile în care nimeni nu ne-a putut îndepărta de aci”. (Curentul, Nr. 5442 din 11 Aprilie 1943).

● Ei ştiu una şi bună: păşunatul în păduri.

Păşunatul vitelor în păduri este una din acele probleme care s'a desbătut îndelung, nu numai de noi, dar chiar şi de alţii, în imprejurări diferite. Nu însă zadarnic, căci din partea celor ce poartă răspunderea rosturilor din ţara noastră, s'a putut ajunge în ultimul timp la înţelegerea adevăratei stări de lucruri, care a dus la interzicerea păşunatului, ce an de an se admitea „în mod excepţional". Acel excepţional devenind regulă.

Cu populaţia satelor — acea care s'a folosit de păduri în acest scop — lucrurile merg greu. Trebue să mărturisim că nu s'a cruţat nici un mijloc pentru lămurirea acestei populaţii asupra pagubelor suferite de păduri din această practică primitivă. Nu s'a scăpat nici odată din vedere de a se arăta şi căile de urmat pentru compensarea din belşug a nefolosirii puţinului din pădure.

A trebuit să vie acea hotărîre tare a Mareşalului Conducător al Statului, care să trezească lumea la realitate. Nu se mai poate. Deci, trebue să îndreptăm privirile spre ceea ce în mod firesc trebue să hrănească vitele: păşunea, fâneţele, câmpul.

Trebue să recunoaştem că este mult mai uşor să se trimită vitele la pădure — chiar dacă nu găsesc mai nimic de mâncare — decât să se îngrijească de îmbunătăţirea păşunii şi fâneţii. De aceea a fost necesară această hotărîre tare, care să curme odată pentru totdeauna accesul în păduri şi să îndrepte lumea să facă ceea ce trebue făcut.

Ulterior deciziei pomenită, Mareşalul Conducător a ordonat pedepsirea locuitorilor unei comune de pe valea Prahovei, care au trimis vitele lor la păşunat în pădurea limitrofă.

Deci, nu este nimic de glumă şi nimic trecător cum şi-ar fi putut unii închipui.

Cu toate acestea, din anumite părţi ale ţării se stăruie în a se cere păşunatul în păduri, crezând că doar doar, cum era obiceiul, ceea ce s'a hotărît, n'o fi chiar serios. Iată spre pildă, de curând, s'a putut citi în ziarul „Curentul" din 21.IV.1943, la rubrica „Văzute şi Mărturisite", solicitarea repetată a locuitorilor din couma Ghimpaţi (jud. Vlaşca) de a li se îngădui păşunatul vitelor în pădurile statului. Şi, ca să arate că nu sunt chiar aşa de lipsiţi de cunoştinţe în materie, ei cer să se păşuneze doar „în acele păduri ce au un anumit număr de ani şi deci nu au a suferi de pe urma păşunatului". Ca şi când, după credinţa lor, acele păduri n'ar avea de suferit nimic.

Suntem pentru continuarea campaniei de lămuriri a populaţiei satelor noastre. Aceasta însă trebue susţinută de interdicţia accesului vitelor în pădure. Altfel, toată strădania va fi zadarnică.

● Readucerea în patrimoniul comunelor a porţiunelor de islazuri înstrăinate ilegal.

In vedereea propăşirii ramurei de producţie animală a ţării, prin legile de reformă agrară din ultimul timp, s'a căutat să se satisfacă pe cât a fost cu putinţă nevoile tuturor comunelor.

Intre timp însă porţiuni de islazuri, cari azi se ridică la o suprafaţă totală de 5500 ha, au fost înstrăinate de la scopurile pentru care au fost afectate.

Nevoia crescândă de păşuni, a făcut să se îndrepte privirile spre readucerea acelor terenuri înstrăinate ilegal, în patrimoniul păşunilor. In acest scop s'a întocmit un decret-lege (Nr. 397 din 18.II.1943 publicat în Mon. Of. Nr. 42 din 19.II.1943), în care se prevede o procedură rapidă de revizuire a tuturor înstrăinărilor şi anularea celor ilegale.

Noi să reţinem cifra de 5500 ha islaz înstrăinate ilegal, în afară de înstrăinările legale care s'au făcut pentru cazurile prevăzute de lege.

● Normele de mobilizare agricolă.

Pentru asigurarea aprovizionării armatelor de operaţiuni şi a populaţiei civile, pentru a se asigura aprovizionarea industriei cu materii prime şi a se realiza stocurile de produse agricole şi forestiere pentru export şi rezerve pentru anii agricoli de producţie scăzută, Ministerul de Agricultură şi Domenii, Ministerul Economiei Naţionale şi Ministerul Apărării Naţionale sunt autorizate — în condiţiunile legii pentru mobilizare agricolă publicată în Mon. Of. Nr. 62 din 15 Martie 1943 — să găsească mijloacele cele mai potrivite de organizarea producţiunii agricole şi forestiere în vremuri excepţionale, urmând ca pe temeiul dispoziţiunilor legii amintite, Ministerul Agriculturii şi Domeniilor să alcătuiască planul general agricol.

Organele de aplicare ale legii sunt: a) Comisiunea judeţeană pentru mobilizare agricolă; b) Camera agricolă; c) Serviciul silvic judeţean; d) Comitetul agricol comunal; e) Administratorul agricol comunal; f) Şefii de tarlale; g) Şeful postului de jandarmi.

In compunerea Comisiunii judeţenee intră şi şeful Serviciului silvic judeţean, iar în judeţele unde domeniul forestier ocupă mai mult de 1/3 din domeniul agricol, urmează să mai fie şi un delegat al Administraţiei Casei Pădurilor, precum şi un proprietar de pădure care-şi exploatează pădurea sa, sau, în lipsa unui asemenea proprietar, un exploatator desemnat de prefect după propunerea şefului Serviciului silvic judeţean.

In ce priveşte organizarea muncilor forestiere, Serviciul silvic judeţean întocmeşte planul judeţean de exploatare forestieră, pe baza declaraţiilor proprietarilor sau exploatatorilor de păduri, obligaţi a le da, privitoare la suprafeţele de exploatat, materialele rezultate, nevoile în oameni, în materiale, instalaţii de transport şi capital.

Şeful Serviciului Silvic judeţean poate modifica planul de exploatare individual al fiecărei păduri, pusă în exploatare, potrivit planului general de exploatare al Ministerului de Domenii, ţinând seamă de condiţiile speciale locale.

Dacă proprietarii sau exploatatorii nu întocmesc planurile individuale, Serviciul silvic judeţean va întocmi din oficiu lucrarea.

Legea prevede condiţiile de mobilizare pentru lucru şi rechiziţionarea personalului necesar, precum şi sancţiunile ce se aplică în cazul abaterilor dela lege.

Noi monumente ale naturii.

În Mon. Of. Nr. 57 din 9 Martie a. c. (pag. 2003) s'a publicat Jurnalul Consiliului de Miniştri prin care se declara noi monumente ale naturii şi anume:

1. Un molid (Picea excelsa Link. f. monstruoza) denumit „molidul minune". Este situat în comuna Plosca jud. Rădăuţi.

2. Un stejar monumental (cu o circ. de peste 10 m) situat la 10 km mai spre Est de comuna Solca (Bucovina).

3. Şasesprezece ha de baltă de lângă Sat Chinez în Banat în care cuibăresc stârci. Această suprafaţă declarată monument al naturii se găseşte în 3 puncte diferite:

a) Opt ha la punctul Cotul Morii, unde cuibăresc speciile Ardea purpurea, Ardeola ralloides şi Nycticorax nycticorax.

b) Două ha la punctul Verbuncului.

c) Şase ha la Râtul Mare.

În aceste ultime două puncte cuibăreşte Ardea purpurea.

Se înţelege că toată strădania Comisiei Monumentelor Naturii de a pune la adăpost de împuţinare sau pieire diferite specii de arbori, plante sau animale, nu poate fi cu bun rezultat, decât dacă are concursul tuturora şi mai ales concursul organelor silvice în care pune multă nădejde.

Al. Haralamb

EXTERNĂ

● Dela Centrul Internațional de Silvicultură.

Membrii Centrului au întreprins o călătorie de studii în Slovacia, între 6 și 13 Iulie 1942, sub conducerea d-lui prof. dr. dr. Köstler, Directorul C. I. S.-ului. Escursia a fost prilejuită de invitația guvernului slovac, având drept țel cunoașterea câtorva ținuturi păduroase și industrii ale lemnului mai însemnate din țara respectivă.

Călătoria s'a început printr'o primire la Ministerul Economiei la Pressburg, unde li s'a expus programul călătoriei de către d-l Consilier de Secție superior Ing. J. Klučar. Deasemenea li s'a ținut și o conferință bogată în date statistice asupra economiei forestiere și a lemnului slovace de către d-l Consilier de Secție Bednárčik, delegatul Slovaciei în Comitetul C. I. S.-ului. Lămuriri împlinitoare la aceasta au dat d-nii Klučár și Consilier Ministerial Blattny. Calea aceasta a conferințelor explicative a fost urmată tot timpul călătoriei, în răgazul vizitelor, lucru deosebit de prețuit de către excursioniști.

Cercetarea pădurilor s'a început în regenerările naturale din pădurile de fag ale Fundației Pezinok (Bösig și Malacky). Acolo au avut prilejul să vadă o gospodărie intensivă a unor păduri aproape curate de fag (90%), care este îndreptată și către producțiunea lemnului de lucru. Regenerarea are loc pe cale grădinărită într'o perioadă de 20—30 de ani. S'a urmat cu cercetarea în întinsele păduri de pin ale Direcției militare din Malacky. Este vorba de păduri aproape curate de pin (89%), întemeiate pe cale artificială și a căror regenerare are loc în cea mai mare parte tot pe cale artificială. Potrivit originei și structurii lor, pădurile sunt expuse multor pericole; măsurile de apărarea lor ocupă un loc însemnat în gospodărie. Aceasta este îndreptată, acuma către forme mai naturale de păduri (arborete amestecate corespunzătoare stațiunii).

In Direcțiunea Zvolen, în care s'a urmat călătoria, au fost cercetate păduri amestecate. Regenerările se fac obișnuit pe cale naturală, ajutându-se formațiunea de arborete amestecate cu specii corespunzătoare stațiunii. In Direcțiunea regională a pădurilor Statului Banska Bystrica au fost cercetate, între altele, exploatările marilor căzături și rupturi de furtună din bazinul Sponga și o fabrică de cherestea admirabil organizată (Stiavnička). A mai fost cercetată, deasemenea o pădure virgină, în suprafață de 50 ha., declarată ca rezervațiune naturală. Alte vizite, având obiective de specialitate sau turistice, au umplut un program deosebit de interesant și elogios prețuit de către participanţi. Amintim, astfel: Ocolul de vânătoare al Mareşalului Göring din Carpaţii slovaci, Peştera de gheaţă Dobşan, pădurea oraşului Sovoťa, complexul Tatra Superioară cu păduri ale Statului, comunelor, bisericeşti şi particulare, ş. a.

(După Intersylva, II/568) (254).

● Bibliografia forestieră internaţională.

Potrivit încheierii Comitetului său, Centrul internaţional de Silvicultură a pus în lucru editarea unei sistematice bibliografii forestiere internaţionale, cu începere din anul 1941. Aceasta ar privi „literatura forestieră importantă", publicarea ei urmând a se face după încheierea anului calendaristic. Primul volum, privind literatura anului 1941 a şi fost publicat sub titlul „Bibliographia Forestalis". Constă din 3086 titluri, alese din literatura publicată deocamdată în 21 de limbi. Au fost luate în seamă lucrările independente şi articolele mai însemnate din reviste din câmpul economiei forestiere şi a lemnului, al protecţiei naturii şi vânătoarei. Au fost lăsate la o parte, în principiu, legile, comunicatele oficiale, ştirile din presa silvică şi lucrările de însemnătate locală sau trecătoare.

Cu toate marile greutăţi ridicate de împrejurările timpului, lucrarea a fost cu putinţă în aşa de scurt timp, datorită concursului dat de o parte din comitetele bibliografice naţionale ale Uniunii internaţionale a Institutelor de cercetări forestiere. Fără a se fi ajuns la o înţelegere oficială formală cu Uniunea — din pricina împrejurărilor politice de astăzi — s'a convenit asupra formulei de a se invita oficiile bibliografice naţionale, să pună la îndemâna C. I. S.-ului materialul lor bibliografic — în cazul că lucrul este cu putinţă. In felul acesta, feluritele ţări pot avea extrase din publicaţia C. I. S.-ului, în ce priveşte bibliografia fiecăreia, cu care să-şi îndeplinească îndatoririle de schimb în cadrul Uniunii.

Partea principală a publicaţiei este împărţită din punct de vedere obiectiv — după natura lucrurilor — având şi un registru de autori. In felul acesta, s'a ajuns la o lesnicioasă orientare.

(După Intersylva, II/572). (255)

● Vizita unor funcţionari silvici unguri în Germania.

Dând urmare unei invitaţiuni a Ministrului Pădurilor din Reich, doi funcţionari silvici superiori unguri şi anume, Domnii Consilier ministerial Ing. Rádó şi Consilier silvic Ing. Koller au făcut o călătorie de studii forestiere în Germania în decursul lunilor Iunie şi Iulie 1942. Parte din timp au fost însoţiţi de către D-l Dr. G. Luncz, Şef de Secţie în Centrul Internaţional de Silvicultură dela Berlin-Wannsee. S'au cercetat: Fabrica de cutii din Aggersdorf, Fabrica de plăci de heraclit, Heraklith-Werke, din Simbach a. Inn. In München au fost vizitate: Administraţia Pădurilor Statului, Universitatea, Catedrele forestiere, Institutele de Cercetări forestiere, Fabrica de plăci de fibre lemnoase (Zasafit-

Platten) din Lentkirch, regenerări naturale de molid în Ocolul silvic Leutkirch, instalațiile de impregnat lemnul ale întreprinderii Richtberg & Co din Neuenburg a. Rh., Ocolul silvic Freiburg. S'au cercetat, apoi, o serie întreagă de industrii ale lemnului în Germania de Nord și Vest. Incheierea călătoriei s'a făcut printr'o vizită la Centrul Internațional de Silvicultură și la Ministerul Pădurilor Reichului.

(După Intersylva II/575) (256)

● Preocupări de mare spațiu în câmpul economiei forestiere.

Se știe că în ultimul timp, se fac sforțări de a se înlocui sistemul economiei internaționale liberaliste cu acela al economiei dirijate mărginite la spații mari. In acest sistem, este vorba de o conducere logică a schimburilor principale dintre țări independente politicește, legate însă între ele prin afinități, și interese reciproce. Campioana acestui gând care ar duce la constituirea unor unități economice închegate și voluntare, este Germania. In legătură cu aceste străduințe, a și luat naștere la începutul anului 1942 o Comisie pentru deslegare în comun a împlinirii nevoilor de lemn în cadrul de mare spațiu („Kommission zur gemeinsamen Behandlung der grossräumigen Holzbedarfsdeckung"). Intelegerea aceasta a avut loc între Germania, Danemarca, Finlanda și Suedia. Ea se mărginește, deocamdată, la țări din spațiul Mărilor Nordului și Baltice. Statutele Comisiunii cuprind următoarele puncte:

Instituirea Comisiunii se face pentru înlesnirea unor consfătuiri comune asupra problemelor de economie și știință forestieră și a lemnului, ca și pentru cercetarea premizelor unui schimb ordonat al prisosurilor de lemn. In Comisiune, fiecare Stat contractant participă cu câte un delegat, ajutat eventual de experți. Intrunirea Comisiunii se face, la nevoie, în țările ale căror guverne au ajuns la înțelegerea de față, lucru ce se va hotărî dela caz la caz. Sediul Comisiunii este la Berlin. Fiecare guvern suportă cheltuielile cerute prin trimiterea delegatului și experților. Propunerile Comisiunii vor fi îndreptate către Comitetele guvernamentale instituite de fiecare țară pentru aplicarea înțelegerilor economice bilaterale. Aceste comitete hotărăsc asupra adoptării unor astfel de propuneri. Pentru ordonarea pe baze cât mai largi a schimbului prisosurilor de lemnărie, este de dorit că și alte țări europene vor adera la înțelegerea de față. Adeziunea va fi comunicată pe cale diplomatică guvernului Reich-ului, care o va împărtăși, la rândul său, și celorlalte guverne participante la înțelegere. Aceiaș cale se va urma și în cazul denunțării înțelegerii din partea vreunei țări contractante. Desfacerea înțelegerii devine fapt împlinit numai după un an dela primirea scrisorii de denunțare de către guvernul Reich-ului.

(După Z. f. Wfw. IX/658) (257)

— Cu toate greutățile timpului, Comisiunea despre care e vorba în cele de mai sus a și început să lucreze. La 15 și 16 Iulie 1942, a putut să-și țină prima sa ședință, la Königsberg. Au luat parte, reprezentanți ai Germaniei, Danemarcei, Italiei, Slovaciei și Suediei. Obiectul consfătuirilor l-au format, în primul rând, întrebări de organizare proprie şi constituirea grupelor de lucru pentru aducerea la îndeplinire practică a soluţiunilor adoptate

Discuţiunile au desvăluit marea însemnătate pentru ţările europene a problemelor ce se pun spre deslegare

(După Intersylva II/573—4) (258)

● Italia inclina către exotice.

Lumea se convinge din ce în ce mai mult şi în Italia despre marea însemnătate a lemnului şi despre marile perspective ce se deschid acestei materii prime. Pentru aceasta, sunt preocupări stăruitoare la ordinea zilei pentru vaste lucrări de împădurire, imediat ce împrejurările vor îngădui. Specialişti de frunte sunt de părere că cea ce interesează Italia nu este atât calitatea, cât mai ales cantitatea viitoarei producţiunii. Lipsurile calitative vor putea fi înlăturate pe cale industrială (aburire, impregnare ş. a.). Intrucât speciile forestiere autohtone nu dau deplină satisfacţie în privinţa producţiunii, atenţiunea se îndreaptă înspre o seamă de specii exotice mai repede crescătoare sub împrejurările staţionale din Italia. Până acuma, s'au dovedit ca satisfăcătoare salcâmul şi plopul de Canada, precum şi duglasul în Italia superioară şi laricele şi molidul în Apenini. In locul castanului, decimat în timpul din urmă de Phytophtora cambivora şi al ulmului, de către Graphium ulmi, se preferă specii exotice imune faţa de inamicii amintiţi, precum sunt Castanea creneta din Japonia şi Ulmus pumila L. In locul stejarului atacat de Oidium, se introduce Quercus rubra L. Frumoase rezultate făgăduiesc specii de eucaliptus (Eucalyptus botroydes, E. globulus, E. gomphocephalus, E. Maideni, E. rostrata). In împrejurări prielnice, produc 15—20 m^3 pe an şi la hectar. Mai interesează speciile australiene de Acacia, ca şi Juglans nigra L.

(După Z. f. Wfw., IX/661) (259)

● Comerţul cu „pomi de Crăciun" în Canada.

Reprezintă un izvor însemnat de venit pentru economia forestieră canadiană. In ultimii 20 de ani, a luat un avânt deosebit. Astfel, numai către Statele Unite, exportul a crescut, dela 300.000 bucăţi în 1918, la 6.000.000 în 1939 şi 1940, reprezentând un venit de peste 1/2 milioane de dolari pentru proprietarii de păduri.

(După Z. f. Wfw., IX/705) (260)

● Coaje de tăbăcit în Elveţia.

Recoltarea coajei de tăbăcit a revenit la ordinea zilei şi în Elveţia, după ce legăturile de îndestulare cu alte produse străine pentru tăbăcit au fost tăiate. Greutăţile ivite la începutul anului 1941 în calea unei indestulări naționale, au dus la o conlucrare în materie a producătorilor, negustorilor și autorităților. Țelurile pe care și le-a fixat această conlucrare urmăresc: 1. Creșterea productiunii naționale; 2. Imbunătățirea calității; Mijloacele folosite pentru atingerea primului țel au fost: a) Mărirea prețului; b) Propagandă stăruitoare; c) Lămuriri ale Administrației. In ce privește ameliorarea calității, s'au pregătit lucrători speciali.

Producțiunea de coaje de molid a crescut, între 1933 și 1941, dela 1380 t la 3526 t; iar cea de stejar, dela 325 t la 804 t.

O grijă deosebită trebue dată uscării coajei, ceia ce nu e ușor, față de cererile stăruitoare. Atuncea când lucrul acesta este împlinit, calitatea produsului național nu este deloc mai prejos de aceia a coajei străine. Oricum, datorită măsurilor luate, nevoile industriei naționale sunt în cea mai mare parte acoperite.

(După Z. f. Wfw., IX/704). (261)

● Economia lemnului italiană puternic dirijată de Stat.

Și în Italia, ca și în alte țări, Statul intervine în de aproape în producțiunea și distribuția lemnului. In anul trecut, a fost întemeiat un nou organism de Stat: Comitata Corporativo del Legname (Comitetul Corporativ al Lemnului), care are îndatorirea de a supraveghea producțiunea și consumul lemnului, în afară de lemnul de foc și pentru cărbuni. In ce privește aceste din urmă sortimente, prefecții provinciilor, consiliile, la nevoie, organizațiuni speciale pentru inventarierea și distribuția lemnului. Administrația forestieră (Miliția forestieră) fixează cantitățile de lemn și termenul până în care trebuiesc tăiate. Proprietarii sunt îndatorați să anunțe lunar cantitățile recoltate, predările la consumatori și depozitele. Consumatorii industriali trebuie să se înscrie cu cantitățile ce le sunt trebuitoare, după care li se repartizează după putință. Supravegherea și efectuarea acestor operațiuni se face de Administrația Forestieră.

(După Z. f. Wfw., IX/700) (263)

● Economia lemnului franceză are mari greutăți de învins.

Cât a crescut de mult consumul lemnului și în Franța, ca urmare a stărilor de războiu, se poate vedea din următoarele cifre. Astfel, producțiunea de mangal a atins cantitatea de 150.000 t. în 1942, față de numai 30.000 t. în 1941. Deosebit de aceasta, se prețuiește cantitatea de lemn trebuitoare pentru alimentarea automotoarelor cu gazogene, în anul 1942, la 350.000 t., față de numai 60.000 t., cât a fost în anul trecut. Așa dar, numai în răstimp de un an, s'a încincit consumul de mangal și lemn pentru gazogene. In decursul anului 1942, erau în proect instalarea a 43 noui fabrici de mangal.

(După Z. f. Wfw., IX/699). (264)

● Cărbunele de lemn în economia suedeză.

Chiar şi în timpuri normale, mangalul avea o largă întrebuinţare în Suedia, la fabricarea oţelurilor (prin procedeul Bessemer şi Martin). Sub starea de războiu de faţă, s'au ivit noui cereri de mangal şi anume din partea industriei chimice şi mai ales pentru alimentarea gazogenelor vehiculelor automotoare. Lipsa carburanţilor lichizi, pricinuită de războiu, a impus până la exclusivitate vehiculele acestea cu gazogene. Dintre acestea, mai mult de jumătate folosesc mangal. Fabricarea acestuia este stimulată de cererea stăruitoare a produselor accesorii de distilare, din partea industriei chimice.

Producţiunea de mangal a Suediei era în 1938 — an de pace — cam de 20.000.000 hl., întrebuinţată în cea mai mare parte în industria oţelurilor. Noile cereri de mangal au împins această producţiune la 40—45.000.000 ha, în 1941. Numai consumul automotoarelor cu gazogene este preţuit la 29.000.000 ha pe an. Din cele 70.000 de vehicule cu gazogene dela finele anului 1941, cam 60% foloseau mangal.

(După Z. f. Wfw., IX/701) (285).

Ilie C. Demetrescu

Pentru completarea unor colecţiuni, Societatea „Progresul Silvic" are nevoie de numere disparate din Revista Pădurilor. Cei ce au astfel de numere sunt rugaţi să le trimită la Societate.

CINEGETICA

● Şcoală de paznici de vânătoare particulari.

Direcţiunea Economiei Vânatului a hotărît înfiinţarea, în acest an, a unei şcoli pentru pregătirea de paznici de vânătoare particulari. Probabil, înfiinţarea acestei şcoli este dictată de lipsa unor astfel de paznici bine pregătiţi şi de cererea proprietarilor şi arendaşilor de terenuri de vânătoare.

Ne amintim, că în urmă cu câţiva ani, a existat o şcoală de brigadieri de vânătoare la Sighet (Maramureş), ai cărei elevi n'au putut fi plasaţi toţi în branşa pentru care s'au pregătit. Mulţi dintre ei au bătut la porţile Casei Pădurilor şi au fost primiţi în slujba de pădurari.

De data aceasta, Direcţiunea Economiei Vânatului ţinând cont de experienţa din trecut, urmăreşte să dea o altă orientare acestei şcoli, transformând-o în şcoală practică pe teren, a cărei sală de cursuri să fie terenul, iar profesorul, paznicul şef de vânătoare.

Iată programul, pe care l'am extras din circulara No. 33258 din 16 Februarie 1943, pe care Direcţiunea Economiei Vânatului a trimis-o Inspectorilor de vânătoare judeţeni:

„— Elevii vor fi băeţi de 16 ani (din cauza recrutării pentru armată), primiţi pe bază de concurs şi acte; sau persoane cu o invaliditate de răsboi acceptabilă;

— Cursul va dura 2 ani pe teren şi 30 zile curs teoretic, la sfârşit;

— Elevilor li se va asigura o alocaţie de hrană în sumă de 3.000 lei lunar, care va fi plătită din Fondul U. G. V. R.;

— Deocamdată se vor recruta 50 elevi, dintre care 25 pentru vânat de şes, iar 25 pentru vânat de munte.

In acest scop trebue să selecţionăm din toată ţara 5 terenuri, *foarte bine gospodărite*, conţinând vânat de şes, şi la fel 5 terenuri cu vânat de munte, în care vom plasa câte 5 elevi puşi sub conducerea paznicului şef, căruia îi vom da o programă analitică model, exact după care el va trebui să instruiască elevii în cursul acelor 2 ani.

Terenul respectiv *va sta neîntrerupt sub o severă supraveghere a organelor D. E. V., garantând astfel buna întreţinere şi instruire a elevului.*

Elevul care nu se pretează la carieră va fi curând eliminat, iar cel ce va termina cursul practic, plus o lună curs teoretic, va fi examinat de o comisie, care îi eliberează certificatul.

Acest sistem de şcoală nu numai că reduce considerabil cheltuielile Statului, dar prin el beneficiază însuşi proprietarul terenului de vânătoare, căruia i se dă gratuit un număr mare de braţe. Deasemenea

Avantajul elevului constă în faptul că, el venind dintr'odată în contact cu natura are prilejul să-şi verifice în scurt timp aptitudinile şi eventual să renunţe chiar dela început la o carieră care nu i-ar conveni (tocmai contrar sistemului şcoalei centrale teoretice, unde această constatare personală vine deabia după 2 ani). Unde mai pui că prin sistemul acesta discipolul este cruţat de a învăţa istoria naturală, precum şi gama ocrotirei vânatului, de pe planşe.

După obţinerea certificatului — şi aceasta este foarte esenţial — elevul nu va fi lăsat niciodată în voia soartei, ci dimpotrivă, *el va fi luat sub ocrotirea U. G. V. R.*, care îşi ia obligaţia de a se îngriji ca să obţină imediat un contract de muncă, cât se poate de omenesc, prin care să i se garanteze existenţa. In acest scop U. G. V. R. va ţine registre speciale". (56).

● Distribuirea premiilor acordate studenţilor Facultăţii de Silvicultură.

Am făcut amintire, în altă cronică [1] despre premiile înfiinţate şi destinate a fi distribuite studenţilor cari se vor distinge la cursul teoretic şi la lucrările practice de vânătoare. Din suma de 100.000 lei pusă la dispoziţia Facultăţii, de Direcţiunea Economiei Vânatului, s'au cumpărat 8 arme de vânătoare cu alice, cu câte două ţevi. Toate armele sunt sistem Hammerless, marcate pentru pulberea fără fum. In toamna anului 1942 după înapoierea studenţilor dela practica de vară, concurenţii au depus lucrările. Comisiunea compusă din trei membri ai Corpului didactic al Facultăţii, instituită conform regulamentului pentru acordarea

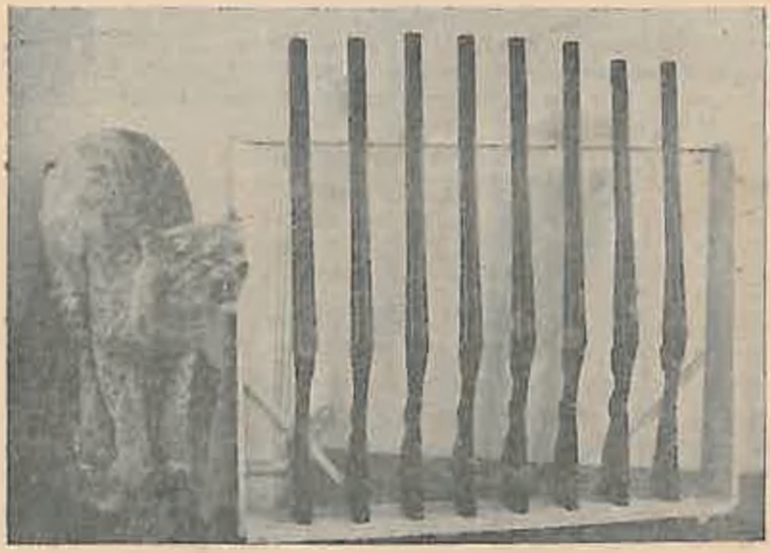

---

[1] Revista Pădurilor 1942, pag. 322.

acestor premii, întrunindu-se a examinat lucrările depuse, apoi luând în considerare şi media obţinută la cursul teoretic de vânătoare, a acordat cele opt premii domnilor: Oprişiu I. Remus, Badea I. C-tin şi Voinescu N. Iosif foşti studenţi în anul IV, care între timp au luat diploma de inginer, apoi domnilor: Suciu E. Eugen, Ştefănescu Al. Emanoil, Chercioban T. Cornel, Drăgulin I. Nicolae şi Iancu N. Nicolae foşti studenţi în anul III, iar azi pe punctul de a termina studiile.

Consiliul profesoral a avut o bună inspiraţie atunci când a hotărît acordarea premiilor sub formă de arme de vânătoare. Era cea mai bună întrebuinţare care se putea da sumei de 120.000 lei. Bursa acordată în bani nu se ştie dacă serveşte totdeauna scopul urmărit. Dar o armă de vânătoare trecută în deplina proprietate a fericitului premiant, fără îndoială va lega trainic pe viitorul inginer silvic de această nobilă îndeletnicire.

Toate mulţumirile, Direcţiunei Economiei Vânatului, care şi de data aceasta a înţeles să încurajeze învăţământul vânătoarei din şcolile silvice. (57).

„Broşura permisului de vânătoare" pe anul 1943/44.

Direcţiunea Economiei Vânatului a luat măsura binevenită de a distribui vânătorilor, odată cu permisul de vânătoare, şi o broşură care cuprinde îndrumări, deciziuni ministeriale şi diferite informaţiuni care pot interesa pe un vânător. Prima broşură de acest fel, într'o formă mai impunătoare, a fost întocmită şi predată vânătorilor odată cu permisul pe anul 1942/43. Măsura aceasta a fost menţinută şi pe anul 1943/44, broşura fiind tipărită şi predată spre distribuire Inspectoratelor de vânătoare judeţene.

Se atrage atenţiunea vânătorilor că materialul publicat în broşura de pe un an nu va mai fi introdus în cele din anii viitori. De aceea, toate broşurile trebuesc păstrate. Iată conţinutul broşurii pe anul 1943/44: o scurtă dare de seamă cu privire la realizările Dir. Econom. Vânăt. în anul 1942/43; reguli de respectat cu ocaziunea practicării vânătoarei; dispoziţiuni cu privire la Societăţile şi asociaţiile vremelnice de vânătoare; decret şi statut privind inelarea păsărilor şi ornitologia română; diferite alte dispoziţiuni referitoare la reglementarea ţinerii câinilor, autorizaţiile de împuşcare, etc. (58).

Inzestrarea Inspectoratelor de vânătoare judeţene cu registre şi imprimate.

După ce forul conducător vânătoresc dela noi şi-a numit cadrele onorifice din serviciul exterior (inspectorii onorifici regionali, judeţeni şi de plasă) a început organizarea de amănunt. Din toate manifestările de până acum, rezultă că Dir. Ec. Vânat. vrea să facă din inspectorul de vânătoare judeţean stâlpul organizaţiei sale. Prin ordinul circular No. 704 din 5 Ianuarie 1943, ordin care cuprinde nu mai puţin de 15 pagini, dă inspectorilor judeţeni lămuriri asupra conducerii celor 19 formulare de registre (fişe), pe care Direcţiunea Economiei Vânatului le-a întocmit şi trimis spre complectare Inspectoratelor. Examinând aceste formulare, constatăm că prin întrebuinţarea lor se urmăreşte a se avea, în orice moment o situaţie limpede a: terenurilor de vânătoare şi fondurilor de pescuit (form. 1—3), a societăţilor de vânătoare şi a celor de pescuit (form. 4—7), a paznicilor de vânătoare şi celor de pescuit; apoi evidenţa maeştrilor de vânătoare ai societăţilor, a copoilor, a persoanelor cărora li s'a refuzat permisul de vânătoare sau pescuit pe motiv că au călcat legea vânatului; evidenţa autorizaţiilor de împuşcare şi a celor de otrăvire. In fine, formularele 14—16 urmăresc să ne dea evidenţa vânatului recoltat în mod legal. Sunt situaţii foarte importante, dacă vor fi completate conştiincios. Lista formularelor se închee cu o fişă-inventar şi o foaie calificativă care se întocmeşte anual asupra activităţii inspectorului de vânătoare judeţean şi a celui de plasă.

La prima vedere, registrele şi formularele par prea numeroase şi greu de complectat, date fiind numeroasele lor coloane. Examinate însă mai de aproape şi ţinând cont de faptul că odată introduse, ţinerea lor la curent nu necesită decât puţină osteneală, rămânem cu convingerea că introducerea acestor formulare corespunde unei reale necesităţi şi că odată ce vor intra în obişnuinţă, conducerea lor va fi foarte uşoară. Inspectorii de vânătoare judeţeni primesc o indemnizaţie lunară de 7000 lei, încât pot să-şi plătească un ajutor în primele luni ale aplicării noului sistem de lucru.

Faţă de trecut, când nu exista nimic şi când datele statistice aşa de preţioase când este vorba de a trage concluziuni asupra gospodăriei, se culegeau cu greu şi nu aveau decât o valoare discutabilă, — noua organizare reprezintă un real progres. Reforma trebue privită cu toată încrederea. (59)

● Norme de lucru pentru inspectorii generali de indrumare şi control ai Direcţiei Economiei Vânatului.

Cu ordinul No. 1392 din 7 Ian. 1943 sunt reglementate inspecţiunile pe care le fac cei 6 insepctori generali de îndrumare şi control.

Un inspector g-ral are în circumscripţia sa 6—8 judeţe pe care este obligat să le inspecteze odată la 4 luni, adică de trei ori pe an. Potrivit ordinului de mai sus, inspectarea unui judeţ durează cel puţin 3 zile, din care: într'una lucrează cu inspectorul de vânătoare judeţean, în a doua cu comisiunea judeţeană, inspectorii de plasă şi preşedinţii societăţilor de vânătoare, iar în a treia zi, însoţit de inspectorul de vânătoare judeţean, vizitează pe unii şefi de autorităţi din judeţ: preşedintele Tribunalului, şeful Judecătoriei, prefectul Judeţului, comandantul Garnizoanei, şeful de Ocol silvic. Pentru consemnarea lucrărilor există patru modele de procese-verbale (model A—D) pe care trebue să le încheie.

Acelaş ordin circular prevede scadenţa pentru rapoartele inspectorilor de vânătoare judeţeni şi de plasă, pentru întocmirea şi aprobarea planului de împuşcare anual referitor la toate speciile de vânat pentru care se cer autorizaţii speciale. (60).

Vasile Cotta

CERCUL DE STUDII

● VI. Prof. M. Drăcea: 100 de ani dela un început de reglementare a „tăerilor pe parchete, cu rezerve" în România.

(10 Martie 1943).

Prin chemare și prin natura preocupărilor, inginerul silvic, proprietarul de pădure — adevăratul proprietar de pădure, cu tradiție forestieră de familie — ca și conducătorii treburilor silvice ale țării sunt înclinați și datori a se preocupa și de *istoria pădurilor* și, în general, a *întregei economii forestiere*. Căci, istoria forestieră, cheia de boltă în pregătirea inginerului silvic, este calea pe care se poate ajunge la înțelegerea, interpretarea justă a stărilor de fapt în materie forestieră și, ca atare, izvorul din care pot lua naștere îndrumările temeinice pentru viitor în această privință.

Istoria silvică a ocupat un loc de frunte în preocupările unora din înaintașii noștri în profesiune. Totuși, este necesar să subliniem că generația noastră și cea de mâine sunt datoare să-și intensifice cercetările în această privință. Istoria noastră silvică este element al istoriei poporului și, în special, al culturii românești. La rândul lor, istoricii noștri, sunt și chemați și indicați să se apropie cu mai mult interes de „*cele silvice*" pentru cercetarea cărora sunt mai pregătiți decât noi, cei dinnăuntrul specialității.

Mai multe preocupări istorice pentru inginerul silvic! Mai multe preocupări de pădure pentru istoric! Mai strânsă înțelegere reciprocă și colaborare între istorie și economia forestieră, între istoric și inginerul silvic trebue să fie o lozincă a generații noastre.

Pornind dela această puternică și veche convingere suntem îndemnați — aș zice obligați chiar — să comemorăm astăzi și să punem în lumina vie un eveniment, care, pe drept cuvânt, poate fi considerat ca *punctul de plecare al administrații, al științil, al practicii, al economiei și al organizației forestiere românești.*

•

Se împlinesc, intr'adevăr, in această iarnă 100 de ani de când „*Generalnica obștească adunare a Moldovei*" în sezlunea sa din iarna anului 1842/43 vota „*Legea pentru ocrotirea pădurilor mânăstirești și altele*", publicată un an mai târziu, în anul 1844.

Intrând în subiect, conferențiarul începe prin a arăta starea pădurilor țării pe la începutul secolului trecut. Tăeri neregulate, necontrolate, intermitente, pe suprafețe mari, ca și întinse brăcuiri prin exploatări primitive, prin pășunat și prin incendii, făcuseră ca starea pădurilor, deși considerabil mai întinse decât astăzi, cel puțin la câmpie, să fie în multe părți deplorabilă. La anul 1860 de ex. pentru a se construi un pod peste Ialomița, la Țigănești, trebuiau aduse cca. 70—80 piese de stejar de dimensiuni mari tocmai din pădurile mânăstirii Văleni de pe Topolog (Argeș).

Această stare de lucruri, un născând simț de ordine și de bună gospodărie, ca și ideia, care apărea la orizont, a secularizării averilor mânăstirești hotărăsc cârmuitorii țării de pe acea vreme — și inițiativa vine din Moldova — ca să ia măsuri de ocrotirea pădurilor țării.

Legea, de *inspirație pur franceză*, constitue un *început de cod silvic* și reprezintă de fapt, un *ecou târziu al celebrei ordonanțe forestiere a lui Colbert* (1669), cum și o adaptare, uneori imperfectă, a prescripțiunilor *codului silvic francez dela anul 1827*.

Legea, care pentru acele vremuri era foarte exigentă și își punea ținte greu de atins, prevedea ca pădurile persoanelor juridice și morale să fie măsurate și amenajate, de altfel foarte sumar, într'un interval scurt de numai 4 ani. Tratamentul prescris era fie un „*tire et aire*" aplicat încă de mult de silvicultura franceză, adică tăerea rasă pe parchete din aproape în aproape, cu regenerare (exclusiv) naturală, cu numeroase rezerve pe ha (56) *), fie o *tăiere de conversiune în crâng compus* cu o *revoluție excepțional de lungă* (40 de ani) și cu același număr de rezerve din categoria I-a (recruți, etatori) *pe unitatea de suprafață* (ha), tăiere ce urma să se aplice în arborete de vârste foarte inegale și în cele mai multe cazuri chiar în arborete mai bătrâne de fag. Oricare ar fi fost tratamentul adoptat, normalizarea pădurilor trebuia făcută din prima revoluție, fără nici un considerent la sacrificiile de regenerare și exploatare.

Prescripțiunile privitoare la alegerea arborilor de rezervat erau sumare, am zice chiar imperfecte, întrucât prin aplicarea strictă a legii se putea rezerva și rășinoase, iar arborii rezervați puteau să fie — foioase sau rășinoase — în adevăr, poate, frumos crescuți, dar dominați, firavi și cu coroana mică; nu se da deasemeni nici o indicație în ceea ce privește riscurile izolării, îngrijirea rezervelor și destinul acestora cu ocazia unei noi tăieri practicată ulterior în acelaș arboret. Exigențele legii puneau categoric și integral problema organizării administrației, a exploatărilor, culturii și poliției pădurilor, a învățământului silvic, etc. Se creiau, ca atare *funcțiuni silvice* pentru îndeplinirea cărora conducătorii Statului trebuiau ulterior să creieze *organismele forestiere necesare*. Astfel vin, pe rând, prima școală de silvicultură a lui Știrbei (1852—1853), trimiterea primului silvicultor român în Franța pentru studii forestiere (1854), începutul de organizare forestieră a Principatelor Unite (1860), secularizarea averilor mânăstirești (1864), lege rurală (1867), primul regulament al exploatării pădurilor Statului (1868), amenajarea cu contract a pădurilor (1870—1881), chemarea în țară a trei eminenți silvicultori francezi: *Bouquet de la Grye* (1875), *Broilliard* (1885) și *Hüffel* (1885), înființarea Ministerului Agriculturii, Domeniilor, Industriei și Comerțului (1881), edictarea primului cod silvic (1881), organizarea învățământului silvic de grad universitar (1883), înmulțirea „Nancyenilor" adică a inginerilor silvici cu studii forestiere în Franța, la Nancy, apariția „Revistei pădurilor" (1881—82), înființarea Societății Progresul Silvic, etc. etc.

---

*) În vechiul „tire et aire" numărul rezervelor era mic și anume de cca. 20 la ha.

Normele prescrise de legea din 1843 nu s'a putut aplica decât în mică măsură și, în măsura în care s'au aplicat, foarte imperfect, din pricina condițiunilor primitive în cari se găsea economia forestieră și organizația administrativă.

Regimele și tratamentele prescrise de litera legii au evoluat treptat. Tăierea pe parchete nu și-a putut păstra exclusivitatea. In multe părți a continuat să se taie și după alte norme, aplicându-se de ex. un grădinărit primitiv sau grădinăritul concentrat, tăierea pe diametru, etc.; revoluțiile, aproape fixe de 40 și 80 ani, au fost părăsite. Aplicarea strictă a acestor revoluțiuni ar fi însemnat că dintr'odată, în pădurile țării, să se admită o revoluție normală, fără nici un considerent privitor la vârsta arboretelor și cu mare, la sacrificiile de regenerare și de exploatabilitate. Numărul de rezerve, deasemeni, a variat mărindu-se treptat la 60 și apoi la 100, 120 și chiar 150 pe ha. Normele de recrutare au început, bine înțeles, să fie treptat perfecționate în intenție, dar în practică, rezervele au fost, cu mari conflicte între exploatator și proprietar, prea adesea ori rău alese. In pădurile de rășinoase tratamentele prescrise au evoluat, fie spre grădinăritul concentrat, fie spre tăierea rasă; în cele de foioase a început să se delinească și să se diferențieze crângul compus, pentru care prescripțiunile rămân însă multă vreme neclare, în special în ce privește părți esențiale ale sale: planul rezervelor și lucrărilor menite a asigura recrutarea, pregătirea, conservarea și îngrijirea ulterioară a rezervelor.

Rezultatele rele pe care le-a dat aplicarea acestor tratamente, uneori în ce privește regenerarea (năvala speciilor moi, eliminarea stejarului și aproape întotdeauna deteriorarea gravă, în marea lor majoritate, a rezervelor) a provocat în lumea puținilor silvicultori, în special în intervalul 1880—1893, o foarte acerbă critică a tratamentelor aplicate, cărora fără nici o îndreptățire li se zicea „crâng compus". Cu toate acestea, tratamentul incriminat se aplică multă vreme aproape exclusiv, din pricină că părea, cel puțin în aparență, simplu și pentru că altele mai fine, dacă era vorba ca pădurile să se exploateze neapărat, nu se puteau adopta.

Profesorul N. R. Danilescu, în lucrarea sa: „Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar (1893) precizează doctrina crângului compus în lumina concepțiilor timpului și în special a celor atunci la modă în Franța (rezervă foarte numeroasă, revoluții de temeiu lungi), sau în Germania (rezerva în grupe). Autorul numit încearcă, deasemeni, a reabilita acest tratament, dar nu mai reușește.

●

Intr'adevăr, la 1893, cu venirea la putere a marelui guvern conservator Carp, se produce o schimbare de atitudine în opinia forestieră a timpului: influența franceză începe să slăbească, iar tânăra silvicultură română începe să se apropie de cea germană. Astfel, după exact o jumătate de veac de aplicare a tăerilor, cu rezerve, acestea sunt, cel puţin in teorie, in cea mai mare parte brusc şi categoric interzise (cu exceptarea seriilor de stejar mai mici de 300 ha) şi inlocuite — in intenţie — cu altele mai culturale.

In virtutea inerţiei insă, cum şi din pricină că noile tratamente prescrise erau încă prea fine pentru acel timp şi pentru resursele administraţiei forestiere din acea epocă, tăerile cu rezerve, impropriu denumite crâng compus, continuă totuşi a mai fi aplicate şi ulterior, după 1893, insă intr'o măsură care a scăzut necontenit în ultima jumătate de veac. In măsura in care aplicarea aşa zisului crâng compus scădea treptat, in pădure se intensifica *extragerea deperisanţilor*, iar acolo unde rezervele anterioare, cel puţin in parte, putuseră trece in bune condiţiuni criza de izolare şi primejdiile care urmează după aceasta, arboretele erau şi sunt şi astăzi lăsate in pădurile statului şi eventual ale altor proprietari *să se convertească tacit in codru pe tulpină*, cu toate neajunsurile, pe cari au să le indure rezervele din pricina cutropirii coronamentului lor de către lăstari cari le ajunge, şi le inneacă.

Pădurile ţării şi in special acelea de foioase de la podgorie şi câmpie poartă şi astăzi *pecetea*, uneori mai limpede şi mai categorică, alteori mai ştearsă, a aplicării pe o scară foarte mare in trecut a *tăerilor pe parchete cu rezerve.*

Din rezervele de odinioară multe au pierit or s'au scos, adeseori cu pagube, din pădure. Acolo însă unde s'au întâmplat ca marcarea să se facă in bune condiţiuni şi ca rezervele să fie intr'adevăr bine ingrijite, arboretele de astăzi au o foarte mare valoare datorită tocmai acestor rezerve de bună calitate.

Tăierile cu rezerve, mai departe, au adus după sine o schimbare de esenţă şi de structură a pădurilor. In multe părţi, stejarul şi gorunul s'au menţinut din *tinereturi preexistente*, recepate sau nerecepate cu ocazia exploatării lor, dar eliberate tocmai la timp de un acoperiş năbuşitor. In alte părţi, însă, aceste preţioase specii au fost substituite — trecător sau pentru mult timp, parţial sau total — cu plopişuri din drajoni, cu mestecănişuri, cu mărăcini; in alte părţi cu fag şi carpin. Inmulţirea teiului şi existenţa teişurilor pure in unele păduri, se datoreşte tocmai tăierilor *à tire et aire* in arborete de şleau sau in făgeturi de vârstă mijlocie, de 40—70 de ani. Şi aceasta, graţie faptului că teiul lăstăreşte bine — in vatră — chiar din tulpini de arbori mai in vârstă. Regenerarea tăieturilor s'a putut face şi ulterior — după tăiere — din seminţe, dar in cea mai mare parte s'a făcut din *seminţişuri şi tinereturi preexistente* sau chiar din lăstari, daţi uneori chiar pe tulpini bătrâne. Ca urmare, *silvicultura noastră in primul său veac de existenţă este în multe părţi o silvicultură de tinereturi preexistente*, in timp ce arboretele noastre de azi, zise de codru, sau cari se convertesc mai mult sau mai puţin tacit in acest regim, sunt arborete pe tulpină, uneori in vârstă chiar mare. Toate cele menţionate aci sunt urmări ale tăierilor cu rezerve enunţate numai *„calitativ"*; asupra aspectului lor *„cantitativ"* nu putem insista aci; dar stările enunţate merită a fi urmărite cu atenţie, întrucât sunt bogate in urmări şi menite a determina — azi şi mâine — unele linii ale silviculturii naționale și a ne explica unele fenomene, care se întâmplă sub ochii noștri în pădure.

*

In istoria silviculturii române din primul său veac de existență s'a vorbit prea adeseori și foarte insistent — mai cu seamă în ultimul deceniu al secolului trecut — de rezultatele rele pe care le-ar fi dat aplicarea crângului compus. De fapt, acest regim era atunci și poate mai este și astăzi prea fin, prea intensiv, prea greu, pentru a fi aplicat în condițiuni perfecte, chiar când voim și reușim a-i cunoaște bine doctrina. Ca atare, regimul incriminat nu se putea aplica în trecut și de fapt nici nu s'a aplicat decât în mod cu totul incidental, imperfect și mai cu seamă nesusținut, fără spirit de continuitate. Rezultatele nemulțumitoare pe care le-au dat tăierile cu rezerve pe parchete, trebuiau deci puse în sarcina altor tratamente și anume în sarcina tratamentului „à tire et aire" și nu în sarcina crângului compus. Are acest regim destule neajunsuri ale sale proprii, pentru ca să mai fie făcut răspunzător și de imperfecțiunile altora. Crângul compus însă, chiar dacă și astăzi este de o aplicare limitată și condiționată, în special din punct de vedere administrativ, merită totuși toată atențiunea; în condițiuni bine definite — de proprietate, staționale, de specii și mai cu seamă de personal — *trebuește reluat și aplicat*, dar numai acolo unde este indicat și numai atunci când împrejurările și în special cele administrative și de personal permit și garantează aplicarea lui susținută, în strictă conformitate cu doctrina, așa cum o cunoaștem azi.

Incheind, conferențiarul arată că știința și practica silvică română de astăzi sunt datoare, ca la un sfârșit de secol foarte agitat, să-și revizuiască trecutul, să-l judece cu înțelegere și — mai cu seamă să nu uite, să nu arunce pe fereastră o experiență scump — foarte scump! — plătită și de noi și de alții în materie de tăieri pe parchete cu rezerve, să-și cunoască specificul arboretelor — urmare a tăierilor din trecut — și să-și deslușească astfel drumuri sigure pentru viitor.

Tratamentul *à tire et aire* este astăzi perimat; *tratamentele de codru*, zise accesorii, *cu rezervă asupra tăierii definitive*, rămân de o aplicare foarte limitată și foarte strict și precis condiționată. Asupra crângului compus însă — care este expresia tipică a tăierilor pe parchete cu rezerve, se poate încă polemiza. Și trebuie polemizat, spre a ne clarifica definitiv atitudinea în această materie. Oportunitatea, necesitatea chiar în unele împrejurări, putința și condițiunile de aplicare eficientă a crângului compus, urmează — ca atare — să fie — oricare ar fi încheerea — larg dezbătute în cadrul Societății noastre, care s'a preocupat — a trebuit să se preocupe — de acest greu regim sau de forme învecinate, pe cari le impuneau hotărît împrejurările. Nu se poate deci trece ușor, în tăcere, peste crângul compus într'o țară în care crângul de șleau, cel puțin în anumite categorii de proprietăți, are o mare extensiune și într'o epocă în care — pe de o parte — discrepanța între valoarea lemnului de foc și de lucru se exagerează — în fine! — în favoarea acestuia din urmă — este vorba în deosebi de stejar — și în care epocă interesul general tinde din ce în ce mai mult a trece înaintea celui particular.

Aceasta se va face.

Azi să ne mulțumim — pentru viitor — numai a pune această problemă, iar în ce privește trecutul, să ne aducem cu pietate aminte că acum o sută de ani se edicta de înaintașii noștri o lege îndrăzneață, din care avea să nască o silvicultură cu o evoluție foarte agitată într'o țară chemată la viață nouă fără tradiții și fără întocmiri forestiere.

Cu greutăți luptă și astăzi economia noastră forestieră. Înțelegem, așa dar, cât de mari au fost aceste greutăți în trecut și cât de mari sunt pionierii — adeseori necunoscuți — ai silviculturii române din primul său veac de existență.

Puțini, adeseori foarte slab înarmați și mai cu seamă neînțelesi și nesusținuți, ei au luptat din greu singuri, spre a desluși un drum pentru silvicultura românească născândă.

Cu respect și cu pietate trebue să ne închinăm astăzi în fața lor!

VII. Const. D. Chiriță: Uscarea în massă a stejarului.

(17 Martie 1943).

In pădurile noastre de foioase din zona stejarului (șleauri, stejărete, Quercete) se constată o uscare sistematică a unui număr redus până la însemnat de stejari, în unii ani — în stejărete și Quercete — uscarea luând dimensiuni îngrijurătoare.

In deosebi în primăvara și vara 1942, fenomenul de uscare a stejarului în unele păduri a adus proporții excepționale sau chiar catastrofale (ex. pădurea Stejăret din Ocolul Nucet, din care în 1942 s'au extras 28.643 arbori uscați, cu un volum total de 4.552 m. c.).

Fenomenul de uscare atinge în mod sistematic și accentuat pădurile situate pe soluri grele, podzolite puternic, cu orizontul B foarte îndesat, compact, practic impermeabil. Astfel sunt solurile formate pe unele conuri de dejecție ale râurilor, la ieșirea lor în câmpie, pe unele terase, platforme sau pe depresiuni aluvionare lehmo-argiloase din regiuni joase de divagare (ex. regiunea de divagare Titu-Potlogi, dintre Neajlov-Argeș-Răstoaca-Suța-Dâmbovița-Ilfovul-Ialomița).

Explicația accentuării fenomenului de uscare a stejarului treptat cu îmbătrânirea acestor soluri, este evoluția, prin procese de podzolire, către stadiul final de podzol, ceea ce provoacă o degradare fizică înaintată, prin îndesarea excesivă și înfundarea porilor orizontului B al solului, care, din aceste cauze, devine practic impermeabil pentru apă. In asemenea condițiuni solul ține mult timp apa primăvara, iar vara se usucă în măsură excesivă, uneori formând chiar însemnate crăpături.

Treptat cu evoluția solului către acest stadiu final, condițiunile de viață ale stejarului devin tot mai grele. Această specie, care în solul crud sau brun-roșcat (puțin înaintat în evoluție) creștea mulțumitor sau chiar viguros, în solul accentuat podzolit suferă primăvara de *exces de apă, răceală și insuficiență de oxigen în sol*, iar vara de *uscăciunea excesivă* și de *compacitatea exagerată* a acestui sol.

De aceea, paralel cu evoluția solului, are loc și o *succesiune de vegetație forestieră*, dela tipul de șleau de luncă, prin tipul șleau de câmpie, șleau sărac in tei și carpin, stejăret, Quercet tot mai bogat in cer (și gârniță uneori), până la stadiul final de *ceret* sau chiar *gârnițet*.

Uscarea stejarului, in acest proces de dispariție a lui, este *treptată* din cauza uscăciunii și compacității de vară in sol și mai accentuată, cu dimensiuni de dezastru uneori, in anii cu zăpadă abundentă și apă multă primăvara — din cauza excesului prelungit de apă stagnantă, care nu se poate infiltra sau scurge lateral.

Moartea arborilor poate proveni prin *asfixia rădăcinilor, desechilibrul dintre transpirație și absorbția de apă* din solul rece primăvara și prea uscat vara și prin atacul violent al ciupercilor *Ceratostomella*

Condițiile grele de viață ale stejarului in solurile amintite, in special: desechilibrul dintre transpirație și absorbție de apă din sol provoacă lâncezirea curentului de sevă brută in arborete și formarea de bule de aer in vase, adică a unui mediu excelent pentru desvoltarea *Ceratostomellei*. Atacurile repetate de Limantria favorizează ivirea și dăinuirea acestor condiții prielnice desvoltării ciupercilor

Cercetări asupra solurilor pădurilor atinse sau răpuse de fenomenul de uscare au confirmat crearea de condiții de viață grele pentru plantă, dar prielnice desvoltării ciupercilor ucigătoare ale stejarului. (O parte din rezultatele acestor cercetări a fost expusă chiar in conferință).

Petru preintâmpinarea, diminuarea și intârzierea fenomenului de uscare a stejarului ca rezultat-destin al evoluției naturale, conferențiarul vede ca unice și urgente măsuri indicate:

1. Inlăturarea excesului de apă primăvara, prin drenarea superficială a solului sau prin puțuri absorbante;

2. Menținerea și introducerea insistentă a speciilor de amestec și in special a celor de subarboret, pentru ameliorarea stratului inferior al solului, atenuându-se astfel in bună parte efectele rele al podzolirii.

In afară de această uscare dictată, ca un adevărat destin, de legile evoluției naturale, conferențiarul mai distinge numeroase cazuri de uscare a stejarului in toate pădurile, dar mai ales in cele situate pe soluri grele. Astfel, sunt expuse uscării: rezerve brusc izolate, rezerve din lăstari, arborete puternic rărite, crângurile bătrâne, crângurile pe tulpini îmbătrânite, arboretele pășunate, cele puternic inierbate, des atacate de insecte, Oidium, etc. In toate aceste cazuri, se crează in arborete condițiuni favorabile desvoltării *Ceratostomellei*, care dă intotdeauna lovitura finală stejarului cu vegetație lâncedă.

Conferința a fost incheiată cu formularea măsurilor de ordin technic, silvicultural și de protecție a pădurii, indicate in diversele cazuri, pentru evitarea sau diminuarea fenomenului de uscare a stejarului

Proecțiuni originale, tabele și grafice cu rezultatele cercetărilor conferențiarului, impreună cu indicarea izvoarelor de literatură, au complectat expunerea.

● VIII. D-l Ing. Mircea Ene: Păsările în Protecţia Pădurilor.

(24 Martie 1943).

In comunicarea făcută, d-l Ing. M. Ene şi-a propus să arate în câteva cuvinte, ajutorul pe care-l dau păsările Protecţiei Pădurilor precum şi mijloacele de protejarea păsărilor pentru a se putea spori ajutorul dat de ele.

Pădurea este o comunitate de vietăţi — o biocenoză — de plante şi animale, care trăesc în comun într'o interdependenţă, de multe ori unele pe socoteala altora, sub influenţa factorilor atmosferici, într'un echilibru dinamic sau labil, echilibrul biocenotic. In pădure se află animale folositoare şi animale vătămătoare. Folosirea şi protejarea celor dintâi contra celorlalte se numeşte, în tehnica protecţiei pădurilor, metodă de combatere biologică. Printre animalele folositoare, din acest punct de vedere, sunt de citat insectele parazite, furnicile şi păsările.

Protecţia păsărilor s'a desvoltat relativ repede, deşi viaţa pe care o duc păsările este foarte dificilă. Ea a dat naştere la mici industrii de cuiburi artificiale, hrănitori, adăpători, etc.

Protecţia păsărilor cuprinde totalitatea măsurilor ce duc la asigurarea lor într'o regiune şi se poate face în următoarele scopuri:

1. Etic şi estetic sau ideal; păsările alcătuiesc un element al frumuseţii naturii.

2. Ştiinţific: păsările alcătuiesc monumente ale naturii, care tind să dispară în urma influenţelor nefaste ale civilizaţiei.

3. Practic sau economic, ca mijloc biologic în combaterea animalelor vătămătoare culturilor, în special a insectelor. Aceasta ne interesează pe noi silvicultorii. Sub acest aspect chestiunea a creiat şi adepţi şi adversari deoarece ea a cerut rezolvarea mai multor probleme care au fost diferit privite.

Există o relaţie strânsă între desvoltarea (numărul) păsărilor şi bonitatea solului, adică condiţiile naturale de viaţă. Desvoltarea păsărilor creşte cu creşterea bonităţii. Cercetări au fost făcute în Finlanda de către Palmgren.

Pentru scopul urmărit este nevoie de o clasificare a păsărilor. Aceasta s'a făcut având-se în vedere felul cum fac păsările cuibul (în scorbură, în scorbură deschisă sau liber — pe pământ sau pe arbori), felul hranei (insectivore, graminivore, carnivore).

Părerea şi teama apicultorilor şi a botaniştilor că păsările insectivore ar distruge şi insecte folositoare (albine, insecte ce realizează polinizările etc.) a fost găsită, în baza cercetărilor şi observaţiunilor făcute, neîntemeiată. Mari greutăţi au fost întâmpinate în privinţa criteriului de decretarea păsărilor şi mai ales a gradului în care ele sunt folositoare sau vătămătoare. Interesul urmărit a stat la bază totdeauna. In general toate păsările care prin felul lor de viaţă ajută direct sau indirect la buna desvoltare a arborilor, sunt păsări folositoare în silvicultură. Viaţa păsărelelor este legată de existenţa insectelor, cea păsărilor răpitoare de existenţa şoarecilor şi a altor mamifere vătămătoare. Drept criteriu de decretare s'a stabilit cercetarea hranei, cantitativă şi calitativă, prin diferite metode: observaţiuni în natură, analiza conţinutului guşei şi a stomacului, cercetarea bolului eliminat (hrană nedigerată — păr, fulgi, oase, chitină), experimentaţiuni de hrănire. Printre cercetători se citează: Haenel, Rörig, Freiberger. Printre rezultatele obţinute se menţionează: majoritatea hranei păsărilor de pădure e formată din insecte; acestea sunt devorate sub diferite stadii; păsărelele necesită zilnic hrană în raport de 1/3 din greutatea corpului; o pereche de piţigoi, cu urmaşii lor, necesită anual cel puţin 75 kg hrană proaspătă (insecte), ceea ce face cam 120 mil. ouă de insecte sau 150.000 omizi; etc.

Folosirea păsărilor ca factor în combaterea insectelor, cere împlinirea câtorva măsuri de protecţie:

a) refacerea condiţiilor naturale de viaţă în pădure, menţineri de arbuşti şi plante erbacee etc.

b) instalări de cuiburi artificiale, de diferite tipuri şi modele, după norme şi instrucţiuni precise (timp, loc, distanţă, număr, înălţime), cântărindu-se avantajele şi desavantajele ce prezintă fiecare, efectuându-se regulat controlul şi curăţirea lor.

c) oferirea hranei artificiale în diferite dispozitive (hrănitori), în timpul critic, la începerea iernei, şi a apei necesare adăpării şi îmbăierei pe timp secetos.

d) protejarea păsărilor indirect prin distrugerea duşmanilor naturali, în special a păsărilor răpitoare şi pisicilor vagabonde.

Rezultatele unei combateri prin protecţia păsărilor nu se văd imediat, ca de exemplu după o acţiune de prăfuire cu insecticide, tocmai pentrucă ea se face latent, dar permanent. Păsările reduc în fiecare an numărul insectelor, ţin în frâu desvoltarea masei de insecte, previn epidemia şi prin aceasta, pagubele suferite de un arboret sunt reduse. O calamitate se stinge dela sine şi în mod natural, dar după ce arboretul a avut de suferit, după ce ea a imprimat un grad de devalorizare sortimentului. Păsările realizează o combatere cu caracter profilactic. Putem compara acţiunea lor la pădure cu acţiunea celulelor albe din sânge, care combat bacteriile vătămătoare ce pătrund în organism.

Protecţia păsărilor trebuie făcută, dar să nu i-se ceară imposibilul. Cine crede că o înmulţire a păsărilor este suficientă a înlătura pentru vecie o calamitate de insecte, înţelege tot atât de puţin din relaţiile variaţiilor epidemiilor de insecte, ca şi cel care susţine că păsările nu pot face nimic contra insectelor. Păsările sunt poliţaii pădurii, nu militarii ei.

Necesitatea protecţiei păsărilor ar putea fi contestată de cineva care ar susţine că în străinătate, de exemplu în Germania, se duc astăzi acţiuni de combatere de mari proporţii, cum sunt cele de prăfuire cu avionul. Este adevărat şi totuş protecţia păsărilor nu a fost înlăturată ci se face pe scară întinsă. Cunoaştem dragostea ce o poartă poporul german animalelor; în acţiunea de protejarea păsărilor este un grad de sentimentalism, dar astăzi, mai ales, sentimentalismul este permis în măsura în care el devine productiv. Nu suntem împotriva acţiunilor drastice de combateri cu insecticide puternice, din contra, acţiunea de prăfuire cu avionul o dorim realizată cât de curând şi la noi, pentru pădurile de câmpie atât de mult atacate de Lymantria. Pentru rezultate optime, diferitele mijloace de combaterea insectelor trebuie să concure.

Prin protecţia păsărilor la pădure, gospodăria silvică are numai de câştigat. In măsurile de protejarea păsărilor materia primă este lemnul (cuiburile artificiale), cu ajutorul căreia se obţine o mai bună creştere a lemnului.

Pentru o acţiune care să ducă la rezultate pozitive şi la noi, sunt necesare in prealabil cercetări şi experimentaţiuni. Cauze de exterminarea păsărilor din anumite regiuni ca: economie forestieră modernă cu păduri artificiale, vânătoare cu arme perfecţionate, combateri cu insecticide puternice, exportul păsărilor cântătoare, instalaţii tehnice şi conducte de curent electric, sunt pe scară redusă la noi. Totuş există la noi multe regiuni aride, in care, prin diferite mijloace de protecţie, păsările pot fi favorizate in desvoltare, ajutate in timpul critic şi menţinute peste iarnă, pentru a fi prezente primăvara la apariţia insectelor.

Lămuriri în masa poporului prin muzee şi conferinţe experimentale, precum şi prevederi în programul şcolilor practice silvice, duc deasemeni la rezultat bun.

Realizând protecţia păsărilor in scop practic la pădure, realizăm şi, implicit, scopul etic. Prin aceasta atragem la păduri, mai ales in cele vecine oraşelor, pe toţi prietenii păsărilor care devin şi prietenii pădurilor. Câştigăm prin aceasta adepţi, desvoltând şi conştiinţa forestieră.

După comunicare a urmat o serie de proiecţiuni care a ilustrat cele expuse, precum şi demonstraţiuni sonore. S'au auzit în sală ciripirile păsărilor cântătoare, celor mai frecvente, precum şi un concert de păsărele acompaniat de vioară.

CĂRŢI NOI

TRAJANO HEROIU:

LE FORESTE DELLA ROMANIA

1943. Bucureşti, 35 pagini, cu 1 hartă şi 2 planşe.

Apărută in „Biblioteca Informativă" a Asociatiei Italo-Română.

RECENZII

CĂRŢI

HANS BURGER: *Holz, Blattmenge und Zuwachs*. Zürich 1942. (Separat din Mitteilungen d. Eidg. Anstalt f. d. f. Versuchswesen, Vol. XXII, caiet 2).

In discuţiunea care se face spre a se lămuri dacă trebue să se renunţe la cultura arboretelor echiene şi să se treacă la aceia a arboretelor grădinărite, intervine câte odată şi argumentul: creşterea e mai activă în aceste din urmă, pentru că coroanele arborilor au nu numai o desvoltare orizontală ci şi una verticală, deci un mai mare aparat foliaceu şi ca consecinţă o mai puternică asimilare clorofiliană.

Acest argument, pe care îl găsim la toţi susţinătorii grădinăritului: Balsiger, Biolley, Amon, Knuchel, Favre era sprijinit totuşi numai pe un raţionament teoretic şi avea nevoe să fie confirmat pe calea măsurătorilor exacte.

Dificultatea acestor măsurători în sine, numărul mare de arbori ce trebuiau examinaţi, (ceia ce nu se putea face decât paralel cu exploatarea lor), cum şi alte dificultăţi de ordin technic au făcut ca cercetările să dureze 25 de ani.

Volumul pe care-l recenzăm dă acum cifre şi concluziuni.

Astfel se indică unele particularităţi ale lemnului arborilor crescuţi în codru grădinărit, structura coronamentului lor, suprafaţa acoperită şi volumul ocupat de aceste coronamente, greutatea coronamentului şi a frunzelor lui, suprafaţa lui foliară, creşterea în volum şi suprafaţă de bază, precum şi raportul între cantitatea de ace şi creştere.

Cu privire la creştere de ex., se stabileşte că în pădurea cercetată — Toppwald din cant. Berna — creşterea în lemn mare e de 10 m^3 pe an şi ha. Din această cantitate 7% o produc arborii între 8 şi 15 cm diam. şi 93% arborii de peste 15 cm. Toţi arborii de peste 37 cm diam. produc 60% din volum, iar dacă se consideră numai arborii cu peste 52 cm diam., ei produc 36% din creşterea totală de 10 m^3 pe an şi ha.

Concluzia finală însă este că „în comparaţie cu arboretele echiene, structura grădinărită a arboretelor nu modifică fundamental producţia de materie lemnoasă.

V. N. S.

V. A. BODROV: *Lesnaia melioraţiea*. (Amelioraţiuni forestiere). Cu 114 figuri în text, 33 tablouri în text, 2 hărţi, şi o listă de arbori şi arbuşti, format 16×22 cm, 316 pagini. Moscova, 1940.

Lucrarea cuprinde patru părţi:

Partea I-a. *Perdelele forestiere pentru protecţia agriculturii*. Această parte e o sinteză a tuturor lucrărilor experimentale, făcute în Rusia, până la apariţia cărţii, cu privire la perdelele forestiere pentru protecţia agriculturii.

După ce dă în capitolul I un istoric al acestui gen de lucrări, din Rusia şi din alte părţi, autorul trece la influenţele perdelelor asupra: factorilor meteorologici, solului şi recoltelor agricole. In această parte se arată influenţele perdelelor asupra: vitezei vântului, temperaturei aerului, umezelei atmosferice, evaporaţiei, acumulării zăpezii, umezelei solului, proceselor genetice din sol, spulberării acestuia de către vânt şi recoltelor culturilor agricole, dovedind cu cifre rezultate din măsurători pe teren, cât de folositoare sunt aceste perdele.

Mai departe, arată situaţia acestor lucrări pe ţinuturi, în URSS, dându-se preţioase indicaţii asupra: dimensiunilor perdelelor, structurei lor, distanţelor de plantarea puieţilor şi distanţelor dintre perdele.

In capitolul V sunt tratate perdelele forestiere de pe suprafeţele irigate, iar în capitolul VI, acelea din jurul: terenurilor plantate, fâneţelor, grădinilor de pomi fructiferi, grădinilor de zarzavat şi pepinierelor.

In capitolele următoare, se dau indicaţii asupra: proiectării, organizării şi technicei culturale, asortimentului speciilor, de arbori şi arbuşti, modului de pregătire a solului, materialului de plantare, timpului şi plantarei propriu zise şi în fine, asupra complectărei şi întreţinerii acestor perdele.

O deosebită importanţă prezintă, pe lângă toate datele technice arătate mai sus şi lista speciilor de arbori şi arbuşti, găsite ca cele mai potrivite pentru perdelele forestiere din Rusia, listă care, ca şi celelalte date, este foarte utilă pentru cei ce se ocupă cu astfel de lucrări.

Partea II-a: *Perdelele forestiere de acumularea zăpezii.* In această parte, sunt tratate perdelele forestiere, construite în scopul protejării căilor de comunicaţie împotriva înzăpezirilor. După ce se arată diferitele forme de depunere a zăpezii pe căile de comunicaţie, în funcţie de aşezarea acestora pe teren şi de relieful înconjurător, autorul descrie mijloacele de protecţie, care poate fi obţinută: pe cale naturală, prin garduri vii şi perdele forestiere. Arătarea protecţiei prin garduri vii şi perdele forestiere, prezintă un deosebit interes, prin detaliile ce se dau asupra tratării şi creşterei arborilor pentru garduri vii şi asupra: lăţimei, felului de construcţie şi distanţei perdelelor, dela calea de transport. Aceste perdele diferă în ceia ce priveşte lăţimea şi modul de construcţie, de acelea pentru protecţia agriculturii 1).

Partea III-a: *Eroziunea şi combaterea ei.* Autorul prezintă la început diferitele aspecte ale eroziunii şi timpul de producere al acesteia — eroziunea veche şi cea actuală — arătând şi cauzele cari o produc, prin felul de scurgere al apelor la suprafaţa solului. După acestea descrie diferiţii factori cari influenţează desvoltarea eroziunii, ca: relieful, condiţiile climatice, structura solului, constituţia geologică a acestuia, pătura vegetală şi activitatea omului, arătându-se şi ţinuturile părţii

---

1) Structura unei astfel de perdele a fost dată de noi, în Rev. Păd. Nr 31/1941, pag. 567. unde e redată schema unei perdele de protecţie c. f. Djankoi-Kolai, din Crimeia.

europene a URSS., expuse eroziunei puternice.

In capitolul următor, se arată pagubele pricinuite de eroziune economiei naționale, prin: scăderea fertilității solului, schimbarea regimului apelor curgătoare, modificarea regimului de apă în sol și deteriorarea bunurilor agricole, a drumurilor și construcțiilor.

Mai departe, autorul arată bazele de combatere a eroziunii și lucrările ce trebuiesc făcute: cercetări, ridicări în plan, studierea suprafețelor degradate prin spălare de ape, cercetări botanico-economice, pentru combaterea și corecțiunea eroziunilor.

Cea mai însemnată parte este aceia a capitolelor XVII—XX, unde se arată detailat, măsurile ce trebuiesc luate contra eroziunii. Aceste măsuri se împart în: preventive, ca: diguri și șanțuri colectoare de apă, terase înclinate, construcții de dispersiunea apei, mijloace de reținerea apei pentru cultura agricolă, sub formă de irigații, și represive, cum sunt: consolidarea vârfului, fundului și versanților râpelor, etc. Se arată apoi rolul pădurei în combaterea eroziunilor, prin influențele acesteia asupra: scurgerii superficiale a apei, topirei zăpezii, înghețării solului în interiorul ei, protecției solului, dându-se indicații asupra compoziției și asortimentului speciilor la plantarea pădurilor create în acest scop și plantațiilor ce trebuiesc făcute în diferitele părți ale bazinelor expuse eroziunei.

In continuare se tratează eroziunea din regiunile de deal și munte — torenții — și corectarea acestora prin: baraje, praguri, fascine, gărdulețe, etc., apoi perdelele forestiere ce se fac în regiunile înclinate, de dealuri și coline, pentru reținerea apei ce curge la suprafața pământului și favorizarea pătrunderii acesteia în sol. Se mai arată și asortimentul speciilor forestiere întrebuințate, cum și diferitele lucrări de artă din amonte și aval de perdele, ca: șanțuri și diguri, construite pentru mărirea efectului perdelelor.

Partea IV-a: *Nisipurile, fixarea lor și importanța lor economică.* După o introducere, în care se arată influențele răufăcătoare ale nisipurilor asupra terenurilor cultivabile, localităților și căilor de comunicație, precum și teritoriile cu astfel de nisipuri din URSS., autorul tratează tipurile genetice de nisipuri (marine, fluviale, aluvionare antice, glaciale și eoliene) și mișcarea acestora, arătând formele sub care se prezintă aceste nisipuri pe teren.

Urmează date asupra compoziției și însușirilor nisipurilor și apoi se trece la partea cea mai interesantă, fixarea nisipurilor sburătoare, arătându-se formațiile vegetale recomandate pentru fixare în diferitele cazuri, succesiunea culturilor și modul de fixare a nisipurilor marine.

In partea finală se dau indicații asupra diverselor culturi economice pe aceste nisipuri, în ceea ce privește: cultura forestieră, agricultura, creșterea vitelor, cultura pomilor fructiferi și a viței de vie.

Cartea de față prezintă o importanță deosebită, pentru silvicultura de stepă și antestepă, mai ales în ceia ce privește perdelele forestiere și fixarea nisipurilor.

Ing. *I. Lupe*

REVISTE

Der Deutsche Forstwirt.

1942 — Nr. 1/2.

Degen:

Gedanken zur Freisaat auf besseren Boden.

Reflecţii asupra semănăturii pe soluri bune

Arboretele provenite din regenerări făcute înainte de jumătatea secolului trecut, din care se mai pot vedea pe ici, pe colo, în Germania, au însuşiri superioare însuşirilor arboretelor pure de molid de dată mai recentă. Pe când molidul din cele dintâi este sănătos, lipsit de putregai şi nu sufere rupturi de zăpadă, are putere mare de vindecare, celălalt este expus la tot felul de calamităţi.

Slăbiciunea molidului din arboretele de dată mai recentă s'a pus în special pe socoteala provenienţei seminţei (rase streine staţiunei). Autorul susţine însă că ea s'ar datori şi faptului că aceste arborete provin din plantaţii, pe când cele vechi din semănături directe.

Regenerarea arboretelor prin semănături directe se practica înainte vreme pe scară întinsă, fără teamă de copleşire din partea buruienilor. Pericolul acesta este îndepărtat prin aceea că suprafeţele ce urma să fie semănate se curăţau nu numai de crăci, scoarţă şi tulpini, ci deodată cu acestea se aduna şi litiera în grămezi cărora li se dădea foc. Pe o astfel de suprafaţă lipsită de substanţe organice buruienile nu se mai puteau desvolta. Seminţişul creştea şi el încet, dar — pe soluri bune — destul de bine şi uniform. Pe urma acestor procedee au rezultat arboretele sănătoase, care se mai văd astăzi, mărturii din acele vremuri.

1942. — Nr. 3/4

Hans Ostwald

Vorschläge für einheitliche Ertragsklassen

Propuneri pentru clase de producţie unitare).

In Germania s'a pus problema întocmirii unor table de producţie valabile pentru toată ţara. Chestiunea este încă în faza de lămurire.

Un articol publicat de autor în „Deutsche Forstzeitung" a provocat unele propuneri din partea profesorului Wiedemann. Wiedemann crede că în astfel de tablele de producţie clasele de fertilitate pot fi stabilite fie după înălţimea medie a arboretului exploatabil, fie mai bine — după producţia medie totală (inclusiv produsele intermediare).

Sprijinindu-se pe nişte date publicate în 1924 de E. Ostwald, cu privire la volumul total dat de diferite esenţe, la diferite vârste şi clase de înălţimi, în mai multe regiuni din Germania şi la tratamente deosebite, autorul arată, în acest nou articol, că nici înălţimea arboretului exploatabil, nici producţia medie totală în volum, nu pot forma criterii sigure pentru clasele de fertilitate. După el, cel mai bun criteriu l-ar constitui înălţimea arboretului la 60 de ani.

In raport cu această înălţime autorul schiţează o schemă universal valabilă.

In ceea ce priveşte tablele de producţie în bani, Ostwald crede că nu au rost dată fiind diferenţa mare ce există în forma arborilor.

1942 — Nr. 63/64.

Wiedemann:

Vorschläge für einheitliche Ertragsklassen.

Propuneri pentru clase de producţie unitare.

Răspuns la articolul de mai sus al lui Ostwald. Se arată că datele dela care a pornit Ostwald sunt vechi şi inexacte.

Propunerile făcute de Wiedemann sunt în concordanţă cu rezultatele ultime ale cercetărilor.

Cu prixire la tablele de producţie în bani autorul precizează că acestea nu pot da decât valori medii şi că pot fi întrebuinţate cu folos în anumite cazuri.

1942 — Nr. 5/6.

Mahler:

Das Pappelanbauprogramm.

Programul de cultivare a plopului.

Se arată că plopul, datorită creşterii sale rapide şi producţiei mari în volum şi valoare, este arborele indicat să acopere în mare măsură lipsa de lemn din Germania.

Recunoscându-se acest lucru s'a pornit la elaborarea unui program de cultivare a plopului în afara pădurii, pe lunci, de-alungul drumurilor, în curţi, grădini, etc., fără a se stingheri cultura agricolă.

Articolul este o prezentare a problemei.

Dr. Jaeger:

Anbau von Pappeln ausserhalb des Waldes.

Cultivarea plopului în afara pădurii.

Se schiţează principiile pe care se va baza programul de cultivare a plopului şi executarea lui.

1942 — Nr. 7/8.

Dr. h. c. Hesse:

Fortbildung im Krieg.

Perfecţionare în timp de războiu.

Instruirea continuă a personalului este recunoscută ca o datorie a superiorilor şi o necesitate pentru bunul mers al serviciului.

Posibilităţile de organizare a instrucţiei, în timp de războiu sunt însă limitate şi de aceea şi domeniul trebue limitat la lămurirea problemelor de moment.

Metoda recomandată şi aplicată în unele părţi pentru şefii de ocoale constă în organizarea, după nevoi, a unor şedinţe de referate şi discuţii asupra problemelor la ordinea zilei.

Kurt Jaeger:

Die forstliche Aufbauarbeit der Forstabteilung der LBsch. Niedersachsen.

Munca constructivă pe teren forestier a secţiei forestiere din organizaţia ţărănească regională din Niedersachsen.

După intronarea regimului Naţional Socialist, în Germania s'a urmărit cu tărie mărirea producţiei în toate domeniile. Astfel s'a născut problema organizării gospodăriilor forestiere ţărăneşti în vederea măririi producţiei lemnoase.

Autorul expune cum s'a făcut aceasta organizare în regiunea Hildesheim (Hannovra) — arătând rezultatele pozitive la care s'a ajuns S'au creat asociaţii de proprietari grupându-se pădurile în unităţi silvice încadrate cu personal specialist.

1942 — Nr. 9/10.

W. Parchmann:

Durchbruch zur Völkerverbinden den Wirtschaft.

Inceputul spre o economie de unire între popoare.

Se publică, cu câteva cuvinte introductive şi finale, textul convenţiei încheiate în Ianuarie 1942 între Danemarca, Germania, Finlanda şi Suedia, prin care se constitue o comisiune mixtă pentru rezolvarea în comun a chestiunilor în legătură cu satisfacerea nevoilor de lemn din ţările din jurul mării Nordului şi Balticei.

Convenţia este privită ca prima încercare practică de a se ajunge la o economie pe spaţii mari (Grossraumwirtschaft).

W. Rosenfeld:

Die waldbauliche Planung.

Stabilirea cadrului de cultura pădurilor.

Prin stabilirea acestui cadru se urmăreşte crearea de păduri (prin cultură) cu o constituţie cât mai naturală, în vederea obţinerii de cantităţi de lemn cât mai mari şi de cea mai bună calitate. Solul să fie continuu în stare de producţie.

Aducându-se un exemplu de pagubele ce se produc în arboretele pure de molid, care au fost create fără stabilirea prealabilă a unui cadru de cultură, se pune în lumină importanţa lui.

N. R.

Forstwissenschaftliches Centralblatt.

Caietul 8, August 1942

Max Woelfle:

Windverhältnisse im Walde.

Vântul în pădure.

E continuarea lucrării, cu acelaş titlu, apărută în această revistă, în anul 1939, la pag. 65—75 şi 461—475. In numărul de faţă se dau rezultatele măsurării vântului în zona de margine şi deasupra coronamentelor pădurii.

Mişcarea aerului în interiorul unui arboret şi deasupra coronamentelor acestuia, e condiţionată de obstacolul creiat de perdeaua dela margine şi de însuşi arboretul. Vântul e constrâns să urce pe deasupra şi numai o parte neînsemnată poate să străbată perdeaua şi arboretul.

Neregularitatea suprafeţei superioare a coronamentelor, produce o puternică turbulenţă a aerului. Această suprafaţă e variabilă din cauza mişcării vârfurilor arborilor. Influenţa acestei mişcări nu e cunoscută, însă se poate considera ca sigur că, prin aceasta, turbulenţa aerului e mult mărită.

Asigurarea arboretului contra furtunei, numai atunci va da rezultate bune, când se va păstra în marginea expusă vântului, nu numai o perdea protectoare, ci şi o fâşie de arboret lată de 30—50 m.

Dr. Ewald Bauersachs:

Bestandesmassenaufnahme nach dem Mittelstammverfahren des zweitkleinsten Stammabstandes.

Cubajul arboretului cu ajutorul arborelui mediu şi distanţei dintre arbori.

Autorul dă o metodă expeditivă de aflarea volumului lemnos al arboretului, bazată pe distanța dintre arbori și volumul arborelui mediu, după formula:

$$M=0{,}85\,\frac{F}{a^2}\cdot m$$

în care: M = volumul arboretului, F = suprafața ocupată de arboret, m = volumul arborelui mediu și a = latura patratului corespunzător suprafeței ocupate de un arbore și care se măsoară, într'un anumit fel pe teren.

Metoda e simplă, precisă și cu economie de timp; ea este indicată în special pentru lucrările de amenajament, nu e însă fără interes nici pentru Dendrometrie.

Hertrich:

Natürliche oder künstliche Verjüngung.

Regenerare naturală sau artificială.

Un comentariu asupra cercetărilor lui Hans Oswald la un arboret, cu privire la problema economiei unei perioade lungi sau scurte de regenerare și cu aceasta, asupra regenerării naturale sau artificiale.

I. Lupe

Intersylva (Ediție germană).

Vol. II. Caetul 4 (Octombrie 1942).

Untersuchungen über den statischen Wasserbedarf der Waldbäume.

Cercetări asupra cerinței de apă statică a copacilor.

Limitele optimale ale nevoii lor de apă statică sunt cuprinse, în general, între 70—80% saturație a capacității în apă a pământului. Se pot constata adesea deosebiri însemnate în reacțiunea felurițiilor arbori de pădure cercetați până acuma.

Nils Sylven:

Waldbaumzüchtung in Schweden.

Selecțiunea copacilor în Suedia.

Ni se face o dare de seamă asupra rezultatelor lucrărilor în această privință, făcute asupra pinului, molidului, mesteacănului, plopului tremurător ș. a. Aceste lucrări au luat un deosebit avânt prin încurajerile „Uniunii pentru selecția plantelor de pădure", înființată la 23 Ian. 1936.

Wolfgang Laugner:

Die Frage der Baumrassen im europäischen Walde.

Intrebarea raselor de copaci în pădurea europeană.

Autorul stăruie mai întâi asupra însemnătății problemei acesteia, în general. Ne arată apoi cea ce s'a făcut în Germania în această privință. Deslegarea mulțumitoare a întrebării raselor naturale ale copacilor în Europa nu se va putea face decât printr'o conlucrare plină de încredere a feluritelor țări. Autorul face o serie de propuneri.

Milan Marinović:

Aufgaben der Forstwirtschaftspolitik in Kroatien.

Problemele de politică forestieră ale Croației.

După ce dă o orientare destul de bună asupra economiei forestiere și regimul politic subt care a trăit până acuma, autorul arată că prima grije a politicei forestiere croate este de a raționaliza consumul de lemn astfel încât să se înlăture neajunsurile pricinuite de tăerile peste măsură din trecut. Dintre măsurile recente de îndreptare, ni se vorbește despre tendința de statizare a pădurilor, despre desființarea contractelor oneroase, despre conducerea centralistă a pieții lemnului după pilda germană.

Gezo Luncz:

Neue Gesetzliche Massnahmen zur Steigerung der Leistungen des Privatwaldes.

Ni se dă o privire de sinteză asupra măsurilor legislative luate în ultima vreme în feluritele țări pentru a se ridica pe cât cu putință capacitatea de producție a pădurilor particulare. In încheiere, autorul stăruie asupra unei colaborări pe calea administrației forestiere și a lemnului între feluritele țări europene.

Reino Kalliola:

Naturschutz in Finnland unter besonderer Berucksichtigung der Wälder.

Protecția naturii în Finlanda cu deosebită privire a pădurilor..

Se înfățișează temeiurile legale pentru apărarea naturii ca și decretele împlinitoare. Locul de frunte îl deține legea din 1923. Se urmează, apoi, cu organizarea lucrului, țelurile și urmările de până acuma. Potrivit împrejurărilor naturale specifice Finlandei, întrebarea apărării naturii este strâns legata de pădure și de cultura acesteia

I. C Dem.

Journal forestier suisse.

Nr. 2/1943.

H. Jenny:

Aux membres de la Société forestiere suisse et à tous les amis de la forêt. (4 pagini).

Cuvânt de salut și îndemn către membrii Societății forestiere elvețiene și către toți amicii pădurilor, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de existență ai Societații, la 27 Mai 1843.

Se arată în scurt lupta dusă într'un secol pentru propășirea economiei forestiere elvețiene și realizările obținute.

1. Elaborarea legilor privind pădurile. Prima lege federală a fost la 10 August 1876. Au urmat modificările din 1902 și 1924. In momentul de față se preconizează o nouă modificare, în sensul ca dintr'o lege polițienească să devie o lege cu vederi economice.

2. Invățământul forestier. S'a creiat în 1855 odată cu înființarea Politehnicei din Zürich.

3. Cercetările forestiere. Realizarea in 1885, începând să funcționeze in 1888.

4) Creiarea Oficiului forestier Central, azi „Asociația elvețiană de economie forestieră". Realizare din 1919.

5. Numeroase publicații, dintre care se citează: 1. „Elveția forestieră" care se adresează marelui public și 2. „Pădurile țării mele" care se adresează tineretului elvețian.

6. Cele 2 reviste ale Societății, în limbile franceză și germană: Journal forestier suisse și Die Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen". Realizate în 1850.

7. Numeroase „suplimente" ale celor două reviste.

F. Aubert:

La carbonisation et les dechets forestiers dans l'apres-guerre. (6 pag.).

Rezumatul unei conferințe, ținută asupra acestui subiect, în Dec 1942, la Școala forestiera din Zürich.

B. Bavier:

Lignes directrices pour le revision de la legislation forestiere suisse. (7 pag.). (Suite et fin).

Se referă la: IV. Pădurile publice: V. Pădurile private: VI. Mărirea și menţinerea suprafeţei împădurită; VII. Subvenţiuni federale; VIII. Exproprieri; IX. Dispoziţiuni penale; X. Dispoziţiuni tranzitorii şi finale.

J. P. C.:

Voyage d'étude du mélèze (6 pag.).

Ziua III-a a fost rezervată lucrărilor din Prealpii Bernei.

Ziua IV-a în platoul argovian şi în valea Aar.

Ziua V-a în Valea Rinului şi malul lacului Zurich.

Această călătorie a îngăduit autorului să facă următoarele constatări:

1. A arătat necesitatea, pentru agenţii forestieri, de a se pune la curent cu progresele pedologiei şi sociologiei vegetale.

2. Laricele, în afară de aria sa naturală de desvoltare, nu intră nicăieri, în proporţie mare, în compunerea arboretelor. Laricio-mania din secolul trecut a lăsat splendide rămăşiţe pretutindeni unde condiţiunile au permis-o. Nu trebue să se introducă laricele în afară de aria sa naturală, în aşa fel ca să concureze pe cel din Alpi, ar fi o concurenţă neloaială, faţă de înlesnirile de producţie, de exploatare şi de transport de aici.

3. Să se introducă speciile locale în pădurile de mică altitudine, în special stejarul, care găseşte un sol bun.

Nr. 3/943.

Leibundgut:

Considérations d'ordre cultural au sujet des défrichements (6 pag.).

Conferinţă ţinută la Adunarea generală a Societăţii forestiere elveţiene, în August 1942.

Se arată că defrişările cerute de ultimile legiuiri nu se pot face decât în regiunea platoului elveţian, singurul care oferă soluri bune pentru agricultură. In această parte a ţării pădurile ocupă o suprafaţă mică. Ele sunt de un mare randament în bani şi materie.

Autorul arată greşala ce se face prin sacrificarea unei părţi din aceste păduri rentabile. Indică şi o serie de consideraţiuni care ar trebui să stea la baza alegerii porţiunilor ce ar trebui sacrificate pentru agricultură.

Karl-Alf. Meyer:

Paysage rhodanian au temps de Haller. (10 pag.).

A. de Haller a fost, dela 1758—1764, directorul salinelor din regiunea Roche, Aigle şi Bex. Spirit foarte deschis, cel mai universal din timpul său, Haller a fost introducătorul Alpilor în literatură şi artă. Cunoscător în domeniul botanicei, a găsit timp să se ocupe şi de bogăţia floristică a regiunii.

W.:

Pour l'utilisation économique du bois dans la construction. (2 pag.).

Nr. 4/1943.

M. Petitmermet:

A l'occasion du centenaire de la Société forestière suisse. (7 pag.).

Privire asupra câtorva efecte rezultate din colaborarea acestei Societăţi cu autoritatea federală.

E. Favre:

Cinquante années d'application de la méthode du contrôle à la forêt de Couvet (Jura neuchâtelois). (6 pag.).

Articol scris în memoria lui Henri Biolley. Era tânăr la 1880 când Biolley a apărut ca forestier al numitei păduri. Discipol al lui Gurnaud, în această pădure el a început să puie în aplicare şi să desvolte ideile lui Gurnaud, astfel că după o viaţă de muncă şi observaţie (37 ani), pădurea Couvet a ajuns să fie azi un adevărat monument, cel mai frumos care a putut să subsiste memoriei acestui mare forestier.

Biolley a fost toată viaţa un revoluţionar: timpul pe care nu-l folosia în exercitarea profesiunei, il întrebuinţa pentru dărâmarea prejudecăţilor şi rutinei. A avut de luptat. Dar către sfârşitul vieţii a avut marea satisfacţie să se vadă înconjurat şi urmat de o falangă de discipoli, admiratori şi amici. Forestieri din toată lumea veniau în pădurea Couvet să ia contact cu acest maestru al gândirei forestiere.

*

G.-H. Bornand:

Le chêne dans la région de Baulmes. (4 pag.).

In legătură cu două studii publicate de d-l K.-A. Moyer in Analele staţiunii de cercetări elveţiene, privind evoluţia repartiţiei speciilor în pădurile normande, şi mai ales a stejarului, autorul articolului de faţă vrea să apară cu câteva lămuriri în legătură cu soluţionarea acestei probleme capitale a istoriei forestiere.

At. Har.

Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen.

1943, Ianuar, Nr. 1.

An die Mitglieder des Schweizerischen Forstvereins und an alle Freunde des Waldes!

Către membrii Uniunii forestiere elveţiene şi către toţi prietenii pădurii.

Apel cu prilejul sărbătoririi jubileului de o sută de ani dela înfiinţarea Asociaţiei forestiere elveţiene care va vea loc la 27 Mai 1943.

Knuchel:

Vor Hundert Jahren.

Acum o sută de ani.

Se face o scurtă privire istorică asupra silviculturii elveţiene şi a publicaţiunilor apărute şi care caracterizează diversele ei etape în acest interval de timp.

Bavier B.:

Richtlinien für eine Revision der Schweizerischen Forstgesetzgebung.

Linii de conducere pentru o revizuire a legislaţiei forestiere elveţiene.

Articolul cuprinde un rezumat al unui referat prezentat de inspectorul de canton Bavier la comisia de lucrări preliminare, cu prilejul congresului forestier din 31 Aug. 1942 la Baden.

Autorul cercetează amănunţit legea forestieră existentă şi face propuneri de modificare. In linii generale se vede preocuparea de a trece de la o lege de poliţie forestieră la una de economie forestieră care să urmărească şi o mărire a producţiei. Sunt examinate în această ordine de idei următoarele chestiuni: Organizarea serviciului forestier, amenajarea pădurilor, pădurile particulare, păstrarea şi mărirea suprafeţelor de păduri, etc.

Paul Schaffner:

Zu Gottfried Kellers Baumstudien.

Asupra studiului arborelui la Gottfried Keller.

Articolul cuprinde o privire critică asupra picturilor lui Gottfried Keller înfăţişând diferiţi arbori

1943, Febr. Nr. 2.

Knuchel:

Heinrich Zschokke als Forstmann.

Heinrich Zschokke ca silvicultor.

Note biografice asupra unui mare silvicultor elveţian.

In continuare se reproduce un capitol „Silvicultorul" din una din lucrările acestuia.

Gutersohn H.:

Schweizerische Landesplanung.

Plan elveţian de cultură.

Autorul înfăţişează în linii generale necesitatea întocmirii unui plan general privind distribuţia teritoriului elveţian în terenuri de agricultură, şosele, terenuri industriale, etc. în funcţie de nevoile economice şi posibilităţile de desvoltare în viitor. Pentru aceasta este necesară în primul rând o hartă în care să se poată vedea în afara condiţiunilor naturale de desvoltare ca: sol, climă, ape şi cele rezultate din activitatea omului ca: distribuţia populaţiei, repartiţia industriilor, căilor de comunicaţie, etc.

Hans Burger:

Frostschaden und Lärchensterben.

Vătămările de ger şi moartea laricelui.

Articolul înfăţişează pe larg problema morţii laricelui din cauza gerurilor, pe baza cercetărilor specialiştilor şi a observaţiunilor făcute în decursul a mai mulţi ani în diferite păduri.

1943, Nr. 3.

Hs. Rudolff Schinz:

Beschreibung der in der welschen Schweitz üblichen Holzgeleiten.

Descrierea podurilor de lemn obişnuite din Elveţia.

Articolul este un extras din lucrarea: Contribuţii la cunoaşterea mai îndeaproape a Elveţiei, apărută la Zürich în 1783—1787.

Prezintă un deosebit interes asupra denumirilor pieselor de lemn întrebuinţate în construcţia podurilor ca şi asupra metodei de construcţie în sine. Este un articol istoric-documentar.

Knuchel H.:

Grundsätzliches zur Rodungsfrage.

Principii de bază în problema defrişărilor.

Se reproduce un articol apărut în „National Zeitung" din 10 Febr. 1943, în care Knuchel ia poziţie în problema defrişărilor din Elveţia. Este un articol foarte interesant pentru cunoaşterea împrejurărilor în care într'o ţară aşa de avansată ca Elveţia s'a hotărît totuş diefrişări de păduri.

Knuchel H.:

Ergebnisse eines Versuches mit nicht imprägnierten und imprägnierten Buchenschwellen verschiedener Fällzeit.

Rezultatele unei încercări cu traverse de fag impregnate şi neimpregnate din epoci diferite de doborîre.

In continuarea unor cercetări făcute în 1932, s'au desgropat o serie de traverse de fag impregnate şi neimpregnate provenite dela diferite epoci de doborîre, constatându-se că cele neimpregnate cu inimă roşie şi crăpături s'au menţinut mai puţin bine decât cele fără inimă roşie şi cu măduvă numai pe o parte. Rezultatele definitive se vor da deabea în anul 1950.

E. Vintilă

Tharandter Forstliches Jahrbuch.

Vol. 93 (1942). Caetul 1/2.

Francke, C. şi Whistling, F.:
Vorschläge fur die Einteilung des Protektorates Bohmen und Mähren in Wuchsbezirke.

Propuneri pentru împărţirea Protectoratului Boemiei şi Moraviei în regiuni de creştere.

Prin luarea Boemiei şi Moraviei sub protectoratul german, toată economia forestieră a acestor regiuni trebuia să se integreze economiei forestiere germane. La baza acestor operaţiuni de integrare stă împărţirea domeniului paduros al Boemiei şi Moraviei în regiuni de creştere. Autorii propun în acest sens 17 regiunii pe care le descriu din punct de vedere geologic, al climei, şi al vegetaţii forestiere.

Francke, C.:
Die Organisation der Forstwirtschaft im Protectorat Böhmen und Mähren.

Organizaţia economiei forestiere în Protectoratul Boemiei şi Moraviei.

Se dau relaţiuni despre pădurile Protectoratului: suprafaţa pădurilor, politica forestieră a administraţiei cehe şi modificările administrative aduse prin noua organizare a Protectoratului.

Kratschmer, F.:
Die tschechoslowakische Bodenreform in der Forstwirtschaft.

Reforma agrară cehoslovacă în economia forestieră.

Autorul arată ce reforme agrare au fost în Cehoslovacia, cum aceste reforme în special legile exproprierii, a distribuirii pământului şi a despăgubirilor au influenţat proprietatea forestieră.

Whistling, F.:
Die Forsteinrichtung im Protektorat.

Amenajamentul în Protectorat

Se face un istoric al metodelor de amenajare aplicate pădurilor de stat şi particulare ale Protectoratului, atât când acesta aparţinea Austriei cât şi Cehoslovaciei.

Gutschick:
Das deutsche forstliche Bildungs- und Schulwesen in Böhmen und Mähren.

Şcoala şi formarea forestieră germană în Boemia şi Moravia.

Se face un istoric al învăţământului forestier în Protectorat.

Rosenfeld, W. und Helm, F.:
Die goralen Waldbauern in der ehemaligen Herrschaft Friedeck, ein forstpolitisches und waldbauliches Problem.

Muntenii din regiunea Friedeck, o problemă de politică forestieră şi de silvicultură.

Autorul se ocupă de aşezările de munteni din munţii Beschizi, mai exact de enclavele ce aceştia constituesc în pădurile munţilor ce aparţin domeniului Friedeck. Aceste populaţiuni treceau de origină valahă în sec. 15 şi 16, şi se credeau a proveni din migraţiuni româneşti în lungul Carpaţilor.

Aceşti munteni fac parte din grupa populaţiilor de păstori ce se găsesc peste tot în Carpaţi până în România.

Se arată felul de viaţă şi se fac propuneri în legătură cu viaţa acestei populaţii

Swoboda, W.:
Wildbachverbauung im Protektorat Böhmen und Mähren.
Lucrări de corectarea torenţilor în Protectoratul Boemiei şi Moraviei.

Se arată organizaţia, legile şi realizările în materie de corectarea torenţilor în Protectorat.

Caetul 3/4.

Rubner:
Professor Robert Bernhard 80 Jahre.

Ostwald, H.:
Dem Andenken an Forstmeister Prof. h. c. h. c. Eugen Ostwald
O expunere a vieţii silvicultorului Eugen Ostwald

Wach, Al.:
Vergleichende Untersuchungen mit Verschiedenen Färbeverfahren als Ersatz oder Ergänzung der Keimprufung bei forstlichen Samereien.
Cercetări comparative cu diferite procedee de colorare ca înlocuitoare sau completare a probei încolţirei la seminţele forestiere

Autorul caută să înlocuiască metoda încercări seminţelor prin încolţire prin alte metode mai rapide sau mai precise. Analizează procedeele prin colorare şi găseşte că pentru răşinoase cea cu selen este mai bună decât cu indigo-carmin şi iodo-iodură de potasiu.

Nolte, H.:
Der Sammelfehler beim Probeeiern zur Nonnen prognose.
Eroarea estimaţiei ouălor probă în prognosticarea atacului de Lymantria monacha.

În prevederea atacurilor de nonă, metoda cea mai bună a rămas probele de ouă. La luarea probelor se pot face erori. Autorul arată că se pierd mai puţin de 50%, deci la numărare se va adăuga 1/3 sau se va dubla.

Gäbler, H.:
Die wichtigsten forstentomologischen Arbeiten aus den Jahren 1939-1941.
Cele mai importante lucrări de entomologie forestieră din anii 1939 şi 1941.

Se analizează pe scurt aceste lucrări.

Gr. E.

Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen.

Caietul 9, Septemvrie 1942.

Prof. Dr. Eilhard Wiedemann:
Der Eichenbestand mit Buchenunterwuchs.
Arboretul de stejar în amestec cu fag

După terminarea studiului creşterilor în arborete pure, Schwappach a purces la studiul arboretelor amestecate înfiinţând încă din 1913 o mulţime de pieţe de experienţă în arborete amestecate echiene şi neechiene. Dela 1927 încoace, numărul acestor pieţe a fost mult mărit de Wiedemann, urmaşul lui Schwappach la Institutul de cercetări forestiere prusian.

In lucrarea de faţă, Wiedemann expune rezultatul cercetărilor din 34 pieţe de experimentaţie pentru stejar în amestec cu fag. Se remarca, între altele, că creşterea curentă în volum a arboretului amestecat până la 100 ani nu este mai mare decât a arboretului pur de stejar, la vârste mai mari de 100 ani însă creşterea este mult superioara, ajungând pe la 130 ani aproape dublă. De asemenea se remarcă o sporire a creşterii în valoare.

Gustav Wallenstein:

Anregungen und Versuche zur Verbesserung der Borkenkäferbekampfung, I. Teil.

Indemnuri şi încercări pentru îmbunătăţirea combaterii gândacilor de coajă, partea I-a.

Dengler:

Eine forst- und holzwirtschaftliche Pressereise durch das Generalgouvernement.

O călătorie de presă prin Guvernământul general al Poloniei, având ca obiectiv economia silvică şi economia lemnului.

In notele sale de călătorie, autorul remarcă între altele că prin trecerea pădurilor Poloniei sub control german, Reichul nu a obţinut suplimentul de material lemnos necesar economiei de războiu, deoarece procentul păduros al Poloniei este numai de 19%, exploatările în trecut au fost excesive (cu deosebire în regiunile de sub fosta ocupaţie rusească), drumurile au fost prost întreţinute, animalele de tracţiune au fost enorm împuţinate în urma războiului. Germanii fac eforturi uriaşe pentru îmbunătăţirea acestei stări de lucruri. Serviciul silvic german din Polonia este organizat în 22 inspectorate, care au de supravegheat activitatea a circa 300 şcoale silvice încadrate cu 11.000 agenţi forestieri autohtoni şi vreo 120.000 lucrători de pădure.

Caietul 10—11. Octomvrie-Noemvrie 1942.

B. Schneider:

Die Entwicklung des Wurzelsystems der Kiefer in den dampfgepflügten Heideboden Nordwestdeutschlands und Versuche zur Feststellung der biologischen Verhältnisse dieses Gebietes.

Desvoltarea sistemului radicilar la pin în terenurile neproductive arate cu tracotrul în Nordvestul Germaniei şi încercări pentru stabilirea relaţiunilor biologice ale acestor terenuri.

In caietul de faţă se publică numai o parte a lucrării cuprinzând următoarele capitole:

I. Introducere.

II. Descrierea ocoalelor silvice în cari s'au făcut cercetările.

III. Cercetări asupra rădăcinilor

F. Heinrich:

Zur Wirkung intensiver Bodenbearbeitung auf Wasserhaushalt und Bodenzustand forstlich genutzter diluvialer Sandböden Norddeutschlands.

Despre influenţa unei prelucrări mai intensive a pământului asupra conţinutului de apă şi asupra stării solului forestier format pe nisipurile diluviale ale Germaniei de Nord

Rudolf Heuson:

Zu den Kippenaufforstungen in der Niederlausitz.

Erwiderung zur Arbeit *Copien*: „Nutzbarmachung der Abraumkippen".

In chestiunea împăduririi terenurilor de pe minele vechi de cărbuni din Niederlausitz.

Răspuns la lucrarea lui *Copien*: „Aducerea în stare de productivitate a terenurilor de pe minele vechi de cărbuni.

Copien:

Schlusswort zur Arbeit: Nutzbarmachung der Abraumkippen.

Un ultim cuvânt la lucrarea: Aducerea în stare de productivitate a terenurilor de pe minele vechi de cărbuni.

Caietul 12, Decemvrie 1942.

B. Schneider:

Die Entwicklung des Wurzelsystems der Kiefer in den dampfgepflügten Heideböden Nordwestdeutschlands und Versuche zur Feststellung der biologischen Verhältnisse dieses Gebietes.

Desvoltarea sistemului radicilar la pin în terenurile neproductive arate cu tractorul în Nordvestul Germaniei şi încercări pentru stabilirea relaţiunilor biologice ale acestor terenuri.

Este continuarea şi sfârşitul studiului început în numărul 10—11 al revistei. Se tratează următoarele capitole:

IV. Desvoltarea rădăcinilor în soluri de texturi diferite şi la pini de provenienţe diferite.

V. Cercetări de soluri.

VI. Cum au influenţat însuşirile solului în pământurile arate asupra desvoltării plantelor?

VII. Încercări pentru determinarea relaţiunilor biologice în regiunea cercetată.

VIII. Concluzii pentru silvicultură.

Caietul 1, Ianuarie 1943.

A. Conrad Allenstein:

Zur Ehrenrettung reiner Kiefernbestände.

Pentru salvarea onoarei arboretelor pure de pin.

Autorul ia poziţie în favoarea arboretelor pure de pin aducând ca argumente pe de o parte calitatea superioară a lemnului, pe de alta pretenţiile modeste ale pinului faţă de sol.

Dr. Ing. Werner Junghans:

Gedanken zur Stellung der Forstpolitik in der Wissenschaft.

Gânduri despre poziţia politicii forestiere în ştiinţă.

G. T. Tonia

...

Zeitschrift für Weltforstwirtschaft.

Vol. IX. caetul 7/9 (Iunie 1942).

Ivo Horvat, Ing.:

Das Forstwesen Kroatiens.

Economia forestieră în Croaţia.

Din suprafaţa totală (cca. 100.000 km²), pădurile deţin 39%, ceea ce revine cam 0,35 ha pe cap de locuitor (6.7 milioane locuitori). Pădurile sunt în cea mai mare parte păduri de foioase (77,8%). Proprietatea Statului este precumpănitoare (52,7%), urmată fiind de cea particulară (24.4%) şi de cea comunală (18,6%). Creşterea lemnoasă este preţuită la 2.4 m³ pe an şi pe hectar; tăerile anuale se urcă în mijlociu la 3,15 m³. Serviciul forestier ţine de Ministerul Pădurilor şi Minelor; ţara e împărţită în 7 direcţii forestiere regionale. Economia forestieră în cuprinsul economiei naționale și exportul lemnului în comerțul exterior dețin un loc esențial.

Alfred Dengler, Prof., Dr. Dr.: *Über Aufforstungen in Nordspanien.*

Despre reîmpăduririle din Spania de Nord.

Ținutul vizitat se întinde dealungul Golfului Biscaya și peste munții învecinați. Acolo se fac împăduriri interesante de 20—30 ani cu Pinus insignis și Eucalyptus globulus, cunoscute ca specii repede crescătoare. Un individ de pin în vârstă de 80 ani, măsoară o înălțimede 30 m și o grosime de 118 cm în diametru. Un arboret de 8 ani arată o creștere mijlocie de 20 m^3 pe an și pe hectar. O parte slabă a speciei numite este desvoltarea unor crăci groase, ceea ce dă naștere la noduri puternice; apoi, apariția lui Lophodermium pinastri. Eucaliptul prezintă mai multe avantaje. Un arboret de 20 de ani arată o înălțime mijlocie de 30 m și o grosime mijlocie de 30 cm diametru.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Ne dă multe date și știri asupra stărilor și faptelor forestiere din lume.

Vol. IX. Caetul 10/12 (Iulie-Sept. 1942).

Fritz Reinhold, Ing., Dr., Forstmeister:

Das Waldbild Russlands.

Pădurile Rusiei.

In cadrul acestei reviste, s'a scris mult despre aspectele forestiere ale Rusiei. Studiul de față, — foarte cuprinzător (76 pag.) are în vedere vegetația păduroasă a Rusiei și prezintă o însemnătate deosebită mai ales pentru silvicultură care au de-aface, într'o formă oarecare, cu ținuturi rusești. Față de nesiguranța datelor statistice și deasa lor schimbare, autorul se fixează asupra celor din spațiul de timp 1934/35. Intr'o parte introductivă, se încearcă o oarecare orientare asupra suprafeței pădurilor și păduroase, distribuției speciilor forestiere, părților exploatabile, rezervelor de lemn, creșteri, posibilități ș. a. Suprafața efectiv păduroasă este prețuită la aproape 600 milioane ha; din aceasta, cea mai mare parte (cam 80%) revine rășinoaselor. Creșterea pentru părțile exploatabile este apreciată la 1,4 m^3 pe an și ha; iar posibilitatea anuală, la cca 754 milioane m^3. Exploatările în părțile accesibile ar fi fost cam de 180 milioane m^3 în mijlociu, pe an în perioada 1925—1935. O atențiune a dat statul rus pădurilor de protecție și, în primul rând celor de protecție hidrografică. Cea mai mare parte a studiului este rezervată zonele de vegetație forestieră, pe regiuni, asociațiuni forestiere naturale și tipuri de păduri. Această parte este precedată de o orientare asupra împrejurărilor staționale și asupra speciilor arborescente ale florei rusești.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ca de obiceiu, ni se înfățișează un bogat material informativ asupra împrejurărilor forestiere din felurite țări și ținuturi ale lumii.

I. C. Dem

INFORMAŢIUNI

— D-l Dem. Grozescu ing. cons. silvic a fost delegat să îndeplinească funcţia de Secretar General al Ministerului de Agricultură şi Domenii (Dec. Min. 93817 din 21.IV.1943, Mon. Of. 96 din 23.IV.943).

— Prin Decretul Nr. 785 din 24.III.1943, D-l Simu Simeon ing. insp. g-l silvic din Caps. a fost numit efor pe lângă Administraţia Fondului Religionar din Bucovina (Mon. Of. 76 bis din 31.III.1943).

— D-l Dr. Ing. G. Nicolau-Bârlad a fost numit conferenţiar titular al Conferinţei de Fotogrametrie de la Şcoala Politehnică din Bucureşti.

— Prin decizia min. Nr. 38441 din 22.II.1943 (Mon. Of. 48/943) s'au mai făcut următoarele avansări în Corpul silvic superior:

I. Cadrul de Stat.

La gradul de ing. silvic:

Beldie C. Alex. pe data de 5.I.1941; Nicolaescu D. Stelian, 1.VII.1941; Ţuţuianu Valeriu, 1.VIII.1941; Micu Nicolae, 1.VIII.1941; Georgescu N. Ovidiu, 18.I.1937.

La gradul de ing. subinsp. silvic:

Ghiorghiu Ion, Niţescu St. Constantin, Constantin I. Ion şi Brebenaru Gh., toţi pe data de 19.XII.941.

II. Cadrul detaşat şi particular

La gradul de ing. silvic:

Amlacher A., pe 10.VII.941.

La gradul de ing. subinsp. silvic:

Florescu G. Ilie pe 19.XII.1941.

La gradul de ing. insp. silvic:

Ionescu A. Vasile pe 1.I.942.

— Prin decizia minist. 38442 din 22.II.943 (Mon. Of. 48/943) se avansează pe data de 1.I.1942:

La gradul de ing. şef silvic:

Dascălu I. Gh., Georgescu N. Ovidiu.

La gradul de ing. subinsp. silvic:

Fedeleş C.; Vulcan Gh.; Leescu Vasile şi Rotaru Cornel.

II. Cadru detaşat şi particular.

La gradul de ing. şef silvic:

Popescu G. Aurel şi Lothar Albricht.

— Prin decizia Nr. 58344 din 13 Martie 1943 (Mon. Of. 67) s'au făcut următoarele avansări în Corpul superior silvic:

a) La vechime.

La gradul de ing. silvic:

1. Băluţă M. Ştefan pe data de 15 Aprilie 1941;
2. Ionescu G. Gh. pe data de 13 Aprilie 1941;
3. Popovici St. Savel pe data de 5 Octombrie 1940.

b) La alegere.

La gradul de inginer şef silvic:

4. Golaşevschi Iosif pe data de 1 Ianuarie 1942.

— Prin dec. min. 78195/943 (Mon. Of. 88/943) s'au făcut următoarele avansări în Corpul silvic.

La gradul de inginer silvic, la vechime:

Achimescu A. Const. pe data de 4.III.1941 și Albulescu St. pe data de 10.VIII.1941.

— In Mon. .Of. Nr. 69 din 23 Martie 1943 (pag. 2535) a apărut o serie de avansări de Brigadieri silvici și pădurari.

— In Mon. Of. 49/943 s'a publicat următoarea mișcare în personalul Casei pădurilor Statului:

D-l Ing. subinsp. silvic Const. Călinescu șeful ocolului silvic Slobozia a fost transferat ca șef al ocolului Hârțiești-Muscel.

D-l Ing. șef silvic I. Vlad șeful ocolului silvic Hârțiești a fost transferat șef al ocolului silvic Slobozia.

D-ra Ing. silv. Ana Maria Modalcă ajutor al ocolului Vălenii de Munte a fost transferată în Centrala Direcției regionale silvice Bucuresti.

D-l Ing. șef silvic Casan C. dela ocolul silvic C. Lung a fost transferat în Centrala Direcției regionale Pitești

— D-l Ing. șef silvic D. Mateescu dela ocolul silvic Aninoasa a fost transferat la ocolul sillvic C. Lung (Muscel).

— D-l Em. Dumitrescu ing. cons. silvic din Adm. Casei Păd. Statului a fost detașat la Inspectoratul de Control general din Ministerul de Agric. și Domnii. (Mon. Of. 91 din 17.IV.943).

— Prin decizia Min. Nr. 71355 din 28.III.943. D-l Avram Gh. ing. insp. g-l silvic a fost detașat la Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor din Minist. Economiei Naționale. (Mon. Of. 76/943).

— Prin Dec. Min. 71352 din 26.III.943, D-l Nic. Pandrea ing. subinsp. silvic a fost transferat de la Inspectoratul silvic Timișoara la Inspectoratul silvic Craiova. (Mon. Of. 75/30/III/943).

— D-l Ing. silvic Ștefănescu Oprea a fost transferat de la Școala de Brigadieri silvici Gurghiu-Târgoviste, ca director al Școlii de brigadieri silvic de la C. Argeș nou înființată. (Mon. Of. 43/943).

— Prin decizia Min. 71350 din 26.III.1943 încetează detașarea D-lui Ing. șef silvic Rusu Alexandru la Fundația Culturală Regală Regele Mihai I (Mon. Of. 74/943).

— D-l Rădulescu Teodor ing. silvic din Direcția Silvică a fost detașat în interes de serviciu la ocolul silvic Trotuș cu reședința în Bacău. (Mon. Of. 56 din 8.III.1943).

— D-l Ion Nițescu ing. insp. g-l silvic de la Inspectoratul silvic București a fost delegat cu conducerea Inspectoratului de regim silvic Focșani. (Mon. Of. 99 din 30.IV.943).

— D-l Marin Georgescu ing. cons. silvic șeful inspectoratului de regim silvic Focșani, a fost transferat la Direcția Silvică în calitate de Inspector de control general, cu delegații speciale. (Mon. Of. 99/943).

— D-l Ing. silv. Belinschi M. Pavel a fost numit pe data de 1 Martie a. c. la Serviciul silvic județean Argeș, pendinte de Direcția Silvică. (Mon. Of. din 26.II.943).

— Prin Dec. Min. 58345 din 13 Martie 1943 (Mon. Of. 67/943), D-l Ing. Bălăceanu G. G. din Serv. Șc. Politechnice din București, a fost primit în Corpul silvic pe data de 1 Sept. 1932 în gradul de Ing. silvic stagiar.

— Prin decizia Min. 41727 din 25. II.943 (Mon. Of. 52/943) au fost primiți în Corpul tehnic silvic următorii ingineri cu gradul de ing. silvici stagiari, pe datele arătate în dreptul fiecăruia (pentru cei în dreptul cărora nu s'a făcut menționare primirea în corp s'a făcut între 8—10.VII.1942):

1. Chiriac D. Vasilică; 2. Gheiking Anatol; 3. Pop T. Adrian; 4. Dorin G. Tudor; 5. Gogu I. Const.; 6. Ionescu N. P.; 7. Saefer G. Gh.; 8. Temelie Lucia Maria; 9. Hurmuzescu I. Cezar; 10. Oprescu C. Nicolae; 11. Voinescu N. Iosif; 12. Bora I. Laurențiu; 13. Comes I. Viorel; 14. Stoilovschi Alexandru, 18.I.941; 15. Oprişoiu I. Remus; 16. Constantinescu F. Anghel, 12.IX.942; 17. Găină I. Petre, 18.XII.942; 18. Miculescu Mihai, 1.IV.941; 19. Foale N. Petre, 12.XII.942; 20. Andreescu A. Vasile, 23.VII.941; 21. Badea I. Const; 22. Comşa Sotec E. Leon; 23. Costin A. Niculae; 24. Lazăr I. Ion; 25. Nicolescu St. Mihai; 26. Dinică D., 1.I.942; 27. Munteanu Stelian; 28. Apostol M. Alexandru; 29. Dobrescu S. Ion II; 30. Diacenco G. Vladimir-Roşca; 31. Cilibia Nicolae, 20.VII.942; 32. Petcu D. Ion, 1.VI.941; 33. Moldovan Corneliu; 34. Popescu Cezar, 15.II.943; 35. Popescu M. Nicolae, 11.II.943; 36. Tănăsescu Gh., 1.XII.942; 37. Ciupercă C. Mihai, 13.VI.942; 38. Păşnenco P., 10.II.943; 39. Stănescu M. Ion; 40. Ştefănescu G. G. Victor 30. I.943; 41. Pârvulescu N. Constantin, 1.VI.941.

— D-l Gh. Agapie ing. insp. g-l silvic din Caps se pune în retragere din oficiu, pe ziua de 1 Iulie 1943, pentru a-şi aranja drepturile la pensie. (Mon. Of. 73/943).

— D-l Ing. Inspector silvic S. I. Şilian din Direcția Silvică, a fost detaşat la Cabinetul D-lui Secretar General Dimitrie Grozescu, în funcțiunea de Şef de Cabinet. Prin D. M. No. 94777/943;

— Ocolul silvic Dragoslavele din jud. Muscel îşi va avea reşedința în oraşul C. Lung (Muscel)

ocolul (nou înființat) Tigveni-Argeş, va avea denumirea de ocolul silvic Titeşti cu reşedința în comuna Titeşti (Argeş).

(Mon. Of. 87/943 pag. 3287).

— In Mon. Of. 99 din 30 Aprilie 1943 (pag. 3780) s'au publicat condițiile de admitere în Şcoala de Conductori silvici de la Casa Verde Timişoara.

— La Eforia Sf. Spiridon din Iaşi sunt vacante 3 posturi de brigadieri silvici, din care 1 la Regiunea silvică Slănic-Bacău şi 2 la Regiunea silvică Blăgeşti-Bacău. Salarizarea acestor posturi se face ca la Stat, iar în caz de exploatări în regie, se dă un ajutor peste salariul budgetar. Candidații se vor adresa la Regiunile respective sau la Epitropia din Iaşi.

— In Mon. Of. Nr. 74 din 29 Martie 1943 s'a publicat decizia ministerială Nr. 11929 privind separarea patrimoniului Caps de acela al Direcției Pescăriilor, din zona inundabilă a Dunării.

— In Mon. Of. 74 din 29.III.943 a apărut Decizia Ministerului Economiei Naționale privitoare la Raționalizarea consumului lemnelor de foc pe anul 1943.

— In Mon. Of. 87/943 s'a dat publicității decizia Minist. Economiei Naționale privitoare la fasonarea şi plata traverselor din stejar şi fag.

— In Mon. Of. Nr. 62 din 15 Martie 1943 (pag. 2216) s'a publicat Legea Nr. 154 privind Mobilizarea Agricolă.

— In Mon. Of. Nr. 76 din 31.III. 943 s'a publicat Tabloul antreprenorilor cadastrali autorizați pentru executarea lucrărilor tehnice de reformă agrară și de măsurătoare cadastrală.

— In Buletinul Agir Nr. /942 s'a publicat tariful de onorariu al muncii inginerești, întocmit de Agir, în care există și un capitol privitor la expertizele și lucrările forestiere.

— D-l Ing. Cezar Cristea a făcut, la 10 Martie a. c., o comunicare în cadrul Asociației Scriitorilor Militari, despre istoricul epigrafist și arheolog V. Pârvan și filologul clasicist V. Bogrea.

D-sa a mai publicat în revista „Armata" (Nr. 16 din 1.III.1943) un articol intitulat Armata.

— D-l Ing. silvic Foalea Trofin a fost numit inspector de vânătoare pentru județul Soroca. (Mon. Of. 71 din 25.III.943).

— *In atenția vânătorilor și pescarilor sportivi.*

Prin Decretul Lege Nr. 200 publicat în Mon. Of. Nr. 77, s'au dublat, cu începerea lunei Aprilie 1943, taxele de timbru la permisele de vânătoare și cele de pescuit în apele de munte.

Se atrage atențiunea persoanelor ce au scos atari permise pe anul în curs după 1 Aprilie, că sunt obligați a cumpăra și aplica pe permisele de vânătoare timbre fiscale în valoare de lei 210, iar pe cele de pescuit în apele de munte în valoare de lei 40. Neconformitatea va atrage după sine rigorile legii și implicit anularea permisului respectiv.

— Formularele permiselor de vânătoare și pescuit în apele de munte pe anul vânătoresc 1943/44, au fost expediate depozitelor C. A. M. din capitalele de județ, pentru a le distribui spre vânzare principalelor debite din orașele respective.

Amatorii, pot cumpăra cu începere dela 26 Martie 1943, aceste formulare dela debitații al căror nume și adresă se afișează la Inspectoratul de Vânătoare Județean. Costul este de lei 1.200 pentru permisul de vânătoare și lei 500 pentru cel de pescuit în apele de munte.

Aceste formulare trebuesc completate și semnate de către Inspectorul de Vânătoare al județului în care solicitatorul are domiciliul său permanent. Este interzis Inspectorului Județean de a elibera permis persoanei domiciliată în alt județ.

Intrucât Inspectorul poate refuza în anumite cazuri, semnarea formularelor susmenționate, solicitantul urmează să se intereseze chiar înainte de a-l cumpăra, dacă eventual va obține aviz favorabil, pentru a evita astfel cheltueli zadarnice, cunoscând că debitanții nu sunt obligați să restituie banii pentru permisul cumpărat.

Permisul de vânătoare nu se poate obține decât numai dacă solicitatorul are permisul de posedat și portarmă de vânătoare în bună regulă.

— Prin Deciziunea Ministerială Jr. Nr. 4891/943 s'a oprit vânarea căpriorilor, căprioarelor și a potârnichilor, pe anul vânătoresc 1943/44, pe întreg cuprinsul județului Botoșani.

NECROLOG

†

Ing. NICULESCU PETRE

(Promoția XXVII — 1923)

Căzut eroic, luptând pentru țară, departe pe întinsurile rusești.

---

† Ing. Subinsp. ARMAND GHEORGHIU
Șeful Ocolului silvic Brăila

A murit blândul, cumințele și nefericitul boem Armand.

Născut pentru altă viață, crescut pentru alte orizonturi, a trăit asprimea unei îndeletniciri, care i-a frânt aripele exuberanței sale, a visurilor sale, a naivității sale.

Dacă aparențele ne înfățișează profesia noastră, ca fiind plină de poezie, de romantism, de fericit huzur de bine — așa cum însăși pădurea, această divină creație a naturii, ne-o înfățișează — apoi înșelătoare sunt, ca toate speranțele.

Căci sublima fațetă a acestei monezi — profesia silvică — are un revers atât de aspru, de un realism atât de zbuciumat încât nu mai ai timp să cânți și să visezi, în mijlocul naturii

Și Armand Gheorghiu a fost un visător!

Mai puţin decât noi toţi, colegii săi, el a crezut în existenţa acestui aspru revers.

Pare că-l văd la Şcoala de la Brăneşti.

Cu ochii săi neastâmpăraţi, plini de veselia şi sburdălnicia tinereţii — şi totuşi atât de ascultători..

Cu figura sa marinărească, plină de sănătate rustică, — dar respirând atâta distincţiune.

Cu trupul său înalt şi bărbătesc, — totuşi mărturisind o supleţă de fecioară.

Cu mişcările sale fine, delicate, aristocratice.

Cu inteligenţa sa ascuţită şi nealterată prin pedanterie.

Cu ironia sa lipsită de răutatea proştilor.

Ce armonios se întreţesea sensibilitatea lui de boem, cu căldura prieteniei sale sincere!

Nimic nu era prefăcut în fiinţa sa; — nimic calculat în gesturile şi faptelor sale. Totul spontan şi sincer: şi gluma şi ironia şi supărarea şi veselia.

Arman Gheorghiu nu ştia să urască, de aceia nici nu avea prejudecăţi.

O atât de ciudată construcţie sufletească, nu este de mirare să nu fi prevăzut reversul sbuciumat al vieţii noastre pădurăreşti.

El a trecut prin Şcoala de la Brăneşti, cu iluzia înmiresmată a unei patriarhale vieţi la ţară.

El vede satul — deci mediul profesiei ce îmbrăţişase — plin de Feţi-Frumoşi şi Ilene Cosânzene, de flori şi de ciripit de păsări.

De aceia când sglobiul visător, a trebuit să dea piept cu asprimile vieţii, cu severitatea uscată a unui biurocratism veşted, mlădiţa fragedă s'a frânt, boemul s'a văzut un naufragiat.

Tinereţea lui însorită şi plină de idealism, a fost curmată de prozaica viaţă plină de griji.

Armand Gheorghiu n'a fost clădit pentru brutala viaţă de funcţionar. Lui îi plăcea libertatea, îi plăceau întinsurile mărilor şi nesfârşitele unde ale văzduhului.

Era chemarea sângelui ce moştenise de la mama sa de origine engleză şi de la tatăl său marinar.

Tradiţia marinărească părăsită, se răzbuna faţă de acest dulos descendent.

Supărările au început să fie acum partea sa în viaţă.

„De aproape doi ani, în afară de nemulţumirile mele şi numai de „zile amărite, aşteptam ziua când să se pună capăt calvarului meu,... cine „mai ştie, cât va dura, până va ieşi dreptatea la suprafaţă", — scrie el, unui intim coleg al său.

Supărările sale s'au dovedit prea mari, ca să poată fi înfruntate, de curata lui blândeţe, bunătate şi naivitate.

Iar el era prea lipsit de aptitudinile comune ale celor ce — fluturând false virtuţi şi inteligente — se ridică pe răsbătătoarea scară a mediocrităţilor.

Arman Gheorghiu a fost un infrânt.

La mijlocul drumului şi a vieţii, a căzut.

Dacă suişul în erarhia prozaică a gradelor, a fost pentru dânsul greu şi obositor, suişul, în erarhia spiritualităţii pentru cultivarea bunătăţii, sincerităţii şi dragostei de prieteni, cât de uşor a fost, pentru acest suflet ales.

Prin asemeni virtuţi reale, Armand Gheorghiu a fost un îndreptar.

Ne-a fost drag la toţi şi pentru sufletul lui ales i-a fost drag şi lui Dumnezeu, şi l-a chemat grăbit la dânsul.

Cei ce, într'adevăr, au cunoscut pe acest blând coleg vor legăna duios senina lui imagine, în aducerile aminte de totdeauna.

P. I. Tănăsescu

† ZOLTAN IAVORSKY

1.I.1881—21.IV.1943

In ziua de 21 Aprilie 1943 s'a stins din viaţa, în Arad, Zoltan Iavorsky, ing. insp. silvic, pensionar, după lungi suferinţe, în vârstă de 62 ani.

Fiu de silvicultor, născut la 1 Ianuarie 1881, după terminarea cursului liceal, s'a înscris la Academia de silvicultură din Semnit, pe care a terminat-o cu succes.

A funcţionat timp îndelungat ca şef al ocolului Barzava-Arad, pe urmă la ocoalele Târgovişte şi Tisău.

A mai funcţionat ca inspector de control şi ca referent la Serviciul Comercial din Direcţia Arad.

In anul 1940, simţind tot mai accentuat simptomele afecţiunei de cord, şi-a cerut pensionarea, retrăgându-se în viaţa particulară, dar fără tihna cuvenită pensionarilor.

A fost un funcţionar priceput şi cinstit, lăsând în urma sa o familie îndurerată constând din soţie şi 3 copii.

A murit fără avere.

La înmormântare au luat parte, pe lângă membrii şi rudele familiei, colegii şi funcţionarii din Direcţia silvică Arad.

Să-i fie ţărâna uşoară.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

In conformitate cu art 21 din statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă că sunteţi convocat la a 57-a dunare generală ordinară, care se va ţine în ziua de 23 Mai 1943, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bd. Tache Ionescu No. 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de statute, adunarea generală se va ţine irevocabil în a 8-a zi liberă, adică *Duminică 30 Mai 1943*, la aceiaşi oră şi în acelaş loc, cu orice număr de membrii prezenţi, fără o nouă convocare.

Programul adunării generale este următorul:

Ziua I-a 30 Mai 1943

1. Cuvântarea de deschidere a Domnului Preşedinte.

2. Cuvântările invitaţilor.

3. Darea de seamă a Consiliului de administraţie şi raportul cenzorilor pe 1942.

4. Aprobarea Bilanţului şi contului de Venituri şi Cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1942 şi descărcarea Consiliului de administraţie de gestiunea pe 1942.

5. Aprobarea Bugetului pe 1943.

6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de administraţie pe 4 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1944, conf. art. 28 alin. 5 din statute, în locul Domnilor: I. Zeicu, St. Rodoteatu, C. Chiriţă şi V. Sabău, — al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1943.

7. Alegerea pentru 1943 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi

Ziua II-a 31 Mai 1943.

Prezentarea referatelor şi discuţiuni asupra problemelor.

I. *Linii fundamentale ale politicii forestiere de mâine în România.*

A. Producţia forestieră.

B. Organizarea proprietăţii forestiere în vederea consolidării şi conservării ei.

Raportor ing. C. Emanoil.

II. *Opera instituţiunilor forestiere în păstrarea, îmbunătăţirea şi restaurarea solului ţării.*

Raportor ing. At. Haralamb.

In cadrul acestor subiecte se indică a fi tratate de către referenţi următoarele aspecte de detaliu:

I. A. a) Capacitatea de producţie a pădurilor în raport cu trebuinţele ţării;
b) Importanţa întrebuinţării esenţelor valoroase şi repede crescătoare;
c) Nevoia standardizării şi raţionalizării consumului de lemn;
d) Lemnul ca materie primă naţională;
e) Selecţionarea materialului lemnos pentru cele mai potrivite utilizări în vederea măririi cotei de export;
f) Mărirea procentului de industrializare a lemnului;
g) Românizarea industriei forestiere.

I B. h) Regimul adaptat proprietăţii forestiere;
i) Aplicarea sarcinilor fiscale la păduri după norma celorlalte bunuri producătoare de venituri;
j) Reglementarea exploatărilor pe baza raportului susţinut;
k) Organizarea creditului forestier.

II. a) Realizări de ordin tehnic-cultural;
b) Realizări silvo-culturale;
c) Organizarea administrativă în materie;
d) Consideraţiuni de ordin legislativ.

Ziua III-a 1 Iunie 1943

Excursie de studii — în limita posibilului — cu un program ce se va anunţa la timp.

•

Pentruca desbaterile şi discuţiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condiţiuni, Consiliul dă următoarele indicaţiuni.

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Socităţii până cel mai târziu la 20 Mai 1943;

2. Referatele vor trata, de preferinţă, câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă;

3. Ele vor fi bătute la maşină, în două exemplare şi vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată;

4. In şedinţă se vor citi numai rapoartele generale;

5. Pentru discuţiuni se vor face înscrieri, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervenţiunile incidentale nu vor putea depăşi 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în aceiaşi chestiune.

•

Nu ne îndoim, stimate şi iubite coleg, că veţi participa la desbaterile Adunării Generale din acest aan.

Primiţi încredinţarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie

Preşedinte, Prof. M. DRĂCEA

Secretar general, C. *Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 2

Şedinţa din 9 Februarie 1943

Prezenţi d-nii: Butoi Al., Chiriţă C-tin, Dăscălescu Ioan, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M., Ghelmeziu N., Haralamb At., Ionescu Gh., Lazăr Horia, Nedelcovici At., Popescu D. Ioan, Rădulescu Marin, Sburlan D. A., Stinghe V. N.

Ordinea de zi:

1. Budgetul Societăţii pe 1943.
2. Probleme de discutat la Adunarea generală.
3. Diverse — Administrative.

Şedinţa se deschide la orele 19 şi 40, sub preşidenţia d-lui profesor M. Drăcea, Preşedinte.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Preşedinte anunţă moartea colegului, Inginer Ştefan Predescu-Craiova, şi în memoria lui se păstrează un moment de reculegere.

I. Luându-se în discuţie punctul I, dela ordinea de zi, Budgetul Societăţii pe 1943, D-l Preşedinte arată greutatea în care se găseşte azi Societatea, din cauză că veniturile au rămas la acelaş cuantum, ba chiar s'au micşorat, din cauza imposibilităţii de a se deschide vilele Govora şi Carmen-Sylva, iar cheltuelile s'au urcat necontenit. La clădirea din Bucureşti se obţine chiria de acum câţiva ani, majorată cu o cotă neînsemnată.

S'au făcut o seamă de intervenţii, pentru a se putea obţine mărirea subvenţiilor, dela diferite instituţii publice, pentrucă în felul acesta să putem să menţinem revista, editura şi întreţinerea clădirilor, în situaţia de până acum. Nu se poate anticipa asupra rezultatului, pentrucă aceste subvenţii trebuiesc aprobate de Ministerul de Finanţe.

De aceea, programul de lucru pe anul acesta s'a restrâns, în cadrul mijloacelor, pe care le vom putea avea cu siguranţă.

D-l Marin Rădulescu, Cassierul Societăţii, citeşte proiectul de budget pe 1943, care se aprobă, după cum urmează:

a) Budgetul ordinar cu 4.100.000 lei la venituri şi aceiaşi sumă la cheltuieli.

b) Budgetul extraordinar, cu 2.353.000 lei la venituri şi tot aceiaşi sumă la cheltuieli.

c) Budgetul Fondului Cultural, de 42.340 la venituri şi tot aceiaşi sumă la cheltuieli.

Cu ocazia discuţiilor avute s'a hotărît să se studieze de Comisia Culturală, acordarea premiilor Disescu şi Golescu, în care scop, această comisie va face propuneri Consiliului.

II. *Probleme de discutat la Adunarea Generală, pe anul 1943.*

D-nii: Ilie C. Demetrescu şi At. Haralamb aduc la cunoştinţa consiliului că A.G.I.R.-ul serbează anul acesta 25 ani dela înfiinţare şi s'a hotărît să se dea un caracter de festivitate Adunării generale, la care s'ar convoca şi invitaţi streini.

A.G.I.R.-ul va discuta în această adunare generală tema: „*Economia forestieră în perioada următoare răsboiului*".

Secția forestieră din **A G I R** a stabilit ca în cadrul acestei probleme să se trateze următoarele subiecte:

a) Problemele de căpetenie ale politicii forestiere.

b) Economia lemnului de foc și celelalte materiale de combustibil complimentare.

c) Economia lemnului de lucru, mai ales de industrie și celelalte materiale complimentare.

d) Invățăminte de războí, pentru intensificarea industrializării lemnului.

e) Cultura pădurilor în noile condițiuni de muncă și de cerere a materialelor lemnoase.

f) Pădurea în rezolvarea problemelor ridicate de fenomenul distrugerii pământului românesc.

De acord, d-nii: Ilie Demetrescu și At. Haralamb socotesc că este bine ca în adunarea generală a Societății noastre să nu se repete aceleași probleme.

D-l Președinte M. Drăcea propune pentru adunarea noastră generală, o serie de probleme și după discuții Consiliul rămâne stabilit asupra următoarelor teme:

a) Liniile fundamentale ale politicii forestiere de mâine, în România.

b) Opera din trecut și viitor a instituțiilor forestiere, în păstarea, îmbunătățirea și restaurarea solului țării.

Se hotărește apoi ca în ședința următoare a Consiliului să se subdivizeze problemele și să se numească raportorii.

III. *Diverse — Administrative.* Se citește și se ia act de o adresă a C.A.P.I.R.-ului în care se arată că s'a hotărît să se facă admiterea învățătorilor în această asociație.

Ședința se închide la orele 21 și 30.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 3

Ședința din 16 Februarie 1943

Prezenți d-nii: Butoi Al., Dăscălescu Ioan, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Haralamb At., Rădulescu M., Rodoteatu Stere, Stinghe V. N., Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Probleme de discutat la Adunarea Generală pe 1943.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 45, sub președenția D-lui Profesor Marin Drăcea, Președinte.

Se citesc procesele-verbale ale ședințelor din 15 Decembrie 1942 și 9 Februarie 1943 și se aprobă.

1. *Probleme de discutat la Adunarea Generală.*

Se hotărește ca la chestiunea: „Opera instituțiilor forestiere în păstrarea, îmbunătăţirea şi restaurarea solului ţării" să fie raportor general, D-l At. Haralamb. D-sa va face propuneri de coraportori.

Pentru subdivizarea chestiunei a doua, „Linii fundamentale ale politicii forestiere de mâine în România", D-l Profesor V. N. Stinghe propune următoarele subiecte:

a) Participarea pădurii la folosirea pământului ţării.

b) Raţionarea exploatărilor pădurilor.

c) Lemnul, materie primă naţională.

D-l M. Drăcea propune încă următoarele subiecte:

d) Politica conservării domeniului forestier.

e) Problema proprietăţilor forestiere

f) Problema românizării.

g) Problema schimbării de conjuncturi în materie de combustibil.

h) Politica de propăşire a economiei forestiere.

D-l N. Ghelmeziu propune subiectul:

Adaptarea culturii şi exploatării pădurilor la cerinţele noilor întrebuinţări ale lemnului.

D-l V. N. Stinghe propune încă subiectul:

Ameliorarea fondului forestier.

D-l Rodoteatu St., crede că trebuiesc aduse multe precizări pentru a se înţelege ce trebuie tratat din problema enunţată, aşa de general; altfel se vor produce confuzii. D-sa cere încă un răgaz de o săptămână pentru a se preciza ideile.

D-l C. Emanoil este de părere, întrucât problema este vastă, să se facă o comisiune restrânsă, care să precizeze programul tratării ei.

Se hotărăşte ca raportori ai acestei probleme să fie D-nii M. Drăcea şi C. Emanoil, iar pentru precizarea programului de tratare, comisiunea să fie compusă încă din D-nii: V. N. Stinghe, Ilie Demetrescu, I. Zeicu şi D. Grozescu.

Comisia se va convoca pentru Sâmbătă 20 Februarie 1943, ora 8.

Se hotărăşte ca Adunarea Generală să se ţină la 29, 30 şi 31 Mai, prima convocare făcându-se pentru 22 Mai.

Comunicări.

D-l V. N. Stinghe informează Consiliul că D-l Em. Bucuţa, într'o conferinţă la Radio, cu ocazia recenzării cărţii D-lui Ilie Demetrescu, a făcut asupra activităţii inginerilor silvici şi a Societăţii „Progresul Silvic", aprecieri elogioase.

D-l At. Haralamb anunţă că Fundaţia Culturală Regală „Regele Mihai I" a editat în colecţia „Cartea Satului" două volume cu conţinut forestier.

Primul, apărut în 1940, este intitulat: „Arborii şi pădurile". Este semnat de D-nii: M. Petcuţ şi D. A. Sburlan.

Cel de al doilea, apărut în 1942, se datoreşte D-lor: D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu şi At. Haralamb, fiind intitulat: „Pădurea şi Omul".

Ambele volume însumează 412 pagini, fiind tipărite în condiţiuni tipografice excelente.

Au fost scoase în câte 5.000 exemplare şi se distribuie, în special, prin Căminele Culturale, sub preţul de cost, numai cu 60 lei exemplarul.

Pentru ideea răspândirii cunoştinţelor despre pădure în lumea largă a satelor, urmărită cu deosebit interes de Societatea noastră, socoteşte aceasta un mare succes.

Ţine însă să sublinieze că aceasta n'ar fi fost cu putinţă dacă nu s'ar fi găsit, la Fundaţie, înţelegerea şi sprijinul necesar în D-nii Emanoil Bucuţă şi Apostol Culea, cărora li se datoreşte astfel recunoştinţă. Aceeaşi recunoştinţă se datoreşte şi Institutului de Cercetări forestiere, care a îngăduit autorilor acestor cărţi, ca să se ocupe de redactarea acestor cărţi, în timpul serviciului.

Asupra concursului dat de D-l Em. Bucuţă, dau relaţiuni încă, D-nii: M. Rodoteatu, M. Rădulescu şi Ilie Demetrescu.

D-l C. Emanoil ceteşte adresa Ministerului Lucrărilor Publice şi Comunicaţiilor prin care se cere părerea Societăţii noastre, privind chestiunea angajării cu contract a inginerilor dela Stat.

La discutarea acestei chestiuni iau parte D-nii: M. Drăgea, V. N. Stinghe, Ilie Demetrescu, C. Emanoil, I. Zeicu şi N. Ghelmeziu.

Se hotărăşte ca această chestiune să fie dată cu urgenţă în studiu comisiunei profesionale, care va prezenta un referat la prima şedinţă a Consiliului.

D-l N. Ghelmeziu ridică chestiunea înaintării cu precădere a personalului silvic, de toate gradele, aflat pe front.

Consiliul constată că guvernul a dat până acum unele indicaţiuni în această chestiune. Comisiunile de înaintări au în vedere şi această situaţie.

Consiliul nu aprobă cererea D-lui Georgescu, de a închiria sala societăţii pentru ţinerea unui curs de cinematografie, de 3 ori pe săptămână, deoarece sala este ocupată cu diverse conferinţe, iar cheltuielile de întreţinere sunt cu mult mai mari, decât ceea ce oferă să plătească D-l Georgescu.

Şedinţa se închide la orele 21 şi 45.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. *Emanoil*

PROECS-VERBAL Nr. 4

Şedinţa din 23 Februarie 1943.

Prezenţi D-nii: Butoi Al., Chiriţă Constantin, Comşia Aurel, Dăscălescu Ioan, Ghelmeziu N., Haralamb At., Ionescu Gh. şi Rodoteatu Stere.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membrii, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. *Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 5

Şedinţa din 27 Februarie 1943

Prezenţi D-nii: Butoi Al., Chiriţă C-tin, Dăscălescu Ioan, Drăcea Marin, Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Ionescu Gh., Popescu

D. Ioan. Rodoteatu Stere, Sburlan D. A., Stinghe V. N. şi Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Salarizarea corpului inginerilor.

Şedinţa se deschide la orele 17 şi 15, sub preşidenţia D-lui Profesor Marin Drăcea, Preşedinte.

Asupra problemei dela ordinea de zi. In prealabil, D-l C. Emanoil informează Consiliul, cu punctul de vedere arătat de D-l Ministru C. Buşilă în această chestiune. Intr'o şedinţă în care s'a discutat organizarea Congresului A.G.I.R. D-sa arată că principiul angajării de ingineri la Stat prin contract, nu este susţinut de D-l Ministru C. Buşilă, D-sa semnalându-l ca fiind discutat în Consiliul de Miniştri, aşa cum s'a publicat în ziare.

D-l D. Grozescu, ca Preşedinte al Secţiei Profesionale, arată că în Secţia Profesională s'a luat în considerare, atât adresa Nr. 5835. M.L.P.C. dela Cabinetul D-lui Ministru Buşilă, cât şi memoriul întocmit de A.G.I.R. în această chestiune.

D-sa, de acord cu membrii Secţiei Profesionale, propune ca Societatea noastră să se ralieze la propunerile făcute de A.G.I.R., în memoriul care s'a citit în şedinţă, cu menţiunea ca angajarea inginerilor publici prin contract să se facă:

a) Pentru lucrări temporare, bine determinate şi de mare amploare care cer o excepţională specializare şi

b) Cu technicieni bine verificaţi în executarea de lucrări asemenea celor pentru care se angajează.

D-l S. Rodoteatu socoteşte că obiectivul principal al intervenţiei trebue să fie obţinerea salariilor şi gradaţiilor, la nivelul celor mai bine salariaţi funcţionari publici, rămânând pe planul al doilea, dreptul de a executa lucrări particulare şi angajarea prin contract, pentru care ne afla în pericolul de a nu câştiga complect prima cerere din cauza celorlalte care sunt de discutat.

Se raliază la această propunere şi D-l Inginer Gh. Ionescu.

După discuţiuni, la cari iau parte membrii prezenţi se hotărăşte:

Ralierea la concluziile puse de A.G.I.R. în memoriul său, cu menţiunea arătată mai usus, asupra chestiunii angajării prin contract.

Şedinţa se ridică la orele 19 şi 45.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. *Emanoil*

A V I Z

Biblioteca noastră urmăreşte să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară de tot ce s'a scris în româneşte în materie forestieră, ca şi în ori şi care altă limbă despre economia forestieră românească.

Rugăm să ni se semnaleze şi mai ales să ni se ofere spre cumpărare asemenea lucrări rare.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

P U B L I C A Ţ I I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Panca-Vasilco, judeţul Storojineţ, proprietatea Ruxanda de Vasilco şi Maria de Zotta, în suprafaţă de 387 ha 8800 mp. Regimul şi tratment codru cu tăeri succesive. Revoluţia 84 ani. Revizuirea după 21 ani.

Dată astăzi 14 Ianuarie 1943, în Cabinetul nostru

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 6573/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Măgureana Zat, judeţul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Brănişca, în suprafaţă de 229 ha. 9400 mp., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia 40 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Lunca Strechioaia, judeţul Fălciu, proprietatea Eforiei Spitalului Huşi, în suprafaţă de 37 ha 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Dată astăzi 28 Ianuarie 1943, în Cabinetul nostru

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 16032/943

---

a) Amenajamentul pădurii Turnu, judeţul Argeş, proprietatea Statului data în folosinţa Sf. Mânăstiri Turnu, în suprafaţă de 850 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tismana, județul Gorj, proprietatea Statului dată în folosința Sf. Mânăstiri Tismana, în suprafață de 500 ha. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 26 Ianuarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 18033/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Ciocănești, județul Ilfov, proprietatea Alexandrina Gr. Cantacuzino, în suprafață de 848 ha 7866 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Băscenii de Jos, județul Buzău, proprietatea Ion P. Stanemir, în suprafață de 17 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 26908/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor Podul Heleșteului ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Primăriei Orașului Târgoviște, în suprafață de 398 ha 6725 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pleșa, județul Arad, proprietatea comunei Berindia, în suprafață de 86 ha 7000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 26910/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Mânăstirea Humorului, județul Câmpulung, proprietatea Obștei Mânăstirea Humorului, în suprafață de 607 ha 900 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Samarinești, județul Mehedinți, proprietatea Mariana Popescu Calcianu, în suprafață de 11 ha 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Popovăț, județul Dâmbovița, proprietatea Mancu Stoenescu, în suprafață de 13 ha 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Dată astăzi 11 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 29788/943.

---

a) Amenajamentul silvico-pastoral al pășunei împădurite Poiana Cecilului ș. a., județul Muscel, proprietatea comunei Dârmonești, în suprafață de 131 ha 4000 mp., prevăzând norme pentru reglementarea pășunatului, amenajarea pâlcurilor de pădure în o serie de crâng cu revoluția de 30 ani și rezervarea unei zone de protecție. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Streoști Catargioaica, județul Dâmbovița, proprietatea Dumitru Brebenel, în suprafață de 36 ha 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Plop Hurdubaru, judeţul Prahova, proprietatea Antuză Petulescu, în suprafaţă de 17 ha 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 19 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 36883/943

---

a) Amenajamentul pădurii Corbasca, Seria III-a, judeţul Tecuci, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1441 ha 8000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea în anul 1955, iar revizuirea posibilităţii in anul 1947.

Dată astăzi 23 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 39610'943.

---

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava ş. a., judeţul Târnava Mica, proprietatea comunei Domald, in suprafaţă de 183 ha 5300 mp., tratată în 2 serii de crâng cu rezerve şi revoluţia 30 şi 10 ani. Revizuirea după 30 ani pentru ambele serii.

b) Amenajamentul silvico-pastoral al păşunei împădurite Grădinile Cojocenilor, judeţul Neamţ, proprietatea comunei Vaduri, în suprafaţă de 90 ha, prevăzând măsuri de curăţirea păşunei, conservarea pâlcurilor împădurite şi reglementarea păşunatului. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pribeşti, judeţul Vaslui, proprietatea Nicolae şi Ecat. Ţapu, în suprafaţă de 12 ha 700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Prunii lui Vintilă, judeţul Muşcel, proprietatea Alexandrina Bănăţeanu ş. a., in suprafaţă de 10 ha 4600 mp. Regim şi tratament crâng sibplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

Dată astăzi 25 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No 41026·943

---

a) Amenajamentul pădurii Boldeşti, judeţul Prahova, proprietatea Gheorghe Ionescu, în suprafaţă de 913 ha 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca Târăsăuţi, judeţul Hotin, proprietatea Obştei de exploatare Târăsăuţi, în suprafaţă de 30 ha 6300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 3 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 25 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No 41025 943

---

a) Amenajamentul pădurii Zăvoaele Olteniţei, judeţul Ilfov, proprietatea D. Alimănişteanu, în suprafaţă de 125 ha 7400 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 5 şi 8 ani. Revizuirea la sfârşitul revoluţiei pentru fiecare serie.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Stârminoasa, judeţul Muşcel, proprietatea I. N. Proca ş. a., în suprafaţă de 77 ha 7500 mp.

Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Valea Silei, județul Mușcel, proprietatea Ioan Bănățeanu, în suprafața de 12 ha 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Fața Năii, județul Prahova, proprietatea N. I. Protopopescu, în suprafață de 11 ha 5410 mp. Regim și tratament crând simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 25 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 41027/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Frâna, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Axente Sever, în suprafață de 294 ha 8600 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția 84 ani și una serie de crâng cu revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fiscu, județul Hunedoara, proprietatea comunei Bucureşti, în suprafață de 86 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Gorganul, județul Dâmbovița, proprietatea Ioana Marin Dumitru, în suprafață de 1 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Foale, județul Dâmbovița, proprietatea Gh. Croitoru, în suprafață de 2 ha 1610 mp. Regim și tratament crjng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Purcăreața, județul Dâmbovița, proprietatea Gh. I. Braguță, în suprafață de 2 ha 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Crevăzuia ș. a., județul Gorj, proprietatea Ion C. Calotă, în supraafață de 9980 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Radila, județul Gorj, proprietatea N. Hotoboc, în suprafață de 9800 mp. Regim și tratament crând simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Fântâna Mănditei, județul Gorj, proprietatea Pant. Mitrea, în suprafață de 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 22 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de eexploatare al pădurii Piscul Podului, județul Mușcel, proprietatea V. Donescu, în suprafață de 5040 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Teiș, județul Dâmbovița, proprietatea N. I. Bundă, în suprafață de 5200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 12 Martie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*

No. 57877/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Târsenii-Purcăreni, județul Mușcel, proprietatea Gh. Ștefănescu, în suprafață de 171 ha 6900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fiscu, județul Hunedoara, proprietatea comunei Rovina, în suprafață de 75 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cornetul, județul Gorj, proprietatea Grigore I. Sorop, in suprafață de 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Pleșenilor ș. a., județul Gorj, proprietatea Marian Tamarşi ş. a., în suprafață de 2 ha 9600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii La Hotar, județul Muşcel, proprietatea I. Nicolescu ş. a., în suprafață de 2 ha 6250 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul, județul Muşcel, proprietatea M. Cocioceanu, in suprafață de 10 ha 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 13 ani. Revizuirea după 13 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Fermuria, județul Muşcel, proprietatea C. Matei în suprafață de 2 ha 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Leiceasca, județul Muşcel, proprietatea N. și Elena Diaconu, în suprafață de 7 ha 8800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul Mare, județul Muşcel, proprietatea Gh. Marinescu, în suprafață de 2 ha 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Cotul Preotesei, județul Gorj, proprietatea Pompiliu și Em. Costescu, in suprafață de 1 ha 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 45 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 12 Martie 1943, în Cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*
No. 57878/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Bekeş, județul Hunedoara, proprietatea comunei Birtin, in suprafață de 346 ha 9400 mp., tratată în o serie de conversiune la codru cu tăeri succesive și revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajabentul pădurii Cocoșul, județul Hunedoara, proprietatea comunei Zdrupți, în suprafață de 150 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Martie 1943, în Cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*
No. 57876/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Belotinț, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Belotinț, in suprafață de 298 ha 5300 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Finta Loiul I, județul Dâmbovița, proprietatea Virgil Hagi Pantelli, în suprafață de 91 ha 8100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1943, în Cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*
No. 68223/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Chelmac, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Chelmac, in suprafața de 322 ha 2600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fiscu, județul Hunedoara, proprietatea comunei Şesuri, în suprafață de 127 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1943, în Cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*
No. 68221/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Ileana, județul Ilfov, proprietatea N. D. Ghermani, în suprafață de 122 ha 7285 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sfoara Fătuleasca și Vereș, județul Buzău, proprietatea Petre, Ion și C. Catrinoiu, în suprafață de 90 ha 100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1942, în Cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*
No. 68222/943.

---

a) Amenajamentul pădurilor din bazinul Superior al Ialomiței, proprietatea Statului formând Seriile II, III, IV, V și VI din Ocolul Silvic Pucioasa, în suprafață de 8755 ha 1400 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani, una serie de codru grădinărit; două serii de codru cu tăeri în margine de masiv și revoluția 90 ani și una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 6 ani.

Dată astăzi 16 Aprilie 1943, în Cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Antonescu.*
No. 90045/943

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurile necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul — Domnul Director al Direcției Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

A V I Z

Vreți ca serviciul de bibliotecă să funcționeze normal, restituiți imediat și din proprie inițiativă cărțile și revistele împrumutate.

Cine ține o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite un abuz.

Dispensați-ne de corespondența costisitoare și îngreuitoare a administrației.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

REVISTA PADURILOR

Redactor-şef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu   Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan   N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886
Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte: **Drăcea D. M.**
Vice-Preşedinţi: **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**
Casier: **Rădulescu M.**
Secretar general: **C. Emanoil**
Secretari: **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Dăscălescu I.
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu Gh.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **Pană Vasile, Georgescu Stelian şi Dragu Const.**
Cenzori supleanţi: **Niţescu I., Bădescu G. şi Focşăneanu I.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru	instituţii	500 lei
„ „ „ „	particulari	300 „
„ „ „ „	membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „	conductori şi brigadieri . .	100 „
Numărul	. . . .	40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

Pentru instalaţiunile Dvs. de funiculare folosiţi cablurile ideale „VERIFORM INCHIS" fabricate de

„CABLUL ROMÂNESC" S. A. R. din Ploieşti
în condiţiuni ireproşabile

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE
„CABLUL ROMÂNESC" S. A. R.
Fabrică de cabluri de oţel Ploieşti

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate şi Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini

D. A. SBURLAN:
INSTALAŢII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE
un volum de 304 pagini

GR. ELIESCU:
PROTECŢIA PĂDURILOR
un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:
TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ
un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOPESCU-PACHE şi C. CHIRIŢĂ
ELEMENTE DE ŞTIINŢA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri
un volum de 360 pagini

„BUCOVINA" I. E. TOROUŢIU, BUCUREŞTI

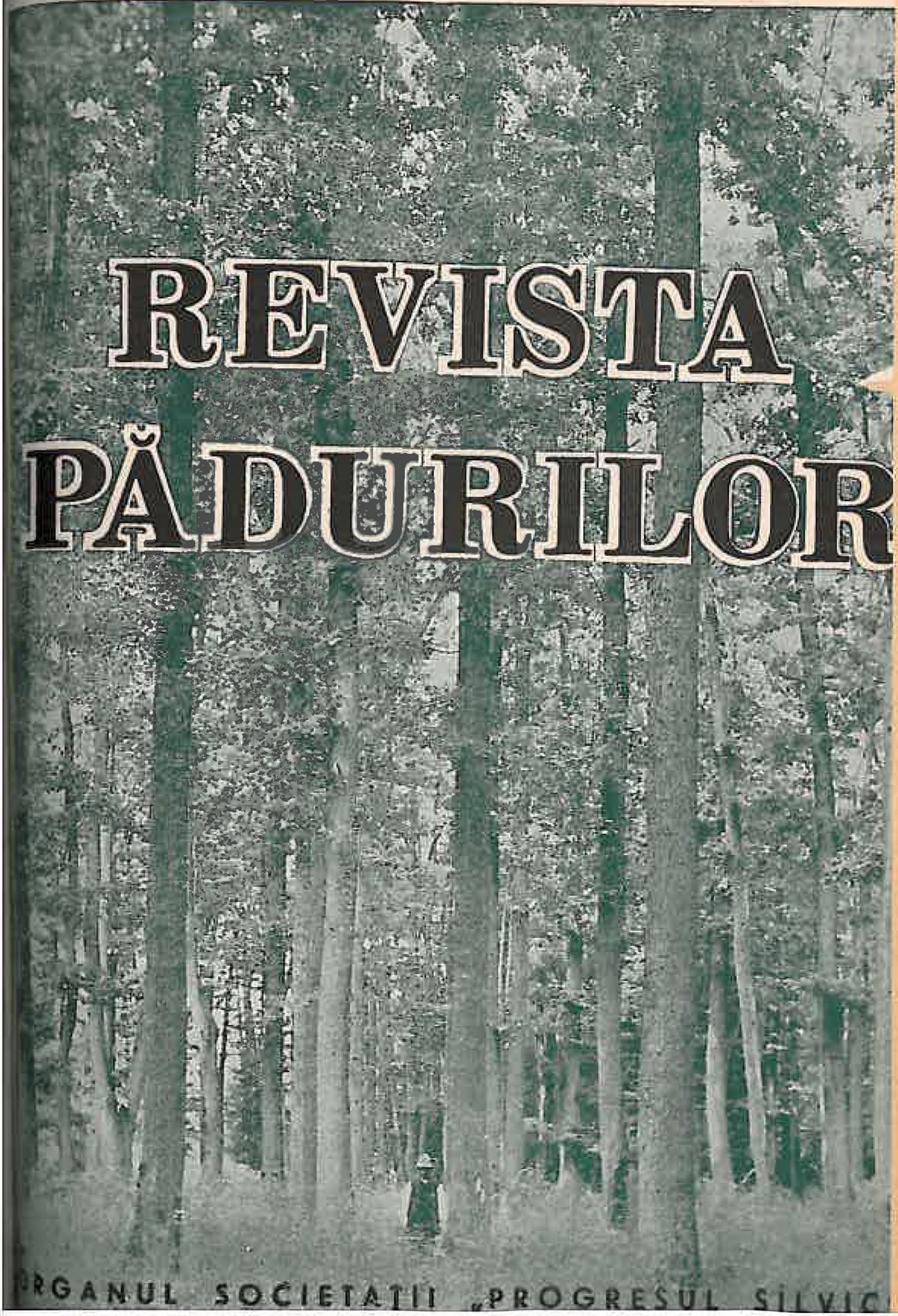

REVISTA PĂDURILOR

RGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC

REVISTA PĂDURILOR

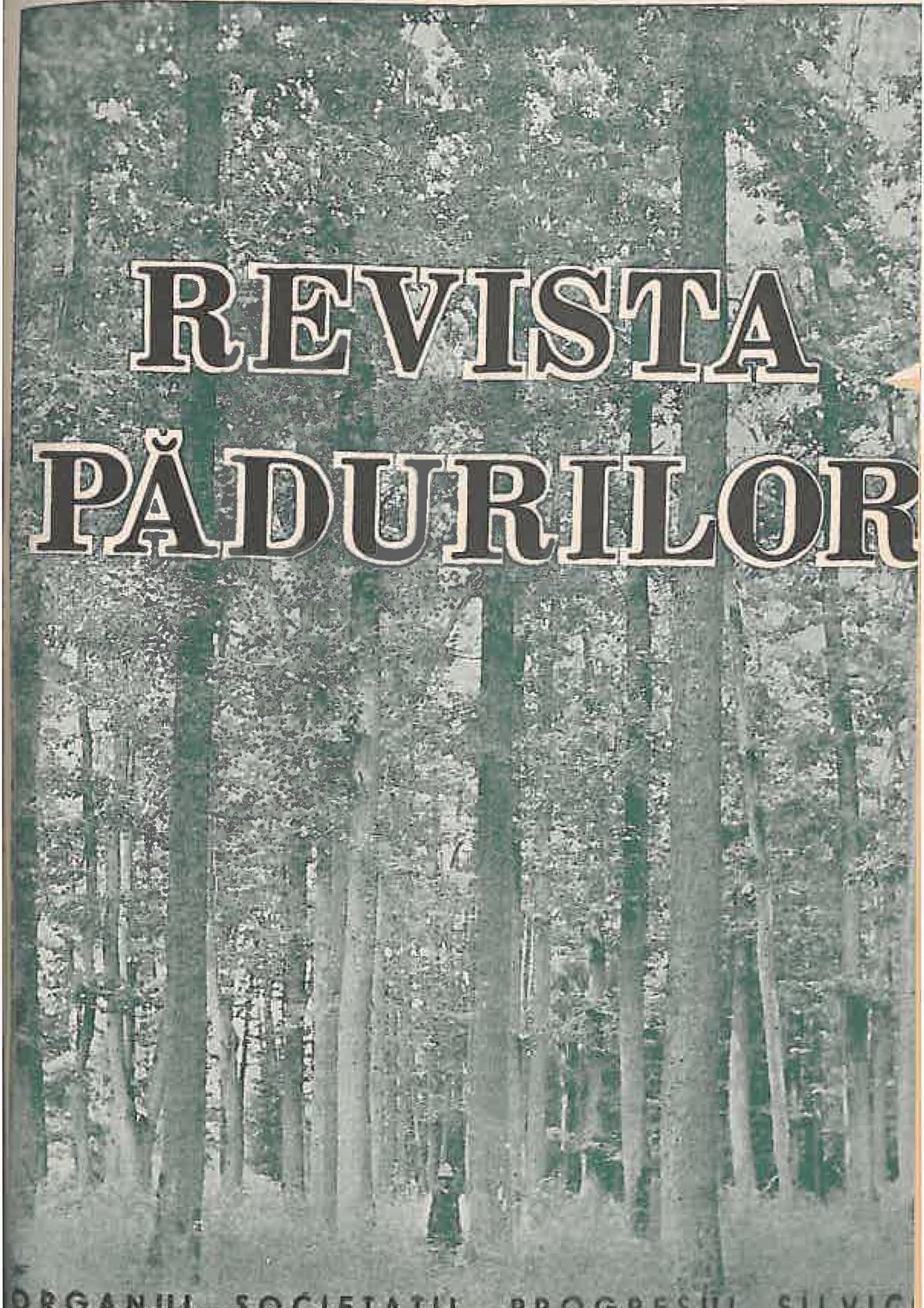

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31. — Bucureşti

ANUL 55, Nr. 5—6 MAI—IUNIE 1943

SUMARUL:

Comentarii — Insemnări:

R. Müller: Fierăstraele cu motor la pădure — — — — — — — — 213
V. P. Negulescu: Poleiul în pădurile Basarabiei — — — — — — — 222
C. V. Popescu: Regenerarea pădurilor faţă de exploatările intense făcute în timpul răsboiului — — — — — — — — — — — — 226
I. P. Diaconu: Nu numai metoda, dar şi aplicarea ei — — — — — 229
G. P. Antonescu: Răspuns la critica d-lui ing. Dr. E. Vintilă din articolul publicat în Rev. Păd. 1—2/943 — — — — — — — — — — 231

Vânătoare şi Piscicultură:

S. Armăşescu: Asupra prezenţei lapinului în România — — — — — — 238

Cronica internă (pag. 243); *Cronica tehnică* (pag. 253); *Cronica cinegetică* (pag. 257); *Cercul de studii forestiere* (pag. 262); *Cărţi* (pag. 267); *Reviste* (pag. 271); *Informaţii* (pag. 278); *Necrolog* (pag. 282); *Soc. „Progresul Silvic"* (pag. 284).

SOMMAIRE

Commentaires:

Les scies mécaniques en forêt — — — R. Müller
Le verglas dans les forêts de Bessarabie — V. P. Negulescu
La régénération des forêts exploitées intensivement pendant la guerre — — — — C. V. Popescu
Non seulement la méthode, mais aussi son application — — I. P. Diaconu
Reponse à la critique de Mr. le Dr. Eug. Vintilă — — — — G. P. Antonescu

Chasse et pisciculture:

Sur la présence du lapin en Roumanie — S. Armăşescu
Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic".

INHALT

Mitteilungen:

Motorsägen im Walde — R. Müller
Eisanhaug in den Wäldern der Bessarabien V. P. Negulescu
Die Verjungung der während des Krieges stork genutzten Wälder — — — — C. V. Popescu
Nicht nur die Methode, sondern auch ihre Anwendung — — I. P. Diaconu
Stellungsnahme zur Kritik vom Herrn Dr. Eug. Vintilă — — G. P. Antonescu

Jagd und Fischerei:

Ueber das Vorkommen der Lapine in Rumänien — — — — S. Armăşescu
Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten, Nachruf, Verein „Progresul Silvic".

REVISTA PĂDURILOR ANUL 55. — Nr. 5—6/1943

COMENTARII—INSEMNĂRI

FIERĂSTRAIELE CU MOTOR LA PĂDURE

de Dr. R. MÜLLER

Răsboiul reclamă cea mai mare încordare a întregii producţiuni. Aceasta se aplică şi la economia lemnului. Economia germană a lemnului lucrează de 10 ani cu o posibilitate sporită cu 150—180$^0/_0$ faţă de cea normală. Totuşi, economia germană a lemnului nu poate face faţă singură cerinţelor uriaşe ale răsboiului. Economia forestieră şi aceea a lemnului din întreaga Europă trebue să conlucreze în această direcţie.

Acestui scop îşi propune a-i servi înfiinţarea comisiunii pentru tratarea în comun a acoperirii nevoilor în lemn din ţările europene, întrunită la 23 Ianuarie 1942 şi convorbirile grupelor mai multor ţări europene în privinţa asigurării procurării lemnului.

Producţia lemnului din România are şi ea de luptat cu greutăţile impuse de răsboi. Cerinţele ce apasă asupra acestei ramuri de producţie sunt mari. Intre piedecile ce se opun măririi producţiunii joacă un prim rol lipsa de lucrători de pădure, apoi greutatea de a echipa pe aceşti muncitori şi de a-i îngriji. Ambele piedeci pot fi învinse prin folosirea sporită a fierăstraelor cu motor.

Fierăstrăul cu motor a devenit în Germania o unealtă obişnuită în exploatări. Nu mai există azi decât 2 tipuri şi anume: acelea al fabricilor „Dolmar" (Hamburg) şi „Stihl" (Stuttgart-Bad Cannstadt). Aceste fierăstrae constau în principiu din motor, din mâner, din şina care leagă ambele părţi şi dintr'un fierăstrău formând un lanţ nesfârşit, care merge pe această şină. Şinele şi lanţurile se pot schimba şi se furnizează în diferite lungimi. Durabilitatea fierăstraelor este mare, dacă sunt tratate cum trebue. Un lanț bine îngrijit durează un an. Un fierăstrău bine întreținut poate funcționa ani îndelungați fără reparațiuni, ca și automobilele și motocicletele îngrijit tratate.

Detalii asupra îngrijirii fierăstraelor se pot găsi în prospecte. Aci trebue numai menționat, că la întrebuințarea fierăstrăului cu motor este necesar un studiu de bază, care poate fi cât de scurt, dar este absolut necesar. Segmenții lanțului trebuesc ascuțiți odată pe zi. O ascuțire corectă este de o importanță hotărîtoare atât pentru durabilitatea lanțului cât și pentru randamentul și îndelunga funcționare a motorului. Ascuțirea și chiar nituirea lanțului — întărirea prin nituire a segmenților slăbiți — se pot executa în pădure, fără mari pregătiri.

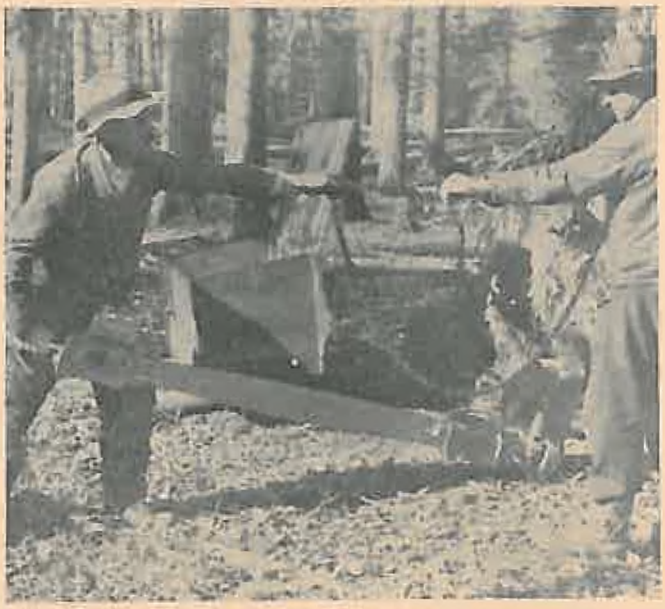

Fig. 1. — Arată așezarea lanțului. In fund se află lada de transportat pentru fierăstrău și accesorii, la care mai aparține și o roabă.

Un fierăstrău cu motor este firește mai greu decât unul de mână. De aceea este vădit, că rezultatul economic al întrebuințării acestuia este în strânsă legătură cu așa zisele „timpuri de deplasare". Cu cât mai mare este timpul care se pierde de către lucrători, prin transportul fierăstrăului dela trunchi la trunchi, sau dela o bucată de lemn de foc la alta, cu atât mai mult ne apropiem de limita inferioară a succesului. In această ordine de idei sunt interesante directivele date de Reichsforstmeister în 1941, cu privire la folosirea fierăstraelor cu motor în economia forestieră germană:

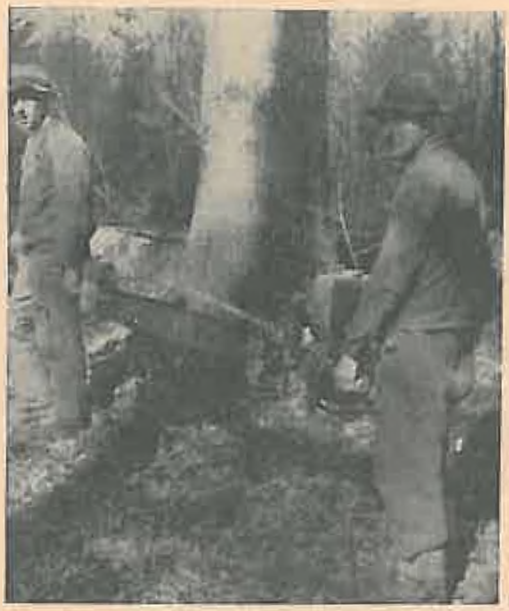

Fig. 2. — Se arată transportul fierăstrăului la buşteni.

„1. Rostul folosirii fierăstrăului cu motor este raţionalizarea muncii manuale, în sensul că metodele de muncă existente trebuesc ameliorate şi perfecţionate, din punct de vedere technic, astfel ca lucrările primitive şi grele, să fie lăsate pe seama maşinii, sporind în acelaş timp capacitatea de producţiune şi cruţând puterea de muncă a omului.

2. Partea ce revine fierăstrăului trebue să fie de cel puţin 15% din munca totală de executat, pentru ca folosinţa fierăstrăului cu motor să fie economică. Şi în masivele mai bătrâne de răşinoase, unde partea de muncă a fierăstrăului este mai mică, se poate întrebuinţa fierăstrăul motorizat, deoarece prin executarea crestăturii şi a tăieturii de doborîre cu acest fierăstrău, se realizează o efectuare mai uşoară şi mai rapidă a muncii.

3. In cursul muncii, timpul necesar lucrătorului, de a merge dela un arbore la altul, trebuie limitat în interesul sporirii capacității, la minimul strict necesar (timpuri de deplasare).

4. Echipa lucrătorilor la fierăstraele cu motor trebue să fie cât mai mică posibilă, fiind compusă din cel mult 4 oameni, care trebuesc puși de acord din punct de vedere fizic și psihologic. La folosirea acestor măsuri în alte centre de lucru, urmează să fie delegați — în caz când mașinile aparțin Statului — conducătorul fierăstrăului sau înlocuitorul său; iar în caz când mașinile aparțin lucrătorilor, se vor deplasa toți proprietarii de fierăstrae.

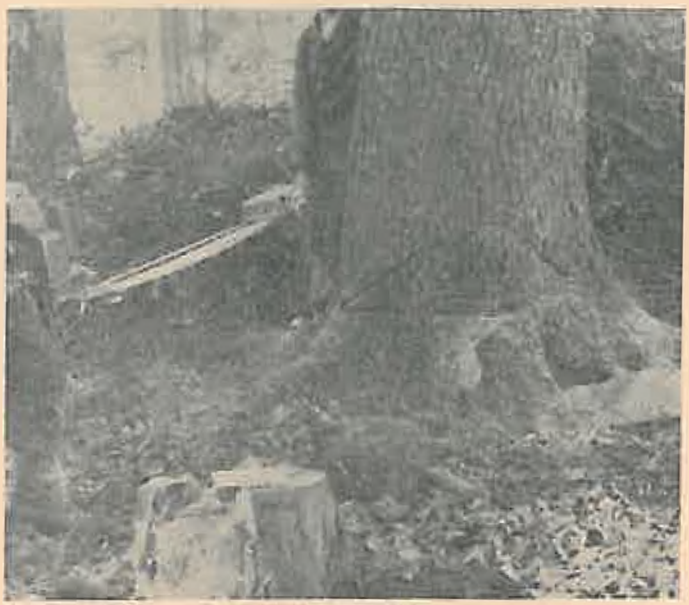

Fig. 3. — Crestătura este făcută. Fierăstrăul se transportă acum cu lama așezată orizontal, în partea cealaltă a arborelui.

La evenimente deosebite, de exemplu la prelucrarea arboretelor doborîte de vânt, mărimea și compunerea echipelor, ca și modul de efectuare a lucrului pot să difere de principiile de față, numai dacă pentru fasonarea maselor lemnoase se întrebuințează, în măsură mai mare, lucrători-ajutori necalificați.

5. Fiecare echipă de fierăstraie cu motor trebue dotată în afară de uneltele și aparatele unei echipe de lucru manual bine

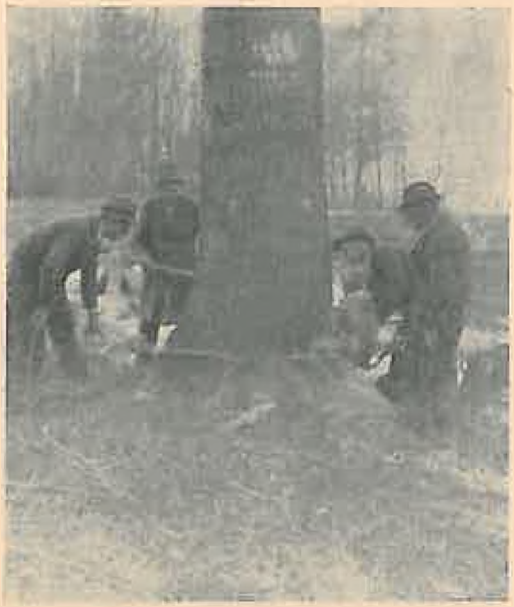

Fig. 4. — In timpul tăierii.

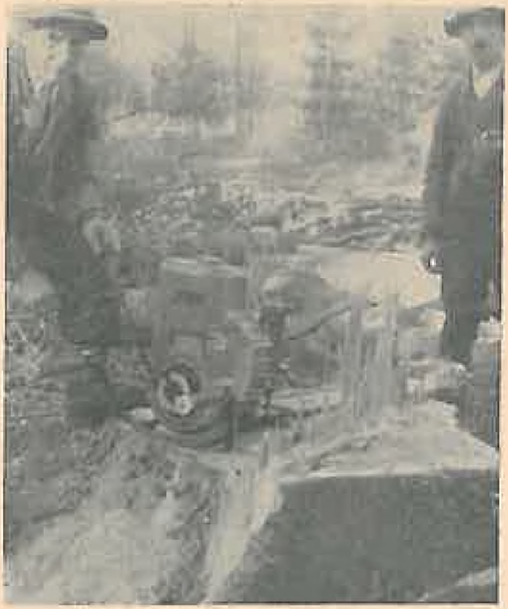

Fig. 5. — Tăierea „bărbii" la tulpină şi la trunchi.

înzestrate, cu un fierăstrău cu motor, împreună cu accesoriile și piesele de schimb, un aparat de ascuțit lanțul, o roabă potrivită pentru transportul mașinii și al lemnului și cu pene speciale (din lemn sau din metal ușor). Numărul suficient și buna calitate a aparatelor și uneltelor trebuesc supraveghiate de funcționari în mod continuu".

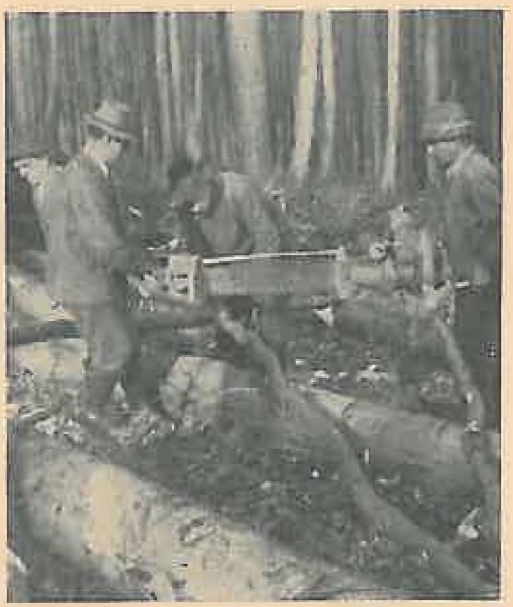

Fig. 6. — Arată tăierea lemnelor subțiri de foc. (Aci sunt 4 oameni în echipă, căci aducerea materialului subțire necesită mai multe brațe).

O echipă de fierăstraie cu motor ce va lucra în arborete bătrâne, se compune mai potrivit, din 3 oameni. Doi deservesc fierăstrăul. Celălalt prepară în mod continuu lucrul celorlalți doi, liberează tulpina arborelui, face eventual crestătura, bate penele în urma fierăstrăului, atât la trunchii aflați în picioare, cât și la cei dela pământ, lucrează cu țapina la lemnul doborît, pentru a așeza lemnul în mod potrivit și a elibera fierăstrăul care, eventual, s'ar fi înțepenit, cară lemnele de foc mărunte la fierăstrău, etc.

Cu cât este mai mare pe unitatea de suprafață cantitatea de material destinat tăierii, cu atât mai economică este folosirea fierăstraelor cu motor. Este de remarcat, că răspândirea lor în Germania a ajuns atât de mare, cu toate că — ceea ce este desavantajos în sensul constatărilor de mai sus — nu mai puţin de 50% din producţiunea lemnului în Germania se obţine pe cale de exploatări preliminare; tăierile rase, tăierile definitive, tăierile de regenerare sunt procentual mult mai reduse acolo decât în România.

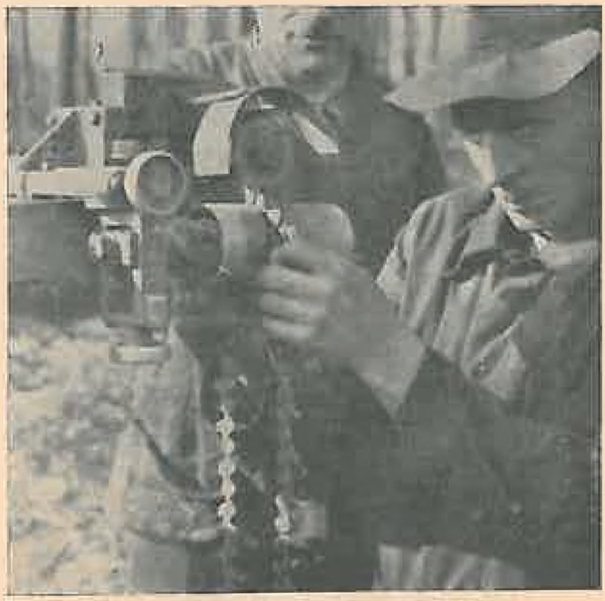

Fig. 7. — Ascuţirea segmenţilor. Discul de ascuţit se învârteşte cu mâna. Lanţul se fixează în crestăturile unui cilindru, care sunt astfel tăiate, încât unghiul de ascuţit se menţine în mod automat. Se ascute numai partea anterioară a dinţilor (segmenţilor).

Fierăstrăul cu motor se foloseşte în Germania atât în arboretele de foioase, cât şi în cele de răşinoase. Tăieturile mai dese la fasonarea lemnului de foioase stivuit, fac ca în acest caz, lucrul cu fierăstrăul cu motor să aibă un randament deosebit. Rapiditatea tăierii este extraordinară. Astfel, am observat de aproape doborîrea unui fag având în punctul de tăiere diametrul de 70 cm. Intreaga operaţiune inclusiv crestătura a durat numai 2 minute şi 3/4. In randamentul net de tăiere, raportul lucrului manual faţă de lucrul cu fierăstrăul cu motor este aproximativ de 30 : 100, iar în producţia totală de lucru aproximativ de 44 : 100.

Adese ori se recomandă folosirea echipelor volante de lucrători. In acest caz, fierăstrăul cu motor nu lucrează exclusiv într'un singur parchet, ci după nevoe, în toate parchetele unui ocol silvic, în continuă alternanţă.

La plată, care în Germania se face separat fiecărei echipe, în proporţie cu cantitatea produsă, a rezultat de exemplu, în pădurile de fag dela Viena, o participare medie, ce se cuvenea fierăstrăului cu motor, din suma totală a plăţilor, de 50%, fără a se calcula lemnul de lucru produs. In afară de aceasta, fierăstrăul cu motor mai primeşte suma totală pentru lemnul de lucru rezultat.

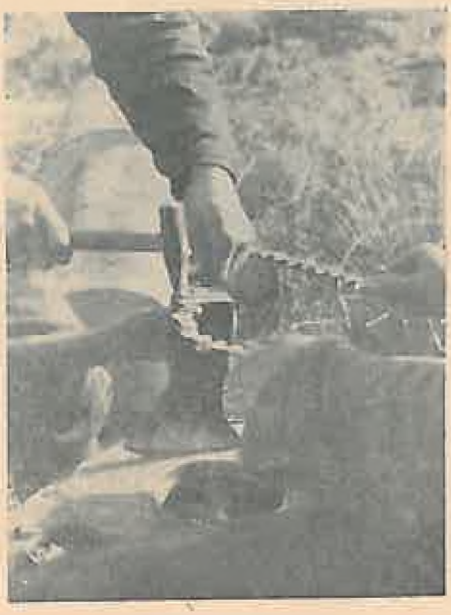

Fig. 8 — Nituirea unor segmenţi slăbiţi.
Fierăstraiele cu motor la pădure

In Germania, se dau ajutoare băneşti de către Stat muncitorilor la pădure, pentru procurarea fierăstraelor cu motor; acestea, cum şi avansurile pe leafă pun lucrătorii în situaţia să poată plăti în scurt timp fierăstraele. Principiul de bază pentru ajutoare şi avansuri este, între altele, ca cel puţin doi oameni din echipă să fie specializaţi ca conducători de fierăstraie cu motor. La retribuirea echipelor care lucrează cu fierăstrae cu motor proprii, nu se reduce plata ce revine la exploatarea făcută cu mâna; la fierăstraiele cu motor aparţinând Statului se fac scăderi, care corespnud amortizării maşinii.

In fotografiile din text se pot vedea, unele faze de lucru ale fierăstrăului cu motor.

Din experienţele făcute în Germania, se pot trage următoarele concluziuni, ce pot servi la utilizarea fierăstrăului cu motor în România:

1. Orice folosire de fierăstrău cu motor necesită înfiinţarea de ateliere de reparaţiuni.

2. Comenzile de fierăstrae cu motor trebue să prevadă în acelaş timp furnizarea de lanţuri de rezervă şi de aparate de ascuţit. Fiecare fierăstrău trebue înzestrat cu cel puţin 2 şine şi 2 lanţuri de lungimi diferite, corespunzând diametrelor ce urmează a se tăia, în special în regiunile de exploatare din munţi.

3. Echipele ce conduc fierăstraele cu motor în pădure trebue instruite.

4. Folosirea în România a fierăstraelor cu motor promite a avea un succes deosebit, deoarece exploatările ce se fac aci sunt (mult mai des ca în Germania) exploatări rase sau tăieri de regenerare, care dau cantităţi mari de material, în care fierăstrăul cu motor poate lucra cu randamentul cel mai favorabil.

Motorsägen im Walde.

Les scies mécaniques en forêt.

Die Motorsäge ist gerade im Kriege für den Einschlag in der Holzwirtschaft von grösster Bedeutung. Ihre Einsatz bedeutet Ersparnis von Arbeitskräften. Sie arbeitet sowohl im Laub- wie im Nadelholz ausserordentlich schnell. In der reinen Schnittleistung verhält sich die Handarbeit zur Motorsägenarbeit etwa wie 30 : 100, in der Gesamtarbeitsleistung etwa wie 44 : 100. Die einzelnen Arbeitsgänge mit der Motorsäge können aus den Bildern entnommen werden. Der Einsatz von Motorsägen erfordert Einrichtung von Reparaturwerkstätten. Bei der Bestellung der Motorsägen muss auch die Lieferung von Reservekelten und Schärfapparaten vorgesehen werden.

Der Einsatz von Motorsägen im Rumänien verspricht besonderen Erfolg, weil die hier geführten Schläge, ungleich häufiger als in Deutschland, massenreiche Kahl- oder Verjüngungsschläge sind, in denen die Motorsäge mit günstigstem Wirkungsgrad arbeiten kann.

POLEIUL ÎN PĂDURILE BASARABIEI

de Ing. V. P. NEGULESCU (Chişinău)

In afară de calamitatea omizilor din ultimii trei ani, pădurile Basarabiei au avut de suferit la începutul lunii Noembrie din anul 1942 (4.XI), de pe urma unui polei de proporţii neobişnuite (după spusele bătrânilor, nu s'a pomenit un astfel de polei de 60—70 ani).

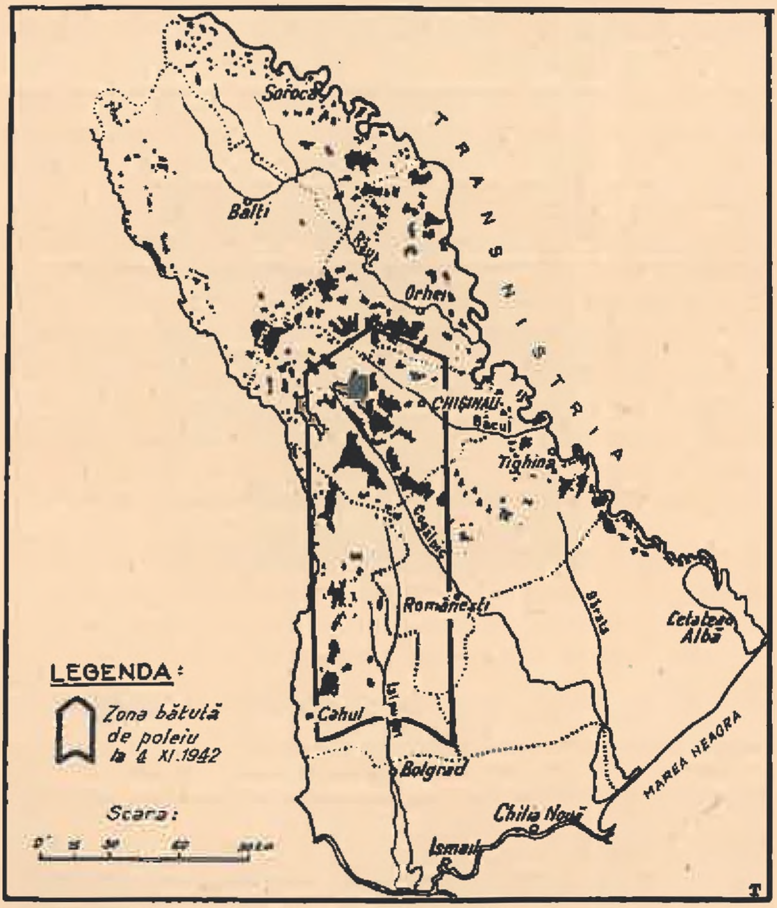
Soroca
TRANSNISTRIA
Bălţi
Răut
Orhei
CHIŞINĂU
Băcui
Tighina
Cogâlnic
Româneşti
Sărata
Cetatea Albă
Cahul
Ialpug
Bolgrad
MAREA NEAGRA
Chilia Nouă
Ismail
LEGENDA:
Zona bătută de poleiu la 4 XI.1942
Scara:
0 25 50 60 100 Km

Din cauza scăderii temperaturii, în timpul unei ploi cu vânt puternic, picăturile de apă aşezându-se pe copaci au îngheţat şi au format depozite de ghiaţă cu grosime de 5—10 cm şi mai mult. Sub greutatea mare a acestei gheţi, crăcile şi trunchiurile arborilor neputând resista, s'au produs rupturi de crăci, vârfuri sau trunchiuri la 1/2—1/3 din lungime, precum şi doborîri sau încovieri de arbori.

Zona bântuită puternic de polei a fost pe o lăţime de 58 km, începând la Nord de calea ferată Călăraşi-Chişinău spre Sud, cuprinsă între limitele:

a) La Vest de o linie ce trece în partea vestică a pădurilor Sadova din Ocolul Sadova şi Români din Ocolul Leova;

b) La Est de o linie ce mărgineşte partea estică a pădurii Cărbuna din Ocolul Zloţi şi trece prin Comuna Româneşti (jud. Cahul).

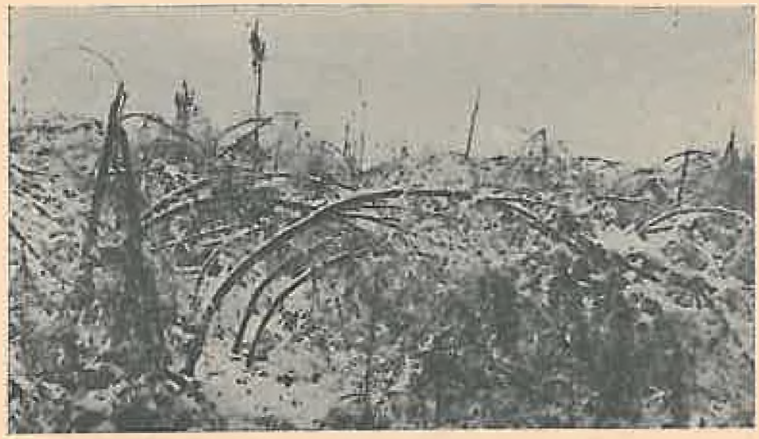

Fig. 1. Pădurea Hânceşti jud. Lăpuşna. Plantaţie de salcâm sub greutatea poleiului.

Mediana acestei zone trece aproape de masivul Hânceşti din Ocolul Hânceşti, cel mai mult lovit şi prejudiciat de polei.

In harta Basarabiei din text se figurează zona bântuită puternic de polei.

Stricăciunile cele mai importante produse de polei au fost în Ocoalele Silvice (Caps) Hânceşti, Sadova, Străşeni, Leova (fost Tigheci) şi Zloţi.

Poleiul a provocat stricăciuni numai pe platourile şi coastele înalte cu expoziţie nordică. Coastele joase şi văile n'au fost atinse, fiind apărate de dealurile vecine.

In zona arătată, stricăciunile s'au evidenţiat cam în tot cuprinsul arboretelor, cu putere mai mare însă către marginea pădurilor (pe hotare, drumuri sau poeni), unde izbitura a fost mai puternică şi unde arborii s'au susţinut reciproc mai slab.

In restul Basarabiei, poleiul s'a produs numai pe marginea pădurilor cu expoziţie nordică.

Stâlpii de telegraf şi telefon au suferit prejudicii mari în zona încadrată pe harta Basarabiei, numai pe platouri şi coaste înalte şi în special pe şoselele: Hânceşti—Chişinău, Chişinău—Peresecina şi Căinari—Româneşti.

Ca specii, salcâmul a suferit stricăciunile cele mai importante.

In zona specificată, toate plantaţiunile de salcâm au fost aplecate, unele din ele doborîte. Din cele aplecate, parte s'au ridicat, restul sunt compromise (cam 50—60%) şi urmează a fi recepate.

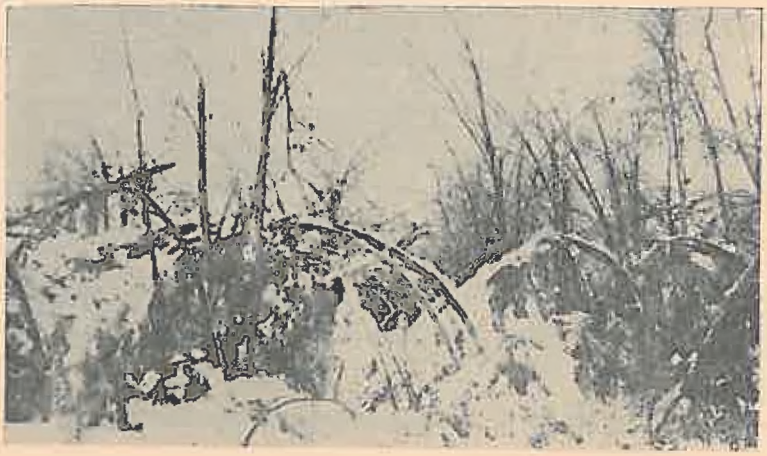

Fig. 2. Pădurea Cărbuna jud. Tighina. Arboret de şleau în urma poleiului.

După salcâm, ca susceptibilitate faţă de polei, se poate da următoarea ordine descrescândă a speciilor: carpinul, frasinul, acerineele, plopul, stejarul, teiul şi ulmul. Dintre toate speciile principale, ulmul a suferit mai puţin.

Ca vârstă, pagubele cele mai mari le-au indurat arboretele cu vârsta de 20—40 ani, cu excepţia arboretelor de salcâm, care au pătimit mai mult la vârste mai tinere şi anume la vârsta de 5—15 ani.

Arboretele tinere de 5—15 ani (cu excepţia menţionată a salcâmului) s'au îndoit sub greutatea poleiului, dar majoritatea (70—80%) au recăpătat poziţia normală, după topirea poleiului şi zăpezii.

Rezervele din zona menţionată au fost crunt lovite de polei, suferind stricăciuni în proporţie de 60—70%. Ele fiind izolate şi fără susţinere laterală, sub greutatea poleiului s'au frânt, uneori trunchiurile s'au despicat în două, cu menţiunea că rezervele tinere de 40—50 ani au pătimit mai mult.

Arboretele cu rezerve au apărut după polei, ca o mulţime supusă şi înclinată.

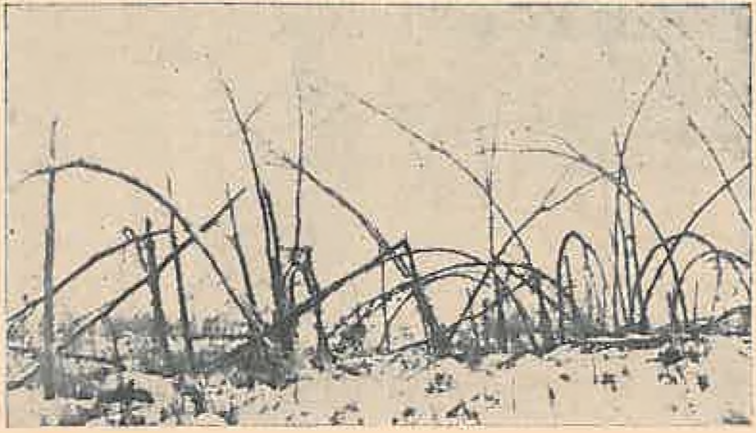

Fig. 3. Pădurea Sadova jud. Lăpuşna. Rezerve de stejar doborîte de poleiu.

Rezervele mai groase s'au ales cu vârfurile sau cu crăci rupte.

In general, poleiul a produs stricăciuni importante la plantaţiuni de salcâm şi la rezerve de stejar şi frasin.

Ca consistenţă, în zona menţionată, arboretele de toate consistenţele au pătimit.

In restul Basarabiei, arboretele cu consistenţă de 0,5—0,6 au suferit mai mult, prin susţinerea reciprocă slăbită (cele cu consistenţă peste 0,6 n'au avut prejudicii din cauza poleiului).

Arboretele degradate cu consistenţa 0,3—0,5, de înălţimi reduse au avut prejudicii neînsemnate (Ocoalele Silvice (Caps) Leova şi Zloţi).

*

Stricăciunile provocate de polei în pădurile Statului, la începutul lui Noembrie anul 1942 se cifrează astfel:

1. Arborete doborîte — cu excepţia rezervelor —

pe o suprafaţă de 4200 ha, cu un volum de 39.000 m. c. material lemnos doborît.

2. **Rezerve frânte** sau despicate în număr de 112.000 de pe suprafaţa de 1525 ha, cu un volum lemnos de 18.500 m. c.

Pentru punerea la punct a prejudiciilor cauzate de polei, s'au luat măsurile ce urmează:

1. Receparea porţiunilor tinere doborîte sau aplecate, care nu se mai pot îndrepta.
2. Extragerea arborilor frânţi, doborîţi, etc.
3. Toate exploatările accidentale menţionate la Nr. 1 şi Nr. 2 de mai sus, se vor scădea din posibilitatea pădurilor, ce urmează a se pune în valoare în anul 1934/944.

Pentru viitor, în scop de a se preveni prejudicierea rezervelor, urmează a se opri rezervele în grupe, ca să aibă o susţinere reciprocă şi să reziste mai bine poleiului.

Eisanhaug in den Wäldern der Bessarabien.

Le verglas dans les forêts de Bessarabie.

Les forêts de Bessarabie ont eu à souffrir beaucoup, au commencement du mois de Novembre de l'année précédente, à la suite d'un verglas de grandes proportions.

Sur la carte, on voit la région la plus endommagée.

Ont eu à souffrir en premier rang le robinier, suivi en ordre par le charme, le frêne, les acerinnées, le peuplier, le chêne, le tilleul. Parmi toutes les essences, l'orme a été atteint le moins.

D'autre part ce sont les peuplements entre 20—40 ans qui ont été les plus endommagés, à l'exception du robinier qui a été ravagé entre 5—15 ans.

REGENERAREA PĂDURILOR FAŢĂ DE EXPLOATĂRILE INTENSE FĂCUTE ÎN TIMPUL RĂZBOIULUI

de Ing. CONST. V. POPESCU

Războiul mondial din 1916—1919 care azi se repetă cu toate urmările lui, trebue să ne fie un exemplu în gospodărirea bunurilor forestiere.

Şi atunci, din cauza necesităţilor războiului şi imediat după terminarea lui, exploatarea pădurilor s'a făcut foarte intens atât pentru acoperirea necesităţilor cu lemn de foc şi construcţie pentru armată, cât şi după aceia pentru refacerea gospodăriilor şi construirea de drumuri, poduri, biserici, şcoli, etc.

Pădurile şi-au dat un tribut preţios şi au sângerat adânc.

Această sângerare a făcut ca apoi timp de 20 ani Corpul Silvic să lupte din toate puterile pentru a readuce la normal tot ce se stricase în acel timp, regenerând an de an suprafeţe intense căci prin desgolirea munţilor de podoaba păduroasă, efectul dezastruos al tăerilor rase pe suprafeţe mari, s'a simţit imediat prin alunecări de terenuri şi inundatii care au cauzat pagume imense agriculturii româneşti.

Nici astăzi nu putem afirma că am reparat în întregime greşelile de atunci prin tăeri rase, contra doctrinei silvice.

Acum, când suntem în plin războiu şi când o parte din cele mai frumoase regiuni păduroase le-am pierdut prin arbitrajul nedrept dela Viena, trebue să cumpănim bine tot ceea ce facem, căci apoi după războiu va fi foarte greu sau chiar imposibil să mai refacem masivele păduroase tăiate intens pe suprafeţe rase.

Plantarea suprafeţelor nu se poate face în acelaş ritm cu acela al tăerilor din lipsă de personal şi a mijloacelor băneşti.

Trebue luat din timp cele mai judicioase măsuri pentru regenerarea parchetelor exploatate, căci altfel ne vom trezi cu munţii desgoliţi ce va aduce cu sine apoi o serie întreagă de catastrofe.

Ca o primă măsură se impune sporirea efectivului de elevi în şcolile de pădurari, brigadieri, conductori şi ingineri silvici, astfel ca în cel mai scurt timp posibil să avem tehnicieni suficienţi şi bine pregătiţi, care să înceapă campania de lucru pentru refacerea masivelor forestiere tăiate atât de intens pentru necesităţile războiului.

Deasemeni întocmirea unui plan de lucru de ansamblu în care să se prevadă anual fondurile necesare. Iar pentru ca proprietarii să obţină acele fonduri, trebue să existe o perfectă armonie între preţurile maximale de vânzare şi cheltuelile de producţie, căci dacă nu se respectă acest principiu — o rentă bună pentru proprietari — ne vom vedea siliţi să constatăm că programele de lucru rămân numai deziderate ce nu se pot realiza din lipsă de fonduri, căci Statul nu va putea face faţă singur acestor cheltueli de regenerare care sunt atât de mari (18—20.000 lei la ha).

Astăzi, cu un personal tehnic extrem de redus ca număr, având în multe cazuri un singur ocol silvic pe întreg județul, (Basarabia, Bucovina, Moldova, Muntenia, Dobrogea și Oltenia), — cu excepția Ardealului care prezintă o organizație mai bună, — cu numai un inginer silvic, 2—3 brigadieri și câțiva pădurari nu se va putea face nimic.

Va trebui să avem — ca și Serviciile Agricole — câte un Ocol Silvic pentru fiecare plasă, încadrat cu tot personalul și utilajul necesar care să fie în stare de a executa complexul de lucrări forestiere.

Deci o organizație a bazei, făcută serios, apoi organe de îndrumare și control capabile care să dea directive și să urmărească cu tot sufletul realizarea problemelor forestiere.

Obligativitatea proprietarilor particulari cu domenii forestiere mai mari de a avea un personal silvic propriu corespunzător, care să execute lucrările tehnice, căci așa cum se practică acum, proprietarii executând singuri lucrările tehnice-silvice, neavând pregătirea necesară, nu se poate ajunge la rezultate bune.

Față de variațiunea atât de amplă a produselor rezultate din lemn, va trebui studiată din timp prin Institutul de Cercetări și Experimentațiuni Forestiere problema esențelor ce trebue plantate, pentru ca viitor să avem toată materia primă necesară diverselor industrii forestiere.

Die Verjungung der während des Krieges stork genutzten Wälder.

La régénération des forêts exploitées intensivement pendant la guerre.

Pour faire face au travail nécessité par la régénération des forêts exploitées pendant la guerre, dès à présent il faut âgir dans le sens d'augmenter le nombre du personnel forestier de diverses catégories.

De même, il faut augmenter le nombre des cantonnements forestiers, qui aujourd'hui se montre insuffisant.

A leur tour, les grands propriétaires forestiers doivent être obligés d'avoir un personnel forestier compétent.

En même temps, les prix de vente des produits forestiers, qui aujourd'hui sont maximalisés, doivent être convenablement fixés, pour que les propriétaires des forêts aient un revenu de nature qu'ils puissent supporter les dépenses nécessitées par les travaux de régénération.

NU NUMAI METODA, DAR ŞI APLICAREA EI

de Ing. I. P. DIACONU (Filiaşi)

Când s'a studiat în coloanele acestei reviste, problema „metode de amenajare“[1], toată lumea, într'un glas, a recomandat, pentru pădurile de stejar tratate în codru cu tăeri succesive, metoda de amenajare cu posibilitatea pe volum. Justificările îndreptățite au curs cu nemiluita. Un glas răzleț însă, a arătat că nu numai metodei de amenajare cu posibilitatea pe suprafață se datorește dispariția pădurilor de stejar și înlocuirea lor cu păduri de carpin, jugastru, tei etc., ci și aplicării greșite a metodei. Cât adevăr a conținut acest glas, vom avea, din nefericire, ocaziunea să constatăm chiar și după aplicarea metodei noui, pe care Administrația C. A. P. S. și-a însușit-o îndată, însoțind-o cu justificări pe coloane întregi.

Libertatea agentului de execuție de a extrage de ori unde, depe întinsul afectației în rând și oricând, în cursul perioadei de regenerare, constitue esențialul noii metode.

Sfera de acțiune a silvicultorului, de astă dată, s'a mărit mult. Nu mai este obligat a parcurge, cu tăerea, o anume suprafață și într'un anume an, fără să țină seama dacă se creiază condițiuni bune de regenerare a pădurii sau dacă nevoia de creștere normală a semințișurilor impun extragerea arborilor. Acestea sunt deosebirile fundamentale între cele două metode.

Dacă teoretic metoda cea nouă este incomparabil superioară având-se în vedere greutatea cu care se regenerează stejarul, din cauza fructificației sale foarte rari și a concurenței celorlalte esențe cu care conviețuește, apoi eficacitatea metodei, rezultatele aplicărei sale, nu vor fi la înălțimea concepției celui care a inventat-o, dacă agentul de execuție nu va fi mult mai priceput și mai conștiincios ca până acum. Libertatea agentului aproape fără limită, de care se bucură în aplicarea acestei metode, implică pricepere desăvârșită și efort maxim. Cu cât sfera de acțiune a omului se mărește, cu atât greșelile se pot comite cu mai mare ușurință. In cazul nostru, cunoașterea perfectă a afectației, a stadiului regenerării, a anilor de fructificație a stejarului în regiune și a duratei timpului care trebue să se mai scurgă până la sfârșitul perioadei de regenerare sunt elemente esențiale pentru obținerea de rezultate cu noua metodă.

---

[1] Rev. Păd. 1936, pag. 420—480.

Dacă eşecurile din trecut le-am dat pe seama metodei, de astă dată, numai noi vom fi de vină, dacă rezultatele nu vor fi cele dorite.

Chiar folosind vechea metodă, sunt încă destule cazuri când s'a putut obține regenerarea în stejar, atunci când între cultură și amenajament, agentul de execuție a ales cultura, prevăzând evoluția metodelor de amenajare. Aceasta a îndreptățit pe cineva dintre noi [1]) să scrie că și aplicarea greșită a metodelor poartă vina rezultatelor slabe obținute.

Intr'adevăr, lucrările cele mai fine de cultură, marcarea arborilor de extras într'o tăere de regenerare, nu s'au putut executa și se vor executa, numai de șeful ocolului, ci s'au executat și se vor executa în mare măsură de personalul mediu și inferior, care, cu excepțiuni, nu cunoaște ce înseamnă afectație în rând și perioadă de regenerare. Aceasta fiind realitatea, rezultatul aplicării noii metode, va fi mai jalnic decât al celei vechi.

Am putea să revoluționăm complect economia forestieră şi să schimbăm total fața pădurilor noastre, însuşindu-ne teoretic cele mai perfecte mtode de lucru, dar aceasta nu va transforma cu o iotă starea pădurilor noastre, dacă metodele însuşite nu vor fi şi aplicate în spiritul şi la înălțimea celui care le-a creiat.

In silvicultură şi amenajament, metodele ştiințifice nu vor avea nici o valoare, dacă nu vor fi încoronate de măestria, de arta silvicultorului executant.

Să ne ridicăm cu toată forța şi să ne întoarcem cu hotărîre la preocupările cele mai indicate ale profesiunii noastre. Privim cu toată încrederea și cu cele mai bune nădejdi trecerea cărturarilor pe la conducerea ocoalelor. Numai după ce vor simți și dânșii toate lipsurile, imperfecțiunile şi necazurile din administrația ocoalelor mai ales in împrejurările actuale, vor aprecia cum se cuvine realizările obținute. Din silvicultor, șeful de ocol a devenit un aprig conțopist, iar ocolul silvic s'a transformat într'un biurou de situații. Se trimit situații săptămânale, lunare, Vinerea, la 1, 10, 12, 15, 25 ale lunei, la diferite autorități: detaşamentului de exploatare, șefului sectorului silvic (subunitatea celei dintâia), oficiului de aprovizionare al Prefecturii, delegatului economic al Statului Major, ca să nu numărăm decât autoritățile nesilvice. Fiecare are unitățile sale de măsură:

---

1) Andrei Ionescu.

tone, steri, m^3, etc. iar când ai norocul să aparţii la mai multe judeţe, apoi diferă şi situaţiile. Să ferească Dumnezeu să nu concorde datele culese şi centralizate, că apoi începe ameninţarea cu sabotajul!

După trecerea doctorilor pela ocoale, este sigur că se va pune şi problema administraţiei şi nu vor întârzia să apară şi cărturarii în administraţie.

Numai metodele de lucru altoite pe starea reală a pădurilor şi a administraţiei noastre silvice, vor fi sortite să ne aducă progresul adevărat.

Nicht nur die Methode, sondern auch ihre Anwendung.

Non seulement la méthode, mais aussi son application.

Quelques considérations sur la disposition prise par l'Administration forestière, d'adopter la méthode d'aménagement à possibilité par volume pour les forêts où on applique la futaie à coupes successives.

RĂSPUNS LA CRITICA D-LUI ING. DR. E. VINTILĂ DIN ARTICOLUL PUBLICAT ÎN REVISTA PĂDURILOR

Nr. 1—2/943

de Ing. Dr. G. P. ANTONESCU

Asupra afirmaţiunei făcută de D-l Ing. E. Vintilă că: „fabricele de avioane din ţara noastră n'au refuzat niciodată şi nici nu pot să refuze un material de bună calitate, din cauză că rezultatele încercărilor mecanice ale lemnului sunt raportate la 15% umiditate, iar nu la umiditatea normală — oricare ar fi ea — a ţării noastre", răspund:

Cu ocazia aflării mele în anul 1923 în Franţa, prezentându-mă la Legaţia română din Paris, mi s'a adus la cunoştinţă că au fost refuzate de către fabrica I. A. R. din Braşov, 3 vagoane de material lemnos standardizat pe baza caietelor de sarcini intocmite de Serv. Aeronautic din Franţa, pe motivul că n'ar fi avut calităţile fizice şi mecanice cerute, dar în urma reexaminării lor în Laboratorul Aeronauticei militare, creiat în anul 1915 la Staţiune dela Chalais Meudon pentru deeterminarea proprietăţilor fizice şi mecanice ale lemnelor destinate aparatelor de sbor, au fost găsite bune, fiind cumpărate de diferite fabrici de avioane dela Paris.

Deoarece firma corespunzătoare pretindea să i se plătească toate cheltuelile făcute cu expedierea, transportul pe C. F. R. şi reprimirea lor, am fost rugat să răspund: care sunt cauzele care au făcut ca lemnele să fie refuzate?

Am comunicat că, spre a putea răspunde judicios trebue să cunosc metoda de cercetare.

In urma intervenţiei făcute la Ministerul de resort francez spre a participa la lucrările de încercări ce se fac în Laboratorul aeronauticei militare dela Chalais Meudon, şi după răspunsul afirmativ primit, m'am prezentat la laboratorul în chestiune, unde d-l director Marcel Monnin, Ing. conservator de ape şi păduri, mi-a enunţat principiile metodei de cercetări, care-i poartă numele, şi mi-a arătat manipularea diverselor aparate ce întrebuinţează.

A însărcinat apoi pe D-l Tiédréz, ajutorul său, de a mă iniţia cu modul practic de procedare în ce priveşte întreaga serie de operaţiuni, al căror scop este determinarea caracterelor tehnologice ale lemnelor şi proprietăţile lor fizice şi mecanice.

In timp de o lună cât am lucrat în menţionata Staţiune, am putut să-mi dau seama nu numai de organizarea sa, astfel cum a fost concepută, precum şi de modificările ce i s'au adus în urma experienţei câştigate, ci prin faptul că luam eu însumi parte ca simplu lucrător, am putut cunoaşte condiţiunile ce trebue să îndeplineascvă lemnele de diferite specii şi provenienţe, spre a fi utilizate cu folos la construcţia maşinilor de sburat.

Discutând asupra refuzului vagoanelor de către fabrica I. A. R. din Braşov, întrucât şi aceasta se foloseşte de metoda Monnin, mi s'a comunicat că nu poate avea decât o singură explicare şi anume: la încercările făcute la noi în ţară s'a considerat umiditatea normală a lemnelor uscate la aer de 15%, ca în Franţa, când de fapt ar fi trebuit să se facă mai întâiu corecţiunile necesare raportate la umiditatea normală a lemnelor proprii climatului nostru, care după cum am văzut este de 12%.

De altfel acestea au fost spuse de mine în conferinţa ţinută la Soc. Politehnică în anul 1929 cu titlul: „Lemnul ca materie primă în construcţia avioanelor".

Determinarea umidităţii normale a fost făcută după principiile metodei Monnin.

Mai departe D-l Ing. Dr. Vintilă vorbind despre umiditatea normală menţionează:

— „E drept că nu a fost luată la întâmplare, ci s'a căutat să fie apropiată, pe cât posibil, de uscarea în aer liber şi să fie în acelaş timp uşor de realizat la un material în momentul încercării".

N. R. Din cauza scumpirii tiparului suntem nevoiţi să publicăm aceste considerente cu caracter informativ, cu un corp mai mic.

Iar ulterior revine:

— „Aceasta nu înseamnă însă că, ea trebue să reprezinte strict umiditatea lemnului uscat în aer liber în fiecare ţară. Astfel umiditatea de 15% la care se raportează rezultatele încercărilor lemnului a fost adoptată cu titlul provizoriu şi de Germania (D L N, D V M, Vornomen No. C 3003), care după mai mulţi ani de experimentare a redus-o în noile norme la 12%, deşi în această ţară umiditatea lemnului în aer liber nu este 12%, ci cca 16% (Graf şi Egner). Aşa dar, în Germania, umiditatea la care se raportează rezultatele fizico-mecanice nu este cea corespunzătoare uscării naturale a lemnului, aşa cum am mai arătat".

Actualmente, aproape în toate ţările din Europa, proprietăţile fizice şi mecanice ale lemnelor se determină cu ajutorul metodei Monnin. In Franţa umiditatea normală de 15% a fost determinată încă din anul 1915 variind între 12—18% şi nu a mai fost modifciată până în prezent.

Faptul că Germania a redus-o la 12%, nu constitue ceva sfânt. Peste câţiva ani poate să o reducă sub 12%, în funcţiune de alte interese şi.... imponderabile. D-l Ing. E. Vintilă nu ne arată însă, care au fost motivele pentru care această ţară a redus umiditatea normală? Ceia ce desigur nu e lipsit de interes.

Referitor la modul cum se face corecţiunea de umiditate. In Bulletin de la section technique de l'aéronautique militaire fascicule 29 Juin 1919, publicându-se: „Essais physiques, statiques et dynamiques des bois" la pagina 26 rândul 11 d. s. găsim: „Dans ce but, nous avons calculé, un facteur de correction % pour chaque 1% d'humidité en plus ou en moins de 15% et applicable entre 10 et 20% d'humidité. Ce facteur n'a pu être établi que pour la compression, la flexion donnant des résultats trop irréguliers. Il varie d'ailleurs selon le mode de sollicitation. Il exprime l'aptitude de l'essence à perdre plus ou moins vite ses propriétés mécaniques statiques quand l'humidité croît. Pour la compression, nous l'avons appelé: tenue à la compression humide. Il fixe l'allure générale de la courbe qui lie la résistence à l'humidité; nous avons réunis dans les tableaux ci-dessus quelques-unes de ces courbes".

„Les bois chargés de résine, normalement ou accidentellement, offrent une tenue très mauvaise à l'humidité (correction maximum de 8% pour chaque 1% d'humidité)".

Iar mai departe la aceeaşi pagină rândul 10 d. j. „Ce coefficient de tennue est en moyenne de 4% pour les bois à la compression c'est-à-dire qu'il faut diminuer (ou augmenter) le chiffre de la résistence à la compression obtenu lors de l'essai de l'échantillon présénté, de 4% pour chaque 1% d'humidité en moins (ou en plus) de 15%".

Spre a avea un exemplu, dau o parte din tabloul No. 4 dela pagina 17 fascicola 30 de pe luna Iulie a aceluiaşi Buletin, asupra rezistenţei la compresiunea axială.

Longueur	Humidité %	PDS Spécifique		Résistence		Cote $\frac{C}{D\times100}$
		au moment de l'essai	à 15%	au moment de l'essai	à 15%	
L=c	Cubes					
18 m/m	9.5	„	„	366	285	„
24 „	13.4	0.402	0.406	333	312	7.7
30 „	14.2	0.410	0.412	315	305	7.4
36 „	13.9	0.400	0.403	301	288	7.1
40 „	14.3	0.409	0.411	326	315	7.6

După cum vedem este o diferenţă destul de apreciabilă între rezistenţa la compresiunea axială în momentul încercării, şi aceea redusă la umiditatea normală de 15%.

Referitor la comiterea greşelilor ce se fac la luarea probelor răspund: Forma probelor a fost la fel cu aceea care se întrebuinţează la laboratorul dela Chalais Meudon. In Buletinul Secţiunii technice a aeronauticei militare, fascicola 30 pag. 10 rândul 9 d. s., vorbind despre forma probelor întrebuinţate la determinarea umidităţii, se spune: „L'éprouvette peut avoir une forme quelconque mais, en principe, elle aura: 2×2×3 cm".

După cum am arătat în lucrare, probele au fost luate din ambele părţi ale scândurii şi întrucât au fost extrase din aceeaşi scândură în timpul determinărilor, au fost luate la diferite distanţe de capete.

Luarea cubuleţelor nu a fost făcută în atelier, ci la locul unde erau scândurile depozitate.

Probele dela Ocolul Gilău erau aduse la Cluj în aceeaşi zi când erau extrase din scânduri, iar câte odată şi dela celelalte centre, sau ocoale.

Intrucât lemnele au fost uscate timp de 5 ani, s'a stabilit un echilibru între procentul de apă din lemnul uscat şi umezeala din aerul înconjurător.

Deşi la orice schimbare higrometrică corespunde o nouă stare a lemnelor, totuşi cele uscate reacţionează mai încet, constituind prin aceasta superioritatea lor.

Exemplu: [1]

„Une éprouvette de 50 cc. desséchée, puis abandonnée à l'air du Laboratoire, a repris environ, 1 décigramme par chaque 5 minutes qui ont suivi sa sortie de l'étuve. Au bout de 4 jours, l'éprouvette avait repris la moitié de son eau, et au bout de 15 jours, la presque totalité de l'eau que comportait l'état dit sec à l'air".

Umezeala atmosferică se prezintă sub două forme:

a) De precipitate apoase, ca ploaie, zăpadă, rouă, brumă, etc.

b) Sub forma de umezeală absolută, sau relativă a atmosferei.

Nu se poate afirma că ar fi un raport direct între umiditatea relativă a aerului şi temperatură.

Ori cât de cald este vara, dacă cantitatea precipitaţiunilor este mare, umiditatea relativă a aerului nu poate fi decât ridicată, ceea ce influenţează la rândul ei umiditatea lemnului.

Aceasta este explicaţia pentru care am afirmat că umiditatea lemnului este în funcţiune de cantitatea precipitaţiunilor căzute.

Din datele climatologice puse la dispoziţie de Institutul meteorologic central din Bucureşti, se constată că în anul 1940, când am făcut încercările la umiditate, nu întotdeauna umezeala relativă a aerului a fost mai mare în luna Decembrie decât în luna Iunie şi anume: la Staţiunea Vişeul de Sus 490 m. in luna Decembrie umezeala relativă a aerului a fost de 54%, în Ianuarie 48%, în Iulie 66%, iar precipitaţiunile atmosferice corespunzătoare la 38,9 mm, 20,4 mm, 86,9 mm, 89,4 mm şi 62 mm, deasemenea la Staţiunea Rarău 1536 m, umezeala relativă a fost în Decembrie—Iunie de 87%, 78%, 80%, 87×, 77%, 85%, 87%; deci afirmaţiunea D-lui Ing. Vintilă că: „umiditatea aerului şi în consecinţă a lemnului nu poate fi vara mai ridicată', cade dela sine.

---

[1] Bulletin de la Section technique de l'aéronautique militaire, fascicule 30 Juillet 1919, pag. 10, r. 2 d. s.

Ţin să amintesc că s'a făcut cântărirea probelor primite cu ferestrele deschise, higrometrele de afară şi din Laborator indicau aceeaşi umiditate.

Credem că afirmaţiunea d-lui Ing. Dr. E. Vintilă: „nu poate exista o diferenţă apreciabilă între umiditatea diferitelor esenţe" nu poate fi susţinută, deoarece e prea bine cunoscut faptul că structura diferitelor esenţe variază şi deci e natural să varieze şi gradul de umiditate.

De altfel, şi D-sa admite diferenţe, însă foarte mici. In tabloul centralizator asupra umidităţii lemnelor pe Ocoale, la pag. 51 se văd deosebirile între umiditatea esenţelor din aceeaşi localitate. Astfel ulmul în luna Februarie în Domeniul Giurghiu a avut o umiditate de 12,21%, iar stejarul de 14,48%. In ocolul Ronişoara în luna Mai, ulmul a avut 11,03%, iar stejarul 13,20%.

D-l Ing. Tiberiu Cernescu în lucrarea sa: „Contribuţiuni la cunoaşterea stejarului din Timiş-Torontal", prezentată la examenul de subinspector în anul 1934, găseşte umiditatea stejarului din diferitele regiuni ale acestui judeţ de 10,59—13,35%, adică o umiditate medie de 12%.

Lemnul a fost uscat timp de 2 ani, iar încercările au fost făcute în cursul lunilor Martie—Mai.

Nu s'au luat eşantioane din pădurile aflate în regiunile de pe litoralul mării şi din Bărăgan, deoarece în aceste păduri nu se găsesc lemne de construcţie.

La pagina 58 din lucrarea mea, am arătat cauza pentru care n'am putut continua cercetările mai mult de 7 luni şi anume datorită cedării Ardealului de Nord pe baza dictatului dela Viena; totuşi umiditatea normală se poate considera ca exactă, deoarece umiditatea probelor a variat cu cantităţile precipitaţiunilor căzute în anul 1940.

Pentru a elucida complet această chestiune atât de importantă şi pentrucă D-l Ing. Dr. Vintilă afirmă că a ajuns la rezultate cu totul deosebite de ale subsemnatului, camaradereşte, în interesul ştiinţei şi aplicaţiunilor, propunem de a relua împreună aceste cercetări cu lemne din toate regiunile unde se află lemn de lucru şi pe timp de mai mulţi ani.

Stellungsnahme zur Kritik vom Herrn Dr. Eug. Vintilă.

Reponse à la critique de Mr. le Dr. Eug. Vintilă.

Dans le cahier pour Janvier-Fevrier 1943 de cette revue, Mr. Eug. Vintilă a discuté les données trouvées par Mr. G. Antonesco sur le contenu d'humidité relative du bois en Roumanie.

Dans la présent cahier, Mr. G. Antonesco donne sa réponse.

Pentru completarea unor colecţiuni, Societatea „Progresul Silvic" are nevoie de caiete disparate din Revista Pădurilor. Cei ce au astfel de exemplare sunt rugaţi să le trimită la Societate.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

ASUPRA PREZENŢEI LAPINULUI ÎN ROMÂNIA

de ARMĂŞESCU SORIN
Student la Facultatea de Silvicultură
din Bucureşti

In ţările apusului, atât în cele ce se bucură de situaţia avantajată creiată de clima mediteraneană, cât şi în cele ce ocupă întinse regiuni ale Europei Centrale, lapinul (Lepus cuniculus L.) este specia de **Leporidae**, răspândită şi cunoscută în deosebită măsură. Spania, Franţa, Italia, Germania şi într'o oarecare măsură şi Ungaria sunt ţări, în care lapinul se cunoaşte tot atât de bine ca şi iepurele comun (Lepus europaeus Pall.) dându-i-se atenţie în toate lucrările şi scrierile de specialitate.

De sigur astăzi nu se mai caută să se răspundă întrebării cărei cauze se datoreşte prezenţa şi răspândirea acestei specii de vânat, atât de cunoscută şi apreciată mai ales de crescătorii specializaţi.

Astăzi, când în Germania sunt regiuni întinse, cari cuprind pe o aceiaşi suprafaţă, mai mulţi lapini de cât iepurii sălbatici obişnuiţi (în Mecklenburg, Rheinland-Nord, Westfalen) [1]), cercetătorii asupra faunei regiunilor respective, vânătorii şi marii proprietari agricoli, viticoli şi pomicoli, îşi pun adevărate probleme depinzând strâns de numărul şi masa ce o constituesc iepurii de casă în raport cu preocupările şi interesele lor proprii.

In Romnâia nu poate fi vorba de o problemă a lapinului, căci în ţara noastră acest animal nu se află răspândit, neprezentând nici o importanţă din punct de vedere vânătoresc. Totuşi în lucrarea: „Die Fauna des Wirbelthiere Siebenburgens“ de Albert Bielz, aflăm că iepurele de casă (lapinul) se întâlneşte în unele locuri în Transilvania, pe lângă aşezările omeneşti, fiind o specie colonizată din apus. Nici o altă lămurire în plus, nici o observaţie asupra importanţei lui.

---

[1]) Wildlebende Säugetiere II.

De aceea prezenţa acestui animal într'o regiune a României, credem că, merită a fi relevată. Vom arăta aici observaţiuni făcute în această privinţă.

Regiunea în care am întâlnit lapinul (Lepus cuniculus L.) se cuprinde între localităţile Cristeşti-Bucium-Vişan-Poeni în Jud. Iaşi. Suprafaţa acestui triunghiu este destul de mare (cca 100 Ha), însă nu-l întâlnim peste tot în această regiune. Condiţiunile speciale de sol, de adăpost, de relief, etc., au contribuit la dezvoltarea şi păstrarea lapinului în porţiuni, ce au drept puncte centrale localităţile Cristeşti şi Bucium, aceasta din urmă fiind un renumit centru de podgorie situat la 4 km Sud de Iaşi.

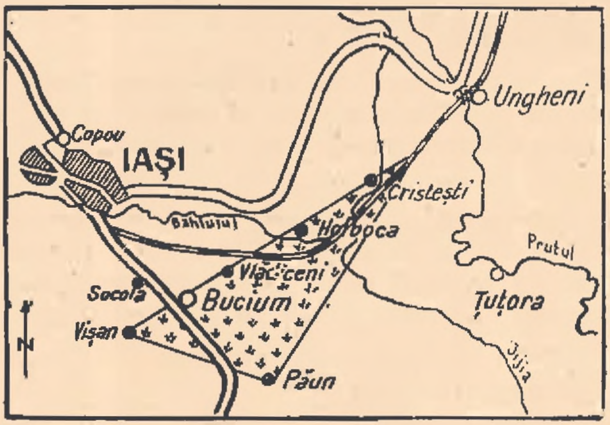

Istoria iepurelui de casă pe aceste meleaguri trebue căutată cu vre-o 40—50 de ani în urmă. Prinţul M. Sturza, mare proprietar în jud. Iaşi şi vânător pasionat, în dorinţa de a introduce şi pe domeniile sale acest fel de vânat, pe care-l vâna în Franţa la vânătorile la care lua parte, fie organizate de maestrul său de vânătoare pe domeniile proprii din Normandia în împrejurimile Dieppului, fie la cele la care era invitat de proprietarii şi vânătorii francezi, se hotăreşte pe la 1890 să aducă în ţară la moşia sa de la Cristeşti în jud. Iaşi, câteva perechi de lapini.

Aceştia s'au aclimatizat, găsind condiţii prielnice, astfel că în câţiva ani, parcul conacului în care fuseseră instalaţi devenise neîncăpător.

Cu timpul, lapinii şi-au săpat galerii pe sub gardul parcului şi au invadat grădinile din jur.

Se pare, că în urma stricăciunilor cauzate pomilor din parc, li s'au dat drumul şi intenţionat, înmulţindu-se în număr prea mare. In felul acesta s'au răspândit peste tot unde au găsit posibilităţi de adăpost şi hrană.

De atunci, lapinii trăesc în gropile, galeriile şi adăposturile din gardurile viilor, fără a mai avea cineva grija lor.

De altfel, toţi localnicii deosebesc pe lapin de iepurele comun şi-i preţuesc carnea gustoasă şi blana, pentru care îl vânează fără cruţare.

Lapinii se recunosc şi se deosebesc foarte uşor de iepurele comun, care trăeşte şi el, aici ca şi peste tot locul în ţara noastră. Este mai mic ca iepurele comun: cam 2/3 din mărimea şi dimensiunile acestuia. Ajunge până la 3 kg greutate. Culoarea părului e cenuşie sau cenuşie albăstrue, toamna bătând puţin în galben cărămiziu. Pe piept şi pântece, părul e cenuşiu albicios. In jurul ochilor şi pe partea inferioară a cozii, părul e alb.

In timpul zilei stă în găuri, adăpost ce şi-l face sub pământ, de predilecţie în marginea păduricilor, în pereţii şanţurilor şi sub gardurile de uscături.

In aceste garduri de „râpcă" late la bază de 2—3 m, lapinii îşi găsesc un minunat adăpost şi contra intemperiilor. Deschiderea găurilor din pământ, au grija s'o ascundă chiar sub aceste garduri ce se află mai pe toate hotarele proprietăţilor din comuna Bucium şi împrejurimi.

Dimineaţa şi pe înserate, lapinii ies spre a-şi căuta hrana necesară, fiind foarte atenţi la ori ce sgomot ce ar trăda prezenţa unui pericol prin apropriere.

In regiunile bogate ale viilor, hrana le este asigurată; pe lângă iarbă şi plante erbacee ce se găsesc din belşug, ei intră chiar în grădinile de legume ale gospodăriilor, dar cu multă precauţiune.

Se depărtează greu de locaşul său, astfel ca să nu aibă de urmat un drum prea lung până la adăpostul din pământ, atunci când e în pericol sau e urmărit. Aşa ne putem explica într'o oarecare măsură faptul prezenţei lapinului într'o regiune puțin depărtată de locul unde a fost adus și aclimatizat. Numai datorită marei lui prolificității, a fost forțat să părăsească localitatea Cristești, căci dacă ar fi rămas numai în număr mic, l-am fi găsit și azi numai în galeriile parcului moșiei.

Lapinul a găsit în regiunea descrisă mai sus condiții avantajoase vieții și dezvoltării lui. Clima de podgorie cu caracterele ei dominante asupra vegetației și faunei, îi priește de minune. Pentru cercetarea noastră, această climă este întru totul edificatoare.

Lapinul, deși plăpând, suferind de frigurile lunilor Februarie și Martie, totuși prin puterea de înmulțire a sa ce întrece pe acea a iepurelui comun, reușește să se mențină și să reziste tuturor dușmanilor ce are. Femela naște din primăvară până în toamnă, din 6 în 6 săptămâni, câte 3—5 lapini plăpânzi (orbi la început), pe care îi îngrijește cu mult devotament. Chiar dacă puii din lunile friguroase sunt sacrificați, rămân generațiile următoare, numeroase, care până în toamnă, ajung la o deplină desvoltare.

Atât mirosul cât și auzul foarte fin, îl pun în situația de a se salva la timp. Totuși păsările de pradă (Accipiter gentilis și Milvus milvus) precum și — mai ales — vulpile, pricinuesc lapinilor destul de simțite pierderi. Nu trebue să uităm nici câinii vagabonzi și pisicile, cari fac mult rău puilor de lapini.

Cu toate acestea, în regiunea amintită, gospodăriile bine organizate ale localnicilor, ținând animalele pe lângă casă, pericolul este redus.

Demn de reținut este faptul că lapinii — o specie întru totul diferită de acea a iepurilor comuni — nu dau cu aceștia din urmă nici un hibrid. (Nici o rasă de lapin nu se încrucișează cu iepurele). Credința că „leporizii" ar fi o nouă specie rezultată din încrucișarea lapinului cu iepurele, s'a constatat a fi eronată.

In realitate această pretinsă nouă specie nu e decât o rasă a lapinului de cultură: lapinul „belge" care se aseamănă (după aspectul părului cu iepurele comun [2]).

Prin studii și cercetări anatomice, s'a constatat că nu avem de a face cu exemplare ce au caractere comune între iepuri și lapini.

---

[2] L'art d'élever les lapins.

Intre aceste două specii — fapt controlat şi observat în regiunea amintită de noi, — există chiar un conflict pe care îl simt şi-l trăesc, oricând situaţia apropie pe lapin de iepuri. In „La vie des animaux“, A. Mengaux ne spune, că din regiunile unde lapinii sunt mai numeroşi, iepurii se retrag de obiceiu spre pădure, unde nu sunt stingheriţi de lapini. In regiunea Iaşului, în timpul permis de lege, lapinul se vânează atât la sărite cât şi la pândă sau cu câinele de aret. Carnea sa albă, de un gust ales, este căutată şi preţuită de cunoscători. El mai procură omului şi blana sau părul său.

In Franţa creşterea şi cultura raţională a lapinului a ajuns la o dezvoltare importantă, care pune în valoare calităţile deosebite a acestui animal. Cultura lapinului cu numeroasele-i rase (de o mare varietate de mărime şi colorit), constitue acolo o problemă de economie naţională. Blana sa se lucrează imitând cele mai scumpe blănuri, iar părul, prelucrat dă feutrul cel mai fin.

In România, legile şi dispoziţiunile în vigoare, interzic colonizarea lapinului, socotindu-se a fi periculos solului şi vegetatiei prin marea sa înmulţire.

Ueber das Vorkommen der Lapine in Rumänien.

Sur la présence du lapin en Roumanie.

Le lapin ne se trouve pas à l'état sauvage en Roumanie, car la loi de chasse roumaine ne permet pas sa colonisation.

Toutefois il a été élevé dans le parc du prince M. Sturza situé sur sa propriété de Cristeşti près de Iaşi, d'où il a évadé dans les environs. En ces endroits il parait qu'il vit en bonnes conditions.

C R O N I C A

INTERNĂ

● A 57-a Adunare Generală a Soc. inginerilor silvici „Progresul Silvic".

A avut loc în zilele de 30 şi 31 Mai a. c. la sediul Societăţii din Bucureşti.

Deşi în plin răsboiu, cu o bună parte dintre membri militari, iar altă parte reţinută de obligaţiile grele şi multiple ale serviciului —, Adunarea Generală din anul acesta s'a bucurat de o mare participare a membrilor săi din serviciile exterioare.

Şedinţa de deschidere a fost onorată de prezenţa d-lui Aurelian Pană ministrul departamentului de care ţin pădurile şi de a d-lui Ing. cons. silvic Dem. Grozescu secretar general la acelaşi departament pentru sectorul pădurilor. A mai fost onorată de prezenţa d-lor Const. Argetoianu şi Stelian Popescu foşti miniştri, primul membru de onoare al Societăţii noastre, iar cel de al doilea având azi şi preşedinţia Secţiunii forestiere a Academiei de agricultură de la noi. Au mai fost apoi de faţă delegaţii Societăţilor profesionale invitate.

D-l prof. M. Drăcea luând cuvântul, propune şi Adunarea Generală aclamă ca preşedinte al şedintei pe d-l ministru Aurelian Pană.

Dându-se apoi cuvântul d-lui prof. M. Drăcea, d-sa relevă în prealabil importanţa excepţională a vremurilor prin care trece ţara şi neamul şi greutăţile în care se ţine adunarea generală. Omagiază apoi pe cei jertfiţi pentru ţară, între care se mai găsesc alţi doi ingineri silvici (Niculescu Petre şi Georgescu Romulus), căzuţi în anul 1942, nenumăraţi conductori silvici, brigadieri şi pădurari.

Analizează după aceea momentul forestier actual de la noi şi din alte ţări ale Europei, luând ca punct de plecare schimbările mari de concepţie şi de atitudine faţă de păduri şi de economia lemnului, în timpul scurs de la răsboiul trecut şi până azi.

Pe când in ţările cu o slabă tradiţie silvică concepţiile mai vechi capitaliste continuau a face ravagii in păduri, în ţările întotdeauna conştiente despre rostul pădurilor, cum şi cele cari au înţeles să reacţioneze la timp in contra greşelilor din trecut faţă de acestea, concepţiile vechi se perimează treptat, în timp ce interesul general, legat atât de strâns de pădure, trece pe primul plan al preocupărilor omului de stat.

In asemenea ţări se desluşesc în ultimele decenii, ceeace într'un singur cuvânt, s'a putut denumi pe drept, o „renaştere forestieră".

Foloasele materiale şi imateriale ale pădurilor pentru sănătatea populaţiei şi apărarea naţională, capătă o deosebită importanţă şi formează una din preocupările de seamă ale opiniei publice şi ale conducerii popoarelor.

O caracteristică a vremurilor mai noui este dată, între altele de faptul că produsele pădurii şi în special lemnul, dobândesc o poziţie deosebit de importantă între materile prime, graţie, pe de o parte, împuţinării pădurilor, graţie, pe de alta, intenselor cercetări şi progresului industriei.

Revoluţia din industria lemnului are ca consecinţă o revoluţie în toate ramurile economiei forestiere: în silvicultură, în exploatarea pădurilor, în administraţie şi în organizarea cercetărilor ştiinţifice.

Adaptarea la aceste vremuri noui se face, bine înţeles, în fiecare ţară într'o măsură deosebită şi în linii de detaliu diferenţiate, după condiţiunile specifice ale ţării respective.

România se îndreaptă azi pe calea cea bună, întrucât în cercurile conducătoare, rostul pădurilor se înţelege din ce în ce mai clar. Aceasta o dovedeşte atitudinile categorice şi hotărîte de însemnătate istorică, pe cari d. Mareşal Conducător le ia într'o conjunctură socială foarte grea, faţă de probleme care au frământat multă vreme economia noastră forestieră şi ţara, cum este problema păşunatului în păduri, problema conservării solului, a împăduririlor şi a protecţiei şi ameliorării pădurilor.

Graţie acestei concepţiuni fundamentale şi graţie, apoi, d-lui ministru, Aurelian Pană, care conduce acum ministerul agriculturii, organismele silvice, cu toată greutatea acestor vremuri excepţionale, au putut să-şi facă datoria şi în unele împrejurări chiar să depăşească ceea ce se făcea în timpurile normale dinainte de războiu.

Pădurile, problemele de economie forestieră şi problemele de economia lemnului, şi-au găsit în acest minister toată înţelegerea necesară şi toată solicitudinea de care aveau nevoie, ceeace a pus corpul silvic în situaţiunea de a-şi putea împlini datoriile sale.

Acestea sunt dovezi că România înţelege şi face dovada că voeşte să se angajeze — pe puterile sale — în mişcarea de renaştere forestieră, în care sunt anagajate toate ţările civilizate.

Societatea „Progresul Silvic“ şi-a îndeplinit programul său de activitate, contribuind cu luminile sale la apărarea intereselor economiei forestiere şi la promovarea acesteia, prin publicaţii şi printr'o colaborare armonioasă cu administraţiile şi cu toate organizaţiunile similare cu care are contingenţe de preocupări şi de ţeluri.

In încheere, d. preşedinte prof. Drăcea a arătat marea importanţă pe care o are în deosebi azi organismul constitutit de soc. „Progresul Silvic“, al cărui glas începe să fie din ce în ce mai ascultat. Acest fapt pune şi mai mult societatea în măsură să-şi împlinească datoria sa faţă de concepţia nouă şi înaltă, pe care, poporul român şi conducătorii săi, încep s'o aibă faţă de păduri.

Un nou val al simţului de răspundere, al credinţei în rosturile mari şi nobile ale pădurii şi ale carierii, trebue să se abată asupra societăţii şi să însufleţească pentru vremuri noui pe toţi membrii societăţii, ori unde s'ar găsi.

După cuvântarea d-lui prof. M. Drăcea, a urmat salutul reprezentanților asociațiilor invitate și anume: D-l Ing. Ștef. Mihăescu președintele Agirului, d-l Ing. prof. Gr. Stratilescu din partea Soc. Politehnica, d-l Ing. I. Bujoi (fost ministru) din partea Colegiului inginerilor, d-l arhitect I. Enescu (fost ministru) din partea Capir-ului, d-l Ing. I. C. Teodorescu din partea Soc. ing. agronomi, d-l Dr. I. Fălcoianu reprezentând Soc. medicilor veterinari, d-l Rădulescu-Mehedinți președintele Asoc. proprietarilor de păduri. S'a remarcat deasemenea prezența d-lui Dr. Fr. Müller atașatul forestier al Germaniei pe lângă legația germană de la București, care este și membru corespondent al Societății noastre. d-sa rostind și câteva cuvinte de salut.

Seria cuvântărilor o încheie d-l Aurelian Pană ministrul Agriculturii și Domeniilor. D-sa a spus următoarele:

„Anul trecut, cu prilejul celei de a 56-a adunare generală a soc. d-voastră, am arătat răul imens cauzat economiei țării prin distrugerea necugetată a pădurilor țării. Distrugerea solului vegetal, în urma despăduririlor, însemnează scăderea producției agricole, pustiirea țării și secătuirea celui mai important mijloc de existență.

Ministerul agriculturii urmărește cu stăruință păstrarea domeniului forestier, îmbunătățirea și extinderea lui.

Spre a păstra ceeace avem, s'a stăvilit pășunatul în păduri și aceasta în primul rând în interesul bine socotit al populațiunii rurale. Cauza cea mai importantă a degradării pădurii, preludiul desființării ei, a fost astfel înlăturată.

Rezolvarea chestiunei alimentării animalelor stă în extinderea culturii plantelor de nutreț pe care o realizăm treptat, sporind în fiecare an suprafața cultivată cu aceste plante. In locul ierbii sălbatice și puțin hrănitoare din pădure, animalele vor găsi în culturile de plante de nutreț o hrană abundentă și de calitate superioară.

S'au combătut insectele vătămătoare pădurii, cheltuindu-se 16 milioane lei.

Vom organiza în curând și paza pădurilor particulare și vom prevedea măsurile necesare de sancționare a celor vinovați.

Vom introduce în întinsele noastre păduri de salcie din zona inundabilă a Dunării, plopul de Canada, prețios ca materie primă pentru obținerea celulozei. Inmulțirea este în curs și posedăm de pe acum întinse suprafețe plantate cu acest valoros arbore.

S'au colectat 600.000 kg semințe de diverși arbori. Aceasta ne permite să facem în anul acesta primul pas mare și hotărît în acțiunea de reîmpădurire prin cultivarea unor suprafețe de pepiniere care ne vor da aproximativ 300 milioane puieți în toată țara, inclusiv guvernămintele Basarabiei și Bucovinei. Cu acest număr de puieți se va putea planta o suprafață de peste 50.000 ha.

Va fi cea mai mare suprafață împădurită vreodată în țara noastră.

S'a hotărît recoltarea a 940.000 kg. semințe, ceeace va permite pentru anul viitor cultivarea unei suprafețe și mai întinse de pepiniere.

Intreg programul de împăduriri va fi împlinit în cel mult 15 ani. Pentru aceasta trebue să plantăm anual cel puțin 50.000 ha. teren degradat, în afară de regenerările obligatorii și alte plantări.

Nu se poate împăduri terenurile degradate fără ca ele să fie în prealabil consolidate acolo unde este nevoie. S'a prevăzut în programul anului acesta pentru întreaga ţară, lucrări de artă şi anume: 10.500 m. c. baraje de zidărie, 20.000 m. liniari cleionaje, 69.700 m. liniari gărdulețe pentru susținerea coastelor precum și diverse alte lucrări ca împrejmuiri, adăposturi, etc.

Avem la dispoziție din resursele statului, — inclusiv Basarabia şi Bucovina, — 500 milioane lei. Mai dispunem şi vom pune în mişcare mijloace şi fonduri particulare în valoare de circa 308,5 milioane lei. Este vorba de comune, composesorate, obştii de moşneni, patriculari, braţe de muncă, etc.

S'a pregătit în primăvara aceasta cu mijloacele statului 1.244 ha. teren pentru pepiniere, din care s'a însămânțat efectiv 760 ha., programul prevede 1.500 ha.

Cu fondul comunelor, al composesoratelor şi altele, s'a pregătit 1.284 ha. pentru pepiniere din 2.000 ha. cât este proectat şi s'a însămânțat efectiv 740 ha.

S'au împădurit 10.700 ha. din totalul de 21.000 ha. prevăzute din care 6.200 ha. terenuri degradate.

Toate aceste date privesc Vechiul Regat şi Transilvania.

In Basarabia s'a pregătit pentru pepiniere 2.970 ha. din 3.600 ha. prevăzute în planul de lucru, s'a însămânțat efectiv 770 ha. şi s'a împădurit 3.600 ha. din 4.700 ha. prevăzute în planul de lucru. Din cele 3.600 ha. împădurite, 1.565 ha. sunt terenuri degradate.

Suntem pe cale de a pune la punct legislaţia necesară. Proectele de lege: al reîntregirii forestiere, al refacerii forestiere, al „Oficiului lemnului", sunt elaborate.

O singură mare dificultate vom întâmpina. Vasta acțiune ce am proectat cere un numeros personal calificat, care niciodată nu ne-a lipsit mai mult ca astăzi.

S'a exploatat până la 1 Mai, 457.723 vagoane lemn pentru foc din 735.000 vagoane prevăzut a fi tăiate până la 15 Septembrie crt. S'a exploatat 2.133.000 m. c. lemn de lucru şi trebue să mai tăiem până la 15 Septembrie, 675.000 m. c. pentru a împlini programul. S'au tăiat 110.000 m. c. lemn pentru celuloză, adică atât cât era prevăzut şi s'a lucrat 325.000 traverse de stejar şi 508.000 traverse de fag. Mai trebuesc lucrate 800.000 traverse fag pentru a împlini programul.

S'au înființat două noui şcoli de brigadieri — Chişinău şi Curtea de Argeş — şi s'a mărit numărul elevilor brigadieri şi pădurari dela 191 la 297.

Cu anul şcolar care va începe va fi sporit de asemenea numărul elevilor destinați să devină conductori silvici.

S'au luat măsuri pentru formarea de lucrători specialişti, necesari românizării elementelor din industria cherestelei, prin ţineri de cursuri de specialitate pe lângă centrele industriale.

Corpului silvic îi revine sarcina restabilirii echilibrului natural distrus prin acțiuni nechibzuite. Rolul d-voastră, este imens.

Cu toate marile greutăți şi neajunsuri, întemeiat pe pregătirea ştiințifică şi pe patriotismul d-voastră, pe devotamentul întregului personal silvic și pe înțelegerea tuturor, sunt sigur că marea operă proectată va fi îndeplinită".

Ședința de deschidere se termină prin o nouă cuvântare a d-lui președinte M. Drăcea, care a mulțumit d-lui ministru Aurelian Pană pentru că a venit în mijlocul colaboratorilor săi, subliniind în același timp că inginerii silvici sunt astăzi un corp care poate să strângă în jurul lui, personalități marcante din viața publică a României. Este o cinste pentru noi — a adresat d-l președinte — că d-l Ministru și-a făcut cunoscut programul său de înfăptuiri forestiere, în această Adunare generală.

D-l președinte a ținut să evidențieze prezența printre inginerii silvici a d-lor C. Argetoianu fost ministru al agriculturii, fost președinte al Consiliului de Miniștri, care a primit cu mulți ani în urmă să fie membru de onoare al Societății; a d-lui Stelian Popescu directorul ziarului „Universul", fost ministru. Le mulțumește pentru participare.

Mulțumește apoi reprezentanților diferitelor asociații invitate, tuturor celorlalți invitați, precum și presei care întotdeauna a susținut cauza forestieră.

*

Ședința de după masă a fost consacrată chestiunilor de gospodărie internă a Societății: Darea de Seamă a Consiliului de Administrație pentru anul expirat (1942). Bugetul pe anul în curs (1943) și alegerea membrilor în Consiliu pentru locurile rămase libere prin ieșirile la sorți statutare.

Din Darea de Seamă, care și anul acesta — cu toate greutățile și scumpetea tiparului — a fost tipărită, desprindem următoarele:

Societatea a trebuit să fie prezentă și să stărue prin acțiuni susținute nu numai pentru progresul economiei forestiere în general, dar chiar pentru apărarea și păstrarea unor poziții, pe care le socotea că fac parte definitiv din cadrul economiei forestiere.

Unul din țelurile de seamă urmărite a fost conturarea și evidențierea câmpului de activitate al inginerului silvic și colaborarea armonioasă cu celelalte organizațiuni profesionale.

Societatea a colaborat, printr'un delegat, în comisiunea dela Ministerul Lucrărilor Publice, la elaborarea anteproiectului de lege al Corpului tehnic, care se speră ca într'o zi să devie lege.

Pe de altă parte, problema salarizării a fost una din cele care a ținut foarte mult atențiunea membrilor din Consiliu. Printr'un memoriu, solicitat s'a preconizat:

a) salarizarea echivalentă cu categoria cea mai ridicată dintre funcționarii publici;

b) dreptul la gradații între grade;

c) principiul primelor de muncă;

d) dreptul de a proiecta și executa lucrări particulare.

Problemele cinegetice au fost și ele pe primul plan de preocupări. Prin publicații și colaborare cu Direcția vânătoarei pe deoparte, și prin subvenționarea organizațiilor cinegetice ale colegilor forestieri pe de altă parte, Societatea a înţeles să pună în practică lozinca: „vânătoarea este şi trebue să fie mână în mână cu economia forestieră".

Se relevă dorinţa de colaborare cu Asociaţia proprietarilor de păduri, şi hotărîrea interzicerii păşunatului în păduri.

Se arată apoi opera de asistenţă întreprinsă şi actele de gospodărie întreprinse.

Situaţia membrilor este următoarea: 818 membri activi, 84 pensionari, 12 de onoare şi unul corespondent, cu un total de 915 membri.

Revista, din cauza războlului a apărut în anul 1942 numai în 6 caiete cu 532 pagini. Biblioteca a continuat să-şi îmbunătăţească colecţiile. Editura a mai dat la iveală două lucrări: 1. Elemente de ştiinţa solului de d-nii Em. Protopopescu-Pache şi C. Chiriţă; 2. Temeiuri de economie forestieră generală de Ilie C. Demetrescu. Deasemenea a început tipărirea volului: Instalaţii de transport forestiere (partea II-a) de d-l D. A. Sburlan.

Preocuparea creierii conştiinţei forestiere în sfere cât mai largi ale populaţii, prin toate mijloacele posibile, a fost deasemenea pe primul plan.

Averea Societăţii la finele anului 1942 s'a urcat la 44.487.376 lei, iar bugetul de 3.881.405 lei.

Trecând la completarea Consiliului, Adunarea generală realege prin aclamaţii, pe o nouă perioadă de 4 ani cu începere de la 1 Ianuarie 1943, pe d-nii: I. Zeicu, St. Rodoteatu, C. Chiriţă şi V. Sabău. Realege deasemeni cenzorii şi cenzorii supleanţi: V. Pană, C. Dragu, St. Georgescu şi I. Focăşăneanu, G. Bădescu şi I. Niţescu. Cooptarea în consiliu a d-lui I. Popescu-Radomir se ratifică. D-l prof. M. Drăcea preşedintele Societăţii, având 16 ani consecutivi în Consiliu, se declară membru de drept.

•

Cea de a doua zi a desbaterilor a fost rezervată discutării celor două probleme:

1. *Linii fundamentale ale politicii forestiere de mâine*, având ca părţi componente principale:

a) Producţia forestieră;

b) Organizarea proprietăţii forestiere în vederea consolidării ei.

2. *Opera institutelor forestiere la conservarea, ameliorarea şi refacerea solului ţării.*

In şedinţa de dimineaţă s'a citit şi discutat raportul întocmit pentru prima problemă.

Raportor a fost d-l C. *Emanoil* ing. insp. general silvic în Casa Pădurilor Statului.

In cadrul părţii I-a, D-sa a analizat capacitatea producţiei folosirii lemnului; raţionalizarea consumului şi selecţionarea materialului lemnos în vederea măririi procentului la lemnul de lucru şi în vederea măririi cotei de export; întrebuinţarea esenţelor valoroase şi cu creşteri mari; înobilarea arboretelor şi refacerea celor degradate; lemnul ca materie primă în industrie şi românizarea industriei forestiere.

Deoarece aducerea pădurilor noastre în situaţia de a avea o producţie normală este o chestie de viitor destul de îndepărtat s'a arătat în raport că paralel cu măsurile ce sunt necesare pentru pregătirea arboretelor viitoare, este neapărată nevoie să se ia o seamă de măsuri care, însemnând o mai intensivă gospodărire a pădurilor ce se exploatează acum să înlăture risipa şi neraţionala utilizare a lemnului care a devenit o materie primă de excepţională importanţă în desvoltarea economică socială a fiecărui stat.

S'au preconizat aşa dar in acest raport norme care să reglementeze utilizarea lemnului, dându-i-se cele mai corespunzătoare folosinţe şi s'au produs măsuri pentru viitor care să ducă la o producţie mai mare.

Integrarea acestor norme într'o dispoziţie obligatorie pentru toţi producătorii, fabricanţii, negustorii şi consumatorii de lemne sau mai cuprinzător organizaţia producţiei exploatării, industrializării şi consumului produselor lemnoase, ar constitui ceeace în mod obişnuit se numeşte politica lemnului, a cărui necesitate se simte din ce în ce mai accentuat la noi, mai ales în ultimii 2—3 ani de când problemele care se referă la economia lemnului se discută şi se hotărăsc disparat în cadrul a 2—3 Ministere.

Raportul propune apoi ca aceste norme să se întrunească în legea pentru organizarea producţiei exploatării, industrializării şi consumului produselor lemnoase menite să implinească o mare lipsă a economiei forestiere şi să inlocuiască o serie de decizii şi dispoziţii elaborate în diverse departamente a căror execuţie este greu de urmat în situaţia actuală.

In cadrul acestei legi s'ar creea un Oficiu naţional al lemnului care să aibă conducerea politicii şi economiei lemnului.

D. ing. C. Emanoil dă apoi o schemă generală a acestei legi.

In cadrul acestei probleme s'au depus raporate de d-nii ing.: St. Demetrescu-Gârbovi; C. V. Popescu; V. Bădulescu; Teofil Georgian; Mircea Băncilă; Nic. Dogaru ;Nic. Ivanov; C. Manoilescu; I. D. Diaconu.

In cadrul celei de a II-a părţi a referatului d. ing. C. Emanoil a tratat: regimul proprietăţii forestiere, aplicarea raportului susţinut în exploatarea pădurilor şi organizarea creditului forestier.

De acord cu d-nii ing. Tr. Heroiu, St. Demetrescu-Gârbovi şi Ioan Dumitriu, care au depus referate asupra acestei chestiuni, raportorul general d. ing. C. Emanoil a tras următoarele concluziuni:

Proprietatea forestieră îşi găseşte cea mai corespunzătoare aplicare sub formă de mare întindere având ca proprietar statul sau cel puţin o instituţie publică.

Pentru consolidarea proprietăţii cel puţin la suprafata actuală este necesar: să se oprească divizarea pădurilor; să se converteasca crângurile în codru; să se înlăture păşunatul; să se expropieze proprietatea prea mică prin cumpărare liberă, să se dea o asistenţă tehnică mai temeinică proprietarilor; în ceeace priveşte impunerea pe venitul din pădure este în afară de orice îndoială că ele fiind puse după categorii care se deosebesc fundamental de cele stabilite pentru produsele agricole, este drept să se pretindă ca ele să se calculeze după acelaş principiu ca şi produsele agricole.

Raportul susţinut este o necesitate de o importanţă capitală pentru existența pădurilor şi de impunerea lui se leagă viitorul pădurilor.

Iar creditul forestier va asigura posibilitatea menținerii românizării ce s'a produs în proprietatea forestieră mijlocie şi mică; va da posibilitatea proprietarilor de păduri şi industriilor dornici să facă treabă românească, să activeze pentru a înlocui şi înlătura elementele străine şi va lega pe proprietarul de pădure de proprietatea sa, pe care până acuma voia s'o lichideze cu primul prilej.

Având ca bază principiile expuse mai sus, raportorul propune creearea unei legi a politicei forestiere româneşti la care s'ar adăuga şi principiile care azi sunt răzlețite în numeroase dispoziții şi decizii.

Impreună cu legea despre care s'a vorbit la partea I-a a raportului s'ar constitui cele două legi capitale ale economiei forestiere care ar fi potrivite cu marea importanță pe care o are lemnul în desvoltarea economică şi socială a Țării noastre.

La discutarea raportului întocmit de d-l C. Emanoil, au luat parte d-nii: Prof. M. Drăcea, C. P. Georgescu, I. Zeicu, G. Bădescu şi M. Popescu.

*

Şedința de după masă a celei de a 2-a zi, a fost ocupată cu citirea şi discutarea raportului d-lui *At. Haralamb* ing. insp. g-l la Icef., privind *„Opera instituțiilor forestiere la conservarea, ameliorarea şi refacerea solului țării"*.

D-sa arată în prealabil că toată legislația silvică din primele ei începuturi şi până azi, este dominată de ideia conservării şi măririi domeniului păduros dovedit a fi singurul mijloc eficace pentru fixarea terenului pe coaste evitând eroziunile şi alunecările şi în acelaşi timp cu influență asupra regimului apelor.

Insistă apoi asupra luptei dusă de corpul silvic pentru apărarea patrimoniului forestier şi pentru luminarea opiniei publice asupra rolului pădurii.

Osebit de această luptă, instituțiile silvice au putut totuşi să ducă la bun sfârşit, multe lucrări pozitive în aceste ordine de idei, unele din ele dovedindu-se azi de importanță mondială. D-sa citează împădurirea nisipurilor sburătoare din Oltenia pe o întindere de circa 50.000 ha, împădurirea unor perimetre afectate în acest scop în Dobrogea şi în Bărăgan, precum şi acțiunea recentă, pentru crearea perdelelor de protecție în stepă. Se arată străduința pusă pentru crearea de islazuri împădurite în regiunea de deal şi de munte, expuse eroziunilor. Insfârşit se vorbeşte despre opera reluată recent, privind ameliorarea terenurilor erozibile şi în alunecare. S'au inventariat până astăzi 250.000 ha terenuri degradate, lucrările fiind în curs; s'au întocmit proiectele pentru 16.000 ha., şi se găsesc in curs de intocmire pentru alte 32.000 ha. S'au făcut lucrări de împădurire pe 68.000 ha., construindu-se baraje de toate dimensiunile însumând 64.000 m. cubi, în afară de alte lucrări mai mici de consolidare ca: fascinaje, cleionaje, gărdulețe, etc. Mai este însă mult de lucru. Viitorul rezervă corpului silvic, în atribuțiunile căruia intră în mod firesc această problemă, o grea misiune, pe care însă o va duce la bun sfârşit, datorită competenței sale în materie şi dragostei ce o poartă pământului românesc.

O altă latură de viitor, în care corpul și administrațiile silvice au un cuvânt de spus alături de alte ramuri ale economiei naționale în afară de perdelele de protecție din stepă și de pășunile împădurite, este și aceea a ameliorării terenurilor din luncile și zonele inundabile ale Dunării și altor râuri din țară.

La această a doua problemă au prezentat comunicări d-nii: Dem. Ionescu din Centrala Direcției Pădurilor persoanelor juridice, I. Dărlău, dela Serv. Ameliorărilor din Direcția Silvică, G. Bădescu Șeful Serviciului Silvic „Argeș", J. Filipovici Șeful Serviciului Silvic Severin, Nae Constantinescu Șeful Serviciului regenerărilor din Direcția Silvică Craiova, Alex. Rusu din Direcția Silvică, G. Moșandrei de la Inspectoratul de regim silvic București, Tr. Heroiu de la Icef, Fr. Terdic de la Inspectoratul de regim silvic Timișoara.

— La desbaterile acestei probleme — care au fost foarte animate — au luat cuvântul d-nii: I. Zeicu, prof. C. C. Georgescu, Marin Rădulescu, Cezar Cristea, C. Dragu, Virgil Frățilă, discuții cari s'au dus în special în jurul noului decret lege privind organizarea și exploatarea pășunilor, din 19 Martie a. c.

*

Adunarea a discutat și votat apoi moțiunile propuse de Comisiile desemnate, asupra celor două probleme prezentate și discutate, moțiuni care se vor publica în această revistă.

*

Lucrările fiind încheiate, d-l prof. M. Drăcea președintele Societății a declarat adunarea închisă printr'o cuvântare de mulțumire adresată tuturor participanților și celor care și-au dat contribuția prin lucrări și referate.

Astăzi când suntem în ajunul unor mari prefaceri — a spus d-sa — trebue să constatăm că noi corespundem vremurilor, găsind soluțiile cele mai bune pentru noile probleme cari ni se pun.

Ridicând ședința, d-sa a rugat pe membrii prezenți să ducă salutul Adunării Generale, colegilor cari n'au putut participa la această adunare cu atât de frumoasă ținută.

T. H. Crivăț

● Lupta contra stepei.

La scurt interval de timp au apărut în ziarul „Universul" două articole intitulate:

1. Invazia stepei (31. V. 43) și
2. Lupta contra stepei (10. VI. 43).

Ambele articole au fost inserate, ca și altele cu subiect forestier publicate în împrejurări diferite, — în fruntea ziarului.

In primul articol se relevă în prealabil că „stăruința corpului nostru silvic de a concentra atenția factorilor în drept asupra întinderii din an în an a terenurilor degradate din cauza despăduririlor abuzive, cum și asupra pagubelor și pericolelor derivând din această situație" ar fi avul ecoul așteptat. Se arată după aceia că s'a stabilit un plan de lucru pe baza căruia în 10—15 ani să se sfârșească cu degradatele. Pentru anul in curs ar urma să se facă împăduriri pe 20.000 ha degradate, fondurile necesare fiind prevăzute. Nu vor fi neglijate zonele de interes militar, zonele liniilor ferate și ale șoselelor.

Se va stărui la înființare de pepiniere comunale, aceasta și in scopul educării populației in sensul ocrotirii pădurilor.

Împăduririle cu plop de Canada vegetează bine in zona inundabilă a Dunării.

Pentru Basarabia și Bucovina de Nord s'a intocmit un plan aparte. Pentru Basarabia de Sud, ca și pentru Moldova, acțiunea de împădurire este socotită o binefacere, împăduririle „constituind cel mai indicat zăgaz împotriva vânturilor aspre de la Nord, tot atât de răufăcătoare iarna ca și în timpul verii, cum și împotriva pericolului de invazie a stepei rusești prin eroziunea terenurilor de cultură spălate continuu de șuvoaie și prin tendința de formarea nisipurilor sburătoare. Invazia stepei, care amenință deopotrivă și Dobrogea și toată regiunea Dunării de jos, până în prelungirea Bărăganului, va găsi în dispozitivul lucrărilor de împădurire, zidul de împotrivire chemat să ocrotească cele mai bune terenuri de culturi ale țării și să le asigure pentru totdeauna productivitatea".

In cel de al doilea articol intitulat: „*Lupta contra stepei*", se arată concluziile practice la care au ajuns specialiștii din cercetarea actualei situații din ținuturile rusești ocupate de trupele Axei. Articolul încheie astfel „Chiar numai simpla descoperire a genezii răului și a posibilității de combatere constitue un mare câștig pentru liniștea și bună starea de mâine a țărilor continentului nostru".

● S'o începem azi.

Este titlul articolului publicat de d-l Pamfil Șeicaru directorul ziarului „Curentul", în ziua de 20 Mai a. c.

D-sa începe astfel: „Rămân un călător atent și de fiecare drum prin Țara îmi isbesc privirea aceleași realități pe care, dacă vom continua să le ignorăm sau să nu le dăm atenția cuvenită, să nu le ispășim ca o cruntă pedeapsă a ușurinții noastre de a judeca lucrurile.

„Nu odată am scris, și nu voiu osteni de a continua să constrâng atențiunea românească asupra problemei fundamentale a economiei naționale: problema terenurilor degradate, strâns legată cu aceea a apelor și a replantării locurilor unde o grabă nesocotită a pustiit pădurile".

De data aceasta, d-l Șeicaru scrie articolul în urma unui drum făcut spre Blaj unde a urmărit cu tristețe „semnele agravării întinderii terenurilor degradate". D-sa crede că acum este momentul să se atace cu putere această problemă. După războiu, vor fi multe alte probleme financiare, economice, sociale, de rezolvat. După războiu se va cere lemn mult, deci tăierile de păduri vor fi accentuate. Propune chiar ca în vremurile de azi să nu se taie decât jumătate „din cât se replantează".

Cere apoi înmulțirea brigadierilor silvici și a pădurarilor

O intinsă propaganda este apoi necesară printre locuitori ca să fie convinşi de răul ce-i amenință, explicându-li-se cauzele şi solidarizându-i cu remediile

D-sa crede că este absolut necesară separaţiunea dintre păduri şi agricultură. „In cazul acesta, adică al terenurilor degradate, al torenţilor şi al reimpăduririlor, se impune *o separaţie de agricultură* fiindcă agronomii vor cere păşuni prin taierea pădurilor, adică imaşuri iluzorii în locul păşunilor artificiale (trifoi, lucerna, borceag, etc.) care intâmpină adesea rezistenţa neştiutoare a ţăranilor".

„Un comandament unic independent, care să organizeze aplicarea soluţiilor impuse de problemele strâns legate, ca de la cauză la efect, de terenurile degradate, redând agriculturii sutele de mii de hectare astăzi mâncate de ape".

„Astăzi când severa disciplină a răsboiului ţine în frâu demagogia, se poate începe o acţiune de proporţii tot atât de mari, cât este şi imensitatea răului pe care îl avem de îndreptat".

„Să începem azi cu soluţionarea complexului de cauze şi efecte: păduri, ape şi terenuri degradate".

At. Haralamb

TECHNICĂ

● Producţia traverselor şi problema prezervării lor.

După cum se ştie, necesităţi de ordin superior au reclamat construirea, în plină stare de război, a unor linii ferate normale, de multă vreme proiectate şi mereu amânate. Lucrările de infrastructură ale multora din ele sunt în bună parte terminate şi se speră să fie date în circulaţie, cel puţin parţial, nu peste mult timp

Dacă pentru aşezarea suprastructurii acestor linii materialul metalic a putut fi adus în bună parte din Germania sau produs de uzinele metalurgice din ţară, traversele necesare vor trebui să fie date de exploatările noastre de păduri. Un import de traverse nu e posibil în condiţiile de azi şi ar fi condamnabil şi din punct de vedere economic, câtă vreme posedăm păduri exploatabile, din care le-am putea scoate.

Traversele utilizate de C. F. R. sunt de stejar şi de fag. Cele de stejar se utilizează neimpregnate şi au fost totdeauna preferate, deoarece nu mai necesită nici o altă manipulare sau preparare, după ce au fost confecţionate. Ele durează în linie 10—16 ani. Stejarul crapă puternic şi adesea e nevoie să se schimbe locul crampoanelor sau tirfoanelor, deoarece prin uscarea şi crăparea traversei puterea lor de prindere în lemn scade simţitor.

Traversele de fag nu pot fi utilizate decât impregnate. La c. f.

înguste se folosesc deseori și traverse neimpregnate, în special pe linii cu caracter provizoriu, însă nu au o durată mai mare de 4—5 ani.

Direcția general CFR, în dorința de a achiziționa o cantitate cât mai mare de traverse de fag, a micșorat pretențiile calitative anterioare, privitoare la proporția inimei roșii și face mai puține dificultăți la recepție.

Totuși livrările merg destul de greu, probabil din cauza redusei rentabilități pentru exploatatorii de păduri, ce doresc să producă traverse. Desigur că și lipsa de lucrători specialiști contribuie la această stare de lucruri. Din această cauză, s'a simțit nevoia, de a se impune tuturor exploatatorilor de păduri de fag, să predea o cantitate de traverse proporțională cu întinderea pădurilor tăiate anual; să se acorde prime speciale pentru scoaterea traverselor din pădurile depărtate de căile de comunicație ș. a. m. d. Se poate însă, că nici aceste măsuri să nu ducă la rezultatul dorit, din cauza stării de război și a consecințelor sale: lipsă de brațe de muncă, de vehicule, instabilitatea prețurilor etc.

Prevăzând această situație Direcția generală C. F. R. a fost nevoită să-și acomodeze planurile de lucru la disponibilitățile de materiale de construcție, în sensul, că unele din liniile proiectate a avea cale dublă, se vor monta deocamdată cu cale simplă.

Să nu se creadă însă, că problema producției traverselor este legată numai de condițiile dificile, în care se lucrează la pădure. Chiar dacă exploatările forestiere ar da întreaga cantitate de traverse, reclamată de construcțiile proiectate, mai rămâne de rezolvat chestiunea, tot așa de importantă, a impregnării lor cu substanșe prezervative.

Impregnarea se face la noi în uzinele proprietatea Direcției generale C. F. R. de la Ploești, Aiud și Ițcani (uzina de la Tileagd, lângă Oradea, a căzut în Ardealul de NE. cedat Ungariei). Aceste trei uzine au o capacitate de lucru suficient de mare, pentru a acoperi toate nevoile de traverse impregnate, necesare construirii de noi linii și întreținerii rețelei existente. Unele din ele sunt plasate dezavantajos, față de masivele forestiere, de unde provin traversele. De aceea s'a proiectat și se va pune în curând în lucru, o nouă uzină de impregnat traverse, în regiunea T. Severin. In acest oraș debușează noua linie ferată forestieră a Soc. „Cloșani", care după cum se știe a achiziționat dela Stat și de la diverși proprietari de păduri, întinse masive forestiere, în majoritate de fag în munții Mehedinților. Aceasta întreprindere va produce, între altele, și cantități mari de traverse, pe care le va livra Direcțiunii generale C. F. R.

Dificultatea cea mai de seamă, pe care o întâmpină azi impregnarea traverselor este aceea a procurării materialelor prezervante. Se știe, că până la isbucnirea actualului război se consumau în țară 4—5 mii tone creozot de huilă. Acest material se amestecă în diverse proporții cu păcura parafinoasă specială, din care se consumau anual 10—15.000 tone. Pe când aceasta din urmă se produce în țară, la rafinăriile din Ploești, în orice cantitate dorită, creuzotul se importă în special din fosta Cehoslovacie. Evoluția importului de creuzot, de la 1938 încoace a fost următoarea:

Anii	1938	39	40	41 (6 luni)	42 (6 luni)
Mii lei	828	12.506	21.337	2.642	19.631
Tone	123	5.001	3.604	447	3.342

Variațiile considerabile de la an la an, oglindește atitudinea schimbătoare a conducerii C. F. R. față de problema investițiilor și întreținerea căii. In ultimul an, când s'a pus chestiunea sporirii n-rului de traverse impregnate pentru noile linii, nu s'a mai găsit creuzot de importat și a fost nevoie să se recurgă la alte materiale. Una din soluțiuni a fost următoarea: Se impregnează lemnul cu o sare antiseptică lavabilă (de ex. fluorură de sodiu, sublimat, clorură de zinc, săruri Wolman etc.) și se astupă apoi porii exteriori ai lemnului printr'un dop de păcură parafinoasă, care are menirea de a rupe contactul dintra apa din afară și lemnul traversei.

La început aplicarea procedeului a mers destul de bine. Din străinătate se puteau aduce săruri Wolman cu crom (Thanalit C), care, după experiențele făcute până acum, au o putere fungicidă bine recunoscută.

Ulterior sărurile de crom fiind cerute în alte industrii (în special în tăbăcării), nu s'a mai putut avea decât Thanalit K, produs de războl, despre ale cărui insușiri nu se știe, până acum, prea mult.

Procedeul utilizat este denumit Bethell economic: se impregnează sarea Wolman, care pătrunde prin osmoză până la mijlocul traversei (chiar și în inima roșie) și se crează apoi la periferia traversei, tot prin impregnare, o manta izolatoare din păcură parafinoasă. Metoda ar fi bună, dacă traversa n'ar dobândi ulterior crăpături, prin care miezul său impregnat cu sarea lavabilă, să vină în contact cu apele din exterior. Cum acest lucru nu se va putea obține, rezultatele vor fi desigur inferioare creuzotării, care după cum se știe, asigura traverselor o durată de 20 ....30 ani.

Așa dar, nu există o soluție mulțumitoare a problemei conservării traverselor, decât aceea de a utiliza numai creuzot. L-am putea produce, în cantități îndestulătoare in țară, dacă am poseda coxării mai numeroase Actualmente nu există decât o singură uzină de acest fel, la Anina, a Soc. „Reșița" și producția ei este cumpărată în întregime de C F. R. Creuzotul produs e de bună calitate, se zice chiar mai bună decât a celui importat, deoarece în străinătate creuzotul este numai un rezidiu al industriei coloranților.

S'a încercat să se foloesască pentru impregnare și creuzotul rezultat din destilarea lemnului. Avem în țară mai multe uzine de acest fel, din care cea mai importantă este cea de la Marginea (jud. Severin). Rezultatele nu sunt încă bine stabilite dar par a fi favorabile. In literatură, în special în cea germană, se susține că numai creuzotul de huilă asigură conservarea lemnului. Tot acolo se menționează, că orice amestec de creuzot cu alte materiale, în special cu produse petrolifere, nu face decât să-i diminueze calitățile fungicide. La noi însă (ca și în Ungaria) s'au făcut experiențe favorabile cu acest amestec, pe liniile noastre ferate aflându-se de peste 30 ani, traverse impregnate cu creuzot și păcură. Părerile specialiștilor se vor schimba, desigur, când rezultatele pozitive ale experiențelor făcute încă de mult timp, la noi și în alte părți cu creuzot din lemn, vor fi mai bine cunoscute. Credem deci, că nu greșim, dacă afirmăm, că dezvoltând mai mult industria chimică a lemnului, vom găsi și soluția conservării acestui material, prin producerea în țară a materialelor fungicide necesare.

In fine e cazul să menționăm că și experiențele făcute cu câțiva ani înainte cu creuzot rezultat din distilarea cărbunelui brun de Petroșani (care e de fapt mai mult huilă), au dus la rezultate demne de a fi luate în considerare, produsul respectiv având un conținut destul de important în acizi naftenici.

Până să avem însă o industrie indigenă mai desvoltată a creuzotului, va trebui să găsim o rezolvare convenabilă a problemei traverselor ce ne trebuiesc chiar astăzi. Lemn de stejar nu mai putem sacrifica în acest scop, iar traverse de fag neimpregnate sau rău prezervate (cu materiale necorespunzătoare) nu putem utiliza.

O soluție provizorie, care mai târziu, după verificare, ar putea fi reexaminată mai de aproape, este de a confecționa traverse și din lemn de salcâm. Știm ce obiecțiuni se vor ridica acestei propuneri: că nu avem destule păduri din această specie, că arborii n'au mari dimensiuni, că lemnul de salcâm crapă puternic și se strâmbă prin uscare etc.

E de văzut, dacă nu se pot înlătura o parte din aceste impedimente: Dacă nu sunt păduri multe de salcâm, cum se face că aproape întreaga Oltenie de Sud și orașele de la Dunăre ard lemn de foc de salcâm? Credem că o proporție destul de însemnată din acest material ar putea fi fasonată în traverse. Apoi, nu trebuie să se uite, că satele noastre au adeseori aspecte de adevărate păduri de salcâmi, din bătrânii lor arbori putându-se scoate mii de traverse anual, dacă bineînțeles s'ar plăti convenabil aceste piese. Cine nu știe, că schelăria caselor de paiantă sau de nuiele din câmpie se face azi aproape exclusiv din lemn de salcâm, că stâlpii de la porți, de la împrejmuiri, cumpenile de puțuri etc. se confecționează tot din acest prețios lemn?

Socotim deci, că se găsesc destule exemplare bătrâne de salcâm în păduri și prin sate, spre a se putea produce anual câteva zeci de mii de traverse de salcâm. „Bătrân“, adică de dimensiuni proprii pentru traverse, însemnează la salcâm 30—40 ani, ceea ce e foarte puțin în comparație cu cei 120—150 ani necesari la stejar și fag.

Cât despre defectul crăpării și deci al micșorării adeziunii tirfoanelor de lemnul de salcâm este știut că și stejarul crapă puternic. Dacă traversele de salcâm, confecționate din lemn proaspăt doborît s'ar lega la capete și la mijloc cu balot de fier așa cum se face în alte țări cu traversele de fag, credem că ar crăpa mult mai puțin. In schimb o traversă de duramen de salcâm, așezată în balast curat de piatră spartă, ar putea avea o durabilitate mult superioară celei de stejar; experiențele făcute cu stâlpii de gard credem că pot fi concludente și pentru traversele de salcâm. Aproape că „ne-am obliga“ să garantăm o durabilitate de 30 ani pentru aceste traverse.

Soluția merită a fi cercetată cu bunăvoință și adoptată fără ezitare, cel puțin pentru acele căi ferate în construcție, care străbat regiuni cu însemnate plantațiuni de salcâm. Ne gândim la linia Craiova-Caracal-Roșiori, care ar putea fi montată în întregime pe traverse din acest material.

D. A. Sburlan

CINEGETICA

● Cărţi cu subiect vânătoresc pentru Ocoalele silvice.

Casa Pădurilor se îngrijea să trimită unităţilor sale din exterior nu numai broşuri cu legi de vânătoare şi pescuit, ci şi cărţi cu subiect vânătoresc Dar nu totdeauna o carte era distribuită *tuturor* Ocoalelor silvice, deoarece uneori — în limita fondurilor băneşti disponibile — se cumpărau numai un număr limitat de exemplare. Apoi din cauza ocupaţiei ruseşti, Ocoalele silvice din Basarabia şi Bucovina au rămas fără biblioteci.

Constatând aceste lipsuri, în anul 1942 CAPS a încercat să cumpere de pe piaţă toate cărţile de care se simţea nevoe, dar n'a mai găsit decât unele cărţi, deoarece cele mai multe erau epuizate. In această situaţiune, i-a venit în ajutor Direcţiunea Economiei Vânatului, care din stocul său de rezervă. a pus la dispoziţia învăţământului silvic şi a Casei Pădurilor următoarele volume:

Gh. Nedici: Ocrotirea vânatului mic	198	exemplare
„ : Distrugerea răpitoarelor prin otravă . . .	588	„
„ : Clipe de vrajă	80	„
Gh. Scrioşteanu: Vedenii din moara părăsită . . .	123	„
C. Motaş şi V. Angelescu: Punerea în valoare a apelor de munte	50	„
Dr. G. D. Vasiliu: Păsările din România	22	„
C. Stoica: Călăuza vânătorului	185	„
C. A. V. Popescu: Despre vânătoare	8	„
Dr. E. Botezat: Vânătoarea ca factor de cultură şi civilizaţie	448	„
Legea pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei	79	„
Legea pescuitului în apele de munte	378	„
Tr. Isbăşescu: Noţiuni elementare de creşterea păstrăvului	18	„
Total . . .	2.177	exemplare

Repartizate pe instituţiuni, volumele distribuite sunt următoarele:

Casa Pădurilor Statului	1.486	volume
Facultatea de silvicultură a Politehnicei din Bucureşti .	198	„
Şcoala de Conductori silvici — Casa Verde	123	„
Şcoala de Brigadieri silvici — Brăneşti	111	„
Şcoala de Brigadieri silvici din Gurghiu-Mureş cu sediul de pribegie în Târgovişte	73	„
Şcoala de brigadieri silvici Chisinău	83	„
Şcoala de pădurari Curtea de Argeş	103	„
Total . .	2.177	volume

Şi prin această faptă, Direcţiunea Economiei Vânatului a pus o cărămidă la temelia edificiului nostru vânătoresc.

● Votarea bugetului fondului U. G. V. R. pe anul 1943/44.

După cum se ştie, art. 98 al legii noastre de vânătoare prevede constituirea unui „fond de vânat" alimentat — între altele — şi cu jumătate din taxele asupra permiselor de port-armă, a permiselor de vânătoare şi a taxelor asupra câinilor. Destinaţia acestui fond este să pună la dispoziţia oficialităţii noastre vânătoreşti mijloacele băneşti necesare pentru atingerea scopurilor ei. An de an se întocmeşte de către Direcţiunea Economiei Vânatului un buget asupra întrebuinţării acestui fond, care primeşte aprobarea Ministerului.

In ultimul timp însă, faţă de amplificarea programului de lucrări, acest fond s'a dovedit neîndestulător, încât Direcţiunea Economiei Vânatului s'a văzut nevoită să caute noui izvoare de venituri. Făcând apel la vânătorime, aceasta a consimţit să se majoreze costul permiselor de vânătoare dela 710 lei cât era în 1941/42, la 1.200 lei în 1942/43, constituindu-se aşa numitul fond al „contribuţiei benevole a vânătorilor", alimentat de diferenţa de 490 lei între 1.200 şi 710 lei. Administrarea acestui fond a fost încredinţată Uniunii Generale a Vânătorilor din România (U. G. V. R.).

In şedinţa comună dela 30 Aprilie a. c., ţinută de Consiliul U. G. V. R. şi Consiliul Superior al Vânătoarei şi Pescuitului în Apele de Munte, s'a discutat şi votat bugetul fondului U. G. V. R. pe anul 1943/44:

Bugetul ordinar cuprinde	12.608.000 Lei
Bugetul extraordinar	4.721.084 „
Total	17.329.084 Lei

Cea mai mare parte din aceste sume sunt absorbite de două poziţii: îndemnizaţia acordată inspectorilor de vânătoare judeţeni şi Corpul special de poliţie de vânătoare.

Există şi câteva articole care ne interesează mai deaproape.

— Pentru studenţii merituoşi în studiul vânătoarei dela Facultatea de Silvicultură, s'au acordat burse în sumă totală de	160.000 Lei
— Pentru inginerii silvici care vor fi trimişi în străinătate pentru specializare în domeniul vânătoarei	240.000 „
— In scopul înzestrării Muzeului de vânătoare al Facultăţii de Silvicultură de pe lângă Politehnică s'a alocat suma de	200.000 „

● Modificarea legii de vânătoare.

Suntem informaţi că la Direcţiunea Economiei Vânatului s'au început lucrările pentru modificarea actualei legi pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei. Era şi timpul, deoarece peste câteva luni se împlinesc 20 ani de când se aplică actuala lege. Timpul a scos la iveală lipsurile legii; dar chiar dacă la data apariţiei ei, legea ar fi fost perfectă, — sub durata celor două decenii, vânătoarea românească a evoluat, încât astăzi alte nevoi trebuesc lecuite şi alte soluţii trebuesc găsite. Multe din dispoziţiunile luate pe cale de decizii ministeriale vor trebui încadrate în lege; multe din măsurile învechite vor trebui eliminate.

Nădăjduim că modificarea de care vorbim va fi un prilej de a se repara şi nedreptăţile făcute Corpului şi Administraţiilor silvice. Nici nu se poate altfel.

Pe primul plan stă administrarea vânatului din păduri. Accesoriul trebue să urmeze principalul. Nu se poate concepe să nu acorzi şefului de ocol silvic încrederea de a administra vânatul din păduri, care nu aduce decât un venit de 10—20.000 lei anual, atunci când Statul îl crede capabil să execute un buget anual de 20—30.000.000 lei provenit din valorificarea materialelor lemnoase.

Rezervarea pe seama personalului Ocolului a unei suprafeţe de 10—20% din întinderea totală a pădurilor Ocolului, în care acest personal să poată vâna, nu este altceva decât revenirea la o situaţie pe care am moştenit-o în Transilvania în anul 1919. Acolo, personalul silvic, pe lângă dreptul la lemne de foc şi teren de hrană avea şi terenuri de vânătoare rezervate. Toţi adevăraţii vânători vor înţelege care poate fi starea sufletească a unui şef de ocol pasionat vânător, care nu are nici un petec de pădure unde să poată vâna, si care nu poate purta o puşcă de vânătoare la umăr în cuprinsul ocolului ce conduce.

Noua lege va trebui să ţină cont şi de nevoile învăţământului vânătoresc din şcolile silvice. *Toate* şcolile, de ori care grad ar fi ele, trebuesc înzestrate cu terenuri didactice suficiente ca întindere. Nu avem nevoe de terenuri — laborator, ci de terenuri întinse, pe care elevii *să poată vâna efectiv* sub toată durata cursurilor. Pasiunea de vânător trebue să fie inoculată elevilor încă în şcoală. Acest lucru nu este posibil fără o întindere corespunzătoare de teren. Să judece ori si cine, ce se poate face cu 2.000 ha teren la 300 elevi?

Elevii şcolilor silvice de toate gradele trebue să fie scutiţi complect de plata taxelor de permis de port-armă şi de vânătoare, atunci când vânează în scop didactic sub conducerea profesorilor de vânătoare, iar pentru vânătoarea în afară de orele de program, să poată obţine permise cu o taxă redusă (simbolică). Ceeace este foarte important de semnalat, este că în noua lege trebue să se prevadă limpede, că elevilor li se vor acorda permise de vânătoare, *fără a li se pretinde să aibă permise de port-armă*. Astfel, orice înlesnire în privinţa permiselor de vânătoare devine inoperantă. Ei vor vâna aproape numai cu arme de împrumut.

Aceste doleanţe sunt bine cunoscute de oficialitatea noastră vânătorească şi avem speranţe că vor primi o soluţionare dreaptă.

● Excursiune de studii pe Valea Teleajenului.

In zilele de 21—23 Mai a. c., studenţii din anul IV al Facultăţii de silvicultură au luat parte la o excursiune de studii în regiunea de Est a judeţului Prahova, pe valea Teleajenului. Pe lângă instalaţiile de transport văzute aci: cale ferată forestieră, plan inclinat, funicular, canal de apă, etc., studenţii au avut prilejul de a vizita şi o staţiune de salmonicultură.

Pe valea Teleajenului, la o altitudine de cca 800 m., Societatea forestieră „Drajna" a înfiinţat cu cca 6—7 ani în urmă o frumoasă instalaţie pentru cultura de păstrăvi In afară de repopularea cu păstrăv indigen a fondului de pescuit Telejenel arendat de Societate, aceasta din urmă dă o mare atenţiune creşterii — desigur în scop comercial — a păstrăvului curcubeu. Este o fericită îmbinare a laturei sportive cu latura economică, dat fiindcă păstrăvul curcubeu face să se acopere aproape în întregime şi cheltuielile de repopularea apei curgătoare.

Studenţii au avut prilejul, rar la noi, de a vedea nu numai toate fazele creşterii artificiale a puieţilor şi a păstrăvilor adulţi, ci şi o gospodărie piscicolă bine condusă

Aceeaş Societate are şi un teren de vânătoare pentru vânat mare şi ceeace este mai important, cerbul se găseşte aci într'un număr impresionant de mare. Gospodăria piscicolă şi vânătorească a Societăţii „Drajna" de pe Valea Telejenelului poate servi de model multor societăţi de vânătoare şi arendaşi particulari.

● „Bucovina Forestieră".

Acesta este titlul unei noui reviste care ne vine dela Cernăuţi. In plin război, când cele mai multe reviste îşi reduc numărul de pagini, sau îşi suspendă apariţia, o nouă revistă, tipărită în condiţiuni foarte bune, desigur surprinde. Explicaţia o găsim însă, îndată ce-i deschidem paginile: „Rostul acestei reviste este de a studia toate problemele forestiere specifice acestei regiuni. Nu vom face prin urmare, concurenţă revistelor de specialitate care studiază problemele pe întregul cuprins al ţării, ci le vom ajuta a le cunoaşte mai uşor pe ale noastre". Revista se tipăreşte cu concursul material al conducerii Fondului" (Bisericesc din Bucovina).

Ceea ce face să ne ocupăm în *această rubrică*, de noua revistă, sunt preocupările ei de vânătoare şi de pescuit. Aşa ne vorbeşte subtitlul: pădure — vânat — pescuit şi aşa rezultă şi din scopul revistei, enunţat la începutul ei: „fiindcă (Fondul) este o instituţie cu o veche tradiţie forestieră şi vânătorească". Apoi: „Vânătoarea este în tradiţia corpului nostru silvic din Bucovina şi va forma a doua noastră îndeletnicire".

Lăsăm altora sarcina plăcută de a se ocupa de foarte interesantele articole cu subiect forestier, iar noi, la această rubrică, vom reţine numai partea privitoare la vânătoare şi pescuit. Din cele 96 pagini ale caietului No 1 (Ianuarie-Martie 1943) sunt rezervate câteva şi pentru vânătoare. D-l Ing. A. Voloşciuc semnează un articol intitulat: „Reflecţiuni asupra necesităţii regiei proprii în valorificarea vânatului din pădurile Fondului Bisericesc"). Cu recunoscuta Domniei Sale competenţă, D-l inginer Voloşciuc ne arată cauzele care au dus la îndrumarea vânătoarei din pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina pe calea regiei. „...pentru a garanta pe deoparte un randament maxim material şi moral, iar pe de altă parte pentru a nivela conflictul biologic dintre pădure şi vânat — care întrevăzut de specialiştii silvici şi vânători, trebuia odată fatal să ducă după o luptă mai lungă sau scurtă la sacrificarea unuia din aceşti componenţi ai avuţiei noastre naţionale".

„Intre pădure şi vânat, silvicultura modernă cunoaşte o adversitate biologică, care nebăgată de seamă la timpul oportun, poate să compromită fie vânatul, fie pădurea, în cazul când se accentuiază nesocotit unul în dauna celuilalt".

„Ori, tocmai silvicultura actuală a deslegat în mod fericit această problemă, căci ea recunoscând în orice caz primatul pădurii realizează totuşi un echilibru armonic între aceste două componente vii ale naturii: pădurea şi vânatul".

„Spre deosebire de administraţia pădurilor Statului, care spre regretul nostru al silvicultorilor — din motive pe care spaţiul acestui atricol nu ne îngăduie a le înşira — nu a reuşit să deţină în mâinile ei şi conducerea destinelor vânatului, Administraţia Fondului din Bucovina nu a înţeles să cedeze nimic din drepturile ei de mare proprietară, căci pregătită în mod pozitiv în ale vânătoarei — a urmat a aplica programul antebelic de valorificarea vânătoarei, prin care dreptul de a vâna, parte se exercita de Administraţia Fondului prin unităţile sale exterioare, iar parte se arenda vânătorilor cu reputaţie".

Interesantul articol se termină cu o evaluare în număr de capete şi în bani a capitalului vânat de azi din pădurile Fondului (8.000.000 lei), precum şi cu arătarea „posibilităţii" anuale (788.000 lei).

Aşteptăm articolul despre organizarea şi modul de funcţionare al Serviciului de vânătoare de sub regimul regiei proprii, pe care D-l A. Voloşciuc ni-l anunţă.

Revista cuprinde şi o cronică cinegetică, în care între altele ne arată că ocupaţia bolşevică din Bucovina de Nord a adus grave prejudicii vânatului de tot felul.

In toamna 1941 s'au împuşcat — la Fond — 18 cerbi, dintre care cel al D-lui G. Luta cu 194 puncte Nadler, şi cel al colegului Ing. Teleagă 195 puncte Nadler.

Vasile Cotta

Silvicultura nu este agricultură.

CERCUL DE STUDII

● IV. Ing. I. Lungu: Prețuri și amortizări — Aspecte actuale —

(24 Februarie 1943).

Din cauza creșterii tuturor prețurilor din ultimii ani, amortizarea investițiilor după valoarea de cost nu mai poate asigura înlocuirea acestora la expirarea termenului de amortizare. Prin aceasta substanța întreprinderilor și productivitatea lor este amenințată.

Majorarea prețurilor cu 300—700% face ca la calculul anuităților mărimea procentului de fructificare și numărul anilor în care se face amortizarea să treacă pe al doilea plan, toată atenția îndreptându-se în spre valoarea investițiilor.

Amortizarea investițiilor după prețul zilei și nu după prețul de cost, care în vremuri normale și quasi normale prezintă mai mult un interes doctrinar, se impune astăzi ca singura soluție capabilă de a asigura menținerea întreprinderilor.

Organele oficiale economice românești nu au luat încă poziție în această problemă, deși ea prezintă un caracter general și este foarte importantă.

Pentru găsirea soluției celei mai potrivite, conferențiarul analizează pe rând prețurile în economia liberă și dirijată, precum și prețurile la noi în țară în împrejurările excepționale de astăzi, cu consecința lor asupra amortizării investițiilor.

In economia nedirijată prețul curent se formează în locul unde curba cererii și curba ofertei se intersectează.

In ce privește variațiunea prețurilor observăm că ea se datorește următoarelor două cauze:

1. *Din cauza variațiunei monedei*, provenind din mărirea sau micșorarea cantității monedei, mărirea sau scăderea circulației monedei și din cauza perfecționării sistemului de credit.

2. *Din cauza mărfii însăși*, datorită măririi producțiunei, măririi impozitelor, protecționismului, sarcinilor sociale impuse de stat, mărirea gustului de lux și din cauza războiului.

După Charles Gides nu există cauze generale de variația prețurilor, decât acelea care se referă la etalonul de preț.

In economia dirijată (germană) reglementarea prețurilor s'a făcut prin următoarele 3 metode:

1. S'a stabilizat prețul existent al pieții;
2. Pentru unele valori s'a lăsat prețul liber, de ex. pentru efecte.
3. S'a format prețul pe baza prețului de cost, pentru bunuri care se produc prima dată.

Pentru prețurile fixate s'a căutat să fie cât mai bine satisfăcute cele 6 proprietăți ale prețului și anume:

— Prețul să fie al tuturor, garantând satisfacerea optimă a pieții.

— Prețul să fie astfel stabilit încât să corespundă punctului de vedere al Statului.

— Să fie un preţ al economiei maxime. Să nu trăească producătorul pe contul consumatorului.

— Să dea un câştig limitat.

— Să fie un preţ uniform.

— Să fie un preţ liber.

La stabilirea preţurilor s'a avut în vedere ca să se stopeze preţul pe data de 17 Oct. 1936, salariile, modul de calcul, dividentele şi fixarea elementelor de preţuri la care se referă stoparea.

La preţurile care se formează prima dată, Statul are de luptat cu tendinţa întreprinzătorilor de a arăta un preţ de cost cât mai ridicat.

După ce conferenţiarul analizează şi situaţiunea generală a preţurilor la noi în ţară, ajunge la următoarele concluziuni în ce priveşte preţurile:

— La noi în ţară preţurile sunt în continuă creştere, se pare cu o periodicitate de cca. 4 luni;

— că această schimbare a preţurilor îşi are în bună parte origina în variaţia valorii monedei;

— că din cauză că nu avem încă o economie dirijată perfectă şi pe de altă parte nu avem puterea absolută de a fixa valoarea monedei noastre, în poziţia ei pe piaţa europeană şi mondială, nu avem suficientă libertate în reglementarea preţurilor;

— că în Germania elementele care se iau în calcule la stabilirea preţurilor sunt fixate la cote foarte modeste: dobânda 5%, riscul 1,5%, cheltueli de vânzare 1,5%;

— că, faţă cu mărirea tuturor preţurilor şi partea de preţ, formată din amortisment, să fie pusă de acord cu situaţia actuală.

*

După aceasta conferenţiarul expune problema amortizărilor privită prin prisma nevoii de a se calcula anuitatea în vederea strângerii valorii de înlocuire a investiţiilor.

Realizarea valorii de înlocuire a investitiilor este impusă de nevoia păstrării substanţei întreprinderilor şi asigurarea productivităţii lor.

Se studiază pe rând soluţia dată pentru timpuri normale pentru amortizarea investiţiilor după preţul de cost al zilei după — Industrielles Rechnungswesen editată de V. D. I., plusurile de amortizare acordate de legea pentru unificarea contribuţiilor directe din 1926, reevaluarea investiţiilor pe baza indicelui general al preţurilor preconizată de d-l V. V. Protopopescu în Buletinul Contabililor, plusurile de amortizare propuse într'un articol nesemnat din ziarul Universul din 4 Ianuarie 1943, amortizarea după valoarea de înlocuire urmărind un rezultat perfect exact din punct de vedere matematic susţinută de d-l Dr. Purcărete într'un articol din Buletinul Contabililor, precum şi folosirea coeficienţilor de amortisment preconizaţi de Ugir, cu referire specială la investiţiile forestiere.

*

Conferenţiarul ajunge la următoarele concluziuni:

— că investiţiile să se păstreze în bilanţ cu valoarea de cost;

— amortizarea să se facă după valoarea de înlocuire, aşa cum se arată în cartea Industrielles Rechnungswesen editată de V. D. I.

La această amortizare să se calculeze şi dobânzile aferente valorii de înlocuire.

— pentru corectarea amortizărilor să se folosească în contabilitate un cont special, creindu-se şi un fond cu afectaţie specială, scutit de impozite;

— să se fixeze cotele suplimentare de amortizare admise pe baza valorii de înlocuire, printr'o lege, după anii în care au fost investite valorile, pentru a se aplica norme generale pe toată ţara şi pentru a se da posibilitatea stabilirii măsurii până unde are dreptul fiscul la impozite, precum şi pentru a se putea susţine faţă de organele Ministerului Economiei Naţionale, calculul preţurilor de vânzare după valoarea de înlocuire — Wiederverschafungswert.

— coeficienţi medii la amortizare s'ar putea fixa în ce priveşte investiţiile forestiere numai la fabricile de cherestea.

— pentru investiţiile complet amortizate trebue luat în calculul preţurilor o cotă egală cu uzajul lor.

In vederea unei echitabile soluţionări a problemei, este necesar ca toate întreprinderile să sprijine efortul Statului pentru stabilirea preţurilor, păstrându-şi substanţa lor. De asemenea să se debaraseze pe cât posibil de tendinţa naturală de a fixa preţuri de vânzare cât mai mari atunci când acestea se sprijină pe preţul de cost.

Adică întreprinderile să gândească în sensul nevoilor economiei generale.

● V. Nae Constantinescu: Particularităţi forestiere oltene.

(3 Martie 1943)

După ştiinţa noastră, problemele forestiere cu caracter local au fost puţin desbătute la Cercul de studii forestiere al Societăţii noastre. Colegul Nae Constantinescu dela Direcţia Silvică Craiova are meritul de a fi adus la tribuna acestui Cerc o problemă regională.

Subiectul ales oferea un deosebit interes, ştiut fiind că Oltenia prezintă multe particularităţi de natură geografică, şi ca atare forestieră, dacă o comparăm cu restul ţării.

Oltean de origină şi activând până acum, ca forestier, mai mult în mediul oltean, colegul Nae Constantinescu a pus în observarea fenomenelor naturale pasiunea iubitorului de pădure şi dragostea băştinaşului.

D-sa începe prin a arăta deosebirile de climat şi de relief dintre Oltenia (unde influenţele mediteraneene se simt şi se văd la tot pasul) şi restul ţării.

Astfel Oltenia prezintă o regiune de coline foarte desvoltată ocupând 2/3 din totalul provinciei, terasa diluvială fiind din contră mult redusă. Separaţia dintre ele este greu de făcut. In schimb limita dintre munţi şi dealuri este precis marcată prin desvoltarea mare pe care o iau aici depresiunile subcarpatice.

Reţeaua hidrografică la rându-i se deosebeşte de rest. Mai toate apele oltene sunt de un tip deosebit având o direcţie Nord-Sud.

Şi climatul diferă: precipitaţiunile sunt mai numeroase, oferind 2 maxime în lunile Mai-Iunie şi în Octombrie, precum şi 2 minime: Ianuarie-Februarie şi August-Septembrie. Insă, cu toate că Oltenia primeşte mai multe precipitaţiuni atmosferice decât Muntenia şi Moldova, totuşi datorită repartiţiei lor din cursul anului, seceta este mai des şi mai puternic simţită în Oltenia decât în rest.

Deci caracteristicile climatice menţionate: ploi abundente de toamnă, secete puternice în timpul verii, număr mare de zile senine în acest anotimp, ierni relativ mai dulci, imprimă Olteniei un climat care dovedeşte că aici se simte influenţa climatului mediteranean.

Aceste diferenţe climatice sunt suficiente ca să influenteze asupra florei regiunei şi într'atât încât unele din speciile ce se găsesc în Oltenia, nu mai există în restul ţării.

Repartizarea speciilor forestiere nu putea scăpa deci acestor influenţe. Starea lor de vegetaţie este apoi deosebit influenţată, impunând în multe cazuri anumite soluţiuni problemelor de cultura pădurilor.

In continuare, autorul trece la analiza câtorva particularităţi forestiere oltene.

Zona arboretele de răşinoase în Oltenia este mai îngustă decât în Muntenia, în prima, limitele inferorae fiind cu 350—400 m. mai sus, iar cele superioare cu 100—150 m mai sus. In Oltenia răşinoasele nu se întind la Vest de muntele Oslea. De aici spre Vest, fagul vine în contact cu zona alpină. Doar bradul se mai strecoară pe funduri de văi şi slab pe versanţii nordici.

Conferenţiarul, în parte în opoziţie cu autori de marcă citaţi, crede că puţinătatea răşinoaselor în Oltenia se datoreşte mai puţin exploatărilor neregulate şi mai mult evoluţiei generale a climatului. In prezent răşinoasele s'ar găsi chiar în progres, faţă de trecut.

Pentru silvicultura practică, constată că în Oltenia răşinoasele nu pot fi extinse sub actuala lor limită inferioară.

Oltenia prezintă o particularitate deosebită prin prezenta laricelui în munţii din basinul Latoriţei afluent de dreapta al Lotrului.

In privinţa laricelui, conferenţiarul stăruie asupra exigenţelor lui în legătură cu atmosfera înconjurătoare, aceea care ar justifica prezenţa lui în anumite staţiuni. Crede că prezenţa şi repartizarea laricelui în munţii Olteniei este determinată în special de măsura în care i se poate satisface necesitatea lui organică de a transpira mult, necesitate care este satisfăcută de continua primenire a aerului.

Drept concluziuni practice privind cultura laricelui, crede că el poate fi coborît cu suficient succes până în partea superioară a zonei fagului, în părţile cu văi orientate dela Est spre Vest unde vântul bate continuu. In celelalte văi, el nu poate fi instalat decât pe culmile înalte către limita superioară a zonei răşinoaselor.

Zona fagului prezintă în Oltenia o foarte mare desvoltare, întinzându-se în partea superioară a ei în dauna răşinoaselor şi în partea inferioară în dauna stejarului.

Deşi proporţional el este mai numeros în Oltenia decât în Muntenia, totuşi el nu găseşte în Oltenia condiţiuni optime de desvoltare.

In adevăr, în climatul cu influențe mediteraneene al Olteniei, fagul — specie medio-europeană — nu se găsește la largul lui. Puține sunt locurile din Oltenia unde fagul să poată atinge înălțimi mari și trunchiuri perfect drepte, cilindrice și elagate pe lungimi importante. Producția la ha este mică. Lemnul de lucru este rar. Multă inimă roșie. Deci material de calitate mediocră.

Climatul oltean influențează în rău și asupra regenerării fagului. Regenerarea lui din sămânță, în locuri descoperite, nu se poate face ca în alte regiuni ale țării cum ar fi de pildă în Transilvania. Pentru a se instala el are nevoie de un înveliș protector. Trebue să se aplice o modalitate de tratament care să asigure semințișului, în primii ani de la instalare, un acoperiș protector. Codrul cu tăeri succesive, uniform repartizate pe suprafața de parcurs, este cel mai indicat pentru fag.

Conferențiarul — din lipsă de timp — nu s'a putut ocupa de restul speciilor forestiere: stejar, salcâm, specii din zona inundabilă a Dunării.

In concluzie, constată că în materie de cultura pădurilor nu se pot da rețete tip generale pentru rezolvarea unei anumite probleme, ci fiecare din aceste probleme trebue studiată cu atențiune în funcție de toate elementele stațiunii din fiecare regiune. Cu atât mai mult nu pot fi adoptate aidoma soluțiile date unor anumite probleme în alte țări, indiferent de progresul realizat în silvicultură de acele țări.

T. H. Crivăț

A APĂRUT ÎN EDITURA SOC. PROGRESUL SILVIC:

D. A. SBURLAN:

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

Vol. I: **Trasee și terasamente; Șosele forestiere**

320 pagini cu 287 figuri în text.

RECENZII

CĂRŢI

M. PETCUŢ şi D. A. SBURLAN: *Arborii şi pădurile.* 244 pag.
D. A. SBURLAN, I. C. DEMETRESCU şi AT. HARALAMB: *Pădurea şi Omul.* pag. 172.
Editura Fundaţia Culturală Regală „Regele Mihai".

In seria de cărţi, apărute în editura Fundaţiei Culturale Regale „Regele Mihai", sub numele „Cartea Satului", s'au tipărit, în ultimul timp, volumele cu titlurile arătate mai sus, care sub aparenţa unor cărţi de popularizare, reprezintă o mică enciclopedie silvică. In felul cum este concepută această enciclopedie şi având în vedere modul sugestiv, în care sunt prezentate cititorului cunoştinţele elementare asupra pădurii, cartea poate să fie citită cu folos nu numai de lumea care vine, în mod incidental, în contact cu pădurea, ci şi de personalul silvic de toate gradele, fiind, mai ales pentru pădurari şi brigadieri, de un real folos practic.

*

In volumul I (*Arborii şi Pădurile*), se stărueşte, într'un limbaj simplu şi atrăgător, asupra rolului arborelui, din punct de vedere al schimbărei peisajului. Se trece apoi la rolul perdelelor de protecţie pentru cultura agricolă. După ce se arată diferenţa între condiţiunile de trai ale arborelui crescut izolat şi în masiv şi lupta, pe viaţă şi pe moarte, precum şi ajutorul mutual dintre arborii ce cresc în tovărăşie, se face, în mod succint un istoric, arătându-se modul în care a variat, în timp, atitudinea omului faţă de pădure, la popoarele din Europa din miazăzi şi miazănoapte, şi rezultatele, la care s'a ajuns prin păstrarea sau distrugerea acestora.

In alt capitol se vorbeşte despre foloasele materiale şi nemateriale ale pădurilor şi despre primejdiile despăduririlor.

După partea introductivă, se tratează, în restul volumului I, chestiunile privitoare la cultura pădurilor. Rar ne-a fost dat, să găsim concentrată pe un număr atât de mic de pagini o întreagă silvicultură. Pentrucă cine urmăreşte cu atenţie materialul expus în această parte a cărţii, observă, că nu lipseşte nimic din ceiace se găseşte într'un tratat obişnuit, aici fiind însă totul redus, ţinându-se seamă de perspectivă, la proporţiile permise de spaţiul impus de editură. Din această reducere, puţin forţată din afară, au rezultat şi câteva ciuntiri, care au condus la mici confuzii, întunecând pe alocuri claritatea textului.

In primul capitol, după ce se stărueşte asupra factorilor determinanţi în apariţia vegetaţiei forestiere, se trece la răspândirea pădurilor pe faţa pământului, descriindu-se zonele de altitudine şi latitudine. In general şi cu aplicaţie la ţara noastră.

In cap. II. autorii se ocupă cu morfologia, biologia şi aria de vegetaţie a speciilor forestiere dela noi, accentuându-se şi asupra întrebuinţărilor, la care se pretează lemnul fiecărei specii în parte. Nu putem lăsa aici nerelevată atenţia deosebită, pe care au arătat-o autorii, în prezentarea figurilor din text. Ar fi fost de dorit, să se atragă atenţia cititorului şi asupra prezenţei stejarului brumăriu, la limita dintre antestepă şi stepă.

In capitolul despre asociaţii (tovărăşii) de arbori, se face clasificarea obişnuită a arboretelor în: arborete pure şi amestecate, pedeoparte şi arborete echiene şi de vârste multiple, pe de altă parte. In continuare, după ce se ia în discuţie provenienţa acestora, se analizează, pe scurt, caracteristicile diferitelor regime şi tratamente.

In restul vol. I. autorii se ocupă cu regenerarea pădurilor. Este una din cele mai complecte şi mai interesante părţi, în care se stăruie, cu deosebită grijă, asupra tuturor greşelilor comise, la noi, în trecutul mai îndepărtat şi în ultimul timp, greşeli, cari au dus la compromiterea totală a regenerărilor sau la eliminarea speciilor de valoare din masiv. Indicaţii preţioase sunt date în capitolul despre împăduririle artificiale în care se studiază cazurile, în care se pot face semănături directe şi când suntem obligaţi să facem plantaţiuni. In primul caz, autorii se ocupă şi cu modul, în care se stabileşte calitatea seminţei; în al doilea caz, se descriu lucrările necesare pentru producerea puieţilor în pepinieră, recoltatul acestora şi plantarea la locul definitiv.

Capitolul I din vol. II (*Pădurea şi Omul*), cuprinde cunoştinţele despre exploatarea pădurilor. Incepe cu arătarea diferenţelor între pădurile de raport, pădurile de protecţie şi cele de agrement. Continuă cu consideraţiuni asupra timpului când se execută operaţiunea exploatării, asupra marcării arborilor, doborîrii acestora, fasonării produselor rezultate, scoaterii lemnelor din parchete, descriindu-se şi diferitele mijloace de transport.

In Cap. II, se tratează chestiunile referitoare la protecţia pădurilor, ca: apărarea pădurei de pagubele pricinuite de om, apărarea împotriva tăerilor neregulate şi a furturilor de arbori, apărarea pădurilor de păşunat, de foc, împotriva insectelor şi apărarea de duşmanii vegetali.

Ambele capitole se bucură de o sistematizare ideală în expunerea materiei tratate.

Cu Cap. III, intrăm în domeniul refacerii terenurilor degradate. După ce se arată rostul pădurii în fixarea solului, se descriu împrejurările cu caracter special dela noi şi insistându-se asupra pagubelor produse de torenţi. Se recomandă apoi măsurile potrivite pentru a preveni răul şi măsurile de îndreptare, indicându-se, pe lângă lucrările de artă şi modul, în care se vor executa plantaţiunile cu speciile cele mai indicate. Urmează câteva indicaţiuni pentru reglementările şi ameliorările silvico-pastorale.

Merită o menţiune specială fotografiile deosebit de sugestive şi minunat redate.

Cap. IV este dedicat rosturilor pădurilor în apărarea teritoriului naţional.

In cap. V, găsim o serie de date statistice, referitoare la: suprafaţa şi răspândirea pădurilor României, speciile ce intră în compoziţia acestora. proprietatea forestieră, împărţirea pe clase de vârstă. creşterea anuală. tăerile anuale, producţia pădurilor şi comerţul cu lemnărie, industria lemnului, situaţia României din punct de vedere al procentului de împădurire şi a stărei pădurilor în comparaţie cu alte state.

Se enumără apoi, într'un capitol separat, măsurile de îngrădire a dreptului de proprietate forestieră, de sprijinire a culturei şi economiei şi de sperire a proprietăţii forestiere, volumul încheindu-se cu câteva consideraţiuni asupra administraţiilor silvice de Stat.

Incheind. menţionăm atenţia deosebită, pe care au arătat-o autorii, românizării termenilor silvici. Trebue să recunoastem mai departe faptul, că aceste volume, împreună cu Cartea Pădurarului, apărută în Editura „Viaţa Forestieră" şi cu Economia Forestieră, a D-lui I. C. Demetrescu, scoasă în editura Societăţii „Progresul Silvic", au deschis drumul larg apariţiei unei enciclopedii generale forestiere, drumul fiind încă presărat cu pante şi rame de înclinări peste limita admisă, din cauza lipsei studiului specificului românesc în unele din cele mai importante sectoare ale ştiinţei silvice.

Având în vedere însă„ vigurozitatea condeelor, ce şi-au făcut apariţia în literatura silvică indigenă, suntem îndreptăţiţi să credem, că drumul deschis, va fi în curând complect netezit

I. Vlad

H. EMMERICH: *Der Mann um Gatter* (Muncitorul la gater), Parey-Berlin, VIII. 204 pag., 123 figuri, 1942.

Autorul expune o serie de cunoştinţe tehnice şi de specialitate, necesare celui ce îmbrăţişează cariera de gaterist, apreciată şi rară chiar în Germania.

Prima parte a lucrării (152 pag.) cuprinde o descriere detaliată a gaterului, principala maşină din fabrica de cherestea, cu toate părţile ei componente, începând de la fundaţie, trecând la batiu, la mecanisme etc., până la dispozitivele de protejare a muncitorilor. A fost ales, pentru a fi descris, gaterul de tipul cel mai răspândit, maşinile cu totul moderne fiind destul de reduse ca număr.

Spre a vedea conţinutul acestei părţi, redăm după tabla de materii titulatura câtorva din capitolele mai de seamă: Elementele fixe ale gaterului (placa de bază, batiul, traversele, şinele). Părţile mişcate cu mâna (dispozitivul de avans, frâna, valţurile sau cilindrii, siguranţele etc.). Părţile mişcate de motor (volanţii, lagărele, roţile de transmisiune; curelele şi întreţinerea lor, bielele, ramele cu pânze, ghizii), Ungerea şi unsorile; Vagonetele, registrul, şabloanele, sculele, Biglele, penele de întindere a pânzelor; Aşezarea şi întinderea pânzelor; Viteza de dat pânzelor; Dispozitive de protecţie.

Partea a doua (52 pag.) se ocupă de metodele şi procedeele de prelucrare a buştenilor în cherestea, cu ajutorul gaterelor. Autorul urmăreşte să iniţieze pe gateristul începător, cum să cunoască lemnul, cum să-i pună în valoare calităţile şi să-şi evite anumite defecte. cu un cuvânt, cum să conducă tăierea în gater, aşa încât să nu facă risipă de material. iar cheresteaua rezultată să fie de calitatea cea mai bună. Capitolele principale ale acestei părţi tratează despre: Aprecierea lemnului; Procedee de lucru la gater, când în lemn se găsesc corpuri străine (nisip, pietricele, cuie, sârmă, schije de obuz etc.); Cioplirea şi curăţarea buştenilor de prelucrat; Tăierea buştenilor strâmţi; Tăierea a doi buşteni suprapuşi; Tăierea mai multor prisme deodată; Debitarea lemnului de construcţie; Mijloace de prevenire a neajunsurilor şi de perfecţionare a lucrului la gater etc.

Autorul nu revendică manualului său un caracter ştiinţific sau pur tehnic. Expunerea este populară, sub formă de sfaturi, spre a fi lesne înţeleasă de oricine. Desenuri schematice însoţesc textul şi uşurează priceperea chestiunilor mai dificile. Totul este bazat pe îndelungata practică, pe care autorul însuşi a făcut-o, mai mulţi ani de-arândul în diverse fabrici de cherestea.

Prin modul cum e prezentată materia, această care aminteşte lucrarea mai veche a lui *Steinhilber:* „Das Sägewerk und seine Nebenbetriebe", apărută în a 4-a ediţie în 1928, cu diferenţa că ea îmbrăţişa întregul câmp de activitate al fabricei de cherestea, nu numai gaterul.

Din prefaţa D-lui *Baldweg*, şeful grupei economice a industriei lemnului din Reich, rezultă că D-l *Emmerich* va continua să publice şi alte manuale de acest gen, într'o serie intitulată „Fabricantul de cherestea şi cercul lui de activitate".

Desigur că manualul apărut: „Der Mann am Gatter" se va bucura în lumea specialiştilor de o bună primire, dând un puternic imbold tehnicienilor din alte ţări, de a pune la îndemâna gateriştilor de la ei, cărţi de genul celei apărute, atât de necesare pentru desăvârşirea pregătirii lor profesionale.

D. A. Sburlan

FORSTMEISTER MÜLLER-THOMAS: *Richtige Arbeit im Kiefernhauungsbetrieb. Richtige Arbeit im Fichten — Tannen — Hauungsbetrieb. Richtige Arbeit im Laubholzhauungsbetrieb.* (Cum este bine să se lucreze la tăierea pinului, molifului, bradului şi foioaselor). Ed. J. Neumann, Neudamm, 1940.

Broşurile de mai sus sunt primele trei numere din colecţia „Arbeitsmerkhefte für den deutschen Waldarbeiter" (Caiete cu însemnări pentru lucrătorul german de pădure). Ele au un format mic, de buzunar, nu depăşesc 80 pag. şi sunt ieftine, în banii noştri cca 20 lei bucata, încât pot fi la îndemâna lucrătorilor de pădure. Sunt scrise pe înţelesul lucrătorilor, ca o povestire uşoară a felului cum lucrează Anton şi Bernhard, doi lucrători specialişti, care ştiu să facă treabă multă cu muncă puţină. Secretul acestui succes este arătat a fi datorit uneltelor întrebuinţate şi îngrijirii lor, împărţirii muncii, modului de lucru, felului cum muncesc împreună şi vieţii pe care ştiu să o ducă în pădure.

După enumărarea şi descrierea formei şi dimensiunilor uneltelor necesare diferitelor operaţiuni cu ele, se arată modul de împărţire a lucrului. Lucrătorii se schimbă la diversele lucrări, astfel ca să nu se obosească făcând aceeaş operaţiune toată ziua. Plecând dela constatarea că randamentul muncii scade cu cât echipa de lucru se măreşte, lucrul se organizează astfel, ca numai la operaţiuni care nu se pot face de un om singur să se ajute reciproc. In rest lucrează fiecare pentru sine. Uneltele şi le împart şi le poartă sau şi le aşează în jurul locului de lucru astfel ca să fie repede la îndemână în timpul lucrului La lucru nu stau niciodată încovoiaţi, ci în genunchi când este nevoie, iar pentru curmarea, curăţirea, etc a trunchiurilor subţiri se ajută de capre. In tot timpul lucrului preocuparea de a evita accidentele este permanentă Deasemenea se subliniază nevoia de pauze în lucru, de mese substanţiale şi de îmbrăcăminte proprie vremii şi operaţiunilor ce se fac

După expunerea recomandaţiunilor generale, din care am citat doar câteva mai sus, se trece la descrierea amănunţită a modului de lucru la tăierea pinului, moliftului, bradului şi foioaselor, arătându-se cum se determină direcţia de cădere, cum se curăţă locul de lucru, cum se face tăierea lăbărţărilor dinspre rădăcini, tăierea cu toporul şi joagărul, curăţirea de coaje, de crăci, măsurarea şi notarea buşteanului, depozitarea materialului, etc.

In afară de operaţiunile pentru arborii groşi, se descriu şi acelea pentru arborii subţiri, insistându-se asupra diferenţei de lucru.

Deasemenea se arată modul de lucru şi uneltele necesare la recoltarea coajei. Un capitol special îl formează prezentarea echipamentului şi modului de lucru al unui singur lucrător.

Prin numărul mare de figuri — aproape nu este pagină fără una sau două poze — textul este foarte uşor înţeles.

Găsim fericit aleasă forma în care se prezintă lucrătorilor de pădure cunoştinţele adunate în aceste oroşuri, aşa că le recomandăm în mod deosebit acelor ce se interesează de instruirea lucrătorului nostru O prelucrare a lor în româneşte, adaptându-le condiţiunilor de lucru şi de viaţă în pădurile noastre ar fi mai binevenită.

N. Ghelmeziu

REVISTE

Forstarhiv.

Caetul 1—2. 1942.

H. Mayer-Wegelin: Waldnutzung und Forstwirtschaft in der Türkei.

Exploatarea si gospodăria forestieră în Turcia.

In urma încheierei tratatului economic între Germania şi Turcia în Iunie 1941 s'a pus şi chestiunea aportului forestier pe care-l poate da Turcia în această colaborare. După lucrări ale prof. Bunhard rezultă că încă nici azi nu se poate vorbi de o gospodărie eficace în pădurile Turciei. Nici suprafaţa ocupată de păduri nu e exact cunoscută. Ea a fost mai mare în trecut dar prin întinderea aşezărilor a fost redusă treptat. Prin legea din 1937 s'a alcătuit o comisie care să stabilească, în timp de 5 ani, suprafaţa păduroasă. S'a ajuns la rezultatul că ea ocupă 12% din suprafaţa ţării. Dela răsboiul de independenţă din 1919—

23 s'a pus regulă şi în gospodăria silvică, după modelul ţărilor europene, sub influenţa directă a Statului. Din datele statistice reiese că nevoia de lemn a poporului este mai mare decât creşterea totală anuală. Exploatarea se concentrează adesea la pădurile accesibile şi ele duc de multe ori la distrugerea acestora. Se remarcă două feluri de păduri, tinere şi bătrâne. Păduri de vârstă mijlocie abia se întâlnesc. Se indică apoi regiunile acoperite cu diferite specii. Statului îi aparţine 90% din suprafaţa păduroasă. Sunt necesare regenerările artificiale şi împădurirea unor vaste regiuni. Se simte apoi nevoia personalului specializat. Se remarcă însă clar că silvicultura în Turcia a intrat într'o fază hotărîtoare şi merge pe linii bine trasate.

I. Schubert:

Nebel und Niederschlagsmenge im Fichtenbestande und im Freien.

Ceaţa şi precipitaţiunile în pădurea de molid şi în câmp liber.

După observaţiuni de mai mulţi ani s'a stabilit că în general sub arbori precipitaţiunile însumează 3/4 din cele ce cad în câmp liber. In lunile cu ceaţă precipitaţiunile sunt mai mari ca în cele lipsite de ceaţă. Cu creşterea frecvenţei ceţii creşte şi cantitatea de precipitaţiuni, în pădurea de molid mai mult decât în câmp liber.

Caetul 3—4, 1942.

W. Tischendorf:

Die neusten Arbeiten und Aufsätze aus der Holzmassenermittlung. (Kritisches Sammelreferat)

Cele mai noi lucrări şi studii de dendrometrie.

Articolul cuprinde o serie de recenzii a lucrărilor şi studiilor a 33 autori, în domeniul dendrometriei, publicate în diferite publicaţiuni de specialitate. Lucrările tratează despre: un nou dendrometru, volumul arborilor în picioare, al arborelui doborit, exactitatea unei formule de cubaj, tabele de cubaj, tabele de producţie, stabilirea creşterii.

I. Lamp:

Das Griessbeil ein Werkzeug zum Setzen von Schichtholz.

O nouă ţapină pentru stivuit lemnul.

Stivuirea lemnului se face de regulă cu mâna. Unealta descrisă şi ilustrată în câteva fotografii, este o ţapină uşoară cu doi colţi, cu ajutorul căreia se poate ridica, împinge, aşeza şi întoarce lemnele. Ea înlătură unele inconveniente ale muncii manuale: poziţia îndoită a corpului, apucarea stângace a lobdelor mai ales iarna, greutatea de sortare şi aşezare.

Caetul 5—6, 1942.

O. Lamberts:

Organisation der Forstverwaltung.

Organizarea administraţiei forestiere.

Articolul cuprinde istoricul administraţiei forestiere în Prusia, începând din anul 1815 până în ziua de azi, alcătuit după legi, decrete, ordonanţe.

E. Pfort:

Schleppereinsatz im Forstbetrieb. Erfahrungsbericht aus dem Schlepperbetrieb des Forstamtes Schönlanke.

Serviciul transportului în exploatarea forestieră. Relatări din experienţa transporturilor din ocolul silvic Schonlanke.

Un serviciu propriu de transport prezintă, faţă de cel în antrepriză, următoarele avantaje: este prezent la timpul necesar, calitatea muncii este ridicată, este mai ieftin, muncitorii pot fi mai uşor găsiţi. Un serviciu propriu cere însă o bună organizare. Autorul enumără şi descrie apoi tractoarele şi diferitele maşini întrebuinţate, cu avntajele şi desavantajele lor, indicând şi costul acestora.

Vasile Sabău:

Forststatistik in Rumänien (gekurzte Ubersetzung von R. Müller).

Statistica forestieră în România (traducere în rezumat de R. Müller).

Intr'o notă introductivă traducătorul justifică publicarea articolului şi reducerea lui, mai ales a cifrelor care se găsesc deja publicate în literatura germană. Din lipsa de personal specializat şi un serviciu de statistică organizat, nu s'a putut stabili precis suprafaţa ocupată de păduri. Statistici forestiere, cu oarecare imprecíziuni, s'au alcătuit în 1906, 1912, 1917 şi în 1922 după alipirea Transilvaniei. Reforma agrară din 1923 a modificat datele abia stabilite. Acestea au fost revizuite în 1928—29 şi apoi în 1935 fără să se ajungă însă la date precise. Exploatările exagerate, tăierile concentrate şi puternice şi neglijenţa reimpăduririi au dus la schimbarea suprafeţelor păduroase. După statistica din 1929 sunt: 40% păduri de fag, 25% răşinoase, 25% stejar, şi 10% diverse foioase. Se dau apoi cifre asupra vârstei, felului speciilor şi se descriu metode de cultură. Importanţa actuală a statisticei forestiere cere o continuă elaborare prin strângerea permiselor de exploatare şi de extragere a materialului lemnos. Elaborarea trebue făcută printr'o colaborare între administraţia forestieră şi oficiul central de statistică.

Caetul 7—8, 1942.

H. Offner:

Bekämpfung von Grosswaldbränden.

Combaterea marilor incendii la pădure.

Literatura relativă la incendiile din pădure este foarte redusă în comparaţie cu cea care tratează vătămările cauzate de insecte şi ciuperci, deşi şi incendiile produc mari pagube. Intr'un articol publicat, v. Varendorff deosebeşte, după cazuri concrete, incendiile mici de cele mari. Un incendiu este mare dacă acoperă o suprafaţă de 100 ha. Lucrul are importanţă deoarece, după caz, se recurge la deosebite măsuri. Autorul descrie un incendiu într'o regiune arătând greutăţile întâmpinate pentru localizarea lui, uneltele folosite, pierderile cauzate şi aspectul pădurii arse. Din acest exemplu rezultă reguli practice şi recomandaţiuni pentru cazuri similare. 80% din incendiile din pădure se datoresc neatenţiei. Autorul insistă asupra importanţei benzilor izolatoare şi drumurilor de pădure. Ca măsuri preventive preconizează un plan de alarmă bine organizat, serviciu de observaţiune, turnuri de pază, oprirea exerciţiilor de incendiere şi pregătirea personalului de stingere (echipe volante). Ca măsuri de combatere indică pe cele pe care el le-a întrebuinţat cu folos şi anume: apa, mături de cetină, benzi izolatoare şi ca „ultima ratio" contrafocul. O altă metodă este strâmtarea laterală a focului în formă de cui.

A. Nemec:
Meliorationsversuche bei kümmernden Kulturen durch Düngung und Mitanbau der Dauerlupine.

Incercări de ameliorarea culturilor firave prin îngrăşăminte şi cultură de lupin.

Prin spălarea orizontului superior, în cazul tăierilor rase, solul devine acid şi defavorizează creşterea plantelor lemnoase. Pentru schimbarea acestei stări este necesar un studiu al proprietăţilor solului şi ameliorarea lui prin îngrăşăminte chimice sau naturale. Autorul descrie încercările făcute într'o cultură de pin la Pilsen în Boemia şi în alta de molid la Trieschel în Wittingau. Intrebuinţarea celor două metode mai sus numite a dus la rezultate foarte favorabile.

Caetul 9—10, 1942.

E. Hausendorff:
Zum Dauerwaldgedanken Alfred Möllers.

Relativ la ideea de pădure permanentă a lui Alfred Möller.

Pe lângă aspectul particular pe care-l dă pădurea peisajului ţării, ea asigură şi existenţa poporului. Poporul a crescut odată cu pădurea şi din mijlocul ei. Comerţul şi industria precum şi modernizarea, atât a vieţii cât şi a spiritului poporului, au schimbat aspectul pădurii. In această stare de „urbanizare" chiar şi a ideilor asupra pădurii, apare teoria lui Möller care întoarce gândirea forestieră către pădurea naturală (desvoltarea ei naturală). Se dă aci drept exemplu, pe care de altfel şi Möller l-a folosit, metoda de cultură şi mersul lucrărilor lui Friedrich von Kalitsch în Bärenthoren. Din nefericire, după moartea lui, lucrările nu au fost continuate pentru a se putea vedea rezultatele. Pentru atingerea scopului, Möller a susţinut neuniformitatea în pădurea de amestec şi regenerarea naturală. Urmează apoi istoricul regenerărilor naturale în pădurile din Bärenthoren. Autorul propune diferite măsuri ce trebuiesc luate aci pentru a conduce cultura după ideea lui Möller. Comentează apoi principiul „Plenterwald" în ideea lui Möller şi a altor autori.

O. Vogdt:
Wiederherstellung standortsgemässer Mischbestände an Stelle von Kiefernreinbeständen im Forstamt Zollbrüken.

Reintroducerea arboretelor amestecate respective condiţiilor staţionale în locul arboretelor pure de pin în ocolul silvic Zollbrücken.

Se descrie staţiunea şi se justifică necesitatea schimbării caracterului pădurii. Se descrie apoi mersul operaţiunilor culturale executate, arătându-se admirabilele rezultate obţinute. Acestea sunt ilustrate prin fotografii foarte reuşite.

K. Paschen:
Altersklassenmischung in einem Kiefernrewier 4 Klasse.

Amestec de clase de vârstă într'un arboret de pin de clasa 4.

In ocolul silvic Kaliss, în regiunea Mecklenburg, pe terenurile nisipoase ale Elbei, s'au făcut încercări de introducerea câtorva specii foioase străine de staţiune, în arboretul de pin, obținându-se rezultat negativ. Autorul e de părere că acolo unde natura nu permite un amestec de esențe, se realizează însă un amestec de clase de vârstă. Spre o asemenea cultură trebue să se tindă în regiuni ca cea sus citată, creindu-se prin cultură un cadrilaj ca cel al tablelor de șah. Autorul descrie mersul lucrărilor, de acest gen, executate în câteva regiuni.

M. Ene

Holz als Roh- und Werkstoff.

Anul 5 (1942), Caietul 12 (Dec.).

R. Runkel:

Zellwandforschung unter dem Blickpunkt des technischen Einsatzes Zugleich IV. Mitteilung. Zur Kenntnis der Zellwände tropischer Laubhölzer.

Asupra cunoașterii pereților celulari ai lemnelor de foioase.

După ce se arată bazele unei cercetări corespunzătoare a pereților celulari, ținându-se seama de neuniformitatea formării peretelui celular în organismele vegetale, se examinează conținutul și forma pereților celulari în lemnul târziu și timpuriu și în diferite țesuturi. Se arată apoi importanța procedeului fracționării pereților celulari pentru studiul însușirilor fizice, mecanice, coloidale și chimice ale diverselor țesuturi și influența însușirilor morfologice asupra tehnicei prelucrărilor industriale (hârtie, fibre, etc.). Pe baza unei serii de date asupra grosimii și formei pereților celulari ai diferitelor lemne tropicale și a relațiunilor dintre însușirile pereților celulari, mersul diverselor operațuini din tehnica prelucrării și calitatea produselor obținute, se arată importanța pădurilor tropicale ca sursă de lemn pentru hârtie, fibre, etc.

Hugo Marschner:

Die Berechnung der Einspannkraft von Gattersägen.

Calcularea forței de întindere a pânzelor de gater.

Forța de întindere a pânzelor trebue astfel calculată, ca la încălzirea lor în timpul tăierii să rămână totuși suficient întinse. Se arată procedeele de calculare și de măsurare a forței de întindere a pânzelor și se dau indicațiuni asupra unui procedeu de întindere hidraulic și a unui procedeu elaborat de autor.

E. Dolliné și R. Gemmer:

Die Anwendung der Hochdruck-Heisswasserheizung in Sperrholzbetrieben.

Intrebuințarea încălzirii cu apă fiartă sub presiune în industria placajelor.

Incălzirea preselor pentru fabricarea placajelor se face în ultimul timp din ce în ce mai mult cu apă fiartă în loc de vapori. Procedeul și-a găsit aplicare destul de avantajoasă și la uscătorie, aburătoare și încălzirea camerelor. Se arată avantajele procedeului și se descrie modul său de aplicare în industria placajelor.

Mici comunicări:

Institut pentru cercetarea lemnului în Suedia.

Un institut de cercetare a plopului în Italia.

Institut pentru cercetarea fibrelor artificiale în München.

Caiet de sarcini pentru mese de restaurant, cantine și camere pentru reuniuni (RAL 430 F).

Industrie pentru zaharificarea lemnului în Elveția.

Fabrică pentru lemnul de generatoare în Norvegia.

Producția de celuloză și lână vegetală în Spania.

Mărirea producției de fibre artificiale în Olanda.

Industria fibrelor artificiale în U. S. S. R.

Desvoltarea industriei placajelor în Germania.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 49 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

N. Ghelmeziu

•

Journal Forestier Suisse.

Nr. 5/943.

Ch. Gonet:

Les exigences de l'économie forestière (8 pag.).

— Textul conferinței ținută de d-l Gonet, care este profesor de silvicultură la Politehnica din Zürich, cu prilejul „zilelor planului național de extensiune".

Arătând că de pădure lumea își aduce aminte numai în vremuri grele, când i se cere surplusuri, autorul precizează că pentru a face față, pădurea are mai întâiu nevoie de spațiu. Această nevoie de spațiu exclude servituțile și drepturile de folosință care aduc după ele pășunatul în păduri așa de vătămător.

Parcelarea pădurilor este un mare inconvenient. Legea federală din 1902 a prevăzut ideea amenajamentelor în comun; însă numai 4 astfel de amenajamente se cunosc. Planul național ar putea impune aplicarea art. 616 din Codul civil elvețian de a nu se mai îngădui parcelările sub 5 sau 10 ha.

Deasemenea, pe viitor se impune ca transportul energiei electrice produsă de diferitele instalații, să nu se mai facă de fiecare individual, ci prin linii comune.

Se cere apoi unificarea și simplificarea profilelor și dimensiunilor lemnului de construcție.

Pe viitor, pădurea trebue să constitue rezerve în timp de pace, pentru a face față în vremuri grele. Deci principiul „a produce mult cu capital puțin" trebue să devie „a produce mult cu capital mult".

E. Favre:

Cinquante années d'application de la Méthode du contrôle à la forêt de Couvet (Jura neuchâtelois). (7 pag.).

Urmarea studiului inspectorului forestier al arondismentului Neuchâtel, în legătură cu aplicarea metodei controlului în pădurea Couvet unde a aplicat-o îndelung timp Biolley perfecționatorul metodei imaginate de Gurnaud.

Ed. Rieben:

Equipes permanentes de bûcherons (2 pag.).

In Elveția se simte mult în vremurile de azi lipsa muncitorului specialist la pădure. S'a greșit încă din timp de pace în această privință.

Autorul propune crearea de lucrători permanenți, cărora să li se asigure viața. Se dă în acest sens exemplul comunei Vallorbe.

Nr. 6/1943.

St. Badoux:

En souvenir du professeur Arnold Engler (6 pag.).

Se împlinesc în curând 20 de ani de la moartea prof. Endres. Autorul, care a fost coleg de școală specială cu Endres, semnalează câteva momente din activitatea acestui mare forestier elvețian, care a fost timp de 26 ani profesor de silvicultură la Zürich și director al Stațiunei de cercetări începând din 1902 și până la moarte.

E. Favre:

Cinquante années de la Méthode du contrôle à la forêt de Couvel (Jura neuchâtelois). (11 pag.).

Urmarea și sfârșitul studiului privind aplicația metodii de amenajament zisă a controlului, imaginată de elvețianul Biolley în pădurea Couvet.

At. Har.

Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen.

Nr. 4, Aprilie 1943.

A. Janett:

Über die Regelung von Wald und Weide.

Asupra reglementării raporturilor dintre pădure și pășune.

Articolul este un rezumat al unei conferințe ținute de autor la școala silvică din Zürich. El constitue o amplă expunere a problemei pășunatului în pădure în condițiunile specifice din Elveția.

Knuchel:

Vor hundert Jahren.

Acum o sută de ani.

Articolul cuprinde o interesantă expunere cu caractere istoric a silviculturii elvețiene din secolul al 19-lea. In ea se poate urmări evoluția culturii, învățământului, legislației și economiei pădurilor.

Nr. 5, Mai 1943.

Profesor Dr. u. h. c. Arnold Engler, 1869—1923.

Pentru sărbătorirea memoriei profesorului A. Engler, Asociația Forestierilor Elvețieni, a hotărît ținerea unui ciclu de conferințe în cadrul unei excursii, prin care să se evidențieze opera mare a acestui silvicultor.

Bericht über die an der Abteilung für Forstwirtschaft der E. T. H. im Wintersemester 1942/43 durchgeführten Vortrags- und Diskussionsabende.

Dare de seamă asupra conferințelor și discuțiilor avute loc la Secția forestieră din E. T. H. în semestrul de iarnă 1942/43.

Au fost ținute următoarele conferințe, redate în rezumat în revistă: F. Aubert: Carbonizarea forestieră în viitor; E. Schönenberger: Pădurea și pășunea în Jura; E. Müller: Despre regenerarea pășunilor împădurite la munte; F. Stoeckle: Despre conversiunea crângului compus; Dr. C. Roth: Despre conversiunea unui arboret de molift.

Eröffnung des Eidg. Institutes für Schnee - und Lawinenforschung auf Weissfluhjoch, 2668 m.

Deschiderea institutului pentru cercetări asupra zăpezii și lavinelor pe muntele Weissfluhjoch, 2668 m.

Articolul cuprinde o dare de seamă asupra solemnității inaugurării institutului de cercetări speciale la zăpezi și lavine, cu care prilej s'a pus în evidență importanța acestor cercetări și s'a trasat planul de lucru.

M. Grütter:

Die Witterung in Jahre 1942.

Starea vremii în anul 1942.

Articolul cuprinde o amplă dare de seamă din partea Institutului central metorologic al Elveției, asupra mersului vremii: temperaturi, vânturi, ploi, zăpezi, etc, în diferitele zone climatice ale țării.

E. Vintilă

INFORMAȚIUNI

INFORMAŢIUNI

— In Mon. Of. No. 107 din 10 Mai 1943 s'au publicat următoarele avansări la alegere şi vechime, făcute în corpul silvic superior, pe data de 1 Ianuarie 1943:

La alegere :

La gradul de inginer şef silvic:
Cârstocea G. Nic., Comanici Dorin, Rădulescu Teodor, Chirculescu Grigore, Lupe Z. Ion, Ionescu I. Aurel şi Protopopescu N. Gheorghe.
La gradul de ing. subinsp. silvic:
Nicolescu S. Victor, Vlad I. Ion, Ghelmeziu Nic., Anghelide P. Mihai, Vlad Simion.
La gradul de ing. inspector silvic:
Chiriţă D. Const., Colpacci Grig., Silian Samoil, Stănescu C. D., Maior Petre, Ionescu G. Tudor, Urseanu Octavian.

La gradul de ing. insp. g-ral silvic:
Haralamb Atanase, Alboteanu C., Ţişcă Sextil G., Popescu V. Const.
La gradul de ing. consilier silvic:
Simu Simion, Butoi Alexandru, Ionescu Traian Heroiu, Caragea Nic., Finichiu G. Vasile, Minescu Gh.

La vechime:

La gradul de ing. silvic:
Cristian I. Emil pe data de 29.X.942, Nepomneasei E. Vasile la 13.XII.1942, Bălăceanu G. G. 1.IX.1933, Rusu Aurel 1.II.1942, Dumitrescu D. Nic. 1.XI. 1942.

La gradul de Ing. şef silvic:
Bălăceanu G. G. la 1.IX.1939.
La gradul de inginer subinsp. silvic:
Stoian Nicolae 1.I.1943, Lupan C. 11.1943, Constantinescu Mitică 28. XII.1942, Ceacăreanu G. 1.I.1943, Murgu Gh. 1.I.1943, Rimbaşiu Alex. 1.I.1943, Bătucă Ion 1.I.1943.

La gradul de Ing. Insp. silvic:
Şuteu Vasile, Nestorescu C., Enescu Şt., Niculescu A. I., Popescu Şt. Mircea, toţi pe data de 1.I.1943.

— Prin dec. min. 136.584 din 22. VI.1943 (Mon. Of. 146 din 26.VI.943), au mai fost înaintaţi în grad, următorii ingineri din cadrul de Stat şi particular, la alegere şi vechime:

a) *La alegere pe data de 1.I.1943.*

A) Din serviciile Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.
1. La gradul de ing. şef silvic:
Minea Ionel Tomiţă, Kerschnig Wilfried, Petcu Elpidifor şi Florescu Radu.
2. La gradul de ing. subinspector silvic:
Dumitrescu Aurel, Scarlat D. Ion, Ciolac Daniel şi Hristu M.
3. La gradulde ing. insp. silvic:
Ionescu C. Ion şi Chiţu Alexandru.

B. Din serviciul altor Ministere şi Instituţiuni de Stat şi particulare.

3. La gradul de ing. insp. silvic:
Ionescu D. Dumitru, Oprescu N. Vasile, Ruscior Ion, Enăchescu S. Nicolae şi Schuster Wilhelm

b) *La vechime:*

A. Din serviciul Ministerului de Agricultură şi Domenii.

1 La gradul de inginer silvic:
Hedros Iosif (1.VII.1942); Fedorovici E. Teodat (3.VI.942); Pârvulescu N. Const. (1.VI.942); Iordache I. Mircea (22.XII.942); Dinică I. Dumitru (1.I.943); Enescu A. Petre (1.III.1941).

2. La gradul de ing. şef silvic:
Wrona Ladislau (22.VIII.942).

3. La gradul de ing. subinspector silvic:
Mihalescu Marcel (28.XII.942); Nicolaescu Lucian (1.III.942); Melenciuc Alex. (1. IV.942); Gheorghieş C. (1.I.943); Marcu Iosif (1.I.943).

4. La gradul de ing. inspector silvic:
Mărgineanu Ion, Ţurţuman Şt., Bărbulescu R. Şt., Stoica Filoftei, Miulescu Gh., Popescu V. Mihai, Criveanu C., Robeanu T., Corbeanu Teodor, Domusci Gh., toţi pe data de 1 Ianuarie 1943.

B. Din serviciul altor ministere şi instituţiuni de Stat şi particulare:

1. La gradul de ing. silvic:
Săndulescu O. Lucian (25.I.943); Iacobi Richard (2.III.942); Bărtoi Valerian (8.III.942); Miculescu Mih. (1.VI.942); Bogaci F. Evghenie (1.I.943); Miron I. Virgil (31.XII.942).

2. La gradul de ing. subinsp. silvic:
Lucaş Gh. (28.III.942); Topor D. (28.XII.942); Teleagă Gh. (1.I.943).

— Prin dec. min. 132.029 din 16.VI.1943 (Mon. Of. 142 din 22.VI.943), următorii ingineri silvici din cadrul de Stat au fost înaintaţi la alegere şi vechime, pe data de 1 Ianuarie 1943:

a) *La alegere:*

1. La gradul de ing. subinspector silvic: Cojoc N. Gh.

2. La gradul de Ing. insp. g-ral silvic: Constantinescu Ilie.

b) *La vechime:*

1. La gradul de ing. subinspector silvic: Frăţilă Virgil.

2. La gradul de ing. insp. silvic: Boiangiu Emil.

— Prin dec. min. Nr. 98.829 din 4.V.943 (Mon. Of. 106/943), d-nii ingineri subinsp. silvici Podeanu D. şi Dragu C. au fost avansaţi, la alegere, la gradul de ing. insp. silvic, pe data de 1 Ianuarie 1941.

— D-l C. Bunescu inginer consilier silvic, subadminstrator al Casei Pădurilor Statului, a fost pus în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie pe data de 1 August a. c., D-sa împlinind vârsta de 60 ani. (Mon. Of. 102/943).

— D-l N. G. Teodorescu ing. cons. silvic a fost repartizat ca inspector de control general al Inspectoratului de regim silvic Bucureşti (Mon. Of. 106/943).

— Dl. Dr.-ing. N. Ghelmeziu din ICEF a fost delegat a participa la lucrările celei de a 2-a seziuni a Comitetului Internaţional pentru utilizarea lemnului din Cadrul Centrului internaţional de silvicultură (CIS), care s'a ţinut la Stresa în Italia dela 24 la 28 Mai 1943.

— D-l Ing. Cezar Cristea a conferenţiat la postul de Radio-Moldova, în ziua de 16 Iunie a. c., tratând despre: Podoabe naturale — păduri şi grădini în Iaşul de odinioară.

— D-l Ing. subinsp. silvic Dobrescu Ion inspector de control în Inspectoratul silvic București, a fost transferat la Inspectoratul Craiova.

— D-l Ing. insp. silvic Roșculeț Ion din Inspectoratul București a fost delegat inspector de control și la Serviciului silvic județean Buzău.

— D-l Boeriu Valeriu ing. subinsp. silvic a fost transferat în interes de serviciu pe data de 1 Iulie 1943 la Inspectoratul de regim silvic Sibiu (Mon. Of. 145/943).

— Prin dec. min. 45.195 publicată în Mon. Of. 146 din 26.VI.1943 s'au făcut următoarele transferări în interes de serviciu pe data de 1 Iulie 1943:

1. Ing. șef silvic Bruno Herțog de la conducerea ocolului silvic Vâlsan ca ajutor la Centrul de expl. C. de Argeș;

2. Ing. silvic Angelescu Aurel de la conducerea ocolului Vânjul Mare la conducerea ocolului Vâlsan.

3. Ing. silvic stag. Popescu Stelian ajutor la ocolul silvic Sinaia ca șef al ocolului Vânjul Mare.

— Prin dec. min. 38.421 din 19 Mai 1943 s'au făcut următoarele transferări la CAPS, pe data de 25.V.943:

1. Ing. insp. silvic Georgescu Petre dela ocolul Focșani în centrala Didecției București;

2. Ing. insp. silvic Mircea Ion dela ocolul Soveja ca șef al Ocolului Focșani;

3. Ing. silv. stag. Ionescu Gheorghe ajutor al ocolului Soveja, ca șef al aceluiași ocol.

— In Mon. Of. 123/942 s'a publicat decizia ministerială prin care se înaintează în grad o seamă de brigadieri și pădurari.

— In Monit. Of. 131/943 s'a publicat o serie de transferări de brigadieri silvici din Casa Pădurilor Statului, făcute în interes de serviciu.

— D-l Prof. Dr. Werner Schmidt dela Eberswalde (Germania) a ținut în ziua de 25 Mai a. c. în sala de conferințe a Soc. Ing. silvici „Progresul Silvic" o conferință tratând despre: Rasele de pin din Europa centrală sub raportul producției în valori și volum.

Conferința s'a ținut sub auspiciile Soc. Progresul Silvic și a Institutului de cercetări forestiere.

— D-l Prof. Dem. Drâmbă a ținut în ziua de 1.VI.943 în sala Fundației Carol I o conferință tratând despre: „Pădurile Finlandeze în apărarea teritoriului și economia națională".

Conferința s'a ținut sub auspiciile Asociației Româno-Finlandeză.

— Academia Română a decernat pentru anul 1942, premiul Ing. Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei, D-lui Ing. Ilie C. Demetrescu pentru lucrarea D-sale: „Temeiuri de economie forestieră generală" apărută în anul 1942.

— Pe ziua de 1 Aprilie a. c. a luat ființă în Ad-ția Casei Pădurilor Statului, Direcțiunea Contabilității, deosebit de Direcțiunea Financiară. (M. Of. 117/943).

— Din darea de seamă asupra activității din anul trecut a Institutului Național de Cooperație rezultă că la noi în țară există 234 cooperative forestiere și în plus 80 secțiuni forestiere pe lângă cooperative având și alt scop.

— In Mon. Of. 138 din 17 Iunie 1943, a apărut Regulamentul pentru aplicarea dispozițiunilor Jn. Cons. Min 156 din 13.III.1943 privitor la administrarea și gestionarea veniturilor din pădurea Statului Duboșarii-Vechi din comuna Duboșarii-Vechi, jud. Lăpușna, precum și a bălților și a polenilor din cuprinsul acestei păduri.

— In Mon. Of. 142 din 22 Iunie 1943, s'a publicat Tabloul prețurilor de facturarea lemnelor de foc predate autorităților și instituțiunilor publice cu incepere de la 6 Mai 1943.

— In Mon. Of. 102/943 s'a publicat un nou tablou de terenuri degradate constituite din perimetre, insumând 2851 ha, situate în județele: R. Sărat (1656 ha), Huniedoara (256 ha), Gorj (598 ha) și Iași (340 ha).

— D-l Ing. subinsp. slivic Ceaușu C., delegat subdirector al Direcției Economiei Vânatului, a fost delegat cu organizarea terenurilor de propagandă, a terenurilor didactice de pe lângă școlile silvice, controlul terenurilor menite a forma paznici speciali de vânătoare, menținerea unității de vedere între Minister și Guvernăminte în ce privește politica generală vânătorească.

— Au fost numiți Inspectori de vânătoare onorifici, următorii ingineri:

D-l Ing. Andrei Logofătu pentru plasa Călățele (Cluj-Turda);

D-l Ing. Titus Cerschi la plasa Epureni (Fălciu);

D-l Ing. Murariu la plasa Podul-Turcului (Tecuci);

D-l Ing. I. Fosti la plasa Nicorești (Tecuci).

— In Mon. Of. 141 din 21 Iunie 1943, a apărut decizia ministerială prin care se stabilește condițiile de vânarea vidrelor, nurcilor, lupilor, dihorilor și a herminelor în Delta Dunării. Aceasta se poate face numai pe baza unei „autorizații de prins" eliberată de Inspectoratul de vânătoare Tulcea.

— S'a oprit vânarea potârnichilor pe tot anul vânătoresc 1943/44, în tot cuprinsul județului Neamț. (Mon. Of. 128/943).

AVIZ

Biblioteca noastră urmărește să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară de tot ce s'a scris în românește în materie forestieră, ca și în ori și care altă limbă despre economia forestieră românească.

Rugăm să ni se semnaleze și mai ales să ni se ofere spre cumpărare asemenea lucrări rare.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

NECROLOG

† MIHAIL ŞERĂNGĂU
ing. inspector silvic
13. V. 1889 — 13. V. 1943

Intr'un cătun din munţii grănicerilor, părinţi ţărani cu feţele brăzdate şi multă îngrijorare în sufletul lor, îşi creşteau fiul. Doar atât aveau. Câte nopţi nedormite, câte consfătuiri simple, dar sublime. părinteşti şi câte rugăciuni fierbinţi îmbalsamate cu lacrimi de mamă nu s'au scurs în mica casă părintească! Câtă abnegaţie nu s'a făcut din partea acestor simpli dar iubitori părinţi până ce şi-au văzut fiul crescut!

Puţine cuvinte i-au spus la plecare atunci când la dat vieţii şi profesiunii. Mihai ! i-a spus bătrânul său tată, să nu-mi aduci ruşine numelui, să fii cinstit. Mihai ! i-a spus mama cu ochii scăldaţi în lacrimi, să nu uiţi de Dumnezeu şi de biserică, Dumnezeu să te ocrotească !

Şi acest Mihai a împlinit cu multă sfinţenie, până în ultima sa clipă, aceste sfaturi, aceste îndemnuri părinteşti.

Vârtejul vieţii l'a dus şi vijelios la purtat în activitatea sa profesională. A luptat cu multă tărie, dar cu credinţă fermă de a învinge toate greutăţile, şi le-a învins, pentrucă un caracter ferm cum era decedatul, nu putea să nu le învingă.

Dar ca şi fulgerul care trăzneşte din senin şi doboară falnicul brad plin de viaţă şi vigurozităţi, astfel i-a fost moartea: fulgerătoare. La lovit atunci, când, poate, mai mare era nevoie de el, atât pentru familie, cât şi pentru profesiunea sa, pentru Soc. U. D. R. a cărui vrednic ostaş a fost.

Parcă nu ne vine a crede că nu-l mai avem, atât de repede l'a răpit nemiloasa moarte din mijlocul nostru.

Il plânge familia, îl plâng cunoscuţii, prietenii, il plâng falnicii brazi şi stejari sădiţi cu atâta dragoste de cel dispărut pe aceste meleaguri.

*

Mihail Serngău, Inspector principal în serviciul Soc. U. D. R. s'a născut la 13 Mai 1889 în comuna grănicerească Veredin din judeţul Severin (Banat).

Şcoala primară a terminat-o în satul său natal.

Invăţătorul comunei, văzând inteligenţa lui, a intervenit la Episcopia ort. rom. din Caransebeş pentru a-i da o bursă în vederea continuării liceului Episcopal de atunci, unde Şerengău a făcut 5 clase, iar restul şi bacalaureatul le-a făcut la liceul din Seghedin.

Părinţii doreau să-l facă preot, însă din tinereţe a iubit pădurea şi în consecinţă, obţinând bursă dela Fundaţiunea Godju, s'a înscris în şcoala Superioară de Silvicultură din Semnitz terminând-o în anul 1919.

Diploma de inginer silvic a obţinut-o la Budapesta în anul 1920.

După terminarea studiilor, a făcut practică la ocolul silvic de Stat din Semnitz, atunci sub suveranitatea Statului Ceho-Slovac.

La data de 3. VIII. 1920 a intrat în serviciul Soc. U. D. R. unde a făcut serviciul ca şef de ocol la Brebul, Văliug şi Reşiţa; din anul 1939 a fost transferat în centrul Direcţiunii la Oraviţa ca şef al Serviciului de exploatări, unde a servit până la moartea sa în ziua de 13 Mai 1943, în etate de 54 ani.

In timpul activităţii sale a executat diverse lucrări din branşa silviculturei unde cu priceperea şi practica sa îndelungată a adus reale servicii.

A fost un coleg stimat şi apreciat.

Inmormântarea a avut loc în Oraviţa, la care a luat parte, în afară de colegii săi, toată lumea intelectuală din Oraviţa.

Decedatul a fost parentat de D-nii: ing. Cinghiţă Cornel, şeful ocolului din Bocşa-Montană şi Dr. Ioan Bolboca, şeful serv. personalului.

După decedat a rămas soţia sa cu 2 copi.

Să-i fie ţărâna uşoară şi amintirea vecinică!

Dr. I. Bolboca

† ŞTEFAN PREDESCU

Inginer inspector general silvic
Pensionar

Fost subdirector al regionalei silvice Craiova
— decedat la 3 Februarie 1943 —

Societatea «Progresul Silvic»

MOŢIUNILE
ADUNĂRII GENERALE 1943

A 57-a Adunare Generală a Societăţii Inginerilor silvici „Progresul Silvic" ţinută în zilele de 30 şi 31 Mai, luând în desbatere problemele puse pe ordinea de zi, a adus următoarele moţiuni:

I. Asupra problemei: *„Linii fundamentale ale policei forestiere de mâine în România"*.

A. Din comunicările, raportul şi desbaterile ce au avut loc se constată că producţiunea pădurilor ţării cu greu va mai putea să acopere, în viitor, nevoile consumului intern, care devine din ce în ce mai mare, ca urmare a ridicării treptate a standardului de viaţă a populaţiei şi din cauza cererii tot mai mare de lemn, consecinţă a folosirii lui în cele mai variate întrebuinţări.

Pentru remedierea acestei stări de fapte se impune o urgentă intervenţie a Statului, pe de o parte în vederea economiei lemnului care se va putea realiza:

— printr'o exploatare cât mai raţională;
— printr'o sortare mai riguroasă a lemnului;
— printr'o cât mai raţională prelucrare în fabrică;
— printr'un consum cât mai corespunzător şi cât mai cruţător.

pe de altă parte în vederea sporirii producţiei, prin statornicirea celor mai bune norme de cultură forestieră, care să conducă aboretele viitoare la creşteri cât mai active.

Realizarea acestor deziderate, de importanţă vitală pentru economia naţională în general şi a celei forestiere în particular, nu se poate face decât printr'o lege, care să stabilească „Organizarea producţiei, exploatării, industrializării şi consumului produselor lemnoase".

B. Organizarea proprietăţii forestiere în vederea consolidării şi conservării se poate face în condiţiuni bune într'un regim de proprietate mare.

Pentru această formă de proprietate, cei mai potriviţi proprietari sunt: Statul, instituţiile publice şi colectivităţile persoane juridice.

De aceea se simte tot mai mult nevoia unei legi care să conţină principiile de bază ale acestui capitol de politică forestieră caracterizată prin:

— stăvilirea divizării şi a fărâmiţării proprietăţii forestiere;
— asistenţa tehnică pentru proprietarii de păduri;

— îmbunătăţirea regimului fiscal aplicat produselor pădurii;

— prescrierea continuităţii în exploatările forestiere;

— înfiinţarea unui credit forestier pe termen lung, care creind condiţiuni favorabile, să asigure muncii româneşti, prioritatea în exploatarea şi industria forestieră;

— asigurarea dreptului de preemţiune al Statului asupra transferului de proprietate forestieră, care să se exercite prin organele silvice şi să se susţină printr'un fond larg dotat şi anume creiat în acest scop.

II. *Asupra chestiunii: „Opera instituţiilor silvice în păstrarea, ameliorarea şi refacerea solului românesc".*

Din comunicările, raportul şi discuţiunile ce au avut loc, se constată:

— că instituţiile forestiere româneşti au avut până acum, în opera de păstrare, îmbunătăţire şi restaurarea solului ţării, contribuţia cea mai de seamă;

— că lucrările de ameliorarea terenurilor degradate, cele de fixarea perimetrelor torenţiale, cele de ocrotire a golurilor de munţi cu zona lor înconjurătoare, cele de împădurire a nisipurilor sburătoare, a terenurilor insalubre, a celor neproductive din luncile şi zonele inundabile ale râurilor, constituesc preocupările sectorului de activitate silvică.

In legătură cu cele de mai sus, adunarea a luat cunoştinţă de cuprinsul decretului-lege din 19 Martie 1943, privind organizarea, administrarea şi exploatarea păşunilor.

Intrucât prin dispoziţiunile acestui decret-lege se scoate din cadrul atribuţiunilor silvice, îngrijirea golurilor de munţi şi a păşunilor împădurite, considerând aceste goluri alpine şi păşuni împădurite numai prin prisma veniturilor pe care le produc, ca oricare alt bun agricol, adunarea generală socoteşte că este de interes general ca şi în viitor să se menţină colaborarea inginerilor silvici, în domenii în care activitatea lor s'a manifestat până acum cu rezultate pozitive.

Altfel, se lipseşte pământul ţării de o tehnică specială şi o îndelungată experienţă, ceeace poate avea ca consecinţă deslănţuirea din nou a fenomenelor naturale, care au produs atâtea dezastre în trecut.

Pentru aceste motive, adunarea generală socoteşte necesar să se reexamineze dispoziţiunile decretului-lege din 19 Martie 1943, redându-se domeniului de activitate silvică problema munţilor.

III. In afară de ordinea de zi, discutându-se poziţia inginerilor silvici mobilizaţi, Adunarea îşi exprimă recunoştinţa faţă de colegii ingineri silvici, care au luptat şi luptă pe front în răsboiul contra comunismului şi solicită forurilor conducătoare să acorde celor ce s'au distins pe linia de foc avansarea la alegere în termenul prevăzut de lege, fie bugetar în limita locurilor vacante, fie onorific.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL Nr. 8

Şedinţa din 23 Martie 1943

Prezenţi domnii: Butoiu Al., Emanoil C., Haralamb At., Stinghe V. N. şi Zeicu Ioan.

Neîntrunindu-se numărul legal de membrii şedinţa nu s'a putut ţine.

PREŞEDINTE,
(ss) *M. Drăcea*

Secretar General,
(ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 9

Şedinţa din 6 Aprilie 1943

Prezenţi D-nii: Butoiu Al., Chiriţă Constantin, Comşia Aurel, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Haralamb At., Ionescu Gh. I, Lazăr Horia, Rădulescu Marin, Rodoteatu Stere, Stinghe V. N., Suhăţeanu M., Zeicu Ion.

Ordinea de zi: 1. Problema exproprierilor de păduri, ca urmare a intervenţiei Uzinelor Statului din Hunedoara;

2. Diverse adminstrative;

3. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 19 şi 30, sub preşedinţia D-lui Profesor Marin Drăcea, preşedinte.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Preşedinte M. Drăcea aduce la cunoştinţa Consiliului moartea lui Anton Mocsonyi, care a fost mare Maestru de Vânătoare al Casei noastre Regale şi un mare iubitor şi susţinător al pădurilor.

Se intră în ordinea de zi.

I. Scrisoarea Uzinelor de Fier din Hunedoara, în legătură cu exproprierea a 2.200 Ha. din pădurea Poeni, proprietatea acestei Uzini, în favoarea comunei Poieni, pentru transformare în păşune.

D-l Ing. I. Zeicu, face un amplu istoric, în legătură cu cererea de împroprietărire a acestei comune, care datează din 1923. Aprobată de Judecătoria de Ocol, pentru 1263 jugăre, hotărîrea a fost reformată de Comisia judeţeană. Cererea de revizuire la Comitetul Agrar n'a fost soluţionată. Chestiunea este azi pendinte la Curtea de Apel Timişoara care urmează a hotărî, după ce va cere opinia silvică, care va trebui avizată în prealabil de Consiliul Tehnic al Pădurilor.

După discuţiuni la care iau parte D-nii: Mih. Suhăţeanu, St. Rodoteatu, Horia Lazăr, C. Emanoil, M. Drăcea, Consiliul hotărăşte ca, înainte de a se pronunţa asupra acestei chestiuni, să roage pe D-l Ing. Consilier silvic I. Fonay, care a avut în această chestiune o delegaţie din partea Minist. Agriculturii şi Domeniilor, să fie în Consiliu, pentru a da lămuriri.

2. D-l Ioan Zeicu face apoi o amplă expunere asupra dispoziţiunilor luate de Statul Maghiar, privind anularea reformei agrare din teritoriul Transilvaniei de Nord, în urma dictatului dela Viena.

Consiliul găseşte că este util să se hotărască ca discutarea acestei probleme de mare importanţă pentru neamul românesc să se facă amplu atunci când se va putea, spre a pune în evidenţă metodele actuale ca şi cele vechi ale Guvernului Maghiar, care duc la sărăcirea şi nimicirea Românilor din Ardealul de Nord, spre deosebire de cele pe care Guvernele româneşti de după răsboiul 1916—1919, le-a folosit în Transilvania, când nu s'a făcut deosebire între cetăţeni de origină română şi maghiară.

II. *Administrative.* 1. Intervenţia Primăriei Govora privitoare la consolidarea malului din apropierea vilei „Sylva" se dă spre cercetarea Comisiei Govora.

2. Consiliul luând act de activitatea societăţii de Vânătoare „Avis" Lugoj, hotărăşte să se mărească subvenţia aprobată în anul trecut şi neplătită, la suma de 15.000 lei.

3. Deasemenea aprobă societăţii de vânătoare „Avis" Arad suma de 15.000 lei.

4. Acordă 5.000 lei ajutor de boală inginerului silvic Grigoraş Teodor şi 2.000 lei văduvei de Inginer silvic Elena Teodorescu.

5. Se aprobă admiterea în Societate a D-lui Inginer silvic Gheorghe Simplăceanu.

III. *Comunicări.* D-l Emanoil C. informează Consiliul că s'a isbutit prin diligenţa Secretariatului şi concursul colegului Gh. Minescu, să se scutească Societatea dela o impunere făcută la vila Govora, pentru suma de lei 438.000.

Dă apoi lămuriri asupra stadiului tratativelor care se duc cu Banca Naţională, pentru închirierea unei părţi din vila dela Govora.

D-l C. Chiriţă, întreabă dacă se ştie ceva în legătură cu intervenţiile făcute pentru mărirea salariilor inginerilor. Consiliul nu a putut avea informaţii noui, în această privinţă.

Şedinţa se ridică la orele 22, după epuizarea ordinei de zi.

PREŞEDINTE,
(ss) *M. Drăcea*

Secretar General,
(ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 10

Şedinţa din 13 Aprilie 1943

Prezenţi D-nii: Butoiu Al., Ghelmeziu N., Haralamb At., Ionescu Gh., Popescu I., Rădulescu Marin, Sburlan D. A

Neintrunindu-se numărul legal de membri, ședința nu s'a putut ține, ca urmare a faptului că o parte din membrii consiliului sunt la Comitetul de înaintare.

PREȘEDINTE,
(ss) *M. Drăcea*

Secretar General,
(ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 11

Ședința din 4 Mai 1943

Prezenți D-nii: Butoi Alex., Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Grozescu D., Ionescu G., Nedelcovici At., Rădulescu M., Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi: Problema exproprierilor de păduri, ca urmare a intervenției Uzinelor de Fier ale Statului din Hunedoara.

2. Diverse — Adminsitrative.

3. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 30, sub președenția d-lui Prof. M. Drăcea, Președinte.

D-l Președinte M. Drăcea anunță încetarea din viață a inginerului silvic pensionar Al. Angelin și face o scurtă biografie. In memoria lui se păstrează un moment de reculegere.

D-l Președinte M. Drăcea arată că in restabilirea unei ordine normale în cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii, s'a reînființat Secretariatul general pentru economia forestieră, care s'a încredințat d-lui D. Grozescu. D-sa felicită din partea D-sale personal și din partea Consiliului, pe d-l Grozescu și-i urează să ducă la bun sfârșit sarcina grea și plină de răspundere, pe care a primit-o, acum când sunt la ordinea zilei atât de multe și de importante probleme, care privesc economia forestieră și corpul silvic.

D-l D. Grozescu mulțumind pentru cuvintele ce i s'au adresat, a socotit și arată că socotește Societatea noastră ca fiind laboratorul de enunțare și frământare a tuturor problemelor ce interesează propășirea economiei forestiere și ca atare ca și până acum, va căuta să găsească soluțiile cele mai bune dintr'o strânsă și continuă colaborare cu societatea.

Consiliul ia act cu mare plăcere de evenimentul arătat și în unanimitate, asociindu-se la cuvintele d-lui Președinte M. Drăcea se bucură de armonioasa colaborare dintre instituțiile silvice și Societate.

D-l At. Nedelcovici, în asentimentul Consiliului mulțumește d-lui Președinte M. Drăcea pentru energia și stăruitoarele eforturi făcute în câștigarea unei reparații, la care economia forestieră avea dreptul, in cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii.

Se intră in ordinea de zi.

I. Intervenția Societății Uzinele de Fier Hunedoara în legătură cu exproprierea unei păduri.

Se ia act de scrisoarea d-lui Inginer I. Fonay, care invitat la

Consiliu a răspuns că nu poate lua parte, din motive independente de voința sa.

După discuții la care iau parte d-nii: V. N. Stinghe, I. Zeicu, D. Grozescu, C. Emanoil, I. Demetrescu, Al. Butoi și Gh. Ionescu se hotărăște în conformitate cu art. 4 al. p din Statut, ca cererea Societății U. F. H. să se trimită Ministerului Agriculturii și Domeniilor, cu rugămintea de a i se da atenția cuvenită, pentru a nu se face încălcarea legilor.

Se va răspunde în acest sens, către Societatea U. F. H.

2. *Diverse.*

a) Se aprobă paznicului dela Amara arendarea terenului de 1.5 ha. cu 4000 (patru mii) lei ha., plătibilă în patru rate lunare.

b) Se aprobă un ajutor de 5.000 (cinci mii) lei, D-nei Eufrosina I. Stătescu.

c) Se aprobă referatul depus de Secretariat în chestiunea plății Căminului de către d-nii ingineri C. Moldovanu și Petre Ionescu, cari au locuit în cămin și după ce au absolvit școala.

d) Se aprobă referatul relativ la reparațiile localului din București, începând imediat cu acoperișul și balconul.

e) Propunerea d-lui Inginer Oprișanu, șeful ocolului Văratic, prin Direcția Silvică Bacău, de a se achiziționa de către Societatea „Progresul Silvic" băile Bălțătești, nu se poate realiza, așa că nu se poate reflecta la această achiziționare.

f) Se aprobă suma de 10.000 (zeci mii) lei, pentru cele 40 bucăți mărțișoare trimise de Societatea Națională de Cruce Roșie.

D-l C. Emanoil, secretarul general al Societății, face următoarele comunicări, cari interesează bunul mers al societății:

S'a scutit vila Sylva-Govora de impozitul echivalent pe anii 1941—1942 și 1942—1943, în sumă de lei 438.000.

S'au luat măsuri ca lingeria dela Vila Carmen Sylva să se aducă și să se depoziteze la Ocolul silvic Slobozia-Ialomița și în acest sens se va cere aprobarea Casei Pădurilor.

S'a comunicat dela B. N. R. că vila Sylva-Govora a fost scutită de rechiziție și că arendarea către această instituție se poate socoti ca fapt împlinit. Proiectul de contract s'a depus la B. N. R. pentru a se studia.

Față de constatarea făcută că cei ce împrumută cărți dela Biblioteca Societății, că ori nu le restitue, ori le restitue cu multă întârziere, se hotărăsc următoarele:

— cărțile care nu se mai găsesc în librării, să nu se mai dea în consultare decât în bibliotecă;

— celelalte se pot lăsa cetitorilor acasă, dar nu se va putea decât câte un volum, care dacă nu este restituit în curs de 45 de zile, se va cumpăra în contul celui ce l-a împrumutat. In acest scop la predarea cărții se va lăsa bibliotecii o declarație scrisă în acest sens.

Se ia act de scrisoarea d-lui Inginer Cesar Cristea prin care face cunoscut activitatea d-sale, în afara cercului de specialitate, dar cu subiecte care, de multe ori îmbrățișează și teme forestiere.

Se hotărăște să se răspundă d-lui Inginer Cesar Cristea că s'a luat act la Consiliu de activitatea D-sale, pe care o cunoaşte şi o apreciază.

Se discută propunerea d-lui Inginer **Cesar Cristea de a se** organiza un festival artistic, la Ateneu **sau Dalles**, cu prilejul **Adunării** generale din acest an şi a unei conferinţe, tot la Ateneu **sau** Dalles, pe care **D-sa** s'ar obliga s'o ţină cu subiectul: „**Problema evoluţiei** Capitalei, **în** paralel cu viaţa pădurilor ei".

Consiliul ţinând seama de condiţiunile **excepţionale în care urmează a se** ţine adunarea generală, hotărăşte **ca realizarea acestei propuneri să se facă în timpuri mai** liniştite.

D-l *C. Emanoil* propune executarea unei hotărîri a Consiliului **de** a se aduce un cuvânt de mulţumire, d-lui Emanoil Bucuţă, pentru cuvintele elogioase, pe care D-sa le-a avut pentru Societatea noastră şi corpul silvic, cu conferinţa ţinută **la** Radio.

Se hotărăşte **ca textul** corespunzător **al** conferinţei **să** se publice **în** Revista Pădurilor, împreună **cu o** scrisoare către **d-l Emanoil Bucuţă**, **în** care să se arate satisfacţia **şi mulţumirile** Societăţii **noastre**, **care îşi vede** astfel recunoscute eforturile **făcute pentru** progresarea **unor** cauze **care** nu sunt numai ale corpului **silvic**.

D-l *D. Grozescu* propune ca în aceeaşi ordine de **idei să se** facă în Revista Pădurilor un larg comentariu **al numeroaselor articole semnate** de **d-l** Pamfil Şeicaru, în legătură cu organizarea administraţiilor care deservesc economia forestieră. Cu acest prilej să **se arate şi** recunoştinţa **pe** care noi i-o datorăm pentru cuvintele **întotdeauna** măgulitore, **pe care le-a** avut pentru corpul silvic şi strădaniile **acestuia în** serviciul intereselor obşteşti, în legătură **cu** pădurile.

D-l Preşedinte *M. Drăcea* face **cunoscut că d-l Profesor Dr. Werner** Schmidt, dela Academia **din** Eberswalde, **trecând** prin **ţară s'a oferit să** ţină două conferinţe.

Una **se va ţine în sala** noastră, **la 25** Mai a. c. cu **un subiect ce se** va anunţa.

Se hotărăşte să se facă invitaţii din timp.

Pentru şedinţa următoare **se** hotărăşte să se pună la ordinea de zi: *Legea pentru organizarea şi administraţia islazurilor comunale*.

Şedinţa se ridică la **ora 22**, **după epuizarea** ordinei de zi.

Preşedinte, (ss) *M. **Drăcea***.

Secretar General, (ss) *C. **Emanoil***

PROCES - VERBAL Nr. 12

Şedinţa din 18 Mai 1943.

Prezenţi d-nii: Butoi Al., Demetrescu **C. Ilie**, Drăcea M., Ghelmezi N., Horia Lazăr, At. Nedelcovici, Stinghe **V. N. şi Zeicu** Ioan.

Neîntrunindu-se numărul legal de **membrii**, şedinţa nu s'a **ţinut**.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*.

Secretar General, (ss) *C. Emanoil*

PROCES - VERBAL Nr. 13

Şedinţa din 25 Mai 1943.

Prezenţi d-nii: Al. Butoiu, C. Chiriţă, **A.** Comşia, **Ilie C.** Demetrescu, Drăcea Marin, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Horia Lazăr, I. Popescu, St. Rodoteatu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe, M. Suhățeanu și I. Zeicu.

Ședința se deschide la ora 16 și 30, sub președenția d-lui Profesor *M. Drăcea*, președinte.

Se citește procesul-verbal Nr. 11 din 4 Mai 1943 și se aprobă.

D-l Președinte anunță încetarea din viață a colegului inginer Serengău Mihai, din serviciul Uzinelor Reșița. In memoria lui se păstrează un minut de reculegere.

Se intră în ordinea de zi.

1) *Darea de seamă pentru adunarea generală.*

D-l C. Emanoil, Secretarul General al Societății, dă cetire textului dării de seamă a Consiliului pentru activitatea sa din cursul anului 1942.

Cu mici amendări, Consiliul aprobă Darea de seamă, care se va tipări pentru a se putea distribui în ziua deschiderii adunării generale.

Se pun apoi la punct măsurile de organizare, privind adunarea generală. Se constată că excursiunea plănuită după închiderea Adunării generale, nu se va putea face.

Desbaterile se vor stenografia.

II. *Legea pentru organizarea și administrația pășunilor comunale*, se amână pentru ședința urmtăoare.

III. *Diverse-Administrative.*

1. Consiliul luând cunoștință de demisiile din Consiliu prezentate de către d-nii: Mircea Manoilescu și Traian Heroiu, le respinge.

2. Aprobă Societății de vânătoare A.V.I.S. — Oltenia, o subvenție de 20.000 (douăzeci mii) lei.

3. La propunerea D-lui Ing. At. Haralamb aprobă să se dea gratuit Cercului Inginerilor silvici din Oltenia, câte un exemplar din lucrările editate de Societate și din cele pe care la are în plus, în depozit.

4. D-l At. Haralamb face o comunicare în legătură cu un fond de 100 milioane lei, care s'ar fi acordat pentru a se da prime de muncă inginerilor. După informațiile pe care le are, acest fond s'ar distribui însă numai la inginerii din Ministerul Lucrărilor Publice. Crede că este absolut necesar să se facă intervenții urgente pentru a se acorda prime și inginerilor din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

In legătură cu această comunicare, d-l D. Grozescu dă unele lămuriri, promițând în acelaș timp, că se va interesa. Crede totuși că Societatea va trebui să facă un demers în acest sens.

Se aprobă propunerea.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică la ora 18 și 45.

Președinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General, (ss) C. Emanoil.

PROCES-VERBAL Nr. 14

Ședința din 22 Iunie 1943

Prezenți d-nii: Butoi Al., Dăscălescu Ioan, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Grozescu D., Ionescu G., Horia Lazăr, Năstăsescu G., Sabău Vasile, Stinghe V. N.

Şedinţa se deschide la ora 19 şi 30 sub preşedenţia d-lui Profesor M. Drăcea, preşedinte.

Se citeşte procesul verbal Nr. 13 care se aprobă.

Se pune în discuţie modalitatea de a se face intervenţiunea hotărîtă în şedinţa din Mai 1943, în legătură cu obţinerea sporului necesar îmbunătăţirei salariilor inginerilor silvici. D-l Consilier D. Grozescu arată că cele 100 milioane ce s'ar fi acordat pentru inginerii M. L. P. nu s'au ordonanţat şi socoteşte că intervenţia noastră trebuie să se producă după ce această sumă se va plăti efectiv.

Se ratifică procesul verbal din 16 Iunie a. c. al Comitetului de Direcţie.

D-l Preşedinte dă cetire scrisorilor primite dela M. S. Regele, Domnul Mareşal Ioan Antonescu, Conducătorul Statului şi D-l Profesor Mihail Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri, ca răspuns la telegramele date, cu prilejul Adunării Generale.

Se ia act de scrisoarea primită dela Domeniul Coroanei ca răspuns la invitaţia la Adunarea Generală.

I. Intrându-se în ordinea de zi se citeşte încă odată moţiunea votată de Adunarea Generală şi se hotărăşte ca ea să fie prezentată D-lui Ministru de resort, de o comisie formată din Preşedinte, cei doi Vice-preşedinţi, Secretarul General şi d-l Consilier Năstăsescu Gh.

D-l Preşedinte M. Drăcea relevă atmosfera liniştită şi civilizată în care s'au desfăşurat desbaterile Adunării Generale şi mulţumirea ce trebue s'o avem la constatarea că invitaţii, reprezentând celelalte asociaţii profesionale, răspunzând la chemarea noastră au găsit cuvinte calde şi măgulitoare la adresa Societăţii noastre.

II. Chestiunea a II-a dela ordinea de zi se amână, d-l I. Zeicu, raportor al acestei probleme, nefiind prezent.

III. Diverse — Administrative.

Se aprobă primirea în societate a d-lor ingineri silvici: Oprişiu Remus, Braha Visarion, Seşan Valeriu, Proorocu Dem., Sârbescu Ioan, Bota Laurenţiu.

Se aprobă cererea d-lui inginer I. Pisso de-a fi scutit de plata cotizaţiei ca pensionar. Se aprobă suma de 5.000 lei Consiliului de Patronaj. Deasemeni se aprobă 1.000 lei pentru Societatea Cultul Eroilor. Se aprobă cumpărarea volumului: Pe urmele răsboiului editat de Societatea Cultul Eroilor, cu 1000 lei. Se aprobă 3.000 lei Societăţii pentru Profilaxia tuberculozei. Lucrarea dela jurnal Nr. 180/1943, referitoare la publicarea de material forestier în Revista Fundaţiilor Regale, Regele Mihai I, se repartizează Comisiunei Culturale pentru a aduna materialul în fiecare lună. Se ia act şi se aprobă proiectul de răspuns către Fundaţia Culturală Regele Mihai I, formulat de Comisia culturală, în legătură cu lucrarea dela jurnal Nr. 109/1943.

Se deleagă d-l Consilier I. Zeicu ca reprezentant al Societăţii noastre, la Adunarea Generală a Medicilor Veterinari, pentru Duminecă 27 Iunie 1943.

Şedinţa se ridică la orele 21 şi 30.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar General, (ss) C. *Emanoil*

REVISTA PĂDURILOR

TABLA DE MATERII
PE ANUL 1943

ARTICOLE

		Pag.
Antonescu P. G.:	Răspuns la critica D-lui Ing. Dr. E. Vintilă din articolul publicat în „Revista Pădurilor" Nr. 1—2/943 — — — —	231
Armășescu Sorin:	Asupra prezenței lapinului în România —	238
Bălănică T.:	Legea 418 — — — — — — — —	470
Ciurileanu D.:	Perfecționări ale calculului azimutelor și distanțelor dintre 2 puncte — —	117
Cotta Vasile:	Asupra ocrotirii și valorificării în regie a vânatului — — — — — — —	316
„	Invățăminte dintr'o călătorie în Germania	485
„	Un răspuns — — — — — — — —	489
Cretzoiu P., Georgescu C. C. și Morariu Iuliu:	Noi contribuțiuni la sistematica speciei Quercus pedunculiflora K. Koch în România — — — — — — —	293
Dan C.:	Paznicii de vânătoare — — — — —	141
Diaconu P. I.:	Nu numai metoda, dar și aplicarea ei —	229
Eliescu Gr.:	Asupra uscării în masă a stejarului — —	451
Filipovici I.:	Plutăritul lemnelor de foc pe Mureș —	20
Georgescu C. C., Morariu Iuliu și Cretzoiu P.:	Noi contribuțiuni la sistematica speciei Quercus pedunculiflora. K Koch în România — — — — — — —	293
Guran I.:	Relația și corelația — — — — — —	389
Haralamb At.:	Stațiune importantă de pin cembra la obârșia Latoriței — — — — —	374
Lisievici V.:	Valorificarea lemnului de carpin în Transnistria — — — — — — —	385
Macedoneanu Vlad:	Primele lucrări de organizare la un teren de vânătoare — — — — — —	40
Morariu Iuliu, Cretzoiu P. și Georgescu C. C.:	Noi contribuțiuni la sistematica speciei Quercus pedunculiflora K. Koch în România — — — — — — —	293

		Pag.
Müller R.:	Ferăstraele cu motor la pădure — — —	213
Nescu N.:	Plutăritul lemnelor de foc pe Mureş —	16
Negulescu P. V.:	Poleiul în pădurile Basarabiei — — —	222
Nicoară Titus:	Problema Moţilor — — — — — —	136
Olteanu Dem. St.:	Executarea planului şi parcelarului de gestiune la pădurile de esenţe moi din zăvoale şi ostroave — — — —	313
Oprişan G.:	De ce se înmulţesc delictele silvice — —	
Oprişiu Remus:	Contribuţiuni la monografia vânătorească a jud. Prahova — — — — —	393
Paşcovici N.:	Contribuţiuni la studiul stejarului din Bucovina — — — — — — —	24
„	Dispariţia stejarului din parcela 61 D. din ocolul silvic Frătăuţii Noui (Bucovina) — — — — — — — —	331
Parcelescu I.:	Observaţiuni în legătură cu decizia de maximalizarea preţurilor lemnelor de foc — — — — — — — —	475
Petcuţ M.:	Nouile dispoziţiuni privind regenerarea pădurilor — — — — — — —	125
Pop Absolon:	Etalonul lungimilor în măsurătorile cadastrale — — — — — — —	179
Popescu V. Const.:	Regenerarea pădurilor faţă de exploatările intense făcute în timpul războiului	226
Rădulescu V. Anton:	Câteva observaţiuni în legătură cu regenerarea bradului — — — — —	162
Rucăreanu N.:	Tăieri succesive — Tăieri progresive —	378
„	Relaţie şi corelaţie — — — — — —	362
Toma T. G.:	Comparaţie între două metode pentru cubajul arboretelor — — — — —	365
Vintilă Eugen:	Umiditatea lemnului uscat în aer liber —	28
Vlad I.:	O nouă metodă de conversiune — — —	1

CRONICA INTERNA

Bucuţa Em.:	Vorbire la posturile române de Radio —	145
Cristea Cezar:	Lupta contra degradării terenurilor — —	48
Criuţ T. H.:	A 57-a Adunare generală a Soc. Ing. silvici „Progresul Silvic" — — —	243
Haralamb At.:	Din Buletinul Ministerului de Interne —	50
„	Marea şi pădurea — — — — — —	51
„	Revista presei — — — — — — —	51
„	Serbarea sădirii arborilor la Brăneşti —	147
„	Separarea patrimoniului forestier din zonele inundabile — — — — —	149

		Pag.
Haralamb At.	Constatarea executării lucrărilor cerute de unele articole din legile de reformă agrară — — — — — — —	151
„	Consiliul permanent al învățământului silvic mediu și inferior — — — —	152
„	Ape și păduri — — — — — — —	153
„	Politica de împăduriri — — — — —	153
„	Ei știu una și bună: pășunatul în păduri —	153
„	Readucerea în patrimoniul comunelor a porțiunilor de islazuri înstrăinate ilegal — — — — — — — —	154
„	Normele de mobilizare agricolă — —	155
„	Noui monumente ale naturii — — —	156
„	Lupta contra stepei — — — — — —	251
„	S'o începem de azi — — — — — —	252
„	Terenurile degradate și mijloacele de luptă	326
„	Văzute și mărturisite — — — — —	327
„	Sesiunea Consiliului permanent al Ministerului de Agricultură și Domenii —	327
„	Propuneri în legătură cu tezaurizarea țărănească — — — — — — — —	329
„	Economia furageră — — — — — —	329
„	Direcțiunea financiară Caps — — —	330
„	Prevenirea efectelor marilor viituri de ape	404
„	Bogățiile solului românesc — — — —	407
„	Pădurile, slujitorii ei și progresul turismului — — — — — — —	408
„	Conferința D-lui Ing. Vintilă despre contragerea și umflarea furnirelor și placajelor de anin întrebuințate în construcțiile aeronautice — — —	486
„	Problemele la ordinea zilei — — — —	492
„	Problemele de viitor ale Bărăganului —	495
„	Comunicarea D-lui Ing. Vintilă asupra durabilității lemnului — — — —	496
Pauclescu I. M.	De la 7 hărți zilnic la 7 hărți pe lună —	324
R. P.	Conferința profesorului Werner Schmidt asupra „Raselor de pin din Europa Centrală sub raportul producției în valori și volum" — — — — —	323
Sburlan D.	Anul forestier 1942 — — — — — —	51
* * *	Expoziția agricolă și silvică dela Alba-Iulia — — — — — — — —	277

CRONICA EXTERNA

		Pag.
Demetrescu C. Ilie:	Dela Centrul Internațional de silvicultură	54
„	Dela vecinii Unguri	54
„	Economia forestieră elvețiană în războiu	55
„	Industria celulozei în Germania	56
„	Stejar de plută în California	56
„	Serbia are greutăți cu aprovizionarea cu lemn	56
„	Și Suedia are greutăți cu aprovizionarea cu lemn	56
„	Adunarea anuală a Societății forestiere elvețiene	57
„	Dela Centrul Internațional de Silvicultură	157
„	Bibliografia forestieră internațională	158
„	Vizita unor funcționari silvici unguri în Germania	158
„	Preocupări de mare spațiu în câmpul economiei forestiere	159
„	Italia înclină către exotice	160
„	Comerțul cu „pomi de Crăciun" în Canada	160
„	Coaje de tăbăcit în Elveția	160
„	Economia lemnului italiană puternic dirijată de Stat	161
„	Economia lemnului franceză are mari greutăți de învins	161
„	Cărbunele de lemn în economia suedeză	162
„	† Cajander	331
„	Dela C. I. S.	333
„	Dela vecinii Bulgari	333
„	Turcia vrea să se elibereze de importul lemnului moale	334
„	Fagul din pădurile Slovaciei este restrâns	334
„	Tăerile deosebite de războiu și considerațiunile silviculturale în Germania	410
„	Consumul de lemn de foc crește în Suedia	410
„	Vechi obiceiuri finlandeze în slujba nevoilor de față	411
„	Noi temeiuri pentru impunerea pădurilor în Finlanda	411
„	Pentru foștii elevi dela Ecole des Eaux et Forêts	411

CRONICA TEHNICA

Sburlan A. D.:	Producția traverselor și problema prezervării lor	253
„	Iarăși despre gazogene	412

CRONICA MERCURIALĂ

		Pag.
Pavelescu I.:	Calea ferată nu mai comandă traverse speciale de fag — — — — —	398

CRONICA CINEGETICĂ

Cota Vasile:	Anul vânătoresc 1942 — — — — —	58
„	Noui măsuri de organizare în serviciul exterior al Direcţ. Economiei Vânatului	61
„	Estimaţia terenurilor de vânătoare în vederea arendării — — — — —	61
„	Formulare de autorizaţiuni de împuşcare	62
„	Vânătoarea în Transnistria — — — —	62
„	Şcoală de paznici de vânătoare particulari	162
„	Distribuirea premiilor acordate studenţilor Facultăţii de Silvicultură — — —	164
„	„Broşura permisului de vânătoare", pe anul 1943/44 — — — — — —	165
„	Inzestrarea Inspectoratelor de vânătoare judeţene cu registre şi imprimate —	165
„	Norme de lucru pentru inspectorii generali de îndrumare şi control ai Direcţiei Economiei Vânatului — — — —	166
„	Cărţi cu subiect vânătoresc pentru Ocoalele silvice — — — — — —	257
„	Votarea bugetului fondului U. G. I. R. pe anul 1943/944 — — — — — —	256
„	Modificarea legii de vânătoare — — —	258
„	Excursiune de studii pe Valea Teleajenului	260
„	Bucovina forestieră — — — — — —	260
„	Ecouri dela Societatea „Progresul Silvic"	335
„	Basarabia vânătorească — — — — —	336
„	Concursul naţional de tir din anul 1943 —	337
„	Altă serie de premii pentru studenţii Facultăţii de Silvicultură — — —	338
„	Excursiune de studii în Bucovina — —	338
„	Reglementarea vânătoarei animalelor răpitoare cu păr din Delta Dunării —	339
„	Adunarea generală a protectorilor şi vânătorilor de capre negre din România	340
„	Refacerea fondului de pescuit Cerna —	499
„	Secţia vânătorească şi piscicolă la expoziţia „Bucovina întregită" 1942 —	500
„	Terenurile de vânătoare în regie şi vânătorimea — — — — — — —	501

Pag.

Cota V.: Rezultatele obţinute de Caps în materie de vânătoare — — — — — — 501
" Organ comun de pază în Delta Dunării 504
Haralamb At.: Păşunatul vitelor în păduri şi vânatul — 413

CERCUL DE STUDII

Prof. M. Drăcea: Cultura şi folosirea raţională a plopilor şi în special a hibrizilor zişi de Canada 65
Ing. I. Vlad: Regenerarea stejarului în pădurile de şleau (recenzent C. Emanoili) — — — 68
Prof. C. C. Georgescu: Consideraţiuni asupra tipurilor de pădure 71
Ing. I. Lupe: Preţuri şi amortizări — Aspecte actuale — 282
Ing. Nae C-tinescu: Particularităţi forestiere oltene (recenzent T. H. Crivăţ) — — — — — — 264
Prof. M. Drăcea: 100 de ani dela un început de reglementare a „tăerilor pe parchete, cu rezerve" în România — — — — — — 157
Ing. Const. D. Chiriţă: Uscarea în masă a stejarului — — — 172
Ing. Mircea Ene: Păsările în protecţia pădurilor — — — 174
Ing. At. Haralamb: Pădurea şi fenomenul torenţial — — — 341
Ing. N. Ghelmeziu: Noile realizări ale lemnului şi tehnica silvică (recenzent At. Haralamb) — — 342
Ing. Marinescu I. I.: Obştiile de păduri ale Olteniei — — — 417

C A R Ţ I

Kemal Saraç: Die Waldweide in der Türkei (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — — — — — — — — — 73
D. M. Teodoru şi Horia Groza: Calendarul Plugarilor (recenzent: T. H. Crivăţ) — — — — — — — — — — — —
Hans Burger: Holz, Blattmenge und Zuwachs (recenzent: I. Lupe) 177
V. A. Bodrov: Lesnaia melioratiea (Recenzent: I. Lupe) — — — 177
M. Petcuţ şi D. A. Sburlan: Arborii şi pădurile (Recenzent: I. Vlad) 267
D. A. Sburlan, I. C. Demetrescu şi At. Haralamb: Pădurea şi omul (Recenzent: I. Vlad) — — — — — — — — — — 207
H. Emmerich: Der Mann am Gatter (recenzent D. A. Sburlan) — 269
Forstmeister *Müller-Thomas*: Richtige Arbeit im Kiefernhauungsbetrieb. Richtige Arbeit im Fichten — Tannen — Hauungsbetrieb. Richtige Arbeit im Laubholzhauungsbetrieb (recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — — — — — — 270
D. A. Sburlan: Instalaţii de transport pentru exploatări forestiere (recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — — — 345
Holzbilanzen — Vorträge, gehalten am 10 Sept. 1942 anlässlich der VI. Komiteesitzung der Internationalen Forstzentrale zu Wien (recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — — — 34

Pag.

H. Naroth, V. D. I.: Holzbearbeitungsmaschinen. (recenzent: D. A. Sburlan) 418
Josef Köstler: Das forstliche Kreditwesen (recenzent: Ilie C. Demetrescu) 419
Geiger Rudolf: Das Klima der bodennahen (recenzent: T. Bălănică) 505

REVISTE

Forstarhiv (recenzent M. Ene) 271, 421, 509
Forstwissenschaftliches Centralblatt (recenzent: I. Lupe) 75, 182
Der Deutsche Forstwirt (recenzent: I. Lupe) 180
Holz als Roh- und Werkstoff (recenzent: N. Ghelmeziu) 77, 275, 349
Intersylva (recenzent: I. C. Dem.) 183, 352, 423, 512
Journal Forestier Suisse (recenzent: At. Haralamb) 81, 184, 276, 353, 424, 513
Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen (recenzent: Vintilă Eugen) 82, 186, 277, 425, 514
Tharandter Vorstliches Jahrbuch (recenzent: Gr. El.) 188, 427
Zeitschrift für Forst und Jagdwesen (recenzent: G. T. Toma) 84, 189, 515
Zeitschrift für das gesamte Forstwesen (recenzent: G. T. Toma) 515
Zeitschrift für Organisation (recenzent: Tr. Heroiu) 87
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft (recenzent: Ilie C. Demetrescu) 91, 191, 354

INFORMAȚII

Informații 93, 193, 278, 355, 429, 517

LEGI-DECRETE

Regulamentul pentru administrarea și contabilizarea fondului de reînoirea investițiilor aparținând Administrației Comerciale a Casei Pădurilor Statului 359
Decret-Lege Nr. 418 pentru întregirea domeniului forestier 432
Decret-Lege Nr. 313 pentru înființarea Oficiului lemnului de lucru 449

NECROLOG

Popica Eugen 98
Carpov Nicolae 99
Drăgan Mihail 101
Murgu Vizante 102
Niculescu Petre 197
Ghiorghiu Armand 197
Iavorsky Zoltan 199

Pag.
Şerângău Mih. — — — — — — — — — — — — — 282
Cassan Const. — — — — — — — — — — — — — 446
Zegreanu Pavel — — — — — — — — — — — — — 521
Voroneanu Ion — — — — — — — — — — — — — 520
Angelin Alex. — — — — — — — — — — — — — 522
Apostolescu C. V. — — — — — — — — — — — — 522
Teofănescu Vasile — — — — — — — — — — — — 522
Mircea Ion — — — — — — — — — — — — — — 522

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Şedinţele Consiliului de administraţie — — — — — 103, 286 524
Regulamentul cu normele de admitere şi ţinuta studenţilor în căminul Soc. „Progresul Silvic" — — — — — — — — 108
Convocare — — — — — — — — — — — — — — 200
Moţiunile Adunării Generale — — — — — — — — — 285
Statut pentru personalul administrativ al Societăţii „Progresul Silvic" — — — — — — — — — — — — — 448

PUBLICAŢIUNI

Publicaţiuni — — — — — — — — — — — 113, 207, 360, 451, 534

„BUCOVINA" I. E. TOROUŢIU. BUCUREŞTI

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu
D. Sburlan
Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1943

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Dăscălescu I.
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu Gh.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **Pană Vasile, Georgescu Stelian şi Dragu Const.**
Cenzori supleanţi: **Niţescu I., Bădescu G. şi Focşăneanu I.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru	instituţii	500 lei
" " " "	particulari	300 "
" " " "	membrii Societăţii	200 "
" " " "	conductori şi brigadieri	100 "
Numărul		40 "

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

„CABLUL ROMÂNESC" S. A. R.
Ploiești
B-dul Regele Ferdinand I, Nr. 282
Telefon: 1429 și 1430
Adresa telegrafică: „CABLUL"
Fabrică de cabluri speciale pentru:
INDUSTRIA PETROLIFERĂ
„ FORESTIERĂ
„ MINIERĂ
AGRICULTURA, AVIAȚIE, MARINĂ, CĂI FERATE
FRÂNGHII ȘI ODGOANE DE CÂNEPĂ
INSTALAȚII DE FUNICULARE
ATELIER MECANIC.

Numai calitatea este adevărată economie.
Administrațiile societăților „CABLUL ROMÂNESC"
S. A. R. și „REMECU" S. A. R. din Ploiești
urează onoratei clientele:
Sărbători fericite!

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.
Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini

D. A. SBURLAN: **INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**
Vol. I: **Trasee și terasamente; Șosele forestiere**
320 pag. cu 287 fig. în text (1943)
Vol. II: **Căi ferate înguste, funiculare**
301 pag. cu 204 fig. (1940)

GR. ELIESCU:
PROTECȚIA **PĂDURILOR**
un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:
TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ
un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOPESCU-PACHE și C. CHIRIȚĂ
ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri **genetice de soluri**
un volum de 360 pagini

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

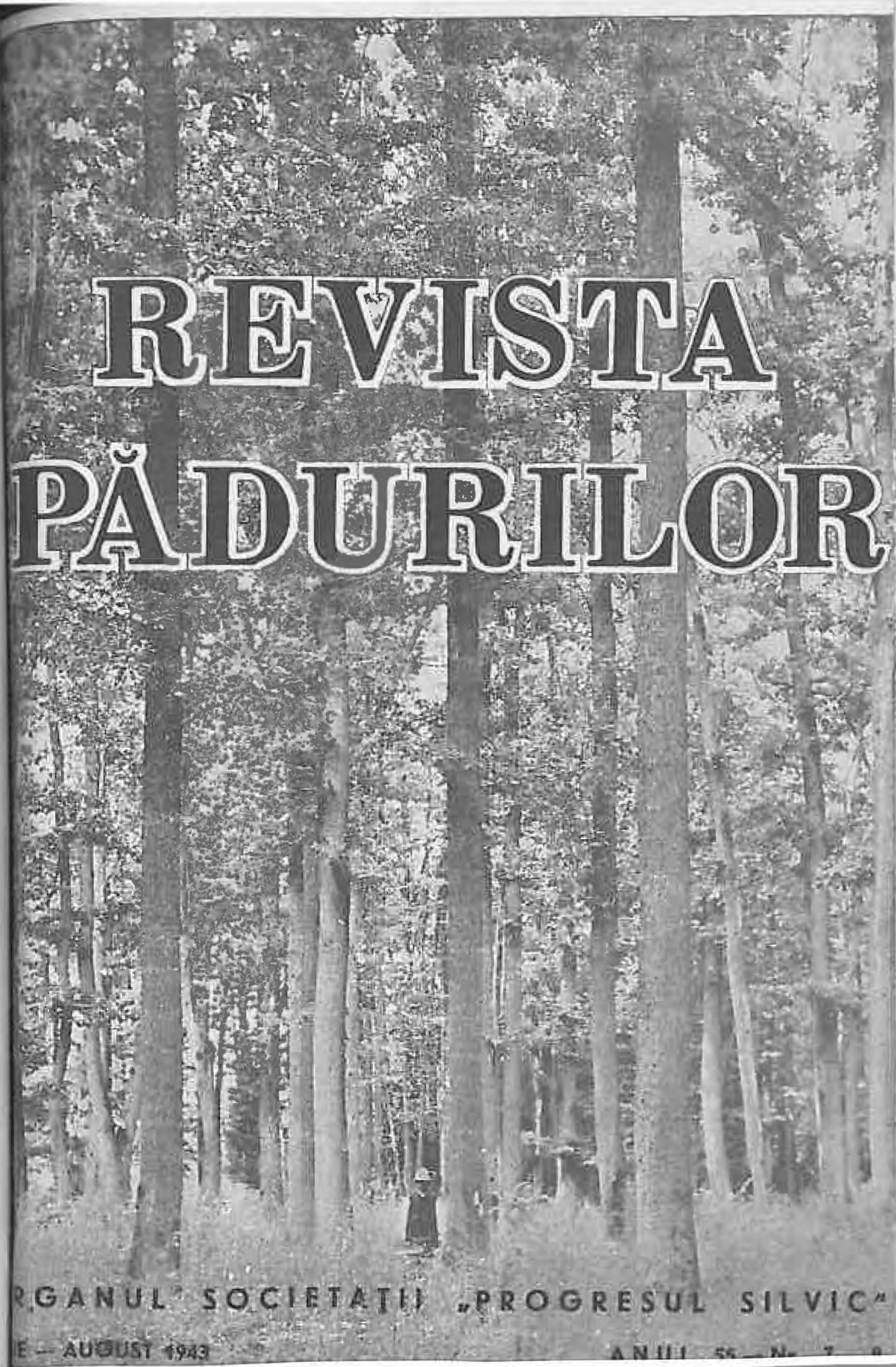

RGANUL SOCIETATII „PROGRESUL SILVIC"

E — AUGUST 1943

ANUL 55 — Nr. 7 — 8

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31. — Bucureşti

ANUL 55, Nr. 7—8 IULIE—AUGUST, 1943

SUMARUL:

Studii:

C. C. Georgescu, I. Morariu, P. Cretzoiu: Noi contribuţii la sistematica speciei Quercus pedunculiflora în România — — — — — — — 293

Comentarii — Insemnări:

N. Paşcovici: Dispariţia stejarului din parcela 61 d., din ocolul silvic Frătăuţii Noui — — — — — — — — — — — — — — 301

V. Lisievici: Valorificarea lemnului de carpin în Transnistria — — — 305

G. Oprişan: De ce se înmulţesc delictele silvice — — — — — — — — 313

Vânătoare — Pescuit:

V. Cotta: Asupra ocrotirii şi valorificării în regie a vânatului — — — — 316

Cronica internă (p. 323), *Cronica externă* (p. 331), *Cronica cinegetică* (p. 337), *Cercul de studii* (p. 343), *Cărţi* (p. 347), *Reviste* (p. 351), *Informaţiuni* (p. 357), *Legi* (p. 361), *Publicaţii* (p. 362).

SOMMAIRE

Études:

Nouvelles contributions à à la systhématique de l'espèce Qu. pedunculiflora en Roumanie — C. Georgescu, I. Morariu, P. Cretzoiu

Comentaires:

La disparition du chêne dans la parcelle 61 d., du cantonnement forestier Frătăuţii Noui N. Paşcovici

La mise en valeur du bois de charme en Transnistrie — — — V. Lisievici

Pourquoi augmente le nombre de délits forestiers? — — — — G. Oprişan

Chasse et Pisciculture:

Sur la protection et la mise en valeur du gibier par voie d'exploitation en régie — — V. Cotta

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Lois, Publications.

INHALT

Abhandlungen:

Neue Beiträge zur Systematik der Qu. pedunculiflora in Rumänien C. Georgescu, I. Morariu, P. Cretzoiu

Mitteilungen:

Das Verschwinden der Eiche in der Abteilung 61 d. Forstrevier Frătăuţii-Noui — — — N. Paşcovici

Die Auswertung des Heinbuchenholzes in Transnistrien — — — — V. Lisievici

Warum vermehren sich die Forstfrevel? — — G. Oprişan

Jagd u. Fischerei:

Ueber den Schutz und die Auswertung des Wildes in eigener Regie — — V. Cotta

Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten.

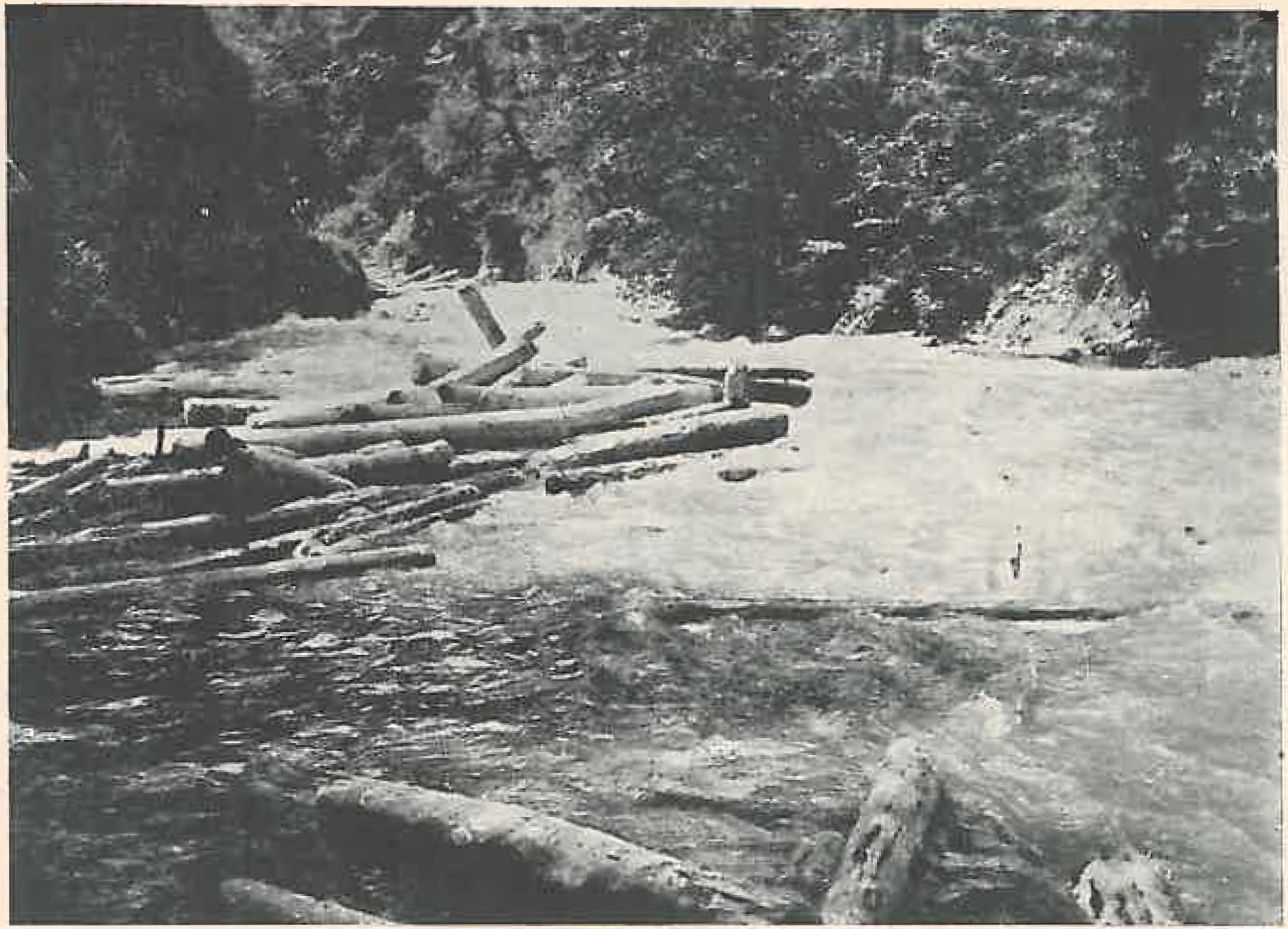

Clişeu Enea Botea.

Buşteni de răşinoase plutiţi liber pe Latoriţa afluent al Lotrului.
Flottage à buches perdues sur la rivière Latorita dans la Petite-Valachie

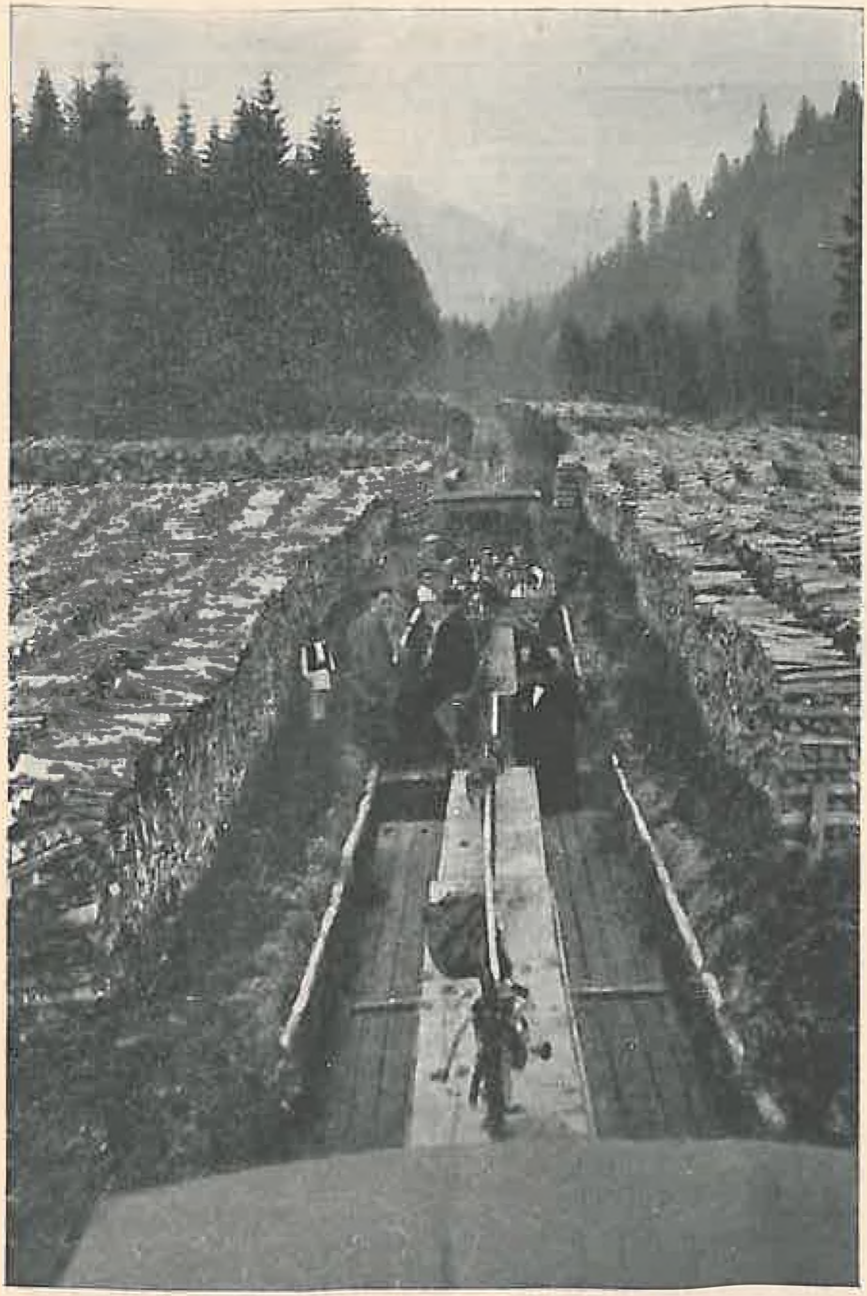

Clişeu Ing. Comes.

Depozit de lemne de foc în ocolul silvic Putna, al Fondului Religionar Ortodox din Bucovina.

Bois de chauffage dans le cantonnement forestier Putna, provenant des forêts de l'Eglise Ortodoxe roumaine de Bucovine.

REVISTA PĂDURILOR ANUL 55. — Nr. 7-8/1943

STUDII

NOI CONTRIBUȚIUNI LA SISTEMATICA SPECIEI QUERCUS PEDUNCULIFLORA K. KOCH IN ROMÂNIA

de C. C. GEORGESCU, IULIU MORARIU
și P. CRETZOIU

Quercus pedunculiflora K. Koch se dovedește a fi în România reprezentată prin numeroase forme [1]. In lucrarea de față suntem în măsură a da noi localități de vegetație a formelor cunoscute și a mai descrie câteva forme noi. Materialul, pe care se bazează studiul de față provine din diferite părți ale țărei și se află orânduit în următoarele erbarii, pe care le indicăm la enumerarea localităților prin prescurtări: Herbarul Muzăului Botanic al Universității din Cluj azi la Timișoara (HC), Herbarul Muzăului Botanic al Universității din București (HB); cea mai mare parte din material aprține de Herbarul Muzăului Botanic al Facultăței de Silvicultură (HP) și o parte din Herbarul I. Morariu (HM).

Inainte de a trece le enumerarea formelor determinate vom menționa că la distingerea speciei de față va trebui să fim cu băgare de seamă spre a nu face confuzii. Caracterul important al speciei este că lujerii anuali sunt glabri; de la acest caracter fac însă excepțiune lujerii târzii și lacomi, care sunt mai mult sau mai puțin păroși. Este cunoscut că la genul

---

[1] *C. C. Georgescu* și *P. Cretzoiu*: Considerațiuni sistematice asupra speciei Quercus pedunculiflora K. Koch în România. Analele ICEF VII (1941) pg. 3—37.

C. C. Georgescu, *P. Cretzoiu* și *I. Lupe*: Zur Kenntnis der Eichenformen des Bezirkes Vlașca in der Walachei. Mitt. d. Techn. Hochsch. Bukarest XII (1942) pg. 91—97.

Quercus apar lujeri târzii sau de a doua generaţie în a doua jumătate a lunei Iunie; prin lujeri lacomi înţelegem aceia, care se ivesc pe tulpini la un nivel mai jos decât inserţia coroanei, în special, din cauza luminărei brusce a tulpinei. Se poate vedea uneori, că partea inferioară a lujerilor anuali este glabră, iar partea terminală, formată în a doua perioadă anuală de creştere în lungime, păroasă. Acest caracter poate avea o însemnătate filogenetică pentru specie, arătându-ne legături de înrudire cu Quercus Hass, care are lujerii anuali păroşi.

In cele ce urmează dăm materialul determinat de noi din această specie.

var. atrichoclados (Borb. et Bornm.) Schwz.
f. typica Schwz.
sf. obtusiloba Schwz.

Distr. Ilfov: Ciocăneşti, pădure, leg. Grecescu VI 1881 HB.; 2 VI 1882 HB.; Mânăstirea Căldăruşani, pădurea Moara Săracă, leg. Z. Pantzu VIII 1905 HB.; Canela, pădurea Brânzeasca, lângă canton forestier, leg. Z. Pantzu, VIII 1902 HB.; pădurea Radu Vodă, spre Fundulea, leg. G. P. Grinţescu, 12 II 1923 [1]) HC.; Mânăstirea Cernica, pădure leg. Z. Pantzu X 1908 HB.; pădurea Brăneşti, leg. C. C. Georgescu, 8 IX 1935 HP.; Chitila, pădurea Râioasa, leg. I. Morariu IX 1938 HM.

Distr. Vlaşca: Comana, pădure, leg. Grecescu, VIII 1897 HB.; Giurgiu, pădurea Guţu, leg. C. Georg. et I. Morariu, VIII 1941 HB.

Distr. Buzău: pădurea Văleanca spre Pogoanele, leg. C. C. Georg. et M. Badea, 11 IX 1937.

Distr. Tulcea: Deltă, pădurea Letea, leg. Pantzu, VII 1920 HB.; VI 1926 HB.; VI 1927 HB.; leg. Al. Borza, 81 VII 1923 HC.

Distr. Caliacra: Cojirli Ghiol, pădure, leg. Pantzu, VI 1914 HB.; VIII 1915 HB.; Pirifaki, pădure, leg. Pantzu, VI 1914 HB.

Distr. Tighina: Pădurea Zloţi, leg. C. C. Georg., 29 IX 1935 HP.; pădurea Todireşti, leg. C. Georg., 29 IX 1935 HP.; pădurea Lipnic, leg. Z. Przemeţchi, 15 VII 1937 HP.; pădurea Manzâr, leg. Al. Borza, 24 VIII 1935 HC.

---

[1]) Acest material face tranziţia spre f. maxima Georg. et Cretzoiu, descrisă la Nr. 2192 Flora Romaniae exiccata. Bulet. Grăd. Bot. şi Muz. Bot. din Cluj la Timişoara Vol. XXI, 1941, pg. 22—23.

Distr. Cahul: Silvostepă spre Manta, leg. Al. Borza, 8 IX 1936 HC. [2]).

O formă cu frunzele foarte adânc sectate.

Dinstr. Orheiu: Oxintea, leg. Al. Borza, 22 VIII 1935 HC.

sf. *rotundiloba* Georg. et Cretz.

Distr. Ilfov: Periş, pădure, leg. Grecescu, V 1881 HB.

Distr. Vlaşca: Giurgiu, pădurea Guţu, leg. Georg. et I. Mor., VIII 1941 HP.

Distr. Buzău: păd. Maximu, leg. Georg. et Badea, IX 1937 HP.

Distr. Bălţi: pădurea Petroşani, leg. Z. Przemeţchi, VII 1941 HP.

sf. *goniolobula* (Borb.) Schwz.

Distr. Ilfov: Chitila, pădurea Râioasa, leg. I. Morariu, IX 1938 HM.; Băneasa, pădure leg. Morariu, VI 1938 HM.; IX

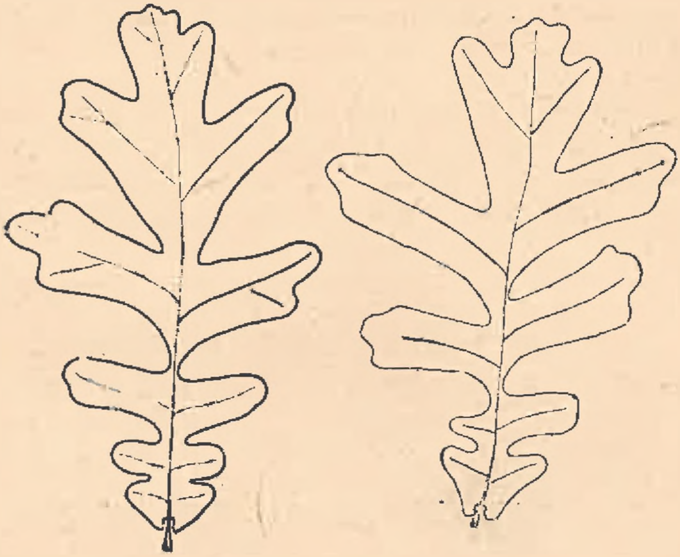

Fig. 1. — Quercus pedunculiflora C. Koch var. atrichoclados (Borb. et (Bornm.) f. typica Schwz. sbf. obtusiloba Schwz. Tip de frunză foarte **adânc** sectată **(Cahul).**

---

[2]) Exemplarul are sinurile, mai ales cel dintre lobul 3 şi 4, adâncite până la nervura principală (fig. 1).

1938 HM.; Ciocănești lângă gară, leg. Grecescu, VI 1881 HB.[3]); pădurea Pasărea, leg. Z. Pantzu, V 1901 HB.; Mânăstirea Cernica, pădurea Cernica, leg. Z. Pantzu, 1908 HB.

Distr. Vlașca: Giurgiu, pădurea Guțu, Georg. et Mor., VIII 1941 HP.

Distr. Ialomița: pădurea Lehliu, leg. C. Georgescu, VII 1936 HP.

Distr. Tulcea: pădurea Letea, locuri nisipoase, leg. Al. Borza, 18 VII 1923 HC.; păd. Letea, leg. Pantzu, VII 1920 HB.

f. Borzae Georg. et Cretz.

subf. acutiloba Georg. et Cretz.

Distr. Ilfov: pădurea Băneasa lângă București, leg. I. Morariu, VII 1938 HM.

Distr. Buzău: pădurea Maxemu, leg. C. Georg. et M. Bad., X 1937 HP.

Distr. Durostor: Kalipetrov lângă Silistra, pădure, leg. Pantzu, V 1915 HB.

Distr. Bălți: pădurea Petroșani, leg. Z. Przemețchi, VII 1938 HP.

subf. simplex Georg. et Cretz.

Distr. Ilfov: Pădurea Băneasa lângă București, leg. Pantzu, VI 1914 HB.; VII 1904 HB.; Chitila, păd. Râioasa, leg. I. Morariu, IX 1938 HM.; Mărcuța-Fundeni, pădure, leg. Grecescu, VII 1882 HB.; păd. Tămădău, leg. M. Petcuț și P. Cretzoiu, VII 1934 (H.ICEF).

Distr. Ialomița: păd. Lehliu, leg. Georgescu, IX 1936 HP.

Distr. Durostor: Kalipetrovo lângă Silistra, în pădure, leg. Z. Pantzu, V 1915 HB.; Srebna, pădurea Papra, leg. Z. Pantzu, V 1914 HP.

Distr. Tulcea: Deltă, pădurea Letea, leg. Z. Pantzu, VI 1911 HP.

Distr. Tighina: pădurea Gârbovăț lângă Tighina, leg. C. C. Georg. IX 1935 HP.

subf. frainettoides Georg. et Cretz.

Distr. Ilfov: păd. Vadul Anei, leg. Georg., VII 1927 HP.; păd. Ciofliceni-Țigănești, leg. M. Petcuț; păd. Brătășanca, leg.

---

[3] Frunzele sunt pe dos alburiu tomentoase. Grecescu aseamănă forma frunzelor cu cea de Qu. Toza Bosc.

M. Petcuţ et P. Cretzoiu, VII 1934; păd. Vărăşti, leg. idem; păd. Valea Roşie, leg. M. Petcuţ et P. Cretz., VI 1938; păd. Ciornuleasa-Jiana, leg. M. Petcuţ et P. Cretz., VI 1936 Herbar ICEF.

Distr. Durostor: Kalipetrovo lângă Silistra, pădure, leg. Z. Pantzu, V 1915 HB.

Distr. Tulcea: Letea, pădure, leg. Pantzu, VI 1927 HB.; Munţii Măcinului, Valea Sulucului, leg. Georg., VII 1927 HP.

f. maxima Georg. et Cretz. in Bul. Grăd. Bot. Cluj. t. XXI (1041) pg. 102.

Distr. Ilfov: Periş, pădure, leg. Grecescu, V 1881 [1]).

Distr. Vlaşca: Giurgiu, păd. Guţu, leg. Georg. et Morariu, VIII 1941 HP.

Distr. Tighina: păd. Gârbovăţ, leg. Georg., IX 1935 HP.

var. virescens C. Koch.

f. normalis Georg. et Cretz.

Distr. Ilfov: Chitila, pădurea Râioasa, leg. I. Morariu, IX 1939 HM.

Distr. Vlaşca: Comana pădure, leg. C. Georg., V 1935 HP.; X -937 HP.

Distr. Tighina: Zloţi, pădure, leg. Georg., IX 1935 HP.

Distr. Lăpuşna: păd. Căpriana, leg. Georg., IX 1935 HP.

Distr. Orheiu: Păd. Teleneşti, leg. Przemeţchi VII, 1937 HP.; păd. Tibirica, leg. Z. Przemeţchi, VII 1937 HP.; Lipnic, pădure, leg. Z. Przemeţchi, 15 VII 1937 HP.

Distr. Vlaşca: Comana, Valea Gurbanului, pădure, leg. Grecescu, VIII 1882 HB.

f. lobulosa Georg. et Cretzoiu.

Distr. Buzău: păd. Frasinul, leg. Georg. et Badea, X 1937 HP.; pădurea Maxemu Buzău, leg. Georg. et Badea, X 1937 HP.

Distr. Prahova: Valea Călugărească, leg. M. Petcuţ et P. Cretz., 1934 Herbar ICEF.

Distr. Ilfov: Băneasa, pădurea Băneasa, leg. I. Mor., IX 1938; Ghergani, pădure, leg. Grecescu, VI 1881 HB.

---

4) Acest exemplar a fost determinat de către Grecescu Qu. malacophylla (Schur. şi în parantez Qu. macrophylla Grecescu, formă considerată de autor ca aparţinând lui Qu. robur L. şi pe care nu a descris-o în nici o publicaţie.

Distr. Tulcea: pădurea Letea (deltă), leg. Z. Pantzu, VII 1920 HB.

Distr. Durostor: Srebna, păd. Papra, leg. Pantzu, V 1914.

Distr. Tighina: Zloți, pădure, leg. Georg., IX 1935 HP.

Distr. Bălți: Pădurea Zăbriciu, leg. Z. Przemețchi, VII 1937 HP.; păd. Petroșani, leg. Z. Przemețchi, VII 1937 HP.; păd. Călinești-Deal, leg. Z. Przemețchi, VII 1935 HP.

Distr. Lăpușna: Păd. Rădeni, leg. C. Georgescu, IX 1935 HP.; păd. Lipnic, leg. Przemețchi, 15 VII 1937 HP.

f. macrophylla Georg. et Morariu. n. form.

Folia majuscula usque ad 25 cm. longa. (fig. 2).

Frunze obovate lungi până la 25 cm și late până la 15 cm. Lobii frunzelor rotunziți sau obtuzi, lați, rar uneori prezintă o ușoară tendință de sublobare sau emarginare; ca lun-

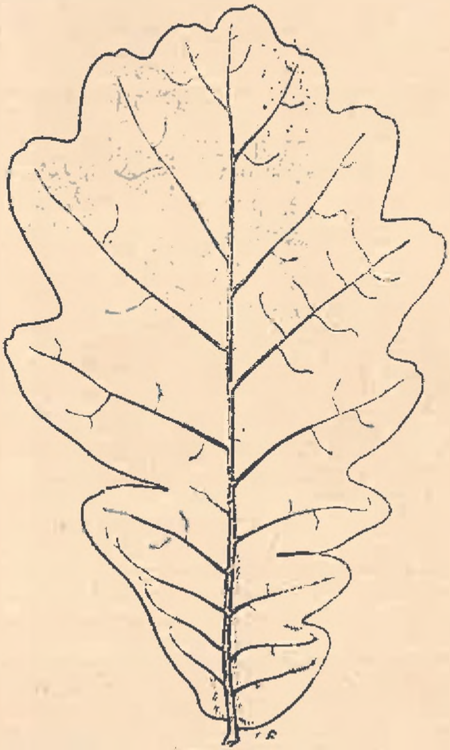

Fig. 2. — **Qu.** pedunculiflora **C. Koch var. virescens C. Koch f. macrophylla Georg. et Mor.**
Tip de frunză din **pădurea Rădeni — Distr. Lăpușna.**

gime și dispoziție pot fi regulați și simetrici, sau neregulați și asimetrici.

Distr. Buzău: pădurea Dumbrava Meteleu lângă Pogoanele, leg. Georg. et Badea, IX 1937 HP.

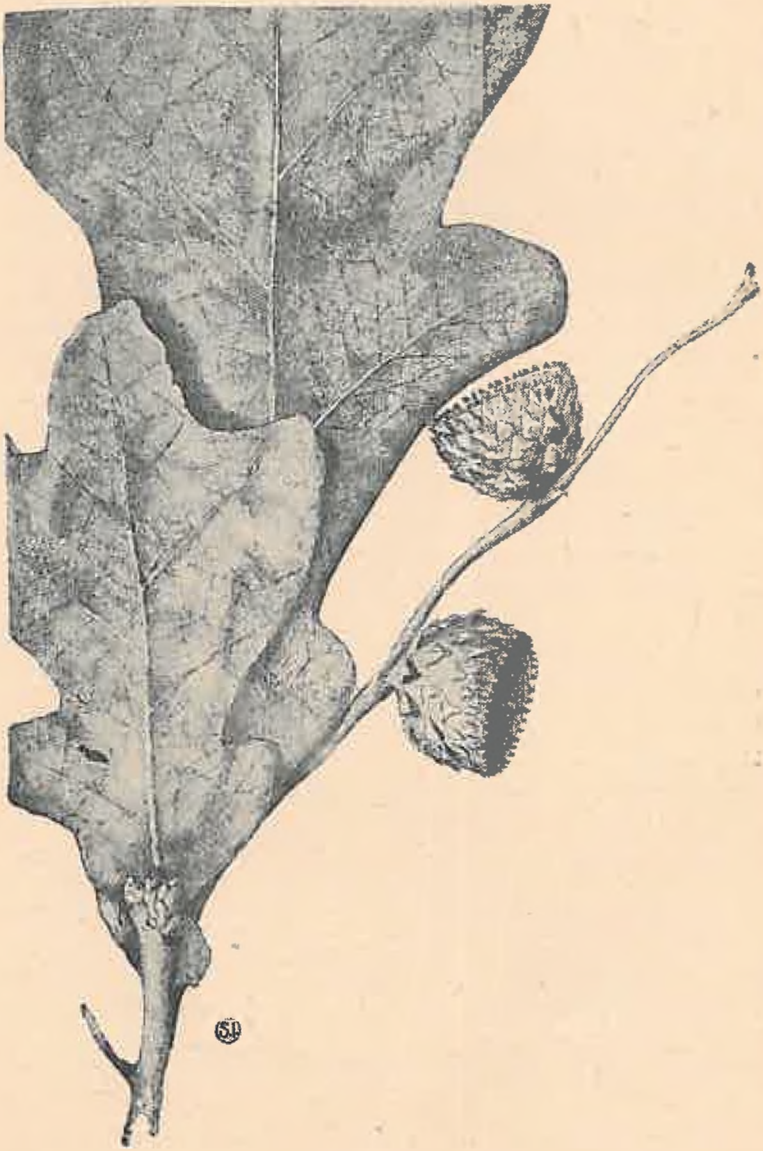

Fig. 3. — Qu. pedunculiflora C. Koch var. squamosa Georg. et Cretz. pădurea Brădeni — Buzău.

Distr. Tighina: Zloţi, pădure, leg. Georg., IX 1935 HP.

Distr. Lăpuşna: Păd. Rădeni lângă Străjeni, leg. C. Georg., IX 1938 HP.; păd. Străjeni, leg. C. Georg., IX 1935 HP.; păd. Isvoare, Ocolul Danul, leg. Przemeţchi, VII 1936 HP.

var. squamosa Georg. et Cretz. n. var.

A var. atrichoclados (Borb. et Bornm.) *et var. virescens C. Koch. Squamis cupulae distinctae, subpatule imbricatis differt.* (fig. 3).

Distr. Buzău: Pădurea Brădeni, leg. Georg. et Bad., IX 1937 HP.

Distr. Bălţi: Pădurea Petroşani, leg. Z. Przemeţchi, VII 1937 HP.

Ca urmare a introducerei noilor forme descrise de noi, în cheia de determinare a formelor de pedunculiflora publicată anterior (op. cit. pg. 36) se va adàuga următoarele:

I. *var. virescens* C. Koch., frunzele pe dos ± glabre.
A. Frunze lungi până la 16 (17) cm.
Lobii simpli întregi *f. normalis* Georg. et Cretz.
Lobii cel puţin în parte sublobaţi *f. lobulosa* Georg. et. Cretz.
B. Frunze mai lungi până la 25 cm lungime *f. macrophylla* Georg. et Morariu
II. *var. squamosa* Georg. et Cretz. Solzii cupulei subpatul imbricaţi şi nu adpres imbricaţi.

Neue Beiträge zur Systematik der Quercus pedunculiflora C. Koch in Rumänien.

Nouvelles contributions à la systhématique de l'espèce Qu. pedunculiflora K. Koch en Roumanie.

Es werden zunächst neue Wuchsorten der verschiedenen Formen der Quercus pedunculiflora im Rumänien angegeben. Dann sind es zwei neue Sippen dieser Art aus Rumänien beschrieben, nähmlich: Qu. pedunculiflora C. Koch var virescens C. Koch f. macrophylla Georg. et Mor. und Qu. pedunculiflora C. Koch var. squamosa Georg. et Cretz.

COMENTARII—INSEMNĂRI

DISPARIŢIA STEJARULUI DIN PARCELA 61 D., DIN OCOLUL SILVIC FRĂTĂUŢII NOUI (BUCOVINA)

de Ing. N. PAŞCOVICI

1. Generalităţi

In ocolul silvic Frătăuţii Noui s'a preconizat de către silvicultorii antecesori un amestec de molid cu stejar, fie în mici grupe, fie intim. Acest soi de cultură s'a practicat în numeroase subparcele ce se aflau pe vremuri (înainte de circa 40—60 ani) în curs de regenerare. Peste tot aproape întâlnim acelaş aspect de nereuşita stejarului de a persista ca element principal de amestec până la vârsta sa de exploatare (140 ani), fiind chiar până la 60 ani înghesuit din lături şi exterminat de molid.

Ocolul silvic Frătăuţii Noui e un ocol de şes, cu tendinţe de trecere spre coline mici, având un sol argilo-nisipos, reavăn până la ud, profund, de culoare cenuşie deschisă, stejarul prezentând o vegetaţie viguroasă acolo unde e pur sau în grupe mari, cu un subetaj de fag şi alte specii proprii climatului local. Totuşi, dacă mai considerăm şi vigoarea de creştere şi de regenerare a bradului, care se află în cuprinsul acestui ocol în optimul său climateric, atunci putem spune că acest ocol prezintă un interesant câmp de studiu asupra creşterii în asociaţie a stejarului, bradului şi fagului, cari toate se'ntâlnesc, fie în mici grupe, sau formând mici pâlcuri pe versanţii vecini. Molidul nu e în staţiunea sa optimă de vegetaţie şi nici nu poate să ocupe suprafeţe întinse, ci a fost introdus aci pe vremuri, probabil pentru a-l studia în amestec cu stejarul.

Molidul introdus într'un mediu atât de prielnic, cum se prezintă cazul în staţiunea acestui ocol, a dat rezultate neaşteptate. In prima tinereţe prezintă o creştere repede, cu lujerii anuali ce trec de 40 cm., iar la vârsta de 40—50 ani. are diametrul terier de 35—40 cm. şi înălţimea de 23—25 m. Astfel că, dacă numai creşterea repede a molidului am considerat-o ca motiv principal, putem afirma că introducerea acestei specii pe cale artificială aici n'a dat greş, întrucât rentabilitatea sa e mare, ne oferă un lemn, deşi cam rar în structură. dar căutat pe piaţă, care devine economic exploatabil chiar la vârsta de 80 ani, fără prejudicii fiziologice. Aşa fiind, aflăm justificată introducerea molidului la ocoalele silvice de şes din Bucovina, pe o scară întinsă, căci satisface cerinţele timpului.

2. Desavantajele amestecului intim şi în mici grupe ale molidului cu stejarul pedunculat.

Dacă încercăm a raporta exigenţele convieţuirii molidului şi ale stejarului la regulele fundamentale de alcătuirea amestecurilor, se evidenţiază următoarele neajunsuri:

Molidul e coborît în mod forţat la şes, într'o staţiune ce corespunde limitei sale inferioare de vegetaţie, având totuşi o creştere viguroasă, după cum am arătat.

Molidul este o specie exclusivistă, care tinde să extermine oricare altă specie de amestec intim, sau în mici grupe;

In cazul de faţă molidul ţine pas aproape egal în privinţa creşterii în înălţime în prima tinereţe cu stejarul pedunculat. In străduinţa sa de a-şi menţine coroana în plin soare, stejarul, prezintă însă o creştere a trunchiului prea sveltă. Aceasta îl face puţin rezistent faţă de chiciură şi zăpezile moi, întrucât îl doboară, îi rupe coroana şi uneori chiar trunchiul.

Stejarul dela vârsta de 20 ani în sus, nu mai e în măsură să ţină pas la creşterea în înălţime cu molidul, este întrecut de acesta, iar la vârsta de 40 ani devine dominat, cu o coroană firavă şi mică, care după câţiva ani prezintă crăci uscate şi arborele cade în lupta pentru existenţă.

Stejarul necesită în prima tinereţe spaţiu mai larg în aer, pentru a-şi forma o coroană simetrică şi plină, ca să poată bine alimenta îndestulător trunchiul, în cât să fie rezistent, cilindric şi dela început cu un diametru corespunzător.

Stejarul crescut din prima tinereţe înghesuit din lături şi cu puţin spaţiu în regiunea coronamentului, va prezenta un trunchiu prea subţire şi o coroană nesimetrică, sărăcăcioasă, care-l duce la peire cu timpul, dominat fiind de molidul copleșitor.

Amestecul de care ne preocupăm, nu amelioreazâ solul forestier, aşa după cum se pretinde la alcătuirea oricărui amestec de durată. Cel mult îl poate degrada și expune la aciditate. Descompunerea foilor de stejar și a acelor de molid se face anevoios, din cauza constituției lor specifice, cât și din cauza solului prea umed, pe cea mai mare parte din suprafața ocupată de aceste specii.

3. Creșterea stejarului în amestec cu molidul până la vârsta de 60 de ani.

In prima tinerețe, până la vârsta de 15 ani, molidul oferă stejarului scut din lături, îl apără de îmburuienire, îi lasă coroana în plin soare, îi menține umiditatea în sol și-l silește să crească repede în înălțime. Stejarul crește astfel repede, fără a se lăți prea mult în crăci laterale, prezintă lujeri anuali puternici, trunchiul drept și promițător.

Dela vârsta de 15 până la 25 ani, molidul caută să se lățească mai mult în laturi, cuprinde și umbrește solul pe un diametru prea mare în defavoarea stejarului, care în acest spațiu de timp își pune toate puterile să iasă cu coronamentul deasupra molidului ce-l înghesue prea mult din lături. Trunchiul său se întinde prea tare; ca urmare, chiciura și zăpada moale îl pot îndoi, iar uneori îl rup fără cruțare.

Dela vârsta de 25 ani lupta pentru existență între aceste două specii e și mai grea. Stejarul își consumă întreaga sa energie de creștere pentru a se înălța deasupra molidului, neglijând astfel formarea trunchiului cu mai multă rezistență, coroana sa nu se poate forma în mod normal și cu toată străduința sa, stejarul până la vârsta de 60 ani abia dacă mai rămâne în puține exemplare din etajul codominanților, cu trunchiul neted însă subțire și pe cale de a fi dominat și exterminat de molid.

La o vârstă mai înaintată se observă după buturugile rămase aderente solului, că stejarul s'a extras aproape în întregime sub formă de produse accidentale, iar molidul încheie masivul pretutindeni, fără ca să avem amestecul proectat de cel puțin 30—40% stejar în etajul superior, până la vârsta de exploatare.

4. Intenţiunea silvicultorului la alcătuirea amestecului de molid cu stejar pedunculat şi rezultatul la care s'a ajuns.

La alcătuirea amestecului arătat, silvicultorul din timpul dominaţiunii austriace a intenţionat să obţine un amestec trecător, unde molidul să formeze lemnul ce urma să se extragă pe cale de rărituri şi extracţiuni de arbori, iar stejarul să ajungă vârsta de exploatare (140 ani). Molidul urma deci să ne dea un lemn de piaţă, cerut la orice timp şi la orice dimensiuni, chiar dela diametrul terier de 7 cm. în sus. Stejarul urma să se cultive ca specie de viitor prin ajutorul molidului.

Cum s'a ajuns la o situaţie inversată, ne-o putem explica numai prin creşterea prea viguroasă a molidului şi poate prin neexecutarea la timp a operaţiunilor culturale, cerute de o bună conducere a amestecului. Nu s'a scos la timpul oportun molidul copleşitor şi s'a lăsat stejarul la discreţia molidului. In viitor vom avea un masiv pur de molid, cu stejar slab, strâmb şi pipernicit în diseminaţie. Exploatabilitatea molidului se va produce mai curând decât în mod normal, din cauza creşterii sale premature şi repede având un lemn rar, moale şi spongios, de o valoare scăzută din punct de vedere tehnologic, totuşi foarte mult cerut pe piaţă.

5. Concluziuni.

Stejarul în amestec cu molidul poate forma numai un amestec trecător, la care urmează să se ţină seamă de pretenţiunile stejarului şi acesta să se îngrijească cu o atenţie deosebită în tot timpul creşterii sale în înălţime (până la 60 ani).

In timpul operaţiunilor culturale, pe măsură ce se extrage molidul, golurile mici, ce se ivesc urmează a se completa cât mai curând cu însămânţări de fag, care să protejeze solul şi să-i ofere o pătură moartă abundentă, cât şi o umbrire continuă a trunchiurilor de stejar.

Trecerea dela un seminţiş de stejar şi molid la un masiv pur de molid, la aproximativ 60 ani, cum se prezintă în cazul de faţă, e rentabilă, totuşi nu corespunde unei silviculturi raţionale, care tinde a spori aria stejarului chiar cu însemnate sacrificii.

Molidul introdus la şes, în Nordul Moldovii, prezintă creşteri repezi, volume însemnate la o vârstă prematură, poate servi bine ca lemn de construcţie şi cherestea, e neîntrecut ca lemn de celuloză, totuși nu se recomandă să ocupe în largă măsură aria stejarului, căci acesta s'ar face în dauna economiei generale a Țării. Pentru lemn de celuloză corespunde mai bine plopul de Canada, care își are o arie destul de largă în lunca râurilor noastre, cruțând astfel suprafețele destinate stejarului.

Amestecul de molid cu stejar nu se poate considera o greșală în silvicultură, ci o lecție de teren, unde putem ușor desprinde învățămintele cele mai de seamă referitor la necesitățile ambelor specii în cursul creșterii și desvoltării lor. Să fim recunoscători înaintașilor noștri silvicultori, cari au știut să producă asemenea exemple folositoare pe terenul practic.

Das Verschwinden der Eiche in der Abteilung 61 d., Forstrevier Frătăuții Noui.

Le disparition du chêne dans la parcelle 61 d. du cantonnement forestier Frătăuții-Noui.

En Bucovine (la region la plus septentrionale de Roumanie), qui dans sa partie orientale offre un relief plane à transition vers de petites collines, ceux sont le chêne pédonculé, le sapin et le hêtre qui sont les éspèces dominantes des forêts. L'épicéa y fait défaut.

Toutefois, pour des considérations culturales, il y a 40—60 ans, les anciens forestiers ont tâché d'associer l'épicea au chêne. Jusqu'à l'âge d'exploitabilité du chêne, l'épicéa devait être extraite par voie d'eclaircies. En réalité, l'epicéa montrant une tres grande viguer de croissance, jusqu'à l'âge de 60 ans, a presque éliminé le chêne.

Dans le présent article, l'auteur montre les conditions de la station et puis examine, en comparant les exigences des deux éspèces, la cause de la disparition du chêne.

VALORIFICAREA LEMNULUI DE CARPIN IN TRANSNISTRIA

de Inginer V. LISIEVICI

Lemnul de carpin cu calitățile lui tehnologice bine cunoscute, și-a găsit în Transnistria o întrebuințare puțin cunoscută la noi. Răspândit în această regiune în cantități apreciabile (30%) a fost destul de rar întrebuințat ca lemn de foc, întrucât grosul consumatorilor — populația rurală — folosea în fosta

U. R. S. S., ca atare numai sortimentele mărunte — crăci și diverse deșeuri — iar orașele și în special armata, precum și diverse industrii au folosit combustibil concentrat — cărbuni sau alți carburanți. Trebuind însă să se pună în valoare suprafețele mari de păduri de carpin, atât din Transnistria, cât și din o parte din cele din Podolia de Sud Est și în timpul marilor dumpinguri, s'a găsit soluția de a se întrebuința lemnul de carpin în producția sculelor din industria textilă, înlocuind metalul din unele piese cu lemn de carpin și anume suveicile și bielele cari le acționează. Pentru mărirea durabilității, ele au fost prevăzute cu armătură de metal ușor.

Primele încercări dovedind posibilități de completă adaptare, s'a pornit fabricația în massă a acestor unelte.

In acest scop, în masivele mai întinse de carpin din județele Balta, Iampol și Tulcin s'au instalat mici fabrici demontabile, prevăzute cu 3—4 ferăstrae circulare și mai rar cu câte un gater. Aceste fabrici au prelucrat aproape întrega producție anuală normală în lemn de carpin a pădurilor. Din cca. 50.000 m^3 carpin 40.000 mc se transformau în scule, iar cca. 10.000 mc în deșeuri în brichete pentru automobilele acționate cu gaze de lemn.

Intrucât avem astăzi și în Țară mai multe mașini-unelte de textile de tipul acelora întrebuințate în U. R. S. S., dăm mai jos condițiunile tehnice pentru lemnul brut și prelucrat admise de U. R. S. S. și reproduse după „instrucțiunile de serviciu ruse și standardt-ul lor din 1940".

I. Condiționarea trunchiurilor de carpin pentru uneltele din industria textilă.

Dimensiuni. Se fasonează în lungime dela 2 m în sus și din 10 în 10 cm, și cu grosimi dela 13 cm în sus (la capătul subțire).

Obs. Se tolerează și trunchiuri dela 0,50 m lung. și 0,13 m grosime cu sporuri din 10 în 10 cm la lungimi; acești trunchi însă pot reprezenta numai maximum 10% din cantitatea totală de prelucrat. Aceste scurtături trebue să corespundă calității 1-a și 2-a a lemnului.

Sporuri de lungimi. Trunchiurile trebue să aibă sporuri de lungime de 5 cm cu toleranță de 2 cm.

Calitatea. Trunchiurile de carpin se împart în 3 categorii de calitate și trebue să corespundă următoarelor condițiuni:

Nr. cor.	Denumirea defectelor	Toleranţe		
		Calitatea I	Calitatea II	Calitatea III
1	Putregai	a) Putrezirea alburnului se admite în trunchiuri dela 20 cm diam. şi adâncime maximă.		
		0,05	0,1	0,1
		b) Putregai de inimă se tolerează la capete pe maximum.		
		0,15	0,25	0,35
		din diametrul unui cap. Toate celelalte putregaiuri nu se admit.		
2	Alburn dublu (caneluri)	Nu se admite.	Se admit pentru lăţimea inelului de maximum 1 cm dela suprafaţa alburnului.	Se admit.
3	Inima dublă (concrescenţă)	Se admite cu distanţe de maximum 0,2 din diametrul tăeturii.	Se admite.	
4	Fibra toarsă	Nu se admite.		
		Se admite deviaţia fibrei pe 1 metru curent până la		
			3 cm	6 cm
5	Roşeaţă, inima falsă şi negreaţa tare	Se admite contaminarea la capete până la		
			0,55	0,25
		din diametru tăeturii la capete		
6	Strâmbături	a) Se admite într'o singură parte cu săgeata din lung. de maximum		
		1,5%	3%	5%
		b) Se admite în mai multe părţi cu săgeata din lungime de maximum		
		0,5%	1,5%	2,5%
7	Crăpături interioare radiale	Se admit crăpături simple ce se pot aşeza în tăetura cu grosime până la:		Se admit toate formele.
		60 mm	100 mm	

Nr. cor.	Denumirea defectelor	Toleranțe		
		Calitatea I	Calitatea II	Calitatea III
8	Crăpături de ger	Se admite, dacă este situată într'un singur plan.	Se admite crăpătura într'o singură jumătate a trunchiului limitată de planul longitudinal.	Se admite.
9	Crăpături inelare	Se admit până la: 0,2	0,3	
10	Concreșterea		Nu se admite.	
11	Rănile (bouri)	Se admit în jumătatea inferioară a trunchiului: 5 cm iar în partea superioară cu adâncime de cel mult: 3 cm	8 cm 5 cm	Se admit.
12	Cancer	Nu se admite.		Se admite pentru o jumătate de trunchi limitat în planul longitudinal.
13	Canelura	Se admite cu adâncimea de maximum 0,15	0,25	Se admite.
14	Crăpături solare	Se admit în planuri lateral pentru maximum de: 0,1 din diametrul cap. gros.	0,15	0,20 Diam. cap. gros într'un singur plan fără restricții.
15	Culoarea albastră	Se admite cu adâncime la diam. dela 20 cm.: 2 cm	3 cm	Se admite.
16	Nodurile (cepurile) sănătoase	Acelea până la 10 mm se neglijează, iar acelea dela 10 până la 200 mm se admit în cantitate de: 1 buc.	3 buc.	Se admit până la 40 mm răspândite uniform într'o jumătate à trunchiului.
17	Noduri putrede (tabacic)	Nu se admit.	Se admit în trunchi de 20 cm cu dimensiunea: 35 mm în cantitate până la: 1 buc. pe 2 m curenți	40 mm 5 buc. pe 1 m curent
18	Cariile	Nu se admit		Se admit.

Prelucrarea. Trunchiurile trebue curățate de crăci la suprafața coajei fără a vătăma suberul. Capetele trebue tăiate cu ferestrăul, tăetura capătului subțire urmând să fie perpendiculară pe axa trunchiului.

Crestătura de doborîre și teșiturile, se admit în adâncime până la 0,05 din grosimea trunchiului. Trunchiurile nu se cojesc.

Recepția. Pentru determinarea dimensiunilor și a calităților se verifică fiecare trunchi. Măsurarea grosimei se face fără coajă la capătul superior după diametrul mediu ($\frac{D+d}{2}$) în centimetri întregi. Luarea diametrelor se face cu clupa sau cu metru. Măsurarea adâncimei crăpăturilor se face, — pe suprafața laterală a trunchiului la distanța de la capăt egală cu cel puțin mărimea diametrului capătului respectiv, — cu placa metalică de grosime până la 0,5 mm și lățime până la 1,5 cm; pentru determinarea adâncimei crăpăturilor se fac cel puțin 3 măsurători și apoi se face media.

Volumul se socotește: în m³ după O S T 4552, dar cu considerarea lungimilor admise prin standardul de față.

La cubare, câtimile de cel puțin 0,1 m precum și supralungimile, nu se iau în considerare.

II. Piesele semifabricate pentru cursoare („pogonealki") și detalii pentru mașini de țesut.

Definiție. Semifabricatele din lemn pentru cursoare și detalii pentru mașini de țesut, sunt bucăți cuneiforme, tăiate cu ferestrăul din lemnul esențelor tari, corespunzătoare standardelor de mai jos.

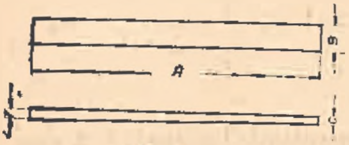

fig 1

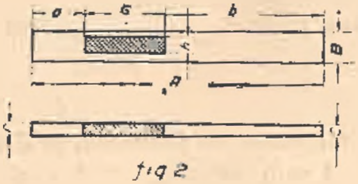

fig 2

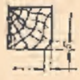

fig 3

Regiunea în care se tolerează nodurile.

Clasificarea. Semifabricatele, în raport cu dimensiunile cursorilor și a detaliilor pentru cari sunt destinate, se divid în 7 categorii:

Condițiuni technice.

a) esența- specia. Se confecționează din lemn de carpin, arțar și salcâm.

Obs. Pentru detalii se admite și lemnul de stejar.

b) dimensiuni în mm.

Categ. (Nr.)	Categoria	(A) Lungimea	(B) Lățimea	(C) Grosimea la capătul superior	Grosimea la capătul subțire
1	Pentru cursoare fixe economice — la mașini mecanice de țesut de tipul Platt Md. OST 4576	840	55	11	24
2	Pentru cursoare obișnuite — idem Md. OST 2623	840	55	8	24
3	Pentru cursoare de celelalte tipuri	980	75	13	26
4	Idem	1050	75	14	32
5	Pentru cursoare la automate rusești „Nortrop“ lățime 4/4" 5/4" OST 3563	900	45	17	26
6	Pentru detalii la mașini mecanice de țesut lățime 32" și 40" de tipul Platt — OST 3654 . .	800	73	25	25
7	Pentru detalii de celelalte tipuri	1000	95	35	35

c) Toleranțe. Se tolerează la dimensiuni: lungimi ± 5 mm, lățimi ± 2 mm, grosimi ± 5 mm.

Obs. Dimensiunile semifabricatelor se stabilesc pentru piesele uscate la aer ((sub 20% umiditate în raport cu starea absolută de uscare). Materialul mai umed să aibă adăogiri respective pentru uscare.

2. — Calitatea.

Lemnul pentru semifabricate trebue să fie sănătos. Se admit însă următoarele toleranțe:

	Denumirea defectelor	Normele toleranțelor admise
1	Fibra torsă	Se admit, dacă fibrele pornite din mijlocul unei din secțiuni nu întretae partea laterală a piesei.
2	Nodurile sănătoase complect concrescute	Se admit în dimensiuni până la 10 mm în cantitate până la 3 bucăți la piese de categoria Nr. 1—5 cu condiția ca să fie situate la minimum 130 mm dela capătul gros (A) al piesei și 400 mm de capătul subțire (C), iar pentru piesele dela punctul Nr. 6 și 7 — minimum 150 mm dela capătul gros (S) și 300 mm de la capătul subțire. A se vedea figura 2.
3	Crăpături	Se admit la capete; adâncime maximă de 10 mm.
4	Colorația	Se admite schimbarea culorii lemnului în forma de pete separate, excluzându-se acelea provenite din putrezire, ce se pot îndepărta în strujituri de 0,5 mm.

d) Prelucrarea

Ca regulă, în piesele semifabricate, inelele trebue să fie paralele cu partea îngustă a piesei (debitarea radială). Se admite de asemenea și debitarea tangențială cu distribuția inelelor perpendicular pe partea îngustă; aceasta însă în cantitate de maximum 40% din volumul total.

Nu se admit caneluri de inimă.

Rupturile muchiilor se admit pe una din ambele laturi ale pieselor; cu adâncimea maximă de 5 mm și fără restricții pentru lungimea ei (vezi fig. 3).

Capetele pieselor trebue debitate perpendicular pe axă.

e) Umiditatea

La predare nu poate fi mai mare de 25%. Umiditatea se determină după formula $\frac{A-B}{B}100$, în care A=greutatea lemnului din piesă, B = greutatea aceleiaşi piese uscată artificial la temperatura de 100—105° C. până la greutatea constantă.

Regulile recepţiei

Piesele semifabricate pentru cursoare şi detalii trebue sortate pe categorii separate.

2. Recepţia pieselor se face pe locuri unde au fost debitate sau pe rampele de încărcare, verificându-se calitativ toate piesele, iar pentru exactitatea dimensiunilor se verifică 10% din cantitatea de recepţionat.

3. In cazul când se găsesc mai mult de 5% de piese cari nu corespund standardului, se resortează toată partida de recepţionat.

4. Piesele se numără bucată cu bucată, iar volumul se socoteşte în m^3.

5. Expedierea pieselor se face în vagoane acoperite, în care piesele se încarcă pe dimensiuni, fără balotare.

Die Auswertung des Heinbuchenholzes in Transnistrien.

La mise en valeur du bois de charme en Transnistrie.

Le pays situé entre les fleuves Dniestre et Bug, dénommé Transnistrie, a une étendue forestière de 200.000 ha, les forêts étant constituées par le chêne pendonculé, le chêne rouvre, le charme, le frêne, le peuplier, le bouleau et l'auine. En ordre d'importance le charme se place comme la deuxième espèce (avec 53.000 ha) après le chêne qui occupe 116.000 ha.

Dans ce pays peu boisé, le bois de charme de certaines dimensions, n'est pas utilisé comme bois de chauffage. Il est employé pour le confectionnement des outils de l'industrie textile en remplaçant quelques pièces métaliques et surtout les navettes et les bielles qui les mettent en action.

L'auteur du présent article montre les conditions techniques qui doivent accomplir le bois de charme pour pouvoir être employer comme bois à outils.

DE CE SE ÎNMULŢESC DELICTELE SILVICE

de Ing. G. OPRIŞAN (VĂRATIC)

In ultimul timp delictele pentru tăieri de arbori se practică pe o scară întinsă, în toate pădurile, cu toate că de către agenţii silvici se dresează acte la timp şi urmăririle pentru încasarea valorii materialelor, despăgubirilor şi amenzilor se fac aproape regulat.

Cercetând cauza acestor delicte, într'o proporţie cu adevărat alarmantă, am găsit-o în deprecierea valutei, datorită conjucturei actuale, care a determinat scăderea simţitoare a monedei, pe când tariful de condamnare din codul silvic, a rămas constant, de la 17 Iunie 1923, când pentru aceleaşi considerente acest tarif s'a mărit de 10 ori.

Citām în tabloul de mai jos, câteva exemple luate la întâmplare unde cifrele sunt edificatoare în această privinţă:

Nr. curent	Esenţa	Cl comferenţa	Diam. coresp. circumf.	Lung. medie a arborelui	Volumul arborelui tăiat în delict		Pierderi	Lemn de foc steri	Grămezi crăci	Volumul rămas a lemnului de lucru		Valoarea după tariful cod. lui silvic	Valoarea medie actuală de vânzare		Cât pierde statul la fiecare arbore	Observaţiuni
													Unitar	Total		
		dm.	cm.	m.	m³	dm³		30%	20%	m³	dm³	Lei	Lei	Lei	Lei	
1	Brad	15	46	25	2	057	—	—	—	1	543	370	500	771	401	Diametrele s'au secolit fără coajă.
2	„	16	50	25	2	471	25	—	—	1	853	420	500	926	506	
3	„	23	70	30	5	115	—	—	—	3	836	880	500	1918	1036	
4	„	25	76	32	6	300	—	—	—	4	725	1040	500	2362	1322	
5	Stejar	15	46	23	2	125	—	—	—			—	—			
							—	1	—	—	—	—	250			
							—	—	—	1	062	370	2000	2374	2004	
6	„	16	50	24	2	606	—	—	—	—	—	—	—			
							—	1	—	—	—	—	250			
							5	—	—	1	303	420	2000	2856	2430	
7	„	23	70	26	5	543	—	—	0,5	—	—	—	100			
							—	3	—	—	—		250			
							—	—	—	2	771	880	2000	6342	5462	
8	„	25	76	27	6	737	—	—	0,5	—	—	—	100			
							—	3,5	—	—	—	—	250			
							—	—	—	3	368	1040	2000	7626	6616	

Din acest tablou se constată că cine fură din pădure, plăteşte mai puţin pentru valoarea materialului — în cazul când este condamnat — decât dacă ar cumpăra, cu diferenţe apreciabile în paguba statului şi anume:

După exemplul de la Nr. crt. 1, cine fură un brad de 15 dm în circonferenţă, plăteşte mai puţin — dacă bine înţeles este prins şi condamnat cu . . . . 401 lei
Idem la Nr. crt. 2 . . . . 506 „
Idem la Nr. crt. 3 . . . . 1.036 „
Idem la Nr. crt. 4 . . . . 1.322 „

Pentru stejar pierderile pentru stat sunt cu adevărat alarmante, variind dela 2.004 lei până la 6.616 lei, numai pentru un singur stejar! (Nr. crt. 5—8).

Tot din acest tablou se constată că pierderile pentru stat se majorează proporţional cu creşterea diametrelor.

Dacă la cele de mai sus luăm în consideraţie faptul, că deliquenţii fură întotdeauna material de calitatea cea mai bună, pierderile sunt şi mai mari.

Cum valoarea despăgubirilor şi amenzilor sunt lăsate la aprecierea instanţelor judecătoreşti, statul rămâne în majoritatea cazurilor, cu valoarea materialelor din tariful C. S. care, după cum rezultă din tabloul de mai sus, este mai mică decât valoarea reală, cu sume ce variază — după esenţe şi grosimi — de la 401 (patru sute unu) lei până la 6616 (şase mii şase sute şasesprezece) lei de fiecare arbore furat.

Cu această ocazie remarcăm că prin Legea Nr. 376, pentru majorarea amenzilor judecătoreşti, publicată în Monitorul Oficial Nr. 139 din 18 Iunie 1943 — F. of. Nr. 13 pag. 458 — s'au mărit de 5 ori quantumul minimului şi maximului amenzilor prevăzute în codurile şi legile în vigoare la 1 Septembrie 1939, prin care lege se interzice tot odată, reducerea amenzilor sub 250 lei, ceiace va avea drept rezultat, aşezarea amenzilor la limita inferioară, pentru toate procesele, ce vor inspira judecătorilor, motive pentru circumstanţe atenuante şi cazuri de acestea vor fi foarte numeroase, mai ales acum, când cei ce se reîntorc din concentrare consideră pădurea ca un bun al lor.

In concluzie, deliquenţii, cu actualul tarif din C. S., nu mai au nici un interes să mai cumpere materiale lemnoase, întrucât în cazul când este prins şi condamnat, plăteşte valoarea materialului din tarif şi o amendă de circa 250 lei, după care, rămâne cu un câştig, rezultat din diferenţa de valoare, care variază dela

400 lei la 6.616 lei, pentru fiecare arbore furat și aceasta, în cazul cel mai rău pentru deliquent, când a avut ghinionul să fie prins.

Cum însă, mai ales în situația excepțională de astăzi, când personalul este descomplectat, deliquentul fură de multe ori până este prins, revine, pentru acesta, un preț derizoriu, valoarea rezultată din condamnarea instanțelor judecătorești, repartizată la toate delictele pentru care n'a fost prins.

Față cu această situație, se impune a se majora de urgență actualul tarif din C. S., în raport cu valuta de astăzi, apreciind la o majorare de 10 ori, adică valoarea materialelor despăgubirilor și amenzilor din tariful în vigoare, să fie mărite de 20 ori (de 10 ori în 1923 și de 10 ori astăzi).

Warum vermehren sich die Forstfrevel?

Pourquoi augmente le nombre des délits forestiers?

C'est parceque d'après les lois en vigueur, les amendes et les dommages-intérêts prévus dans les tarifs fixes par la loi et acordés par la justice sont beaucoup plus petits que la valeur du bois elle même.

L'auteur du présent article propose d'augmenter au double le chiffre des dommages-intérêts prévus dans les lois forestières roumaines.

Pentru completarea unor colecțiuni, Societatea „Progresul Silvic“ are nevoie de caiete disparate din Revista Pădurilor. Cei ce au astfel de exemplare sunt rugați să le trimită la Societate.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

ASUPRA OCROTIRII ŞI VALORIFICĂRII ÎN REGIE A VÂNATULUI

de Ing. silv. VASILE COTTA

De câţiva ani încoace, în presa noastră cinegetică şi în scriptele de administraţie apare un termen, care pentru mulţi este nou, dacă nu chiar nelămurit: *regia proprie la vânat sau ocrotirea şi valorificarea în regie a vânatului*. Această nouă noţiune interesează atât pe proprietarul unui fond de vânat, cât şi pe arendaş. Drept dovadă ne pot servi discuţiunile care au avut loc adeseori în revistele noastre de specialitate, în jurul acestui subiect. Dacă la aceasta mai adăugăm faptul că ne găsim în preajma modificării legii noastre de vânătoare şi în pragul acestui eveniment este necesar să fie desbătute toate laturile economiei noastre vânătoreşti, — vom recunoaşte că este bine să rezervăm câteva pagini şi acestei chestiuni. Ne propunem deci, să arătăm cum este privită regia proprie in materie de vânătoare, în acele cercuri vânătoreşti dela noi din ţară, care sunt pe cale sau au şi trecut la realizări de acest gen.

In alte două ramuri de cultură ale solului: silvicultura şi agricultura, formele de valorificare cele mai obişnuite sunt arendarea (antrepriza) şi regia. O pădure poate fi vândută spre exploatare în schimbul unui preţ pe suprafaţă sau pe volum; o moşie agricolă poate fi dată în arendă. Dar atât în silvicultură cât şi în agricultură, proprietarul poate renunţa la această formă comodă, cu venit sigur dar mai mic, şi în schimb să aleagă forma regiei proprii, care dacă necesită mai multă muncă şi nu te fereşte de riscuri, — în schimb, în majoritatea cazurilor, îţi asigură un venit superior, prin faptul că beneficiul cuvenit antreprenorului îţi rămâne. Arendarea este o formă extensivă, la dispoziţia oricui; regia însă este o formă intensivă, pentru a cărei introducere se cer anumite cunoștințe în specialitatea respectivă. Vedem dar, că fiecare din aceste forme își are avantajele și desavantajele ei.

Referindu-ne acum la vânat, constatăm că terenurile comunelor, composesoratelor, obștiilor de moșneni, precum și terenurile compuse (comune) sunt valorificate azi exclusiv în arendare; pădurile Statului la fel, cu excepția câtorva terenuri, care pot fi numărate pe degete. Doar câțiva proprietari particulari au înțeles să-și rezerve pentru ei vânatul de pe proprietatea lor. Dar și aceasta este mai mult o rezervare pentru nevoile proprii decât o valorificare în regie, așa cum o vom defini noi mai la vale. După câte știm, numai Fondul Bisericesc din Bucovina și — în ultimul timp — Casa Pădurilor Statului au introdus o gospodărie vânătorească în regie propriu zisă. In ce constă regia proprie în materie de vânat? Proprietarul fondului ocrotește vânatul pe cheltuiala sa, cu personalul său și sub îndrumarea și controlul său; după ce s'a ajuns la un contingent suficient de mare, valorifică acest vânat în regie, permițând împușcarea în schimbul unei sume de bani, — sumă care variază dela o specie de vânat la alta, și pe care vânătorul — invitat — o plătește integral numai în cazul când vânătoarea a reușit. Altfel taxa se rezumă la o mică sumă „pentru intrarea pe teren".

Să vedem care sunt avantajele acestui sistem de valorificare, pentru proprietarul fondului și pentru vânătorul — client.

Proprietarul unui teren, de ex. o pădure, își poate întrebuința mai bine personalul de pază, deoarece aceiași angajați păzesc atât pădurea, cât și vânatul; nu același lucru se poate spune despre cazul arendării, când aproape în regulă generală, arendașul își angajează alt personal, care se suprapune celuia al proprietarului. In acest din urmă caz avem de a face cu un spor de cheltuială. La fel se petrec lucrurile când este vorba de amenajarea terenului: cabane, cărări de vânătoare, drumuri de acces etc.. pe care proprietarul le poate plasa astfel încât cu aceeași cheltuială să servească ambele interese pe când arendașul ori nu le poate face deloc, ori grevează exclusiv contul vânătoare. In ambele cazuri, rezultatul final este o creștere a prețului de cost, deci sau o sporire a cheltuielilor de vânătoare, sau — în cazul unei cheltuieli totale fixe — o reducere a arenzii pe care o primește proprietarul de pământ. Dar avantagiile sunt și mai mari pentru vânătorul — client. Știm că, în general, societăţile de vânătoare posedă terenuri de câmpie sau de dealuri. Rareori de îşi extind activitatea şi la terenuri de munte. Societăţile activează acolo unde avem vânat mic numeros (deal şi câmpie) şi unde este posibilă aplicarea unor metode de vânătoare în grup (asociaţie); la munte însă, unde în regulă generală se aplică metode individuale, în special paza şi dibuitul şi unde condiţiunile pentru practicarea vânătoarei sunt mai numeroase şi mai grele (arme ghintuite, echipament mai complet, eforturi fizice mai mari şi cheltuieli mai importante), societăţile activează puţin, motiv pentru care terenurile de acest gen sunt luate în arendă sau de particulari, sau se formează asociaţii vremelnice de vânătoare, compuse din câţiva membrii. Iată prin urmare, cum numărul vânătorilor care vânează la munte şi care pot suporta cheltuielile amenajării unui astfel de teren este redus. Aci poate interveni gospodăria în regie înlesnind practicarea vânătoarei şi celor cu venituri mai modeste, prin faptul că li se pune la dispoziţie un teren bine amenajat, în schimbul unei taxe care, în orice caz, este mult inferioară aceleia pe care ar trebui să o suporte dacă ar avea teren propriu. Vânătorului cu mijloace materiale modeste, îi este accesibilă vânătoarea în acest fel la un căprior, un cocoş de munte, poate un cerb sau o capră neagră. Şi fiindcă pescuitul în apele de munte este o îndeletnicire în strânsă legătură cu vânătoarea, trebue să evidenţiem folosul mare pe care un fond de pescuit îndeosebi din apropierea unei staţiuni climaterice sau balneare l-ar aduce colectivităţii pescăreşti, dând posibilitatea mai multor pescari sportivi, ca în schimbul unei modeste sume să se distreze, în loc ca întregul fond să fie arendat unei singure persoane. Fondurile de pescuit conţinând salmonizi se pretează şi mai mult la exploatarea în regie decât fondurile de vânătoare. Terenurile gospodărite în regie mai au darul de a veni în ajutorul acelora care se străduiesc să soluţioneze prea spinoasa problemă a arendării fondurilor de vânătoare. Ştim cât se leagă de un teren arendaşul care timp de 5—10 ani, poate şi mai mult, a zidit în acest teren, nu numai bani şi sudoare, ci a închis într'însul şi o parte din inima sa. Nu se poate deci împăca uşor acest arendaş cu gândul de a se despărţi de cuibul său de linişte, de aceea se sbate să-l menţie. Contra tendinţei de prelungire la infinit a vechilor contracte, se ridică însă, tot mai hotărît, vânătorii din generaţiile noui (noui nu ca vârstă, ci ca vechime în vânătoare) care au şi ei dreptul la viaţă, de aceea se opun prelungirii contractelor şi solicită arendarea prin licitaţie, spre a se putea împărtăşi şi ei de terenuri mai bune. Fapt este că numărul vânătorilor creşte şi acest lucru va duce, inevitabil, la o reducere a suprafeţei care poate fi arendată de o singură persoană. Conflictul acesta de interese va dura multă vreme şi va cauza multă bătaie de cap oficialităţii noastre vânătoreşti, fără să poată împăca toate interesele. Terenurile valorificate în regie pot contribui în bună măsură la soluţionarea acestui conflict prin faptul că în afară de arendare, vânătorul găseşte încă o cale de a practica vânătoarea: apelând la terenurile — regie — fapt care pe mulţi îi va face să renunţe la goana după terenuri. Pe lângă acest avantaj, terenurile gospodărite în regie, care — după cum vom vedea în cele ce urmează, nu vor putea fi conduse decât de Stat sau de instituţii care urmăresc satisfacerea intereselor generale, — vor fi tot atâtea centre de gospodărie model, de unde se va putea obţine material de colonizare şi unde viitorii paznici de vânătoare vor putea fi instruiţi în mod practic. Dacă la toate aceste avantaje mai adăugăm pe acela că terenurile de regie urmau să ia fiinţă acolo unde există păduri nearendate, sau acolo unde se putea ajunge la un acord cu arendaşul pentru cedarea terenului în total sau în parte, — vedem că înfiinţarea acestor fel de terenuri prezintă numai avantaje şi nu aduce nimănui nici un prejudiciu. De aceea, este de neînţeles opoziţia pe care unele persoane au făcut-o atunci când, în anul trecut, Casa Pădurilor a solicitat primele terenuri în acest scop. O instituţie de Stat vrea să lucreze în favorul colectivităţii, făcând sacrificii materiale importante; nu cere nici bani, nici personal de specialitate, nici îndrumări de ordin tehnic; nu cere decât un singur lucru: să i se dea terenuri. Şi totuşi s'au găsit unele persoane din Consiliul Superior al Vânătoarei care să se opună categoric acestei acţiuni. Explicaţia acestei porniri potrivnice regiei ar putea fi găsită în teama de a nu se generaliza regia în detrimentul sistemului arendării. Teama este cu totul nejustificată. Cine a administrat — bine — un teren de vânătoare, lucrând intensiv în direcţiunea ocrotirii şi amenajării, ştie ce sacrificii materiale importatnte se cer aci cât de greu este să găseşti personalul priceput şi conştiincios şi câtă cheltuială de energie se cere din partea conducătorului. Faţă de împrejurările actuale dela noi, este limpede pentru ori şi cine că va trece încă multă vreme până când 10—15% din terenurile de munte vor putea fi conduse bine în regie. Să mai examinăm o temă, de altă natură și anume aceea că terenurile de regie ar putea fi puse, pentru vânătoare, la dispoziția numai a câtorva vânători, din anumite profesiuni, limitând deci accesul marei masse de vânători. Cine știe ce înseamnează legea pentru apărarea patrimoniului public, își dă seama că un teren creeat și întreținut cu banul public, nu poate fi exploatat după bunul plac al funcționarului respectiv, ci trebue să existe norme precise de administrare, conforme cu interesul general care a stat la baza unei astfel de înjghebări vânătorești. Alarma este deci, și din acest punct de vedere, cu totul nejustificată.

Care ar putea fi administrațiile ce ar putea să înființeze și să administreze terenuri de vânătoare în regie, deoarece am văzut că acest lucru nu este așa de simplu cum se pare, ci reclamă sacrificii bănești și cunoștințe de specialitate? Dela început trebue să excludem persoanele particulare, care nu sunt obligate să facă sacrificii în favorul colectivității vânătorești. Știm că există și arendași idealiști, dar în calculele noastre nu putem pune temei pe câteva persoane, care constituesc o excepție și nu o regulă. Către Direcțiunea Economiei Vânatului ar trebui să se îndrepte, în primul rând, gândul nostru. Pentru a putea răspunde acestei însărcinări însă ar trebui să-și creeze un corp de funcționari și să găsească mijloacele materiale pentru acoperirea cheltuelilor. Cunoaștem actualelor izvoare de venituri ale D. E. V. și știm câte sforțări trebuesc depuse pentru ca din „Fondul cu afectațiune specială" și din „Fondul U. G. V. R." să se acopere toate capitolele de cheltuieli pe care le are această instituție. Nu vedem de unde ar mai putea obține noui fonduri bănești. Așa dar, deși oficialitatea noastră vânătorească, în mod firesc, ar trebui să fie cea dintâiu care să-și ia o astfel de sarcină de interes general, totuși până când nu are mijloacele materiale necesare, va trebui să se rezume la încurajarea instituțiunilor care ar manifesta interes pentru acest fel de lucrări. Cu mai mulți sorți de izbândă poate activa în acest domeniu Casa Pădurilor Statului. Faptul că are personal care nu trebue decât îndrumat pe această cale, că posedă și mijloacele materiale trebuincioase și în fine, că în ce privește căile de comunicație, cabanele și potecile de vânătoare, este în măsură să armonizeze interesele pădurei cu ale vânătoarei, face din CAPS organismul cel mai solid azi, pentru a înființa și conduce terenuri de vânătoare model. De altfel, acțiunea sa a și început şi peste câţiva ani se vor vedea rezultatele. Dintre instituţiunile cu caracter nepieritor amintim: Fondul Grăniceresc dela Năsăud, Comunitatea de avere dela Caransebeş, Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti şi Sf. Spiridon din Iaşi, care prin organizarea lor asemănătoare cu a instituţiunilor de Stat, ar putea înfiinţa terenuri model.

In mod calculat am lăsat la urmă Administraţia Fondului Bisericesc din Bucovina, care ne oferă nu numai un exemplu de admirabilă gospodărie forestieră, ci şi una care a înfăptuit de mult ceeace noi numim teren de vânătoare exploatat în regie. Incă în anul 1936, Administraţia Fondului îşi întocmeşte un „regulament pentru administrarea şi exploatarea vânatului din pădurile Fondului Bisericesc Ort. Rom. al Bucovinei". După ce în partea I fixează atribuţiunile serviciului central, trece în partea II la stabilirea atribuţiunilor organelor exterioare, şi în primul rând ale şefului de Ocol, apoi ale personalului de teren. In fine, partea III cuprinde dispoziţiuni referitoare la exercitarea vânătoarei, din care nu lipseşte tariful pentru diferitele specii de vânat mare. Toate normele sunt cuprinse în cele 16 articole ale regulamentului. Cei care se îndoesc de reuşita unei acţiuni de înfiinţarea terenurilor de regie, să viziteze pădurile Fondului Bisericesc. Vor vedea aci: căi de comunicaţie, camere de oaspeţi la cantoanele de brigadieri silvici, poteci de vânătoare, observatoare şi un personal priceput, gata în orice moment să-ţi dea o lămurire şi să te conducă pe teren.

Pentru cultura în regie se pretează bine terenurile cu vânat mare, iar dintre vânatul mic cele cu fazani. Admirabil pot fi valorificate în acest chip fondurile de pescuit în apele de munte.

Ce ar reprezenta pentru vânătoarea românească 20—30 astfel de terenuri şi vre-o 10 fonduri de pescuit repartizate în întreaga ţară, ne-ar putea spune numeroşii vânători cu mijloace materiale reduse, care în fiecare primăvară îşi pun problema unde ar putea împuşca un căprior şi care vânătoarea cocoşului de munte o cunosc numai din descrieri. Când această categorie de vânători va şti că în schimbul unei sume modeste, va putea vizita un teren bine amenajat; că pentru a ajunge la teren are căi de comunicaţie ieftine şi lesnicioase; că îi stă la dispoziţie o cameră confortabilă şi un personal de vânătoare bine instruit şi în fine, că va achita preţul de tarif numai pentru vânatul împuşcat, altfel cheltuiala se va reduce la o sumă mică pentru vizitarea terenului, — o va interesa mai puţin arendarea terenurilor de vânat mare, terenuri care nu sunt pentru punga ei, şi va felicita pe cei care au realizat ceva pozitiv pentru vânătorimea modestă dela noi.

Ueber den Schutz und die Auswertung des Wildes in eigener Regie.

Sur la protection et la mise en valeur du gibier par voie de l'exploitation en régie.

En Roumnaie, le droit de chasse est d'habitude affermé aux chasseur ou aux sociétés de chasse, pour un délai de temps très variable, mais qui en tous les cas dépasse une année.

Dans ce cas, les affermataires sont obligés — et ils ont l'intérêt de le faire — d'entreprendre à leurs frais les travaux de protection et d'amélioration nécessaires pour que le gibier se multiplie et se developpe dans les meilleurs conditions.

Oposée au système d'affermer au bail, c'est la régie. Dans ce cas, le propriétaire du terrain de chasse entreprend seul tous les travaux de protection et d'aménegement nécessaires. Quant à la recolte, il peut l'obtenir seul — dans le cas où il pratique la chasse — ou il peut accorder le droit de chasse aux chasseurs, par pièce, en échange d'une taxe fixée avec anticipation.

Ce deuxième système n'est usité en Roumanie que sporadiquement, par divers grands propriétaires et surtout par l'Administration des forêts de l'Eglise orthodoxe de Bucovine.

L'auteur du présent article, en exposant les avantages qui résultent de l'exploitation du gibier en régie, propose qu'elle s'étend surtout aux forêts propriété de l'Etat.

PĂDUREA NU ESTE OGOR.

ECONOMIA FORESTIERĂ NU ESTE AGRICULTURĂ.

CRONICA

INTERNA

● Prof. Dr. Werner Schmidt: Rasele de pin din Europa centrală sub raportul producţiei în valori şi volum.

(Conferinţă ţinută la Soc. ing. silvici „Progresul Silvic").

Un mijloc deosebit de concludent în cercetările mai noi asupra rasei arborilor s'a dovedit a fi efectuarea de culturi experimentale în climele cele mai diferite.

In felul acesta, în cadrul mare internaţional, fiecare ţară în parte are posibilitatea să stabilească rasele bune, cu capacitate de transplantare. Afară de acesta, comportarea unei rase în climă străină pare să relasă adesea indiciile speciale pentru caracteristica ei, în timp ce într'o climă cu care ea este obişnuită, aceste proprietăţi nu se pun în evidenţă.

Comisiunea seminţelor din Uniunea internaţională a staţiunilor de experimentaţie forestieră a studiat de o serie de ani, în multe ţări, culturi comparative cu speciile principale. S'a ajuns la concluzia de ex. că pinul din Prusia de răsărit e singura rasă care, a dat producţie de mare valoare în Italia, depăşind astfel cu mult ţinutul său de origină, — în timp ce cele mai multe dintre celelalte rase, n'au dat rezultate. Lanţul Alpilor a opus în ultima perioadă glacială a barieră de neînvins migraţiunilor naturale înspre Italia, a raselor răsăritene de pin. Introducerea lor, pe cale artificială prin culturi experimentale, dă de aceia bune rezultate.

Conferinţa tratează în special rasele de pin, — deşi şi la celelalte specii lemnoase s'ar putea cita rezultate noi interesante — şi foloseşte ca material documentar culturile experimentale germane, cari de la 1935 se întind pe o regiune vastă.

Producţia în volum a arboretelor de pin din răsăritul german, din ţinuturile baltice, din munţii mijlocii şi înalţi a fost studiată prin noi procedee de cubaj şi pusă în comparaţie cu aceia a raselor din şesul Rinului şi al Main-ului. Arboretele provenite din regiunile de munte, duse în afară de clima staţiunei lor, au vădit o micşorare a creşterilor. Rasele din câmpie se pot transfera mai uşor, fără să-şi reducă producţia de substanţă lemnoasă.

Interesante observaţiuni s'au făcut pe diferitele suprafeţe de probă, în ce priveşte influenţa climei asupra creşterii. Procedeele de cubaj au fost aşa alese ca pe de o parte să permită să se tragă concluziuni chiar în epoca tinereţii, iar pe de altă parte să necesite cât mai puţin lucru pe teren, dată fiind lipsa de braţe din cauza răsboiului.

La o producţie în volum egală, producţia în valoare este hotărîtoare. Rasele răsăritene germane de pin s'au dovedit a fi de un tip care formează arborete dense. Ele nu se răresc și din această cauză se formează puține crăci. Acest fapt este în legătură cu redusa lor sensibilitate față de atacul ciupercilor. Predispoziția lor de a forma crăci subțiri este însă un factor important pentru producția în valoare. Rasele de pin din răsărit sunt foarte puțin inclinate spre defecte de creștere și posedă o minunată capacitate de a-și vindeca rănile.

In felul acesta încă din tinerețe se pot trage concluzii practice din cultura lor experimentală.

R. P.

● Dela 7 hârtii zilnic, la 7 hârtii pe lună.

In conformitate cu Decizia Ministerului Agriculturii și Domeniilor Nr. 1.428/1942, în zilele de 15—22 Decembrie 1942, s'au luat de către ICEF in primire următoarele bunuri:

Nr. curent	Numirea ocoalelar silvice CAPS dela care s'au luat	Păduri și alte terenuri			Construcții și terenuri aferente		Inventar viu și mort	Total
		Ha.	a.	Val. după inventar	Nr.	Val. după inventar	Val. după invent.	Val. după inventar
				Lei		Lei	Lei	Lei
1	Carol I. .	4447	99	98185712	21	2578720	166498	100930930
2	Hüffel . .	3814	79	88090000	15	569585	351200	89010785
3	Sinaia . .	2245	76	26765720	7	1714000	87994	29567714
4	Murfatlar .	801	99	29098[illegible]0	3	311000	—	3220880
	Total . . .	11310	44	215951312	46	5173305	605692	221730309

Incepând cu luna Aprilie 1943, în baza Deciziunii Nr. 660 din 10 Aprilie 1943, a aceluiași Minister, aceste bunuri, impreună cu cele dobândite anterior la Jigalia-Ialomița și la Băneasa-Ilfov, alcătuesc în cadrul ICEF o unitate aparte denumită „Administrația Bucurilor ICEF".

Sub auspiciile acestei noui administrații, dela 1 Aprilie 1943, ocoalele silvice experimentale au început să trăiască și să trăiască cu adevărat o viață cu totul nouă, al cărei suflu, ne îngăduim a presupune că nu va întârzia să se facă simțit în lumea noastră forestieră.

Programe unitare, bugete pe ocoale, simplificări contabile, operațiuni bănești numai prin CEC, etc., etc., sunt astăzi realități deși suntem numai la începutul funcționării acestor ocoale.

Activitatea însă, care se simte, care se vede liberă, descătușată și se poate desfășura pe teren, este aceea pe care de mult o așteptăm să apară în interesul pădurii, al culturii acesteia. Fără îndoială că și latura comercială a ocoalelor după urma căreia trebue și va trăi un buget real al ICEF-ului, nu este neglijată.

Dar înainte de a se putea aduce la cunoștiința celor interesați principiile de organizare şi normele de gospodărire a acestor ocoale silvice, este bine deocamdată să se ştie că aceste unităţi trăesc şi că primii paşi au fost însoţiţi de semne nespus de îmbucurătoare.

Iată de exemplu, unul din aspectele acestei noui vieti, desprins din primele trei luni de existenţă proprie a ocolului silvic experimental Carol I, pe care îl conduce semnatarul acestor rânduri: *biurocratismul, pacostea administraţiilor noastre, a fost pur şi simplu sugrumat.*

Poate, alte articole vor explica mai pe larg fenomenul.

Datele din tabelul de mai jos sunt edificatoare, atât în ceeace priveşte măsura în care devenise sufocant biurocratismul, cât mai ales în ce priveşte rezultatele la care am ajuns.

Ne referim la lunile Aprilie, Maiu şi Iunie din anii menţionaţi.

Nr. curent	Anul	De unde vine şi cui se adresează lucrarea (corespondenţa)						Total hârtii	Media lunară (25 zile lucrătoare) hârtii
		Casa Pădurilor şi Dir. Pit.	ICEF şi ad-ţia bunurilor ICEF	Institutii		Pers. ocol	Particulari		
				In afara jud. Muscel	In jud. Muscel				
1	1940	609	—	36	23	38	3	709	236
2	1941	533	—	28	49	30	8	648	216
3	1942	479	—	37	54	18	17	605	202
4	1943	124	21	22	31	3	36	237	79

Da, dela o medie lunară de 236, în 1940, 216 în 1941 şi 202 în 1942 hârtii înregistrate, am ajuns în anul 1943, la o medie lunară de 79 hârtii. Vom observa mai departe că din totalul celor 237 hârtii intrate-eşite în Aprilie-Iunie 1943, 124 sunt dela sau către fostele administraţii tutelare: CAPS şi Direcţie, iar dela şi către ICEF, noua administraţie, nu s'au înregistrat decât 21 hârtii.

Aşa dar dela o medie a primelor trei luni din cei trei ani, de 218 hârtii, la o medie 7 hârtii; *dela 7 hârtii pe zi la 7 hârtii pe lună.* Este un fapt, este o realitate care surprinde pe orice începător că s'ar fi putut lupta contra birocratismului.

Şi totuşi, veniturile ocolului silvic experimental Carol I în primile trei luni ale exerciţiului financiar în curs, pentru a nu ne opri decât asupra acestui capitol care pasionează în deosebi vremurile, au atins cifra de 12.000.000 lei. Ocoalele silvice experimentale trăesc şi au început cu îmbunătăţirea cea mai mult aşteptată.

I. M. Pavelescu

Şeful Ocolului Silvic experimental „Carol I"

● Terenurile degradate şi mijloacele de luptă.

D-l Pamfil Şeicaru, directorul ziarului „Curentul" a susţinut mult — prin nenumărate articole — acţiunea noastră pentru trezirea populaţiei şi a celor în măsură să hotărască, dintr'o nepăsare — care s'ar putea socoti vinovată — în marea problemă a terenurilor degradate.

In paginile acestei reviste am remarcat întotdeauna acest sprijin, şi nu credem să fi scăpat nesemnalat vreunul din aceste articole.

In numărul din 10 Iulie a. c., d-sa reia problema printr'un articol intitulat „Politica viitorului apropiat" propunând pentru punerea în valoare a acestor terenuri degradate — în afară de împădurire — şi plantarea cu pomi roditori.

D-sa crede că foarte multe din terenurile degradate ar putea fi folosite pentru plantaţii de pomi fructiferi: meri, pruni, nuci.

Pentru a determina pe proprietarii acestor terenuri să le cultive propune să fie scutiţi de impozite pe o durată de zece ani, iar în cazul contrar când aceştia continuă să le lase în starea de degradare, să li se aplice o constrângere fiscală printr'un impozit de 5 ori mai mare decât terenurile productive.

Pentru pregătirea puieţilor necesari, propune ca pe lângă fiecare şcoală primară să se creeze o pepinieră, de circa 2 ha., unde în afară de pueţii forestieri, să se realizeze şi puieţi de pomi fructiferi. In felul acesta continuă D-sa, „copiii s'ar deprinde de mici cu creşterea pomilor, ar prinde dragoste ca de orice lucru care a necesitat muncă şi migăleală. Legătura aceasta dintre copii şi pomi s'ar resimţi în grija pe care ar purta-o şi plantaţiilor din marginea şoselelor".

D-sa nu scapă din vedere să atragă atenţiunea asupra structurei economice viitoare a lumei de mâine „care ne va constrânge să ne rezumăm pe industrializarea produselor agricole". Socoteşte deci un bine că, pornindu-se dela necesităţile războiului, s'a creiat şi amplificat industria produselor agricole. In felul acesta ne vedem îndrumaţi din timp pe calea viitorului, nerămânâdu-ne decât perfectarea acestei organizări.

In linia acestor perspective de viitor, d-l Şeicaru cere o activă politică de desfiinţarea degradatelor, prin plantarea lor şi cu pomi fructiferi. Socoteşte că se poate reda astfel agriculturii peste 700.000 ha.

D-sa încheie acest articol astfel: „Când torenţii vor putea fi stăpâniţi, când dealurile astăzi brăzdate de râpi vor fi acoperite de livezi şi de păduri de salcâmi, vom avea imaginea unei ţări noui".

Noi credem însă că folosirea pomilor fructiferi ca mijloc de luptă împotriva terenurilor degradate, adică acelea ce şi-au pierdut învelişul vegetal protector, fiind în acelaşi timp supuse acţiunii erozive a apei, nu este indicată. O plantaţie de fructiferi cere să fie rară şi în plus îngrijirea ei impune ca solul — cel puţin din jurul pomului — să fie săpat. Impotriva eroziunei nu se poate lupta cu efect bun decât prin instalarea unei vegetaţii lemnoasă, deasă, evitându-se în acelaşi timp mobilizarea solului, care înlesneşte pătrunderea apei în adâncime, fapt care dă naştere la fenomenele de alunecare aşa de frecvente în regiunea dealurilor noastre. După părerea noastră, folosirea pomilor roditori nu se poate face decât numai în anumite terenuri mai puţin expuse eroziunei sau în cele aflate în stadiul inițial de degradare. In orice caz, întinderea acestor porțiuni este foarte mică, neputând atinge nici pe departe cifra de 700.000 ha pe care o presupune d-l Șeicaru că s'ar putea reda agriculturii prin plantări cu pomi fructiferi.

● Văzute și mărturisite.

La rubrica respectivă a ziarului „Curentul" cu data de 4 Iulie a. c. a apărut următoarea notiță: „Pe islazurile comunei Petroșița din jud. Dâmbovița nu mai pot pătrunde vitele la pășune din cauza desimei mărăcinilor, pe când toată munca de folos obștesc s'a depus de săteni, la sădit flori în curtea primăriei.

Vitele au ajuns să cadă de slabe, în mijlocul verii, pentru faptul că autoritatea comunală a învoit și a permis la doi economi de oi să pășuneze pe islazul vacilor sătenilor".

Din notiță se desprind două laturi ale stării de lucruri privind islazul Petroșiței:

1. Pe deoparte mărăcinii. In această privință rămâne de văzut dacă plângerea ar putea fi justificată. Dacă starea terenului este de natură încât curățirea mărăcinilor s'ar fi putut sau s'ar putea face, atunci autoritatea comunală este de incriminat. Dacă însă terenul, în coastă fiind, este supus eroziunii, atunci mai bine a făcut autoritatea comunală că n'a curățat mărăcinii, cari în cazul acesta exercită acțiunea de fixarea terenului în coastă. Noi am văzut cândva o parte din islazul Petroșiței; ni-l amintim supus acțiunii distrugătoare a unui pășunat abuziv, urmată de aceea a apelor în scurgerea lor pe coaste. Dacă porțiunea incriminată ar fi aceea pe care am văzut-o noi, nu ne declarăm de partea celor ce au dat notița la ziar.

2. Latura a doua a notiței privește nesocotirea de către autoritatea comuală a intereselor obștești, prin favorizarea a doi economi de oi.

Inslazurile sunt în special pentru vitele mari ce merg, din sat, zilnic la pășune. Pentru oi și vitele marilor economi, sunt destinate golurile de munți.

Deaceea nu se ajung la noi pășunile — că se fac lucrurile altfel decât cum ar trebui.

● Sesiunea Consiliului permanent al Ministerului de Agricultură și Domenii.

Inființat prin legea de reorganizare a Ministerului din 6 Aprilie 1939, Consiliul permanent a fost desființat la 18 Septembrie 1940, pentru ca să fie reînființat la 8 Mai 1942.

Prin reînființare acest Consiliu capătă o nouă factură. Modificările au fost esențiale. Sectorul silvic — prin noua compunere — are în Consiliu o participare redusă și anume numai directorul Icef-ului și directorul Direcției silvice.

Cu această compunere nouă, Consiliul permanent al Ministerului din care fac parte și pădurile, a ținut în prima jumătate a lunei Iunie a. c. două ședințe.

Se ştie că, potrivit legii sale de fiinţare, Consiliul permanent al agriculturii are să-şi dea avizul asupra politicei agrare şi asupra planului de lucru întocmit de Ministerul de Agricultură şi Domenii, precum şi asupra repartizării fondurilor.

In faţa Consiliului, Ministrul prezintă prin reprezentanţii diferitelor sectoare, referate, cari constituesc puncte de plecare pentru desbaterile Consiliului, din care se va vedea ce trebue menţinut şi ce trebue schimbat din planul de lucru.

In cadrul ordinei de zi stabilită, D-l I. Antonescu secretar general la acest Minister a expus planul de lucru pentru sectorul agriculturei, iar d-l I. Radulovici pe acela privind sectorul zootehniei şi pisciculturei.

Din primul referat reţinem că s'a urmărit punerea în valoare a cât mai multe terenuri prin îndiguiri, disecări şi irigaţii. La planul de cultură s'a urmărit: cultivarea întregii suprafeţe arabile, alegerea culturilor care reuşesc mai bine în regiune, asigurarea consumului intern, îmbunătăţirea sistemului de cultură prin trecerea la un asolament de 3 ani, extinderea culturilor de plante textile şi plante uleioase. Totalul planului de cultură pe anul 1943/44 este de 11.541.529 ha din care 3.020.000 ha sunt prevăzute pentru însămânţări cu grâu de toamnă.

Din raportul zootehnic şi piscicol reţinem acţiunea de introducere în hrana vitelor a rezidiilor oleaginoase, acestea constituind o hrană concentrată, cu atât mai necesară cu cât sunt mai mari nevoile de nutreţ.

Activitatea silvică a fost expusă de D-nii I. Florescu directorul Direcţiei Silvice şi Anastase Nedelcovici administratorul Casei Pădurilor Statului. Aceasta s'a desfăşurat pe două planuri. Primul a fost determinat de satisfacerea nevoilor de lemn ale armatei, autorităţilor, industriilor şi populaţiei. In primele luni ale anului forestier în curs s'a realizat: 457.201 vagoane de lemne de foc şi 2.135.125 m^3 lemn de lucru. Al doilea plan a fost cel de refacerea domeniului păduros, punerea în valoare a terenurilor degradate şi împădurirea suprafeţelor cerute de nevoile apărării naţionale.

S'a expus apoi de fiecare director în parte activitatea Institutelor de cercetări din cadrul acestui Minister: d-l G. Ionescu-Sişeşti pe al ICAR-ului, d-l G. K. Constantinescu pe al INZ-ului şi M. Drăcea pe al ICEF-ului.

Nevoia creierii şi organizării creditului a constituit deasemenea obiect de preocupare în Consiliul permanent al agriculturii. In această privinţă au referit d-nii I. Antonescu pentru cel agricol şi Dem. Grozescu pentru cel forestier.

Problema valorificării recoltelor a fost prezentată de d-l I. Antonescu.

La rândul său, d-l Ministru Aurelian Pană, în expunerea sa, subliniind importanţa creditului agricol, arată că în acelaşi timp este nevoie de un credit forestier, deoarece prin valorificarea lemnului, pădurile particulare vor fi mai bine îngrijite.

D-sa a evidenţiat apoi contribuţia Institutelor ştiinţifice la propăşirea agriculturei, silviculturei şi zootehniei.

● O propunere în legătură cu tezaurizarea țărănească.

In ziarul „Curentul" cu data de 13 August 1943, d-l Pamfil Șeicaru, arată că în ultimul timp țărănimea a putut strânge bani, fără ca să aibă putința să-i cheltuiască. D-sa crede că este absolut necesar să se facă să circule acești bani, indicând și o soluție. Arătând că în gospodăria țărănească există o mare lipsă de confort — în cuprinsul casei găsindu-se atât de puține lucruri, — d-l Șeicaru propune să se creeze fabrici specializate în mobilă țărănească. Ceea ce nu fac particularii, spune D-sa, să facă Statul. Și inițiativa o găsește potrivită pentru Casa Pădurilor Statului. Arată în continuare că unele încercări industriale (ale acestei instituții) făcute în ultimii doi ani au dat rezultate foarte frumoase. „Firește, timide, fiindcă spiritul de inițiativă al unei organizații de Stat are totdeauna un fel de teamă de risc, de hărțuiala bănuelilor, de răspunderi adesea expresie a unor răsbunări, totul, contribuind la o cât mai restrânsă activitate".

Intrucât gustul țărănimei diferă după regiuni, propune organizarea unor concursuri de modele de mobile pe regiuni, inspirate din specificul fiecărei regiuni. „Când țăranul ar veni la târg ar găsi, fie pentru gospodăria lui, fie pentru zestrea unei fete, fie pentru gospodăria lui, tot ce-i trebue, solid lucrat, frumos, eftin. O ingenioasă publicitate ar stimula dorința de a avea casa înfrumusețată".

In felul acesta, continuă autorul articolului, lemnul de fag și-ar afla o prețioasă întrebuințare, iar Caps-ul ar avea o mai bună comercializare a lemnului.

Pentru realizarea ideii adaugă: „Cu atât mai ușor de realizat această operă — și nu mă sfiesc să-i dau atributul de națională — cu cât la conducere, cât și în personalul ingineresc, Caps-ul dispune de elemente tehnice capabile de entuziasm, energice".

In afară de utilitatea socială a acestei transofrmări al cuprinsului casei țărănești, economia țării și finanțele ar avea un mare avantaj, prin repunerea în circulație a unei părți din tezaurizarea țărănească. „Sunt capitaluri «moarte», sunt capitaluri improductive care pot fi rechemate la viață".

Soluției autorului articolului atât de interesantă, se mai pot adăoga și altele la fel de utile țărănimei: gardurile și podelele caselor cari lipsesc în așa de multe gospodării țărănești.

● Economia furageră.

Sporirea capitalului nostru zootehnic (*șeptelul* cum i se mai spune de unii, introducând direct termenul franțuzesc) este socotită nu numai o condiție a ridicărei agriculturii românești, a rentabilității ei și ca urmare a standardului de viață a micului plugar, ci și a bunului trai al întregii obștii românești atât de la sate cât și dela orașe.

In acest scop au fost sacrificate mari întinderi de teren, dintre care o bună parte provenite din păduri, creindu-se islazuri comunale.

Ele nu au putut însă să-și îndeplinească scopul, întrucât — lăsate în voia soartei, fără nici-o îngrijire și printr'o exploatare neîndrumată și în general abuzivă, — s'au acoperit de buruieni sau au căzut pradă acțiunii distrugătoare 'a apei. In regiunile stepice, s'a văzut, în sfârșit, că islazul în forma cunoscută, nu corespunde, în lunile călduroase și secetoase ed vară transformându-se în scrum, cu iarba arsă de soare și vitele gonind flămânde și năvălind (acolo unde există) în pădurile vecine.

S'a ajuns, în sfârșit, la convingerea că trebue acționat altfel. In regiunile de câmp urmând să se cultive plante furagere, unele indigene, altele străine dar cu putința de a se desvolta normal și în cuprinsul țării noastre. Printr'o acțiune mai mult sau mai puțin susținută de organele oficiale s'a ajuns ca încet încet parte din islazuri să fie desfundate și cultivate cu plante furagere.

„Universul" din 22 Iunie 1943 constatând această schimbare de direcție în politica noastră agrară, scrie, în articolul de cap din prima pagină: „Era neexplicabil și de netolerat regimul detestabil de exploatare și de administrare a islazurilor comunale de până mai anii trecuți. Nu se poate concepe o delăsare și o incurie mai mare decât cele pe care ne-a fost dat să le întâlnim în acest domeniu. După ce am desființat păduri întregi, ca să le transformăm în islazuri, am lăsat totul la voia întâmplării, fără să tragem odată cu plugul, fără să rezervăm anumite întinderi pentru culturile furagere sistematice, fără să îngăduim fânețelor naturale chiar răgazul necesar unei desvoltări normale și al regenerării. N'am plantat un arbore, n'am creiat adăposturi oricât de rudimentare pentru vitele date la păscut, pentru cazuri de ploi torențiale, furtuni, arșiță, n'am săpat o fântână și n'am construit adăpătoare, unde să-și potolească setea nenorocitele animale. N'am făcut, în fine, nimic din cea ce era elementar pentru punerea în valoare a acestor importante întinderi de pământ, reprezentând un potențial de bogăție destul de ridicat pentru obștea locuitorilor, pentru economia noastră zootehnică și pentru administrația comunală respectivă. Din primii ani, ciulinii, mărăcinii și toate buruienile rele au năpădit imașurile, pârjolul soarelui distrugea și puțina iarbă bună de păscut ce mai rămânea, iar țăranul tocmindu-și vita la imaș se socotea deslegat de orice obligație de a o mai hrăni acasă, deși ea se întorcea de multe ori dela islaz mai înfometată decât plecase".

Se dă în felul acesta completă dreptate silvicultorilor cari ani de ani au propovăduit ceea ce azi se socotește natural a se face.

In afară de această dreptate, se purcede pe calea care duce la îndepărtarea ochilor ce până acum erau spre pășunatul în pădure, — în direcția normală.

Pădurile, în felul acesta vor scăpa de pacostea cea mai mare care a căzut asupra lor și care le-a adus în bună parte in halul de degradare în care se găsesc.

● Direcțiunea Financiară Caps.

In cursul acestui an, a luat ființă, în cadrul Administrației Casei Pădurilor Statului, Direcțiunea Contabilității, separată de Direcțiunea Financiară.

In vederea regrupării şi organizării acesteia din urmă, s'a publicat, in Mon. Of. 193 din 19.VIII. a. c., o decizie dată de şeful numitei instituţii.

Această direcţiune va avea 3 Servicii şi un Birou independent:

1. Serv. programelor de lucru şi al resurselor financiare,
2. Serviciul de studii şi evidenţa rezultatelor,
3. Serv. economatului,
4. Biroul casieriei.

1. Primul serviciu, urmează să se ocupe cu prepararea şi studierea programelor de lucru, în vederea întocmirii bugetului general C. A. P. S., şi urmărirea acestor programe, precum şi cu lucrările referitoare la procurarea mijloacelor financiare şi repartizarea fondurilor.

Acest Serviciu va avea trei Birouri:

a) Biroul preparării programelor de lucru,
b) Biroul studierii şi urmărirea aplicării programelor de lucru,
c) Biroul resurselor financiare, acorduri şi convenţii şi al repartizării fondurilor.

2. Al doilea Serviciu, se va ocupa cu studiul tuturor chestiunilor economice, forestiere şi financiare, al rezultatelor activităţii C. A. P. S., de coordonarea lucrărilor acestor rezultate şi în lucrările privitoare la presă, publicaţii şi foaia oficială C. A. P. S.

Acest Serviciu va avea tot 3 Birouri:

a) Oficiul de Studii,
b) Biroul de evidenţa rezultatelor,
c) Biroul presei, publicaţiilor şi redacţia foaie oficiale C. A. P. S.

3. Al treilea Serviciu se va ocupa cu lucrările de procurarea materialelor, furniturilor, imprimatelor şi alimentelor, precum şi cu organizarea consumurilor şi cantinelor.

Serviciul are două Birouri:

a) Biroul furniturilor, imprimatelor şi materialelor,
b) Biroul consumurilor şi cantinelor.

4. Biroul (independent) al Casieriei centrale C. A. P. S.

At. Haralamb

EXTERNĂ

● † Cajander.

Multele griji şi nevoi ale ceasului de faţă au făcut ca să treacă nu îndeajuns de luată în seamă ştirea întristătoare despre plecarea dintre noi, la 21 Ianuarie 1943, pe calea cea fără de întoarcere, a unui mare silvicultor: *Profesorul Aimo Kaarlo Cajander.*

In lumea forestieră străină, şi mai ales la noi, Cajander este cunoscut, înainte de toate, ca autor al vestitei sale teorii asupra tipurilor de păduri. Marea felurime a împrejurărilor noastre staţionale cu marile schimbări ale florei pe spaţii oarecum restrânse, au împiedecat preţuirea practică a teoriei respective. In ţinuturile nordice, şi mai ales în Finlanda, însă, unde lucrurile se înfăţişează sub forme mai simple, teoria aceasta a căpătat o largă aplicaţie în practica amenajerii pădurilor (în determinarea bonității solului), ca și în cultura pădurilor, în general[1]). Aceasta, în afara altor sugestii de geografie, botanică și, în general, de sociologie botanică.

Lucrarea sa științifică s'a manifestat și în alte privințe, nu atât prin cercetări proprii, cât mai cu seamă printr'un neîntrecut spirit de organizare și insuflețire. Ca tânăr Lector de Silvicultură, a determinat încadrarea, în 1908, a învățământului silvic superior în Universitatea din Helsinki. Prin mâna sa de profesor desăvârșit, au trecut multe generații de silvicultori, în cei peste 28 de ani cât a funcționat ca Profesor de Silvicultură (1906—1911 Lector, 1911—1934 Profesor titular) și ca suplinitor al Catedrei de Amenajament (1913—1927). Elementele cu vocație științifică au fost urmărite și îndrumate mai departe, de el, mai întâi, în sânul Societății finlandeze de Științe forestiere, creiată de el în 1909 și al cărei redactor a fost timp de 9 ani (1909—1918). Tot lui Cajander i se datorește și înființarea în 1917, a Institutului de Cercetări forestiere finlandez. Alte multe societăți și instituții științifice finlandeze i-au folosit sfatul său luminat, chemându-l ca membru sau președinte în conducerea lor. Fructele acestei lucrări sunt bogate: Finlanda dispune astăzi de o întreagă pleiadă de cercetători, în cel mai deplin înțeles al cuvântului. Literatura forestieră de cercetare efectivă este foarte bogată și cât se poate de prețuită în cercurile specialiștilor.

Dar, Cajander n'a fost numai un om de carte. El a știut uni într'o formă armonică spiritul teoretic cu cel practic. Un sfert de veac a funcționat, neîntrerupt (1918—1943), ca Director general al Administrației forestiere a Statului, cu care persoana sa se identificase aproape. In acelaș timp, era președintele mai multor mari societăți de Stat pentru exploatarea și industrializarea lemnului, ca și a altor multor societăți ale Statului. In felul acesta, a putut pune temeiurile unei sănătoase economii forestiere, unei înaintașe industrii a lemnului și unui serios comerț de lemnărie, foarte prețuit în străinătate.

Și în viața politică a țării sale, Cajander a jucat un rol de frunte. A fost membru al Parlamentului dela 1929—1933 și dela 1936 până la moarte. De trei ori i s'a încredințat președinția Consiliului de Miniștri (1922, 1924, 1937/39) și apoi Ministeriatul Agriculturii și al Apărării Naționale.

Ca și în patria sa, Cajander a adus servicii de neprețuit și în sânul manifestărilor și străduințelor de lucru internațional, în câmpul forestier și al botanicei. Congresele și organizațiunile internaționale s'au bucurat din plin de contribuția sa științifică și organizatorie.

Prestigiul neobișnuit de care s'a bucurat acest fiu al unei mici țări nordice în ochii lumii științifice, a făcut ca numele său să figureze printre membrii a o mulțime de instituții științifice străine. Astfel, a fost numit membru corespondent sau membru de onoare al: Academiei

---

1) O bună orientare asupra teoriei tipurilor de păduri aflăm în articolul „Wesen und Bedeutung der Waldtypen", pe care Cajander l-a pregătit, cu puține zile înainte de moartea sa, pentru „Intersylva" (Anul III, 1943, pag. 169—209), revista Centrului Internațional de Silvicultură dela Berlin. Doritorii necunoscători ai limbei germane, îl pot citi în ediția franceză a aceleiaș reviste.

ungare de Ştiinţe, Societăţii germane de Botanică, Societăţii de Botanică şi Zoologie din Viena, Societăţii polone de Botanică, Societăţii germane de Dendrologie, Academiei de Agricultură din Turin, Academiei cehoslovace de Agricultură, Asociaţiei forestiere din Silezia, Asociaţiei forestiere suedeze, Asociaţiei silvicultorilor Nord-americani ş. a. Mai multe instituţii de învăţământ superior i-au acordat titlul de doctor honoris causa, precum: Universitatea Helsinki, Şcoala superioară de Cultura Pământului dela Viena, Şcolile superioare de Silvicultură dela Eberswalde, Riga, Sopron. In semn de mare preţuire ştiinţifică, mai multe plante şi un fluture au fost botezate, de feluriţi cercetători, cu numele său.

Moştenirea pe care Cajander o lasă ţării sale este imensă. Datorită muncii, clarviziunii şi mărinimiie sale, Finlanda se poate mândri, astăzi, cu o ştiinţă şi gospodărie forestieră deosebit de viguroase, îndrumate, pentru multă vreme, către un frumos viitor. O întâmplare fericită a făcut ca acest om înzestrat cu atâtea daruri, să-şi aleagă drept profesiune şi să lucreze cu atâta pasiune şi cu rezultate atât de prielnice, în ramura de economie naţională cu totul de căpetenie a ţării sale.

Cu adâncă părere de rău, silvicultorii din România iau parte la doliul confraţilor de profesiune din Ţara prietenă dela Nord.

(266)

● Dela C. I. S.

In ultimul timp, au fost numiţi drept delegaţi în Comitetul Centrului Internaţional de Silvicultură dela Berlin, de către guvernele unor state europene, următoarele personalităţi:

1. Finlanda: D-l Profesor N. A. Osaa, Ministru;
2. Norvegia: D-l K. Sorhuus, Directorul Pădurilor din Ministrul Agriculturii şi
3. Spania: D-l Ing. şef J. Rodriguez Torres, Şeful Statisticei, Cercetărilor şi Invăţământului, din Direcţia Generală a Pădurilor, Vânătoarei şi Pescuitului fluvial, din Ministerul Agriculturii.

(După comunicări oficiale). (267)

● Dela vecinii Bulgari.

— *Infăţişarea actuală a economiei forestiere bulgare.*

După ultimile date statistice, suprafaţa pădurilor este cam de 3.200.000 ha, ceea ce face un procent păduros de 31,7%. Cea mai mare parte a pădurilor se află în proprietatea comunelor (1.900.000 ha), după care vine Statul cu 800.000 ha şi restul (bisericile, mânăstirile, cooperativele şi particularii) cu 600.000 ha. Pădurile productive au cam 2.800.000 ha. Creşterea anuală este de 4—5 m³ lemn ceea ce face cam 11.200.000—14.000.000 m³ în pădurile productive. Rezerva lemnoasă este preţuită în anul 1937/38, la 163.200.000 m³, în care răşinoasele intră cam cu 25%, foioasele cu 70% şi feluriţi copaci cu 5%. Tăerile în 1936 au fost de 4.836.569 m³. La acestea, trebuie să adăugăm şi micile păduri particulare cu o întindere sub 50 ha. Acestea însumează cam 500.000 ha, având o rezervă lemnoasă cam de 20.000.000 m³.

Din aceste cifre reese că tăerile pot fi încă intensificate fără a se ataca rezerva lemnoasă, adică păstrându-se în limita creşterii anuale.

Producţiunea pădurilor Bulgariei este încă nedeplin folosită industrialiceşte.

(274)

— *Impăduririle de protecţie.*

Lucrarea de împădurire mai ales în scopuri de apărare a pământurilor nestatornicite este urmărită cu statornicie. Astfel, în primăvara 1942, au fost plantaţi 23.000.000 pueţi de copaci feluriţi, înlăturându-se pericolul apelor sălbatice pentru o suprafaţă de cca. 30.000 ha. Deosebit de aceasta s'au făcut lucrări de construcţie împotriva torenţilor in suprafaţă de 6.150 m^3.

(După Z. f. Wfw., X/70—71). (275)

— *Inţelegere comercială între Bulgaria şi Finlanda.*

A fost încheiată la 21 Oct. 1942, pentru anul 1943. Finlanda îşi ia îndatorirea de a vinde Bulgariei: celuloză, hârtie, carton, chibrituri, mosorele de aţă ş. a., pentru suma de 97.500.000 mărci finlandeze. In schimb, primeşte, mai ales, tutun.

(După Intersylva, III/274). (276)

● Turcia vrea să se elibereze de importul lemnului moale.

Industria chibriturilor consumă cam 10.000 m^3 lemn industrial, de plop, în primul rând, şi apoi de tei. Din această cantitate, abia un sfert este din ţară; restul este importat din România, Lituania şi Finlanda, sub formă de buşteni sau de cutii pentru chibrituri. Tendinţa generală este de a se elibera de străinătate, cât mai cu seamă greutăţile pricinuite de războiul de faţă, ridică preocupări stăruitoare pentru cultura plopului. Şi aceasta, cu atât mai mult, cu cât cereri pentru lemn moale vin şi din alte părţi, decât din partea industriei chibriturilor.

Ecoul unor astfel de preocupări se face articolul D-lui Actay, Gafur: Kavakliklarin iktisodî ehemmiyesit ve kurulma teknigi. Orman ve Ar. 13 (6—12) Iunie—Decembrie 1941, 99—103. Acesta pune problema, arătând calităţile tehnologice ale lemnului de plop, însuşirile culturale ale plopului de Canada. Se insistă în chip deosebit asupra căilor de înmulţire în pepinieră, de plantare şi îngrijire.

Până acuma, Turcia a fost un bun cumpărător al lemnului nostru de tei mai ales din pădurile dobrogene. Preocupările îndreptăţite de care a fost vorba, ce se manifestă în Ţara prietenă au însemnătate şi pentru noi.

(După Z. f. Wfw., X/68). (277)

● Fagul din pădurile Slovaciei este restrâns.

Potrivit împrejurărilor staţionale naturale, pădurea slovacă este alcătuită, în primul rând, din fag, care lasă cu mult în urmă celelalte specii forestiere ale ţinuturilor carpatice. Astfel, după preţuirile din 1920, fagul deținea cam 75% din rezerva de lemn a Slovaciei. Anumite împrejurări comerciale (prețul scăzut al lemnului de fag) și de gospodărie generală a țării și speciale ale proprietății forestiere (lipsa de mijloace de transport ieftine) făceau ca pădurile de fag să fie rămase foarte în urmă în privința valorificării și mai ales a culturii lor. După 1920, împrejurările de transport, mai ales, au fost îmbunătățite, printr'o viguroasă campanie de îndesire a rețelei de drumuri publice. In felul acesta, multe păduri inaccesibile au putut fi exploatate, într'un ritm foarte viu, prea viu chiar. Acest fapt, cât și măsurile culturale următoare, au făcut ca procentul de participare al fagului la alcătuirea pădurei slovace să scadă neobișnuit de mult. Astăzi, el este socotit a fi de abia de 31,3% din suprafața păduroasă totală. Lumea forestieră începe să fie îngrijată față de prea marea restrângere a acestei specii, altfel, atât de prețioasă din punct de vedere silvicultural, încât au fost luate măsuri pentru înfrânarea unei porniri devenită periculoasă. După vederile cercurilor forestiere slovace, pe viitor, fagul va trebui să dețină cel puțin 20% din suprafața totală păduroasă a țării.

(După Intersylva, III/96). (278)

Ilie C. Demetrescu

CINEGETICĂ

● Ecouri dela Societatea „Progresul Silvic".

Venerabila noastră Societate „Progresul Silvic" și-a ținut la data de 30 Mai a. c. a 57-a adunare generală ordinară. Din darea de seamă pe anul 1942, prezentată spre aprobare cu această ocaziune, extragem următorul alineat privind vânătoarea și pescuitul: „Continuând pe linia unei consecvențe de mulți ani arătată, Societatea noastră n'a scăpat nici un prilej de a ține chestiunile cinegetice pe un plan principal în preocupările sale. Deschizând larg paginile revistei noastre pentru aceste probleme și colaborând în deaproape cu conducătorii Direcției Vânatului, pe deoparte și subvenționând cu cea mai mare bunăvoință, organizațiunile cinegetice ale colegilor noștri, pe de altă parte, Societatea a înțeles ca prin fapte și lucrări efectiv realizate, să pună în practică ceeace s'a anunțat atunci când s'a afirmat că vânătoarea este și trebue să fie mână în mână cu economia forestieră. După cum rezultă și din textul de mai sus, preocupările cinegetice și piscicole ale Societății „Progresul Silvic" nu sunt ceva accidental, ci ele sunt rezultatul unui program cuprins, de altfel, și în Statutele sale, care la art. 4 alin. c, prevăd că: „Scopul Societății este să stimuleze și să îndrumeze orice acțiune de propășire în domeniul economiei forestiere ca: ameliorarea și înobilarea arboretelor, mărirea producției forestiere lemnoase și nelemnoase, *„vânat, pescuit* etc.". Cei cari au urmărit mai deaproape activitatea Societății noastre, știu că interesul manifestat pentru propășirea vânatului și a pescuitului a fost mult mai mare decât rezultă din textul sobru, reprodus mai sus. In ședințele comitetului ei, adeseaori s'au rezervat ore întregi pentru desbaterea problemelor de acest gen; n'au lipsit sfaturile şi îndrumările şi — cu toată criza financiară din ultimul timp, provocată de nevoi mult sporite faţă de venituri, Societatea a acordat şi ajutoare băneşti pentru sprijinirea iniţiativelor colegilor noştri. Suntem o ţară tânără şi sub raportul economiei cinegetice şi piscicole şi avem mult de făcut. De aceea, sprijinul moral şi material al tuturor oamenilor şi asociaţiilor de bine ne este necesară. Nu ne îndoim, că Societatea „Progresul Silvic" considerând vânătoarea şi pescuitul în apele de munte ca făcând parte din cercul de atribuţiuni ale inginerului silvic, va continua să dea şi în viitor acelaşi sprijin preocupărilor de această natură. (66)

● „Basarabia Vânătorească".

Acesta este titlul unei reviste de vânătoare ce apare la Ismail. Primul număr, anume cel de pe luna Ianuarie 1943 (Anul I, Nr. 1), ne anunţă că revista apare lunar, sub îngrijirea unui Comitet.

In vreme de război, când din cauze multiple, revistele de orice fel îşi reduc numărul de pagini, sau îşi suspendă apariţia, scoaterea unei reviste noui este un act de curaj. Am răsfoit paginile primului număr şi am căutat să aflăm care este scopul urmărit de iniţiatori şi cum se explică apariţia ei pe pământul abia desrobit al Basarabiei. Ne-am lămurit repede: după desrobirea din 1941, Basarabia se bucură de o atenţiune deosebită din partea conducerii Ţării. In afară de opera de reconstrucţie a instalaţiunilor şi lucrărilor de artă căzute pradă războiului, se observă o muncă de înoire în toate domeniile. Nici economia vânătorească nu putea rămâne în afara acestui curent constructiv.

Răsfoind revista, vedem că urmăreşte „să refacă sufletul vânătoresc al Basarabiei" şi că „fără să fie numai a Basarabiei, revista va oglindi tot ceeace interesează pe vânătorii din toate părţile, căutând să fie strajă intereselor vânătoreşti. O înfrăţire între natură şi om, vânător şi peisaj — aceasta va urmări să fie revista „Basarabia Vânătorească". Apoi: „Revista e prima manifestare vânătorească extrabiurocratică, pe care am găsit-o necesară"... Cu toată competinţa şi elanul iniţiatorilor şi colaboratorilor, revista probabil n'ar fi avut existenţa asigurată fără sprijinul moral şi poate material, al Guvernământului Basarabiei. „E bine să se ştie, că n'a fost problemă vânătorească prezentată spre aprobare, care să nu fie aprobată şi în care D-l General Guvernator să nu pună cel puţin un pic din sufletul său mare; propunerea era timidă, aprobarea era întreagă, ea îmbrăţişa toate feţele problemei".

Primul număr, după cuvântul înainte al Domnului General C. Voiculescu, guvernatorul Basarabiei, ne aduce un cuvânt lămuritor al domnului inginer E. Răuţă, preşedintele Comitetului de redacţie, cu privire la realizările administraţiei vânătoreşti după un an dela desrobirea din 1941. In continuare, anunţă desbaterea unor probleme de interes basarabean, pe care urmează să le înfăptuiască. Aci trebue să declarăm cu toată obiectivitatea, că nu putem fi de acord cu toate ţelurile propuse. In rest, revista ne aduce interesantul articol al domnului

Paul Berezescu: „Gânduri pentru un început", apoi „Scurtă privire asupra repartiției vânatului în Basarabia", lucrare de d-l Gh. V. Axinte. Nu lipsesc nici bucăți de literatură, versuri, epigrame, amintiri de vânătoare, folklor basarabean. O rubrică dela „Societățile vânătorești" și alta pentru comunicări oficiale.

Numărul 2, al revistei de pe luna Februarie a. c. apare cu acelaș variat material. Domnul Paul Berezescu semnează articolul: Vânătoarea și foloasele ei; D-l Am. U. Retta atacă problema pagubelor pe care unele păsări le aduc agriculturii; după trei interesante articole ale harnicului colaborator al revistei D-l Gh. V. Axinte, citim cu plăcere schița plină de spirit, intitulată „Cum se face un vânător" scrisă de colegul inginer Teofil Georgian. Ca și în numărul precedent, din revistă nu lipsesc schițe de amintiri, bucăți de folklor basarabean, epigrame și rubrica știrilor oficiale.

Ambele numere ale revistei ne aduc un parfum basarabean și așa am dori să rămână: o tribună a vânătoarei acestei mult încercate provincii. Să găsească loc în coloanele ei descrierea frumuseților vânătorești din codrii Orheiului, a malului întortochiat al Nistrului, al stepei din sudul provinciei, și în fine a bălților Ismailului.

Revista are și unele neajunsuri de tehnică tipografică și nu lipsesc nici unele greșeli. Acestea însă trebue trecute cu vederea dacă ne gândim la lipsurile multe pe care trebue să le învingă azi o publicație.

Avem credința, că încetul cu încetul, neajunsurile vor fi înlăturate și în cronica următoare ni se va da din nou prilejul de a putea spune lucruri bune. Urăm din toată inima viață lungă „Basarabiei Vânătorești".

(67)

● Concursul național de tir din anul 1943.

Cine vrea să vâneze, trebue să știe nu numai să mânuiască o armă de foc, ci și să tragă cu efect. Sunt necesare prin urmare, exerciții îndelungate la poligon și numai după aceea este îngăduită tragerea asupra animalelor. Dacă pentru vânatul mic, exercițiul cu arma de alice este necesar, apoi acest lucru este și mai important când este vorba de a trage cu glonț asupra vânatului, mare, prețios și rar. Când avem de a face mai ales cu cerb, urs sau capră neagră, glonțul nu trebue trimis la întâmplare, rănind vânatul fără ca vânatul să poată avea bucuria de a-l și găsi.

La 12—14 Iunie a. c. a avut loc, la poligonul A. N. E. F. concursul național de tir din acest an. Cei mai de seamă trăgători din țară au ținut să ia parte la această manifestare organizată de Federația noastră de tir. Constatăm, că de un an încoace, această secție a sportului românesc se evidențiază printr'o conducere plină de elan. Numeroasele concursuri organizate sunt o dovadă despre aceasta.

Importanța acordată acestei manifestări rezultă nu numai din numărul mare de participanți ca tărăgători (peste 30), ci și din faptul că la distribuirea premiilor a ținut să fie de față Șeful sportului românesc, iar Ministerul Propagandei Naționale, pe lângă trimiterea unui reprezentant, a făcut și sacrificii materiale, prin premiile acordate.

Cu toate că este vorba de un tir pur sportiv, totuşi am ţinut să nu lăsăm nesemnalată această manifestare, pe deoparte pentru motivul că trecutul sbuciumat al neamului nostru este o dovadă că Românul trebue să fie totdeauna bun trăgător, iar pe de altă parte un bun trăgător la ţintă fixă nu are nevoe decât de un scurt stagiu pentru a trage bine şi la vânat.

● Altă serie de premii pentru studenţii Facultăţii de Silvicultură.

In altă cronică [1]) am făcut o dare de seamă asupra premiilor acordate în anul 1942 studenţilor Facultăţii de Silvicultură, cari s'au evidenţiat la cursul teoretic şi la lucrările practice de vânătoare. Avem prilejul fericit de a putea anunţa, că şi în anul 1943, va fi posibilă acordarea unor premii de acest fel, care probabil vor consta tot din arme de vânătoare. Direcţiunea Economiei Vânatului a acordat şi în acest an o sumă de 90.000 Lei în acest scop. Conform regulamentului privitor la acordarea premiilor de acest gen, concurenţii trebue să prezinte şi o lucrare cu subiect de vânătoare şi pescuit, pe care o întocmesc ca rezultat al practicei de vară. Pot lua parte la concurs numai studenţii cari au urmat cursul de vânătoare, adică studenţii cari au terminat anul III. In vederea concursului din acest an, Secretariatul Facultăţii a trimis fiecărui student care a terminat anul III un exemplar de regulament, cu încunoştinţarea că lucrările trebue depuse la secretariat până la data de 15 Sept. 1943. Vom reveni asupra acestei chestiuni, arătând rezultatul concursului. (68)

● Excursiune de studii în Bucovina.

Conform tradiţiei, studenţii anului ultim dela Facultatea de Silvicultură fac o excursiune de studii, timp de 7—10 zile. In acest an, excursiunea a avut loc în pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina şi au luat parte şi studenţii anului III. Lăsăm altora sarcina de a arăta gospodăria silvică model, pe care o întâlnim în pădurile Fondului: amenajamente moderne, instalaţiuni de transport, regenerări naturale şi artificiale bine reuşite, etc. Nu vom insista nici asupra programului admirabil întocmit şi — cu deosebire — asupra primirii mai mult decât camaradereşti pe care colegii dela Fondul Bisericesc din Bucovina au făcut-o grupului de profesori şi studenţilor din cei doi ani. In această rubrică vom înşira pe scurt numai foloasele pe care studenţii le-au avut din punctul de vedere al pregătirii vânătoreşti şi piscicole. Dacă este vorba de a prezenta viitorilor ingineri silvici lucrări care să le servească drept model din punct de vedere vânătoresc, atunci nu se putea alege un loc mai potrivit decât Bucovina şi pădurile Fondului Bisericesc.

Avem, aci, în primul rând *o tradiţie vânătorească*. Indeletnicirea de adept al Sf. Hubertus este nu numai frecventă, ci este şi apreciată așa cum se cuvine și la tot cazul mai mult decât în multe alte provincii ale Țării. Este c primă constatare pe care o face imediat acela, care ia contact cu cercurile vânătorești de aci. Administrațiile forestiere de aci sunt stăpânite de convingerea, că vânătoarea nu poate fi separată de silvicultură și că profesioniștii forestieri de toate gradele, trebue să fie și vânători. Consecințele acestor concepții sunt din cele mai bune: pază bună la terenuri, poteci de vânătoare, observatoare, sărării, case de adăpost sau camere oficiale la cantoanele de brigadieri, iar urmarea — vânat abondent. In cursul acestei instructive excursiuni, studenții au putut vedea, pe lângă frumosul Ocol Valea Putnei, bine amenajat din punct de vedere vânătoresc și o stațiune de repopulare cu păstrăv indigen. După cât ni se spunea, Fondul posedă în total șase asemenea stațiuni dintre care una la Ocolul Falcău (Valea Brodinei) și alta la Ocolul Argel. Ceea ce te impresionează din primul moment când intri în pădurile Fondului, este liniștea desăvârșită și absența totală a pășunatului în păduri, fapt deopotrivă de binefăcător atât pentru gospodăria forestieră cât și pentru cea vânătorească. O altă caracteristică este pregătirea vânătorească generalizată la personalul subaltern, încât acesta poate fi de un folos neprețuit șefului de ocol. Acesta constituie unul din secretele reușitei introducerii regiei proprii la valorificarea vânatului din păduri.

---

[1]) Revista Pădurilor, 1943, pag. 164.

In rezumat: excursiunea de studii din acest an, făcută în pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina, a fost cât se poate de instructivă și din punct de vedere vânătoresc și piscicol. Ne exprimăm nădejdea că și la excursiunile din anii viitori se va ține cont, la întocmirea programului, de această latură a pregătirii profesionale a viitorilor ingineri silvici. (69)

● Reglementarea vânătoarei animalelor răpitoare cu păr din Delta Dunării.

Dreptul de vânătoare de pe proprietățile Statului din Delta Dunării nu este arendat. Valorificarea lui se face de Dir. Ec. Vân. în regie. Intr'o altă cronică din anul trecut am arătat că ori care posesor al unui permis de vânătoare poate să vâneze în Deltă, plătind o taxă de 150 lei pe zi. Atunci era vorba de vânătoarea la păsări de balta. Continuând să se ocupe de valorificarea vânatului de aci, Dir. Ec. Vân. obține deciziunea ministerială No. 123738/1943 pentru reglementarea împușcării și prinderii vânatului răpitor cu păr. Iată textul comunicării pe care o face această instituție: „Vânătoarea vidrelor, nurcilor, lupilor, dihorilor și a herminelor în Delta Dunării, se poate face numai pe baza unei „Autorizații pentru prins", eliberată de către Inspectorul de vânătoare al județului Tulcea, valabilă dela data de 15 Decembrie până la 15 Februarie inclusiv și numai în perimetrele proprietatea Statului, în care dreptul de vânătoare nu este arendat și care vor fi specificate în autorizație.

Solicitatorul va exercita vânătoarea cu capcane, sau câini de vânătoare. Cel care utilizează și armă de foc este obligat a avea permis de vânătoare.

Art. 2. — „Autorizațiile pentru prins" se eliberează contra unei taxe de 5.000 lei pentru 30 zile și lei 7.000, pentru întreg sezonul (15 Decembrie—15 Februarie) și este personală și netransmisibilă.

Dacă prinderea se face în grup, fiecare participant, chiar minor, este obligat a avea „Autorizația pentru prins".

Taxa se depune la Administrația Financiară la art. 75, pe seama Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pentru „Autorizație pentru prins", iar autorizațiile se vor elibera numai în baza chitanțelor de depunere a banilor.

Inspectorul de vânătoare al județului Tulcea este obligat a înainta la 30 Aprilie a fiecărui an, — Direcțiunei Economiei Vânatului, cotoarele autorizațiilor, precum și chitanțele de plată dela Administrația Financiară.

Art. 3. — Pentru controlul circulației blănurilor, fiecare posesor al unei atari autorizații este obligat a prezenta blana spre marcare. Inspectorul de vânătoare al jud. Tulcea, o va marca și va elibera un „Certificat de proveniență".

Blănurile găsite nemarcate, sau fără certificate de proveniență se vor confisca și vinde la licitație, iar sumele realizate se vor face venit la Stat". (70)

● Adunarea generală a protectorilor și vânătorilor de capre negre din România.

La 20 Iunie 1943 a avut loc la Brașov adunarea generală ordinară a Federației protectorilor și vânătorilor de capre negre din România.

Din darea de seamă asupra realizărilor din anul 1942/43, extragem cele ce urmează, așa cum rezultă din procesul verbal Nr. 7:

— Federația a fost recunoscută ca persoană juridică, având sediul la Brașov;

— Numărul membrilor a crescut dela 101 în anul 1941/42, la 152 în anul 1942/43;

— Se duc tratative cu diferite Societăți și persoane, în scopul de a se coloniza caprele negre în muntele Ciucașul — Brașov. Nădăjduim că adunarea generală din anul 1944 va putea enumera printre realizări și această operă;

— D-l secretar general al Federației, inginer insp. g-l silvic Otto Witting, expune stadiul în care se găsește întocmirea hărții zoogeografice a caprelor negre din România, — arătând că s'a terminat colectarea datelor și urmează a se întocmi părțile, care vor fi distribuite membrilor contra cost. Ne permitem a adresa conducerii Federației rugămintea, ca să scoată harta în mai multe exmplare, încât în afară de membri, să-și poată procura câte un exemplar și instituțiile care se interesează de problema distribuției faunei noastre vânătorești.

— „Se aprobă bugetul pe 1943/44 întocmit de Comitet cu suma de Lei 295.731 la încasări și Lei 295.731 la cheltuieli. Din buget rezultă că, cotizația anuală pe 1943/44 s'a stabilit la lei 300, taxa de înscriere la lei 100 și taxa după fiecare autorizație de împușcare la lei 200.

In urma propunerii Comitetului și după ample discuțiuni se stabilește cifra recoltei pe 1943/44, precum urmează:

a) Jud. Hunedoara: ţapi 76, capre 80, total 156.
b) Jud. Gorj: ţapi 3, capre 3, total 6.
c) Jud. Severin: ţapi 7, capre 7, total 14.
d) Jud. Făgăraş: ţapi 50, capre 64, total 114.
e) Jud. Argeş: ţapi 15, capre 12, total 31.
f) Jur. Muscel: ţapi 13, capre 12, total 25.
g) Jud. Sibiu: ţapi 5, capre 6, total 11.
h) Jud. Braşov: ţapi 13, capre 13, total 26.
i) Jud. Prahova: ţapi 7, capre 7, total 14.
k) Jud. Dâmboviţa: ţaji 3, capre 3, total 6.
l) Jud. Vâlcea: ţapi 3, capre 3, total 6.
Total general: ţapi 195, capre 214, total 409.

Vasile Cotta

CERCUL DE STUDII

● IX. At. Haralamb: Pădurea şi fenomenul torenţial.

(Cercetări în materie).

(31 Martie 1943).

Dacă în ce priveşte rolul pădurii asupra fixării terenului pe coaste, nimeni nu se mai îndoeşte, nu acelaşi lucru se poate spune despre influenţa pădurii asupra regimului apelor. Şi astăzi se mai găsesc mulţi, din lumea din afară a forestierilor, care să-i tăgăduiască orice influenţă sau în cazul cel mai bun, să-i limiteze rolul binefăcător.

Este drept că uneori discuţiunile s'au făcut în gol, pentrucă preopinenţii luau în sprijin fapte rău observate, dacă nu inexate sau susceptibile de interpretări diverse. Un singur mijloc există de a controla cu certitudine influenţa pădurii asupra regimului apelor: punerea în comparare detaliată şi scrupuloasă a două basine identice ca altitudine, orientare, pluviozitate, sol, dar unul împădurit şi celălalt despădurit. Din nefericire astfel de laboratorii naturale sunt rare, sau dacă se întâlnesc, nu este întotdeauna posibil să faci în ele cercetări cari necesită cheltueli serioase şi un personal priceput.

Cu toate aceste dificultăţi ştiinţa forestieră dispune de o serie de cercetări în materie, întreprinse în Elveţia, America şi Japonia, din care s'au putut trage concluziuni interesante, unele chiar definitive.

Cercetările Elveţiene au fost iniţiate în 1900 de prof. Bourgeois şi urmate de succesorul său Engler. Acesta din urmă publică în 1919 (deci după 18 ani de observaţiuni minuţioase şi continui) primele rezultate obţinute.

S'a ales în Prealpii Elveţiei (în apropiere de Berna) două mici basine, unul de 56 ha aproape complet împădurit, iar celălalt vecin, de 70 ha fiind slab împădurit (numai 35% pădure).

De cealaltă parte a oceanului, Americanii au întreprins şi ei o serie de cercetări, în Munţii Stâncoşi. Basinele alese au avut 90 ha şi

81 ha. Ambele la fel de împădurite. Cercetările au fost începute în 1911 şi au ţinut (15 ani) până în 1926. In anul 1919 unul din basine a fost despăduirit complet.

Deosebite ca condiţiuni geografice, rezultatele nu se contrazic, din contră se întregesc.

Rezultatul cercetărilor elveţiene este fără îndoială favorabil cauzei pădurilor. Numai în cazul ploilor prelungite pădurea ajunge de la un timp să nu mai poată reţine şi ca urmare să nu mai poată influenţa simţitor asupra regimului apelor.

Cercetările americane pun în evidenţă rolul mare al pădurilor în fixarea coastelor. Acestea vorbesc mai puţin în legătură cu influenţa pădurilor asupra inundaţiilor.

Japonezii la rândul lor au întreprins cercetări în trei din insulele arhipelagului, regiuni cu foarte bogate precipitaţii (chiar 3 m) şi destul de bine împădurite (47%).

Observaţiunile au început în 1912 şi au ţinut până în 1919, deci 6 ani. Ele au urmărit mai mult datele meteorologice în vederea stabilirii regimului apelor, dar s'au extins şi asupra relaţiunilor dintre apă şi pădure. S'au putut face interesante observaţiuni privind cantitatea de apă din ploaie reţinută de coronamentele arborilor.

In privinţa scurgerii apei la suprafaţă, cercetările japoneze, par a scoate în evidenţă rolul hotărîtor al naturii solulu.i Inluenţa naturei arboretului asupra debitului, imediat după ploaie, este net perceptibilă: creşterea apelor este mai puternică în pădurile de foioase decât în cele de răşinoase. Aceleaşi concluziuni se trag şi când este vorba de durata viiturii.

S'au putut trage oarecari concluzii şi în cazul debitelor dinainte şi după despădurirea unui teren oarecare. Se poate constata o creştere bruscă a coeficienţilor de scurgere îndată după despădurire. Deci pădurea îşi manifestă influenţa ei asupra regimului apelor.

Conferenţiarul a ţinut să-şi informeze auditoriul cu cât mai multe date privind cercetările amintite, făcând uz de tablouri şi diagrame comparative.

La sfârşitul conferinţei s'a ocupat şi de unele comentarii provocate de publicarea acestor prime rezultate, precum şi de polemicile provocate de acestea.

In concluzie, conferenţiarul arată că influenţa pădurii asupra regimului apelor nu mai poate fi tăgăduită. Socoteşte însă că cercetări noi, în condiţiuni geografice cât mai felurite, sunt necesare, pentru a se aduce cât mai multă lumină asupra acestei probleme atât de importantă.

● X. N. Ghelmeziu: Noile utilizări ale lemnului şi tehnica silvică.

(7 Aprilie 1943)

In ultimii ani s'au realizat în tehnica prelucrării şi întrebuinţării lemnului progrese foarte mari, datorită cărora lemnul se situează din nou între cele mai importante materii prime.

Multiplele sale întrebuinţări au creiat situaţii noi în economia forestieră şi a lemnului. Din mulţimea problemelor ce au rezultat prin schimbarea modului de folosire a lemnului, d-l N. Ghelmeziu a examinat în conferinţa D-sale următoarele: care sunt metodele noi de prelucrare şi de întrebuinţare a lemnului, ce au ele specific şi ce rezultate au dat până acum, ce specii se pretează acestor prelucrări şi ce se cere dela lemn, care ar putea fi repercursiunile acestor cerinţe asupra culturii pădurilor noastre şi asupra tehnicii recoltării şi manipulării lemnului, cum se prezintă pădurile noastre faţă de cerinţele acestor tehnici noi, ce adaptări trebuesc făcute de tehnica forestieră şi de tehnica nouă a folosirii lemnului pentru a se ajunge la rezultate favorabile?

Aceste chestiuni s'au tratat separat pentru fiecare din cele patru grupe mari de întrebuinţare a lemnului şi anume:

lemn de lucru şi de construcţie,
lemn pentru pastă şi fibre textile,
lemn de foc şi combustibil pentru motoare,
lemn pentru distilerii şi alte prelucrări chimice.

După ce s'au arătat desavantajele pe care le prezintă lemnul ca material de construcţie şi de lucru şi legătura acestora cu structura sa, au fost expuse tehnicile noi de îmbunătăţire a însuşirilor lemnului şi procedeele de folosire prin care se evită solicitarea tocmai a însuşirilor lui slabe.

Au fost arătate pe scurt tehnicile fabricării furnirului, contraplacajelor, lemnului lamelat, lemnului blindat cu metale sau asbest, panelelor, lignostonului, lignofonului, lemnului impregnat cu metale şi bakelite, plăcilor de fibră şi de lână din lemn, insistându-se asupra rezultatelor obţinute şi domeniului de întrebuinţare a noilor produse.

S'au expus deasemenea tehnicile noi de aburire, uscare şi vopsire a lemnului subliniindu-se îmbunătăţirile ce rezultă pentru material.

Se remarcă faptul că aproape pentru toate tehnicile noi de îmbunătăţire a însuşirilor lemnului se pretează cel mai bine fagul, aninul şi mesteacănul.

Intre procedeele noi de întrebuinţare a lemnului în construcţie s'au arătat sistemele de îmbinare prin buloane, cuie şi cleiuri, avantajele lor şi realizările practice de până acum.

Aceste procedee se aplică cu deosebire lemnelor de răşinoase.

Lemnul pentru celuloză formează azi un capitol din cele mai importante din economia unei ţări, datorită faptului că vechei întrebuinţări a sa la fabricarea hârtiei i s'a adăogat folosirea celulozei la fabricarea fibrelor textile.

La fabricarea fibrelor textile este nevoie de o celuloză bogată în alfa-celuloză, însuşire care nu mai este în funcţie de forma şi mărimea fibrei lemnoase, ci mai mult de structura ei moleculară.

Deaceea, fagul, care datorită fibrelor sale scurte şi cu pereţii groşi, nu dă decât o hârtie inferioară, este o foarte bună materie primă pentru industria fibrelor artificiale.

Pentru fabricarea hârtiei, în afară de molift, sunt bune speciile de plop, deoarece au un raport favorabil între lungimea, lăţimea şi grosimea pereţilor fibrei

Avantajul lor cel mai mare este că sunt specii repede crescătoare.

In ceeace priveşte lemnul pentru încălzit şi combustibil pentru motoare se subliniază faptul că acestui domeniu de folosire a lemnului i se va destina din ce în ce mai mult materialul cu însuşiri inferioare şi de dimensiuni mici. Din această cauză trebue să se desvolte o tehnică de recoltare şi manipulare a materialului lemnos subţire, a resturilor dela exploatare şi a deşeurilor dela diverse prelucrări mecanice şi chiar chimice. In paralel este necesară elaborarea unor instalaţiuni de ardere, care să permită întrebuinţarea cu randament termic bun a noilor forme în care se va prezenta lemnul pentru foc.

Folosirea lemnului drept combustibil pentru motoare nu găseşte la noi deocamdată condiţiuni de desvoltare. El poate folosi însă cel puţin la motoarele ce se vor întrebuinţa în culturile şi exploatările forestiere intensificate din ce în ce mai mult.

Pentru distilarea lemnului şi alte prelucrări chimice ale sale se va destina din ce în ce mai mult resturile dela exploatări şi deşeurile dela fabricaţii mecanice. Speciile de bază sunt fagul şi stejarul.

Tehnicile noi de utilizarea lemnului au promovat foarte mult lemnul de fag, anin, plop şi mesteacăn. Se remarcă însă că în majoritatea cazurilor se foloseşte lemnul de calitate superioară. Deaceea ele nu au schimbat obiectivul principal al silviculturii, lemnul de calitate superioară, ci din contra cer o silvicultură de specialităţi.

Fabricile bazate pe tehnicile noi sunt întreprinderi mari, cu maşinism mult şi scump, cu consum mare de materie primă. Ele nu pot rămâne funcţie de materialul lemnos de calitate descoperit ici sau colo, ci sunt necesare surse bine precizate de materie primă în calităţile cerute. Aceste surse nu pot fi decât în regiunile cu condiţiuni optime de vegetaţie pentru speciile de mai sus. Trebuesc determinate aceste zone şi pentru ele desvoltată tehnica forestieră respectivă.

Măsurile culturale sunt importante pentru asigurarea unui rezultat bun, dar tot atât de valoroase sunt cele de exploatare, manipulare şi chiar administrative. Mai mult ca oricând azi ne sunt necesare acele organisme de recoltare şi manipulare a lemnului, care să ştie să-i păstreze însuşirile şi să-i livreze cu promptitudine, în momentul când el răspunde cerinţelor de fabricaţie.

Pădurea noastră prin diversitatea speciilor ei ne deschide un câmp foarte mare de lucru. Este nevoie însă nu numai de o adaptare a pădurii la cerinţele tehnicilor noi ale lemnului, ci şi de o punere în concordanţă a acestora cu ceeace pot da pădurile noastre.

Un număr de 58 proiecţiuni au exemplificat cele expuse de conferenţiar.

At. Haralamb

RECENZII

CĂRŢI

D A. SBURLAN: *Instalaţii de transport pentru exploatări forestiere.* (Trasee şi terasamente, şosele forestiere). 320 pag., 287 fig., 3 tabele. Publicaţiile Soc. „Progresul silvic", 1943.

Faţă cu avântul luat în ultima vreme de exploatările de păduri din regiunile greu accesibile ale ţării, se simţea nevoia unor manuale, care să înlesnească studiul şi proiectarea căilor de acces.

Societatea „Progresul silvic" a luat asupra sa, sarcina deosebit de grea pentru aceste timpuri, a editării unor asemenea manuale. In acest scop a tipărit în 1940 un prim volum, datorit tot D-lui Prof. Sburlan, care tratează despre construcţia şi exploatarea căilor ferate înguste şi a funicularelor. Neputându-se desvolta în acest volum, într'o măsură satisfăcătoare, toate chestiunile referitoare la alegerea traseului, la studiul infrastructurii etc., D-l Sburlan a prelucrat în cadrul unui nou volum, o sinteză a lucrărilor de proiectare a drumurilor forestiere, în general. In mod normal, ar fi trebuit să se dea la tipar acest volum cel dintâi, însă o anumită conjunctură a necesitat intervertirea ordinei apariţiei lor.

Manualul de faţă are materia împărţită pe trei secţiuni: elementele trasării şi întocmirea proiectului; execuţia infrastructurii şi studiul suprastructurii şoselelor forestiere.

Secţiunea I destinată stabilirii bazelor proiectării, studiului priectului şi întocmirii pieselor acestuia, cuprinde următoarele capitole mai de seamă:

In capitolul întâi se dau obişnuitele definiţii şi clasificări, precum şi date istorice şi statistice privitoare la reţeaua de drumuri a României.

Capitolul următor studiază elementele proiectării şoselelor. După o scurtă descriere tehnică a vehiculelor, ce circulă pe şosele şi a influenţelor, pe care dimensiunile lor, modul cum ele sunt construite, le exercită asupra traseelor, se trece la stabilirea rezistenţelor la tracţiune pe şosele (cele referitoare la căile ferate înguste fiind date în volumul tipărit în 1940); sunt descrise apoi mijloacele de tracţiune utilizate, pentru a se stabili în fine, din relaţiile ce există între dimensiunile şi greutatea vehiculelor, pe de o parte, din rezistenţele la înaintare şi din forţa de tracţiune, pe de alta, razele minime ale centrelor de racordare, aliniamentele de redresare, rampele maxime admisibile, lăţimea drumurilor în curbă etc. (adică elementele trasării).

Remarcăm în acest capitol, descrierea vehiculelor moderne pentru tracţiunea animală (cu roţi pneumatice), atât de apreciate şi de răspândite în vestul Europei.

Capitolul al III-lea dă detalii cu privire la alegerea traseului si întocmirea proiectului. După ce mai întâi se definesc elementele trasării pentru diferitele cazuri întâlnite se dă o descriere a lucrărilor preliminare de birou și pe teren, arătându-se cum se procedează la recunoașterea terenului, la studiul variantelor etc. Autorul face o largă expunere a procedeelor de urmat în trasarea rețelelor de drumuri în masivele forestiere de mare întindere (chestiune desvoltată de D-sa și în broșura tipărită în 1938 de ICEF.: Studiul pădurilor inaccesibile, etc.).

Urmează apoi o serie de detalii, utile în practică, referitoare la măsurătorile și culegerile de date pe teren, în aplicarea diferitelor metode de trasare, și la redactarea anteproiectului. O deosebită amploare s'a dat studiului directriței, ca și metodelor de calcul ale suprafeței profilelor transversale, ale cubajului interprofilelor etc.

Mișcarea pământurilor, cu analiza mijloacelor de transport, cu determinarea distanțelor limite și medii de transport, cu compensarea volumelor etc. formează obiectul unor expuneri deosebit de interesante, pentru cel ce vrea să stabilească trasee, după toate regulele științei constructorului de drumuri.

Intocmirea proiectului de detaliu comportă descrierea metodelor de transpunere a traseului pe teren, pichetarea (trasarea) curbelor, în special a celor în arc de cerc, utilizate aproape exclusiv la instalațiile de transport forestiere ș. a. m. d.

Secțiunea a doua a manualului este rezervată execuției lucrărilor. In primul ei capitol se dau lămuriri utile cu privire la construcția infrastructurii drumurilor. Se face clasificarea rocilor și a săpăturilor, după care urmează o descriere a uneltelor și procedeelor de lucru la săpăturile simple și la spargerile de stânci (explozivi, forajul găurilor, încărcarea și aprinderea).

Urmează o expunere a metodelor de urmat la executarea săpăturilor și umpluturilor, la consolidarea terasamentelor, la calculul și execuția lucrărilor de artă pentru traversarea apelor, la apărarea taluzelor, la construirea zidurilor de sprijin etc. Trebuie remarcat, că autorul s'a mărginit în acest manual numai la descrierea mijloacelor mai simple (manuale), procedeele mecanice (mașini rutiere) neputându-și găsi până azi o utilizare rentabilă în construcția instalațiilor de transport forestiere.

Secțiunea a III-a cuprinde studiul suprastructurii șoselelor forestiere.

După o descriere tehnologică a materialelor de construcție utilizate pentru consolidarea platformei drumurilor, se arată metodele de construcție și de întreținere a părții carosabile ale acestora (drumuri împietruite, pavate, podite cu prăjini, cu ramuri și fascine, etc.).

O anexă de peste 30 pagini cuprinde date practice privitoare la manopera necesară în construcțiile de drumuri, precum și trei tabele pentru pichetarea punctelor principale și intermediare ale curbelor în arc de cerc.

Fața cu faptul că în limba română nu se găsesc până acum decât prea puține tratate de specialitate, manualul D-lui Prof. Sburlan umple un gol real în literatura noastră tehnică, el putând fi utilizat pentru studiul ori căror categorii de drumuri de exploatare (agricole, miniere, industriale, militare).

O mențiune specială se cuvine excelentei prezentări tipografice a lucrării, tipărite în atelierele Imprimeriei Naționale.

At. Haralamb

HOLZBILANZEN — *Vorträge, gehalten am 10. Sept. 1942 anlässlich der VI. Komiteesitzung der Internationalen Forstzentrale zu Wien.* (Bilanţuri ale lemnului — Conferinţe ţinute la 10 Sept. 1942 cu prilejul celei de a VI-a sesiune a Comitetului Centrului internaţional de Silvicultură, dela Viena).
Nr. 6 din publicaţia „Silvae Orbis", îngrijită de Prof. Dr. Dr. *Josef Köstler*.
Berlin-Wannsee: C. I. S., 1942.

Publicaţia conţine următoarele 5 conferinţe; care au servit drept temei pentru discuţiunile Comitetului întrunit la Viena. Lucrarea este precedată de un cuvânt inainte (Vorwort) al Domnului Prof. Dr. Dr. Köstler, Directorul C .I. S.-ului. Prin acesta se arată împrejurările care au dus la publicaţia de faţă şi ţelurile urmărite.

1. *Die Aufstellung von Holzbilanzen für Waldgebiete, Länder und Kontinenten.* (Alcătuirea de bilanţuri ale lemnului pentru ţinuturi păduroase, ţări şi continente) de Profesor Dr. Dr. *Josef Köstler*, Director al C. I. S.-ului.

Prin această conferinţă ni se dă o orientare generală asupra însemnătăţii bilanţului lemnului, în general.

Nepotrivirile neobişnuite dintre oferta şi cererea de lemn din ultimile 2—3 decenii, cu marile şi foarte neregulatele schimbări ale preţurilor — foarte neplăcute atât pentru consumatori cât şi pentru o producţiune rânduită; însemnătatea din ce în ce mai mare pe care o capătă lemnul în schimbul internaţional (140—150 milioane m^3 în anii 1927—1929); dinamica şi răsturnările manifestate cu atâta tărie în desvoltarea tehnicei timpului nostru; ne arată cât de folositoare ar fi o lămurită vedere în materie de producţiune şi consum a lemnului, ca şi în tendinţele lor de potrivire, prin întocmirea de bilanţuri ale lemnului.

Un asemenea bilanţ al unei ţări sau ţinut oarecare cuprinde două feţe: intrările (producţiunea proprie şi importul) şi ieşirile (consumul propriu şi exportul) de lemnărie. Suma fiecărei feţe — egală una cu alta — poartă denumirea de nevoia de lemn (Holzbedorf), care este mai mare sau cel puţin egală cu consumul de lemn, în presupunerea că nu avem un export de lemnărie sau mărfuri lemnoase, în principal. Folosind cazul concret al câtorva ţări europene, autorul stăruie asupra tipurilor de bilanţuri ale lemnului, care sunt determinate de cele trei situaţii deosebite în care se poate afla o ţară, în materie de economia lemnului, importatoare, exportatoare sau şi una şi alta.

Din bilanţurile singuraticilor ţări se pot alcătui bilanţuri pentru mari spaţii economice, determinate de împrejurări staţionale naturale, economice şi politice unitare. In această privinţă, autorul nostru deosebeşte în cuprinsul brâului de păduri de răşinoase din emisfera nordică a pământului — ca factor decisiv în comerţul internaţional de lemnărie — următoarele mari spaţii economice unitare: Europa continentală, Marea Britanie, Rusia şi America de Nord. Europa continentală înfăţişează cea mai complexă situaţie în materie de bilanţul lemnului, datorită numărului mare de ţări alcătuitoare şi a situaţiei lor foarte diferită dela caz la caz. Pentru nici-o altă parte a pământului problema aceasta a întocmirii de bilanţuri ale lemnului, pe baze unitare, în ţările alcătuitoare, dacă vrem să introducem ordine atât în producţiune cât şi într'o mai bună repartiție și consum a unui material din ce în ce mai rar, mai trebuitor și mai scump. Centrul Internațional de Silvicultură a recunoscut însemnătatea problemei și socotește că sie-și îi vine datoria de a contribui la deslegarea ei, conducând străduințele singuratecelor țări.

2. *Erfahrungen über Höhe und Veränderlichkeit der Holzpreise.* (Invățăminte despre mărimea și schimbările prețului lemnului) de Docent Dr. *Geza Luncz*, Șef de Secție la C. I. S.

Prețul lemnului inrâurește în măsură decisivă atât economia lemnului cât și economia forestieră. La rândul său, chipul de gospodărire a pădurii, și în deosebi recoltele lemnului determină în anumită măsură prețul lemnului.

In legătură cu aceste fapte, autorul cercetează schimbările sub felurite aspecte ale prețurilor lemnului intervenite în perioada 1925—1938, în câteva țări luate ca model (Finlanda, Germania, Italia).

3. *Statistische Methoden zur Aufstellung von Holzbilanzen.* (Metode statistice pentru alcătuirea de bilanțuri ale lemnului), de Dr. *Werner Junghans.*

Intr'o primă parte a conferinței, sunt expuse sub formă critică și foarte pe scurt problemele cu caracter tehnic pe care le ridică alcătuirea unui bilanț al lemnului și anume sub semnul străduinței de comparabilitate internațională. Ni se amintesc, astfel, străduințele făcute, până acuma pe teren internațional pentru a se ajunge la statornicirea unor date statistice comparabile în materie de recoltele de lemn, importul și exportul și consumul lemnului. Rezultatele acestor străduințe rămân deocamdată în domeniul teoretic. Pentru atingerea țelului urmărit, sunt trebuitoare înțelegeri privind: unitatea de măsură; măsura și felul deosebirii de esențe lemnoase, sortimente și mărfuri de lemn, factorii de conversiune ai cantităților de lemnărie în metrii cubi de lemn brut, căile de determinare a recoltelor, consumului și a importului și exportului.

Pentru o mai bună înțelegere a stărilor de fapt, ni se arată, într'o a doua parte a conferinței, căile urmate de câteva țări reprezentative în statornicirea bilanțului lor lemnos (Elveția, Finlanda, Germania și Italia). In această privință, autorul deosebește următoarele trei căi:

1. Recoltele și consumul sunt determinate direct deosebit (Elveția),
2. Consumul este determinat direct, iar recoltele rezultă prin calcul;
3. Recoltele sunt determinate direct, iar consumul rezultă prin calcul.

Problemele tratate foarte pe scurt în cuprinsul acestei conferințe vor fi tratate în chip amănunțit într'o monografie deosebită, care trebuie să fi și apărut, după toate semnele.

4. *Technische Massnahmen zur Entlastung der Holzbilanz.* (Măsuri cu caracter tehnic pentru ușurarea bilanțului lemnului). de Prof. Dr. Ing. *Franz Kollmann.*

In determinarea bilanțului lemnului intră o mulțime de factori de natură economică, politică și tehnică. Autorul se oprește asupra acestei ultime grupe de factori, dându-ne o lămurită orientare în privința căilor cu caracter tehnic, prin ajutorul cărora lemnul poate fi folosit mai bine și mai cu folos, îmbunătățindu-se astfel, gospodăria lemnului dintr'o ţară oarecare. Aceste căi sunt strânse în trei grupe:

a) Economisirea lemnului, precum sunt: unificarea şi tipizarea produselor lemnoase, prezervarea lemnului;

b) Economia resturilor de lemn: Restrângerea procentului de resturi cu prilejul prelucrării lemnului; folosirea acestor resturi tot ca bunuri lemnoase;

c) Inlocuirea lemnului în felurite întrebuinţări (construcţii, încălzire, producerea energiei mecanice, fabricarea hârtiei, ş. a.).

Măsura în care astfel de căi pot fi urmate se schimbă dela loc la loc, fiind strâns legată şi de situaţia celorlalte materii prime.

5. *Die Holzverkohlung unter besonderer Berücksichtigung Italiens.* (Fabricarea cărbunelui de lemn, cu deosebită privire a Italiei), de Dr. *Luciano Moser.*

Progresul industrial a făcut ca folosirea mangalului să sufere o puternică reducere, mai întâi, în industria siderurgică şi apoi şi în alte industrii şi întrebuinţări. Noile folosiri din aceşti din urmă ani (în gazogenele automotoare) nu schimbă prea mult situaţia. Ori cum, se deosebesc anumite folosiri specifice ale mangalului în diferitele ţări: în Suedia în industria siderurgică; iar în ţările mediteraniene folosiri domestice; la fel în ce priveşte chipul de fabricaţie. O bună orientare asupra economiei mangalului nu putem avea, din pricina lipsei de date statistice. Intre ţările europene trece drept mare producătoare Italia, alături de Suedia şi Franţa. Date statistice mulţumitoare, care stau la îndemâna autorului, îi îngăduie să facă consideraţiuni interesante într'o mulţime de direcţii asupra producerii şi folosirii cărbunelui de lemn în această ţară.

Ilie C. Demetrescu

REVISTE

Holz als Roh- und Werkstoff.

An. 6 (1943), Caietul 1 (Ian.).

G. Jayme, K.-G. Hindenburg, M. Harders-Steinhäuser und F. Branscheid:

Über die Eignung ein- und zehnjährigen Pappelholzes zur Zellstoffgewinnung.

Asupra posibilităţii de a se folosi lemnul de plop de 1 an şi 10 ani la fabricarea celulozei.

După ce condiţiunile de întrebuinţare a fagului la fabricarea celulozei pentru fibre textile sunt azi destul de bine determinate, se trece acum la studiul esenţelor de plop, care au avantajul de a fi repede crescătoare.

Articolul cuprinde o vedere generală asupra literaturii de până acum privitoare la cultura plopilor şi întrebuinţările lemnului în special în fabricarea celulozei. Se dau apoi rezultatele studiilor morfologice fibrelor lemnului de plop, compoziţiei chimice a lemnului de 1 an şi de 10 ani şi produselor de fabricaţie a celulozei prin procedeele cu sulfat sau sulfit.

Articolul este deosebit de interesant.

Bruno Schulze und G. Theden
Beobachtungen über das Eindringvermögen von Holzschutzmitteln bein Spritzen und Tauchen.
Observaţiuni asupra puterii de pătrundere a substanţelor prezervative ale lemnului prin spriţuire şi îmbăiere.

Rezultatele unor încercări comparative făcute în laboratoarele din Oficiul de încercarea materialelor Berlin-Dahlem.

J. Bittner:
Häufigkeitsuntersuchungen an Flugzeugsperrhölzern.
Cercetări de frecvenţă cu contraplacaje pentru avioane.

Se dau curbele frecvenţii valorilor rezistenţei la întindere paralel şi perpendicular pe fibre pentru contraplacajul de mesteacăn canadian.

Mici comunicări:
Asociaţia germană pentru cercetarea lemnului.
Congresul Academiei germane pentru cercetarea construcţiilor.
Dare de seamă asupra celui de al 11-lea congres al lemnului.
Norma DIN 1052.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 81 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

An. 6 (1943). Caietul 2 (Feb.).

F. Kollmann und M. Antonoff:
Beitrag zur Erforschung des submikroskopischen Feinbaus von Holz.
Contribuţie la cercetarea structurii fine submicroscopică a lemnului.

După ce se arată importanţa cunoaşterii structurii fine a lemnului ca bază pentru întreaga tehnologie a acestui material se prezintă rezultatele cercetărilor făcute spre a se vedea influenţa vârstei asupra înclinaţiei micelelor la pin, precum şi legătura dintre înclinaţie şi lemnul timpuriu şi târziu.

David Johansson:
Beiträge zur Bestimmung der Astmenge im Holz und des Einflusses der Äste auf die Güte des Sulfitzellstoffholzes.
Contribuţii la determinarea cantităţii de noduri în lemn şi influenţii nodurilor asupra calităţii celulozei sulfit din lemn.

Incercări comparative pentru determinarea cantităţii de noduri prin procedeul măsurării diametrului sau suprafeţei lor sau prin descompunere parţială a lemnului cu procedeul sulfit.
Nodurile scad calitatea materiilor celulozice obţinute.

Erwin Schmidt:
Vorschläge zu einheitlichen Umrechnungszahlen für die Faserholzverarbeitung.
Propuneri pentru unificarea coeficienţilor de calculare în prelucrarea lemnului de celuloză.

Pentru întocmirea bilanţelor lemnului cu cifre comparabile sunt necesare noţiuni, măsurări şi calcule după aceleaş norme. Autorul face propuneri în această direcţie pentru lemnul de celuloză.

Heinrich Pause:
Die Antriebsleistung der Holzhobelmaschinen.
Randamentul la maşina de rindeluit.

După ce se arată formulele propuse până acum pentru calcularea randamentului la maşinile de rindeluit, se examinează formulele autorului şi se exemplifică prin câteva calcule.

Mici comunicări:

Exportul de lemn de balsa al Ecuadorului.

Un duglas uriaş.

Comerţ liber de plută în Spania.

Exploatările de lemn în Suedia în 1943.

Fabricarea materiilor tanante în Finlanda.

Industria slovacă de celuloză şi carbonizare a lemnului.

Producţia de cărbune de lemn în Ungaria.

Gaz de lemn la automotoarele căilor ferate în Protectorat.

Producţia de celuloză in Suedia.

Nou procedeu de înălbire în USA.

Consumul de lână vegetală în USA.

Ridicarea producţiei de mătase vegetală în România.

Industria de case din lemn în Suedia.

Instrucţiuni pentru conservarea podurilor de lemn.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 69 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

An. 6 (1943), Caietul 3 (Mart.).

Caietul este inchinat memoriei prof. Reinhard Trendelenburg căzut pe front. Articolele sunt scrise, în afară de acela al redactorului, de elevii lui.

F. Kollmann:

Reinhard Trendelenburg. Ein Beitrag zur Geschichte der biologischen Holzforschung.

Reinhard Trendelenburg. O contribuţie la istoria cercetării biologice a lemnului.

Date biografice, pregătirea de specialitate, lucrările.

Sunt expuse ideile fundamentale din lucrările prof. R. Trendelenburg, strălucit reprezentant al grupului de cercetători germani ai lemnului.

W. Grössler:

Holztechnologische Untersuchungen an Hochgebirgsbuchen.

Incercări tehnologice la lemnul de fag din munţii înalţi.

Se dau rezultatele încercărilor fizico-mecanice cu lemnul de fag crescut la înălţimi mari, şi se compară cu însuşirile lemnului crescut în alte înălţimi.

Paul Michels:

Der Nasskern der Weisstanne.

Inima umedă a bradului.

Bradul prezintă în unele cazuri aşa zisa „inimă umedă“, formaţie ce se crede a fi cauza morţii bradului. Intrucât chestiunea nu este clarificată, autorul aduce o contribuţie valoroasă prin studiul repartiţiei umidităţii în mai multe exemplare de brad. Rezultatele arată că această „inimă umedă“ se găseşte şi la arborii sănătoşi.

Nikola Zankoff:

Untersuchungen über Harzgehalt und einige physikalische Eigenschaften des Holzes der bulgarischen Nadehhölzer Peuce, Kiefer und Schwarzkiefer.

Incercări asupra conţinutului de

rășină și asupra câtorva însușiri fizice ale lemnului rășinoaselor bulgare, pinul peuce, pinul comun și pinul negru.

După considerațiuni generale asupra scurgerii rășinii și recoltării ei, se dau rezultatele încercărilor făcute pentru determinarea repartiției rășinii la câteva specii de pin din Bulgaria și relațiilor dintre conținutul în rășină și greutatea, umflarea, contragerea și absorpția de apă a lemnului.

Mici comunicări:

Asupra construcției acoperișurilor la hangarele de avioane în Finlanda.

Industria lemnului în Finlanda.

Producția de celuloză din trestie în Italia.

Economia pădurilor în Croația.

Substanțe prezervative germane pentru lemn.

Vagoane de marfă din contraplacaj în loc din fier în Canada.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 66 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

N. Ghelmeziu

Intersylva (Ediția germană).

Vol. III, caetul 1.

Suchting Heinrich:

Güteverbesserung der Waldböden und Steigerung der Holzerzeugung durch Kalkung.

Amendarea pământurilor de pădure și creșterea producțiunii lemnoase prin ingrășământ de calciu.

Acest fel de amendare s'a dovedit cel mai eficace, fiind tot de-odată și cel mai ieftin. Deosebit de îmbunătățirea stării chimice a solului, ceea ce e de însemnătate chiar și pentru esențe socotite până acuma insensibile la stări acide — cum este pinul și molidul — calciul exercită și o înrâurire deosebit de prielnică pentru activitatea biologică a solului. Autorul dă indicațiuni asupra felului în care urmează a se face o bună îngrășare, dat fiind că un exces de calciu poate deveni defavorabil.

Vagi Ștefan:

Forschungsprobleme der forstlichen Bodenkunde in Ungarn.

Probleme de pedologie forestieră proprii Ungariei.

Ni se arată felul în care s'a găsit o deslegare a problemei aflării unui indicator pentru aptitudinile solului pentru cultura salcâmului.

Mazek-Fialla Karl:

Neue Harzungsverfahren.

Noi procedee de rășinare.

Se vorbește, mai întâi, despre însemnătatea economică a rășinei și apoi despre organizarea recoltării rășinii în arborete de pin austriac din jurul Vienei, ca și despre metodele și instrumentele folosite.

Campredon Jean:

Die Normung in Frankreich in Holzerzeugung, — Handel und- Verbrauch.

Normalizarea în metarie de producțiunea, comerțul și folosirea lemnului în Franța.

Problema aceasta de normalizare a fost luată în studiu și în Franța cu toată seriozitatea. Autorul ne arată ce s'a făcut până acuma şi ce mai este de înfăptuit.

Sirakow Georg:
Das forstliche Grundgesetz Bulgariens.
Legea silvică de temei a Bulgariei.

Ca şi în România, legislaţia forestieră bulgară este alcătuită din-tr'o lege fundamentală, un fel de cod silvic, emis în 1925 şi mai multe alte legi complimentare. In studiul de faţă, autorul caracterizează fiecare din cele 9 capitole ale legii fundamentale.

Streyffert Thorsten:
Weltholzhandel und Weltholzwirtschaft.
Comerţul de lemn al lumii şi economia forestieră mondială.

Sprijinindu-se pe date statistice ca şi pe observaţia felului cum se foloseşte lemnul, autorul ajunge la încheierea că exploatarea pădurilor se orientează mai mult spre cantitate decât spre calitatea lemnului. Bilanţul lemnos al Europei arată un excedent anual de cca. 10—11 milioane m^3.

Forstlicher Fortschritt.
Fapte forestiere.

Cuprinde ştiri asupra măsurilor de natură forestieră luate în felurite ţări.

Forstliches Schrifttum.
Publicaţia forestieră.

Un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra celor mai însemnate articole şi cărţi.

Mitteilungen.
Comunicări.

Ilie C. Dem.

Journal forestier suisse.

Nr. 7/1943.

Arnoldo Arrigoni:
Le nouvel institut fédéral pour l'étude de la neige et des avalanches.
Noul institut federal pentru studiul zăpezii şi al avalanşelor. (3 pag.).

Rezultatele diferitelor lucrări contra avalanşelor, foarte scumpe, nu au fost întotdeauna satisfăcătoare. De aceea în 1931, s'a creiat comisia federală pentru studiul zăpezii şi al avalanşelor, compusă din reprezentanţi ai Adm. forestiere, Şc. politehnice din Zürich, hidrologie şi căi ferate. In 1941, această comisiune a hotărît să construiască la Weissfluhjoch un Institut federal pentru studiul zăpezii şi al avalanşelor, care a şi fost terminat în primăvara anului 1943.

Se face descrierea construcţiei şi laboratoarelor acestui Institut.

H. B.:
Statistique forestière suisse 1941.
Statistica forestieră elveţiană 1941 (4 pag.).

Intinderea totală a pădurilor publice (necuprinzându-se în ea întinderea parcului naţional) era la 1.I. 1942, de 744.385 ha repartizate astfel: 82,5% suprafaţă păduroasă (fără păşuni împădurite); 5,4% păşuni împădurite; 3,9% suprafaţa agricolă şi 8,2% improductive. Crângurile simple şi compuse care în 1940 erau de 5,5%, au urcat în 1941 la 5,9%.

Cantitatea de lemn recoltată la ha de suprafaţă acoperită cu păduri, în pădurile publice, a fost: In pădurile domeniale 7,2 m^3 în 1941; 6 m^3 în 1940; 4.8 m^3 în 1939; 5 m^3 în 1935/39. In pădurile comunale girate de adm for., pentru acelaşi ani, a fost: 7,1; 6.2; 4,7; 4,7. Alte păduri comunale: 4,8 m^3; 4 m^3; 3,2; 3,7; Mijlocia totalităţii pădurilor publice: 5,3; 4,4; 3,5; 3,5.

Randamentul financiar pentru pădurile publice: brut = 31,6 fr. pe m^3, 166,2 fr. pe ha; cheltueli = 14,6 fr. pe m^3, 77 fr. pe ha; net = 17 fr. pe m^3. 89,2 fr. pe ha.

Repartizarea cheltuelilor: personal forestier 8,9%, fasonat şi transport 56%, construcţii şi întreţinerile de drumuri 8,6%, pepiniere, reîmpăduriri, 4,9%, asanări şi lucrări de apărare 0,6%, asigurări 4,1% şi diverse 6,9%.

Suprafaţa ocupată de pepiniere în 1941 a fost de 165 ha, scăzută cu 50 ha faţă de 1940. Din contră numărul pueţilor folosiţi în împăduriri a fost cu 35% superior celui din 1940. S'au folosit 17 milioane pueţi pentru completarea arboretelor şi 1.402.000 plantaţiuni noi.

Ed. Rieben:

A propos du bois carburant.

Despre lemnul carburant. (5 pag. cu 4 fig. in text).

At. Haral.

Zeitschrift für Weltforstwirtschaft.

Vol X, Caietul 1-2 (Ianuarie-Februarie 1943).

Franz Cermak:

Die Möglichkeiten der künftigen Holzversorgung Europas aus den äquatorialen Urwäldern Westafrikas.

Putinţele viitoarei îndestulări cu lemn a Europei din pădurile virgine ecuatoriale ale Africei apusene.

Participarea pădurilor acestora la îndestularea nevoilor de lemnărie ale lumii a fost foarte modestă, în trecut, faţă de posibilităţile lor. Intr'adevăr, din mulţimea copacilor care intră în alcătuirea pădurii ecuatoriale, abia se extrăgeau două, trei specii de „lemne coloniale“, al căror preţ se ridica mult, datorită răspândirii lor neprielnice, cât şi metodelor de lucru coloniale. Noile folosiri ale lemnului în industria chimică şi în construcţii şi cu deosebire descoperirea pastei chimice cu fibre de lemn amestecat, pe de-o parte, şi organizarea pe temeiuri mecanizate a exploatărilor şi transportului pe de alta, pot intensifica folosirea rezervelor de lemn din pădurile respective la proporţii nebănuite. După un plan cincinal, s'ar putea exploata, în anul întâi, circa un milion de m^3, ajungându-se, în al cincelea, la 15 milioane de m^3. Această ultimă cifră ar fi de 30 de ori mai mare decât ceea ce se exploata în 1937. Pe viitor, punctul de greutate va cădea pe lemnul de lucru tare şi moale (48%) şi pe lemnul pentru pastă. Lemnul colonial, denumit ckoume, care deţinea patru cincimi din exportul de lemn african, nu va mai putea juca decât un rol neînsemnat, de abia 12% în al cincilea an de aplicare a planului amintit.

Complexele de păduri ecuatoriale din Camerun, Guiana spaniolă, Gabon-ul şi Congo Mijlociu, în suprafaţa imediat exploatabilă de cca 10 milioane ha, sunt în măsură să sufere o exploatare de peste 20 milioane m^3 anual, fără să se resimtă. Această cantitate ar reprezenta numai jumătate din creşterea lemnoasă anuală.

Articolul conţine, în amănunţime, planul cincinal de aşezare a exploatărilor de lemn respective.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Ne dă o bună orientare asupra faptelor forestiere din lume.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

— Prin decretul Nr. 1854 publicat în Mon. Of. 153 din 5.VII.943, d-l Ion Marian a fost numit ministru secretar de stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor, în locul d-lui Aurelian Pană demisionat.

Ca secretari generali ai departamentului au fost delegaţi d-nii C. Călniceanu şi I. Radulovici.

— D-l Ing. cons. silvic Th. Păiş a fost delegat să exercite atribuţiunile de Subadministrator al Casei Pădurilor Statului, cu începere de la 7 Iulie 1943. (Mon. Of. 155/943).

— D-l Ing. cons. silvic Butoi Alexandru a fost delegat să îndeplinească funcţiunea de director al Direcţiei regionale silvice Bucureşti. (Mon. Of. 157/943).

— D-l Ing. insp. silvic Ionescu Tudor din Centrala Direcţiei Silvice Bucureşti a fost delegat subdirector al acelei direcţiuni. (Mon. Of. 177/943).

— D-l Ing. şef silvic Alex. Georgescu, a fost numit subdirector al Inspectoratului de regim silvic Chişinău. (Mon. Of. 186 din 11.XI.943).

— D-l Ing. subinsp. silvic Vulpe Filip a fost transpferat pe data de 1 Iulie 1943 de la Centrul de exploatare Stâlpeni, la ocolul silvic Căiuţi (Bacău).

— D-l Ing. subinsp. silv. Popescu D. Ion a fost detaşat pe 1 Iulie a. c. până la 31.III.944 dela Administraţia depozitelor CAPS Bucureşti ca şef al Centrului de exploatare Stâlpeni.

— D-l Ing. subinsp. silvic Konrad Iosif a fost ransferat în interes de serviciu pe data de 1 Iulie a. c. dela ocolul silvic Căiuţi în Centrala Dir. silvice Lugoj.

— D-l Ing. insp. g-l silvic I. Popescu-Salcia din Centrul Ad. Casei Păd. Statului a fost repartizat pe 1 Iulie a. c., ca şef al Administraţiei depozitelor Caps Bucureşti.

— D-l Ing. şef silvic Wrona Ladislau a fost detaşat pe data de 5.VII 1943, din Centrala Dir. Silvice Piteşti, la Ocolul silivic Soveja (Putna) ca girant al ocolului. (Mon. Of. 154/1943).

— D-l Ing. subinsp. silvic Niţescu C. şeful Serv. jud. Făgăraş şi d-l Ing. şef silvic Isbăşescu Iosif şeful Serv. jud. Olt (Slatina), se transferă în interes de serviciu unul în locul celuilalt. (Mon. Of. 158/943).

— D-l Ing. silv. Ştefănescu Oprea dela Şc. de brigadieri silvici şi pădurari Curtea de Argeş se deleagă şi cu conducerea Ocolului de regim silvic Curtea de Argeş cu reşedinţa la Curtea de Argeş. (Mon. Of. 158/1943).

— D-l Galbenu D. ing. subinsp. silvic a fost detaşat de la Caps ca şef al Serv. silvic judeţean Buzău pe data de 15.VII.943.

— D-l Cioltan Gh. ing. şef silvic din Dir. reg. silv. Iaşi a fost detaşat, pe 16 Iulie 1943, la Inspectoratul de regim silvic Iaşi, fiind însărcinat cu conducerea Serviciului silvic judeţean Vaslui. (Mon. Of. 168/943).

— D-l Ing. şef silv. Bulauca Ion şeful Serv. silvic judeţean Buzău a fost transferat la Serv. silvic judeţean Baia.

— D-l Ing. silvic Belinschi Pavel dela Serv. silvic judeţean Buzău se deleagă cu conducerea acelui serviciu.

— D-l Ing. subinsp. silvic Chiculiţă C. din Centrala Direcţiei silvice Cluj a Moţilor a fost detaşat pe termen de 3 luni, cu incepere de la 1 Aug. a. c., la fabrica Valea Ierii. (Mon. Of. 175/943).

— D-l Ing. insp. silvic Breţcanu Nic. subdirectorul Direcţiei Bacău a fost detaşat, pe timp de o lună, la fabrica Scutaru, cu Incepere de la 1 Aug. 1943. (Mon. Of. 175/943).

— Prin dec. min. Nr. 49655 din 3.VIII.943 publicată în Mon. Of. 160 din 12.VII.1943 s'au făcut următoarele transferări în interes de serviciu pe data de 15.VIII.943.

1. D-l Ing. subinsp. silvic Ştefănescu G. Const. de la Ocolul silvic Rusca Montană în Centrala Direcţiei regionale silvice Cernăuţi;

2. D-l Ing. subinsp. silvic Hristu Nic. a fost delegat cu girarea Ocolului Rusca Montană.

— D-l Ing. insp. silvic Rachieru I. C. din Adm. Casei Pădurilor Statului şi D-l Ion Stănescu ing. insp. g-l silvic de la Direcţia silvică se detaşează pe data de 13 Aug. 1943 unul în locul celuilalt (Mon. Of. 188 din 13 Aug. 1943).

— D-l Ing. şef silvic Iulian Popovici şeful Serv. silvic judeţean Bălţi a fost transferat la Serv. ameliorărilor din Inspectoratul de regim silvic Chişinău, iar d-l Ing. şef silvic Mihai T. Vasile pe lângă atribuţiunea de şef al Serv. ameliorărilor se mai numeşte şi inspector de control al judeţelor Bălţi şi Soroca. (Mon. Of. 188 din 13.VIII.943).

— D-l Ing. subinsp. silvic Cerschi Titus şeful Serviciului silvic Fălciu a fost transferat în centrul Inspectoratului de regim silvic Iaşi, iar d-l Ing. insp. silvic Gâlcă Const. şeful Serv. silvic Tutova a fost delegat să gireze şi Serv. silvic judeţean Fălciu. (Mon. Of. 192 din 18. VIII.943).

— S'au făcut următoarele transferări în interes de serviciu pe data de 12.VIII.943. (Mon. Of. 194 din 20. VIII.943).

1. Alexandrescu Andrei ing. subinsp. silvic dela Serv. jud. Târnava Mică la Inspectoratul silvic Constanţa;

2. Niculescu Iacob ing. şef silvic dela Serv. silv. jud. Arada la Serv. silvic jud. Târnava Mică;

3. Niculescu Victor ing. şef silvic dela Ocolul silvic Mediaş la Serv. silvic jud. Sibiu.

— In Adm. Casei Păd. Statului s'au făcut următoarele transferări. (Mon. Of. 197 din 24.VIII.1943):

1. Bârzan D. ing. subinsp. silvic, şef al ocolului silvic Coşula, în centrul Casei Păd. Statului;

2. Rusu P. dela ocolul silvic Floreşti ca şef al ocolului silvic Coşula;

3. Dincă D. ing. silvic dela Ocolul silvic Străşeni ca şef al Ocolului silvic Floreşti (Vaslui).

— D-l Ing. şef silvic Coban D. a fost reprimit în Serv. silv. al Statului pe data de 5.VII. a. c. şi detaşat pe aceeaşi dată ca să gireze ocolul silvic Călăraşi. (Mon. Of. 154/1943).

— D-l Ing. şef silvic Strenc Petre a fost reprimit în Serv. silvic al Statului pe data de 1.VIII.943, fiind repartizat ca şef al ocolului silvic Sălişte din jud. Sibiu. (Mon. Of. 173/943).

— Prin decizia min. 152407/943 publicată în Mon. Of. 165/943 au fost primiţi în Corpul silvic următorii ingineri silvici stagiari pe datele arătate în dreptul fiecăruia.

1. Vintea N. Mihai, pe data de 24 Ianuarie 1942.
2. Puiu I. Sextil (8.VII.942).
3. Roşoagă C. Gh. (11.XI.942).
4. Lazia I. Lazăr (23.XII.942).
5. Trifănescu Chr. Vasile (10.I.943).
6. Popescu N. N. (17.II.943).
7. Nedelcu I. G. (5.III.943).
8. Tătar C. Iuliu (9.III.943).
9. Oprea Tr. C-tin (12.III.943).
10. Cătănescu I. Dan (16.IV.943).

— Au fost primiţi în serviciul Casei Pădurilor Statului următorii domni ingineri silvici (Mon. Of. 201/1943):

1. Pârvulescu N. Const. cu gradul de ing. silvic.
2. Dinescu St. Gh. — ing. silv. stag.
3. Păşnenco V. Petre — ing. silv. stag.
4. Ştefănescu G. Victor ing. sil. stag.
5. Popescu N. N. ing. silv. stag.

— D-l Botescu A. Ion ing. insp. g-l silvic la Direcţia Silvică a fost pus în retragere din Oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie pe data de 1 Octombrie 1943. (Mon. Of. 143/943).

— D-l Ing. insp. silvic Ştefanopol Alex. dela Direcţia P. P. J. a fost pus în retragere din oficiu pe ziua de 1 Oct. 1943 pentru a-şi ranja drepturile la pensie pentru caz de boală.

— Din tabloul publicat în Mon. Of. Nr. 202 din 30.VIII.943, rezultă că în anul 1944 vor fi pensionaţi pentru limită de vârstă (60 ani) următori ingineri silvici:

1. Caraman Ştefan, ing. insp. g-l silvic,
2. Vasiliu Leon, ing. insp. g-l silv.,
3. Broşteanu Vasile, ing. cons. silv.,
4. Mârza Vasile, ing. insp. g-l silv.,
5. Orosz Zoltan, ing. insp. silvic,
6. Arsenie Gh. ing. cons. silvic.

— D-l Ing. cons. silvic Th. Păiş subadministrator al Casei Pădurilor Statului a fost numit Preşedinte al Comisiei de propuneri, înaintări şi transferări a Casei Pădurilor în locul D-lui Ing. cons. silvic C. M. Bunescu, pensionat. (Mon. Of. 189 din 14.VIII.943).

— Comisiunea de numiri şi înaintări de pe lângă Fondul Bisericesc Ortodox din Bucovina se compune din domnii: Ing. cons. silvic Simu Simion, ing. cons. silvic Silviu Dimitrovici şi Ing. insp. g-l silvic Ilie Dan. (Mon. Of. 181 din 5 Aug. 1943).

— Prin Dec. Min. 137735/943 (Mon. Of. 143/943), au fost numiţi ca şefi de Serviciu la Fondul Religionar din Bucovina d-nii:

1. Victor Paşcovici ing. insp. silv. ca şef al Serv. Administrativ,
2. Şt. Gârbu ing. insp. g-l silv. ca şef al Serv. silvic şi provizoriu ca şef al Serv. minelor şi băilor.

3. Ion Bilețchi ca șef al Serv. financiar.

4. Dr. Alex. Isopescu, avocat consilier, ca șef al Serv. Contencios.

— In Adunarea generală a Academiei de Științe din România, care a avut loc în cursul lunei Iunie a. c., d-l ing. insp. g-l silvic C. C. Georgescu profesor de botanică la Facultatea de silvicultură din București a fost ales membru titular al acestei Academii la Secția de Botanică, Zoologie, etc.

Deasemenea, a fost ales ca membru corespondent la aceeași secție, d-l Ing. insp. g-l silvic Gr. Eliescu profesor de Zoologie și protecția pădurilor la aceeași Facultate.

— Cercul de Studii al Inginerilor Olteni a ținut o ședință în ziua de 27.VI. a. c., la care a asistat 25 ingineri silvici din Direcția silvică și Inspectoratul de regim silvic, cu care prilej d-l prof. C. C. Georgescu a ținut o conferință despre Speciile de Quercus din România, răspândirea lor, tipurile lor de arborete și cultura acestora.

— Guvernul român a aderat de curând de a participa la Comisiunea pentru hotărîrea în comun a acoperirii nevoilor în lemn a țărilor europene (Comisia europeană a lemnului).

La 10—12 Mai a. c. a avut loc la Salzburg o ședință cu care prilej s'a dresat un protocol stabilindu-se o serie de comitete care să se ocupe cu anumite probleme de specialitate.

In acest scop, Ministerul de Agricultură și Domenii a numit următorii delegați:

a) Pentru comitetul de aprovizionare și bilanțul lemnului, d-nii Ilie C. Demetrescu ing. insp. g-l silvic la Icef și Nicolae Ion ing. insp. g-l silvic dela Direcția Silvică.

b) Pentru Comitetul de industrializare în economia lemnului, d-l ing. Mavrocordat directorul Industriilor Crasna-Ilschi-Bucovina și d-nii ing. Dănilă Roșu și Fedeleș C. de la C. A. P. S.

c) Pentru Comitetul tehnic în economia lemnului, d-l Ing. N. Ghelmeziu de la I. C. E. F.

— D-l Ing. insp. g-l silvic Cezar Cristea a ținut la Universitatea Populară din Vălenii de Munte două conferințe tratând despre:

1. Ardealul pământ al pătimirii.
2. Culmi basarabene în spiritualitatea românească: B. Hașdeu, C. Stere și Al. Averescu.

— In Mon. Of. 154 din 6.VII.943 s'au publicat condițiile de admitere în Școlile de brigadieri silvici:

Brănești (Ilfov), Curtea de Argeș și Târgoviște, precum și condițiunile de admitere la Scoala de pădurari de la Curtea de Argeș.

— In Mon. Of. 173 din 27 Iulie 1943 pag. 6636—6638 au apărut condițiile de admitere în școlile de brigadieri și de pădurari de la Chișinău, iar în Mon. Of. 183 din 4 Aug. 1943 au apărut condițiunile de admitere în Școala de brigadieri silvici de la Sebeș, nou înființată.

— In Mon. Of. 160/1943 s'a publicat o serie de avansări de brigadieri silvici din Serviciul CAPS.

— In Mon. Of. 161/943 s'a publicat un tablou de noi perimetre de degradate constituite de la 11 Iunie la 6 Iulie 1943, însumând 636 ha.

DECRETE - LEGI

REGULAMENTUL

pentru administrarea și contabilizarea fondului de reînoirea investițiilor, aparținând Administrației Comerciale a Casei Pădurilor Statului (C. A. P. S.) (Mon. Of. Nr. 193 din 19.VIII.1943).

Art. 1. — Fondul de reînoirea investițiilor, aparținând Administrației Comerciale C. A. P. S., se alimentează din beneficiul net stabilit prin bilanț în baza art. 8 din legea privitoare la regiile autonome, publicată în Monitorul Oficial Nr. 102 din 4 Mai 1934 și art. 25 din Regulamentul de administrare al Casei Pădurilor Statului, publicat în Monitorul Oficial Nr. 45 din 22 Februarie 1935, repus în vigoare prin decretul-lege Nr. 718, publicat în Monitorul Oficial Nr. 64 din 18 Martie 1942.

Art. 2. — Fondul de reînoirea investițiilor se alimentează din beneficiul arătat în bilanț, prin prelevarea unei cote ce se va stabili anual de către Comitetul de Direcție, la propunerea Administrației, cu aprobarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor și a Ministerului de Finanțe, în raport cu valoarea inventarului afectat exploatărilor în regie.

Art. 3. — Intrebuințarea fondului de reînoire se face pe baza programului de lucru și devizelor, studiate și verificate de Direcția tehnică, și aprobate de Comitetul de direcție, referitoare la:

a) Reînoirea sau înlocuirea, din cauza uzurii mari, a mașinilor, instalațiilor și clădirilor aferente;

b) Reparațiunile mari ale inventarului afectat regiilor, reparațiuni care trec peste întreținerea propriu zisă.

Art. 4. — Pe baza acestor lucrări aprobate de Comitetul de direcție, se prevede suma necesară în buget, atât la venituri, cât și la cheltuieli, la Capitolul „Fonduri cu afectații speciale".

Art. 5. — Fondul de reînoire se păstrează la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, într'un cont separat de unde se ridică în limita prevederilor bugetare.

Fondul de reînoire se poate întrebuința și ca fond de rulment, atunci când acesta este insuficient și numai până ce va fi atins plafonul de 2 miliarde lei prevăzut în regulamentul respectiv al fondului de rulment și cu condiția ca fondul de reînoire să fie reconstituit în întregime până la finele exercițiului.

Art. 6. — Fondul de reînoire se înregistrează în contabilitate la contul respectiv al fondului de reînoire, creditându-se cu toate sumele ce se alocă acestui fond și debitându-se cu toate sumele plătite potrivit prevedrilor acestui regulament.

Art. 7. — Ordonanțarea fondului de reînoire se face prin buget, ca avans sau pe bază de acte justificative, în condițiunile prevăzute de legea contabilității publice.

Art. 8. — In bilanțul fiecărui an, fondul de reînoire va figura cu cuantumul rămas disponibil, având ca anexă contul său de gestiune.

Art. 9. — In caz de desființarea Administrației Comerciale C. A. P. S., fondul de reînoire se va vărsa la tezaur ca venit la Stat.

Dat în București, la 18 August 1943. Nr. 2.250.

PUBLICAŢII

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Neguleşti, Judeţul Neamţ, proprietatea Statului (C. N. R.) în suprafaţă de 2745 ha. 4200 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea în anul 1949.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Bărseşti, Judeţul Argeş, nuda proprietate a D-lui Romulus I. Veţeleanu, în suprafaţă de 49 ha. 6500 m. p. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia 20 ani şi o serie de crâng compus cu revoluţie 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dragomireşti, Judeţul Ilfov, proprietatea Elena I. Bujoiu, în suprafaţă de 15 ha. 2400 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani pentru seria I-a şi 14 ani pentru seria II-a. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 3 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 98102/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Mihăeşti şi Zăvoaele, Judeţul Muscel, proprietatea I. C. Iorgulescu, în suprafaţă de 171 ha. 9800 m. p. tratată în două serii de crâng simplu cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Ezărul, Judeţul Vaslui, proprietatea Nadina Buzdugan, în suprafaţă de 48 ha. 9000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 98105/943.

a) Amenajamentul pădurii Ucea de Jos, Judeţul Făgăraş, proprietatea comunei Uce de Jos, în suprafaţă de 299 ha. 8300 m. p. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Giupa, judeţul Argeş, proprietatea Maria Zaharescu Caraman, în suprafaţă de 64 ha. 4125 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Râpa cu Brazi, judeţul Argeş, proprietatea Ecat. Tănăsescu şi T. Popescu, în suprafaţă de 11 ha. 2400 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 98106/943.

---

a) Amenajamentul pădurilor din Ocolul silvic Broşteni judeţul Neamţ, proprietatea A. S. Regale Principele Nicolae al României, în suprafaţă de 16407 ha. tratată în 9 serii de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani; o serie de agrement şi o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Maiu 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 103857/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Grădiştea, judeţul Hunedoara, proprietatea Statului, formând Seriile A 1, A 2, A 3, B 4, şi C 5 din Ocolul silvic Orăştie, în suprafaţă de 189922 hai 3700 m. p., tratată în trei serii de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani, una serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 120 ani şi una serie de codru grădinărit cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoaele Lucieni Chioş ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 59 ha. 3100 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 107421/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Sebeşul de Jos, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Sebeşul de Jos, în suprafaţă de 980 Ha. 8500 m. p., tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani; una serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu termenul exploatabilităţii 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Almi ş. a., judeţul Târnava-Mare, proprietatea Francisc Kabes, în suprafaţă de 57 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 26 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 118175/943.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cornăţel, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Alexandru Vişniacov şi C. Nanu, în suprafaţă de 221 ha. 2000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Poiana Râul Alb, județul Argeș, proprietatea Alexandru Băbeanu, în suprafață de 276 ha. Regim și tartament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Odaia Manciului, județul Ilfov, proprietatea Alex. Ralescu și Maria Mironescu, în suprafață de 28 ha. 5000 m. p., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani și o serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 4 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu*.

No. 124970/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Stulpiceni, județul Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 8753 ha. 1400 m. p., tratată în o serie de codru cu tăeri progresive și revoluția 120 ani, una serie de protecție cu tăeri codru grădinărit și termenul exploatabilității 120 ani și una serie declarată mnoument al naturii. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Iulie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Câlniceanu*.

No. 160381/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Valea Brădetului, județul Făgăraș, proprietatea Composesoratului din comuna Perșani, în suprafață de 723 ha. 1800 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Reovluția 105 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 14 August 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Câlniceanu*.

No. 175705/943.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Vistereanca, județul Dâmbovița, proprietatea Dr. I. Costinescu, în suprafață de 72 ha. 0378 m. p. Regimul tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cocărăști-Colți, județul Prahova, proprietatea N. Butculescu, în suprafața de 12 ha. 5500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cojeasca, județul Dâmbovița, proprietatea Stan Gozu, ș. a., în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Cornetul, județul R.-Sărat, proprietatea moștenit. Botescu, în suprafață de 18 ha. 1420 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revozuirea după 10 ani.

Dată astăzi 14 August 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Câlniceanu*.

No. 175706/943.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Domneasca cu trupurile, județul Dâmbovița, proprietatea Elena N. Mușat, în suprafață de 108 ha. 2000 m. p. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Păltinetul, județul Prahova, proprietatea Gh. Boghici ș. a., în suprafață de 57 ha. 1500 m. p.

Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Călinești Bădulești, județul Buzău, proprietatea Gh. Gr. D. Popescu, în suprafață de 26 ha. 3700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Staului ș. a., județul Muscel, proprietatea Maria Gr. V. Alexiu, în suprafață de 13 ha. 1360 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

---

a) Amenajamentul pădurii Copăceni, județul Prahova, proprietatea Gh. I. Cireșenu și Simona Burcă, în suprafață de 302 ha. 6479 m. p., tratată în două serii de crâng cu revoluția 20 ani și una serie aflată în perioada de așteptare. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Stâlpu, județul Buzău, proprietatea Elena Lascăr Catargiu, în suprafață de 173 ha. m. p. Regim și tratament crâng cu rezerve. Reovluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Grădiștea, județul Vlașca, proprietatea Eugeniu Bănescu, în suprafață de 144 ha. 6400 m. p., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 5 și 1 an. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Vlădeni-Mihăești, județul Muscel, proprietatea Varuța Dragomirescu ș. a., în suprafață de 66 ha. 9810 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Renea Mare, județul Ilfov, proprietatea Olga Florescu, în suprafață de 31 ha. 3281 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Satului, județul Argeș, proprietatea Moștenit. Petre I. Maria, în suprafață de 17 ha. 4700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Revizuirea de exploatare al pădurii Lungeni, județul Iași, proprietatea D. Pintilie, în suprafață de 13 ha. 710 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Schitului ș. a., județul Putna, proprietatea Moștenit. I. Călugăru, în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Iulie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*
No. 146423/943.

---

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Vărădia de Mureș, proprietatea Statului din județul Arad, în suprafață de 9840 ha. 5800 m. p. tratată în două serii de codru cu tăeri rpogresive și revoluția 120 ani. Revizuirea în anul 1950.

b) Amenajamentul pădurii Chițcani, județul Tighina, proprietatea Statului dată în folosința Mânăstirei Patriarh Miron Cristea, în suprafață de 244 ha. 9500 m. p. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Iulie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Florescu.*
No. 154937/943.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Dealul Rusului, județul Târnava Mare, proprietatea Andrei Muller ş. a., in suprafață de 11 ha.-5000 m. p. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 14 August 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *C. Călniceanu.*

No. 175707/943.

Art. II. — Revizuirea amenajamenteolr, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită in dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau in parte intră in dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulomente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă in urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau intre timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective şi articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

A APĂRUT

in Editura Soc. „Progresul Silvic":

EM. PROTOPOPESCU-PAKE şi Ing. C. CHIRIȚĂ:

ELEMENTE DE ŞTIINȚA SOLULUI

Vol. I: Formarea solului. Tipurile genetice de soluri.

1942; 360 pagini cu 94 figuri in text.
350 lei broşată şi 410 lei cartonată.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu
D. Sburlan
Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Stinghe N. V.**
Nedelcovici Anastase

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: **N. Ghelmeziu**
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Dăscălescu I.
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu Gh.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

enzori: **Pană Vasile, Georgescu Stelian şi Dragu Const.**
enzori supleanţi: **Niţescu I., Bădescu G. şi Focşăneanu I.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii . . . . 500 lei
" " " " particulari . . . . . . 300 "
" " " " membrii Societăţii . . . 200 "
" " " " conductori şi brigadieri . . 100 "
Numărul . . . . 40 "

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

„CABLUL ROMÂNESC" S. A. R.
PLOIEŞTI
B-dul Regele Ferdinand I Nr. 282 — Telefon: 1429 şi 1430
Adresa Telegrafică: „CABLUL"
Fabrică de cabluri speciale pentru:
INDUSTRIA PETROLIFERĂ; INDUSTRIA FORESTIERĂ, INDUSTRIA MINIERĂ; AGRICULTURĂ, AVIAŢIE, MARINA, CĂI FERATE, FRÂNGHII ŞI ODGOANE DE CÂNEPĂ. INSTALAŢII DE FUNICULARE.
ATELIER MECANIC.
NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate şi Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini

D. A. SBURLAN: **INSTALAŢII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**
Vol. I: **Trasee şi terasamente; Şosele forestiere**
320 pag. cu 287 fig. în text (1943)
Vol. II: **Căi ferate înguste, funiculare**
301 pag. cu 204 fig. (1940)

GR. ELIESCU:
PROTECŢIA PĂDURILOR
un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:
TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ
un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOPESCU-PACHE şi C. CHIRIŢĂ
ELEMENTE DE ŞTIINŢA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri
un volum de 360 pagini

„BUCOVINA" I. E. TOROUŢIU, BUCUREŞTI

REVISTA PĂDURILOR

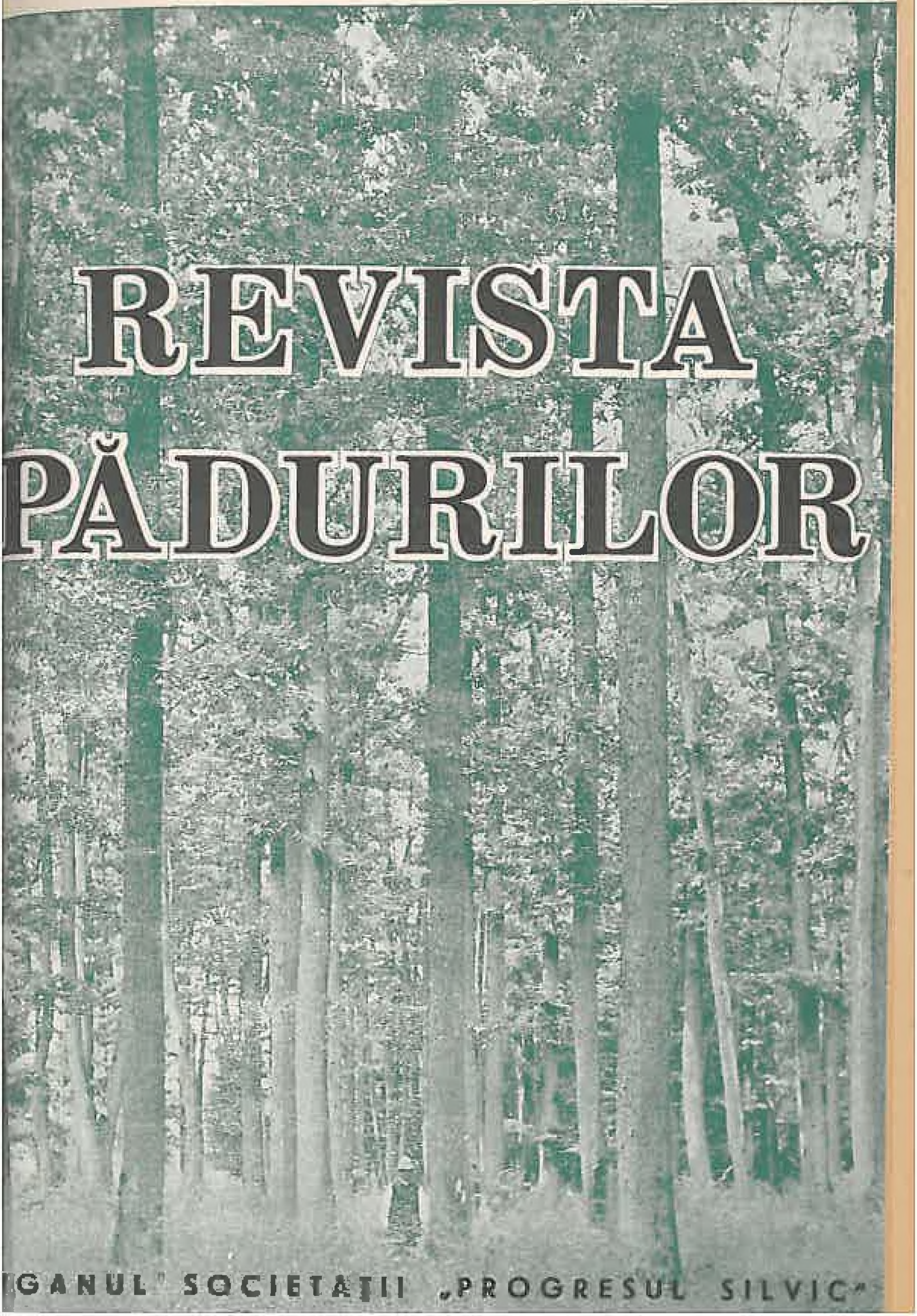

GANUL SOCIETAŢII „PROGRESUL SILVIC”

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. 1 comercială, sub No. 56/938.
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 55, Nr. 9—10 SEPTEMBRIE—OCTOMBRIE, 1943

SUMARUL:

Studii:

G. T. Toma: Comparaţie între două metode pentru cubajul arboretelor — 365
At. Haralamb: Staţiune importantă de pin cembra la obârşia Latoriţei — 374

Comentarii — Insemnări:

N. Rucăreanu: Tăieri succesive — Tăieri progresive — — — — — — 379
I. Guran: Relaţia şi corelaţia — — — — — — — — — — — 389
N. Rucăreanu: Relaţie şi corelaţie — — — — — — — — — — 392
St. Dem. Olteanu: Executarea planului şi parcelarului de gestiune la pădurile de esenţe moi din zăvoaie şi ostroave — — — — — — 395

Vânătoare — Pescuit:

Remus Oprişiu: Contribuţiuni la monografia vânătorească a judeţului Prahova — — — — — — — — — — — — — — — — 398

Cronica internă (p. 404), *Cronica externă* (pag. 410), *Cronica tehnică* (pag. 412), *Cronica cinegetică* (pag. 413), *Cercul de studii* (p. 417), *Cărti* (p. 419), *Reviste* (p. 421), *Informaţiuni* (p. 423), *Decrete-legi* (p. 432), *Necrolog* (p. 445), *Societatea „Progresul silvic"* (p. 447), *Publicaţii* (p. 450).

SOMMAIRE

Études:

Comparaison entre deux méthodes de cubage des peuplements — — G. T. Toma
Station importante de pin cembro à l'origine de la rivière Latoriţa At. Haralamb

Comentaires:

Coupes succesives - coupes progressives — — N. Rucăreanu
Relation et corrélation— I. Guran
Relation et corrélation— N. Rucăreanu
L'exécution du plan des forêts d'essences à bois tendre des îles du Danube — — — — — St. Olteanu

Chasse et Pisciculture:

Contribution à la monographie cynégetique du département Prahova - R. Oprişiu

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Lois, Soc. „Progresul Silvic".

INHALT

Abhandlungen:

Vergleichende Untersuchung über zwei Verfahren für die Bestandesmassenermittlung - G. T. Toma
Ein wichtiger Standort von Pinus cembra im Gebiet der Latoriţa-Quelle — — — — — At. Haralamb

Mitteilungen:

Ueber zwei rumänische Ausdrücke für die Begriffe Schirm-und Femelschlag — — — N. Rucăreanu
Relation und Korrelation I. Guran
Relation und Korrelation N. Rucăreanu
Die Ausführung der Waldvermessung in Flussinseln — — — Şt. Olteanu

Jagd u. Fischerei:

Beiträge zu einer Monographie der Jagd im Bezirk Prahova — — R. Oprişiu

Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten, Nachruf, Gesetze Verein „Progresul Silvic"

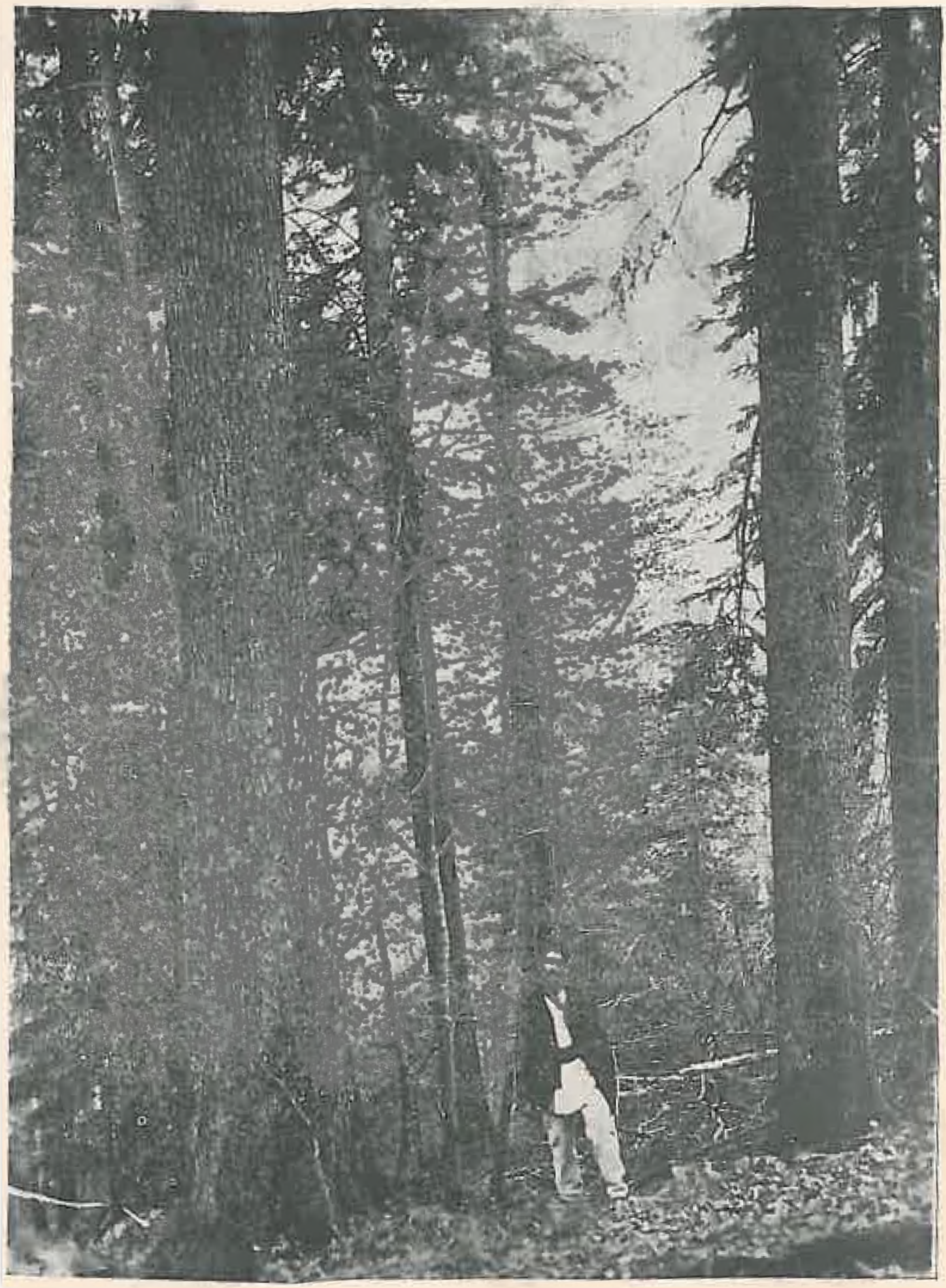

Clișeu At. Haralamb.

Brad monumental în pădurea virgină Huluzu, din basinul Latoriței, proprietatea Statului.

Sapin monumental dans la forêt vièrge Huluzu, propriété de l'Etat, située dans les montagnes de la Petite-Valachie.

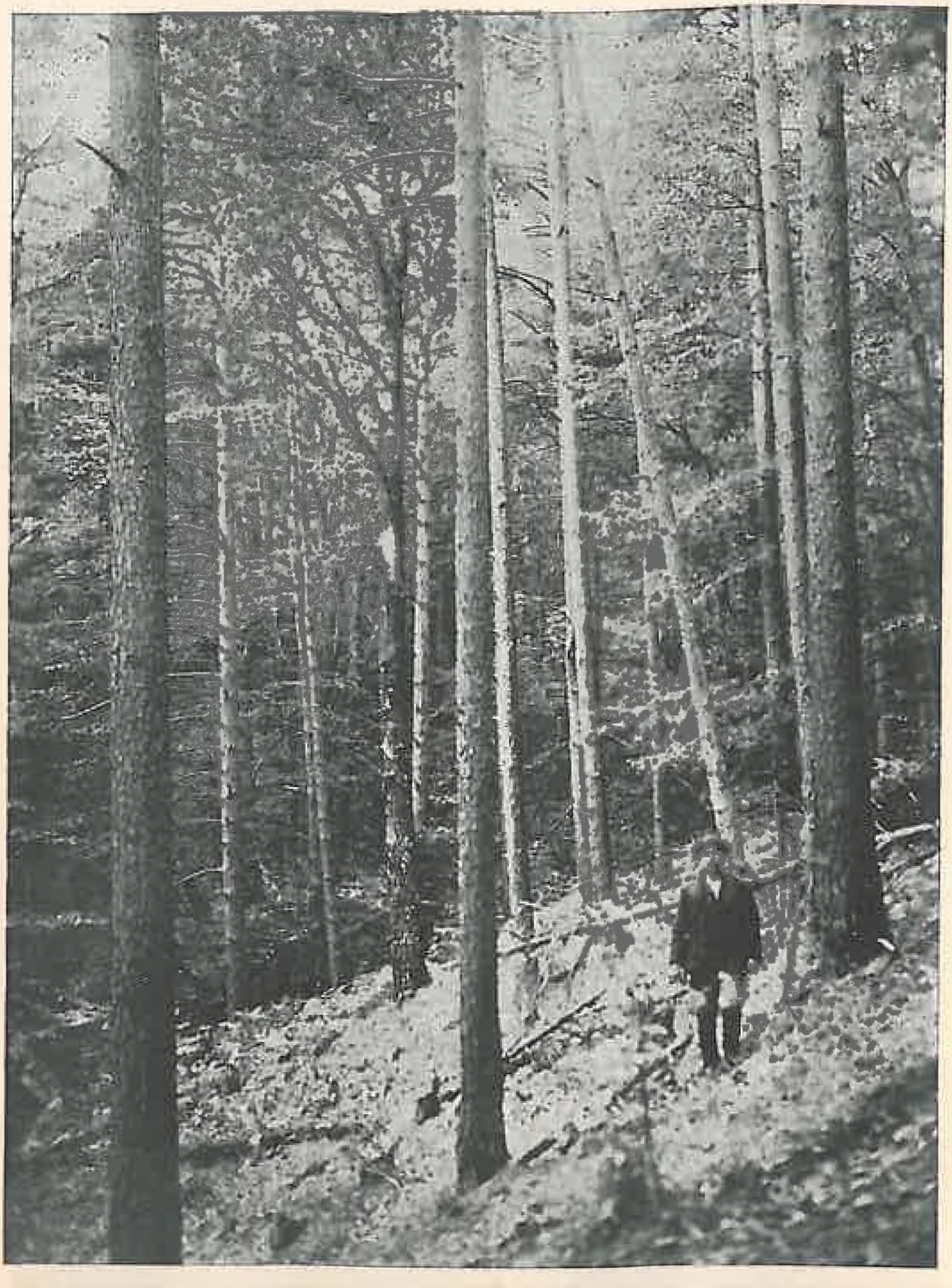

Clişeu At. Haralamb.

Frumoase exemplare de pin silvestru spontan în pădurea Statului „Lacul lui Vintilă-Vodă" din ocolul silvic R.-Sărat.

Beaux exemplaires de pin silvestre dans la forêt „Lacul lui Vintilă-Vodă", située dans les montagnes de la Valachie.

STUDII

COMPARAŢIE INTRE DOUĂ METODE PENTRU CUBAJUL ARBORETELOR

de Ing. Dr. G. T. TOMA

In cele ce urmează dăm rezultatul unui studiu comparativ între două metode pentru cubajul arboretelor: metoda Institutului de cercetări forestiere prusian şi metoda tarifului de cubaj local. Prima, mai complicată, se întrebuinţează mai mult în cercetări ştiinţifice (după cum şi numele o arată); a doua, mai simplă, se aplică mult în practică. Rândurile de faţă incearcă să răspundă la întrebarea: nu cumva, folosind acelaşi număr de arbori de probă, metoda întâia (greoaie) poate fi înlocuită prin metoda a doua (uşoară)? Problema, aşa pusă, vrea să aducă o simplificare în metoda de lucru pentru cercetările exacte; dar concluziile respective pot interesa şi practica în egală măsură.

Pentru această lucrare am folosit o suprafaţă de probă de 0,25 ha de salcâm exploatabil. Acest arboret a fost întâiu cubat în picioare prin ambele metode în chestiune, apoi a fost tăiat ras şi cubat exact arbore cu arbore.

1. **Metoda institutului de cercetări forestiere prusian** constă în următoarele. După inventarierea arborilor pe categorii de diametre din centimetru în centimetru, se întocmeşte un tablou ca cel din tabela Nr. 1, grupându-i în clase de diametre din 5 în 5 cm în ordine crescătoare *). Volumul se calculează pe clase după formula V = G. H. F., în care G este suprafaţa de bază (terieră), H înălţimea medie, iar F coeficientul de formă mediu al clasei. Suprafaţa de bază (G) se calculează adunând suprafeţele respective ale categoriilor de diametre din clasă.

---

*) In tabela Nr. 1 s'a incadrat în prima clasă şi categoria de 6 cm, pentru a cuprinde în această clasă tot lemnul subţire. Deasemenea la clasa a patra (ultima) s'a anexat şi categoria de 21 cm, deoarece cuprinde un singur arbore.

TABELA Nr. 1

Diam.	Nr. arborilor		Supraf. circ., mp			Diam. mediu	Înălț. medie	Lemn mare		Total		G. H
cm.	pe categorii	pe clase	pe categorii	pe clase	medie	cm	m	Coef. de formă	Vol. mc	Coef. de formă	Vol. mc	
5	3		0,0059									
6	18	21	509	0,0559	0,00266	5,8	8,9	—	—	0,385	0,29	0,4975
7	21		808									
8	30		1508									
9	42		2672									
10	51	144	4006	0,8994	0,00625	8,9	11,0	0,287	2,84	0,506	5,01	9,8934
11	31		2946									
12	30		3393									
13	27		3584									
14	16		2463									
15	4	108	707	1,3093	0,01212	12,4	12,5	0,383	6,27	0,506	8,28	16,3663
16	7		1407									
17	4		908									
18	1		254									
19	2		567									
20			—									
21	1	15	346	0,3482	0,02321	17,2	14,3	0,452	2,25	0,555	2,76	4,9793
Total	288	288							11,36		16,34	
			Volumul exact (cubaj arbore cu arbore):						11,99		16,65	
			Diferența în mc:						—0,63		—0,31	
			„ în procente:						—5,3%		—1,9%	

Inălțimea și coeficientul de formă se iau depe diagrama înălțimilor compensate (fig. 1) și depe diagrama coeficienților de formă compensați (fig. 2).

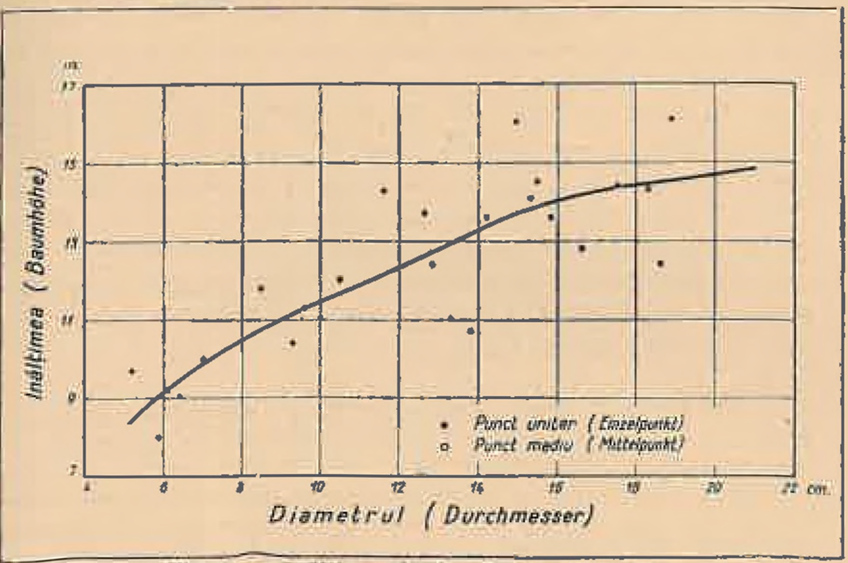

Fig. 1. — Inălțimea în funcție de diametru.

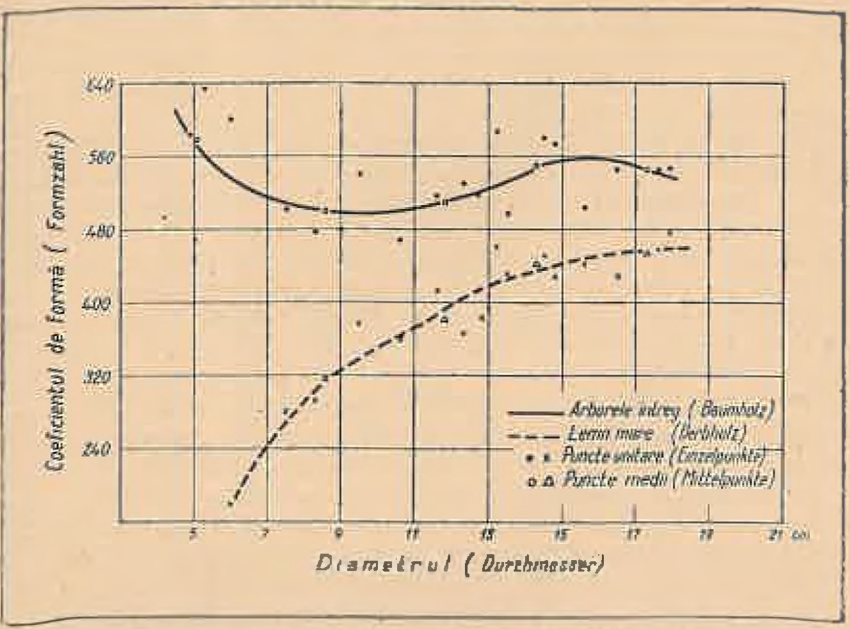

Fig. 2. — Coeficientul de formă în funcție de diametru.

Pentru construirea acestor diagrame, este nevoie să se doboare şi să se cubeze exact un număr de arbori de probă, aleşi pe cât posibil din toate categoriile de diametre (fără altă restricţiune). Câţi arbori de probă trebuesc doborîţi? Cu cât mai mulţi, cu atât mai bine; dar cel puţin 15. Cu mai puţin de 15 arbori de proba nu se poate trasa o curbă compensată sigură. In cazul de faţă, noi am doborît 20 arbori de probă. Acestor arbori li se măsoară exact diametrul la 1,30 m, înălţimea totală şi li se iau datele necesare (diametrele din 2 în 2 m) pentru cubajul trunchiului. Volumul crăcilor se află cu ajutorul xilometrului, sau cu ajutorul unui cântar (aflând greutatea şi împărţind-o pe aceasta prin densitate). Coeficienţii de formă ai arborilor de probă se află împărţind volumul real prin volumul cilindric (g. h).

Este locul aici să dăm unele amănunte în legătură cu compensarea grafică a diferitelor elemente: înălţimi, coeficienţi de formă, etc. Să luăm ca exemplu compensarea grafică a înălţimilor.

După cum se ştie, se iau două axe rectangulare şi anume diametrul abscisă, înălţimea ordonată. Se raportează toate punctele reprezentând înălţimile arborilor de probă (şi eventual şi a altor arbori în picioare, cărora li s'a măsurat înălţimea cu un dendrometru). Se obţine astfel o zonă de puncte ca în figura 1. Pentru compensarea acestor înălţimi, se trage de obiceiu cu mâna liberă o curbă prin regiunea mijlocie a acestei zone de puncte sau, mai corect, prin regiunea cu cea mai mare densitate de puncte. Dar acest mod de compensare are în el foarte mult arbitrar, deoarece trebue să apreciezi din ochi mijlocul zonei sau regiunea cu cea mai mare densitate de puncte, lucru care este foarte greu, mai ales când avem puncte puţine şi mult împrăştiate ca în fig. 1.

Inconvenientul se poate remedia îmbinând compensarea grafică cu o compensare aritmetică. Pentru aceasta, arborii de probă se aranjează în mai multe clase de diametre, aşa cum se vede în tabela Nr. 2. In această tabelă s'au făcut cinci clase de câte 3 cm, şi anume: cl. I-a până la 8 cm, cl. II-a 8—11 cm, cl. III-a 11—14 cm, cl. IV 14—17 cm şi cl. V-a peste 17 cm. Elementele ce voim să compensăm (înălţime, coeficienţi de formă, etc.) sunt inscrise în coloanele respective în funcţie de diametru. Adunând diametrele tuturor arborilor dintr'o clasă şi împărţind suma prin numărul lor, se obţine diametrul mediu al clasei. La fel se face media aritmetică a elementului sau elementelor ce voim să compensăm. Pe diagramă, în afară de punctele unitare, se trec şi aceste puncte medii, reprezentate distinct (de pildă mici cercuri, patrate sau triunghiuri). Când tragem curba (pe care este bine să o desenăm cu ajutorul unui florar, nu cu mâna liberă), avem grijă ca ea să treacă, dacă nu chiar prin aceste puncte medii, atunci măcar cât mai aproape de ele, aşa precum se vede, bunăoară, în figura 1.

TABELA Nr. 2

Nr. arb.	d cm	h m	Coef. de formă		Volumul dmc	
			lemn mare	arborele întreg	lemn mare	arborele întreg
			Diametrul până la 8 cm.			
I	5,9	8,0	—	0,585	—	12,8
II	5.2	9.7	—	0.494	—	10,3
III	7,0	10,0	0,179	0,600	6,9	23,1
IV	6,3	9,0	—	0,634		17,8
Suma:	24,4	36,7		2,313		64,0
Media	6,1	9,2		0,578		16,0
			Diametrul 8—11 cm.			
V	10.5	12,0	0,377	0,541	39,2	58,2
VI	10,0	11,0	0.318	0.480	28,5	41.5
VII	8,5	11,8	0,280	0,502	18,7	33,6
VIII	9,3	10,4	0,292	0,477	20,6	33,7
Suma:	38,3	45,2	1,267	2.000	107,0	165,0
Media.	9,6	11,3	0,317	0,500	26,8	41,3
			Diametrul 11—14 cm.			
IX	12,6	13.7	0,413	0,515	70,5	88,0
X	13,8	10,7	0,383	0,521	61,4	83,5
XI	11,6	14.3	0.362	0,468	54,7	70.7
XII	13,3	11,0	0.366	0,530	55,9	81,0
Suma:	51,3	49,7	1.524	2,034	242,5	323,2
Media:	12,8	12,4	0,381	0,509	60,6	80,8
			Diametrul 14—17 cm.			
XIII	15,8	13,6	0,429	0,573	114,4	152,8
XIV	14,5	16,0	0,430	0,496	113,8	131,2
XV	16,6	12,6	0,441	0,503	122,6	139,4
XVI	14,2	13,6	0,461	0,597	99,3	128,6
XVII	15,5	14,5	0,451	0,579	123,3	158,4
Suma:	76,6	70,5	2,212	2,748	573,4	710,4
Media:	15,3	14,1	0,442	0,550	114,7	142,1
			Diametrul peste 17 cm.			
XVIII	18,6	12,4	0,459	0,544	154,3	183,0
XIX	18,9	16,1	0.477	0,546	215,9	246,7
XX	17,5	14,4	0,427	0,545	147.7	188,6
Suma:	55,0	42,9	1,362	1,635	517,9	618,3
Media	18,3	16,3	0,454	0,545	173,0	206,1

Modul acesta de compensare, pe care l-am descris mai sus, a inceput să fie tot mai mult intrebuinţat, mai ales in cercetările ştiinţifice.

Reprezentarea punctelor unitare ne dă o imagine de măsura in care un element (cel din ord [illegible] funcţiune de alt element (cel din abscisă). Când punctele se inghesuie pe o zonă ingustă, este semn

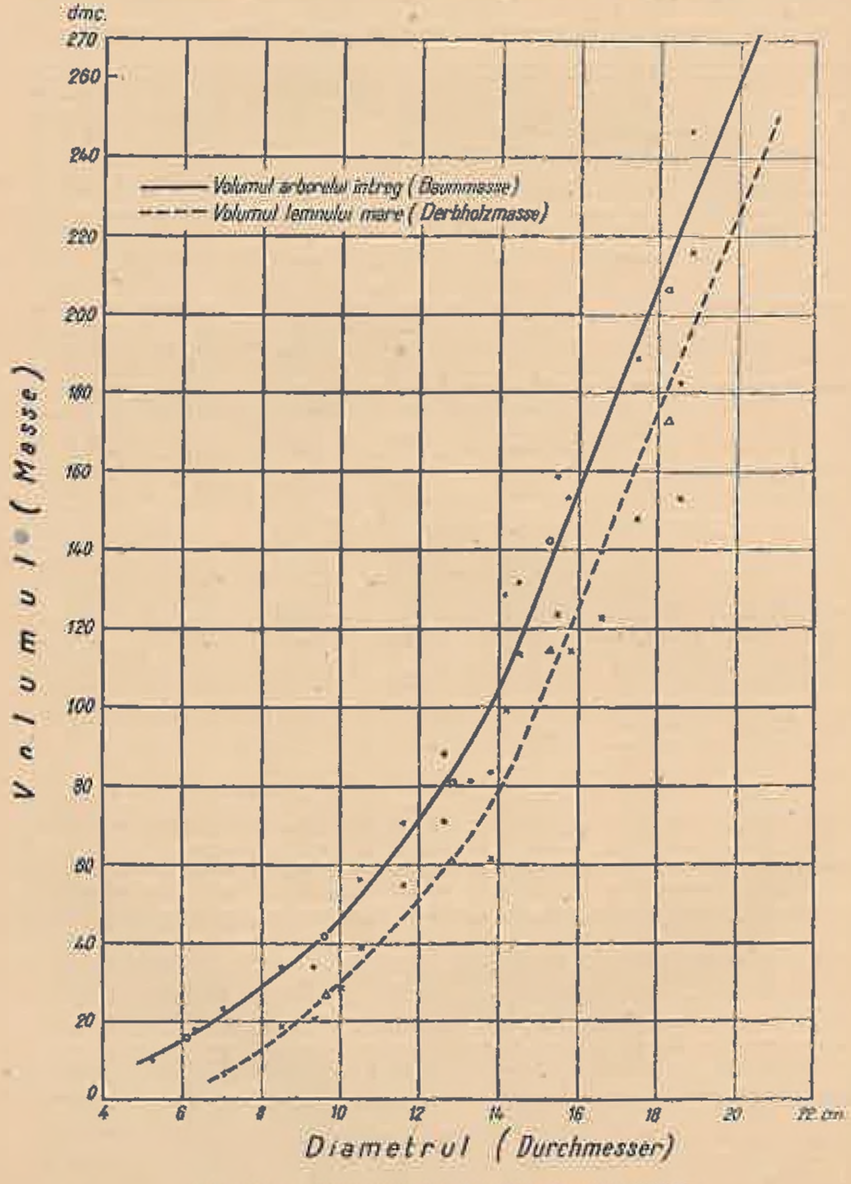

Fig. 3. — Volumul in funcţie de diametru.

că între elementul din abscisă și cel din ordonată este o legătură foarte strânsă. Dimpotrivă, când punctele sunt așa de împrăștiate, încât cu ochiul liber nu poți distinge o zonă cu densitate mai mare, este semn că elementul din ordonată nu poate fi reprezentat în funcție de cel din abscisă, cu alte cuvinte că el nu atârnă numai de acesta, ci atârnă în mare măsură și de alte elemente, lucru care în fenomenele biologice este foarte frecvent.

Reprezentarea punctelor medii are rostul pe care l-am arătat: ajută trasarea corectă a curbei compensatoare.

Revenind acum la descrierea metodei propriu zise a Institutului de cercetări prusian, mai rămâne de spus doar atât: odată aflat volumul pe clase după formula V = G. H. F., se trece ușor la volumul întregei suprafețe de probă, adunând volumele tuturor claselor. Mersul calculelor se poate urmări în tabela Nr. 1.

2. **Metoda tarifului de cubaj local.** Este cunoscută, deci nu vom insista mult asupra ei. Procedeul de urmat pentru alcătuirea unui tarif de cubaj local este următorul. Se doboară un număr de arbori de probă, aleși în așa fel încât să cuprindă,

TABELA Nr. 3

Diam. la 1,30 m. cm	N-rul arborilor	Volumul în dmc			
		Lemn mare		Total	
		Unitar	Pe categorii	Unitar	Pe categorii
5	3	—	—	10	30
6	18	—	—	15	270
7	21	7	147	21	441
8	30	13	390	29	870
9	42	21	882	37	1554
10	51	30	1530	46	2346
11	31	40	1240	58	1798
12	30	51	1530	71	2130
13	27	63	1701	86	2322
14	16	78	1248	105	1680
15	4	100	400	129	516
16	7	125	875	155	1085
17	4	149	596	180	720
18	1	174	174	2 6	206
19	2	199	398	232	464
20	—	224	—	257	—
21	1	249	249	281	281
Suma	288		11360		16713
Vol. exact, mc:			11,99		16,65
Diferența, mc:			—0,63		+0,06
Diferența proc.:			—5,3%		+0,4%

pe cât posibil, toate categoriile de diametre (ca şi la metoda precedentă). Numărul arborilor de probă este bine să fie cât mai mare; dar şi cu un număr mic de arbori se pot obţine rezultate foarte bune, dacă se lucrează conştiincios. In cazul de faţă, am folosit aceiaşi arbori de probă ca şi la metoda precedentă, in număr de 20. Aceşti arbori se cubează exact, iar volumul lor se înscrie într'un tablou în funcţie de diametru, şi anume tot pe clase de grosimi (vezi tabela Nr. 2), in vederea compensării grafice. Trasarea curbei compensatoare se face in modul arătat mai sus, cu ajutorul punctelor medii ale claselor. Tariful de cubaj propriu zis se alcătueşte trecând într'o tabelă, în funcţie de diametru, volumele unitare citite pe această curbă. Pentru a afla volumul intregei suprafeţe de probă, se înmulţeşte volumul unitar cu numărul arborilor din fiecare categorie de diametre şi apoi se adună. Mersul calculelor se vede in tabela Nr. 3.

3. **Rezultate şi concluzii.** Aplicând metodele descrise mai sus la suprafaţa noastră de probă, care, după cum am arătat la început, constă dintr'un sfert de hectar de salcâm exploatabil, am obţinut următoarele rezultate:

a) Volumul real din cubajul după doborire a tuturor arborilor) este:

11,99 mc lemn mare (plin)
16,65 mc volum total

b) După metoda Institutului de cercetări forestiere prusian:

11,36 mc lemn mare
16,34 mc volum total

c) După metoda tarifului de cubaj local

11,36 mc lemn mare
16,71 mc volum total.

Aşa dar metoda Institutului prusian a dat o eroare de —5,3% pentru lemnul mare şi de —1,9% pentru volumul total, iar metoda tarifului de cubaj local, o eroare tot de —5,3% pentru lemnul mare şi numai de +0,4% pentru volumul total.

De aici se trage concluzia că metoda tarifului de cubaj local, conştiincios aplicată, dă cel puţin aceeaşi precizie ca şi metoda Institutului de cercetări forestiere prusian, deşi este incomparabil mai simplă şi mai puţin răpitoare de timp. Ea poate fi întrebuinţată, fără nici o rezervă, în lucrările cele mai pretenţioase.

Obiceiul înrădăcinat în administraţia noastră silvică, de a alcătui, odată cu amenajamentul unei păduri, şi un tarif de cubaj local, este cât se poate de bine venit. Cubajul arboretelor cu ajutorul unui astfel de tarif, trebue preferat oricărui alt procedeu, câtă vreme nu suntem obligaţi a face acest cubaj pe sortimente.

Comparaison entre deux méthodes de cubage des peuplements.

Vergleichende Untersuchung über zwei Verfahren für die Bestandesmassenermittlung.

Die Untersuchung bezieht sich auf das Verfahren der Preussischen Versuchsanstalt für Waldwirtschaft (Abteilung II) und auf das Verfahren der lokalen Massentafel. Verfasser hat die Masse eines Robinienbestandes von 0,25 ha nach beiden Verfahren ermittelt (und zwar mit Hilfe von 20 Probestämmen), dann alle Stämme der Fläche gefällt und ihre Masse sektionsweise genau festgestellt. Es ergaben sich folgende Unterschiede:

1) Das Verfahren der Preussischen Versuchsanstalt für Waldwirtschaft — 5,3% für die Derbholzmasse und — 1,9% für die Baummasse.

2) Das Verfahren der lokalen Massentafel wieder — 5,3% für die Derbholzmasse, aber nur −0,4% für die Baummasse.

Das Verfahren der lokalen Massentafel gibt also wenigstens dieselbe Genauigkeit wie das Verfahren der Preussischen Versuchsanstalt für Waldwirtschaft, obwohl das erste viel einfacher und zeitersparender ist.

Din lucrările Institutului de cercetări și experimentație forestieră

STAȚIUNE IMPORTANTĂ DE PIN CEMBRA LA OBÂRȘIA LATORIȚEI

de AT. HARALAMB

Râul Latorița, dela vărsarea lui în Lotru și până către obârșia sa, prezintă o vale adâncă și îngustă, cu versanți stâncoși și prăpăstioși; doar către creștet stâncăriile se pierd, în fundurile văilor secundare întinzându-se deasupra pădurii coaste mai prelungi cu pășuni bogate străbătute vara de numeroase turme de oi. Pătrunzând vreo 25 km în interiorul basinului său, către obârșie, cam din dreptul munților Galbenul (pe dreapta) și Zănoguța (pe stânga), stâncile dispar, iar valea se lărgește și se deschide mult, oferind o priveliște, care egalează pe aceea a văii superioare a Ialomiței.

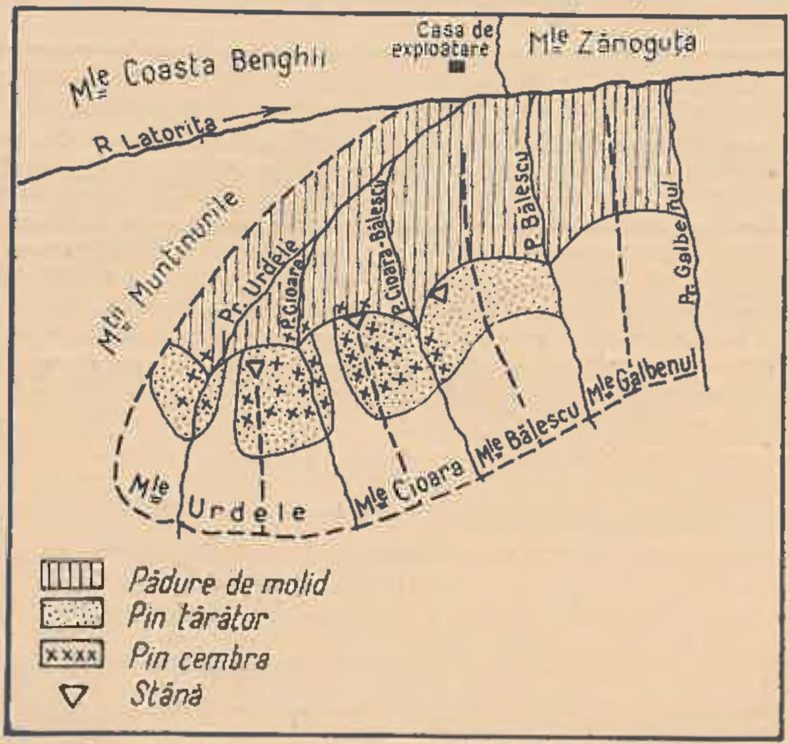
Mte Coasta Benghii
Casa de exploatare
Mte Zănoguța
R. Latorița
Mții Muntinurile
Pr. Urdele
P. Cioara
P. Cioara-Bălescu
P. Bălescu
Pr. Galbenul
Mte Urdele
Mte Cioara
Mte Bălescu
Mte Galbenul
▥ Pădure de molid
▒ Pin târâtor
xxxx Pin cembra
▽ Stână

In acest fund de vale se găsesc următorii munți, începând dela origină: pe stânga, Coasta Benghi și Zănoguța, iar pe dreapta Muntinul-Mare, Muntinul-Mic, Urdele, Cioara, Bălescu, Galbenul.

Munţii din stânga văii — expuşi spre Sud — au coastele prelungi, cu o foarte desvoltată zonă de păşuni alpine. Zona forestieră. dimpotrivă, este restrânsă la poalele coastelor, fiind constituită din arborete pure de molid.

Versantul drept al Latoriţei, cu o expoziţie generală nordică, este ceva mai accidentat, cu pante mai pronunţate. Pădurea aci, constituită tot din molid, urcă mai sus. fiind continuată in partea superioara de o fâşie lată de pin târitor, din care pricină zona alpină este mai restrânsă. In plus, zona alpină este mai puţin curată, fiind invadată de ienuper, rododendron şi afiniş.

Văile laterale care brăzdează versantul nordic al Latoriţei, către origina lor, au incrustate urmele caracteristice ale glaciaţiunii de odinioară, cunoscute la noi sub numirea aşa de potrivită de căldări.

Este cunoscută legătura care există între prezenţa pinului cembra şi locurile unde au existat sau mai există încă gheţari. Acest fapt ne-a determinat ca, aflându-ne in vara anului acesta prin părţile locului, să întreprindem şi investigaţiuni in legătură cu existenta pinului cembra in văile prezentând urme glaciare.

Am putut astfel să descoperim un mare număr de exemplare de pin cembra in munţii Bălescu, Cioara şi Urdele, care după ştiinta noastră sunt necunoscute până acum in literatură [1].

Pentru a se ajunge la această staţiune de cembra se pătrunde pe valea pârâului Urdele cunoscut de oamenii aflaţi la exploatările de păduri din partea locului şi sub numele de Cioara. Acest părâu se varsă în Latoriţa, pe dreapta ei, ceva mai în amonte de actualul opust construit pe Latoriţa între munţii Zănoguţa (pe stânga) şi Galbenul (pe dreapta). La confluenţa părâului Cioara cu Latoriţa pe partea stângă se găseşte casa de exploatare a Soc. Carpatina, aşezată pe teritoriul muntelui Coasta Benghi, însă la hotar cu muntele Zănoguţa.

---

[1] Intr'adevăr, D-l Ing. Dr. George Antonescu in lucrarea: „Contribuţiuni la studiul distribuţiei geografice a coniferelor din România" (Bucureşti, Tip. Naţională, 1926, pag. 95) atunci când se ocupă de prezenţa acestei specii in munţii cuprinşi între Jiu şi Olt, nu menţionează din basinul Latoriţei decât câteva exemplare pe culmea dintre Muntinul Mare şi Muntinul Mic, la 1750 m altitudine. Aceşti doi munţi se găsesc imediat la Vest de blocul celor 3 munţi in care am descoperit staţiunea cu cembra. Nu am trecut şi in munţii Muntinului, intrucât la data când ne găseam la faţa locului, având cu totul alt ţel, nu aveam in minte semnalarea făcută de D-l G. Antonescu asupra prezenţei pinului cembra acolo.

Ulterior, atât, D-nii C. Georgescu şi C. Ionescu in lucrarea „Asupra staţiunilor de Pinus cembra din Carpaţii României" Rev. Păd 1932, pag. 531 şi 1933 pag. 320), cât şi D-l V. V. Vasiliu in articolul: „Contribuţiuni la stabilirea ariei de vegetaţie a speciilor de pin din Vâlcea" (Viaţa Forestieră, 1932, pag. 173) nu aduc nimic in plus in legătura cu prezenţa pinului cembra in basinul Latoriţei şi afluenţilor ei.

Mergând în sus pe pârâul Cioara (recte Urdele), nu după multă distanţă începe pe dreapta pârâului muntele Bălescu proprietatea Statului, iar pe stânga muntele Urdele. Pătrunzând şi mai mult, pârâul se trifurcă, ramurile lui marcând hotarele celor trei munţi amintiţi. Iată cum se situiază fiecare, începând dela Est spre Vest.

1. Muntele Bălescu proprietatea Statului, se mărgineşte la Est cu muntele Galbenul de care este separat prin pârâul Bălescu, iar spre Vest cu muntele Cioara, de care este separat prin ramura din dreapta a pârâului Cioara. Muntele Bălescu constitue astfel o creastă, cei doi versanţi, unul estic şi altul vestic, atârnând în două ape diferite. Botul muntelui priveşte spre Nord având scurgerea spre Latoriţa.

2. Muntele Cioara, proprietate particulară, se întinde din ramura din dreapta a părâului Cioara, până în ramura dela mijloc cunoscută sub numele de pârâul Cioara, având drept vecin la Est muntele Bălescu, iar la Vest muntele Urdele. Şi muntele Cioara este deci constituit dintr'o creastă cu un versant estic şi altul sudic. Botul muntelui, care la fel priveşte spre Nord, se prelungeşte între paraie cu o parte plană pe care se află instalată stâna din acest munte.

3. Muntele Urdele, proprietatea unei obştii de moşneni, se întinde din părâul Cioarei până la creasta muntelui din stânga celei de a treia ramuri a pârâului, cunoscută sub numele de pârâul Urdelor. Cuprinde deci ambii versanţi ai pârâului Urdelor, cât şi versantul stâng al pârâului Cioarei (ramura dela mijloc).

Staţiunea de pin cembra, care face obiectul acestui articol, se găseşte în sus de locul de trifurcare al părâului. Pinii care sunt în număr de mai bine de 150 exemplare, se găsesc fie împrăştiaţi, fie grupaţi în cuprinsul celor trei munţi.

Muntele Bălescu, a cărei suprafaţă este numai de 143 ha, este acoperit, pe mai bine de jumătate din întinderea lui, cu pin târîtor, zona de păşune (azi expropriată în favoarea unei comune din Jud. Vâlcea) fiind foarte restrânsă. In acest munte am aflat cinci exemplare de pin cembra pe versantul vestic care se scurge în pârâul Cioara. Unul din aceste cinci exemplare se găsește la limita pădurii de molid în contact imediat cu aceasta; are 40 cm diametru și 12 m înălțime, fiind înfurcit de jos. Celelalte 4 exemplare se găsesc în cuprinsul zonei ocupată de pinul târîtor. Din aceste patru exemplare, trei sunt la un loc având 10 m înălțime, iar ca diametre: unul cu 3 ramuri formate de jos, cea mai groasă având 45 cm; al doilea are 125 cm măsurat în apropiere de sol prezentând și el trei ramuri formate cam de la 1 m dela sol; cel de al treilea are 5 ramuri formate de jos, dintre care două au un diametru comun de 55 cm. Aceste trei exemplare de cembra se găsesc la 1740 m altitudine [1]), aflându-se la cca 25 m mai sus de firul apei. Exemplarul al 5-lea care se găsește cam la aceiași înălțime, tot în masa de pin târîtor, are cca 14 m înălțime. El este situat între grupul celor trei pini și cel din marginea pădurii.

In muntele Cioara se află pin cembra atât pe versantul estic care privește spre Bălescu, cât și pe cel vestic care privește spre Urdele. Fața estică a muntelui este și ea acoperită cu mult pin târîtor. In cuprinsul acestui masiv strâns de pin târîtor, începând din firul apei și până la creasta stâncoasă, sunt presărate circa 15 exemplare de cembra de diametre diferite. Unul din acești pini, situat lângă firul apei, care măsoară numai 4 m înălțime, are în schimb un diametru de 80 cm. Un alt exemplar din apropiere are 10 m înălțime și 50 cm diametru.

Pe celălalt versant (vestic) al muntelui Cioara cu scurgere în ramura de mijloc a râului, se mai află alte 10 exemplare de pin cembra de diferite diametre și înălțimi, toate împrăștiate prin masa deasă de pin târîtor, care se întinde dela creastă până la mijlocul coastei, unde se întrerupe pentru a lăsa o fâșie curată de pășune, reapărând apoi dealungul firului apei Cioara (ramura dela mijloc).

Toate aceste 25 exemplare de cembra de pe ambii versanți ai muntelui Cioara, se situiază la înălțimi mai mari de 1680 m, ajungând până la creasta muntelui.

Pe același munte, odată cu cembra, se mai găsesc împrăștiați, la fel de dominanți față de masa măruntă de pin târîtor, și multe exemplare de scoruș (Sorbus aucuparia).

---

[1]) Am pornit cu altimetrul marcând în aceiași zi la satul Ciunget 55? m altitudine, iar la casa de exploatare dela Coasta Benghi 1240 m.

Tot în muntele Cioara, în aval de terenul plan de sub botul muntelui unde se afla stabilită stâna (1680 m altitudine), se mai găsesc 2 exemplare de cembra, unul de 50 cm diametru şi de 10 m înălţime, iar celălalt cu 5 ramuri formate de jos, având 3 m înălţime. Ambele se găsesc pe buza unei stânci.

Alte circa 60 exemplare de pin cembra se întâlnesc pe o fâşie relativ restrânsă de teren, dealungul pâráului Cioara repartizându-se în mod egal pe dreapta şi pe stânga pârâului. Pe stânga apei este muntele Urdele (versant vestic), iar pe dreapta muntele Cioara. Ca şi în cazurile precedente, pinul cembra este împrăştiat şi uneori grupat în masa deasă de pin târitor, ce se întinde în continuarea pădurii de molid. Toţi aceşti 60 pini cembra nu sunt însă prea departe de limita pădurii, pinul cembra pătrunzând şi amestecându-se cu fâşia de pădure de molid lăsată netăiată în urma exploatării cu rolul de perdea de protecţie. Grupul acesta de pin cembra este cel mai frumos din întreaga staţiune, exemplarele fiind înalte de 10—12 m şi prezentând un bogat coronament.

In sfârşit, trecând în bazinul pârâului Urdele, având ambii versanţi cuprinşi în limitele muntelui cu acelaşi nume aflăm deasemenea mult cembra, atât pe versantul drept (cu expoziţie vestică), cât şi pe versantul stâng (expus spre Est). Aici se găsesc alte 60 fire de cembra, care ca şi în cazurile precedente, sunt presărate printre pinul târîtor, unele din ele coborînd până la limita superioară a pădurii de molid, cu care se amestecă.

Trebue să adăugăm că pinul târîtor care porneşte dela limita superioară a pădurii, nu urcă în aceşti trei munţi până în fundul bazinului de recepţie ale amintitelor văi. In aceste funduri de văi, cât şi pe părţile cele mai înalte ale crestelor, păşunea, rămasă singură stăpână, este cel mult invadată de afiniş (în special Vaccinum vitis-idaea şi Vaccinium myrtillus) şi de rododendrom.

Precizăm că în fiecare din cele trei bazine de recepţie ale celor trei ramuri de ape, se găsesc urme glaciare sub forma aşa ziselor căldări.

Ein wichtiger Standort von Pinus cembra im Gebiet der Latoriţa-Quelle

Station importante de pin cembro à l'origine de la rivière Latoriţa

L'auteur donne la description d'une nouvelle et importante station de pin cembro jusqu'à present non mentionee dans la litterature, se trouvant dans les Carpathes de la Petite Valachie.

Comme partout, le pin cembro se trouve, à la limite supérieure de la forêt, en étroite liaison avec les lieux des anciens glaciers aujourd'hui disparus des montagnes roumaines.

COMENTARII—INSEMNĂRI

TĂIERI SUCCESIVE — TĂIERI PROGRESIVE

de Ing. N. RUCĂREANU

Simpla alăturare a termenilor de mai sus, poate provoca printre silvicultori pe de o parte nedumerire, iar pe de alta curiozitate. Nedumerire la cei care au învăţat că expresiile au acelaşi inţeles, şi curiozitate la cei care încă nu s'au putut clarifica asupra raportului dintre cele două noţiuni din cauza accepţiunilor diferite pe care le dă unul sau altul, fie în practică, fie în scris. Căci intr'adevăr, asupra înţelesului acestor termeni nu este încă toată lumea de acord.

D-l profesor V. Stinghe, dă în cartea sa *Amenajarea Padurilor*[1]) următoarea clasificare a tratamentelor:

1. Tratamente cu tăieri localizate
   a) tăieri rase.
   b) tăieri progresive.
2. Tratamente cu tăieri împrăştiate (sau grădinărite)
   a) grădinăritul propriu zis.
   b) tratamentul quasigrădinărit.

Prin *tăieri progresive* înţelege tratamentul aplicat în codru regulat, prin care arborii din arboretele exploatabile se recoltează treptat prin mai multe tăieri, care se succed în decursul unei perioade de timp determinate, întrerupându-se starea de masiv la început în mod uniform şi apoi rărindu-se arboretul în mod progresiv, după nevoia de lumină a seminţişului, până la complecta ridicare a arborilor bătrâni.

Denumirea de *tăieri progresive* pentru acest tratament este de dată mai nouă, — după cum afirmă d-l profesor Stinghe[2]) — ea înlocuind termenul mai vechiu, *tăieri succesive*, dar cu absolut acelaş înţeles.

Dacă recoltarea arboretului se face tot prin tăieri parţiale, dar fără să se rărească masivul în mod uniform pe suprafaţă ci extrăgându-se arborii pe puncte, din loc in loc, sau creindu-se ochiuri în masiv, răspândite în mod neregulat, tratamentul se numeşte cu tăieri împrăştiate sau grădinărite, şi anume: *grădinărit propriu zis*, când recoltarea se face pe puncte, tăindu-se din toată pădurea (arborete neregulate) numai arborii exploatabili, şi *quasigrădinărit* sau *jardinatoriu*, când, lucrându-se numai pe câte o parte din pădure, se creiază ochiuri, care se lărgesc sistematic, în raport cu nevoia de lumină a semintişului ce se instalează în acele ochiuri.

---

[1]) Ed. „Progresul Silvic", Bucureşti, 1939.

[2]) Op. cit. pag. 56.

Am dat această clasificare, pentru a fixa ideile, şi m'am referit la un tratat, pentrucă o astfel de lucrare are şi menirea de a preciza şi lămuri noţiunile. Cu această clasificare însă nu este toată lumea de acord.

Nu de mult am cetit într'o lucrare de amenajament următoarele rânduri:

„Cum prin amenajamentul de faţă s'a stabilit ca posibilitatea anuală să se realizeze pe volum şi s'a renunţat la modalitatea de tratament a tăierilor succesive, adoptându-se modalitatea de tratament a tăierilor progresive, nu mai este cazul a se delimita pe teren parchetele anuale".

Prin urmare autorul amenajamentului distinge o modalitate de tratament a tăierilor succesive şi alta a tăierilor progresive. Cea dintâi, care ar obliga la delimitarea pe teren a parchetelor anuale, este desigur tratamentul aplicat încă la noi, prin care posibilitatea se recoltează pe suprafaţă, în fiecare an pe câte un parchet, dar nu prin tăieri rase, ci prin extrageri parţiale, revenindu-se de câteva ori pe acelaşi parchet, la intervale egale şi tăindu-se de fiecare dată cantităţi egale de material, într'o repartizare cât mai uniformă pe suprafaţă.

Făcând abstracţie de faptul că se leagă tratamentul de noţiunea de parchet, tratamentul acesta este în esenţă ceeace D-l prof. Stinghe numeşte tăieri progresive sau succesive.

Dar ceeace înţelege autorul amenajamentului prin tăieri progresive este cu totul altceva: este tratamentul cu tăieri în ochiuri, care, după D-l prof. Stinghe constitue quasigrădinăritul sau tratamentul cu tăieri jardinatorii.

Accepţiunea aceasta nu este izolată. O găsim şi în lucrarea D-lui Ing. Popescu-Zeletin, *Proect de instrucţiuni pentru amenajarea pădurilor Statului*. „Tratamentele aplicabile pădurilor supuse regimului codru — scrie D-l Popescu-Zeletin — sunt toate cele cunoscute în literatură şi practica silvică, cu precădere urmând a se aplica tratamentul codru cu tăieri progresive. Eșalonarea în timp nu se face după șablonul tăierilor succesive, intervenția fiind dictată numai de starea semințișului" [3]. Și am mai găsit-o și într'un proect de decizie ministerială în care se disting:

„tăieri succesive, când regenerarea se obține prin două sau mai multe tăieri, eșalonate anticipat în timp", și

„tăieri progresive, când regenerarea se obține prin tăieri aplicate numai în raport cu necesitățile regenerării, fără a cunoaște șablon".

Iată deci deosebiri, am putea zice, între teorie și practică, cu privire la înțelesul acestor noțiuni.

Dar deosebiri de vederi în această privință apar și în altă parte. Așa, de pildă, D-l Ing. I. Vlad, în lucrarea sa *„Contribuțiuni la sistematica tratamentelor din regimul codrului"* [4] dă noțiunii de tăieri progresive un sens mai larg decât D-l prof. Stinghe.

D-sa distinge ca forme fundamentale de tratament:

1) tăierea sub acoperiș (adăpost uniform).

2) tăierea rasă (adăpost lateral sau deloc).

3) tăierea grădinărită.

Formal, clasificarea nu se deosebește de cea dată de D-l prof. Stinghe, numai că în loc de „tăieri progresive" apare aici o expresie nouă: *„tăierea sub acoperiș"*.

Ce înțelege D-l Vlad prin această expresie, se va vedea din următoarea împărțire a tratamentelor cu tăiere „sub acoperiș" dată de D-sa. Citez:

„Aplicând tăierea sub acoperiș pe suprafețele de mai sus obținem:

I. Tăierea sub acoperiș pe suprafețe mari (de ex. afectații) din *codru cu tăieri succesive.*

II. Tăierea sub acoperiș pe suprafețe mai mici.

a) *Tăierea progresivă* în fâșii de 5—10 m lățime (esențe cu temperament delicat).

1. Fâșiile se găsesc la margine de masiv.

2. Fâșiile situate în interiorul arboretului (se deschide un ochiu, neridicându-se acoperișul decât în mod progresiv și se lărgește după aceea prin fâșii pe care se fac tot tăieri progresive. — Femelschlag al lui Gayer).

---

[3] Ing. Dr. I. Popescu-Zeletin: Proect de instrucțiuni pentru amenajarea pădurilor statului, extras din revista „Viața Forestieră", 1941, pag. 22.

[4] Revista Pădurilor, 1942, Nr. 1—2, pag. 26—33.

> b) *Tăiere progresivă* în benzi (esenţe care suportă mai greu umbra).
>
> c) *Tăiere progresivă* în culise.
>
> d) Ridicarea acoperişului de pe suprafaţa ce rămâne constantă ca mărime a ochiului, prin *tăieri progresive*" [5]).

Prin urmare D-l Vlad cuprinde sub denumirea de „tăiere sub acoperiş" ceeace cu alţi termeni numeşte tăieri succesive şi tăieri progresive.

Termenii aceştia se pare însă că nici pentru D-l Vlad nu sunt sinonimi. După câte rezultă din împărţirea de mai sus şi din cele ce urmează, prin tăieri succesive s'ar denumi tratamentul prin care masivul se răreşte în mod uniform pe suprafeţe mari şi s'ar confunda astfel cu ceeace D-l prof. Stinghe numeşte tăieri progresive sau succesive. Căci şi D-sa consideră ca notă caracteristică a acestui tratament, aplicarea pe suprafeţe mari: „Tăierea prin întreruperea stării de masiv, adică tăierea „progresivă" (sau „succesivă", cum i s'a zis până nu de mult) — scrie D-l prof. Stinghe — se practică totdeauna pe suprafeţe mai mult sau mai puţin mari... întreaga afectaţie sau, în cazul cel mai bun, o parte mare din afectaţie (1/2, 1/3)..." [6]).

Ca tăieri progresive D-l Vlad consideră orice tăiere „sub acoperiş" pe suprafeţe mici, dar în acelaş timp şi tăierile succesive (pe suprafeţe mari). Căci vorbeşte în acelaş articol de „tăieri *succesive sau progresive* de arbori, păstrându-se acoperişul uniform repartizat pe toată suprafaţa unui arboret, sau a unei părţi însemnate a acestuia...". Aşa fiind, noţiunea de tăieri progresive este, după D-l Vlad, mai cuprinzătoare decât cea de tăieri succesive şi *identică* cu cea de „tăiere sub acoperiş". Ea cuprinde şi tăierea în ochiuri („Femelschlag" al lui Gayer"), care după D-l prof. Stinghe face parte din tratamentul quasigrădinărit. Dar numai în parte, pentrucă tratamentul tăierilor în ochiuri ţine, după D-l Vlad, când de tăierile progresive (dacă lărgirea ochiurilor se face prin rărirea progresivă a masivului), când de tăierea rasă (dacă lărgirea ochiurilor se face prin fâşii tăiate ras).

Cred că nu e nevoie de alte dovezi. Lipsa de unitate de vederi reiese destul de clar din cele de mai sus. Şi pentru înţelegerea lucrurilor aceasta nu poate fi decât păgubitoare.

---

[5]) Sublinierile sunt ale noastre.

[6]) Op. cit., pag. 56.

Clasificările oricât de logice ar fi, oricât de bine ar fi lămurit criteriul pe care se bazează, nu pot constitui un instrument real de înțelegerea lucrurilor, dacă nu sunt bine precizate noțiunile de care se folosesc. Ba, din contra, lipsa de precizie a acestora duce la confuzii în idei și la greșeli în practică.

Aceste gânduri, și faptul că noțiunile de care ne ocupăm sunt destul de des întrebuințate în limbajul forestier, justifică încercarea ce o facem aici, de a le lămuri și a le preciza mai bine înțelesul.

Termenii tăieri succesive și tăieri progresive sunt de origina franceză și au fost desigur împrumutați direct din Franța, de unde ne-au venit și primele idei și metode de gospodărie silvică. De aceea sensul adevărat al lor va trebui să-l căutăm întâi în literatura franceză de specialitate.

In clasificarea franceză tratamentele se grupează întâi după forma arboretelor la care dau naștere în:

1. Tratamente de codru regulat,
2. Tratamente de codru grădinărit.

In fiecare din aceste categorii se disting apoi tratamentele după felul recoltării materialului:

In codru regulat:

a) tăierea unică (rasă),

b) tăierile succesive sau progresive,

iar în codru grădinărit:

tratamentul grădinărit.

L. Boppe, in tratatul său de silvicultură [7]) distinge în codru grădinărit și un tratament quasigrădinărit, prin care înțelege ceeace Gayer [8]) numise în tratatul său de silvicultură din 1880 *Femelschlagbetrieb*, tratament aplicat în special în arboretele de brad în Pădurea Neagră (Germania). E vorba de un tratament aplicat pe suprafețe mari din pădure, cu o perioadă de regenerare lungă, de 50—60 ani. Recoltarea materialului se face din loc în loc, ca în grădinărit, iar arboretele care se nasc păstrează pentru multă vreme forma neregulată.

Acelaşi tratament însă este denumit de Etienne Visart de Bocarme, în traducerea tratatului lui Gayer, „*Futaie traitée par coupes successives ayant un caractère jar-*

---

7) L. Boppe. Traité pratique de sylviculture, Paris. 1889.

8) K. Gayer, Waldbau, 1880.

dinatoire" [9]). Tot astfel, — sau numai *coupes progressives ayant un caractère jardinatoire* — il numesc şi alţi autori de mai târziu (A. Fron [10], L. Pardé [11], Poskin [12]). Incât orice tratament intermediar între tăierea rasă şi grădinărit şi aplicat pe porţiuni din pădure, intră în categoria tăierilor succesive sau progresive.

Această metodă de tratament (sau de regenerare) a fost descrisă în toate tratatele de silvicultură franceze, dela Lorentz şi Parade încoace. Numai că numele sub care a fost descrisă nu este totdeauna acelaşi. Lorentz şi Parade [13]), care au introdus-o în Franţa, au denumit-o *metoda reînsămânţării naturale şi a răriturilor*. Urmaşii lor au descris-o apoi sub numele de tăieri succesive şi mai târziu ca metoda tăerilor progresive. Acest lucru il confirmă Poskin în tratatul său de silvicultură, într'o notă la capitolul „Régénération par coupes progressives" [14]), fără a arăta motivele care au determinat schimbarea denumirii.

Că nu e vorba decât numai de o înlocuire de nume cu înţeles absolut identic, rezultă şi din următorul exemplu:

In tratatul său de silvicultură din 1889, Boppe descrie tratamentul sub numele metoda de regenerare prin tăieri succesive (par coupes successives), despre care în încheiere spune: Aussi on en a fait avec raison la méthode de régénération par excellence, depuis que M. M. Lorentz et Parade l'ont enseignée en France, sous le nom de *Méthode du réensemencement naturel et des éclaircies"* [15]).

Boppe a publicat mai târziu, în colaborare cu A. Jolyet un alt tratat de silvicultură [16]) în care metoda poartă acelaş nume.

---

[9]) K. Gayer. Traité de sylviculture, traduit par Etienne Visart de Bocarmé, Bruges, 1901.

[10]) A. Fron, Silviculture, 1923.

[11]) L. Pardé, Traité pratique d'aménagement de forêts, Paris, 1930.

[12]) Poskin, Traité de sylviculture, Gembloux, — Paris, 1928.

[13]) Lorentz et Parade, Cours élémentaire de culture des bois, ed. V, 1867.

[14]) Poskin, Traité de sylviculture, 1928, pag. 280.

[15]) L. Boppe, op. cit., pag. 171.

[16]) Boppe et Jolyet, Les Forêts. Traité pratique de sylviculture, Paris, 1901.

In 1916, după moartea lui **Boppe**, **Jolyet** a publicat singur a doua ediţie a tratatului de silvicultură [17]) scris de el in colaborare cu cel dintâi, în care însă denumirea de tăieri succesive a dispărut complect, metoda de regenerare descrisă în ediţia I sub acest nume devenind acum „*La méthode des coupes progressives*".

Inlocuirea termenilor nu este totuşi un fenomen general din ultima vreme. Căci pe lângă autori care au adoptat definitiv expresia de tăieri progresive (**Jolyet**, **Hüffel**, **Poskin**) sunt alţii cari întrebuinţează încă exclusiv termenul vechiu (A. **Fron**), sau pe amândoi la întâmplare (L. **Parde**).

In privinţa raportului dintre termeni rezultă deci limpede, că ei *sunt sinonimi*, aşa cum observă şi D-l prof. **Stinghe**.

In ceeace priveşte cuprinsul noţiunii, am arătat mai sus, că Francezii înţeleg prin tăieri succesive sau progresive orice tratament cu tăieri parţiale intermediare între tăierea rasă şi grădinăritul propriu zis, aplicată pe parte din suprafaţa pădurii, indiferent dacă prin tăieri se răreşte masivul în mod uniform sau se întrerupe din loc în loc prin creiare de ochiuri.

Principial tăierile succesive sunt de trei feluri: tăiere de însămânţare, tăieri secundare şi tăierea definitivă. Cea de însămânţare se practică pe suprafaţa întregului arboret de regenerat, rărindu-l în mod uniform; pe când celelalte se conduc după nevoile regenerării. Francezii însă nu au înţeles să rămână robii unui şablon, ci au făcut din metoda tăierilor succesive sau progresive o metodă mobilă adaptabilă diferitelor cazuri survenite în practică. In acest fel tăierile în ochiuri constitue o formă de aplicare a tăierilor progresive, şi nici decum o metoda diferită. „In solurile sărace, superficiale, în climatele aspre — scrie **Boppe** — tăierile de însămânţare ar trebui să se facă mai puţin închise, din cauza rarităţii anilor de sămânţa, a fertilităţii mai slabe a arborilor şi din cauza încâlcirii rădăcinilor arborilor bătrâni, care usucă solul la suprafaţă şi nu lasă seminţişului nici un loc disponibil unde să se poată instala. Dar tăierile prea deschise ar avea inconvenientul de a degrada mai mult suprafaţa solului; astfel este preferabil să se procedeze prin mici ochiuri dispuse din loc în loc, alegându-se locurile unde există mai dinainte seminţiş. Sub forma tăierilor secundare, se mărește întinderea acestor ochiuri pe măsură ce semințișul se instalează la marginea lor" [18]).

---

[17]) A. **Jolyet**, Traite pratique de sylviculture. Paris. 1916.

Doar o prea lungă perioadă de regenerare, care aduce după sine oarecare neregularitate în forma arboretului, a făcut pe Francezi să distingă o formă quasigrădinărită a tăierilor progresive.

Revenim acum la autorii români.

Ca notă comună la toți se distinge diferențierea între procedeul de recoltatea arborilor de pe suprafața unei afectații în mod uniform și procedeul recoltării în ochiuri, considerându-se două tratamente diferite.

Această împărțire o fac și Germanii. Ei deosebesc în cadrul noțiunii de tăieri progresive sau succesive în sens francez două tratamente, corespunzătoare, în parte, noțiunilor franceze de tăieri succesive sau progresive și tăieri quasigrădinărite. Pentru fiecare au însă termenul lor special. Românii au fost, fără îndoială influențați de clasificarea germană, dar nu au tradus și termenii germani, ci s'au folosit de cei cunoscuți, părăsind semnificația lor originară și atribuind fiecare după nevoie și pricepere, termenul care i s'a părut mai potrivit. Numai D-l Ing. Vlad încearcă să concretizeze printr'un termen nou ideile sale. D-sa ia drept criteriu de clasificare nu atât felul intervenției în arboret, ci mai degrabă starea de acoperire a suprafețelor de regenerat. Dacă suprafața, indiferent de mărime, rămâne complect descoperită, deci lipsită de adăpost de deasupra, tratamentul este cu tăieri rase; dacă suprafața rămâne în permanență acoperită de coronamentul arborilor mari, tratamentul este grădinărit, iar dacă suprafața este la început acoperită în mod uniform de coronamentul arborilor rămași în picioare și apoi descoperită în mod progresiv tratamentul este cu tăieri „sub acoperiș". Clasificarea este logică și se deosebește atât de cea germană cât și de cea franceză. Termenul de „tăiere sub acoperiș" însă mi se pare a fi o nereușită traducere a celui german de *Schirmschlag* sau *Schirmhieb*. Căci dacă *Schirm* însemnează acoperiș, adăpost, în orice caz tăierea nu se face sub acoperiș. Sub acoperiș rămâne suprafața solului și semințișul care se instalează la început. D-l Vlad însă nu părăsește termenii cunoscuți de tăieri succesive şi progresive, ci şi-i insuseşte intr'o accepţiune diferită de cea franceză, adaptată ideilor sale.

---

[18] L. Boppe, op. cit., pag. 170.

Clasificarea dată de D-l prof. Stinghe se apropie de aceea a lui Boppe, intrucât distinge un tratament quasigradinărit în cadrul tăierilor grădinărite, fără a-l ingloba în categoria tăierilor succesive. Dar pe când Boppe se referă numai la un anumit procedeu german, tăierile în ochiuri cu perioadă scurtă de regenerare incadrându-le în tăierile succesive, D-l prof. Stinghe consecvent clasificării germane atribue această denumire numai tratamentului prin care se intrerupe starea de masiv în mod uniform pe suprafeţe relativ mari de pădure.

La ceilalţi intrebuinţarea termenilor pare a fi mai mult sau mai puţin arbitrara.

Noţiunile în privinţa clasificării tratamentelor sunt astăzi atât la Francezi cât şi la Germani bine stabilite.

Şi va trebui să adoptăm şi noi o terminologie cu un inţeles precis şi unitar pentru toată lumea. Asta, dacă vrem să ne înţelegem, şi cred că nu e nimenea care să nu vrea acest lucru.

Pentru aceasta e bine să nu părăsim termenii vechi, încetăţeniţi, inlocuindu-i cu alţii, decât numai dacă cei vechi nu mai corespund ideilor.

Clasificarea franceză are şi ea o logică, luând drept criteriu felul recoltării arborilor în timp şi gradul de rărire a masivului:

1. Tăiere intr'un singur act = tăiere unică (rasă).

2. Tăieri continui pe aceeaşi suprafaţă, întreruperea masivului pe puncte = tăiere grădinărită.

3. Tăieri în mai multe acte succedându-se un timp limitat pe o parte din suprafaţa pădurii (localizate), cu lichidarea progresivă a arboretului bătrân = tăieri succesive sau progresive.

Pentru clasificare nimic nu ne împiedică să adoptăm criteriul acesta. Şi dacă vrem, în cazul tăierilor progresive, să precizam şi procedeul special de recoltare, aceasta se poate face.

Tăierile succesive sau progresive s'ar împărţi astfel:

a) tăieri succesive uniforme (cu întreruperea uniformă a stării de masiv).

b) în ochiuri (perioadă scurtă de regenerare).

c) tăieri quasigrădinărite (perioadă lungă de regenerare).

Pentru incadrarea tăierilor quasigrădinărite în categoria tăierilor succesive pledează, nu atât faptul că aşa sunt clasificate in general de Francezi, ci pentrucă se practică pe suprafeţe parţiale din pădure şi, ca şi la celelalte, arboretul bătrân se lichidează in mod progresiv într'un timp determinat.

In felul acesta se poate satisface şi clasificarea germană, căci tăierile progresive cu întreruperea uniformă a stării de masiv corespund cu ceeace ei numesc Schirmschlagbetrieb; iar celelalte corespund la două forme de Femelschlagbetrieb.

Se înţelege că dacă se schimbă criteriul de clasificare, trebue să se creieze termenii potriviţi.

Ueber zwei rumänische Ausdrücke für die Begriffe Schirm- und Femelschlag.

Coupes successives — coupes progressives.

Dans la littérature et la pratique forestière roumaine, les termes: coupes successives et coupes progressives n'ont pas encore un sens bien précise. On les considère parfois synonymes, mais plus souvent encore on les considère comme des notions bien distinctes, dont le contenu varie de l'auteur à l'auteur.

En relevant ce fait, l'auteur du present article, cherche à classifier et à préciser les notions.

Les termes étant empruntés de la langue française, il cherche leur sens dans la littérature forestière respective et il arrive à la conclusion qu'ils y sont synonymes. On observe seulement la tendance de substituer au terme coupes succesives, celui de coupes progressives.

Qu'en roumain on considère ces termes comme deux notions distinctes, cela s'expliquerait par l'influence de la classification allemande des traitements qui distingue pour ce que les français appelent avec un terme générique coupes progressives ou succesives, deux traitements: Schirmschlag et Femelschlag.

Pour arriver à un accord, l'auteur croit nécessaire de donner aux termes leurs sens originaires que l'on trouve dans la littérature forestière française. Les termes allemands trouveraient en ce cas leurs correspondents en précisant, chaque fois qu'il s'agit du traitement des coupes succesives ou progressives, le procédé special de recolte. Ainsi le terme Schirmschlag se traduirait par coupes progressives ou successives uniformes et Femelschlag par coupes successives ou progressives par trouées et jardinatoires.

RELAŢIA ŞI CORELAŢIA

de Ing. I. GURAN

In disciplinile meteorologice, economice, forestiere etc., cari sunt bazate pe fenomene neincadrate în legi, se discută întotdeauna legătura dintre o serie de fenomene, de observaţiuni, adică se caută a se stabili relaţia sau corelaţia, fără a se face uz în mod regulat de formule prin care să se dovedească matematic existenţa şi gradul corelaţiei sau relaţiei. Două fenomene în disciplinele de mai sus sunt influenţate adeseori şi de alte fenomene, astfel incât corelaţia nu e tocmai uşor de stabilit matematic, adică nu este perfectă, deşi de cele mai multe ori interesează şi „tăria" corelaţiei.

Conducătorii marilor întreprinderi comerciale au, de asemenea, tot interesul ca să cunoască dacă activitatea acestora e în corelaţie cu un fenomen oarecare, a cărui fluctuaţie are sau poate să aibă repercusiuni asupra întreprinderii, fără să se confunde corelaţia veritabilă cu o simplă coincidenţă, datorită hazardului.

In acest caz se pune întrebarea: La ce criterii trebue să se recurgă, pentru a se verifica, dacă există o corelaţie şi care e gradul acelei corelaţii? Metoda specială prin care se caută relaţia, respectiv corelaţia, între 2 fenomene când se dispune de un număr mic de observaţiuni (30—150) se numeşte metoda corelaţiei şi ea este datorită statisticienilor englezi.

Când numărul de observaţiuni este mare, atunci se aplică calculul complicat al probabilităţilor, cu care se obţin rezultate mult mai precise şi mai concludente. In cele ce urmează, vom arăta câteva formule uzitate şi vom face aplicaţia lor în disciplina dendrometriei, cu un caz practic expus în lucrarea subsemnatului: „Metodele de cubajul pădurilor".

Formule.

Expresia $r=\frac{\Sigma\, x\, y}{\sqrt{\Sigma\, x^2\, \Sigma\, y^2}}$ se numeşte factorul de corelaţie al lui Pearson.

Σxy reprezintă suma produselor coordonatelor observaţiilor, în sistemul Cartezian.

Σx^2 reprezintă suma pătratelor abciselor.

Σy^2 reprezintă suma pătratelor ordonatelor.

Dacă:

$r = +1$, corelaţia e directă şi perfectă;

r= — 1, corelația e inversă și perfectă;
r e aproape de +1 sau —1, corelația e strânsă;
r e aproape de zero, corelația este slabă;
r =zero, corelația nu există, fenomenele sunt independente.

Pentru control:

1) r trebue să fie mai mare cu cel puțin de 3 ori eroarea probabilă a sa,

2) fenomenele să fie în relațiune aproape liniară,

3) ecarturile să urmeze legea lui Gauss.

Expresia $r^2 = \frac{(\Sigma xy)^2}{\Sigma x^2 \ \Sigma y^2}$ se numește factorul de relație al Dr. R. de Montessu de Ballore.

Când:

Σxy e pozitiv, relația e directă
Σxy e negativ, relația e inversă
$r^2 > 0.75$, relația e forte
$r^2 = 0.60$, relația e mijlocie
$r^2 = 0.40$, relațiae e slabă
$r^2 < 0.30$, relația e inexistentă sau fără interes.

Factorul de relație este mai susceptibil de intrepretări certe.

Aplicație:

Există o corelație (relație) între diametrul terier și înălțimea arborelui?

d Diametru la 1,30 m. d la sol	a=d—dm	a^2	h=înălțimea	b=h—hm	b^2	a b	Observațiuni
22	—11	128	14	— 6	46	77	Datele sunt culese din lucrarea: „Metodele de cubajul pădurilor". Ed. 1933 de Ing. Guran, pag. 13.
24	— 9	87	17	—4	16	37	
26	— 7	53	18	—3	9	22	
28	— 5	28	19	— 2	4	10	
30	— 3	11	20	— 1	1	4	
32	— 1	1	21	—0	0	0	
34	+ 0	0	22	0	0	0	
36	+ 2	7	23	1	3	5	
38	+ 4	21	24	2	6	11	
40	+ 6	44	25	3	12	23	
44	+10	113	26	4	19	47	
46	+12	160	26	4	19	56	
400		659	258		140	297	

$$dm = \frac{400}{12} = 33^{33} \text{ cm.}$$

$$lm = \frac{258^{40}}{12} = 21^{53} \text{ m.}$$

Corelația este:

$$r = \frac{\Sigma xy}{\sqrt{\Sigma x^2 \, \Sigma y^2}} = \frac{297^{92}}{\sqrt{658^{42} \times 140^{25}}} = 0.978$$ deci este directă, strânsă și aproape perfectă.

Relația este:

$$r^2 = \frac{(\Sigma xy)^2}{\Sigma x^2 \, \Sigma y^2} = \frac{38226^{42}}{658^{42} \times 140^{16}} = 0.95,$$ deci relația e forte și directă.

Coeficientul unghiular e dat de formula:

$$\alpha = \frac{\Sigma ab}{a^2} = 0.437.$$

Coeficientul unghiular fiind pozitiv, inseamnă că variațiile se produc in acelaș sens (creșterile diametrului implică și creșterile inălțimilor).

In ultimul timp cercetătorii fenomenelor folosesc deseori această metodă și dacă am expus-o aci, cu un caz bine cunoscut in Dendrometrie, am făcut-o cu dorința de a preciza expresia matematică și modul de calcul al relației și corelației, care poate fi utilizat in observația tuturor fenomenelor bazate pe un număr mai restrâns de observațiuni.

LITERATURĂ

La méthode de corrélation par Dr. R. de Montessus de Ballore. Paris, 1926.

Initiation aux methodes de la statistique par A. de Moncetz. Paris, 1935.

Relation und Korrelation.

Relation et corrélation.

Appliquant la formule du facteur de corrélation de Pearson, aux chiffres obtenus dans un peuplement et concernant la distribution des arbres par categories de diamètre et de hauteur, M. Guran trouve le coefficient 0.978. Cela prouve qu'entre le diametre des arbres, et leur hauteur existe une corrélation directe, etroite et presque parfaite.

L'auteur veut demontrer qu'en matière de dendrometrie aussi, le facteur de corrélation peut être utilisé avec profit pour elucider les rapports existants entre les divers phenomenes interresant le developpement des arbres.

RELAŢIE ŞI CORELAŢIE

Notă la articolul cu acelaşi titlu al D-lui Ing. I. Guran

de Ing. N. RUCĂREANU

Cetind articolul D-lui Ing. Guran „Relaţie şi corelaţie", mi s'a părut că pentru o mai bună înţelegere a chestiunii, câteva cuvinte în plus asupra noţiunilor de relaţie şi corelaţie se impun:

D-l Guran apreciind importanţa metodei corelaţiei pentru determinarea gradului de dependenţă dintre anumite fenomene supuse măsurătorilor sau observaţiunilor, arată care sunt formulele de care se serveşte metoda pentru relaţiunile liniare (matematice) şi le aplică la un caz concret cu date din dendrometrie.

Aplicaţia confirmă legea că înălţimea arborilor creşte cu creşterea lor în grosime.

Nimic nou. Dar nici autorul nu urmăreşte alt scop, decât să arate modul de aplicare a formulelor şi cum se interpretează rezultatele.

Articolul are însă o lacună: nu precizează termenii despre care vorbeşte, relaţie şi corelaţie. După titlu s'ar părea că e vorba de două noţiuni distincte. In partea introductivă a articolului însă se vorbeşte despre relaţie sau corelaţie, ca şi când ar fi vorba de unul şi acelaş lucru, pentruca apoi să se dea totuşi formule diferite: una pentru „factorul de corelaţie" şi alta pentru „factorul de relaţie". Încât cineva neiniţiat în ale statisticei nu află până la sfârşit dacă relaţie şi corelaţie reprezintă unul şi acelaş lucru, sau nu.

Prin relaţie, în sens comun, se înţelege un raport între două sau mai multe elemente, de aşa natură, încât o schimbare suferită de unul are influenţă asupra celorlalte.

In acest sens există o relaţie între variabilele unei funcţiuni matematice, precum există între vegetaţia unui loc şi staţiunea respectivă.

Intre variabilele funcţiunilor matematice relaţia este rigidă; la o valoare dată unei variabile, x, corespunde o valoare precisă pentru y. Sunt însă cazuri, în care între două sau mai multe fenomene (variabile) există o dependenţă mai puţin rigidă; în care la o valoare dată variabilei x corespund pentru y mai multe valori, şi invers, aceste valori ale lui y având o anumită distribuţie determinată de x. Acesta e cazul în general al fenomenelor pentru care metoda obişnuită de cercetare este cea statistică. Legătura aceasta mai puţin rigidă dintre fenomene se numeşte în statistică, spre deosebire de relaţia funcţională (matematică), corelaţie.

Intre diametrul şi înălţimea arborilor, de exemplu, există un raport în sensul că înălţimea creşte în general cu creşterea diametrului. Totuşi într'un arboret nu toţi arborii cu acelaşi diametru (x) au aceeaşi înălţime (y). La un diametru dat corespund în arboret mai multe înălţimi, unele mai mari, altele mai mici decât cea medie, cele mai multe grupându-se în jurul acesteia. Intre diametrul şi înălţimea arborilor există deci o corelaţie, în sens statistic

Valorile lui y figurate pe o diagramă în funcţie de x, în diferite cazuri, pot fi distribuite într'o ordine sistematică, după o curbă oarecare, sau pot fi distribuite fără nici o regulă.

In primul caz între x şi y există o corelaţie, în al doilea caz nu. Corelaţia poate fi mai strânsă (forte) sau mai slabă, după cum punctele sunt mai apropiate sau mai răspândite în jurul curbei de compensare.

Legătura mai strânsă sau mai slabă dintre fenomene (gradul de corelaţie) se exprimă, în statistică, în cazul relaţiilor (matematice) liniare (adică atunci când valorile lui y se distribue pe diagramă după o dreaptă), prin coeficientul de corelaţie liniară, sau prin indici de corelaţie, în cazul relaţiilor neliniare.

Coeficientul de corelaţie liniară, care exprimă măsura în care valorile reale ale unei serii statistice se apropie de cele teoretice (reprezentate prin dreapta de compensare), variază între zero şi ±1. Când se apropie de ±1 corelaţia este strânsă (la valoarea 1 se confundă cu relaţia funcţională, valorile reale se confundă cu cele teoretice); iar când se apropie de zero, corelaţia este slabă (valoarea zero arată că variabilele sunt independente).

Coeficientul de corelaţie liniară e dat de formula lui Pearson:

$$r = \sqrt{1 - \frac{(Sy)^2}{(\sigma y)^2}}$$

sau în forma dată de D-l Guran.

$$r = \frac{\Sigma x y}{\sqrt{\Sigma x^2 \Sigma y^2}}$$

în care x şi y reprezintă abaterile valorilor variabilelor X şi Y faţă de valorile lor medii.

Expresia „factorului de relaţie", cum îl numeşte D-l Guran, al lui R. de Montessus de Ballore, este identică cu aceea a „factorului de corelaţie al lui Pearson", doar ridicată la pătrat.

Nu-mi stă la îndemână cartea lui Montessus de Ballore, La méthode de corrélation, folosită de D-l Guran, pentru a mă verifica, dar nu cred că acesta şi-a putut însuşi o formulă cunoscută pentru factorul său „de relaţie". Poate că Montessus de Ballore foloseşte pentru interpretarea diferitelor valori ale coeficientului de corelaţie (pe care el îl numeşte însă „factor de relaţie") expresia acestuia sub forma sa ridicată la patrat, socotind, cred, că sub această formă coeficientul de corelaţie („factorul de relaţie") „este mai susceptibil de interpretări certe" ,cum zice D-l Guran.

In exemplul dat de D-l Guran $r=0{,}978$, iar $r^2=0{,}95$ adică $0{,}978^2$.

Că „relaţia" lui Montessus de Ballore nu este altceva decât corelaţia lui Pearson, se vede bine şi din caracterizarea lor în raport cu valorile obţinute pentru r şi r^2, din aplicaţie.

Corelaţia este „directă, strânsă şi aproape perfectă" iar relaţia „forte şi directă".

Relation und Korrelation.

Relation et corrélation.

En se rapportant à l'article de Mr. I. Guran ayant le même titre, l'auteur apporte des précisions sur les notions de relation et corrélation.

EXECUTAREA PLANULUI ŞI PARCELARULUI DE GESTIUNE LA PĂDURILE DE ESENŢE MOI DIN ZĂVOAIE ŞI OSTROAVE

ŞT. DEM. OLTEANU
Ing. Insp. silvic pensionar

Zăvoaiele şi ostroavele, mai ales acelea dela Dunăre, care sunt, in genere proprietăţi de mari intinderi ale Statului, din cauza eroziunilor din fiecare an a malurilor, de apele provenite din desgheţuri şi topirea zăpezii din timpul primăverii (şi chiar toamna in unii ani), nu au un hotar (perimetru) fix şi stabil. Suprafaţa lor variază şi ea dela an la an.

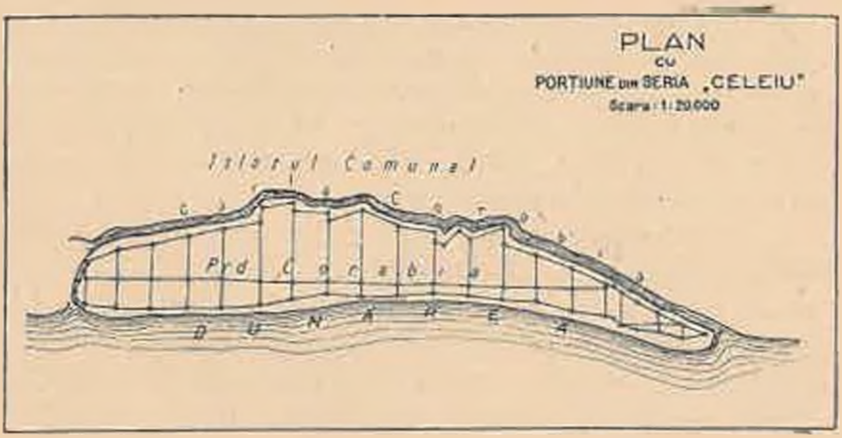

La asemenea proprietăţi, fie ale Statului ori particulare, indicarea în plan a perimetrelor lor, după metodele obişnuite indicate in topografie, nu va putea să atingă nici odată scopul urmărit, să aibă valoare, adică să fie de folos ca exactitate, decât pentru moment, pentru scurt timp determinat, o lună, un semestru, cel mult un an, căci în al doilea an, după înfăptuirea unui plan, din cauza măcinării malurilor, modificându-se forma perimetrului, se va modifica şi suprafaţa, aşa că pe planul în cauză, întocmit cu muncă şi cu cheltuieli, nu se va mai putea pune temeiu.

De aceea eu, în timpul cât am funcţionat ca şef al ocolului silvic Caracal, limitat la Est de râul Olt şi la Sud cu Dunărea, în care se aflau multe zăvoaie şi ostroave, care trebuiau ridicate în plan pentru estimare şi punerea lor în exploatare, în urma experienţei căpătate, am găsit că numai prin sistemul deschiderii în masivul zăvoaielor şi ostroavelor, de linii permanente longitudinale şi transversale, echidistante, care să servească la parcelarul de gestiune şi ca drumuri de scoatere şi care să formeze o reţea de pătrate, dreptunghiuri sau trapeze în care se încadrează zăvoiul sau ostrovul, am putut să obţin un plan topografic al unor asemenea proprietăţi, care să reprezinte — după o lucrare topografică pe teren — făcută o singură dată — cât mai aproape de realitate, suprafaţa, fie parţială, fie totală a zăvoiului sau ostrovului. Liniile deschise în masiv, cum am arătat mai sus, servesc ca drumuri pentru scoaterea materialelor lemnoase rezultate din operaţiuni culturale, care trebuesc neapărat făcute la interval de 5—7 ani, în pădurile de esenţe moi cu revoluţiuni de 20—25 ani, prin care se urmăreşte obţinerea lemnului de lucru cu dimensiuni mari, foarte căutat şi cerut de populaţiile locale, pentru construcţii rurale.

Modificările care se produc ulterior după ridicarea şi întocmirea planului în modul expus mai sus, odată sau de două ori pe an, în perimetrul şi suprafaţa zăvoaielor şi ostroavelor, din cauza măcinării malurilor, se rectifică foarte uşor prin remăsurări de control, făcute de brigadierii silvici, sau pădurari chiar, a distanţei după fiecare retragere a apelor, dela linia longitudinală sau transversală care ar servi ca reper, aflată mai în apropierea perimetrului unde s'a produs eroziunea. Această distanţă se notează pe schiţa de plan a ostrovului, făcută dela început, pe hârtie sau pânză de calchiat milimetrată, la o scară de reducţie convenabilă.

După ce planul iniţial este completat cu toate datele adunate pe teren după retragerea apelor, se face în birou un alt plan, cel mai recent, care redă atunci, forma perimetrului şi suprafaţa cea mai apropiată posibil de realitate, fără a mai fi nevoie să se facă o măsurătoare nouă a întregului zăvoiu sau ostrov.

Asemenea planuri care, în cadrul proprietăţilor de felul celor în cauză, redau uşor şi oricând, forma şi întinderea cât mai apropiată de realitate, sunt după experienţa mea, cele mai indicate şi în măsură să poată servi pentru amenajare şi pentru o exploatare raţională a pădurilor de esenţe moi.

Die Ausführung der Waldvermessung in Flussinseln.

L'exécution du plan des forêts d'essences à bois tendre des îles du Danube

Les périmètres des îles de sable créées par les eaux du Danube sont continuellement modifiés par ces eaux. Aussi le plan topographique relevé à un moment donné ne correspond plus à celui d'un autre moment. D'ici résulte une série de difficultés quand à l'application des plans d'aménagement.

Dans cette situation toujours incertaine, l'auteur trouve que seulement l'ouverture d'un systhème de lignes longitudinales et transversales, équidistantes, dans lequel doit s'incadrer le périmètre de la dite île, peut donner une solution acceptable et définitive.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

CONTRIBUȚIUNI LA MONOGRAFIA VÂNĂTOREASCĂ A JUD. PRAHOVA

de Ing. silvic **REMUS OPRIȘIU**

Datorită poziției geografice pe care o are, județul Prahova prezintă în cuprinsul său un variat și pitoresc aspect la regiunilor de șes, deal și munte, întinzându-se din albia râului Ialomița (la Sud) și până în catena înaltă a Carpaților (la Nord).

Văile și râurile care brăzdează suprafața județului, o împart în mod natural în patru bazine mari, cari au o deosebită importanță din toate punctele de vedere:

1. Bazinul văii Prahova, 2. Bazinul văii Doftana, 3. Bazinul văii Teleajen, 4. Bazinul văii Cricov.

Ținând seamă de această împărțire și de așezare geografică a județului, rezultă că natura geologică a solului precum și clima sunt variate. Acestea fac ca și flora forestieră să fie variată; astfel după altitudine și expoziție, vom găsi toate zonele de vegetație forestieră, deci toată flora forestieră.

Concluzia, din punct de vedere vânătoresc, date fiind condițiunile de climă, sol și vegetație, este că și vânatul este diferit în cuprinsul județului. Vom găsi vânat caracteristic regiunilor de câmpie, deal, munte și golului stâncos de munte, după exigențele fiecărei categorii de vânat în parte.

Vom găsi dropia, caracteristică regiunilor de stepă și progresiv toate speciile de vânat util sau răpitor, cu păr sau pene, pe măsură ce ne apropiem de munte, pentru a încheia lista cu capra neagră, specifică golului stâncos de munte, dela limita altitudinală a vegetației.

Pe harta alăturată se pot vedea regiunile în care se găsesc capre negre, cerbi și căprioare, într'un număr mai mare. In afară de aceste puncte se mai găsesc ici-colo exemplare, fie izolate, fie într'un număr extrem de redus, care fără a prezenta un interes deosebit ne indică totuși regiunile unde s'ar putea cultiva cu succes acest fel de vânat.

I. VÂNATUL UTIL.

a) Cu păr.

Cerbul (Cervus elaphus L.) atât de căutat pentru trofeele sale, se găsește într'un număr foarte restrâns (în regiunea indicată pe harta alăturată: 25—30 exemplare). Faptul se explică prin aceea că n'a avut ocrotire și pază, lipsindu-i în acelaș timp și liniștea necesară.

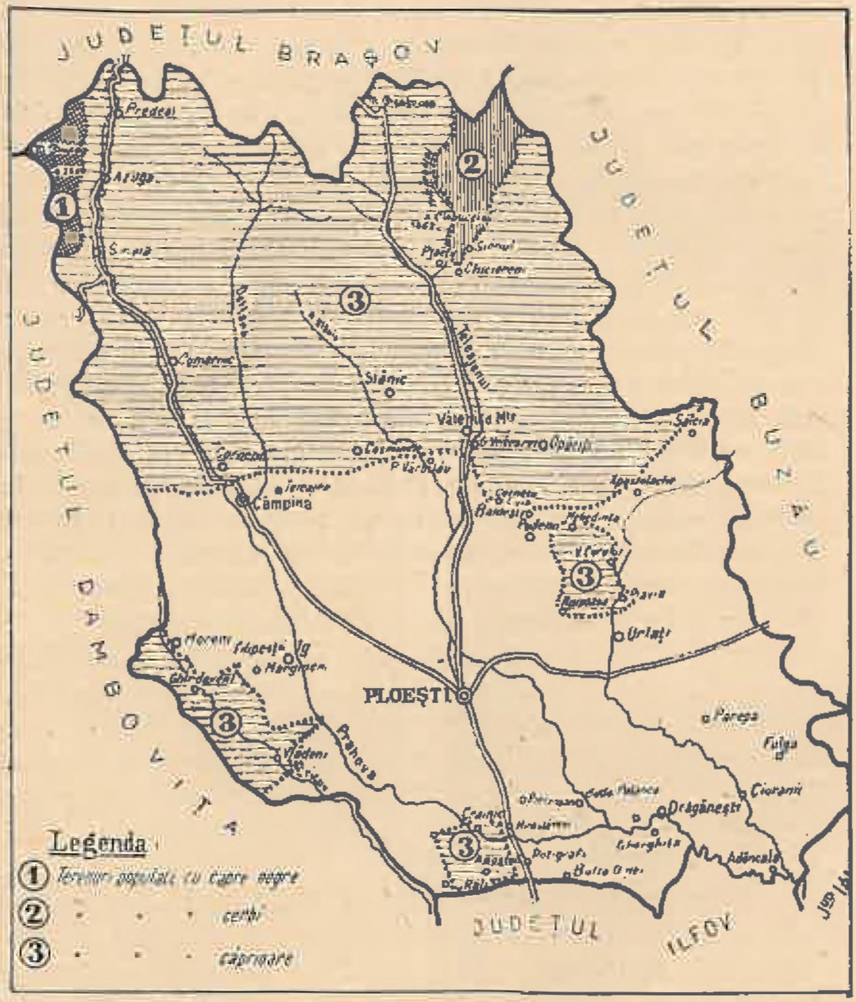
JUDEȚUL BRAȘOV
JUDEȚUL BUZĂU
JUDEȚUL DÂMBOVIȚA
JUDEȚUL ILFOV
Predeal
Azuga
Sinaia
Comarnic
Câmpina
Slănic
Vălenii de Mte
Urlați
PLOEȘTI
Prahova
Teleajenul
Drăgănești
Ciorani
Adâncata
Fulga
Legenda
① Terenuri populate cu capre negre
② " " " cerbi
③ " " " căprioare

Numărul mult inferior acelui care ar putea exista date fiind condiţiunile staţionale, se poate ridica fie prin colonizări, fie prin infiltraţiuni din terenurile vecine. Astfel, ar putea fi cultivat în tot bazinul văii Teleajenului şi nu numai în partea nordică unde este răspândit, ci şi în toată partea superioară a celorlalte bazine menţionate. In regiunea Azuga-Buşteni de pe valea Prahovei, exemplarele existente — reduse ca număr — pot servi drept „pepinieră".

Un prim pas de ocrotire a cerbului s'a şi făcut, în special de Soc. forestieră „Drajna" cu exploatări în bazinul Teleajenelului, care pe lângă acţiunea intensă de ocrotire, a făcut şi colonizări reuşite. Ar fi păcat să lăsăm să se prăpădească una din mândriile munţilor noştri.

Căpriorul (Capreolus capreolus L.) fiind o specie mai puţin exigentă în ceeace priveşte hrana şi întinderea suprafeţei păduroase, îl găsim într'un număr mult mai mare decât cerbul. Il găsim în toată partea de Nord a judeţului, în regiunea de dealuri şi munte, coborînd până la câmpie. Găsim căpriori în număr suficient de mare în bazinele nordice ale văilor Teleajen şi Doftana. Cel mai mare număr însă îl găsim în partea superioară a bazinului văii Prahova, fiind ocrotiţi de Casa Regală şi de fabrica de hârtie din Buşteni care deţine terenuri în această regiune. Tot aci găsim un teren de refugiu, anume pădurea Piscul Cânelui (Sinaia), unde vânătoarea este interzisă, deci unde se vor stabili căpriorii alungaţi din alte regiuni.

In general, azi stocul de căpriori este în creştere.

Capra neagră (Rupicapra rupicapra L.) se restrânge în regiunile alpine: în golurile de munte, dela limita vegetaţiei. O găsim răspândită numai în masivul Bucegilor, formând un stoc de cca 80 bucăţi. Păcat că zona de răspândire se limitează la masivul Bucegi, unde dealtfel numărul ar putea fi mărit. Regiuni prielnice colonizării mai sunt în masivul stâncos al Zăganului din bazinul văii Teleajen.

Iepurele (Lepus europaeus Pall.), specie cu o largă zonă altitudinală de răspândire, îl găsim în tot locul însă — după cum este firesc — densitatea cea mai mare o avem la câmpie, descrescând cu cât înaintăm spre munte.

In general, iepurele este ocrotit şi prin măsurile ce s'au luat de a se permite să se vâneze numai un anumit număr de exemplare la o vânătoare; pe lângă aceasta, societăţile de aci

— din proprie iniţiativă — incep sezonul cu 1/2—1 lună mai târziu decât termenul stabilit prin permisul de vânătoare.

b) Vânat util cu pene.

Dropia (Otis tarda L.) vânat de elită, in genere atât de puţin răspândit, se găseşte intr'un stoc potrivit in partea de Sud-Est a judeţului regiunea Ciorani-Fulga-Parepa, in locuri necultivate sau puţin cultivate agricol, cu iarbă, puţin umblate de om. (Ciorani este un islaz de cca 3.000 Ha, complet situat in regiune de stepă).

Până in prezent nu s'au luat măsuri locale deosebite in vederea ocrotirii, deşi ar fi necesar, deoarece dropia suferă mult din cauza poleiului. (In iarna 1939/40 din cauza poleiului depus pe aripi care le impiedeca să sboare, au fost omorîte in massă de către locuitori).

Fazanul (Phaşinaus colchicus L.). Stocul azi existent reprezentat printr'un număr destul de mare, este provenit din crescătoriile din apropiere, deci din colonizare.

Aflând condiţiuni prielnice de trai: trupuri, păduri tinere sau cu subarbuşti din abundenţă, răspândite printre terenuri agricole, deci hrană din belşug, ei s'au inmulţit şi au evadat in regiunea sudică a judeţului. Fazani veniţi dela diversele crescătorii se găsesc in jurul comunelor: Drăgăneşti, Pietroşanni, Buda-Palanca, Balta Doamnei, Potigrafu, Gherghiţa, etc. Fără a se face colonizări de către mulţi dintre proprietarii fondului de vânat şi fără a se face crescătorii, fazanii au venit, s'au instalat şi inmulţit aci.

Trebue numai proteguiţi şi ingrijiţi in timpul iernii pentru a se menţine stocul, ţinând seamă că fazanul nu e o specie indigenă şi că până in prezent nu e complet adaptată condiţiunilor staţionale dela noi. Fazanerii sunt azi la Drăgăneşti şi Gherghiţa, proprietatea Casei Regale. Aci măsurile de ocrotire sunt intensive, ceeace a făcut ca pe lângă creşterea numărului fazanilor, să sporească şi cel al iepurilor.

Potârnichea (Perdix perdix L.). Cu toate că in cuprinsul judeţului Prahova, condiţiunile de inmulţire şi desvoltare a potârnichilor sunt foarte prielnice, azi această specie este aproape dispărută nu numai din cauza lipsei de îngrijire, cât mai ales din pricina ultimelor trei ierni excepţional de grele.

Regiunea prielnică pentru colonizarea potârnichilor o constitue zona colinelor joase, populate cu tufişuri, mărăcinişuri. Specifică şi foarte proprie colonizării potârnichilor, în condiţiunile de mai sus, este regiunea dela Sud de Vălenii de Munte: Gura Vitioarei, Vărbilău, Podeni, Mehedinţa.

Păsări de pasaj

Sitarii (Scolopax rusticola L.) se opresc primăvara, în special în pădurile de coline ce sunt situate la Sud de o linie ce ar uni Vălenii de Munte cu Câmpina. Deasemenea într'un număr foarte mare cad în regiunea Podeni-Boldeşti-Mehedinţa. Toamna se opresc mult mai puţin în aceste locuri, rămânând pe lunci, cu excepţia toamnelor ploioase când se lasă în păduri.

Prepeliţele (Coturnix coturnix L.) fiind păsări de câmpie întinsă, le vom găsi în regiunea de Sud a judeţului. Hrană au din abundenţă, ceeace face ca o parte din ele să rămână şi să clocească aci.

2 .VÂNATUL RAPITOR.

Ursul (Ursus arctos L.) a doua mândrie a munţilor noştri, azi este în număr mic fiind răspândit cu deosebire acolo unde găsim în mod obişnuit cerbi. Măsuri de ocrotire vor trebui luate fără întârziere, deoarece sgomotul şi civilizaţia pătrund spre creerii munţilor înrăutăţind mediul lui de trai.

Mistreţul (Sus scrofa L.) atât de căutat de vânători, se găseşte răspândit în număr suficient de mare în toată zona fagului, unde găseşte hrană din belşug. Mistreţii de aci ating mărimi uimitoare: s'au împuşcat exemplare care — pare de necrezut — cântăreau până la 400 Kg, deci de o mărime excepţională.

Este un semn de întrebare dacă în cuprinsul judeţului Prahova se găseşte sau nu — râsul (Felix lynx L.).

In cele de mai sus m'am ocupat numai de speciile care în judeţul Prahova reprezintă importanţă mai mare, fie din punct de vedere vânătoresc, fie din acela al faunei. Nu lipsesc nici cocoşii de munte şi iruncile; apoi pisicile sălbatice şi jderii, care deşi considerate răpitoare, fiind în număr mic şi împuşcarea lor constituind o aleasă plăcere vânătorească, nu trebue exterminate.

După cum este și firesc, lupul cutreeră munții, iar vulpea plimbându-și silueta prin fața liniei trăgătorilor, te face să tresari aproape la orice vânătoare cu bătăiași.

Cu toată pornirea firească a majorității vânătorilor împotriva vânatului răpitor, — gândul la acel minunat echilibru biologic care trebue să fie obiectivul oricărui vânător instruit, apoi emoția puternică prilejuită de doborirea unui lup sau a unei vulpi, te face să-ți revizuești părerile în materie de combaterea răpitoarelor. Ca și în materie de gospodărie forestieră, amestecul omului în trebile naturii trebue să se facă numai cu multă prudență.

In teză generală, din cele expuse până aci, se poate constata că județul Prahova cuprinde o faună bogată în special ca număr de specii. Intradevăr, începând dela dropie, trecând la cerb și urs, ajungem la capra neagră din Bucegi. Densitatea, fără a fi prea mare, ne dă putința ca prin măsuri de ocrotire să sporim contingentul în anumite nuclee, iar de aci vânatul să se răspândească prin infiltrație în terenurile vecine.

Progresul economiei vânătorești în județul Prahova va merge mână în mână cu educarea vânătorimii localnice. Preocupările de ocrotire rațională, adoptarea unor metode de vânătoare care să nu prejudicieze gospodăria cinegetică, vor avea drept consecințe nu numai o majorare a densității vânatului, ci și menținerea calității alese pe care o are azi.

Beiträge zu einer Monographie der Jagd im Bezirk Prahova.

Contribution à la monographie cynégétique du département Prahova.

L'auteur montre les éspèces et les conditions de vie du gibier existant dans le departement Prahova, dont le relief est très variable: plaine, collinnes et grandes montagnes. Ainsi on y trouve l'ours, le chamois, le cerf, le chevreuil, le lièvre, le sanglier et l'outarde, pour ne citer que les plus importantes éspèces.

CRONICA

INTERNĂ

● Prevenirea efectelor marilor viituri de ape.

Omul cu toate mijloacele tehnice ce-i stau azi la dispoziție, nu este întotdeauna în măsură, în mod economic, să vindece tot râu ce-i poate sta în cale, când este vorba de folosirea bunurilor naturii și așezării lui în acest scop. Poate însă să prevină răul. De la această idee capitală a pornit desigur Ministerul de Lucrări publice când a întocmit *„Instrucțiunile pentru proiectarea și executarea lucrărilor publice spre a fi ferite de efectele marilor viituri de ape"*, publicate în Mon. Of. Nr. 211 din 9 Sept. 1943.

Acestea cuprind, așa cum se arată, numai expunerea considerațiunilor mai importante, a precauțiunilor și a măsurilor de siguranța ce trebue avute în vedere la studierea, proiectarea și executarea lucrărilor publice supuse în mod permanent sau intermitent la acțiunea apelor, pentru ca acele lucrări să fie ferite de efectele viiturilor de importanța celor care au avut loc în anii trecuți.

Instrucțiunile se ocupă de trei mari categorii de lucrări:

A. Proiectarea, executarea și întreținerea lucrărilor pentru regularizarea cursurilor de apă.

B. Poiectarea, executarea și întreținerea terasamentelor căilor de comunicație expuse marilor viituri de ape.

C. Proiectarea, executarea și întreținerea podurilor și lucrărilor accesorii.

Vom spicui câte ceva din fiecare din cele trei categorii de mari lucrări, insistând mai mult asupra primei, întrucât se ocupă de lucrări în cari și noi ca tehnicieni avem un cuvânt de spus.

La prima categorie, se arată că regularizarea unui curs de apă cuprinde două feluri de măsuri:

1. Atenuarea regimului oarecum torențial al cursului de apă și reducerea debitului lichid și solid în epocile de ploi abundente.

2. Regularizarea propriu zisă a cursului prin fixarea acelui curs pe un traseu convenabil ales și delimitarea secțiunilor albiei pentru ca la diferite epoci de ape scurgerea acestora să fie asigurată fără revărsări peste maluri.

Măsurile de sub punctul 1 constau din

a) Reducerea pantei longitudinale prin barări în serie atât pentru cursul principal cât și pentru afluenții săi, spre a împiedica continua roadere a fundului și malurilor, precum și transportarea în vale a materialului rezultat;

b) Consolidarea coastelor prin mijloace potrivite pentru ca să nu mai poată fi erodate de apele ploilor torențiale și să permită astfel desvoltarea vegetației și a plantațiilor;

c) Plantarea masivă a suprafețelor de terenuri din basinele superioare ale coastelor, precum și a tuturor suprafețelor din regiunea deluroasă expuse eroziunilor. In viitor pentru a se evita erodarea suprafețelor expuse acestui fenomen nu trebue să se mai îngădue în regiunile expuse eroziunilor, tăierea rasă a pădurilor, ci numai exploatarea lor prin extracție;

d) Reținerea apelor în lacuri artificiale...;

e) Reglementarea pășunatului.

In ce privește atribuirea executării lucrărilor, Instrucțiunile precizează:

Cele de sub punctul *a* și *d* cad în sarcina organelor din Serviciile apelor ale Ministerului de Lucrări publice; cele de sub punctele *b*, *c* și *e* revin organelor Ministerului Agriculturii și Domeniilor, însărcinate cu luarea măsurilor pentru protecția terenurilor, organe care trebue să lucreze în strânsă colaborare cu organele Serviciului Apelor și Administrației Comerciale a Porturilor și Căilor de Comunicație de apă.

Realizarea regulării cursurilor, specificat la punctul 2, se urmărește în cadrul unui program general, întocmit de Serviciul Apelor.

Să ne oprim puțin asupra măsurilor necesare pentru atenuarea regimului și în special asupra atribuirii diferitelor lucrări la diferite organe tehnice.

In ce privește *măsurile* de luat, nu avem nimic de obiectat. Din examinarea lor se deduce că se recunoaște pădurii nu numai rolul de piedică împotriva eroziunii, ci și un oarecare rol de atenuarea regimului apelor torențiale.

Când este vorba de organele de execuție, autorii Instrucțiunilor după ce atribue executarea lucrărilor de sub literele b, c și e organelor Ministerului de Domenii, rezervă organelor Ministerului de Lucrări Publice, toate lucrările de sub litera a, indiferent dacă aceste lucrări se execută în râurile principale sau în afluenții lor.

Această exclusivitate ne face să luăm poziție potrivnică, determinați mai ales de două puncte de vedere.

1. Lucrările de corecțiunea torenților comportă: pe de o parte o serie de lucrări zise de artă care privesc împiedicarea adâncirii albiilor, iar pe de altă parte cele de împădurire și de reînierbare. Aceste două serii de lucrări, se gândesc, se studiază și se execută unitar, ele sprijinindu-se unele pe altele. Ele pot da rezultate bune, în cât mai scurt timp, numai dacă există un singur organ care le-a proiectat și executat. Aci, nu putem stărui mai mult asupra acestei chestiuni.

2. Pe de altă parte, trebue să remarcăm cu toată părerea noastră de rău, că în rândurile unei părți din inginerimea română continuă să stăruie o anumită mentalitate: anume că numai această parte deține anumite secrete ale profesiunii inginerești, pe care cealaltă parte n'a avut de unde și nu a fost în măsură să le afle. Se uită că astăzi tot învățământul tehnic superior se găsește sub acelaș acoperământ și regim al Politehnicei și deci nu mai pot fi valabile încriminările de

inferioritate de pregătire ale unora, ca pe vremea când învățământul tehnic superior nu era concentrat în politehnici.

In ce privește învățământul superior silvic, trebue să subliniem că are deja 20 ani de când se găsește în Politehnică, fiind încadrat, complet de toate rigorile impuse în ce privește admiterile, regimul școlar și programul de studii. Ca elevi și apoi ca absolvenți, inginerii silvici au făcut dovada că stăpânesc cunoștințele și mijloacele tehnice necesare și pentru executarea lucrărilor pe cari azi Instrucțiunile de mai sus caută să le atribue, prin exclusivitate, numai organelor Ministerului de Lucrări Publice și al Comunicațiilor.

Mai adăogăm că, printre materiile comune pe care studenții dela Facultatea de Silvicultură le fac împreună cu cei dela celelalte Facultăți ale Politehnicei, se găsește și cursul de Ameliorațiuni Funciare.

Socotim deci că lucrările din basinele torenților, în totalitatea lor trebue să revie și la noi, în lotul de preocupări al inginerilor silvici.

Ne oprim aci cu aceste considerațiuni de principii, căci practic Instrucțiunile Ministerului de Lucrări Publice nu pot să anuleze dispozițiunile precise ale unor legi cari sunt încă în vigoare.

Cu aceste spuse să revenim la cuprinsul Instrucțiunilor.

Se arată datele ce trebue strânse pentru fiecare curs de apă, în vederea întocmirii proiectelor de regularizare, apoi piesele proiectelor întocmite. Proiectul general urmează să se desvolte pe sectoare. El trebue revăzut la anumite intervale de timp în raport cu schimbările survenite în situația inițială.

Se arată că toate lucrările de regularizare care intră în cadrul planului general, cum și orice alte lucrări cu caracter provizoriu, care se vor executa deocamdată, pentru salvarea actualei situații ori îmbunătățirea ei, trebue urmărite și întreținute în bună stare de organele Serviciilor Apelor, care trebue să fie înzestrate cu personalul necesar și mijloacele materiale necesare. „Neglijarea întreținerii lucrărilor ar putea atrage compromiterea lucrărilor efectuate, ceea ce ar da loc să se declare ca inutile și cheltuielile făcute cu executarea lor". Este un fapt asupra căruia subscriitorul acestor rânduri în nenumărate rânduri a stăruit.

Partea a doua a Instrucțiunilor se ocupă de proiectarea, executarea și întreținerea terasamentelor căilor de comunicații expuse marilor viituri de ape.

In această privință reținem partea care se referă la necesitatea înierbării și împăduririi versanților, în vederea reducerii debitului solid și lichid ce se scurge pe coaste, în cazul când traseul căii trebue să treacă prin apropierea unei astfel de coaste.

Se vorbește apoi de necesitatea asanării râpelor și reducerii pantelor vâlcelelor ce străbat regiunile menționate, având grijă să se rezerve în corpul rambleelor, poduri ori podețe cu deschideri suficiente pentru asigurarea liberii scurgeri a apelor, evitând orice barare a acestora în rambleu.

La ieșirea de sub podețe se vor lua măsuri pentru o dirijare convenabilă a acelor ape, evitând apariția de ravinări dăunătoare atât terenurilor din aval, cât și rambleelor.

Și la acest capitol se atrage atențiunea asupra necesității întreținerii la timp a lucrărilor executate: „Nu trebue să se uite că uneori efectele ce sunt de așteptat de la executarea măsurilor rezumate în textul de față, vor putea fi de scurtă durată și totul va reveni la situația anterioară, dacă nu se iau măsurile necesare pentru urmărirea și întreținerea la timp a lucrărilor efectuate".

Partea a 3-a se referă la poduri.

Dintr'un început se arată că orice pod trebue astfel așezat încât să nu turbure scurgerea naturală a apelor. Iată o dispoziție de mare importanță. Noi am putut vedea cum apele unui râu nu voiau nici în ruptul capului, atunci când veniau mari, să treacă pe sub podul construit. A trebuit să treacă mulți ani până ce organele în drept să se sesizeze și să se hotărască să prevadă un alt loc de trecere (cel indicat de atâtea ori de apele acelui râu) pe sub rambleul căii ferate.

Se cere apoi să se prevadă podurile cu deschideri suficiente. In cazul apelor torențiale să se construiască, pe cât posibil, poduri cu o singură deschidere sau cu deschideri cât mai mari, iar înălțimea liberă a podului deasupra nivelului celor mai mari ape să fie în raport cu regimul cursului, astfel ca să permită trecerea liberă a corpurilor plutitoare.

Sunt norme care trebuesc avute tot timpul în vedere. Altfel se repetă situația atâtor poduri împotmolite sau chiar rupte.

La studierea și executarea fundațiilor se atrage în mod deosebit atențiunea. Și pe bună dreptate. N'am văzut oare noi, trecând dealungul Slănicului din Buzău, picioarele a două mari poduri de beton date peste cap cu prilejul unei viituri a acestui râu?[1]

● Bogățiile solului românesc.

Societatea română de radio-difuziune a organizat, în ultimul timp, pentru ascultătorii posturilor noastre de radio un ciclu de conferințe intitulat: Bogățiile solului țării noastre.

In cadrul acestei serii de conferințe, a cuvântat despre păduri, d-l Ing. cons. silvic I. Florescu subdirectorul Direcției Silvice din Min. de Agric. și Domenii. Conferința a avut loc în seara zilei de 15 Septembrie a. c.

In partea I-a a conferinței, d-sa a arătat că țara noastră a avut inițial un procent mare de pădure. Acțiunea de despădurire începută de multă vreme, pentru creiare de locuri de arătură, livezi, fânețe și pășuni, dublată mai târziu de aceea a Societăților de exploatare de păduri, a dus la micșorarea îngrijorătoare a procentului de împădurire. Ne găsim azi la un punct sub care nu se mai poate coborî: altfel din țară îndestulată vom deveni țară importatoare de lemn.

Se dă apoi câteva cifre privind participarea actuală a speciilor forestiere cele mai de seamă în compunerea pădurilor noastre.

In partea a 2-a, se arată că viitorul ne cere să ne gospodărim bine pădurile: numai aşa vom mai putea face faţă nevoilor. In cadrul acestei bune gospodăriri, economisirea lemnului va trebui să fie pe primul plan. Lemnul ca materie primă are azi multă căutare, pentru multiple întrebuinţări.

Să ţinem seamă apoi că populaţia ţării noastre este în continuă creştere. Nevoile ei, mărite, trebue satisfăcute de pe aceiaşi suprafaţă. Numai îmbunătăţind condiţiile actuale de creştere, vom putea face faţă nevoilor crescânde.

Solul ţării noastre cuprinde multe bogăţii, unele sunt de mare valoare, însă ajung la secătuire. Pădurile fac parte din acele bogăţii care nu secătuesc niciodată, dacă ştim însă să le gospodărim.

Toată lumea ţării noastre trebue să ajungă să se convingă de rolul şi importanţa pădurilor în economia ţării. Odată convinsă, uşor se poate ajunge la respectarea domeniului ei şi la măsurile cerute pentru îmbunătăţirea condiţiilor de creştere şi de exploatare.

● Pădurile, slujitorii ei, şi progresul turismului.

Credem că va veni odată ziua când cineva dintre noi va găsi răgazul necesar să pună în evidenţă aportul Administraţiei Silvice la promovarea turismului românesc, aport pe care subscriitorul acestor rânduri îl apreciază a fi foarte important. Va fi atunci o punere la punct foarte necesară mai ales în vremurile de azi când mulţi caută să-şi extindă domeniile de activitate în dauna altora, şi cât tot aşa de mulţi — uneori aceiaşi — necontribuind cu nimic pozitiv, se pot lăuda totuşi cu munca altora.

Una dintre înlesnirile pe care le aduce Administraţia silvică turismului românesc sunt cedările, parţiale sau integrale, de clădiri şi mai ales de porţiuni de teren aparţinând domeniului forestier în vederea construirii caselor turistice.

Multe sunt cazurile de această natură. Noi semnalăm aci pe cel mai recent, despre care poate oricine lua cunoştinţă citind Monitorul Oficial Nr. 153 din 5 Iulie 1943. Este vorba de cererea Societăţii cooperative de turism „Cascada Putnei" cu sediul la Bucureşti, care voind să construiască în munţii Vrancei o casă de turism, a vizat în acest scop o porţiune de teren din pădurea Statului Soveja. Deşi Vrancea este o imensă proprietate moşnenească, Societatea în cauză nu şi-a îndreptat privirile într'acolo. A voit de la Stat. A cerut şi i s'a dat 3500 m^2.

E bine să se ştie şi să se treacă pe răboj.

● Conferinţa D-lui Ing. Dr. Eugen Vintilă despre: Cercetări asupra contragerii şi umflării furnirelor şi placajelor de anin întrebuinţate în construcţiile aeronautice.

In cadrul conferinţelor Direcţiei Tehnice Aeronautice din Subsecretariatul de Stat al Aerului care se ţin săptămânal în localul Direcţiei Aviaţiei Comerciale din Str. Gogu Cantacuzino 63, D-l Ing. E. Vintilă a expus în ziua de 1 Oct. ora 17, rezultatele cercetărilor făcute cu furnirele și placajele de anin întrebuințate în construcțiile avioanelor. Dăm mai jos un rezumat succint al conferinței:

Imprejurările deosebite ale epocii de războiu, au făcut să se pună atât economiștilor cât mai ales tehnicienilor numeroase probleme, cele mai multe legate de nevoia de materii prime. Această situație de războiu, a cerut tuturor ramurilor de industrii și printre altele și industriei aeronautice să găsească soluții practice și imediate diferitelor necesități care nu mai puteau fi acoperite ca în timpurile normale.

In această epocă lemnul a continuat să fie folosit în construcțiile aeronautice, chiar într'o măsură mai mare ca mai înainte. Explicabil prin faptul că lemnul se găsește ușor la îndemâna noastră, în timp ce metalele unele lipsesc, altele sunt greu de adus, iar ritmul construcțiilor în împrejurările de față a trebuit să fie sporit.

Așa se explică dece o parte din industriile aeronautice dela noi ca și din alte țări s'au extins atât de mult în această epocă la tipuri de avioane de construcție combinată în care lemnul intră într'o proporție destul de mare.

Ceeace a făcut ca lemnul să fie întrebuințat în construcțiile aeronautice chiar din cele mai îndepărtate timpuri, sunt câteva din însușirile deosebite ale acestui material ca: rezistență mare, greutate mică, flexibilitate, ușurință la prelucrare, cost redus, etc. Pe lângă calitățile deosebite arătate mai înainte, lemnul are însă și defecte, defecte care s'au opus extinderii acestei întrebuințări, în decursul timpului. Aceste defecte sunt, neomogenitatea în primul rând și higroscopicitatea în al doilea, ambele strâns legate de natura organică a lemnului.

Aceste inconveniente au fost însă în parte înlăturate prin întrebuințarea în construcțiile aeronautice în locul lemnului masiv a placajelor așa denumite de aviație, cu însușiri speciale.

In adevăr, aceste placaje modifică simțitor însușirile lemnului masiv, atenuiază cele două inconveniente neomogenitatea și higroscopicitatea, amintite mai sus.

Cercetările care au făcut obiectul acestei conferințe au fost făcute cu placaje de anin folosite în construcțiile aeronautice dela noi, cu scopul de a vedea în ce măsură se produce fenomenul contragerii și umflării la acest material, în comparație cu lemnul masiv și influența pe care ar putea-o avea asupra părților componente ale unui avion. Ele constituesc în același timp un început de cercetare a însușirilor tehnologice ale placajelor de anin de proveniență indigenă și anume aceea de stabilitate față de schimbările de umiditate.

In acest scop s'a determinat contragerea și umflarea la 10 categorii de placaje de diferite grosimi, din 3 și 5 foi, placaje încleiate cu Tego, așa cum sunt întrebuințate în construcțiile aeronautice. Paralel s'a cercetat din acest punct de vedere și furnire simple de anin, iar rezultatele s'au comparat cu lemnul masiv.

Rezultatele au arătat că placajele de anin au o contragere foarte redusă pe direcțiunile paralele cu suprafața placajului, ceeace este foarte avantajos pentru construcția avioanelor. In grosime placajul continuă să aibă o contragere relativ mare, care însă în valoarea absolută din cauza grosimii mici a placajului se reduce la zecimi de milimetri sau chiar mai puțin.

Ca punct de reper în discutarea rezultatelor s'a luat umiditatea de 15% corespunzătoare aproximativ umidității lemnului în aer liber.

Conferința a fost urmată de discuțiuni.

At. Haralamb

EXTERNĂ

● Tăerile deosebite de războiu și considerațiunile silviculturale în Germania.

După cum se știe, Germania este silită de împrejurări să tae mai mult decât posibilitatea anuală, atacând astfel capitalul lemnos — altfel enorm — al pădurilor sale admirabil gospodărite și cu grije păstrate. Cu prilejul dispozițiunilor de tăeri excepționale care sunt luate anual de către autoritatea supremă în materie de politică forestieră și a lemnului, nu se pierde din vedere nici latura silviculturală a lucrului. Astfel, prin decretele din Septembrie 1942, privitor la anul forestier 1943, se prescrie, înainte de toate, evitarea tăerilor rase pe suprafețe întinse. Arboretele inferioare din punct de vedere rasial rărite din felurite pricini (de insecte, vânat, doborîturi de vânt ș. a.) și în general, puțin valoroase vor fi tăiate înaintea celor mai prețioase. Răriturile neexecutate, trebuiesc făcute cu toată intensitatea, fără ca totuși să se degenereze în tăeri totale. Arboretele prețioase, amestecate sau curate, cele provenite din sămănături și din regenerări naturale și, în general, cele de viitor sau interesante din punctul de vedere al instrucției trebuiesc cruțate, pe socoteala celor mai puțin valoroase. Alte considerațiuni privitor la o mai bună alcătuire a viitoarelor arborete, ca specii, amestecuri (de specii și vârste) ș. a. trebuiesc avute în vedere cu prilejul tăerilor deosebit de puternice din aceste timpuri.

(După Intersylva, III/95). (289)

● Consumul de lemn de foc crește în Suedia.

Războiul a răsturnat lucrurile și în țări atât de neutre cum este Suedia. Din pricina greutăților de aducere a cărbunelui și cocsului din străinătate, a crescut consumul de lemn ca combustibil, într'o măsură aproape de necrezut. Și anume, cam de cinci până la șase ori de cât era în timpul obișnuit. Cu toate acestea, tăerile în păduri n'au depășit decât cu 10% normalul, deoarece exportul a scăzut foarte mult. Din pricina greutăților de transport, tăerile s'au concentrat în jurul locurilor de consum, dând naștere, astfel la o mare inegalitate a distribuției tăerilor în țară. Greutăți serioase în materie de exploatarea pădurilor ridică problema mâinii de lucru, ținând seamă că în iarna trecută au fost folosiți 100.000 lucrători permanenți la lucrul de pădure. Un compliment al lemnului de foc este, în Suedia turba, a cărei exploatare a crescut dela 25.000 t. cât era in mijlociu in timpul obişnuit, la 400.000 t. in 1941, şi după toate semnele la 1.000.000 t. in 1942.

(După Intersylva, III/102). (280)

● Vechi obiceiuri finlandeze în slujba nevoilor de faţă.

In Finlanda era un obiceiu străvechiu, talkoo, potrivit căruia un vecin ajuns in nevoie trebueşte ajutat in lucrul său. Neajunsurile ceasului de faţă au reînviat acest frumos obiceiu şi l-au pus în slujba poporului, într'o formă desăvârşit organizată, aşa cum se obişnueşte a se lucra în Nord. Centrala Talkoo din Helsinki are circumscripţii regionale şi locale proprii. In sânul acesteia, s'a întemeiat, cu începere dela 1 Oct. 1942, o secţiune deosebită, Mottitalkoo, care se ocupă cu tăerea lemnului de foc, una dintre lucrările de căpetenie ale organizaţiei. In anul 1942, această secţiune a tăiat, cu ajutorul lucrătorilor voluntari, circa 1.500.000 în steri lemnul de foc. Pentru lucrul săvârşit la proprietari şi antreprenori de păduri, costul se varsă în favoarea unui fond de binefaceri.

(După Intersylva, III/273). (281)

● Noi temeiuri pentru impunerea pădurilor in Finlanda.

Impozitul pe venitul din pădurărie se calcula, în Finlanda, la suprafaţa de pădure. Şi anume, pădurile ţării erau împărţite în cinci clase, stabilindu-se pentru fiecare clasă anumite tabele de creştere şi producţiune. Anual se fixau preţurile la m^3 produs, ajungându-se, în felul acesta la suma impozabilă. Acest sistem cât şi felul său de aplicare a dus la o impunere prea slabă a veniturilor din pădurărie. Se spune că numai cca 30% din venitul respectiv era într'adevăr impus. Reforma propusă prevede o impunere mixtă. Pe lângă impunerea după suprafaţa pădurii, care ar fi să intre cu 65% din tot impozitul forestier, se adaugă impunerea lemnului vândut, cu 35% din întregul impozit forestier. La impunerea suprafeţei va fi să se ţină seama de gradul tăerilor şi alcătuirea speciilor.

(După Z. f. Wfw., X/70). (282)

● Pentru foştii elevi dela École des Eaux et Forêts.

Printre hârtiile rămase de pe urma regretatului Andrei Ionescu, aflăm următoarea însemnare, făcută cu gândul de a fi publicată în Revista Pădurilor. Este vorba de traducerea decretului din 12 Februarie 1928, privind acordarea titlului de inginer de ape şi păduri.

„Preşedintele Republicei Franceze Asupra raportului Ministerului Agriculturii.

Decretează:

Art. 1. Elevii regulaţi ai Şcoalei Naţionale de Ape şi Păduri cari vor fi satisfăcut examenele de absolvirea acestei şcoli, vor primi o diplomă conferind titlul de inginer de ape şi păduri.

Art. 2. Elevii liberi, francezi și străini, cari vor fi satisfăcut condițiunile de școlaritate impuse elevilor regulați și cari vor fi trecut cu succes aceleași examene și aceleași probe ca aceștia din urmă, vor primi o diplomă care le va conferi titlul de inginer civil de ape și păduri.

Art. 3. Beneficiul dispozițiunilor art. 1 din prezentul decret este acordat și elevilor regulați cari sunt deja eșiți din Școala Națională de Ape și Păduri.

Beneficiul dispozițiunilor art. 2 va putea fi acordat, la cererea celor interesați și pe baza propunerei directorului Școalei Naționale de Ape și Păduri și a directorului general al Apelor și Pădurilor, după avizul Consiliului de Administrație al Apelor și Pădurilor, elevilor liberi francezi și străini eșiți din Școala Națională de Ape și Păduri.

Art. 4. Ministrul Agriculturii este însărcinat cu executarea prezentului decret.

Gaston Doumergue". (233)

Ilie C. Demetrescu

TEHNICĂ

● Iarăși despre gazogene.

A vorbi despre gazogene cu alți combustibili decât cu petrol, într'o țară care exportă anual 4 milioane tone produse petrolifere, cum e România, pare desigur un non-sens. Da, însă numai în vremuri normale, de pace. In timpuri de război, ca acelea pe care le trăim de mai bine de 3 ani, petrolul e rezervat necesităților militare și benzina sau motorina pentru automobilele de toate felurile sunt raționate, adesea la cantități strict limitate.

In țările lipsite de surse proprii de petrol, cum sunt majoritatea țărilor europene, a fost nevoie să se recurgă la tot felul de succedanee, care au dat rezultate mai mult sau mai puțin satisfăcătoare. Fiecare din aceste țări a căutat o resursă „națională", de care să poată dispune în cantități nelimitate. Cele mai multe au recurs la cărbunele mineral, la cărbunele de lemn, la gazul aerian, metan etc. Experiențe foarte variate s'au făcut în acest domeniu atât de important și se pare că soluțiile ce se vor da pe viitor problemei, tind către un tip-standard de gazogen propriu fiecărei țări.

In această privință găsim în „Genie civil" No. 12 din 15 Iunie 1943 un interesant articol al D-lui L. *Roux*, cu privire la rezultatele obținute până în prezent în Franța, cu gazogenele de automobile utilizând diverse genuri de carburanți. Importanța carburanților în această țară a fost de mult recunoscută de organele oficiale, care de câțiva ani au creat o „comisiune tehnică a gazogenelor" funcționând pe lângă Ministerul Producției industriale. Incă din 1941 această comisiune a hotărît „să nu mai autorize construirea de gazogene cu cărbune de lemn". Aceasta după ce cu 3—4 ani mai înainte se acorda o deosebită preferință tocmai acestor gazogene. Cărbunele de lemn reprezintă numai 16—25% din greu-

'utea lemnului din care provine. La carbonizarea industrială (în uzină) pe lângă cărbune, se obţin şi alţi produşi valoroşi: alcool metilic, acetonă, gudroane şi alte materiale, foarte necesare industriilor chimice. Din contră, la carbonizarea în bocşe sau în cuptoare transportabile, aceste subproduse nu pot fi recuperate, decât parţial.

Franţa avea nevoie în 1942 de circa 500.000 tone cărbune de lemn pentru gazogenele în funcţiune şi pentru a obţine această enormă cantitate, ar fi fost necesar să se carbonizeze 3 milioane tone de lemn (6 milioane steri).

Utilizând în gazogene direct lemnul, se consumă de 3 ori mai puţin, atât ca greutate, cât şi ca volum (calorii), de oare ce:

1°. Un camion de 5 tone consumă la suta de km circa 100 kg lemne sau 50 kg cărbuni (rezultând din 300 kg lemne).

2°. Un kg lemne dă 3500 calorii; un kg cărbune de lemn dă 8000 cal.; însă un kg lemn transformat în cărbune dă numai 0,150 kg cărbune, astfel că degajă numai: 0,150×8000 = 1200 calorii, adică 1/3 din ceea ce dă 1 kg lemn.

3°. Un dm^3 lemn tare cu densitatea de 0,8 produce 600 cm^3 cărbune de lemn cu dens. de 0,2 şi poate da: 0,2×0,600 = 8000 = 960 cal.; acelaş dm^3 lemn utilizat direct în gazogen dă: 0,8×3500 = 2800 cal.

Rezultă deci, că la cantităţi egale în greutate sau volum randamentul în gazogen al lemnului este de trei ori cât al cărbunelui de lemn. La carbonizarea în pădure se consumă adesea 5—6 kg lemn pentru a avea 1 kg cărbune. (După experienţe de la noi, dintr'un ster de fag — 550 kg, rezultă 100 kg cărbune de bocşă).

Aceste cifre arată necesitatea generalizării gazogenelor cu lemn şi a eliminării aparatelor ce utilizează cărbunele de lemn. Progresele realizate în construirea gazogenelor cu lemn, a căror funcţionare este acum tot atât de sigură ca şi a celor cu cărbune, au fost ţinute în umbră pe de o parte, de cei ce aveau interes să vândă vechile maşini, iar pe de alta de cei ce făcuseră investiţii în distileriile de lemn.

Gazogenele cu lemne pot fi considerate ca o reuşită perfecţionare a celor cu mangal; în ele se utilizează, pentru producerea de putere mecanică, şi produsele volatile, care de regulă, la carbonizarea prealabilă, în vederea folosirii cărbunelui drept carburant, se pierdeau. În deosebi pentru exploatările de păduri, gazogenele cu lemn sunt chemate a juca un rol important, de oare ce prin utilizarea deşeurilor necomerciabile, rezultate din tăieri, se poate ajunge la o simţitoare ieftenire a transporturilor.

D. A. Sburlan

CINEGETICA

● Păşunatul vitelor în păduri şi vânatul.

Tema păşunatului în păduri este de mult timp în discuţia cercurilor forestiere. Latura vânătorească a problemei a început însă să preocupe insistent şi cercurile vânătoreşti; probă că le-a ajuns cuţitul la os. Este bine că o scot în relief; în felul acesta în lupta noastră. ajutoarele din afară sunt bine venite.

In această privinţă reamintim o broşură mai veche a profesorului G. Nedici, care a trecut aproape neobservată. Dar nu despre ea voim să scrim, ci de ultimile ecouri — două articole — apărute în anul acesta în Nr. 3 şi Nr. 7 din revista cinegetică „Carpaţii". Primul articol, întrucât porneşte de la un vânător din afară de corpul silvic, ne va preocupa în mod deosebit. Intitulat: „Pentru ce avem puţin vânat de munte?, articolul se datoreşte d-lui Dr. S. Vulcu, arendaşul unui important teren de vânătoare în basinul Cugirului. Cel de al doilea articol, provocat de primul, se datoreşte unui forestier, Ing. Mircea Băncilă de la Cugir; este intitulat: „Silvicultura şi vânătoarea în luptă cu păşunatul în regiunea de munte".

•

Să începem cu articolului d-lui Dr. Vulcu. D-sa, în afară de braconieri, vitele cu câinii, lipsa suprafeţelor de refugiu şi iernile grele cu haitele de lupi (semnalate de toată lumea drept cauzele care duc la împuţinarea vânatului), vine să scoată în evidenţă o altă latură a acestei probleme, pe care o socoteşte de primă importanţă: reforma agrară şi consecinţele ei.

Prin reforma agrară golurile de munţi, cari până atunci erau în proprietatea Statului şi administrate de organele silvice, au fost trecute în proprietatea comunelor. De unde până atunci nu se introduceau în munte decât numărul de vite corespunzător capacităţii de hrană a fiecărui gol, de la reforma agrară totul s'a schimbat. „Oierul se ştie stăpân pe acel păşunat, de unde nu-l poate mişca nimeni, orice greşeli s'ar comite". Depăşirea posibilităţii atinge uneori cifre fantastice. D-l Vulcu arată că în munţi cu o capacitate de 3000 oi, s'a ajuns să se trimită la păşunat 8000—12000 oi. In astfel de împrejurări se înţelege că vitele termină repede de mâncat ceea ce este în gol, rămânând ca pe urmă să fie introduse, voit, pe faţă sau pe furiş, în pădurile înconjurătoare. „Nu le pot lăsa să moară în gol, orice s'ar întâmpla", a răspuns oierul la întrebarea ce i s'a pus, fiind încurajat şi de amnestierea contravenţiunilor din ultimii 10 ani. In faţa acestei stări de lucruri — arată în continuare autorul articolului — „organele silvice s'au dovedit neputincioase, faţă de actul volnic al oierilor, care au devenit atotputernici, nu numai peste goluri, ci şi peste păduri". Urmarea acestei neputinţe de sancţionare sau a anulării oricărei sancţiuni, a fost că „Vitele s'au sălăşluit în păduri.... cu obicinuitul alai al târlei".

După ce semnalează câteva imperfecţiuni ale unei părţi din personalul silvic inferior, autorul articolului relevă un alt pericol: incendiile provocate voit de ciobani în păduri, pentru extinderea terenurilor de păşune. Incendiile „mistuesc mari întinderi de păduri şi în special de plantaţii". D-sa citează cazul munţilor Sohodolului şi Lanciţul din ocolul silvic Petroşani, exploataţi sub regimul maghiar şi replantaţi de noi. „Regimul silvic românesc a plantat tot, până la ultima palmă de suprafaţă. Dar în al 4-a an după plantare (care era foarte reuşită), în aceeaşi săptămână, aproape 1000 ha de plantaţii au fost mistuite de focul pus de mână criminală, pentrucă focul nu s'a produs incidental, ci a început să ardă simultan in 7—8 locuri. Sforţările organelor silvice au fost zadarnice. Totul a fost pârjolit. In acest fel *loaial* se incearcă să se asigure golul pe seama comunelor interesate. Dar in ciuda pericolului, organele silvice s'au încăpăţânat şi in primăvara următoare a fost totul replantat, spre mândria silviculturii româneşti".

Ciobanii însă nu s'au dat bătuţi. „Eşuând încercarea cu incendiul, s'a recurs la altă stratagemă, pentru cucerirea acestor suprafeţe de plantaţii — de data aceasta reuşindu-le. Azi sunt stăpâni pe aceste *foste plantaţii*. Iată cum. In hotărîrile de expropriere, suprafeţele de păşuni expropriate din munţi au fost specificate în cifre pe jugăre, fără o măsurătoare prealabilă, luându-se această cifra din cărţile funduare. Cum însă de la formarea cărţilor funduare şi până în prezent aceste goluri s'au împădurit pe cale naturală, în măsură mai mică sau mai mare, realitatea nu mai corespunde cu datele din cartea funduară. Comunele împroprietărite s'au legat de cifra din hotărîrile de împroprietărire în care se specifică cu *aproximaţie* şi s'au găsit instanţe judecătoreşti, care au acceptat această interpretare, completând golul existent cu pădure sau chiar cu plantaţii tinere, până la suprafaţa cifrei din hotărîre. In acest fel au fost date pe gura vitelor cam 1000 ha de plantaţie de 5—10 ani in muntele Lânciţul şi o parte din muntele Găierul". Şi D-l Vulcu face în continuare tabloul acestor plantaţii date pe seama vitelor.

O nenorocire nu vine însă niciodată singura. Văzând că pe această cale se ajunge sigur la ţintă, şi alte comune s'au folosit de acelaşi mijloc. In felul acesta s'a ajuns să se exproprieze pentru păşune şi plantaţiile din munţii Cozma, restul din Găierul şi Sohodol.

Făcând constatarea că vânatul de munte este strâns legat de pădure şi ca atare „nu este vânat de munte fără codrii în munţi", autorul articolului mai scoate în evidenţă şi alte procedee ciobăneşti pe care le socoteşte foarte periculoase pentru vânat. Este vorba de scoaterea in munte a vitelor cu 1—2 luni mai de vreme decât timpul indicat. Ei ştiu că urcând în munte, încă mai găsesc zăpadă şi că iarba nu are nici colţ. Totuşi pornesc, fără ca să se grăbească, păşunând cu vitele pe margini de drumuri şi prin toate poienile pădurilor. Ajungând în goluri şi negăsind iarbă, o pornesc de vale, pentruca abia a doua oară, urcând să se stabilească in gol. In felul acesta, spune d-l Dr. Vulcu, „prin colindarea lui olerul a *încurcat* oile timp de 1—2 luni fără să le dea ceva de mâncare".

Necazurile nu se opresc aici. Dacă păşunatul vitelor s'ar limita numai la sezonul de vară, n'ar mai zice mai nimeni nimic. In regiunile despre care scrie d-l Vulcu, el ajunge însă de se perpetuiază mai tot anul. Există un păşunat de toamnă şi chiar unul de iarnă. „In anul 1935 am găsit in pădurile muntelui Badea o turmă de oi la data de 10 Februarie şi îmi spuneau ciobanii că au stat în munte tot timpul de la ieşirea din toamnă".

In felul acesta, cu păşunatul vitelor in goluri tot timpul unului şi cu trecerea lor pretutindeni prin pădure, este lesne de înţeles că vânatul nu poate să aibă condiţii prielnice de trai şi mai ales de înmulţire. „Soarta cerbului este tragică — scrie d-l Vulcu. El trebue să îndure ca în fiecare zi, de câteva ori, să fie gonit de turma de vite sau de câinii însoțitori, de strigătul ciobanilor și al băcițelor. El nu mai găsește liniște nici în păduri seculare, nici în plantații și nici în desișuri, pentrucă nu rămâne nici unde niciun colțișor nestrăbătut de vite. Soarta lui este împărtășită și de stocul de căprioare rămase în munți".

In fața proporțiilor dezastrului, ca încheere, d-l Vulcu scrie: „După cum pe vremuri s'au ridicat voci, când a fost vorba de pieirea caprelor negre, tot așa va trebui să ne ridicăm acum cu toții cei ce ținem la acest vânat nobil. Dezastrul nu se va putea opri atâta vreme când administrația beneficiarilor nu va fi canalizată pe un drum sănătos, prin măsuri raționale și energice. Ținând seama de situația juridică de azi, D-sa socotește că se impune de urgență reducerea numărului de vite ce se trimite în goluri la posibilitatea de hrană a acestora, iar în al doilea rând, pășuntaul să nu se practice decât vara.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestor două puncte de bază, *d-l Dr. S. Vulcu este de părere ca golurile de munți să fie încadrate în administrația și controlul ocoalelor silvice respective cu organe pe teren.*

*

In cel de al doilea articol publicat de „Carpații", d-l Ing. silv. Mircea Băncilă, provocat de articolul precedent, după ce se ocupă de consecințele dezastroase ale pășunatului în păduri, schițează și modalitățile cele mai potrivite pentru combaterea lui. D-sa dă și o diagramă a delictelor de pășunat produse în cursul anilor 1930—1940, în ocolul silvic Cugir, din cercetarea căreia se vede că delictele sunt în continuă creștere. După ce se ocupă de economia legii din 19 Martie 1943, în concluzii d-l Ing. Băncilă propune: 1) Să se retrocedeze Statului golurile comunale. 2) Organizarea și exploatarea rațională a acestor goluri să se facă prin organele silvice. 3) Să se modifice Codul Silvic prevăzându-se sancțiuni severe la delictele de pășunat. 4) Autoritățile vânătorești și vânătorii să dea concursul organelor silvice. 5) Să se înființeze posturi de jandarmi forestieri și de vânătoare. 6) Să se desființeze inclavele.

*

La rândul meu trebue să mărturisesc că cele relatate de d-nii Vulcu și Băncilă constitue adevărul și numai adevărul. Intr'o conferință ținută de mine, în anul 1938, la Cercul de studii forestiere, și în urmă tipărită, am arătat că pădurea și golul alpin formează un tot inseparabil și ca atare administrarea acestui tot nu poate fi separată, urmând să se facă ca și până acum, de organele firești — cele silvice. Constatările și propunerile d-lui Dr. Vulcu — un străin de corpul silvic — vin să completeze și să întărească constatarea și propunerile mele.

S'a voit însă altfel: eliminarea organelor silvice din orice fel de preocupare pastorală. Nu știm pentru ce fel de considerațiuni. Prin legea din 19 Martie 1943 s'a ajuns acolo.

Noi știm că nu va fi bine și că se vor produce multe conflicte la limita dintre gol și pădure. Se vor produce conflicte chiar în pădure.

D-l Vulcu cere ca toți cei ce țin la vânatul nobil al pădurilor să se ridice pentru salvarea lui. Este bine că dă semnalul. Nu trebue însă să se limiteze la înscriere acestor dureri in reviste. Trebue să se meargă acolo de unde se poate hotărî. In ceasul al 12-lea, încă se mai poate reveni.

At. Haralamb

CERCUL DE STUDII

● XI. I. I. Marinescu: Obştiile de păduri ale Olteniei.

(14.IV.1943).

A XI-a conferinţă şi ultima din ciclul organizat anul acesta de Cercul de studii forestiere al Soc. „Progresul Silvic" a fost ţinută la 14 Aprilie de d-l I. I. Marinescu ing. insp. g-l silvic de la Direcţia Regimului silvic.

In rezumat, d-sa a spus următoarele:

Pădurile au avut un rol hotărîtor in viaţa noastră dela întemeierea Principatelor şi până azi. Ca bogăţie naţională, ele vin după cereale şi ţiţei.

Ca întindere şi volum de material lemnos, Statul deţine azi cea mai mare suprafaţă păduroasă şi apoi Obştiile sau cetele de moşneni din Vechiul Regat, cari sunt cei mai vechi proprietari de păduri.

La părăsirea Daciei de către Romani, populaţia oraşelor înfloritoare s'a retras în sate, in mijlocul populaţiei rurale, în locuri adăpostite de deal şi la munte, între păduri unde şi-a continuat viaţa sub conducerea unui şef zis Judex pe care conveţuirea de mai târziu cu lumea slavă, la schimbat în Cnez.

In faţa pericolului, satele s'au unit sub conducerea unuia dintre ei, devenit cu vremea Voevod, dintre cari s'a ales apoi Domnul. Unii dintre aceşti domni, tari pe voevodatele lor, au putut să realizeze unirea şi contopirea Cnezatelor şi Voevodatelor.

Diploma din 1247, a Regelui Bela IV-lea al Ungariei, menţionează mai mulţi Voevozi şi Cnezi din părţile Oltene (Liton şi Seneslau), ceea ce doveşte puternica organizare a vieţii româneşti de aici.

Dreptul Roman a fost baza vieţii juridice şi administrative a acestor aşezări în tot cursul veacurilor. Primii întemeietori zişi „moşi" au stăpânit împreună cu familiile lor, tot pământul din hotarul satului, arătura, păşunea şi pădurea, muncindu-l în devălmăşie. Fiecare îşi avea partea lui ideală nealeasă pe teren, de care putea dispune şi personal (loc de casă şi arătură) dar şi în comun.

Transmiterea de drepturi se făcea numai prin descendenţă directă, iar în obşte nu se putea intra decât prin protinisire, adică cu consimţământul tuturor moşnenilor din ceata respectivă, uneori fiind necesar şi consimţământul vecinilor megieşi.

Infrăţirea era o cale de pătrundere în obşte a celui fără moştenitor şi de aci denumirea de moşul „Sterpu" pe care o întâlnim astăzi, dată unor locuri sau urmaşilor unui moşnean.

Dania scutea de acest consimţământ pe acel ce vrea să-şi transmită drepturile sale din obşte, dar a fost calea care a adus la dispariţia treptată, a multor obștii, când această danie se făcea bisericilor sau mânăstirilor, încăpute mai târziu pe mâna călugărilor greci.

Luptând cu greutăți și lipsiți de bani, moșnenii amenințați de cotropirea administrației călugărilor greci și-au pierdut drepturile, libertatea, căzând în stare de „rumânie", devenind clăcași. Secularizarea a adus în patrimoniul Statului o cincime din pădurile țării, ceea ce dovedește cât de intensă și stăruitoare a fost cotropirea administrației călugărilor greci, iar pentru stingerea pretențiilor ridicate ulterior în câteva rânduri, Statul a trebuit să contracteze împrumuturi în țări străine și să plătească multe milioane de lei aur, celor ce au știut să profite până la sânge de dania rumânească, împingând abuzul de ea până la desființarea multor obștii. De aceea Statul, ca succesor al averilor mânăstirești, este un proprietar de a doua mână față de Obștii cari sunt proprietari originari și cei mai autentici, dela întemeierea Statului.

In secolul al XIX-lea viața obștiilor era puțin cunoscută și Codul Silvic din 1881 nu se ocupă de ele. A trebuit să vie tăerile distrugătoare din Vrancea și cele depe Valea Lotrului din Vâlcea, pentruca noul Cod Silvic din 1910 să statornicească normele de restabilirea drepturilor moșnenilor în cuprinsul fiecărei obștii, să li se dea deci un nou extract de naștere, căci pe cel inițial l-au avut prin stăpânirea de fapt timp de aproape 2 milenii.

În Oltenia, în cele 3 județe: Mehedinți, Gorj și Vâlcea sunt 182 Obștii, cari dețin 24.4% din întinderea păduroasă a provinciei; dintre acestea 153 sunt constituite; restul se luptă cu urmașii acaparatorilor spre a-și stabili drepturile.

Aceste lupte, la adăpostul coadelor de topor, au permis societăților capitaliste (judeo-maghiare) acaparări de drepturi în obștii, tăieri abuzive, cari au dus la multe distrugeri și au făcut din ele, societăți capitaliste membre de drept în obștii.

Legea din 1921 pentru reglementarea cumpărării de păduri este una din măsurile de apărare a Statului, față de aceste societăți acaparatoare, cari nu se puteau resemna față cu marile profituri ce au realizat până în 1910.

Azi aceste obștii, intrând sub administrația directă a Statului au asigurată o viață tihnită și drepturi respectate, începând din 1936, iar în Oltenia din 1938. Au nevoe de un credit special ca să-și facă singuri exploatările și să li se dea o îndrumare tehnică-silvică pentru a le asigura tot venitul la care au dreptul, față cu importanța lor istorică și economică în Stat.

PĂDUREA NU ESTE OGOR.

ECONOMIA FORESTIERĂ NU ESTE AGRICULTURĂ.

RECENZII

CĂRŢI

H. NARATH, VDI: *Holzbearbeitungsmaschinen*. Maşini pentru prelucrarea lemnului, Ediţia 2-a, Arnd, Leipzig, 1941. (105 pag., 66 fig.).

Odată cu progresele făcute în industria maşinilor-unelte pentru prelucrarea metalelor s'a desvoltat şi industria maşinilor pentru debitarea lemnului. Prin aplicarea mai ştiinţifică a principiilor economice: producţie mare, lucru exact, şi a celor tehnice: manipulare uşoară, economie de mână de lucru şi de putere mecanică, s'a ajuns la forme de maşini care pot corespunde tuturor cerinţelor industriei. Nevoia economisirii lemnului, a dus la căutarea unui debuşeu convenabil pentru o bună parte din deşeuri. Tehnica a reuşit în această privinţă să producă maşini, care înlesnesc alipirea bucăţilor mici în piese de dimensiuni utilizabile în multe genuri de lucrări (de ex. maşini pentru asamblarea lanteţilor în scânduri); maşini pentru prelucrarea deşeurilor de furnir, etc.

Din înşirarea titlurilor principale ale lucrării va reieşi mai bine în evidenţă conţinutul ei; de aceea redăm mai jos aceste titluri, cu desvoltarea ce o au, în pagini:

Randamentul maşinilor de prelucrat lemnul (1 pag.); transmisii (1 pag.); fierăstraie: gatere, f. cu panglică; f. fine; f. circulare de refecat; f. c. cu 4 discuri; f. c. de scurtat (19 pag.); maşini de îndreptat şi rindeluit pe mai multe feţe (14 pag.); maşini de netezit cu 1 sau mai mulţi cilindri; maşini de netezit cu lame; maşini de curăţit (10 pag.); maşini de găurit (6 pag.); maşini de frezat (14 pag.); maşini universale; speciale; combinate (12 pag.); maşini pentru economisirea lemnului (4 pag.); maşini pentru prelucrarea furnirelor (2 pag.); alte maşini speciale şi maşini de curbat lemnul (6 pag.).

Lucrarea se închee cu o listă a fabricanţilor de maşini-unelte, a căror descriere a fost amintită în text.

D. A. Sburlan

°

JOSEF KÖSTLER, Dr., Dr., Prof., Direktor der Internationalen Forstzentrale: *Das forstliche Kreditwesen*. (Creditul forestier). Berlin-Wannsee: C. I. S., Nr. 10 din seria Silvae orbis. 1943. 80 pag. 4°.

Publicaţia de faţă îmi pricinueşte o deosebită satisfacţie. Intr'adevăr, prin comunicarea mea făcută cu prilejul celei de a LII-a Adunare a Societăţii „Progresul silvic" din Iunie 1938 şi cuprinsă între lucrările respective[1], am deosebit în cadrul noţiunii de credit forestier cu înţeles larg două tipuri extreme, cu caracter fundamental deosebite: 1. Creditul forestier de recoltare; în general, un credit pe termen scurt şi care se potriveşte spiritului de întreprindere capitalist, cu mari riscuri, dar şi cu procente ridicate; 2. Creditul forestier de producţiune sau propriu zis; în general, un credit pe termen lung, un credit de investiţie corespunzător ritmului potolit şi îndelungat al producţiunii forestiere, sigur, dar care nu poate funcţiona decât cu procente relativ modeste.

---

[1] A LII-a Adunare generală a Soc. „Progresul silvic" Bucureşti: 1939. pag. 213—226.

Domnul Profesor Köstler reprezintă acelaş punct de vedere, al deosebirii mai multor feluri de credite in economia forestieră în înţeles larg, cu felurite le ei tipuri şi variante aşa cum ni se înfăţişează în viaţa reala.

Pentru lămurirea lucrurilor, ni se vorbeşte, mai întâi, despre intervenţia capitalului bănesc în economia forestiera. In cazul particular al gospodăriei forestiere aşezate, cu continuitate de producţiune, capitalul de exploatare este relativ restrâns Nu se poate susţine, însă acelaş lucru pentru gospodăriile forestiere în formaţie sau pentru cele în care predomină exploatarea unor păduri naturale Participarea creditului în satisfacerea nevoilor de capital ale economiei forestiere a fost până acuma deosebit de modestă, ceea ce se explică atât prin natura proprietăţii, cât şi prin anumite caracteristici ale producţiunii forestiere: termene lungi, fructificarea modestă, anumite rezerve ale instituţiilor de credit. Cu totul altfel, ni se înfăţişează agricultura, care se deosebeşte tocmai printr'o mare nevoie de credit şi care pretutindenea este foarte împovărată de datorii.

In materia creditului forestier, D-l Köstler deosebeşte 1. Creditul obiectiv cu termen lung (creditul ipotecar); 2. Creditul de exploatare şi 3. Creditul de ameliorare. Despre fiecare ne vorbeşte, sprijinit pe un interesant material documentar. Ingenioasă este prezentarea din capitolul al treilea al lucrării, care tratează despre mijloace înlocuitoare ale creditului forestier (Ersatzeinrichtungen für den forstlichen Kredit): rezerva lemnoasă sau fondul bănesc, despre care se vorbeşte în amenajament; atacarea trecătoare a capitalului lemn, concesionarea exploatării anumitor sortimente de produse; vânzarea în picioare a lemnului; premii şi încurajeri din partea Statului. In cel de al patrulea capitol, ni se dau caracteristicile legilor finlandeze şi suedeze privind anume creditul forestier; de altfel, singurele legi de acest gen, în vigoare. Deasemenea, se mai vorbeşte şi despre o lege asemănătoare din Ungaria care a fost în vigoare 12 ani (1923—1935) fără ca în acest timp să se fi contractat vre-un credit pe temeiul dispoziţiunilor ei; apoi, despre un proect de lege în Statele Unite ale Americei. Cu toate că acest proect, prezentat Senatului în 1935, n'a putut deveni lege, ideea este păstrată la ordinea zilei şi cultivată, în cercurile oficiale şi de specialitate. In interesul unei mai bune lămuriri a aspectului de politica forestieră, autorul se opreşte, pe scurt, asupra următoarelor puncte: 1. Promovarea creditului de ameliorare, 2. Sprijinirea creditului ipotecar; 3. Organizarea creditului de exploatare pentru mica proprietate; 4. Influenţa preţului lemnului şi a impozitelor asupra capacităţii de creditare.

Lucrarea de faţă este cu atât mai interesantă, cu cât preocupările în legătură cu creditul forestier sunt atât de vii şi la noi şi cu cât consideraţiunile, de ordin practic au fost avute în vedere, în primul rând, de autor.

Ilie C. Demetrescu

REVISTE

Forstarchiv.

Caetul 11/12.

E. Rohmeder:

Ergebnisse der forstlichen Saatgutforschung als Mittel zur Ertragssteigerung im Walde.

Rezultate ale cercetărilor asupra seminţelor forestiere ca mijloc de mărirea producţiei în pădure.

Problema mărirei producţiei forestiere în Germania, pusă în discuţie în vara anului 1939, a cerut cultivarea raselor repede crescătoare, cultura plopului, împădurirea terenurilor degradate, delimitări noi între terenurile degradate, delimitări noi între terenurile agricole şi cele forestiere, mărirea suprafeţei păduroase şi altele.

Chestiunea procurării seminţelor forestiere precum şi aceea a încercărilor de cultură a raselor în regiunile respective, a preocupat în deosebi. Acestea au fost reglementate, însă starea de războiu a împiedicat o desvoltare a prevederilor legii. Cercetările au stabilit rase şi au impus măsuri precise pentru pin şi molid. Cercetări au fost făcute de Prof. W. Schmidt din Eberswalde. Până azi încă nu s'a stabilit care este regiunea cea mai bună din care să se recolteze sămânţă, pentrucă rasele se succed pe neobservate. Recoltarea trebue făcută cu multă atenţie, îndepărtându-se comunele cari au avut de suferit, în special de insecte, apoi păstrarea lor în vase închise în depozite reci şi uscate. Cercetările asupra gradului de curăţire, de sănătate etc. au fixat cifre pentru calitate, iuţeala de germinaţie, procent de încolţire. Întârzierea în încolţire se datoreşte mai multor cauze: înveliş tare — care întârzie, pătrunderea apei şi eşirea radicelei — proprietăţi particulare de transformări chimice sub influenţa enzimelor, embrionul incomplet format etc. Apoi mărimea seminţei dă puieţului rezistenţă. Rol au şi calităţile moştenite. Prin încrucişări se obţin bastarzi repede crescători. Încercările de cultură sunt o ocazie prielnică de colaborare între ştiinţă şi practică.

Caetul 13/14.

H. H. Hilf:

Holzerhaltung bei sommergefällten Kiefern.

Aspectul lemnului de pin doborît vara.

Starea de războiu a redus numărul lucrătorilor de pădure aşa că pentru asigurarea materialului lemnos, necesar construcţiilor, doborîrea de iarnă s'a prelungit mult în vară. Molidul şi bradul se cojesc şi se usucă repede luând apoi greu apa. Pinul se usucă greu, de aceea e atacat de ciuperci şi se albăstreşte. Experienţa a arătat că păstrarea lui sub apă nu duce la albăstreală. Uscarea artificială împiedică deasemeni albăstrirea. Stivuirea buştenilor necojiţi, care se practică în Rusia, dă acelaş rezultat. Articolul cuprinde descrierea metodei în cercetările făcute pentru a răspunde la o serie de întrebări ce apar din întrebarea iniţială şi anume, care este momentul în care lemnul începe să se albăstrească.

Caetul 15/16.

H. H. Hilf:
Der Holztransport im europäischen Ostraum als Aufgabe der Forschung.
Transportul lemnului în spaţiul răsăritean al Europei, ca temă de cercetare.

Este una din grelele probleme forestiere pentru care trebue găsită neapărat soluţia deoarece pădurile Germaniei va trebui uşurate de prea multele exploatări. In prezent însă nevoile de transport sunt cerute de trupele de ocupaţie şi administraţiile locale. Braţele de lucru, care şi aşa sunt reduse, sunt îndreptate către agricultură al cărui produs e de zece ori mai valoros. In rezolvarea problemei va trebui folosite, pe lângă experienţele Ruşilor şi acelea ale ţărilor nordice bogate în păduri. Autorul dă pe larg un program al studiului cuprinzând toate aspectele lui.

Caetul 17/18.

An die Mitarbeiter und Leser des Forstarchivs.
Către colaboratorii şi cetitorii revistei.

Cu intrarea revistei în al patrulea an de răsboiu se face o recapitulare a activităţii ei, reamintindu-se programul dela care ea nu s'a abătut. Deşi numeroşi colaboratori au fost mult ocupaţi cu chestiuni militare sau au fost plecaţi pe front, ei nu au uitat revista. Ea şi-a îmbogăţit programul şi şi-a câştigat noi colaboratori.

G. Antonoff:
Die Flösserei.
Plutitul.

Articolul este o amplă disertaţie prezentată Facultăţii de Silvicultură din Eberswalde şi cuprinde principii şi metode relative la transportul lemnului prin plutit, în special în Estul Europei. In trei mari capitole, ilustrate cu bune desene, autorul se ocupă mai întâi de chestiunile generale — definiţii, căi de plutit şi proprietatea de plutire a lemnului — apoi de plutitul lemnului în stare liberă — cu descrierea instalaţiunilor şi operaţiunile necesitate — şi în sfârşit cu plutitul lemnului în stare legată, în diferite forme „pachete", „butoaie", „ţigări".

Caetul 19/20.

Bertil Lindquist Stockholm (Traducere de A. Fr. Graf v. d. Schulenburg-Lieberose).
Die Rolle der Kiefer in der schwedischen Waldbaumveredelung.
Rolul pinului în înobilarea esenţelor forestiere în Suedia.

Ideea înobilării rasei esenţelor forestiere a existat în Suedia, cel puţin ca program, încă dela sfârşitul secolului trecut. Cercetări au fost începute în anul 1935. La desvoltarea ideei a contribuit şi industria cherestelei care a căutat totdeauna lemn de bună calitate. Paralel s'a studiat, în Institutul forestier al Facultăţii de Silvicultură din Suedia, influenţa inserării ramurilor asupra calităţii lemnului.

Se descriu rasele de pin comparându-se cel de nord, cu coronament larg şi cel de sud cu coronament îngust. Urmează o serie de consideraţiuni asupra creşterei raselor de pin şi calităţilor lemnului. Se descriu apoi experimentaţiunile făcute prin încrucişarea raselor, dela care se aşteaptă rezultate pozitive.

Zieh-Trage- und Wendegerät nach Oberforster Schüler.

O unealtă de tras, purtat şi răsturnat, după forestierul Schuler.

Se descrie o nouă unealtă pentru manipularea materialului lemnos, unealtă experimentată în Institutul pentru Ştiinţa muncii din Eberswalde. Aceasta e simplă şi foarte practică înlocuind multe alte unelte

Caetul 21/22.

Alfred Wobst:

Eine Plenterwaldstudie aus dem Riesengebirge.

Un studiu de pădure grădinărită din munţii Riesengebirge.

Studiul de faţă nu are pretenţia de a fi complet ci este mai mult o contribuţie la caracteristicele pădurei grădinărite. El se sprijină pe descrierea unui arboret şi analiza a doi arbori. Pădurea pura de molid din munţii Sudeţi germani, corespunde staţiunei şi este spontană. Menţinerea naturală a pădurii în locurile înalte, prin tratament grădinărit şi revoluţie lungă, este asigurată. Regenerarea naturală se face în buchete. Repartiţia numărului de arbori poate fi făcută după clasa de locuri înalte şi la vârste înaintate, în spaţiul respectiv, creşteri mari în diametru şi volum. Creşterile în pădurea grădinărită decurg încet însă constant şi de durată. Forma de grădinărit este scutul natural contra factorilor vătămători naturali — furtuna şi zăpada. Faţă de tablele de producţie ale lui Guttenberg, pădurea de faţă arată o scădere de 20%. Lemnul de construcţie nu e de calitate, din cauza ramurilor.

M. Grube:

Zu: Schleppereinsatz im Forstbetrieb.

Relativ la: Intrebuinţarea tractorului în gospodăria forestieră.

Referindu-se la articolul scris de Pfort în caetul 5/6, autorul e de aceeaş părere că după războiu munca se va mecaniza şi mai mult în gospodăria forestieră. Combate însă părerea ca Statul să aibă maşini proprii. Experienţa a arătat că mai totdeauna, în asemenea ipoteză, maşinile erau deranjate şi reparaţia lor costa mult. Dacă maşinile aparţin lucrătorilor de pădure, aceştia le cunosc mai bine şi le îngrijesc astfel că randamentul e ridicat. Trebueşte însă îmbunătăţită situaţia lucrătorilor.

M. Ene

Intersylva (Ediţia germană).

Anul III, caetul 2 (Aprilie 1943).

Cajander, Aimo Kaarlo:

Wesen und Bedeutung der Waldtypen.

Natura şi însemnătatea tipurilor de pădure.

Metodele de clasificare a solurilor forestiere folosite altădată nedând deplină satisfacţie, s'a căutat o mai potrivită cale, ajungându-se astfel la teoria tipurilor de păduri, bazată pe asociaţii tipice de plante naturale. Denumirea acestor tipuri se face după o specie de plante caracteristică fiecărui tip de asociaţie. Cajander a imaginat un sistem de tipuri pentru pădurile finlandeze de pe soluri solide.

Echeverria Ignacio:

Schnellwüchsige ausländische Holzarten in der spanischen Forstwirtschaft.

Copaci străini cu creştere repede în economia forestieră spaniolă.

Lumea forestieră spaniolă este de părere că actuala lipsă de lemn s'ar putea înlătura, cel puţin în ceea ce priveşte lemnul de mici dimensiuni pentru fabricarea celulozei şi a pastei mecanice, pentru pregătirea lemnului de mină, ş. a. a., prin împădurirea cu copaci străini având creştere repede. Ţinutul cel mai nimerit pentru astfel de împăduriri ar fi litoralul septentrional dintre Franţa şi Portugalia, în suprafaţă cam de 700.000 ha. Autorul dă indicaţiuni asupra rezultatelor lucrărilor înfăptuite.

Bornebusch, C. H.

Die dänische Durchforstung, ihr Einfluss auf die Aufgestaltung und den Wertzuwachs des Buchenwaldes.

Răritura daneză, înrâurirea ei asupra înfăţişerii şi creşterii în valoare a pădurii de fag.

Sala Giovanni:

Die Ausbildung für den höheren Forstdienst in Italien.

Pregătirea personalului din serviciul forestier superior în Italia.

Ni se dă, mai întâi o largă orientare asupra evoluţiei învăţământului superior silvic, multă vreme strâns legat de cel agronomic. Abia în 1937, s'a ajuns la un curat învăţământ forestier, prin înfiinţarea Academiei militare forestiere, ca urmare a legării studiilor forestiere de pregătirea militară a studenţilor.

Schadelin Walter:

Bodenreinertragslehre und Waldwirtschaft vom Standpunkt eines alten Waldbauers aus betrachtet.

Teoria venitului curat al pământului şi silvicultura privite din punctul de vedere al unui bătrân silvicultor.

Teoria aceasta, formulată de capete necunoscătoare ale pădurii, face abstracţie de multele înrâuriri binefăcătoare şi funcţiuni sociale pe care le îndeplineşte pădurea. Practica a fost totdeauna rezervată faţă de o teorie născută din mentalitatea capitalistă a secolului trecut.

Forstlicher Fortschritt.
Fapte forestiere.

Cuprinde ştiri asupra măsurilor de natură forestieră luate în felurite ţări.

Forstliches Schrifttum.
Publicaţia forestieră.

Un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra celor mai însemnate articole şi cărţi.

Mitteilungen.
Comunicări.

Ilie C. Dem.

Journal forestier suisse.

Nr. 9—10/943.

H. Badoux:

Fête du centenaire de la Société forestière suisse.

Sărbătoarea centenarului Societăţii forestiere elveţiene. (9 pag.)

A avut loc în comuna Langenthal din Cantonul Berna, localitate unde a luat fiinţă societatea acum 100 ani.

Se dă o scurtă dare de seamă a acestei serbări.

Hans Burger:

La végétation, le sol et la teneur en eau de ses couches supérieures, dans le bassin d'alimentation de la Baye de Montreux.

Vegetaţia, solul şi conţinutul în apă din straturile superioare, în basinul de alimentare al râului Baye de Montreux. (7 pag.)

Articolul având urmare, ne vom ocupa de el în numărul viitor.

J. de Kalbermatten:

Assainissement de la Vallee superieure de la Gryonne.

Asanarea văii superioare a râului Gryonne. (4 pag.).

Pădurea comunei Gryon, în suprafaţă de 202 ha, situată pe un sol mocirlos, era de o densitate mică, lânjind în vegetaţie. In 1935 s'a început executarea unor drenuri deschise. Rezultatul a început să se arate favorabil: locurile goale încep să se acopere prin însămânţări naturale, iar vegetaţia măruntă să-şi schimbe compoziţia.

Sam Aubert:

A propos d'airelles.

In legătură cu afinile. (2 pag.).

In Elveţia se găsesc 4 specii de afine: Vaccinium myrtillus, V. vitis-idaea, V. uliginosum şi V. oxycoccus. Primul indică terenurile acide. Cel de al doilea este o specie colonizatoare de terenuri goale. Al treilea mai ales în turbăriile cu pin. Cel de al patrulea în turbăriile cu Sphagnum.

J.-J. de Luze:

Le châtaignier, essence à propager.

Castanul, esenţă de răspândit. (4 pag.).

In Elveţia urcă până la 800—900 m altitudine, fiind răspândit în văile adăpostite şi în apropierea lacurilor, arătând preferinţă pentru terenurile cu bază de siliciu; se adaptează totuşi şi pe alte soluri. In cantonul Tessin se găseşte 80% din totalitatea castanului aflător în Elveţia. El este în această ţară în regresiune, datorită în special extensiunii culturilor agricole.

In momentul de faţă în Elveţia castanul este folosit ca materie primă pentru extracţia taninului, vânzându-se cu 3.70—4 fr. elveţieni 100 kg.

Autorul recomandă extinderea lui, având în vedere: lemnul, fructele şi înfrumuseţarea peisajului.

At. Har.

Schweizerische Zeitschfrift für Forstwesen.

Nr. 6. 1943.

E. Schönenberger:

Wald und Weide im Berner Jura.

Pădure şi păşune în munţii Jura din Cantonul Berna.

Autorul face un studiu foarte documentat al desvoltării şi evoluţiei pădurilor transformate în păşune împădurită din munţii Jura. Sunt arătate datele mai importante necesare în discutarea tuturor problemelor ridicate de chestiunea păşunelor împădurite şi anume: suprafaţa împădurită, gradul de împădurire, rezervele lemnoase, raportul claselor de diametri, numărul arborilor, volumul mediu pe arbore, distribuţia speciilor, creşterea la suprafaţa împădurită şi totală, etc.

Aus der schweizerischen Forststatistik.

Din statistica forestieră elveţiană.

Punându-se în evidenţă importanţa datelor statistice în cunoaşterea proceselor de transformare şi evoluţie a economiei forestiere în deosebi în această epocă de mari transformări, sunt redate o serie de asemenea date pentru ultimii trei ani 1939, 40 şi 41.

Nr. 7/8, 1943. Număr jubiliar al revistei.

F. Fankhauser:

Das bernische Forstwesen.

Silvicultura din Berna.

Numărul jubiliar al revistei începe cu un articol foarte documentat asupra evoluţiei silviculturii în cantonul Berna. El cuprinde următoarele capitole mai importante: Desvoltarea istorică, Organizarea serviciului silvic din Berna, Suprafaţa pădurilor şi natura proprietăţilor, Asociaţiunile naturale de vegetaţie ale arboretelor în Cantonul Berna ca bază la regenerarea pădurii, Formele de tratament, Amenajarea, Privire retrospectivă şi de viitor.

E. Fluck:

Das Emmental.

Emmental.

Autorul face o descriere amănunţită a condiţiunilor topografice, geologice, meteorologice şi silvico-culturale cu privire la Emmental. Este un articol documentar foarte valoros prin datele ce le prezintă asupra acestei regiuni în care pădurea este îmbinată atât de armonios cu cultura agricolă. In afară de partea descriptivă a condiţiunilor silvico-botanice ale speciilor ce cresc aci, articolul tratează despre pădurile statului şi pădurile particulare.

J. R. Meyer:

Etwas aus der Geschichte der Festortes.

Câte ceva din istoria locului de sărbătoare.

Articolul cuprinde o monografie cu caracter istoric şi economic al localităţii: Langenthal, înfăţişând viaţa şi aşezămintele ei industriale, comerciale şi culturale.

Knuchel:

Arnold-Engler-Gedenkfeier und Vortragszyklus.

Sărbătorirea memoriei lui Arnold-Engler şi ciclul de conferinţe.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani dela moartea profesorului Arnold-Engler s'au ţinut o serie de conferinţe a căror rezumate sunt redate în acest articol.

W. Ammon:

Das rechtliche Verhältnis der Kantone zu den technischen Gemeinde-Forstverwaltern.

Relaţiunile de drept ale Cantonului cu administraţiile silvice regionale cu caracter tehnic.

Autorul pune în discuţie întrebarea dacă Statul, recte Cantonul, este pe drept împuternicit să suspende cu dela sine putere aşa denumitele administraţii „technice" regionale silvice. Este o problemă specifică, desbătută foarte mult încă de acum zece ani de asociaţia forestieră elveţiană.

R. M. Ammon:

Ergebnisse einer Zuwachskontrolle nach Stärkeklassen und Holzarten.

Rezultatele unui control al creşterilor după clasele de diametre şi specii.

Sunt arătate rezultatele unor cercetări cu privire la creşterea arboretelor dintr'o pădure particulară din cantonul Berna, începute în anul 1924.

Studiul este interesant pentru cunoaşterea creştorilor unor arborete îngrijite şi în condiţiunile specifice din Elveţia.

E. Vintilă

Tharandter Forstliches Jahrbuch.

Caetul 5/6.

Niklas Otto-Friedrich:

Schmarotzer und Nonne in der Rominter Heide 1933—1937.

Nona şi distrugătorii ei în Rominter Heide 1933—1937.

In acest articol autorul caută ca într'o formă cu totul generală, rezumativă a mai multor lucrări parţiale, să dea o privire generală asupra mersului biocenozei în cazul unei suprainmulţiri a nonei. Autorul crede că paraziţii nu ar putea ţine pe loc o suprainmulţire a insectei.

Hartgen Viktor:

Untersuchungen über die Entwicklung der Aufforstung im nordwestsächsischen Braunkohlengebiet unter Berucksichtigung eines Waldgürtels für Leipzig.

Cercetări asupra desvoltării împăduririlor în regiunea carboniferă din Savonia de N. W., având în vedere şi o centură forestieră pentru Leipzig.

Problema împăduririlor în regiunea carboniferă N. W. a Saxoniei are 2 feţe: a face productive terenurile unde exploatările cărbunilor au fost făcute la suprafaţă şi de a creia o zonă forestieră în apropierea Leipzigului.

Se analizează în această lucrare, regiunea în care s'au făcut împăduriri, condiţiile staţionale, modificările aduse economiei forestiere şi agricole prin exploatarea cărbunelui, cercetări de cultură forestieră în regiunile împădurite şi cheltuelile.

Müller A.:

Beiträge zur Kenntnis des Wasserhaushaltes im Mittelgebirge.

Constribuţii la cunoaşterea economiei apei în regiunea mijlocie a munţilor.

Autorul arată necesitatea studierei condiţiunilor de eroziune în munţi şi problemele în legătură cu cercetarea şi îmbunătăţirea condiţiilor cursurilor de apă.

Rieck W.:

Der angemessene Wildstand unserer Reviere.

Cantitatea vânatului în pădurile noastre.

Autorul pe baza datelor din literatură, caută să dea un cadru de discuţie probelmei: cât de numeros poate fi vânatul într'o pădure.

Caetul 7/8.

c o n

Zentralgüterdirektor Dipl. Ing. Dr. h. c. Leopold Hufnagl †.

Un necrolog pentru silvicultorul Dr Leopold Hufnagl †.

Mitscherlich, Dr. Gerhard:

Der Einfluss des Seewindes auf das Wachstum von Kiefer, Fichte, Buche, Birke und Erle.

Influenţa vântului mării asupra creşterii pinului, molidului, fagului, mesteacănului şi aninului.

Se dau rezultatele observaţiunilor biologice făcute asupra creşterii speciilor arătate în titlu, expuse furtunilor puternice ale mării. Au fost examinate creşterea în înălţimei conformaţiile coronamentului, diametrului, formei tulpinei, înrădăcinării.

Sachse, Hans Friedrich:
Walderhaltung und Aufforstungen in den Erzgebirgshochlagen.

Conservarea pădurilor şi împăduririle în regiunea înaltă din Erzgebirge.

Se arată necesitatea împăduririi terenurilor defrişate în decursul timpului în Erzgebirge atât pentru motivul că terenurile sunt mai proprii pentru silvicultură decât pentru agricultură, cât şi pentru o mai bună repartizare a apei.

Wobst, Dr. Alfred:
Ertrags untersuchungen an Fichtenbeständen des Riesen- und Erzgebirges.

Cercetări relative la producţie în arboretele de molid din Riesen şi Isergebirge.

Autorul arată rezultatele cercetărilor făcute cu scopul de a stabili în ce măsură tabelele de producţie generale sau regionale pot fi aplicate la o anumită regiune forestieră şi care e legătura între numărul arborilor deoparte şi clasa de fertilitate şi altitudine de altă parte.

Lampadius G.:
Die forstlich wichtigsten Buch- und Zeitschriftenveröffentlichungen der Klimakunde und Meteorologie für die Jahre 1939—1941.

Publicaţiunile (cărţi şi reviste) de climatologie şi meteorologie importante din punct de vedere forestier între anii 1939—1941.

Se dă o listă a publicaţiilor.

Caetul 9/10.

Kirwald Eduard:
Forstliche Wasserhaushalttechnik in gefährdeten Mittelgebirgsanlagen.

Tehnica forestieră a economii apei în regiunile mijlocii, mai primejduite, ale munţilor.

Se arată rezultatele cercetărilor asupra alunecărilor şi combaterii acestora în regiunea Altvatergebirge. Se face descrierea regiunii, cercetările asupra cauzelor şi acţiunei elementelor erodate, măsurile forestiere tehnice.

Rosenfeld W.:
Die Schadlichkeit des Streurechens.

Vătămarea adusă prin greblarea păturii moarte.

Autorul aduce un exemplu cu date numerice, despre influenţa rea a practicei greblării păturii moarte.

G. E.

CĂRŢI NOI

ILIE C. DEMETRESCU:

SPORIREA PRODUCŢIEI LEMNOASE
SENSUL ŞI LIMITELE EI

Lucrare Icef., Seria II, Nr. 49, 22 pagini.

INFORMAȚIUNI

— Comisiunea de examinarea inginerilor șefi silvici, candidați la gradul de inginer subinspector silvic, propozabili pe data de 1 Ianuarie 1943, a fost alcătuită astfel:

1. V. N. Stinghe, profesor de Științe silvice la Școala Politehnică,
2. D. Drâmbă, profesor de științe silvice la Școala Politehnică,
3. M. Suhățeanu, ing. consilier silvic,
4. Ion Florescu, ing. cons. silvic.
5. Marin Rădulescu, ing. cons. silvic.

— In Mon. Of. 219 din 18 Sept. 1943, s'a publicat Tabloul inginerilor silvici cari urmează a fi luați în discuție pentru înaintare pe data de 1 Ianuarie 1944, de către comitetul de înaintări.

— D-l Ilie Dan ing. insp. g-l silvic a fost numit administrator al Fondului Bisericesc Ortodox Român, pe data de 14 Oct. 1943 (Mon. Of. 241/943).

— D-l Ing. insp. g-l silvic Ion Paladian a fost transferat, la cerere, pe data de 5 Oct. 1943 din Direcția regională silvică Chișinău în Adm. centrală Caps.;

D-l Ing. insp. g-l silvic G. Ionescu se transferă, în interes de serviciu, pe data de 3 Oct. 1943, din Adm. Centrală Caps., ca director al Direcției regionale silvice Chișinău. (Mon. Of. Nr. 231/943).

— D-l Ing. insps. silvic Anibal Paraschivescu a fost detașat dela Inspectoratul de regim silvic Sibiu la Inspect. de regim silvic Chișinău (Mon. Of. 234/943).

— D-l Ing. subinsp. silvic Paly Emil a fost transferat dela Ocolul silvic Sinești (Iași) la ocolul Entșenila din Dir. Silvică Constanța

— D-l Ing. silv. stag. Dinescu St. G. a fost repartizat la ocolul silvic Tazlău din Dir. silv. Bacău.

— D-l Ing. insp. g-l silvic Stănescu Ion a fost repartizat ca inspector de control general la Dir. silvică Craiova.

— Următorii ingineri silvici din Casa Pădurilor Statului au fost repartizați în serviciu pe data de 1 Septembrie 1943 în următoarele locuri. (Mon. Of. 227/943):

1. Pârvulescu N. C. la ocolul silvic Dorohoi;
2. Ștefănescu G. Victor la ocolul silvic Fâstâci;
3. Popescu N. N. la ocolul silvic Pipirig;
4. Pășnenco V. Petre la Fabrica Valea Ierii.

— In Administrația Casei Pădurilor Statului s'au făcut următoarele transfeerări (Mon. Of. 204/943):

1. Ing. silvic Cristescu Mircea din Adm. Centrală, ca ajutor al ocolului Burdujeni;
2. Ing. silvic Petcu D. Ioan dela ocolul Calafat la ocolul Rusca Montana;

3. Ing. subinsp. Gh. Dumitru de la Pucioasa la ocolul Tismana;

4. Ing. şef silvic D. Frigură dela ocolul Tismana la ocolul Pucioasa.

— D-nii Ing. subinsp. Mihalescu Marcel şi Ing. şef silvic Ion Păcuraru au fost detaşaţi din Casa Pădurilor Statului la Subdirecţia regimului silvic din Chişinău (Mon. Of. 248/943).

— D-l Ing. silvic Enescu Petre a fost transferat dela fabrica Arova Caps la Centrul de exploatare C. de Argeş.

— D-l Ing. silv. Mihail Preda a fost transferat de la ocolul silvic Teleneşti la ocolul silvic Floreşti.

— D-l Ing. silv. Dinica a fost transferat dela ocolul silvic Floreşti la ocolul silvic Teleneşti.

— D-l Ing. stagiar Eugen Pocoi a fost transferat din Centrala Caps la Centrul de exploatare Băbeni-Arnota (Mon. Of. 248/943).

— D-l Ing. suinsp. silvic Corneliu Rotaru, şeful ocolului silvic Calafat a fost detaşat la Direcţia silvică, repartizându-se la Şcoala de brigadieri silvici Roznov (jud. Neamţ) în calitate de director al celei şcoli. (Mon. Of. 248/943).

— D-l Ing. insp. g-l silvic Caraman Ştefan a fost pus în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie pe data de 1.I.944 (Mon. Of. 222/943).

— D-l Ing. G. E. Petrescu ing. insp. g-l silvic a fost pus în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie pe data de 1 Dec. 1943.

— In Mon. Of. 198 din 25 Aug. 1943 s'a publicat tablourile cu funcţionarii Casei Pădurilor (administrativi, brigadieri, conductori şi pădurari) cari urmează să fie pensionaţi în cursul anului 1943/44 pentru limită de vârstă sau pentru 35 ani de serviciu.

— La Facultatea de Silvicultură din Bucureşti este vacant un post de asistent pe lângă Laboratorul de botanică pentru ocuparea căruia se va ţine un concurs. Candidaţii care îndeplinesc condiţiunile legii referitoare la organizarea învăţământului superior, vor depune cererile la Registratura Politehnicei, până la data de 7 Noembrie 1943.

— Prin Dec. Min. Nr. 178.409 publicaţi în Mon. Of. 198 din 25.VIII. a. c., s'a aprobat regulamentul pentru organizarea şi funcţionarea învăţământului silvic mediu şi inferior.

— In Mon. Of. 203 din 31 Aug. 1943 s'a publicat o serie de avansări de brigadieri silvici.

— Au fost numiţi membri în Consiliul de administraţie al Oficiului lemnului de lucru, d-nii:

a) Ing. Anastase Nedelcovici, administratorul Casei Pădurilor Statului, membru de drept;

b) Ing. Dem. Grozescu, directorul Direcţiei Silvice din Min. de Agric. şi Dom., membru de drept;

c) Ing. Simu, reprezentantul Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, membru de drept;

d) D. Negel, administratorul Domeniului Coroanei şi preşedinte al Asoc. proprietarilor de păduri;

e) Ing. N. Costinescu, preşedintele Asoc. industriilor for. din România, administrator delegat al Intreprinderilor Em. Costinescu şi preşedinte al S. A. Forestieră Feltrinelli;

Ca cenzori au fost numiţi d-nii

a) C. Ţurcan directorul Cooperativei Albina din Turcău;

b) Ing. C. Lunculescu proprietarul întreprinderilor C. Lunculescu.

c) C. Ştef. M. Ionescu expert contabil. Subdirector la Dir. Contabil. din Min. Econ. Naţ.

D-l Ing. D. Dinulescu Şeful Serv. lemnului din Direcţia Industriei, a fost numit ca reprezentant al Subsecretariatului Industriei, Comerţului şi Minelor.

D-l Ing. I. G. Dumitrescu Consilier tehnic în Subsecret. de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor a fost numit preşedinte al Oficiului Lemnului de lucru. (Mon. Of. 211/943).

— In Mon. Of. Nr. 211 din 3 Sept. 1943 s'a publicat „Instrucţiunile pentru proiectarea şi executarea lucrărilor publice spre a fi ferite de efectele marilor viituri de ape".

— In Mon. Of. 242/943 a apărut decretul-lege prin care se autoriză Casa Pădurilor Statului să încheie cu Soc. Uzinele de Fier ale Statului Huniedoara, un contract de vânzarea posibilităţilor anuale ale pădurilor Grădiştea-Aniniş (Jud. Hunedoara) şi Luncani (Jud. Severin).

— Prin Dec. Min. din 24.VIII.943, pusă asupra Avizului Consiliului de Avocaţi ai Ministerului Nr. 507/943, Jurnal Nr. 17528/943, şi a Dec. Min. din 31.VIII.943, pusă asupra referatului dela Jurnal No. 24906/943, s'a dispus ca pe viitor Domnii ingineri silvici din Cadrul activ al Statului — de orice grad — să nu mai execute studii de amenajare a pădurilor, studii de transformare sau amenajamente silvico-pastorale, privitoare la pădurile particulare.

Se execeptează pădurile Statului şi cele administrate de Stat, pentru care aceste lucrări se vor întocmi de inginerii silvici din cadrul activ al Statului, detaşaţi special pentru aceasta; amenajamentele pădurilor particularese vor întocmi de către inginerii silvici particulari (pensionari) autorizaţi de Minister.

In consecinţă, până la 1 Ianuarie 1944, D-nii ingineri silvici din cadrul activ al Statului sunt ţinuţi a depune lucrările executate în baza delegaţiei primite anterior, în stadiul în care se vor găsi, asupra cărora se va hotărî.

In cursul lunei Decembrie se va deschide ciclul de conferinţe al Cercului de studii.

Societatea „Progresul Silvic" roagă pe membrii săi care ar dori să fie înscrişi în program, să se anunţe cât mai curând, precizând titlul conferinţei şi indicând aproximativ epoca (între Decembrie şi Martie) când ar voi să o ţină.

DECRETE-LEGI

DECRET-LEGE Nr. 418
pentru întregirea domeniului forestier
(Mon. Of. 153 din 5.VII.1943)

CAPITOLUL I

Principii generale

Art. 1. — Domeniul forestier al Ţării, se reintregeşte prin:

a) Impădurirea şi ameliorarea terenurilor degradate;

b) Impăduririle de interes militar;

c) Creerea de păduri comunale;

d) Creierea de păduri ca perdele de protecţie;

e) Creierea de perdele contra înzăpezirilor dealungul căilor ferate şi şoselelor;

f) Impădurirea suprafeţelor necesare pentru darea de forme regulate şi reconstituirea perimetrelor pădurilor moşneneşti din Basarabia;

g) Impăduriri în regiunile inundabile ale: Dunării, Siretului, Prutului şi Nistrului.

Art. 2. — In scopul celor de mai sus, se destină următoarele terenuri:

a) Pentru împădurirea terenurilor prevăzute la art. 1, alin. *a*, se vor aplica dispoziţiunile legii ameliorării terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial Nr. 141 din 28 Iunie 1930, cu modificările ei;

b) Pentru împăduririle de interes militar, terenurile se vor indica de Marele Stat Major;

c) Pentru creerea de păduri comunale, în întindere de cel puţin 30 ha, pentru fiecare comună, se va destina din porţiunile neproductive: terenuri în pantă repede, terenuri mâncate de ape, nisipuri zburătoare etc. şi numai în lipsa acestora, se va împăduri din suprafaţa mai puţin productivă a izlazurilor.

Pentru comunele unde nu exista terenuri neproductive şi nici suprafeţe disponibile de izlaz, pădurea comunală se va creia pe izlazurile comunale ale altor comune apropiate şi care posedă suprafeţe ce depăşesc nevoile lor proprii.

In acest caz, comuna beneficiară, va plăti comunei proprietare valoarea terenului destinat împăduririi şi care trece în patrimoniul comunei beneficiare prin efectul legii de faţă, după îndeplinirea formalităţilor prevăzute de aceasta.

In caz că, nici o comună apropiată nu posedă suprafeţe ce depăşesc nevoile lor proprii de păşune, împăduririle se vor face pe terenurile disponibile ale Statului, din cuprinsul comunelor vecine.

Terenurile destinate împăduririi în condiţiunile prevăzute de alinentul precedent, vor trece în patrimoniul comunelor respective, pe baza unui jurnal al Consiliului de Miniştri.

Suprafaţa împădurită din aceste disponibilităţi nu va întrece 20 la sută din suprafaţa totală a terenurilor disponibile ale Statului din comunele respective.

Suprafaţa destinată pentru împădurire, se va fixa de comisiunea prevăzută de art. 5, în raport cu nevoile comunei şi cu numărul gospodăriilor, fără a se putea cobori sub minimum de 30 ha;

d) Pentru creierea de păduri de protecţie contra vânturilor, se vor împăduri fâşii de teren în lăţime de 10—30 m, în regiunile lipsite de păduri, în special în judeţele: Tighina, Cahul, Chilia, Ismail, Cetatea-albă, Covurlui, Brăila, Râmnicu-Sărat, Ialomiţa, începând cu terenurile agricole intrate în patrimoniul Statului din Sudul Basarabiei şi afectate colonizărilor;

e) Pentru creierea perdelelor contra înzăpezirilor, acolo unde va fi nevoie, se va împăduri terenul, de-a-lungul şoselelor naţionale şi a căilor ferate, pe o lăţime de 10—12 m şi la distanţă potrivită dela şanţ, pentru a nu înzăpezi şoseaua sau calea ferată;

f) Pentru reconstituirea pădurilor moşneneşti din Basarabia la suprafeţele existente la data aplicării reformei agrare din 1920, se vor da forme regulate perimetrelor de azi, prin afectarea de terenuri vecine;

g) Pentru nevoile marinei militare se vor împăduri:

1. Terenurile improductive ale Statului, din regiunile inundabile ale Dunării, Siretului, Prutului şi Nistrului. Se vor excepta dela împădurire părţile necesare salvării animalelor în caz de inundaţii, precum şi terenurile arabile, păşunile şi fâneţele.

Suprafeţele ce se vor împăduri astfel, se vor administra de Caps.

2. O fâşie de 10—50 m lăţime pe ambele maluri de-a-lungul Dunării, canalelor navigabile ale cursurilor interioare ale râurilor: Siret, Prut şi Nistru, cu respectarea instalaţiunilor, aşezărilor conacelor, terenurilor îndiguite şi arabile, a grădinilor etc.

Art. 3. — Toate împăduririle prevăzute la art. 1 şi 2 în legea de faţă, sunt considerate lucrări de utilitate publică.

Art. 4. — Pentru procurarea braţelor de muncă şi a uneltelor necesare operaţiunilor de împădurire, pentru supravegherea lucrărilor şi paza terenurilor împădurite, se vor întrebuinţa pădurari recunoscuţi de Stat.

Ei sunt datori să execute toate dispoziţiunile Serviciului silvic judeţean, în ce priveşte aplicarea întocmai a planului de împădurire şi a pazei.

Pădurarul recunoscut de Stat, este dator să ajute pe agentul silvic în executarea însărcinărilor în legătură cu pădurile înfiinţate, conform prezentei legi. El poate cere concursul şefului postului de jandarmi.

El nu poate lua nicio măsură fără ştirea agentului silvic respectiv sau a şefului Serviciului silvic judeţean.

CAPITOLUL II

Determinarea suprafeţelor şi ridicarea lor în plan

Art. 5. — Suprafeţele destinate împăduririi se vor determina:

a) Cele prevăzute la art. 1, alin. *a*, după procedura specificată din legea ameliorării terenurilor degradate;

b) Cele prevăzute la celelalte alineate ale art. 1, de către o comisiune formată din inginerul-şef al Serviciului silvic judeţean, preşedintele Camerei agricole sau un agricultor, fruntaş, desemnat de Camera agricolă, pretorul plăşii şi primarul comunei.

Această comisiune se completează după natura lucrărilor, cu: un ofiţer de Stat Major, pentru împăduririle prevăzute la art. 1, alin. *b;* şeful Ocolului agricol, pentru împăduririle prevăzute la art. 1, alin. *c* şi *d;* inginerul-şef al Serviciului drumurilor, sau inginerul-şef al Secţiei C. F. R., după caz, pentru împăduririle prevăzute la art. 1, alin. *c*, sau delegaţii lor. Preşedintele Obştei de moşneni sau un reprezentant al Obştei, desemnat de moşneni, pentru împăduririle prevăzute la art. 1, alin *f*.

Notarul sau secretarul comunei va face serviciul de secretar al Comisiunii.

Art. 6. — Ridicarea in plan a terenurilor prevăzute la art. 1, se va face în ordinea urgenţei lucrărilor, fixate de către Direcţia silvică din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor şi Directoratele silvice ale Guvernămintelor. Lucrările se execută de inginerii silvici ai Ministerului Agriculturii şi Domeniilor şi Directoratele silvice ale Guvernămintelor, precum şi de către delegaţii Direcţiei cadastrului din Ministerul de justiţie, care vor fi detaşaţi în acest scop la intervenţia Ministerului Agriculturii şi Domeniilor sau Guvernămintelor Basarabiei şi Bucovinei. Delegaţii acestor direcţii, odată desemnaţi, vor fixa data începerii lucrărilor, comunicând-o prin scrisoarea recomandată Serviciului silvic judeţean şi primăriei comunei, pe teritoriul căreia se va face ridicarea în plan, precizându-se locul, ziua şi ora fixată, când primarii şi locuitorii proprietari trebuesc să fie prezenţi în comuna respectivă.

Totodată delegaţii însărcinaţi cu măsurătoarea vor înainta primăriei respective o înştiinţare colectivă, care va cuprinde: locul, ziua şi ora începerii lucrărilor de măsurătoare.

Această înştiinţare va fi afişată de secretar, la municipii şi comune urbane sau notari, la comunele rurale, la uşa primăriei de care aparţine suprafaţa destinată împăduririi, cu cel puţin 10 zile înaintea datei fixate, amintindu-se totodată locuitorilor din comunele rurale prin strigări sau batere de tobă în Dumineca ce precede ziua începerii lucrărilor.

De îndeplinirea acestor formalităţi, secretarul sau notarul va încheia un proces-verbal, în dublu exemplar, din care unul se va preda delegatului însărcinat cu măsurătoarea, iar altul, va rămâne la dosarul primăriei.

Notarul sau secretarul primăriei este răspunzător de îndeplinirea acestor formalităţi.

Art. 7. — La data fixată, Comisiunea prevăzută la art. 5, însoţită de locuitorii interesați, vor proceda la stabilirea perimetrului, fixându-l prin movile.

La crearea de perdele prevăzute la art. 2 alin. c, se va ține seama de orientarea bunurilor, astfel ca perdelele să nu fie o piedică în exploatarea acestora.

Operațiunea stabilirii perimetrului va fi consemnată într'un proces-verbal în dublu exemplar, semnat de membrii comisiunii. Un exemplar va rămâne la dosarul lucrării, iar altul în acel al primăriei respective.

Procesul-verbal va fi însoțit de o schiță de plan și va conține elemente de evaluarea terenului ca: felul de cultură, calitatea solului, depărtarea de căi de comunicație și centre de desfacere, prețul de rentă, prețul de vânzare, etc. El se va afișa la ușa primăriei timp de 10 zile. La expirarea acestui termen, notarul sau secretarul comunei va dresa proces-verbal. Absența persoanelor indicate nu împiedică executarea lucrărilor.

Pe baza lucrărilor de stabilire a perimetrului, delegatul însărcinat cu măsurătoarea, va proceda la ridicarea în plan a perimetrului. Planurile vizate de comisiune se vor înainta cu o copie de pe procesul-verbal al comisiunii, prin Serviciul silvic județean, Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Art. 8. — Pentru înființări de pepiniere silvice, se trec în patrimoniul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, din patrimoniul Centrului Național de Românizare, o suprafață de 5.000 ha pentru Basarabia și o suprafață de 8.000 ha pentru restul țării, arătată de organele silvice, după un tablou întocmit de Direcția silvică din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pentru cele 8.000 ha și de Directoratul silvic pe lângă Guvernământul Basarabiei, pentru cele 5.000 ha.

CAPITOLUL III

Exproprierea. Schimb

Art. 9. — Pentru împăduririle prevăzute la art. 1, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, este autorizat a proceda la exproprierea pentru cauză de utilitate publică a terenurilor fixate, conform art. 5—8 de mai sus, pe baza legii de expropriere pentru cauză de utilitate publică, din 20 Octomvrie 1864, cu modificările ulterioare.

In caz de urgență invederată se va recurge la procedura de expropriere, prevăzută de art. 69—78, din legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică, modificată de legea din 5 Februarie 1937, asigurându-se exproprierea într'un termen de 10—20 zile.

Art. 10. — Despăgubirea va fi achitată, fie în bani, fie prin dare în schimb a altor terenuri de egală valoare, din proprietățile Statului, precum urmează:

a) Proprietarii particulari cu suprafețe de teren până la 20 ha, urmează să fie despăgubiți prin compensație cu orice terenuri, afară de păduri din proprietatea Statului, din regiunea respectivă.

Dacă între terenurile date în schimb din proprietatea Statului din regiunea respectivă și cele expropriate, există o diferență de valoare, care nu ar putea fi compensată în natură, expropriații vor primi în bani diferențele de valoare între terenurile ce li s'au luat și cele ce li s'au dat.

In caz de lipsă de teren, indemnizația se va plăti în bani, conform legii de expropriere pentru cauză de utilitate publică

b) Proprietarii particulari cu terenuri în suprafață mai mare de 20 ha, cărora prin expropriere li se reduc proprietățile lor sub această suprafață, vor primi în completare până la suprafața de 20 ha, dacă va fi cu putință din terenurile disponibile ale Statului, în regiunea respectivă.

In caz de lipsa de teren, precum și pentru suprafețele expropriate în plus de 20 ha, despăgubirea se va plăti în bani.

Art. 11. — Nu pot fi atribuite în schimb din proprietățile Statului, terenurile care au o destinație de folos general, pentru îmbunătățirea agriculturii, precum: școli de agricultură, silvicultură, ferme, stațiuni de experimentație agricolă și forestieră, centre agricole, pepiniere, terenuri afectate cantoanelor de brigadieri și pădurari.

De asemenea nu se pot atribui în schimb, terenurile expuse la mișcări sau eroziuni.

Suprafețele expropriate pentru împăduririle prevăzute la art. 1, alin. *a*, b, *d*, *e*, *f*, *g*, trec în patrimoniul Statului, iar valoarea terenului se va plăti de către C. A. P. S., care va trece obligatoriu, în primul buget, sumele cuvenite ca despăgubiri.

Pentru terenuri expropriate în scopul creierei de păduri comunale, despăgubirile se vor da de către Stat pe cale bugetară, comunele urmând să restitue valoarea solului la epoca exploatabilității, printr'o cotă de venituri; sumele se vor prevedea în bugetul Ministerului Agriculturii și Domeniilor și ale Guvernămintelor după caz.

Art. 12. — Proprietarii de terenuri supuse împăduririlor pot rămâne dacă vor, proprietari atât ai solului, cât și ai pădurilor create fără nici o despăgubire din partea Statului și fără a fi obligați să plătească Statului lucrările de împăduriri.

Art. 13. — Proprietarii rurali expropriați, care nu voesc a primi terenuri în schimb, conform art. 10, vor da declarații despre aceasta, urmând a li se plăti prețul exproprierii.

Art. 14. — Instanța de expropriere pentru cauză de utilitate publică este în drept a rezolva în prima și ultimă instanță orice contestație rezultată prin aplicarea prezentei legi.

Art. 15. — Proprietarii rurali din Muntenia, Moldova, Dobrogea și Bucovina, ale căror terenuri sunt supuse regimului prevăzut de art. 1, vor putea cere ca în schimbul terenului expropriat să li se atribuie loturi de colonizare în Basarabia.

CAPITOLUL IV

Executarea lucrărilor

Art. 16. — Ministerul Agriculturii și Domeniilor și Guvernămintele, sunt în drept a lua măsuri pentru începerea lucrărilor prevăzute la art. 5, aducându-se acesta la cunoștința autorităților polițienești, comunale și județene, prin ordonanțe date în acest scop, pentru Bucovina și Basarabia, și prin deciziuni ministeriale, pentru restul Țării.

Art. 17. — Proiectele technice ale împăduririi vor fi aprobate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, cu avizul conform al Consiliului Technic al Pădurilor.

Art. 18. — Cheltuielile cu delimitările și deplasările comisiunilor se vor suporta de către Direcția silvică din Ministerul Agriculturii și Domeniilor și de către Directoratele pădurilor, ale Guvernămintelor pentru Basarabia și Bucovina, care vor înscrie în buget sumele necesare.

Art. 19. — Efectuarea lucrărilor de împădurire a terenurilor se execută de Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin organele Direcției silvice și C. A. P. S.-ului și prin organele Directoratelor pădurilor, pentru Basarabia și Bucovina.

CAPITOLUL V

Mijloace pentru executarea lucrărilor

Art. 20. — Pentru executarea lucrărilor și angajarea pesonalului tehnic necesar, se prevăd următoarele mijloace:

A. *Fonduri*

a) Sumele înscrise în bugetele viitoare, proprii ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor și ale Directoratelor silvice, pentru Basarabia și Bucovina, care vor prevedea 80 la sută din valoarea anuală a sumelor de care este nevoie pentru împăduriri;

b) Sumele reprezentând valoarea lucrărilor, prevăzute în bugetul Direcției drumurilor sau al Direcției generale C. F. R., pentru lucrările arătate la art. 1, alin. *e;*

c) Subvențiile date de Ministerul Agriculturii și Domeniilor și de Guvernăminte, dela fondul de investiții;

d) Sumele rezultând din cotele excepționale ce se acordă de către prefecturi, în conformitate cu legea administrativă, pentru lucrări în folosul comunelor;

e) Sumele ce se vor prevedea de către C. A. P. S. în buget, pentru împădurirea terenurilor ce intră în patrimoniul Statului.

Toate aceste sume se vor pune de către instituțiile respective la dispoziția organelor silvice, la începutul lucrărilor.

B. *Procurarea brațelor de muncă și uneltelor.*

a) Prestația în natură. Fiecare locuitor dela 16—20 ani din comunele rurale unde se fac lucrări de pepiniere și plantații va presta anual 6 zile de lucru cu brațele; cei cu carul sau cu plugul 2 zile de lucru.

Cei ce nu vor presta munca în natură vor plăti echivalentul prestației, după prețurile fixate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Sunt scutiți de prestație în natură: funcționarii Statului, militarii activi, invalizii, orfanii, văduvele de răsboiu, paznicii, argații cu contracte, infirmii incapabili de a munci;

b) Munca de folos obştesc cu plată, în cadrul organizării Muncii Tineretului Român;

c) Rechiziţionarea cu plată a lucrătorilor disponibili din comunele învecinate cu terenul care se plantează, prin deciziuni date de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor;

d) Intrebuinţarea de detaşamente militare de lucru cu plată, date de Marele Stat Major, pentru împăduririle cu scop militar;

e) Rechiziţionarea de unelte, pluguri şi maşini, necesare executării muncilor de împădurire a terenurilor destinate în acest scop.

Rechiziţionarea se va face din ordinul pretorului în acord cu şeful Ocolului agricol respectiv prin notarii din comunele unde se execută lucrările, la intervenţia Ministerului Agriculturii şi Domeniilor;

f) Procurarea de către institutele prevăzute la art. 18, a uneltelor şi maşinilor necesare lucrărilor de împădurire, prevăzute de legea de faţă din fondurile alocate în bugetele respective.

CAPITOLUL VI

Sancţiuni

Art. 21. — Constatarea infracţiunilor la prezenta lege se va face prin proces-verbal dresat de către: organele silvice ale Ministerului Agriculturii şi Domeniilor sau ale Guvernămintelor, de către pădurarii recunoscuţi de către organele poliţiei judiciare.

Art. 22. — Se vor pedepsi:

Conform legii Nr. 173 din 22 Martie 1943, cu închisoare poliţienească dela 1—10 zile şi amendă dela 1.000—10.000 lei şi vor plăti o contribuţiune de răscumpărare de două ori mai mare decât cea stabilită pentru prestatorii care execută prestaţie prin răscumpărare toţi cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor art. 20 B, punctul a, şi în termenele prevăzute pentru executarea lucrărilor de împădurire.

Ordinea locuitorilor pentru prestarea muncii va fi fixată de primarul comunei, ţinându-se seamă de muncile agricole în curs de executare.

Constatarea infracţiunii prevăzută în alineatul de mai sus se va face în conformitate cu art. 21.

Procesul-verbal se va supune spre aprobare şefului Serviciului silvic judeţean, care va fixa amenda.

Procesele-verbale de constatarea infracţiunei aprobate, sunt executorii şi fac dovada până la înscrierea în fals.

Procesul-verbal de constatare va fi comunicat contravenientului şi trimis Percepţiei respective spre executare.

Organele fiscale sunt obligate a urmări şi încasa amenzile, potrivit Codului de procedură fiscală, vărsându-se la fondul prevăzut de art. 27 din legea ameliorării terenurilor degradate din 1930, cu modificările ei ulterioare.

Apelul contra proceselor-verbale de contravenţie, aprobate, se va introduce la grefa judecătoriei, în a cărei circumscripţie s'a produs infracţiunea şi în termen de 10 zile libere dela comunicare.

Apelul nu suspendă executarea.

In caz de achitare sau reducere de amendă, aceasta se pronunţă cu ordin de restituire.

Contra cărţii de judecată se va putea face recurs la grefa tribunalului, în termen de 30 zile libere dela pronunţare.

Art. 23. — Se vor pedepsi cu închisoare corecţională dela 1—6 luni, cu amendă dela 5.000—10.000 lei, toţi cei care se vor opune la aplicarea dispoziţiunilor din prezentul decret-lege, cu ocaziunea oricărui fel de lucrări pe teren.

Acei care prin orice fel de acţiuni, vor contribui la degradarea sau distrugerea lucrărilor executate pe teren, sau în curs de executare, se vor pedepsi cu triplul amenzilor şi închisoare prevăzută de codul silvic, iar în caz de recidivă, se va putea pronunţa şi închisoare dela 3 luni până la 1 an.

Art. 24. — Judecarea infracţiunilor prevăzute de art. 23, este de competenţa judecătoriilor care vor judeca de urgenţă şi cu precădere.

Amenzile se vor pronunţa în folosul fondului, prevăzut de art. 27 din legea ameliorării terenurilor degradate din 1930, cu modificările ei.

Art. 25. — Orice alte dispoziţiuni contrarii prezentului decret-lege sunt şi rămân abrogate.

Dat în Bucureşti la 2 Iulie 1943.

Nr. 1.846.

Raportul d-lor miniştri: al agriculturii şi domeniilor, al apărării naţionale, al afacerilor interne, al finanţelor, al justiţiei şi al d-lui ministru subsecretar de Stat al românizării, colonizării şi inventarului, către d-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Mareşal,

In cadrul acţiunii de reconstrucţie a Ţării, şi în special a provinciei Basarabiei, am întocmit alăturatul proiect de decret-lege, „pentru întregirea domeniului forestier" al Ţării.

Această problemă de o covârşitoare importanţă va satisface pe lângă nevoile de ordin economic şi social şi pe acelea ale apărării naţionale, care au reclamat în deosebi urgente măsuri.

Programul de împăduriri — decenal — pe întreaga ţară, alcătuit de specialiştii diferitelor departamente interesate, s'a supus Domniei-Voastre şi stă la baza alăturatului decret-lege.

Experienţa a dovedit că un teritoriu are o producţie agricolă regulată, numai dacă circa o cincime din întinderea sa este acoperită de pădure, uniform repartizată.

Prin dispoziţiunile din proiect s'a urmărit ridicarea procentului păduros în regiunile de stepă şi antestepă ale ţării lipsite de păduri, prin:

a) Ameliorarea şi împădurirea terenurilor degradate,

b) Crearea zonelor păduroase ce interesează apărarea naţională;

c) Impădurirea unui procent de 12 la sută din izlazuri pentru crearea pădurilor comunale;

d) Impăduriri în vederea creerii perdelelor de protecție, în interesul agriculturii și satisfacerea nevoilor locale ale populației cu lemne.

Din suprafețele ce se vor împăduri, Basarabia ocupă aproape jumătate. Această provincie este cea mai lipsită de păduri, procentul păduros atingând în mediu abia 4 la sută.

Azi când viața și munca constructivă românească, se afirmă cu mai multă vigoare pe acest pământ românesc, este momentul hotăritor ca alături de celelalte ramuri ale producției, problema silvică să fie examinată în complexul cerințelor și îndrumată temeinic și rapid spre o cât mai completă deslegare, impusă de apărarea națională și economia națională.

De aceea, în conformitate cu dispozițiunile decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septemvrie și Nr. 3.072 din 7 Septemvrie 1940.

Cu onoare, supunem Domniei-Voastre, spre aprobare și semnare, alăturatul proiect de decret-lege „pentru întregirea domeniului forestier" al țării.

Nr. 140.742 1943, Iunie 26.

DECRET-LEGE Nr. 573
pentru înființarea Oficiului lemnului de lucru (O. L. E. M. N.)
(Mon. Of. 204 din 1.IX.1943).

Art. 1. — In temeiul prezentei legi se constitue un Oficiu al lemnului de lucru, denumit „Oficiul lemnului de lucru" (O. L. E. M. N.), Lemn de lucru, în înțelesul legii de față, este lemnul prevăzut de art. 5.

Sediul oficiului este în București.

Art. 2. — Din oficiu fac parte, în mod obligatoriu, întreprinderile care produc lemn de lucru, stabilite de Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor.

Art. 3. — Oficiul funcționează în forma societăților anonime, potrivit dispozițiunilor prezentei legi și ale legilor în vigoare, referitoare la societățile anonime, dela care nu s'a derogat prin legea de față.

Art. 4. — Atribuțiunile Oficiului sunt:

1. Ținerea evidenței producției lemnului de lucru.

2. Distribuția lemnului de lucru.

3. Controlul livrării rămășițelor dela fabricarea cherestelei și a capetelor de bușteni și rășinoase, proprii fabricării celulozei, către fabricile de hârtie și celuloza.

4. Controlul aplicării prețurilor maximale stabilite de Comisariatul General al Prețurilor, pentru lemnul de lucru.

5. Românizarea exploatărilor și industriilor forestiere pe baza însărcinărilor primite din partea autorităților în drept.

6. Orice alte atribuțiuni care vor fi date Oficiului de către Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, în cadrul legii de față.

Art. 5. — Intreprinderile producătoare nu vor putea înstrăina decât în baza dispozițiunilor Oficiului: bușteni, lemn de mină, bile, stâlpi și cherestea: scânduri, dulapi, grinzi, șipci și rigle, precum și lemn de celuloză sub orice formă: lemn rotund, steri de esențe foioase și rășinoase, rămășițe și capete de buștení de rășinoase.

Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, va stabili prin decizie publicată în Monitorul Oficial, cantitățile de lemn de lucru ce vor putea fi înstrăinate în detaliu, fără autorizația ori dispoziția prealabilă a Oficiului.

Art. 6. — Ministerul Economiei Naționale poate bloca la întreprinderile productăoare, pentru Oficiu, lemnul de lucru.

Blocarea se face prin decizie ministerială.

Art. 7. — Capitalul social al Oficiului va fi de 10.000.000 lei și se va subscri în întregime de către întreprinderile componente.

Lista cuprinzând cotele de participație la capitalul social se va stabili de către Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, prin deciziune, în raport cu capitalul și producția din ultimul an.

Acțiunile vor fi nominative și nu vor putea fi înstrăinate decât cu aprobarea Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor și numai de către alți membri ai Oficiului.

In cazul intrării în Oficiu a altor întreprinderi sau în cazul ieșirii unor întreprinderi din Oficiu, Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, va stabili prin deciziune, noua repartiție a cotelor de participație la capitalul social.

Art. 8. — Administrația Oficiului este încredințată unui consiliu de administrație, format din:

a) Un Președinte;

b) Trei membri de drept: administratorul Casei Pădurilor Statului, directorul Direcției silvice din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, reprezentantul Fondului Bisericesc din Bucovina;

c) Patru membri numiți, dintre care unul proprietar de pădure producător, cu exploatări proprii, recomandat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Președintele consiliului de administrație și membrii lui sunt numiți, pe termen de trei ani, de către Ministerul Economiei Naționale, la propunerea Subsecretariatului de stat al Industriei, Comerțului și Minelor, prin decizie publicată în Monitorul Oficial.

Consiliul va lucra valabil cu majoritatea membrilor care îl compun; hotărîrile se vor lua cu majoritatea voturilor celor prezenți; în caz de paritate, votul președintelui decide.

Art. 9. — Un reprezentant al Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, va lua parte în mod obligatoriu la toate ședințele consiliului de administrație și ale adunărilor generale.

El va fi numit prin decizie, de către ministrul economiei naționale, la propunerea acestui subsecretariat.

Acest reprezentant este îndreptățit să suspende executarea hotărîrilor care violează legea, statutele sau deciziunile ministeriale, raportând imediat Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor.

Dacă în termen de 7 zile libere dela data suspendării, ea nu a fost aprobată de către Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comertului și Minelor și comunicată oficial, suspendarea se consideră anulată de drept.

De hotăririle luate în absența lui, reprezentantul ministerului va putea lua cunoștință prin semnarea ulterioară a procesului-verbal de ședință.

In cazul când reprezentantul Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, absent, nu semnează procesul-verbal, hotăririle nu devin executorii decât după trecerea unui termen de 7 zile dela comunicarea lor Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, care le va putea suspenda.

Art. 10. — Vânzările de lemn de lucru pentru export se vor face numai de oficiu, ca mandatar al întreprinderilor producătoare.

Art. 11. — Oficiul nu va calcula niciun beneficiu la operațiunile sale.

Art. 12. — Oficiul este scutit de plata de taxe și impozite de orice natură către Stat, județ sau comună.

Art. 13. — Intreprinderile care produc lemn de lucru sunt obligate să execute hotăririle și măsurile luate de consiliul de administrație al oficiului, sub sancțiunile prevăzute de art. 16.

Art. 14. — Pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare ale oficiului, la toate vânzările de lemn de lucru intrând în prevederile art. 5, întreprinderile producătoare vor adăuga pe facturi sau note de plata la prețul mărfii, o cotă de maximum 1 la sută din acest preț.

Această cotă se va stabili de către consiliul de administrație al oficiului, cu aprobarea Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor.

Cotele se vor comunica și vărsa oficiului, lunar, ele vor putea fi urmărite potrivit codului de procedură fiscală. Sumele încasate de oficiu și rămase necheltuite în cursul exercițiului, vor fi raportate pe anul următor; ele vor fi ținute în seamă la stabilirea cotei pe acest an.

Art. 15. — Pentru a se putea exercita controlul prevăzut de art. 4, întreprinderile producătoare de lemn de lucru sunt obligate să pună la dispoziția oficiului și agenților desemnați, conform art. 17, toate datele privind materiile prime achiziționate, vânzările de produse și orice date necesare pentru controlul lor și al prețurilor.

Art. 16. — Contravențiunile la dispozițiunile prezentei legi, se vor pedepsi de către Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, cu următoarele pedepse:

1. Amendă dela 10.000—1.000.000 lei, care se va dubla, în caz de recidivă. Se consideră recidivă aceleași infracțiuni, în termen de un an dela data când a rămas definitivă o hotărîre de condamnare.

2. Incetarea temporară a exploatării sau închiderea temporară a fabricii.

3. Incetarea definitivă a exploatării sau închiderea definitivă a fabricii.

Sancțiunile pot fi aplicate, fără a se ține seamă de ordinea enumerării lor, precum și cumulativ.

Art. 17. — Persoanele îndrituite să constate contravențiunile, vor fi desemnate de Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, prin decizie publicată în Monitorul Oficial.

Art. 18. — Procesele-verbale de constatare vor fi întocmite potrivit art. 138 din codul de procedură penală. Ele nu vor putea fi anulate pentru vicii de formă.

Un exemplar de pe procesul-verbal va fi lăsat contravenientului, care va semna de primire; în caz de lipsă sau de refuz de a semna, se va face mențiune despre aceasta în procesul-verbal.

Procesele-verbale încheiate fac dovada despre cele constatate de către agenți, până la proba contrarie.

Art. 19. — Procesele-verbale de contravenție vor fi înaintate prin oficiu, Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, care le va aproba sau infirma, stabilind eventual sancțiunile.

Decizia de condamnare este executorie.

Ea este supusă apelului la tribunalul locului unde s'a constatat infracțiunea, în termen de 10 zile libere dela comunicarea ei.

Comunicarea deciziunlor se va face, conform normelor prevăzute în codul de procedură penală.

Hotărîrea tribunalului este supusă recursului, în termen de 10 zile dela pronunțare.

Motivele de recurs sunt cele prevăzute de art. 424 din codul de procedură penală.

Recursul se depune la grefa tribunalului, care a pronunțat sentința.

El se judecă de curtea de apel respectivă.

In caz de admiterea recursului, Curtea evocă fondul.

Subsecretariatul de Stat al Industrei, Comerțului și Minelor, va fi citat, în Capitală, prin contenciosul său, iar în provincie prin contenciosul județean al Statului.

Art. 20. — Judecarea oricărui litigiu în care figurează oficiul, este de competența exclusivă a instanțelor judecătorești din București.

Art. 21. — Judecarea litigiilor ce s'ar naște între oficiu și întreprinderile producătoare de lemn de lucru, în legătură cu aplicarea legii de față, este de competența exclusivă a comisiei de arbitraj, prevăzută de art. 22.

Art. 22. — Comisiunea de arbitraj se compune din:

1. Un consilier al Curții de Apel din București, desemnat de Ministrul Justiției, ca președinte.
2. Un reprzentant al oficiului.
3. Un reprezentant al celeilalte părți.

Comisiunea va avea un secretar. El va fi delegat de către președintele consiliului de administrație, dintre funcționarii oficiului.

Președintele comisiunii, prin scrisoare recomandată, trimisă cu cel puțin 10 zile libere înainte de termenul de judecată, va invita partea să-și desemneze reprezentantul său în comisiunea arbitrală.

In cazul când partea nu și-a desemnat reprezentantul în termen de 10 zile, el va fi desemnat, la cererea președintelui comisiunii, de către primul-președinte al Curții de Apel din București, din membrii oficiului.

Dacă, fără a se justifica existența unui caz de forță majoră, unul dintre membrii comisiunii ar lipsi la termenul de judecată, comisiunea va lucra valabil şi numai cu preşedintele şi un singur membru.

In acest caz, votul preşedintelui va fi decisiv la pronunţarea hotăririi.

Comisiunea arbitrală va da hotărirea, întemeindu-se pe lege.

Hotărirea comisiunii arbitrale nu este supusă nici unei căi de atac, ordinare sau extraordinare.

Art. 23. — Modul de funcţionare al oficiului se va stabili prin statute, întocmite de consiliul de administraţie şi aprobate de Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor.

Art. 24. — Până la alegerea censorilor de către adunarea generală, Ministerul Economiei Naţionale, la propunerea Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, va numi 3 censori, prin decizie publicată în Monitorul Oficial.

Art. 25. — Prin derogare dela dispoziţiunile legii Nr. 790 din 4 Septemvrie 1941, pentru organizarea Basarabiei şi Bucovinei, dispoziţiunile legii de faţă vor fi aplicate de Ministerul Economiei Naţionale, Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, pe întreg cuprinsul ţării.

Art. 26. — Dispoziţiunile contrare prezentei legii sunt şi rămân abrogate.

Dat în Bucureşti la 31 August 1943.

Nr. 2.420.

Raportul d-lui ministru al înzestrării armatei şi al producţiei de războiu ad-interim la Departamentul Economiei Naţionale către d-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Mareşal,

Conform dispoziţiunilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septemvrie şi Nr. 3.072 din 7 Septemvrie 1940,

Avem onoarea a vă supune spre aprobare şi semnătura Domniei-Voastre, alăturatul decret-lege pentru înfiinţarea unui Oficiu al lemnului de lucru.

Până astăzi, repartiţia lemnului de lucru, ca şi întreaga activitate a întreprinderilor respective, a fost controlată şi dirijată de către Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor.

Greutăţile survenite din cauza războiului, impun luarea de noi măsuri, pentru a putea realiza aprovizionarea fabricilor de cherestea, a fabricilor de hârtie şi celuloză şi a minelor de cărbuni cu materii prime, pentru controlul fabricaţiei cherestelei, pentru repartiţia produselor şi controlul preţurilor, în scopul de a putea asigura necesităţile armatei şi ale instituţiilor de Stat, ca şi pentru împlinirea nevoilor strict necesare consumului civil. In acest scop, se crează prin noua lege un Ofciu de Stat, împrumutând — pentru funcţionarea lui în actualele condiţiuni economice şi bugetare — reglementarea dată societăţilor anonime şi compus din acele întreprinderi producătoare de lemn de lucru ce vor fi stabilite de Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, Oficiu, cu ajutorul căruia, se va ajunge la o unitate de conducere şi de îndrumare a întregului sector al lemnului de lucru, sub controlul permanent şi direct al Statului.

Atribuţiile mai importante al acestui Oficiu sunt:

Ţinerea evidenţei producţiei, distribuţia lemnului de lucru şi controlul preţurilor maximale la producători.

S'a considerat numai articolele principale: lemnul rotund, cherestea, lemnul de mină şi lemnul de celuloză, sub diversele lor forme.

Prin felul cum a fost prevăzută administraţia Oficiului, Statul va avea un control direct şi permanent asupra producţiei de lemn de lucru, atât prin preşedintele şi membrii consiliului de administraţie, numit de către Minsterul Economiei Naţionale, la propunerea Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, cât şi prin reprezentantul său, care va avea dreptul de a suspenda orice hotărîre care ar călca sau ar fi protivnică intereselor ţării.

Prin dispoziţiunile luate prin noua lege, considerăm că vom putea organiza producţia lemnului de lucru şi a controla în mod cât mai eficace fabricaţia şi preţurile, pentru a împlini cererile deosebit de importante ale armatei şi ale economiei noastre naţionale.

Dacă şi Domnia-Voastră, sunteţi de acord cu cele arătate mai sus, vă rugăm să binevoiţi a semna alăturatul decret-lege.

Primiţi, vă rugăm, Domnule Mareşal, încredinţarea înaltei noastre consideraţiuni.

Nr. 99.863. 1943, August 27.

A V I Z

Domnul Ing. insp. g-l silvic Ilie C. Demetrescu, Conferenţiar la Politehnică roagă pe cei ce au fotografii dela „Serbarea sădirii arborelui" să i le împrumute pentru eventuală reproducere intr'o publicaţie. Fiecare fotografie va avea însemnat pe verso: subiectul, locul, data şi autorul fotografiei. Se pot adăuga şi alte amănunte, cum ar fi privitor la participanţi. In cazul reproducerii se va indica şi numele autorului fotografiei.

NECROLOG

† CONSTANTIN CASSAN

Inginer Şef Silvic

18 Mai 1908—30 August 1943

In ziua de 30 August 1943 s'a stins din viaţă, în plină tinereţe, în casa părintească din Câmpu-Lung (Muşcel) răpus de o boală care nu iartă, inginerul şef silvic Constantin Cassan.

Născut la Bucureşti la 18 Mai 1908, inginerul Cassan a absolvit cu deosebită distincţie Şcoala Politenică în anul 1932, an în care pe data de 15 Noemvrie a fost angajat ca inginer diurnist la Ocolul silvic Carol I, de unde la 15 Noemvrie 1933 a fost trecut în aceeaş calitate la construcţia liniei ferate forestiere dela Stâlpeni, unde solida sa pregătire tehnică, dragostea de muncă şi conştiinciozitatea sa au fost de un real şi nepreţuit folos.

La 1 Decemvrie 1934, fiind încadrat bugetar ca inginer stagiar, a fost repartizat la ocolul Silvic Câmpu-Lung, unde, între altele, a construit în foarte bune condiţiuni, prelungirea spre Cândeşti a liniei ferate.

La 1 August 1936 a fost numit şef al ocolului silvic Turnu-Măgurele, unde a depus o muncă deosebit de intensă şi rodnică, dar unde, în exercitarea funcţiunii, a contractat şi răceala care i-a fost fatală.

Dela 1 Ianuarie 1938 a fost transferat ca şef al ocolului Câmpu-Lung, continuând a se distinge prin muncă bine organizată, necruţându-şi însă puterile fizice.

Fără a bănui cât de înaintată îi era boala, îngrijoraţi de debilitatea sa, colegii l-au sfătuit continuu să se îngrijească şi să se odihnească. Numai după multe, repetate, stăruinţe, la 1 Noembrie 1942, a acceptat a-şi cere concediu medical. Era, însă, prea târziu, căci nu s'a mai putut reface şi boala nemiloasă l-a ros, până ce l-a răpus.

Inginerul Cassan a căzut ca un brav, jertfind pentru serviciu şi pentru pădure ultima sa licărire de putere.

In inginerul Constantin Cassan ţara pierde un element de o corectitudine, conştiinciozitate şi pregătire tehnică, la cari superioare calităţi se adăogau şi aceiea de bun camarad, om de suflet, suflet curat şi model de modestie.

Suntem convinşi că, orice altă carieră ar fi îmbrăţişat, tot fruntaş între fruntaşi ar fi fost.

A muncit camaradul Cassan de mic copil, a strălucit prin calităţile lui, a adus foloase reale Ţării şi serviciului, dar n'a avut vreme să simtă şi să guste şi partea plăcută a vieţii.

În ziua de 1 Septemvrie 1943, trupul său muncit şi chinuit, care n'a avut odihnă în viaţă, a fost condus la locul de vecinică odihnă din cimitirul Scheiu din Câmpulung, plâns de camarazii din Direcţia Silvică Piteşti, de foştii săi subalterni din ocolul Câmpulung, de delegaţii ocoalelor, de bătrânul său tată, zdrobit de durere, de rude şi prieteni.

În numele Casei Pădurilor, al Societăţii Progresul Silvic, al camarazilor şi al colaboratorilor săi, D-l Director Regional O. Rădescu, secretarul ocolului şi un pădurar şi-au luat ultimul bun rămas dela acela care a fost inginerul Constantin Cassan

Fie-ţi uşoară ţărâna şi neştearsă amintirea, dragul nostru Cassan!

O. D. R.

INŞTIINŢARE

Domnii abonaţi ai Revistei Pădurilor: studenţi, conductori silvici, brigadieri silvici şi pădurari sunt rugaţi să achite cât mai neîntârziat, abonamentele restante şi pe anul în curs.

Neachitarea acestor abonamente cel mai târziu, până la sfârşitul anului, va avea de urmare suspendarea expediţiei revistei, dela 1 Ianuarie 1944.

Administraţia Revistei Pădurilor

Societatea «Progresul Silvic»

STATUT
PENTRU PERSONALUL ADMINISTRATIV AL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

A. *Personal.*

Art. 1. — Personalul administrativ al Societăţii se compune din:

a) Un administrator (contabil);
b) Un secretar (dactilograf-arhivar);
c) Un curier;
d) Un camerist;
e) Una supraveghetoare cămin;
f) 3 paznici la vie (Govora, Carmen Sylva, Amara).

Numirea personalului şi orice mutaţiuni se fac de Comitetul de Direcţie, cu excepţia administratorului care va fi numit sau revocat de Consiliul de administraţie.

Art. 2. — Pentru îndeplinirea diverselor lucrări în legătură cu activitatea Societăţii, Consiliul de administraţie poate numi, în afară de personalul administrativ, şi alte persoane cu pregătire în specialitatea respectivă. Atribuţiunile şi retribuţia acestui personal se vor stabili odată cu numirea.

Personalul de specialitate va lucra sub ordinele Comitetului de Direcţie sau persoanei căreia i s'a încredinţat de Consiliu activitatea respectivă (Biblioteca, Revista Pădurilor, Cercul de Studii, Editură, etc.).

Aceste numiri sunt valabile pe o singură perioadă bugetară, dacă la numire nu s'a precizat altfel, urmând ca la expirarea perioadei bugetare să fie reconfirmat tot de Consiliu.

Art. 3. — Intreg serviciul administrativ lucrează sub supravegherea Secretarului General al Societăţii, care este secondat de funcţionarul administrator.

Art. 4. — Administratorul are sub ordinele sale directe întreg personalul de la Art. 1.

Art. 5. — Atribuţiunile personalului administrativ sunt cele în regulamentul special de funcţionare al serviciului, iar atribuţiunile personalului de la art. 2, sunt cele fixate prin decizia de numire.

Art. 6. — Orice neînţelegeri se vor ivi între personal, vor fi supuse administratorului, care este dator a le aplana cu echitate şi numai în caz de insucces, vor fi supuse Secretarului general sau Comitetului de Direcţie.

Art. 7. — Plata personalului se va face la finele fiecărei luni pentru luna expirată.

Art. 8. — Licenţierea se va face cu preaviz în conformitate cu legile pentru protecţia salariaţilor patriculari şi legea contractelor de muncă.

Părăsirea serviciului de către salariat se va anunța cu 15 zile înainte.

B. *Salarizare.*

Art. 9. — a) Administratorul care îndeplinește și funcția de contabil și gestionar, cu studii comerciale și înscris în Corpul Contabililor experți și autorizați cu gradul de cel puțin contabil autorizat, se asimilează din punct de vedere al salarizării cu un funcționar similar de la C. A. P. S.

In ce privește actualul administrator, diplomat al Școlii Superioare de Comerț din 1914, cu o vechime de 15 ani în serviciul Societății, având gradul de contabil autorizat și dreptul să semneze valabil registrele Societății în fața instanțelor judiciare, se asimilează cu gradul de subdirector de contabilitate dela C. A. P. S.

b) Secretarul arhivar (dactilograf) se asimilează cu impiegat cl. I dela C. A. P. S. cu aceiași vechime.

c) Curierul, cameristul și supraveghetoarea dela cămin, se asimilează cu cameriștii dela C. A. P. S. cu aceiași vechime.

d) Paznicii viilor vor fi salarizați în raport cu localitatea și importanța averii ce păzesc, ținând seamă și de posibilitățile de trai.

Art. 10. — Pentru personalul specialist de la art. 2 condițiunile de salarizare se vor fixa prin decizia de numire.

C. *Avansare.*

Art. 11. — Pentru întreg personalul ed la art. 9. avansarea se face prin gradație la vechime în limita prevederilor bugetare din 2 în 2 ani cu avizul Comitetului de Direcție. In vremuri excepționale salariul se va majora odată cu majorarea salariilor la Stat și în acelaș proporție.

D. *Asigurări pentru pensii și bătrânețe.*

Art. 12. — Salariații Societății se vor asigura pentru pensii și bătrânețe la Casa Asigurărilor Sociale potrivit Legilor în vigoare.

In ce privește administratorul Societății, care nu poate intra în regimul asigurărilor sociale, salariul acestuia depășind salarii fixate de lege pentru a putea beneficia de asigurările sociale, se creiază, cu începere dela 1 Ianuarie 1942, un fond alimentat astfel:

10% din salariul lunar se va reține dela salariat și o cotă egală se va depune de Societate.

Suma astfel rezultată se va depune la CEC., sub denumirea „Fondul de bătrânețe N. Paia". Acest fond se va depune în felul arătat mai sus, tot timpul cât D-l N. Paia, va fi salariatul Societății.

Administrarea fondului și folosirea lui de către beneficiar se va face potrivit unui regulament ce se va întocmi în acest scop.

Art. 13. — Prezentul statut a fost aprobat de Consiliul de Administrație în ședința din 2 Decembrie 1941 și completat în ședința din 15 Decembrie 1942 și intră în vigoare dela 1 Ianuarie 1942.

PUBLICAŢII

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I — Se aprobă de Noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Straja, judeţul Rădăuţi, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafaţă de 10531 ha 9200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 120 ani; Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lungani, judeţul Iaşi, proprietatea Vasile Ichim, în suprafaţă de 13 ha 700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 22 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 136778/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Sălbiş şi Pietroşani, judeţul Muscel, proprietatea Zoe Calleya Baldovin, în suprafaţă de 80 ha, tratata în două serii de crâng cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Clinceanca Tinosul, judeţul Prahova, proprietatea Moştenit. Gh. Ionescu, în suprafaţă de 123 ha 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Dată astăzi 22 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 136779/943.

---

a) Amenajamentul pădurilor Potopin-Bercica-Ulmet din judeţul Romanaţi, proprietatea Statului formând seria IV din ocolul silvic Caracal, în suprafaţă de 816 ha 8000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Dumbrava şi Ciuha, judeţul Sibiu, proprietatea Statului, dată în folosință Episcopiei evanghelico-luterane din Sibiu, în suprafață de 345 ha 2900 mp. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 22 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 135780/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Lipoveanca-Vulpache, Runcu, județul Ilfov, proprietatea Const. Basarab Brâncoveanu, în suprafață de 428 ha 1949 mp., tratată în două serii de crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea în anul 1955.

Dată astăzi 24 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 138416/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor de pe muntele Sboina, județul Putna, proprietatea Obștei Moșnenilor Spinești, în suprafață de 3045 ha 6000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 90 ani; una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu.*

No. 138417/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Rușii lui Asan, județul Vlașca, proprietatea Elena Gh. Belomel, în suprafață de 153 ha 7700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Denta, județul Timiș Torontal, proprietatea Composesoratului Denta, în suprafață de 29 ha 4000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 18 Octombrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Călniceanu.*

No. 222845/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Falcău, județul Rădăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 11218 ha 300 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Barscu, județul Prahova, proprietatea Irina Sarafidi și A. Lazaris, în suprafață de 239 ha 8000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 21 Octombriei în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Călniceanu.*

No. 225426/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Chesinț, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Chesinț, în suprafață de 620 ha 3800 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 105 ani. Revizuirea în anul 1953.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Sărasca, județul Prahova, proprietatea M. Balașiu ș. a., în suprafață de 78 ha 5000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani. Studiul se aprobă numai din punct de vedere technic silvic.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Săcueni, județul Dâmbovița, proprietatea Comunei Săcueni, în suprafață de 20 ha 4500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Grădișteanca ș. a., județul Ilfov, proprietatea D. Dima, în suprafață de 34 ha 4000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dragomirești jud. Muscel, proprietatea N. C. Mihalcea, în suprafață de 12 ha 5313 m^2. Regim și tratament, crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Octombrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici*.

No. 214929/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Urechiul Lung, județul Brașov, proprietatea Comunei Vulcan, în suprafață de 1228 ha 8000 m. p. tratată în două serii de codru cu tăieri succesive și revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurei Frumușica, județul Ialomița, proprietatea George Crutescu, în suprafață de 138 ha 7200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani. Aplicarea studiului este condiționată de împădurirea până în anul 1945 a celor 17,48 ha poeni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici*.

No. 214930/943.

Art. II. — Revizuirea amenajamenteolr, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu*.

Pentru completarea unor colecțiuni, Societatea „Progresul Silvic" are nevoie de caiete disparate din Revista Pădurilor. Cei ce au astfel de exemplare sunt rugați să le trimită la Societate.

REVISTA PADURILOR

Redactor-şef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu
D. Sburlan
Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte: **Drăcea D. M.**
Vice-Preşedinţi: **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**
Casier: **Rădulescu M.**
Secretar general: **C. Emanoil**
Secretari: **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Dăscălescu I.
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu Gh.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **Pană Vasile, Georgescu Stelian şi Dragu Const.**
Cenzori supleanţi: **Niţescu I., Bădescu G. şi Focşăneanu I.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru	instituţii	500 lei
„ „ „ „	particulari	300 „
„ „ „ „	membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „	conductori şi brigadieri . .	100 „
Numărul		40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

Funicularul este mijlocul indispensabil pentru transportul materialelor Dvs., la distanțele cele mai mari, chiar și pe terenurile cele mai accidentate.

„CABLUL ROMÂNESC“ S. A. R. din Ploiești

stă la dispoziția Dvs. cu specialiști rutinați în această materie, pentru studii, proiectarea și construirea funicularelor. Adresați-vă cu încredere și veți fi mulțumiți.

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE

CABLUL ROMÂNESC S. A. R. Fabrică de cabluri de oțel
PLOIEȘTI

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini

D. A. SBURLAN:
INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE
un volum de 304 pagini

GR. ELIESCU:
PROTECȚIA PĂDURILOR
un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:
TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ
un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOPESCU-PACHE și C. CHIRIȚĂ
ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri
un volum de 360 pagini

„BUCOVINA“ I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

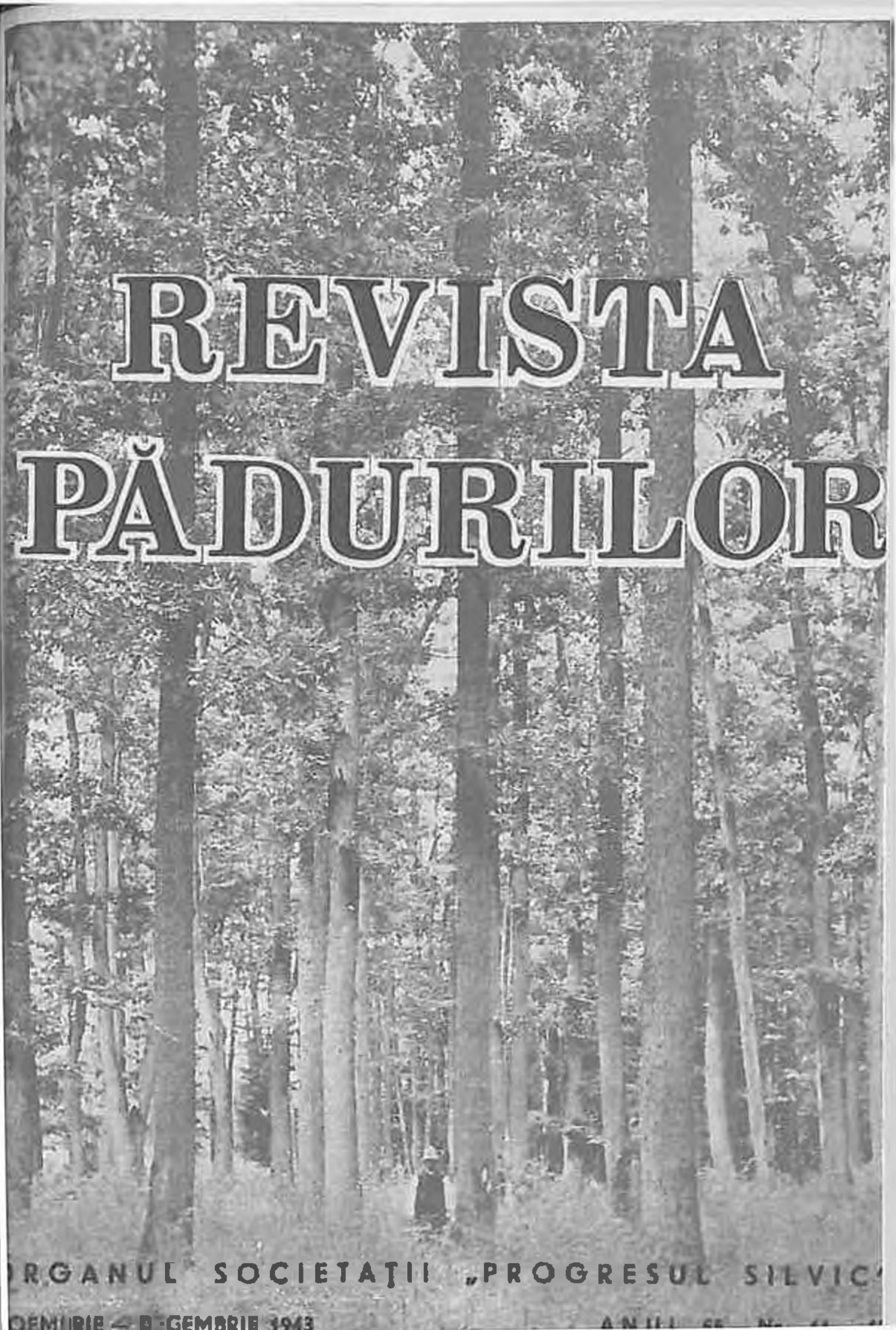

REVISTA PĂDURILOR

RGANUL SOCIETAŢII „PROGRESUL SILVIC

OEMBRIE — DECEMBRIE 1943 ANUL 55

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 55, Nr. 11—12 NOEMBRIE—DECEMBRIE 1943

SUMARUL:

Studii:

Eliescu Gr.: Asupra uscării în masă a stejarului — — — — — — — 453

Comentarii — Insemnări:

Rădulescu V. Anton: Câteva observaţiuni în legătură cu regenerarea bradului 460
Bălănică Th.: Legea 418 — — — — — — — — — — — — — — 470
Pavelescu I.: Observaţiuni în legătură cu decizia de maximalizarea preţurilor lemnelor de foc — — — — — — — — — — — — 475
Pop Absolon: Etalonul lungimilor în măsurătorile cadastrale — — — — 479

Vânătoare şi Pescuit:

Cota V.: Invăţăminte dintr'o călătorie în Germania — — — — — — 485
Cota V.: Un răspuns — — — — — — — — — — — — — — 489

Cronica internă (pag. 492); *Cronica mercurială* (pag. 498); *Cronica cinegetică* (pag. 499); *Cărţi* (pag. 505); *Reviste* (pag. 509); *Informaţiuni* (pag. 517); *Necrologie* (pag. 520); *Soc. Progresul Silvic* (pag. 524); *Publicaţii* (pag. 534).

SOMMAIRE

Études:

Sur de dépérissement en masse du chêne pédonculé — — Eliescu Gr.

Commentaires:

Quelques observations sur la régénération du sapin — Rădulescu Anton
La loi No. 418 — — Bălănică Th.
Remarques sur la décision de maximer le prix du bois de chauffage — — Pavelescu I.
L'étalon des longueurs dans les mensurations cadastrales — Pop A.

Chasse et Pisciculture:

Renseignements obtenus d'un voyage d'études en Allemagne — — — Cota V.
Une réponse — — Cota V.

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic".

INHALT

Abhandlungen:

Über das massenhafte Absterben der Eiche Eliescu Gr.

Mitteilungen:

Einige Betrachtungen über die Tannenverjüngung — — Rădulescu Anton
Das gesetz Nr. 418 — Bălănică Th.
Bemerkungen über den Erlass für die Höchstpreise des Brennholzes — — Pavelescu I.
Normalmass für die Länge in Katastervermessungen — Pop A.

Jagd und Fischerei:

Erfahrungen aus einer Reise durch Deutschland — — Cota V.
Stellungsnahme — Cota V.

Cronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten, Nachruf, Verein „Progresul Silvic".

Clişeu Ing. N. Rucăreanu

Larice spontan pe muntele Furnica din masivul Bucegilor.
Mélèze sur la montagne Furnica dans le massif montagneux de Bucegi
(Carpathes méridionales).

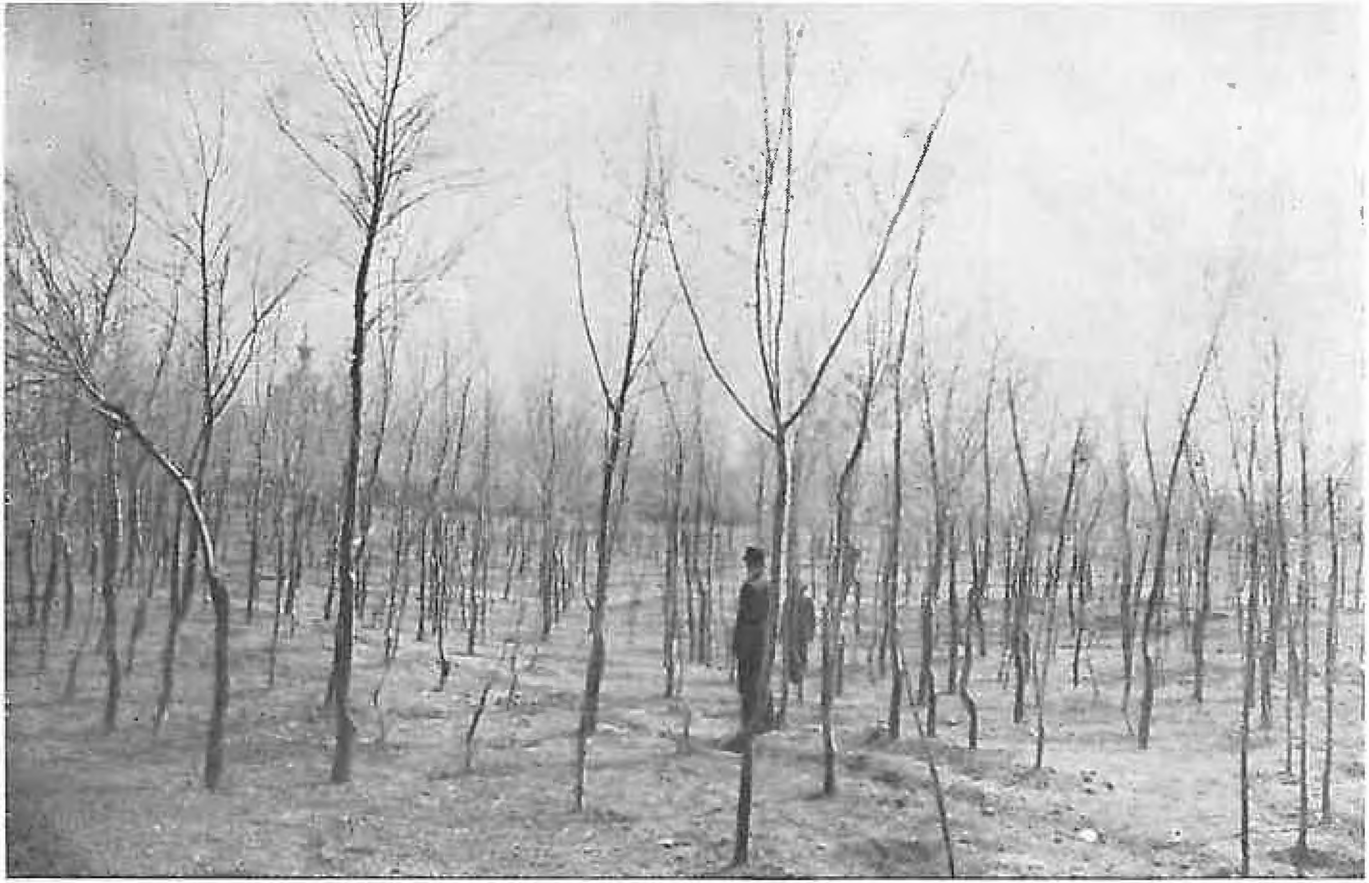

Clişeu Ing. M. Vasile.

Plantaţie de ulm de Turchestan, în vârstă de 4 ani, făcută în anul 1935, pe teritoriul comunei Sărăria din jud. Cetatea-Albă.

Plantation d'orme de Turckestan, à l'âge de 4 ans, exécutée en 1935, sur le territoire de la commune Sărăria (dép. Cetatea-Albă) en Bessarabie.

[illegible] 1944

REVISTA PĂDURILOR ANUL 55. — Nr. 11—12 1943

S T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări
și experimentație forestieră.

ASUPRA USCĂRII IN MASĂ A STEJARULUI

de GR. ELIESCU

In vara anului 1942 ni s'a semnalat că în unele păduri ale Ocolului silvic Nucet, stejarul se usucă în masă. Fenomenul din cauza importanței lui a și fost relevat atât de D-l Prof. C. Georgescu într'un articol publicat în această revistă în anul 1942, Nr. 11—12, cât și de D-l Conf. C. Chiriță într'o conferință ținută la Soc. Progresul Silvic și recenzată tot în Revista Pădurilor, 1943, Nr. 3—4.

Uscarea stejarului în masă este un fenomen extrem de interesant din punctul de vedere al Protecției pădurilor și deaceea am crezut necesar să facem unele considerațiuni rezultând din examinarea acestui fenomen ca fenomen accidental.

Pentru a vedea dacă uscarea stejarului din pădurile Ocolului silvic Nucet se integrează în această categorie de fenomene, credem că e bine dela început să lămurim ce se înțelege prin *accidental* în protecția pădurilor.

Fenomenele vătămătoare se pot împărți, după factorii ecologici vătămători, in 4 grupe: vătămări cauzate de factori biotici (ex.: insecte) de factori fizico-chimici (ex. foc-fum), de factori mecanici (ex.: curenți puternici de aer) și de factori fiziologici (ex.: apă, căldură).

Primele trei grupe de factori nu apar in viața arborilor decât ca factori *ne necesari* arborilor și, cum apariția și efectele lor în legătură cu arborii sunt uneori mai frecvente, alteori mai rare, fenomenele vătămătoare cauzate de ei au un caracter mai mult sau mai puțin *neobișnuit, întâmplător* sau *accidental*.

Ultima grupă de factori vătămători cuprinde factorii fiziologici (ex. căldură), care, prin însăși numirea grupei, indică factori în legătură cu viața arborilor și deci prin natura lor *necesari*. Ei devin vătămători prin valorile excesive pe care le iau uneori față de normalul cu care arborii sunt obișnuiți, la care, mai exact, aceștia sunt adaptați. O îndepărtare mare față de valoarea normală este întotdeauna, în natură, *ex-*

cepțională. Deci și această grupă de factori cauzează fenomene *neobișnuite, întâmplătoare și deci accidentale.*

Uscarea în masă a ștejarului în pădurile Ocolului silvic Nucet credem, deci, că se integrează în această categorie de fenomene. Pentru a ne convinge este suficient a examina tabloul ce reprezintă uscările arborilor în pădurile ocolului menționat.

TABLOU

de numărul arborilor uscați.

Pădurea	Suprafața ha.	1939	1940	1941	1942	1943
Stejeret	218	—	2715	—	28.643	3360
Siliștea	320	1049	—	—	3.293	2084
Iuda mică	161	1578	—	—	3.522	3567
Jugureni	—	1271	—	—	3.264	4250

Din examinarea tabloului se constată că în pădurile arătate numărul arborilor uscați în 1942 este mărit față de cel al anilor precedenți. Unde însă acest fenomen a fost mai evident, este în pădurea Stejeret, unde a fost uscată o cantitate de 100 de ori mai mare decât normal se usca înainte: după declarația D-lui Ing. D. Sotiriu, șeful Ocolului, se uscau circa 250 arbori anual, în toată pădurea.

In plus, uscarea a avut loc extrem de repede: începând din primăvară până în toamnă. Pe măsură ce se trecea cu marcarea arborilor uscați, alți arbori considerați vii la marcare, se uscau.

Aceste caractere ale fenomenului sunt concludente că ceva anormal cu caracter accidental, s'a petrecut în viața arborilor. Deaceea putem conclude că uscarea în pădurea Stejeret nu poate fi luată ca o urmare a schimbării tipului de vegetație. Intr'o asociație vegetală, schimbarea tipului de vegetație se face prin modificare treptată și deci înceată a factorilor ecologici. Acest fenomen cu caracter catastrofal ar putea eventual să aducă după sine o schimbare a tipului de vegetație, dar s'ar putea ca tipul de vegetație să rămână și acelaș. Deci uscarea bruscă a ștejarului nu poate fi luată ca un fenomen normal în evoluția arboretului de care e vorba. Ea poate fi luată cel mult ca un semn că o cauză identică ar putea în timp să conlucreze cu factorii ce duc la schimbarea tipului de vegetație.

Deaceea părerea noastră este că uscarea, având caracterul unui fenomen cu totul accidental, *nu trebue confundată* cu fenomenele vătămătoare, uscarea vârfurilor, crăcilor sau uscări de arbori izolați, ce au loc mai mult sau mai puțin frecvent în aceste păduri.

Această separare trebue făcută întâi pentrucă acest fenomen ar putea avea o cauzalitate diferită de aceea a celorlalte fenomene de uscare ce s'ar observa. In al doilea rând, dacă am presupune că această cauzalitate ar fi aceeași, ea apare mai ușor în analiza unui fenomen accidental rar, decât într'o serie de fenomene greu de definit. (Uscările sporadice de arbori, uscările vârfurilor rezervelor, etc. sunt fenomene vătămătoare însă cu un caracter mai puțin accentuat, și deaceea, mai greu de analizat).

Este necesară această diferențiere a fenomenelor pentrucă scopul analizei noastre este de a preciza, sau a ne apropia cât mai mult de cauza principală vătămătoare ale acestei uscări și nu de a găsi toate cauzele care ar fi putut concura la uscarea stejarului și pe care Protecția pădurilor le cunoaște.

Din cele patru categorii de factori trebuesc dela început eliminați grupa factorilor mecanici și fizico-chimici. Rămâne grupa factorilor biotici și a celor fiziologici.

Din prima grupă ar putea fi luate în cercetare insectele, ciupercile și bacteriile. Organismele vegetale vătămătoare credem că sunt mai puțin de luat în seamă, deoarece ele au un caracter mai mult secundar, asemănându-se în această privință cu unele insecte secundare ce atacă arborii slăbiți de o altă cauză.

Dar chiar dacă am presupune că uscarea s'ar datori unui asemenea organism, apariția și evoluția calamității ar fi avut un cu totul alt aspect decât acesta ce il prezintă uscarea pădurii Stejeret. Ea ar fi apărut treptat s'ar fi întins, și în orice caz atacul ar fi fost atât de evident, așa încât nu ar fi lăsat loc unei nesiguranțe.

Pentru a preciza mai bine caracterul unei asemenea infestări, cred nemerit să amintesc atacul care a dus la moartea ulmilor, atac cauzat de înmulțirea gândacilor din genul Eccoptogaster și a răspândirii prin ei a ciupercii Ceratostomella ulmi. E un exemplu tipic de uscarea arborilor unei specii prin infestarea cu o ciupercă ce poate provoca o calamitate. Trebue însă reținut faptul că ea are un agent de răspândire

— insecta — care din punct de vedere al atacului este secundară, adică preferă arborii lâncezi și că această insectă trebue să fie ea însăși într'o puternică supraînmulțire (gradațiune). Cine a urmărit acest atac, a observat cum focarele de infestare apăreau în ochiuri, răspândindu-se treptat în aceeași pădure, sau din pădure în pădure, până când ulmii din masiv sau izolați au căzut, încetul cu încetul, an după an. pradă atacului.

In cazul uscării stejarului însă, nu este cât de puțin acest aspect, deoarece aci nu există un atac de insecte de scoarță sau lemn. E adevărat că, după două veri dela începutul atacului, (deci în toamna 1943), mulți arbori pe cale de uscare au început să fie invadați de insecte (*Platypus cylindrus* și *Xyleborus dryographus*). Dar acest fapt indică tocmai că uscarea a fost atât de repede, că abia după două veri insectele de lemn și scoarță au început să se înmulțească în arborii ce au mai scăpat cu viață, dar care sunt deperisanți. De altfel, în Stejeret au avut de suferit și puieții care nu sunt niciodată atacați de asemenea insecte, nu numai arborii mari.

Deaceea, părerea noastră este că o uscare atât de bruscă prezentând, caracter de calamitate, nu se poate datori *primar* unei ciuperci sau bacterii. Rămâne deci a fi luate în considerație ca factori primari, dintre factorii organici, numai insectele.

Dintre insecte, nu interesează decât omizile și anume: Tortrix viridana, Malacosoma neustria, Cheimatobia brumata și mai ales Lymantria dispar, care, prin apariția lor bruscă, uneori explosivă și cu o durată de 1—2 —3 ani, pot provoca completa defoliere a arborilor.

Deși de cele mai multe ori atacurile acestea nu duc la uscarea arborilor, întrucât după o defoliere arborii înfrunzesc, nu trebue subestimat faptul că defolierea, mai ales repetată, produce un foarte grav desechilibru fiziologic, chiar la arborii perfect sănătoși. Urmările acestui desechilibru este, în afară de pierderea creșterii anuale, o debilitare a arborilor și uscarea parțială a ramurilor, a vârfurilor lor mai ales.

Arborii sănătoși însă cu greu cedează unui atac de omizi, deaceea nici nu se cunosc uscări în masă după atacurile de Lymantria dispar. Acestea apar însă dacă defolierile sunt urmate de infestatiuni ale noilor frunze cu „făinarea stejarului".

Sunt cunoscute uscările datorite unei asemenea succesiuni de atacuri, la stejarii din Slavonia 1).

Dacă acum examinăm legătura dintre pădurile uscate şi atacurile insectelor constatăm că în toate arboretele uscate au fost anterior atacuri de *Lymantria dispar*. Astfel în Stejeret au fost atacuri în 1940 şi 1941 în urma cărora s'a observat uscarea vârfurilor ramurilor puieţilor. Pădurea Stejeret a mai fost atacată şi de cotari în 1938. La 10 Iunie când am văzut-o, era parţial reînfrunzită. In pădurea Siliştea uscarea a avut loc numai în parchetele atacate doi ani consecutiv (1940 şi 1941), arboretul neatacat rămânând verde. In pădurea Iuda mică atacul a fost în 1941 şi 1942, în primul an fiind mai puternic in al doilea mai slab.

Din cele arătate se observă o paralelizare între atacuri şi uscările arborilor. Cum insectele acestea sunt primare, înmulţirea lor fiind independentă de starea fiziologică a arborilor, s'ar putea trage concluzia, având în vedere mai ales cazul pădurii Siliştea, dar şi a pădurii Stejeret, că uscarea se datoreşte, aproape exclusiv, atacurilor de omizi în doi ani consecutivi.

Inainte de a trage însă o concluzie, trebue să examinăm şi influenţa factorilor din ultima grupă, a factorilor fiziologici. Acest lucru este necesar fiindcă după cum vom vedea anul 1941 a fost foarte bogat în precipitaţiuni.

Temperatura atmosferei în Ianuarie 1942 a ajuns la un minim absolut, la staţiunile de ordinul II cele mai învecinate între —34.8 şi —28.3. Dar dacă facem comparaţie între minimele absolute din întreaga ţară, constatăm că acestea au variat între —38.5 şi —23. De unde rezultă că, dacă gerul ar fi fost o cauză primară, în primăvară am fi avut numeroase cazuri de uscare. Ceiace nu a avut loc.

O problemă de lumină nu poate fi.

Rămân doar variaţia factorilor fiziologici din sol: factorii chimici şi cuplul aer-apă. Primii factori nu pot fi luaţi în consideraţie. Calităţile fizico-chimice ale solului variază în totalitatea lor foarte încet, solul constituind un fel de constantă în

---

1) Prof. Dr. Aug. Langhoffer: Der Schwammspinner und das Eingehen unserer Eichenwälder. Annales pro experimentis foresnticis. 1. 1926. Zagreb.

comparație cu variația extrem de mare a factorilor ecologici atmosferici.

Rămâne de examinat cazul precipitațiunilor, abundente sau sărace.

După cum am arătat mai sus, printr'o coincidență nefavorabilă pentru cercetările noastre, uscările de arbori masive au avut loc nu numai după atacuri de insecte dar și după o puternică precipitațiune.

In pădurea Stejeret ca și în multe alte păduri ale Ocolului silvic Nucet, în urma topirii zăpezilor, apa a stagnat timp îndelungat la suprafața solului. Aceasta se explică prin faptul că solul acestor păduri prezintă la o adâncime de circa 40—50 cm un orizont foarte greu permeabil.

Desigur că stagnările de apă în aceste păduri sunt un fapt comun. In anul 1942 însă, ele s'au prelungit până în Iunie. Că în iarna 1941—1942 cantitatea de zăpadă a fost mai abundentă ca în alți ani, se poate deduce din datele Institutului Meteorologic relative la stațiunea pluviometrică Tudor Vladimirescu. Această stațiune se găsește numai la circa 5 km de pădurea Stejeret, deci ne poate da aproape exact valoarea precipitațiunilor căzute în pădure.

In perioada dela 1900 (de când a început să funcționeze această stațiune) până astăzi, maximul anual atins a fost în 1912 când au căzut 1088.6 mm și în anul 1941 când au căzut 994.0 mm. în timp ce media anuală este pentru această stațiune 668.8 mm.

In perioada Octomvrie 1941—Martie 1942 au căzut 333.7 mm când normala acestor 6 luni este de 256.3 mm. Aceste date arată că precipitațiunile au fost excepționale. Numai în încă două ierni reese că au mai fost în această stațiune, in perioada Octomvrie—Marie (inclusiv) precipitații atât de abundente (peste 200 mm) în 1915—16, 348 mm și în 1912—1913, 359.7 mm.

Aceste date explică prelungirea stagnării apei la suprafața solului.

Desigur că ele însă nu ne pot spune și dacă în adevăr stagnarea apei este cauza uscării. Această stagnare însă poate fi o cauză ajutătoare în fenomenul uscării. Se știe că stejarul pedunculat este o specie foarte sensibilă la apa stagnantă.

Din cele de mai sus se desprinde părerea noastră că uscarea bruscă a stejarului în pădurea Stejeret, se datorește în primul rând acțiunii atacurilor repetate ale insectelor cu acțiunea, poate, mai slabă dar și mai greu de pus în evidență a apei stagnante.

Privind acum prin această concluzie, la uscările mai slabe ce se observă în pădurile Ocolului Nucet și Slăvești (unde deasemenea s'au observat uscări destul de puternice în mai mulți ani consecutivi ex.: 1934—1940) credem că și acestea se datoresc, în cea mai mare parte, tot defolierilor cauzate de insecte, la care se adaogă eventual vătămările aduse de apa stagnantă sau de făinarea stejarului.

Dacă nu atribuim importanța ce credem că s'ar cuveni atacurilor insectelor, este și din cauza a prea sumarelor cunoștințe pe care le avem asupra lor. Aceasta se datorește și faptului că în practica silvică nu se dă încă suficientă însemnătate observațiunii fenomenelor accidentale, decât când ele sunt catastrofale. Multe probleme de ecologie forestieră nu ne-ar părea atât de greu rezolvabile, mai ales atunci când e vorba numai de stabilirea unui diagnostic, dacă preocupările practice ar fi ceva mai mult înclinate spre problemele de cultura și protecția pădurilor. Ținerea conștiincioasă a unei cărți relative la fenomenele biologice observate pentru fiecare pădure, ar putea remedia lipsurile de azi în informație și ne-ar da astfel posibilitatea să răspundem problemelor cu mai puțină sfială.

Sur le dépérissement en masse du chêne pédonculé.

Über das massenhafte Absterben der Eiche.

Im Laufe des Frühlings und des Sommers 1942 entstand ein katastrophales Absterben der Eiche im Walde Stejeret des Forstreviers Nucet. Auf einer Fläche von 218 ha sind über 28.000 ältere Bäume eingegangen. Verfasser erörtet die Ursachenfrage dieser Erscheinung und kommt zum Schluss dass die massenhafte Vermehrung des Schwammspinners in den zwei vergangenen Jahren die primare Ursache sei. Dazu sind noch die recht ungünstigen Bodenfeuchtigkeitsverhältnisse des letzten Winters mitzurechnen. Im Zusammenhang damit ist zu bemerken dass vom April bis Juni der Waldboden vom stehenden Wasser ununterbrochen vernässt war.

COMENTARII—INSEMNĂRI

CÂTEVA OBSERVAȚIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU REGENERAREA BRADULUI

de ANTON V. RĂDULESCU

Până acum, bradului nu i s'a dat atențiunea pe care o merita calitățile sale forestiere de arbore sigur în cultură. Datorită învățămintelor ce s'au tras din cultura molidului, bradul va fi în curând așezat la un loc mai de cinste în economia silvică, atât la noi, cât și în alte țări.

Pentru a putea da însă o extindere mai mare culturii bradului, mai avem încă nevoie să învățăm a cunoaște mai bine cerințele sale ecologice. Să învățăm mai temeinic cum crește, unde crește și cum se înmulțește bradul. Nu posedăm încă observațiuni și studii suficiente asupra bradului din țara noastră. Silvicultura noastră, după mai bine de 60 ani de existență, are acum posibilitatea să culeagă, în mare măsură, observațiuni de acest fel, pe care să le compare cu observațiunile făcute în alte țări.

O chestiune importantă, care se va pune în mod mai accentuat de aci înainte privitor la cultura bradului, va fi chestiunea regenerării lui, fie pe cale naturală, fie pe cale artificială.

Este, credem, timpul ca să se facă un bilanț al lucrărilor privind regenerarea bradului acolo unde s'a aplicat un tratament judicios potrivit acestei specii de valoare.

Acum nouă ani, Prof. P. A. Grunau într'un articol intitulat: „Problema regenerării pădurilor în România", se exprima în această privință astfel, relativ la grădinărit, tratament atât de indicat la brad:

„Incercări de tăeri grădinărite, pe cât știu, au fost făcute pe una din văile laterale ale Tarcăului — desigur și aiurea — și ar fi interesant și instructiv a se controla cum se prezintă acele arborete astăzi, 40 ani și mai bine după exploatare, comparativ cu cele provenite din împăduriri artificiale, efectuate, tot pe acea vreme sau mai târziu, în urma tăierilor rase. Ar fi interesant a se şti care metodă a dat rezultate mai bune şi a realizat mai bine principiul enunţat, ca fiecare generaţiune să lase celor viitoare pădurea cel puţin în acea stare, în care a fost primită dela străbuni".

Multe învăţăminte am putea culege şi din analizarea rezultatelor la care au dus şi celelalte tăieri decât cele grădinărite, chiar cele rase care sunt atât de puţin indicate pentru brad. In cele ce urmează, vom prezenta câteva observaţiuni şi constatări în legătură cu regenerarea bradului făcute în pădurile din Valea Prahovei.

*

In procesul de regenerare a bradului, factorul care conduce desvoltarea pueţilor în primii ani (după unele păreri până la 10 ani) este lumina. Bradul fiind specia care suportă în tinereţe o umbrire puternică, este în consecinţă sensibil la lumina directă. Datorită acestei caracteristici, regenerarea lui trebue să se facă numai în lumina difuză. Aceasta este condiţiunea care va dicta modalitatea de regenerare a bradului, imprimându-i în acelaşi timp particularităţile ce decurg din gradarea luminii directe şi difuze.

De modul cum silvicultorul va şti să dozeze lumina, prin orânduirea în timp şi spaţiu a tăierilor, atât lumina directă cât şi cea difuză de care are nevoie semintişul, va depinde reuşita regenerării bradului.

Din cele întâlnite la câteva păduri din valea Prahovei putem face unele deducţii, cu caracter provizoriu, în această privinţă.

Exploatările făcute la cele mai multe din pădurile aflate în bazinul superior al Prahovei (fără Valea Azugei) în ultimii 60 ani, au constat mai mult din extrageri de arbori.

La pădurile de brad cu fag se extrăgea odată numai una din specii. După un interval de timp, când coronamentele se atingeau din nou, se extrăgea cealaltă specie. Aceste extrageri, în unele părţi, lua caracterul tăierilor succesive, în altele al tăierilor grădinărite şi quasi-grădinărite. Totul depindea dacă specia care se scotea era în mai mare sau în mai mic număr la un loc. Aproape în fiecare din pădurile de brad cu fag se întâlnesc aspectele cele mai variate de structură, ca o consecinţă a acestor exploatări din trecut. Astfel găsim porţiuni de păduri în care arboretul este curat de fag cu subetaj de brad, deşi în apropiere se găseşte fagul amestecat cu bradul. In alte părţi, în aceiaşi pădure, găsim brad curat pe suprafeţe ce pot ajunge până la un ha. Cercetând arboretele mai de aproape aflăm încă tulpinile pe jumătate putrede, în primul caz, ale brazilor extraşi, în al doilea, ale fagilor extraşi acum 20 ani.

Intr'o porţiune din acestea, tratată în ultimii 20 ani în codru cu tăieri succesive, am cules observaţiunea ce o redăm mai jos privitoare la regenerarea bradului pur, în urma acestui tratament. Porţiunea despre care urmează să ne ocupăm, se află în pădurea Zamora. Arboretul, în curs de exploatare, este curat de brad, pe o suprafaţă de aproape un ha.

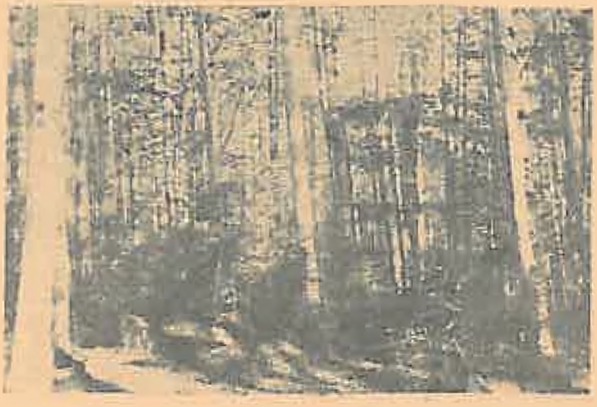

Fig. 1. — Pădurea Coştila: Subetaj de brad în arboret principal de fag în urma extracţiei bradului.

Pădurea Zamora, proprietatea moştenitorilor Grigore Gh. Cantacuzino, este situată pe versantul stâng al Prahovei. Limitată la Nord de Valea Fetei (în dreptul tunelului de cale ferată dela Buşteni), iar la Sud, de Valea Zamorei (300 m mai jos de Ilalta Poiana Ţapului). Aproximativ jumătate din pădure, partea inferioară, dela 800 m altitudine până la 1100 m este compusă din fag cu brad în proporţii egale. Dela altitudinea de 1100 m şi chiar 1200 m în unele locuri, până la 1400 m, pădurea este compusă numai din fag curat. Expoziţia generală a pădurii este vestică. Cam la jumătatea distanţei între Valea Fetei şi Valea Zamorei se află cel mai însemnat vâlcel al pădurei Zamora, numit Măturarul. Pe versantul stâng al acestui vâlcel, deasupra fostei Pescării (Crescătoria de păstrăvi) în imediata apropiere a potecei de agrement ce merge dela Castelul Zamora la Valea Zamorei (Captarea de apă) este situat arboretul de brad pur ce ne preocupă. Expoziţia nord-vestică, altitudinea circa 1000 m. Staţiunea foarte favorabilă pentru desvoltarea bradului.

După cum am spus, arboretului i s'a aplicat acum 14—15 ani o primă tăiere de regenerare prin scoaterea aproape a unei treimi din arborii existenţi. In anii ce-au urmat tăierii, s'a făcut însămânţarea. Ea nu a cuprins suprafaţa întreagă, cum este de dorit la acest tratament şi mai ales la o specie cu fructificaţie frecventă şi abundentă, cum este cazul la brad. Seminţişul s'a instalat în petice (buchete), de suprafeţe variabile între 30-100 m^2 având contingenţe unele cu altele. La data când am văzut aceste seminţişuri (1943) puetii aveau înălţimea de 50 cm, în majoritate. Unii din ei încetase să mai crească în înălţime. Coronamentul se desvolta lateral, luând forma tabulară. Era semnul că încă de câţiva ani în urmă nu mai primesc lumină destulă.

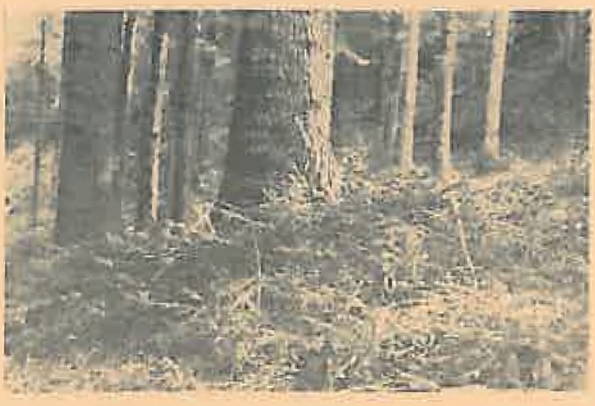

Fig. 2. — Pădurea Zamora; Un buchet de seminţiş în arboret pur de brad.

Cum puetii dovedeau o domolire a creşterei în înălţime încă de acum 3—4 ani, deducem că tăierea următoare trebuia să se facă când puetii aveau vârsta cel mult de 10 ani. Acest interval de timp poate să fie micşorat în arboretele cu o insolaţie mai mică, cum sunt cele cu expoziţie nordică, nord-estică şi nord-vestică. Rămâne la aprecierea silvicultorului, ca după situaţia locală, care nu poate să fie în amănunt cuprinsă în planul de exploatare, să dirijeze operaţiunile de extragere a arborilor, ţinând seama de indicaţiunile locale.

Datorită faptului că însămânțarea nu s'a făcut pe întreaga suprafață, ci numai în unele petice, ne întrebăm ce se va întâmpla la tăierea următoare, când masivul se va deschide și mai mult prin scoaterea altor arbori? Sigur, în părțile unde arboretul va mai rămâne încă închis, ceea ce este puțin probabil, vom mai avea o altă însămânțare complimentară. La celelalte părți neînsămânțate, chiar dacă vom avea o însămânțare în anul imediat următor, foarte multe din tinerele plante vor pieri din cauza iluminării prea mari a arboretului. Și în acest caz, însămânțarea va fi mai abundentă tot pe expozițiile puțin însorite de care am amintit mai sus.

Reiese din cele arătate până acum, sub rezerva verificării ulterioare și în alte cazuri asemănătoare, că tăierile succesive la arboretele curate de brad, nu duc totdeauna la o complectă regenerare a lor. Este aproape sigur că prin aplicarea acestei modalități arboretul își va pierde caracterul pur, prin amestecarea fagului care totdeauna se găsește în apropiere.

S'ar putea obiecta că nu avem dece să menținem aceste arborete pure de brad, fiind neindicate din punct de vedere biologic. Argumentele se cunosc de toată lumea pentru susținerea arboretelor de amestec. Credem că nu este locul să ne ocupăm de ele pentru a susține contrariul.

In ipoteza că arboretul pur de brad trebue menținut, indiferent pentru care motive, fie ele biologice sau economice, este necesar a se adopta altă modalitate de tratament.

Cu totul altfel stau lucrurile în arboretele de brad cu fag, supuse tratamentului tăierilor progresive (succesive). Aci însămânțarea, mai ales în optimum de vegetație ale acestor specii, este generală pe toată suprafața. Fagul are putere de regenerare mai mare decât bradul, el nu are nevoie de adăpost în tinerețe și are în același timp și creștere mai repede decât bradul în anii critici ai primei existențe. El umple simultan toate spațiile rămase neocupate de semințișurile de brad. Foarte adesea însă, el acoperă și aceste semințișuri, ținându-le după aceea mulți ani în umbră. Se dă o luptă mare între aceste specii. Numai datorită marei rezistențe la umbră a bradului mai poate ca ici colo, să iasă la lumină după mulți ani de luptă.

La prima vedere, când intrăm într'un asemenea arboret, după tăierea de însămânțare și prima tăiere secundară, avem impresia că regenerarea se va face numai în fag. Căutând mai atent sub etajul de fag, găsim o mulțime de pueți de brad.

Ca bradul să iasă mai repede la lumină este nevoie să intervenim cu lucrări culturale. Cu ajutorul acestor operațiuni, putem să realizăm proporția acestor specii așa cum este fixată în principiile de gospodărire ce trebue să le avem în vedere.

Pornind dela ipoteza, că bradul trebue menținut și chiar sporit față de fag, se pune întrebarea: când este mai indicat a se face tăierea de însămânțare, în an de sământă la brad sau la fag?

Ținând seama de ipoteză, răspunsul este simplu. Fiindcă aproape pe întreaga arie de vegetație a bradului, fagul care-l întovărășește pretutindeni, se regenerează mai ușor, urmează ca tăierea de însămânțare trebuie făcută în an de sământă la brad. Reușita regenerării bradului va fi mai mare dacă se va întâmpla ca în acel an fagul să nu fructifice de loc. Bradul realizează în acest mod un avans de creștere care îi va ușura mult lupta cu fagul.

La limita inferioară a bradului (sub 700 m altitudine pe valea Prahovei) regenerarea este mult îngreuiată prin aplicarea acestei modalități de tratament și dă greș de cele mai multe ori. Chiar dacă se va face tăierea de însămânțare în anii cu fructificație abundentă, bradul nu se va putea menține în primii ani, din cauza iluminării prea mari a arboretului.

La nereușită contribue mult și căldura mai mare față de optimum, în unire cu lipsa de umiditate. Ca să menținem amestecul nu se recomandă a aplica această modalitate de tratament. Este necesar să recurgem la tăieri grădinărite, sau în ochiuri, fiind cele mai potrivite pentru acest scop.

*

La alegerea modalității de regenerare a unei specii, făcând abstracție de condițiile de ordin economic și administrativ, trebue să se pună și mai mult preț pe faptul, așa de important: cum vegetează specia în acel loc. Nu se potrivesc la nici o specie condițiunile în care se desvoltă și se regenerează acea specie la limita inferioară, cu cele dela limita superioară, sau dela mijlocul răspândirii sale verticale. Factorii de care trebue să tinem seamă sunt cu totul diferiți. Pe când la limita inferioară în general, factorul decisiv (minim) este umiditatea, la limita superioară, factorul minim este căldura.

In cazul bradului, indiferent că se află la una din acele limite, intervine un factor de care depinde desvoltarea tinerelor plante până la vârsta aproximativă de 10 ani. Acest factor este lumina. Bradul, fiind specie de umbră prin excelenţă, are nevoie, în tinereţe, să crească în lumină difuză de o anumită intensitate. Din această condiţionare a luminei, fie ea difuză sau directă, rezultă că pentru a da regenerarea rezultate bune, trebue ca cel ce conduce operaţiunile să ştie la faţa locului unde se află, la ce altitudine, ce expoziţie, ce pantă are terenul, dacă în acel loc solul este bun sau mai puţin bun (se ştie că pe soluri bune speciile pot suporta mai multă umbră).

Situaţia locală, staţională, va fi aceea care va dicta cum să se conducă şi execute diferitele tăieri în vederea regenerărei.

Despre modul cum situaţia locală poate influenţa regenerarea vom descrie mai jos un caz:

In pădurea Cumpătul, situată pe versantul stâng al Prahovei, în continuarea pădurii Zamora, spre Sud, am întâlnit două poieniţe bine înierbate, în mijlocul unui arboret de brad cu fag. Suprafaţa aproximativă a fiecărei poeniţe, 2000 m. p., Expoziţia Nord-Vestică.

De jur împrejur, aceste poeniţe erau înconjurate de o făşie lată de câţiva metri acoperită cu pueţi de brad, având înălţimea de un metru. Dela margine către mijlocul poieniţelor, răspândite în grupuri mici de câte 5—6 pueţi, sau izolaţi, se aflau o altă serie de pueţi tot de brad, mai tineri. Cei mai mulţi din aceşti pueţi aveau înălţimea de 30—50 cm. Toţi arătau o creştere bună în înălţime, acele aveau culoarea de un verde închis, ceea ce arăta o desvoltare deosebit de favorabilă.

Deducem din acest caz că, dacă pueţii de brad s'au putut instala într'o poieniţă bine înierbată, cu diametrul de 50 m, cu atât mai mult se vor instala într'un teren imediat după tăiere, care nu a avut timp să se înierbeze, având în consecinţă, solul în condiţiuni mai favorabile de germinare a seminţelor şi desvoltare pentru pueţi.

Factorul staţional care a contribuit în mod indirect la acest început de reîmpădurire a poieniţelor, a fost, expoziţia.

Observaţiunea de mai sus ne confirmă regula, în cazul bradului, că pe versanţii cu expoziţie nordică, nord-vestică şi nord-estică, tăierile se pot face mai deschise. Ochiurile se pot deschide dela început mai mari, etc.

Covorul de muşchi nu este totdeauna un pat bun pentru germinarea seminţelor de brad şi desvoltarea ulterioară a pueților. Totul depinde de specia de mușchi din care este constituit covorul. Dintre aceste specii de mușchi, cele cu tulpini mari sunt mai nefavorabile. Astfel, pe un covor de aproximativ un metru pătrat suprafață, întâlnit în Pădurea Coștila, la Bușteni, constituit din Hypnum triquetrum (Hylocomium triquetrum) pe marginile lui se găseau câțiva pueți de brad bine desvoltați. Numai un singur puet se afla în mijlocul covorului și acesta vegeta mai prost. Covorul de mușchi avea grosimea până la 10 cm. Cum acest mușchi poate să crească până la 25 cm [1]), în asemenea cazuri, rădăcina tânărului puet nu mai poate să ajungă la sol, ceea ce are drept urmare moartea puetului. Un caz asemănător a fost întâlnit în pădurea Coștila, unde pueți de un an, crescuți pe un asemenea covor, s'au uscat din cauză că rădăcinile n'au ajuns la sol [2]).

In cazul mușchilor mici ca Hypnum Crista castrensis, Mnium undulatum, etc., pueții se pot desvolta bine în primii ani. Adesea am întâlnit în Pădurea Coștila pe covoare din aceste specii, instalate semințișuri frumoase de brad.

*

Și bradul arată o deosebită ușurință de desvoltare a puetului în pământul de curând săpat, mobilizat.

In pădurea Jepii-Mari, pe șanțul săpat pentru îngroparea conductei care alimentează cu apă Comuna Poiana-Țapului, într'un punct în care pentru facerea șanțului s'au tăiat și câțiva arbori de o parte și de alta a șanțului, deci s'a deschis puțin masivul, care este în acel loc de brad cu foarte puțin fag și molift, am întâlnit un bogat semințiș de brad. Pueții erau unii, de un an, de doi și de trei ani. Ei se găseau instalați pe marginea șanțului, unde mai rămăsese din pământul scos dela săparea șanțului și chiar în alte părți în șanț, care nu fusese complet umplut după îngroparea conductei de apă. Mai departe de șanț, numai rar dacă se găsea câte un puet. Se observă că pământul de curând săpat, răscolit, a fost un bun mediu pentru germinarea semințelor și desvoltarea ulterioară a tinerelor plante. Amintim aci, că deși am găsit multe conuri de molift în apropierea șanțului, totuși numai câțiva pueți am aflat în apropiere. Lumină era suficientă pentru a se desvolta chiar moliftul.

---

1) A. Krüdener. Forstliche Standortsanzeiger. Ed. 2, 1934.

2) Comunicare făcută de d-l prof. V. N. Stinghe.

Un caz asemănător am întâlnit la Pădurea Zamora, deasupra cătunului cu acelaşi nume. Aici, pentru delimitarea proprietăţii, pe liziera pădurei, s'a săpat un şanţ de 1 m lăţime şi 60 cm adâncime, între numita pădure şi terenurile locuitorilor. Liziera este expusă la Vest. Pe marginea acestui şanţ, mai ales pe partea expusă, la Est, s'au instalat, în ultimii ani, câţiva pueţi de brad. Unii din pueţi au înălţimea de 1,50 m. Marginea şanţului cu pământul de curând mişcat a constituit un mediu bun pentru germinarea seminţelor şi desvoltarea ulterioară a pueţilor.

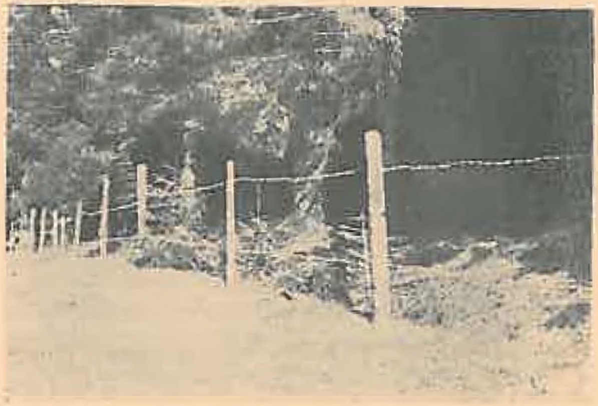

Fig. 2. — Pădurea Zamora; Pueţi de brad instalaţi într'un şanţ din marginea pădurii.

Ca urmare a acestor constatări, se impune, ca la lucrările de introducere a bradului sub masiv, prin semănătură, să se facă în părţile unde solul este bătătorit sau lipsit de litieră, cu ajutorul unei greble de fier, o mobilizare uşoară a păturei superficiale. Porţiuni lipsite de litieră se întâlnesc adesea în pădurile de brad cu fag, pe micile mameloane rezultate, cele mai multe din doboriturile de vânt (răgălii). Prin această mobilizare uşoară ajutăm să germineze şi să supravieţuiască un număr cât mai mare de tinere plante.

Faptul că noi nu avem la dispoziţie cantităţi mari de seminţe ca natura, este necesar a îngriji ca orice sământă pe care o folosim să ne dea un arbore.

In viitor, lucrările de introducere a bradului sub masiv, se vor extinde mult, dacă se va pune mai insistent problema înlocuirii fagului prin brad. Soluţia adoptată până acum, ca să se înlocuiască bradul cu molift în urma tăierii rase a fagului, indiferent dacă moliftul se mai află sau nu în aria sa de vegetaţie naturală, s'a dovedit a nu fi deloc bună. Principiul de silvicultură mai nouă, care cere menţinerea speciilor cât mai strict în aria lor de răspândire dela natură, este în favoarea soluţiei substituirei fagului cu bradul, aceasta, bine înţeles, păstrându-se o proporţie între aceste specii, cerută de celălalt principiu de silvicultură: amestecul să menţină fertilitatea solului.

Din aceste observaţiuni s'a putut vedea, că la regenerarea bradului, trebue să se ţină seama mai strict decât la alte specii, de factorii staţionali locali. Au o mare importanţă, factorii, de care depinde condiţionarea luminei difuze şi directe. Cu cât vom respecta mai mult învăţămintele ce le tragem din cunoaşterea situaţiei locale, cu atât regenerarea va fi mai uşoară şi mai sigură.

Urmărirea rezultatelor regenerării bradului în urma tratamentelor aplicate până acum, la noi, ne poate da indicaţiuni preţioase asupra celei mai potrivite metode de regenerare.

Einige Betrachtungen über die Tannenverjüngung.

Quelques observations sur le régénération du sapin.

A la suite des coupes progressives, la régénération d'un peuplement de sapin n'arrive pas à maintenir le caractère de pureté du peuplement. Pour y aboutir, c'est plus indiqué de pratiquer des coupes jardinatoires.

Dans son optimum de végétation, le processus de la régénération du sapin est influencé, en dehors de la lumière, par les situations locales. Par exemple, un tapis de mousses peut favoriser ou défavoriser la germination des graines; tout dépend de l'espèce de mousses. De même, la terre un peu grattée constitue un bon lit pour la germination. Mais une grande influence est due à l'exposition. Les expositions Nord, Nord-Ouest et Nord-Est amènent d'importantes modifications dans la manière d'appliquer les coupes.

LEGEA 418

de T. BALANICA

La 5 Iulie 1943 a fost publicată în Monitorul Oficial Nr. 153 „Legea pentru întregirea domeniului forestier al țării", mai pe scurt, Legea Nr. 418. Data și numărul legii trebuesc reținute pentrucă reprezintă un moment deosebit de important în evoluția politicii noastre forestiere, pentru motivele care se vor vedea mai jos.

Nu este o lege mare, ca întindere, dar este o lege grandioasă: pentrucă prin ea se hotărăște ca în 10 ani să se termine cu împăduririle în țara românească.

In fond, nu cuprinde decât 25 articole grupate în 6 capitole și anume: Cap. I: Principii generale (4 articole, 1.—4.), Cap. II: Determinarea suprafețelor și ridicarea lor în plan (4 articole, 5.—8.); Cap. III: Expropriere, schimb (7 articole, 9.—15.); Cap. IV: Executarea lucrărilor (4 articole, 16.—19.); Cap. V: Mijloace pentru executarea lucrărilor — fonduri, brațe de muncă, unelte (1 articol, 20.) și Cap. VI: Sancțiuni (5 articole, 21.—25.). Legea este însoțită de un raport (de circa 2200 litere) în care se expun motivele care au determinat nașterea ei.

Este surprinzător că până acum nu s'a manifestat nici un inginer în legătură cu prescripțiunile acestei legi. Spun așa, pentru că în această lege este vorba ca în 10 ani să se facă ce nu s'a făcut de când există România independentă:

— să se amelioreze terenurile degradate,

— să se creieze păduri comunale, cel puțin 30 ha de fiecare comună, pe izlazuri neproductive,

— să se creieze în stepă și antestepă perdele de protecție pentru agricultură,

— să se creieze perdele de protecție, contra înzăpezirilor pentru căi ferate și șosele,

— să se creieze fâșii de pădure de 10—50 m lățime de-a-lungul Dunării, Nistrului, Prutului, Siretului,

— să se creieze păduri pe terenurile improductive din regiunile inundabile.

Va să zică, este vorba despre o silvicultură în condițiuni staționale dificile (pe soluri degradate, sterile, inundabile, etc.). Propriu zis, este vorba de mai multe silviculturi: de baltă, de stepă, de antestepă, de terenuri degradate, fiecare din acestea avându-şi caractere foarte bine definite. Dar mai este încă o activitate de proporţii uriaşe, cu tot cortegiul de probleme pe care le pune (provenienţă, producere în zona de lucru, etc.) şi anume: obţinerea de puieţi în pepinierele ce se vor instala numai pentru acest scop pe o suprafaţă de unsprezece mii de hectare şi recoltarea seminţelor necesare acestor lucrări.

Acest program naţional de împădurire, care este Legea 418, poate să genereze un entuziasm în tot corpul silvic, pentrucă el exprimă tare şi oficial „patima de plantare", de creare, atât de caracteristică profesiunii noastre. De aceea, nutresc rezonabila speranţă că efortul comun, care va trebui depus de corpul silvic în 10 ani de aci încolo, va mobiliza toate energiile de care este capabil un corp tehnic instruit, cu tradiţii deja în materie, mândru de înaintaşi, cu simţul răspunderii faţă de viitorime, dar şi faţă de el însuşi, pentrucă este o chestiune şi de demnitate naţională. Pe de altă parte, Societatea „Progresul Silvic", care a fost totdeauna „garda permanentă a politicii forestiere", va şti şi ea să folosească şi acest prilej favorabil pentru propăşirea silviculturii române, intervenind cu arma nebănuit de puternică a spiritului de corp în acest efort comun.

Legea 418 este o lege creatoare. Nu se mai repetă povestea de pe vremuri, când se lua 1 milion de hectare din pădurile ţării pentru a le transforma în „izlazuri electorale", ajunse nu mult după aceea „râia pământului" şi „pecingine pe obrazul ţării". Acum se caută să se creieze în locul lor păduri, fie chiar comunale ele, pe izlazurile neproductive (deocamdată numai 30 ha de fiecare comună). Este câştigată o poziţie bună prin aceasta, în rândurile forurilor conducătoare. Lucrul trebue reţinut.

Silvicultura este chemată să dea sprijinul său agriculturii, în stepă şi antestepă, prin creare de perdele de protecţie.

Silvicultura este chemată să colaboreze la asigurarea comunicaţiilor pe C. F. şi drumuri, apărând de înzăpeziri aceste artere vitale ale economiei naţionale.

Silvicultura este chemată şi pe frontul intern în serviciul apărării naţionale, pentru creare de păduri acolo unde interesele securităţii naţionale o vor cere, etc., etc.

De cât, un lucru: entuziasmul este de durată numai când are la bază o cunoştinţă deplină a condiţiilor de luptă (situaţie, mijloace). Dacă această condiţiune nu este satisfăcută, se riscă marele pericol al surprizei neplăcute, care poate conduce la un eșec catastrofal, compromițându-se o ideie generoasă, o profesiune și un Corp.

Am răsfoit colecția Revistei Padurilor pe ultimii 10 ani și dările de seamă ale congreselor noastre. Am cercetat și publicațiile aparte, broșuri, cărți, multe puține, câte sunt. Am vrut să văd proaspăt expusă undeva doctrina noastră silvică românească în materie de păduri de baltă, stepă, antestepă, terenuri degradate, pepiniere, etc. Nu am găsit nici o carte așa cum căutam eu.

Revista Pădurilor este oglinda corpului silvic, așa cum sunt și congresele, de altfel. Nu am văzut nicăieri scrise opiniunile actuale despre problemele forestiere în chestiune, desbătute ca atare. La capitolul ,,Problemele zilei" din Rev. Păd. au fost puse în discuție terenurile degradate, împăduririle și însămânțările, etc. In conferințe s'a vorbit la Cercul de studii forestiere, la Cercul agronomilor, al Basarabenilor, etc., despre perdelele de protecție, lupta în contra secetei, etc.

Dar din toate aceste desbateri am reținut, în concluzie, atitudinea noastră oarecum de expectativă față de aceste probleme, în sensul că, luând cunoștință de ele, ne dăm seama de importanța lor, dar și de dificultățile de realizare, exprimându-ne convingerea că sunt necesare în prealabil documentări laborioase in acest domeniu și numai după aceea să purcedem la o executare a planului de lucru în proporțiile uriașe impuse de condițiunile din țara noastră.

Dacă nu am lua decât una din problemele pe care le pune Corpului silvic român Legea 418: ,,împăduririle în stepă" (perdelele de protecție) și am căuta să vedem ce au făcut și alții în acest domeniu, simțim parcă un fior la întrebarea: oare vom reuși? In Rusia s'a început încă din 1696, în regiunea Mării de Azov, cu încercările de împădurire a stepelor și de atunci se experimentează mereu, periodic. S'a creat ceva, desigur, așa cum știm din literatură și cum am văzut pe teren în cursul actualului războí dela Nistru și până departe în Caucaz. Germanii de asemeni, când a fost vorba de perdele de protecție în contra vântului, au experimentat mai înainte de a trece la executarea lucrărilor definitive. Dar Americanii? Să ne aducem aminte de planul de împădurire a preerilor sub formă de fâșii uriașe de pădure, începând din Dakota de Nord și până în Texas in Sud. Serviciul Silvic Federal a dat publicității o carte (de 200 pagini, format mare), în care specialiștii în soluri, dendrologie, silvicultură, meteorologie, drept, organizarea muncii, etc. şi-au exprimat opiniile, pentru ca lucrul să fie clar, pus în justă lumină, să se ştie bine în ce condiţii se lucrează şi ce este posibil. (Un capitol din această carte a fost tradus de D-l Prof. Sburlan: „Experienţe asupra perdelelor de protecţie în diverse ţării" de P. A. Rudolf şi S. R. Gevorkiantz. Broşura se află în Biblioteca ICEF.).

Dificultăţile de realizare ale acestui uriaş plan de împădurire reclamă şi în ţara noastră, pentru a fi învinse, o activitate multiplă şi provoacă o serie întreagă de probleme de ordin tehnic silvic, juridic, organizarea muncii, de recrutarea personalului necesar de toate gradele — deci probleme şi de învăţământ, nu numai în ce priveşte numărul, dar şi specializarea — etc.

Suntem noi deja organizaţi în acest domeniu? Avem deja problemele mai întâi experimental rezolvate?

Două indicaţiuni par a conduce la un răspuns afirmativ:

— o primă lămurire, găsim în darea de seamă a Serviciului împăduririlor din CAPS, pe deceniul 1930—1940. In paginile care preced tabelele şi graficele înfăţişând realizările şi munca depusă în acest domeniu de către inginerii din CAPS, se expun pe scurt şi învăţămintele dobândite până acum în materie de cultura pădurilor în baltă, câmpie, etc.;

— iar în raportul care însoţeşte Legea 418 se menţionează că la baza legei stă un program decenal, alcătuit de specialiştii Departamentelor interesate, pentru împăduririle proectate.

Acest program nu-l cunosc. Probabil că el răspunde la toate chestiunile pe care le ridică Legea. Iarăşi este probabil că în dosarele diferitelor servicii există referate oficiale — nedate publicităţii — în care se arată cum se rezolvă problemele.

Nu este mai puţin adevărat că se poate ca o silvicultură să fie mai întâi scrisă pe teren şi apoi în cărţi şi în masive biblioteci de specialitate. Silvicultorii au fost totdeauna prea modeşti. Se mulţumesc să înfăptuiască. Pentru obrazul profesiunii şi al Ţării însă, şi cartea de specialitate îşi are rostul ei mare.

In ceea ce priveşte experimentările, ştim şi din alte domenii că mai întâi a fost fapta şi numai apoi a venit teoria s'o explice. Aşa s'a întâmplat cu avionul: întâi a fost construit şi apoi calculat. Târziu au apărut tunelurile aerodinamice, unde se experimentează tipurile noi de avioane. Așa a fost și cu salcâmul, cartoful, porumbul, tutunul. Intâi s'au introdus în Europa și abia mai târziu s'au făcut studii comparative asupra condițiilor de vegetație (sol, climă) din țara de origină și din regiunile unde au fost introduse, etc., etc.

Există însă o diferență: atunci se lucra în mic și fără responsabilitate. Era inițial faptă de amator. Cultura lor s'a extins în timp.

In revista silvicultorilor americani (Journal of Forestry) din anii 1935/36 se poate vedea cât de mult a preocupat pe confrații de peste ocean numai chestiunea împăduririi preerilor. Voci autorizate au relevat importanța documentării prealabile, subliniind necesitatea lor, atât pentru reușita lucrărilor, cât și pentru prestigiul corpului, care nu trebue angajat într'o luptă neorganizată.

Iar pentru toate problemele care determinau politica forestieră a Statelor-Unite, se publicase deja în 1933, în două masive volume (în total peste 1.600 pagini a circa 2000 litere), de către Ministerul de Agricultură, ample studii de documentare și orientare, în care se arată și punctul de vedere oficial al Guvernului. Prin aceasta s'a creat o pregătire psihologică, foarte serioasă și necesară oricărei acțiuni de mare anvergură, în opera de redresare a silviculturii și de consolidare a economiei generale forestiere.

La noi, după cum am amintit mai sus, există la baza Legii 418, ca pregătire a acțiunii, un program decenal, a cărui valoare documentară, se înțelege dela sine, trebue să fie imensă.

O examinare a lui, înăuntrul organizației noastre cu tot criticismul constructiv de care s'a dat dovadă până acum, ori de câte ori Societatea „Progresul Silvic" s'a ocupat de chestiuni asemănătoare, in lunga ei existență, o cred necesară.

Programul cuprinde în el, desigur, tot ceea ce ingineria silvică românească a putut să sintetizeze din experiența celor câteva decenii de când viază la noi o asemenea profesiune. Pentru progresul învățământului, el nu este mai puțin necesar. Studenții vor ști în ce activitate se vor incadra, iar corpul didactic cum să-și pregătească discipolii pentru marea luptă de „reintregire a domeniului forestier al țării". Incât, programul decenal, cred, trebue făcut cunoscut inginerilor silvici, adică publicat, chiar așa, ulterior Legii. Pentrucă, dacă este vorba ca economia forestieră să fie îndrumată „temeinic și rapid" spre o colaborare cât mai eficientă cu celelalte ramuri de producţie, aşa cum ne impune apărarea şi economia naţională, corpul silvic trebue să se angajeze conştient şi total în acest imens efort, care este împădurirea terenurilor neproductive in timp de 10 ani, pentrucă este în joc un interes superior naţional şi însuşi prestigiul silviculturii române.

Natural, Legea comportă ample discuţiuni pentru multiplele probleme pe care le ridică. Ca bază însă, pentru aceste discuţiuni nu poate servi decât programul decenal amintit. Publicarea lui va fi punctul de plecare pentru statuarea politicii forestiere a României, cel puţin pentru 10 ani. Aici, in aceste pagini, nu am vrut decât să atragem atenţiunea asupra imensei responsabilităţi pe care o au silvicultorii români şi asupra necesităţii unui efort conştient şi total pentru rezolvarea misiunii încredinţate prin Legea Nr. 418.

La Loi No. 418.

Das Gesetz Nr. 418.

Man bespricht das am 5. Juli 1943 veröffentlichte Gesetz „für die Ergänzung der forstlichen Domänen Rumäniens".

Da dadurch eine sehr intensive Tätigkeit auf dem Gebiet der Aufforstung entstehen soll, hebt der Verfasser die Verantwortung der rumänischen Forstleute hinsichtlich dieses Gesetzes hervor und betont die Notwendigkeit der vorgängigen Forschungs- und Versuchsarbeiten.

OBSERVAŢIUNI IN LEGĂTURĂ CU DECIZIA DE MAXIMALIZAREA PREŢURILOR LEMNULUI DE FOC

de Ing. ION M. PAVELESCU (Mihăeşti-Muscel)

In Monitorul Oficial Nr. 104 din 6 Mai 1943 s'a publicat decizia Nr. 174 a Comisariatului General al Preţurilor, cu privire la nouile preţuri maximale ale lemnului de foc. In cadrul aceleiaşi deciziuni se reglementează şi preţurile transporturilor şi tăiatul lemnelor in comunele urbane, cât şi al transporturilor din păduri la gările de expediţie.

Dar dacă această deciziune, în cele şase articole dela început, dă un tabel al preţurilor maximale din principalele oraşe, dacă stabileşte aceste preţuri pe esenţe, după starea de uscare, etc. şi apoi indică norma de calcularea preţurilor franco vagon pentru staţiile de expediţie în raport cu centrele consumatoare, eliminându-se astfel orice posibilitate de interpretare sau nedumerire din partea celor chemaţi să o aplice sau să o respecte, nu tot la fel se petrec lucrurile, când trecând mai departe, prin art. XIII--XV, se fixează preţul maximal loco-pădure.

Intr'adevăr, în cuprinsul art. XV, între altele se precizează: „Pentru lemnele de foc vândute loco-pădure, tăiate şi fasonate, din categoria I-a a pădurilor situate în condiţiile cele mai favorabile de transport şi de exploatare, prefecturile vor admite preţurile maxime din art. XIII al prezentei deciziuni".

Ori preţurile loco-pădure, care nu se pot depăşi în nicio pădure din cuprinsul ţării, înscrise în articolul XIII sunt următoarele:

830 lei pentru un ster de stejar, salcâm, carpen;
625 lei pentru un ster de esenţă tare;
415 lei pentru un ster de esenţă moale.

Pe de altă parte, trebue menţionat că în acest articol nu se tratează decât pădurile din două situaţii şi anume: a) „pădurile care aprovizionează oraşele, folosind tracţiune animală sau auto vechicule" şi b) „pădurile care aprovizionează satele".

Lipseşte din acest articol deci, ca de altfel şi din restul deciziunii de care ne ocupăm, o precizare în ceeace priveşte modalitatea de stabilirea preţului maximal loco-pădure pentru materialele tăiate şi fasonate, destinate aprovizionării oraşelor şi chiar satelor, dar care se transportă cu carele sau autovehiculele din pădure în gări şi deci cu trenul la centrele consumatoare.

Această precizare era necesară, pentrucă articolul XV, fixând preţurile maximale loco-pădure, după cum am văzut, nu mai lasă liber firul logic al stabilirii preţului în cazul acesta prin scăderea cheltuelilor dela pădure la gară (transport, chirii, încărcat, perderi, etc.) din preţul franco-vagon al staţiei cel mai convenabil situată.

Ori, preţurile maximale loco-pădure de care se ocupă art. XV se referă strict numai la cele două cazuri pe care le enumără articolul XIII şi pe care le-am amintit mai sus?

Iată de unde dar, nedumerirea noastră şi iată mai departe şi câteva din aspectele dificultăţilor ce se ivesc, când e vorba de vânzarea materialelor loco-pădure: Pentru aceeaşi esenţă, în aceeaşi pădure, în acelaş timp, preţuri diferite.

a) Pentru o pădure din jurul Bucureştiului, situată la 30 km, din care transportul se face cu carul sau auto, preţul de vânzare al unui ster de stejar loco-pădure potrivit art. XIII este de lei 830.

In conformitate cu stipulaţiile art. I, însă, „lemnele de foc transportate cu căruţele din pădure direct la domiciliul consumatorului sau la depozitele de desfacere, se vor plăti cu 2.000 lei peste preţurile maximale stabilite franco-vagon staţia de destinaţie pentru vagonul de 10.000 kgr, adică în cazul de faţă, vagonul de lemne dus cu carele din pădure în Bucureşti la domiciliul consumatorului se va plăti cu lei 32.000, ceeace revine pentru un ster lei 1.777 — socotind 18 steri de stejar la vagon conform deciziei.

Dacă, respectând normele deciziei în ceeace priveşte cheltuelile de transport pe 30 km (30 km$\times$40 lei$\times \dfrac{10\ \text{tone}}{18\ \text{steri}} = 666$ lei), scădem aceste cheltueli din preţul de vânzare de lei 1777, se ajunge la lei 1111 pentru un ster loco-pădure. Chiar dacă mai admitem încă 81 lei pentru alte cheltueli ocazionate de transportul unui ster, se ajunge la 1.030 lei preţul de vânzare loco-pădure, înregistrându-se un plus de 200 lei peste preţul de vânzare loco-pădure de 830 lei fixat de articolul XIII.

b) Pentru o pădure din judeţul Muscel, situată la 5 km de gara de expediţie Schitu Goleşti şi 12 km de oraşul C.-Lung (în gara menţionată şi în oraşul C.-Lung preţul maximal franco vagon fiind de lei 24.000 şi respectiv de lei 25.000) dacă admitem acelaş raţionament, ajungem când ne referim la oraşul C.-Lung ca piaţă de desfacere (lemnele se transportă direct cu carul) la preţul de minimum lei 1.100/sterul de stejar loco-pădure, pe când, dacă lemnele sunt destinate a pleca la Bucureşti prin gara Schitu Goleşti, preţul revenit loco-pădure în raport cu această gară de expediţie, este de lei 1.000 pentru acelaş ster de stejar. Şi totuşi preţul maximal loco-pădure conform articolului XIII, nu poate fi mai mare de 830 lei!?

c) In cazul unui zăvoi din lunca Dunării, la 5 km de oraşul Turnu-Măgurele, până la care transportul lemnelor se face cu carul, sterul de esenţă moale după aceeaşi socoteală logică, ar trebui să se vândă cu cel puţin 700 lei loco-pădure, când acelaş articol, nu-l lasă să depăşească cifra de 415 lei!?

d) Pentru o pădure din lunca râului Vedea, la 3 km de oraşul Roşiorii de Vede, din care deasemenea transportul se face direct cu carul, preţul unui ster de stejar nu ar trebui să fie mai mic de 1.400 lei, al unui ster esenţă moale mai mic de 800 lei. Cu toate acestea, respectând decizia, aceste preţuri nu pot depăşi cifrele de 830 şi respectiv 415 lei.

In treacăt numai, remarcăm de exemplu că în timp ce prin art. I al deciziei se stabileşte acelaş preţ franco vagon pentru esenţa tare necojită, prin articolul XIII, loco-pădure preţul maximal al stejarului, carpenului, salcâmului, se fixează la 15.000 lei şi al fagului la 12.500 lei vagonul de 10 tone.

Nu mai continuăm cu asemenea exemplificări şi nu mai desfăşurăm mai departe nici neajunsurile ce decurg din aceste cauze.

Este doar elementar să se poată constata că toate aceste dificultăţi ar fi putut lipsi, dacă nu se fixa preţul maximal loco-pădure, aceasta urmând a se stabili in mod logic şi simplu din cel al pieţei de desfacere, cel mai convenabil situată, prin scăderea cheltuelilor dela această piaţă până la pădure.

Poate că, in acest caz, era util să se legifereze, în loc de un preţ maximal loco pădure, un preţ minimal loco pădure, care in cadrul unei politici de economie dirijată, era îndeajuns de justificat pentru a preîntâmpina inregistrarea unor perderi în economia noastră forestieră.

Bemerkungen über den Erlass für die Höchstpreise des Brennholzes.

Remarques sur la décision de maximer le prix du bois de chauffage.

L'auteur fait quelques observations sur les nouveaux prix maximes du bois de chauffage, établis, dans le mois de Mai cette année, par le Commissariat général des prix. Il met surtout en evidence quelques contradictions quant aux prix fixés pour le bois en forêt.

ETALONUL LUNGIMILOR IN MASURATORILE CADASTRALE

de Ing. ABSOLON POP

Unitatea de lucru în măsurătoarea cadastrală se chiamă teritoriu cadastral. Teritoriul cadastral este întinderea de teren, aparținând din punct de vedere administrativ unei comune sau unui sat cu hotarul bine distinct.

Lucrările de măsurătoare cadastrală trebuind să cuprindă întreg teritoriul țării, s'au luat dela început măsurile necesare asigurării racordării planului teritoriilor vecine pentru ca planul cadastral să poată servi, în cele mai bune condiții, diferitelor lucrări de interes general.

In acest scop s'a hotărît, ca lucrările de cadastru să fie bazate pe triangulația geodezică a țării, care trebuie să preceadă măsurătorile detaliate.

In consecință lucrările de măsurătoare cadastrală nu necesită triangulație locală desvoltată pe o latură principală numită bază de triangulație. Deci nu este cazul a se stabili cu ocazia executării lucrărilor de măsurătoare — lungimea bazei de plecare. Ca atare etalonul lungimilor nu se fixează cu aparatul (firul sau panglica) cu care se execută măsurătoarea cadastrală, ci acest etalon este dat de distanța aflătoare între punctele de triangulație, care constituesc rețeaua geodezică a regiunei respective.

Știm că lucrările de geodezie se desvoltă din baza de triangulație geodezică, bază măsurată cu firul invar, cu cea mai mare precizie. In cazul când am putea desfășura suprafața globului pe un plan de proecție, fără a se produce deformațiuni, am avea pe întreaga întindere a țării etalonul ideal, corespunzător aceluia dat de firul invar, cu care s'a măsurat baza.

Cum prin proecțiuni se produc deformațiuni în scoarța globului terestru, se alege pentru geodezia fiecărei țări acea proecțiune, care se apreciază a fi mai adecuată. Pentru țara noastră s'a ales în anul 1930 proecțiunea stereografică în plan secant unic cu originea la cca. 30 Km Nord de orașul Brașov.

Punctul central al acestei proecțiuni are următoarele coordonate geografice:

Longitudinea: M = 28° 21′ 38,51″ Est Greenwich.
Latitudinea: φ = 51° 00′ 00″ Nord.

Această proecțiune deformează lungimile și păstrează neschimbate unghiurile.

Proecțiunea adoptată este arătată în fig. 1, în care pe cercul ce reprezintă globul terestru, porțiunea proectată și cuprinsă între literile A și B, s'a exagerat, pentru o mai mare claritate.

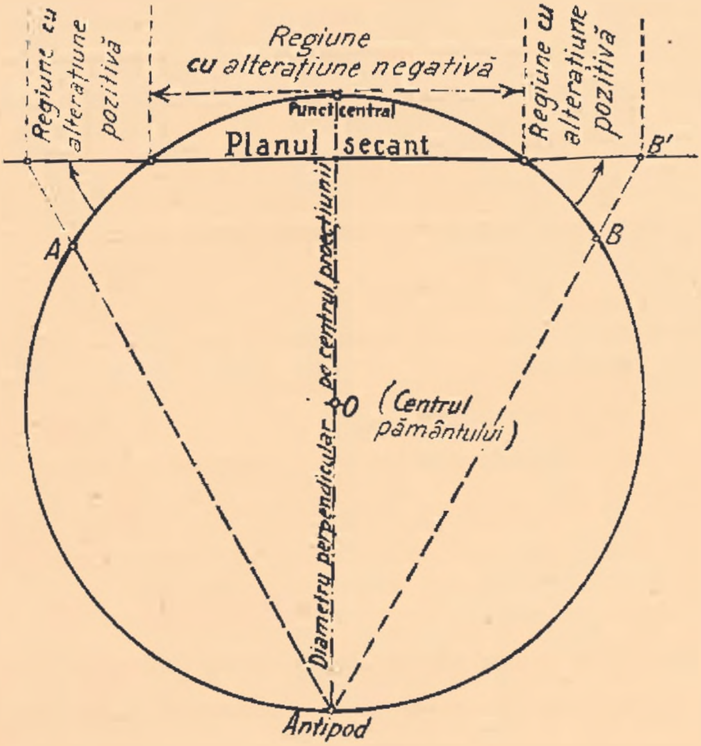
Regiune cu alterațiune pozitivă
Regiune cu alterațiune negativă
Regiune cu alterațiune pozitivă
Punct central
Planul secant
B'
A
B
Diametru perpendicular pe centrul proecțiunii
O (Centrul pământului)
Antipod

Această proecțiune dă alterațiunile regionale în distanță, după anumite cercuri concentrice cu centrul în originea proecțiunei. Planul secant s'a ales astfel, ca suprafețele rezultate din alterațiunea pozitivă și cea negativă să se anuleze. Acest plan tae sfera după un cerc cu raza de 232 km. Regiunea pe unde trece acest cerc nu are nici o alterațiune. Dela acest cerc spre centru, alterațiunea este negativă, iar spre periferia țării este pozitivă. De unde rezultă, că toate distanțele măsurate pe teren în interiorul acestui cerc vor fi mai mari, decât acele scoase din coordonatele geodezice şi invers toate distanţele măsurate pe teren în afara acestui cerc vor fi mai mici, decât acelea rezultate din coordonate.

Pentru a putea urmări cum variază alteraţiunile, s'au trasat pe harta României aceste cercuri. In fig. 2, se vede această hartă care arată deformaţiunile din 10 în 10 cm la un Km lungime.

Proiecţiunea stereografică în România

Legiferată în 1933

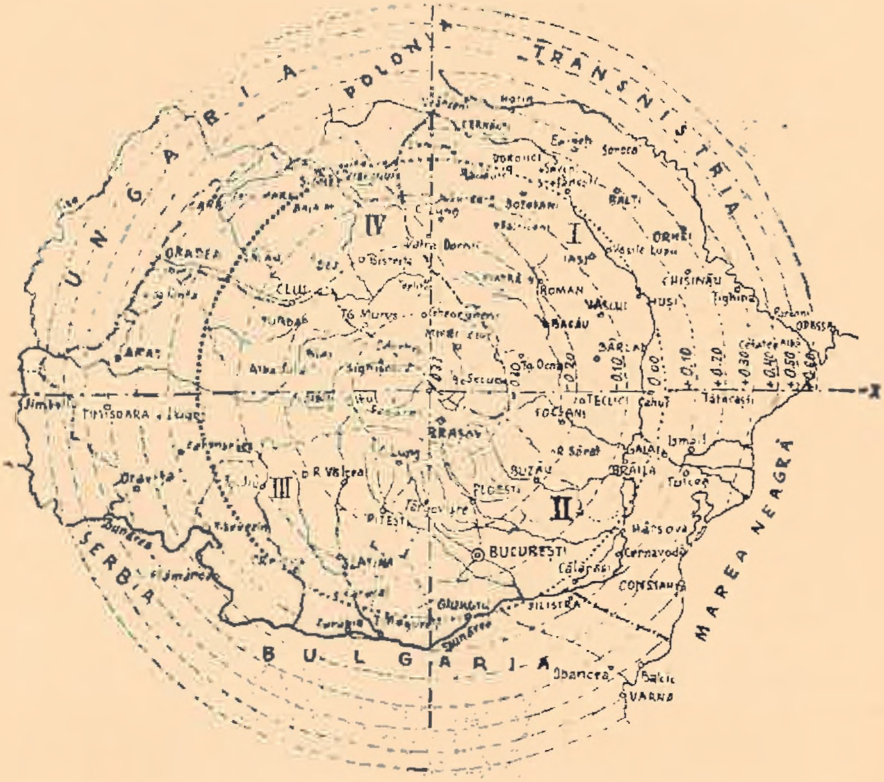
U N G A R I A
P O L O N I A
T R A N S N I S T R I A
S E R B I A
B U L G A R I A
M A R E A N E A G R Ă
I
II
III
IV
CERNĂUŢI
DOROHOI
Soroca
BOTOŞANI
BĂLŢI
ORHEI
Vasile Lupu
IAŞI
CHIŞINĂU
Tighina
ODESSA
ROMAN
VASLUI
HUŞI
BACĂU
BÂRLAD
Tecuci
Cahul
FOCŞANI
Ismail
GALAŢI
BRĂILA
Tulcea
BUZĂU
PLOEŞTI
BRAŞOV
Hârşova
Cernavodă
BUCUREŞTI
Călăraşi
CONSTANŢA
SILISTRA
Giurgiu
Balcic
VARNA
Piteşti
Slatina
Tg. Mureş
Alba Iulia
Sighişoara
Sibiu
CLUJ
ORADEA
ARAD
TIMIŞOARA
Lugoj
Turda
Bistriţa
Vatra Dornei
Cetatea Albă
0.00
+0.10
+0.20
+0.30
+0.40
+0.50
+0.60
-0.10
-0.20
X

Urmărind harta, vedem că cercul cu alteraţiunea zero trece în apropierea localităţilor: Giurgiu, Hârşova, Vasile Lupu, Dorohoi, Sighet, Zalău, Craiova şi Caracal; rezultă deci, că teritoriile cadastrale situate în regiunea acestor oraşe, cum şi acelea din regiunile cari cad pe cercul amintit nu au nici o deformațiune la lungimi, toate distanțele luate după un plan corespunzând în totul cu acelea măsurate pe teren cu lanțul etalonat precis după etalonul oficial.

Cea mai mare alterațiune negativă rezultă în regiunea punctului central al proecțiunei (deci la 30 Km Nord de orașul Brașov), unde lungimile după plan sunt cu 33 cm mai mici decât cele corespunzătoare pe teren.

Cea mai mare alterațiune pozitivă este la extremitatea estică (Cetatea-Albă) și vestică (Macău) a țării, unde distanțele după un plan sunt cu peste 60 cm mai mari decât acele corespunzătoare de pe teren.

Pentru aflarea exactă a alterațiunei regionale se aplică formula următoare (se află în diferitele cursuri de Geodezie):

$$A = \frac{D^2}{4\ Rm^2} = 0.006144\ D^2, \text{ în care}$$

A = alterațiunea în milimetri.

D = distanța în Km socotită dela punctul central al proecțiunei până la punctul dorit, distanță care se obține din coordonatele geodezice ale punctului.

Rm = raza medie a pământului în Km, care pentru latitudinea de 51 centigrade a punctului central al proecțiunei noastre este de 6397,0275 Km.

Din cele de mai sus reese că se poate stabili din birou etalonul corespunzător fiecărei lucrări, pe bază de calcule matematice.

Exemplu:

Să se afle alterațiunea distanțelor datorită proecțiunei la măsurătoarea cadastrală dela teritoriul Plumbuita, calculând această alterațiune în funcție de următoarele coordonate geodezice ale crucii bisericii Plumbuita:

$Y = -\ 158.053,20$ m.
$X = +\ 59.194,19$ m.

Formula de aplicat

$$A = \frac{D^2}{4\ Rm^2} = 0,006144\ D^2$$

Calculul distanței D^2 în km socotit dela punctul central cu coordonatele zero la Biserica Plumbuita:

$D^2 = 59^2 + 158^2 = 28.445$ km.
$A = 0,006144 \times 28.445 = 174$ milimetri.

Alterațiunea în punctul central fiind de minus 331 milimetri, avem:

$$-331 + 174 = -157 \text{ milimetri.}$$

Rezultă că datorită proecțiunei stereografice în plan secant, pe teritoriul cadastral Plumbuita avem alterațiunea de minus 157 milimetri la un km distanță, sau de 1,6 centimetri la 100 metri. Alterațiunea având semnul minus, înseamnă că fiecare sută de metri este mai mică cu 1,6 cm decât cea măsurată riguros pe teren cu etalonul oficial (invar).

In practică lucrările sunt ceva mai complicate. Se știe că însăși punctele geodezice pot fi afectate de o eroare numită toleranță admisibilă, care la punctele de ordinul IV este de maximum 15 cm la un Km.

Cum lucrările de măsurătoare cadastrală se încadrează în geodezia locului, pentru stabilirea etalonului se poate adopta următorul procedeu practic:

Se alege o latură de triangulație geodezică situată de preferință în interiorul perimetrului teritoriului cadastral, latură care să poată fi măsurată cât mai precis pe teren. In cazul când nu avem o astfel de latură se poate face măsurătoarea între un punct de triangulație geodezică de ord. I—IV și unul de ordinul V nou creat.

Se măsoară distanța cu multă atenție între aceste puncte; se face — dacă este cazul — calculul de reducere la orizont a distanței, obținând astfel distanța redusă la orizont.

Se calculează din coordonatele punctelor această distanță. Diferența între distanța găsită la măsurătoare și cea calculată din coordonate ne dă corectivul de etalon. Acest corectiv se va deduce pentru distanța de 100 metri, fiind recomandabil să se aplice direct pe aparatul cu care măsurăm. Astfel vom obține toate distanțele chiar pe teren în valoarea corespunzătoare etalonului regional.

De ex.: Distanța măsurată între două puncte geodezice de ordinul IV și redusă la orizont este 1851,88 m. Aceași distanță calculată din coordonate este de 1851,52 m. Diferența găsită este de +36 cm. Corectivul la 100 metri lungime va fi de minus 1,94 cm, sau în cifră rotundă 2 cm. Deci firului de 100 metri lungime i se va adăuga 2 cm, sau panglica de 50 metri lungime se va lungi cu 1 cm.

Inainte de a încheia, avem de făcut următoarea remarcă cu privire la coordonate. Coordonatele geodezice sunt calculate în cele patru cadrane ale sistemului de axe rectangulare, având centrul în punctul de origină a proecțiunei. Aceste coordonate.

când au semnul plus, când au semnul minus, în funcție de poziția punctului în cele patru cadrane ale cercului.

In scopul de a scăpa de grija cadranelor, deci a semnelor la coordonatele absolute ale punctelor, s'a convenit ca în lucrările de măsurătoare cadastrală să fie mutată originea axelor într'un punct situat în afara hotarelor țării, punct ales astfel ca întreg teritoriul României să cadă în cadranul I. Acest punct imaginar se află la Sud-Vest de țara noastră în jurul orașului Belgrad. In consecință s'a hotărît ca toate coordonatele punctelor geodezice să primească în plus o constantă de 500.000 metri atât pentru x cât și pentru y, iar coordonatele astfel transformate poartă denumirea de coordonate cadastrale, spre deosebire de cele ale Serviciului Geodezic, cari se numesc coordonate geodezice.

Publicăm cele de mai sus cu recomandarea, ca acei cari fac măsurători de păduri în vederea scopurilor silvice, să caute a lega lucrările lor de triangulația geodezică existentă în regiunea respectivă, încadrând astfel lucrările în canevasul geodezic al țării. Coordonatele punctelor geodezice necesare și descrierii punctelor se pot obține dela Serviciul Geodezic a Direcțiunei Cadastrului, care are lucrările secționate pe așa numitele foi fundamentale geodezice. In aceste foi sunt descrise toate punctele geodezice aflătoare obișnuit pe teritoriul unei comune, sau pe grupe de 2—3 comune, ele desfășurându-se pe secțiuni geodezice de câte 8000 ha, având 8 Km lungime pe axa x și 10 Km lungime pe axa y.

Normalmass für die Länge in Katastervermessungen.

L'étalon des longueurs dans les mensurations cadastrales.

Dans les relevés géodésiques, on a choisi pour notre pays, la projection stéréographique en plan sécant unique, ayant l'origine à environ 30 km Nord de Brașov, ville en Transylvanie.

Le point central de cette projection a les coordonnées géographiques suivantes:

Longitude: M = 28° 21' 23,511" Est-Greenwich.

Latitude: φ = 51° 00' 00" Nord.

Cette projection difforme les longeurs et maintient fixes les angles. Elle donne pour les distances, des altératoins régionales, d'après certaines cercles concentriques ayant le centre dans l'origine de la projection. Le plan sécant a été choisi de telle manière que les surfaces résultées des altérations positives et négatives soient annulées. Ce plan coupe la sphère d'après un cercle à rayon de 232 Km.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

INVĂŢĂMINTE DINTR'O CĂLĂTORIE IN GERMANIA

de Ing. silvic VASILE COTTA

I.

Ceva despre organizarea administrativă a vânătoarei.

In vara anului 1943, am avut ocaziunea să vizitez unele regiuni ale Germaniei. Cu acest prilej am văzut care este organizarea administrativă în materie de păduri şi de vânătoare. In cele ce urmează, voi împărtăşi cititorilor acestei reviste, câteva din aspectele sub care se prezintă economia forestieră şi cinegetică germană. Intr'o ţară cu o civilizaţie veche şi cu o administraţie model, vizitatorul originar dintr'o ţară tânără, are totdeauna multe de învăţat. Profitul poate fi şi mai mare pentru cel care urmăreşte înfăţişarea economiei forestiere şi a celei vânătoreşti, dat fiind că în ambele domenii Germania posedă o veche tradiţie. Făcând cuvenita rezervă asupra faptului, că nu tot ceeace se aplică în Germania, poate fi încetăţenit la noi, unde altele sunt împrejurările economice şi sociale, voiu insista totuşi, de data aceasta, asupra organizării administrative silvice în general şi asupra celei vânătoreşti în special, — în speranţa că măsurile care s'au dovedit aşa de bune acolo, ar putea constitui — în mare parte — izvoare de inspiraţie şi pentru legiuitorul dela noi.

*

In Germania, pădurile au un minister aparte. Din cele opt Direcţiuni centrale ale acestuia, una este pentru vânătoare. O dovadă despre importanţa care se acordă acolo economiei forestiere o avem în faptul, că ministru titular al pădurilor a ţinut să fie însuşi D-l Mareşal al Reich-ului: Hermann Goring. Subsecretar de Stat şi locţiitor al Ministrului este D-l Fr. Alpers.

Aşa dar, poziţia vânătoarei în administraţia germană este: o direcţiune în Ministerul Pădurilor.

Străinul care intră în localul Ministerului Pădurilor rămâne impresionat de liniştea care domneşte aci. Lipseşte afluenţa publicului, aşa de cunoscută la noi. Larga descentralizare administrativă, promptitudinea şi conştiinciozitatea cu care se rezolvă lucrările, temeinica pregătire profesională a funcţionarilor şi alegerea îngrijită a celor destinaţi pentru funcţiunile de conducere din centrală, — au dus la o simplificare a administraţiei. In acelaşi timp, publicul este scutit de a cheltui timp, bani şi energie cu deplasările la Minister.

Mă voi ocupa aci de administraţia vânătorească. Dar, fiindcă activitatea în această materie a organelor silvice exterioare este puternic influenţată de însărcinările pe care acestea le au în ramura forestieră, voi atinge — în treacăt numai — şi organizarea silvică din exterior.

După cum se ştie, pădurile Statului se exploatează în regie, dar regia merge numai până la „marginea pădurii". Ocolul nu are casierie proprie, deci nu manipulează bani. Suprafaţa medie a celor cinci Ocoale pe care le-am văzut, este de 5.000 Ha. La cancelarie, şeful de Ocol are 3—4 funcţionari; pe teren Ocolul este împărţit în cantoane a căror suprafaţă variază (în Prusia) între 500—1500 Ha, după intensitatea exploatărilor. Fiecare canton este încredinţat unui förster, a cărui pregătire este cam aceeaşi cu a unui conductor silvic dela noi. Drept ajutor la exploatările în regie, försterul are un funcţionar diurnist care nu este altceva decât un muncitor de pădure mai priceput. Pe scurt: în serviciul exterior (din Prusia) försterul are răspunderea pazei pădurii şi a vânatului, a lucrărilor tehnice şi comerciale. Locuinţele pe care le au dela Stat situate chiar în pădure, terenurile agricole pe care au dreptul să le ia în arendă dela Stat spre a-şi creea gospodării, precum şi salarizarea bună fac din försteri funcţionari mulţumiţi cu soarta, devotaţi serviciului, adevăraţi stâlpi ai administraţiei silvice. Ca ţinută de serviciu: uniforma perfect reglementară, arma ghintuită prevăzută cu lunetă şi binoclul, nu lipsesc nici elevilor försteri şi le dau o înfăţişare impunătoare.

Limita până la care se merge cu regia (marginea pădurii), buna pregătire profesională a personalului de teren (försteri) dau şefului de ocol silvic posibilitatea să acorde grija cuvenită lucrărilor de ordin tehnic. La noi însă, cu deosebire în ultimul timp, desigur sub presiunea nevoilor de răsboi, latura comercială s'a desvoltat în detrimetrul celei tehnice. Echilibrul este rupt.

Atât despre administrația forestieră.

Vânatul din pădurile Statului este gospodărit exclusiv de administrația silvică. In acest scop s'a intocmit un regulament, care — cu formularele respective la un loc — are nu mai puțin de 100 pagini. Art. 21 declară gospodăria vânătorească drept obligațiune de serviciu pentru toți funcționarii ocolului silvic, cu excepția celor dela cancelarie, dacă nu au pregătire profesională silvică. Autoritatea silvică superioară însă îi poate obliga și pe aceștia să contribue la bunul mers al gospodăriei. Articolul următor al aceluiași regulament definește noțiunea de gospodărie vânătorească astfel: ocrotirea și îngrijirea vânatului, împușcarea răpitoarelor, executarea împușcării vânatului care trebue elimint, urmărirea și evaluarea stocului de vânat, pregătirea vânătoarei cu bătăiași, conducerea oaspeților la vânătoarea individuală, urmărirea vânatului rănit, manipularea vânatului căzut, îngrijirea câinilor de vânătoare, hrănirea vânatului în timpul iernii, construirea de instalații vânătorești ca adăposturi, observatoare, etc. După cum se vede, toată gama de lucrări începând cu paza vânatului și terminând cu cele mai intensive forme de ocrotire și valorficare fac parte din îndatoririle de serviciu ale personalului silvic. Datorită acestei dispozițiuni, acolo, oricine intră în administrația silvică trebue să devină bun cunoscător al trebilor vânătorești, fiindcă este pus la muncă. Faptul că silvicultorii germani (cel puțin cei din Nordul țării) 95% sunt vânători, nu se datorește atât pregătirii pe care le-o dă școala, cât tradiției din administrație și mijloacelor pe care le oferă serviciul.

Ca organe de execuție în serviciul exterior, Direcțiunea Vânătoare are: inspectorate de circumscripție, care au aproximativ aceleași atribuțiuni ca și inspectorul județean dela noi. Mai multe inspectorate de circumscripție formează un inspectorat regional (pe ținut), a căror limită trebue să se suprapună — pe cât este posibil — limitelor provinciilor, sau țărilor. In fine, în provinciile istorice cu o suprafață mai mare, care ar cuprinde mai multe inspectorate de ținuturi, se poate înființa și un inspectorat pe țară.

Demn de semnalat este art. 55 din Legea de vânătoare germană care prevede următoarele: la pădurile Statului atribuțiunile inspectoratelor de vânătoare de circumscripție și a inspectoratelor regionale trec asupra autorităților silvice respective. Practic, aceasta înseamnează că în raza ocolului său inginerul silvic șef de ocol are atribuțiuni de inspector de vânătoare județean, iar în cuprinsul direcțiunii regionale, directorul este inspector de vânătoare regional. Iată o dispozițiune pe cât de logică pe atât de folosituare. Intr'adevăr, cine oare mai bine decât șeful de ocol, poate să știe ce stoc de vânat este în pădure, deci pentru câți căpriori, cerbi sau urși se poate acorda autorizație de împușcare. Este oare mai competent să se pronunțe inspectorul județean care poate nici odată n'a văzut acea pădure, sau șeful de ocol care are nu numai organe de informație proprii, ci se și deplasează pe teren aproape săptămânal?

Sunt scutiți de plata taxelor la permisele de vânătoare toți funcționarii silvici din serviciul activ, care au pregătire vânătorească. Acesta este cazul tuturor inginerilor, conductorilor și brigadierilor silvici. Această dispozițiune a art. 27 din legea germană este deasemenea perfect logică, deoarece dacă ai declarat gospodăria vânătorească drept o obligațiune de serviciu, dacă, deci, funcționarul silvic trebue să fie vânător profesionist, normal este să nu i se pună nici o piedecă în exercitarea acestei atribuțiuni, așa cum ar fi cazul dacă l-ai obliga să suporte costul permisului de vânătoare. La noi, nu numai că funcționarii silvici nu au nici un fel de reducere, necum scutire de taxe, dar nici cu bani inginerul silvic nu poate ține permis de port-armă (deci nici permis de vânătoare) fără avizul favorabil al inspectorului de vânătoare județean. Acest din urmă inspector trebue să se pronunțe asupra corectitudinii vânătorești a directorului regionla silvic sau chiar a administratorului Casei Pădurilor Statului. Nu este oare prea mult?

Erfahrungen aus einer Reise durch Deutschland.

Renseignements obtenus d'un voyage d'études en Allemagne.

L'auteur du présent article, qui cette été a entrepris un voyage d'études en Allemagne, décrit l'organisation administrative de la chasse dans le pays visité.

Quoique les conditions économiques et sociales d'Allemagne diffèrent des notres, l'auteur croit que l'état de choses de ce pays peut nous servir de source d'inspiration.

Pratiquer la chasse en Allemagne, constitue pour le personnel forestier, une obligation de service.

Dans les forêts appartenant à l'Etat, les atributions des inspecteurs de chasse (Kreis- und Gaujägermeister) sont passées aux autorités forestières.

Les forestiers ne payent pas de taxes pour obtenir le permis de chasse.

UN RĂSPUNS

de Ing. silvic **VASILE COTTA**

Revista „Carpaţii" No. 11/1943, pag. 303 îmi face onoarea de a se ocupa de articolul publicat de mine in numărul 7—8/1943 al „Revistei Pădurilor" sub titlul: „Asupra ocrotirii şi valorificării în regie a vânatului". Autorul acestei recenzii nu este de acord cu mine asupra faptului că regia în materie de valorificarea vânatului ar fi avantajoasă pentru proprietar. Aceasta, din motivul, că vânătorul fiind obligat a plăti preţul de tarif numai în cazul când vânătoarea a reuşit (cerbul, căpriorul, cocoşul de munte a fost impuşcat, — ar putea să tragă nenumărate focuri de armă în terenul de vânătoare, dar să nu impuşte nimic, ba să rănească vânatul, fără însă a-l găsi şi totuş să nu plătească nimic, fiindcă.... vânatul n'a căzut.

La aceasta aş răspunde onoratului recensent, că nici un proprietar de teren în regie nu va fi aşa de lipsit de grijă faţă de avutul său, încât să permită abuzuri ca cele presupuse în recensie. Doar terenul nu este fără supraveghere. Cerbul, căpriorul nu sunt panouri, iar terenul nu este poligon de tragere. Nimic mai simplu decât să impui oaspelui conduită compatibilă cu etica vânătorească, dacă — din nenorocire — n'ar avea-o. Eu nu m'am ocupat în articolul menţionat de aceste amănunte şi nu mă ocup nici aici. Eu discut principiul, nu detaliile.

Recensentul mai afirmă, că tema regiei la vânătoare ar fi arhidiscutată, pusă la punct. In această privinţă fac apel la memoria onoraţilor mei cititori, să răspundă Domniile lor dacă intr'adevăr este arhidiscutată, şi — mai ales — lămurită.

Asupra faptului dacă sistemul regiei este bun sau nu, las să răspundă alţii în locul meu:

1. Un funcţionar modest dela oraş: N'am unde împuşca un căprior, deoarece punga nu-mi permite să ţin teren propriu de vânătoare, iar societatea de vânătoare din care fac parte nu are decât terenuri de iepuri. Bucuros aş da câteva mii de lei, să pot avea plăcerea împuşcării unui căprior într'un teren bine ocrotit şi amenajat.

2. Un intelectual cu importante venituri lunare îmi spunea de vre-o lună: Vin decepţionat dela mugetul de cerbi din această toamnă. Deşi nu mai în acest an am investit peste 200.000 lei în terenul meu, totuş n'am reuşit să împuşc nimic. Stau în Bucureşti la 300 Km de teren; nu-l pot administra bine; paznicii nu sunt totdeauna buni; cheltuială multă, iar enervare şi mai multă. Prefer să renunţ la teren şi să dau 100.000 lei pentru un cerb, dar să scap de aceste griji.

3. D-l Emil Witting, distinsul scriitor cinegetic ne spune la pag. 283 a revistei „Carpaţii" No. 11/1943: „Vânarea la sălbătăciunile mari să fie facilitată pentru vânătorii de munte prin aceea, că toate terenurile de Stat să fie administrate în regie proprie, adică nemijlocit de organele silvice".

4. Sunt şapte ani de când la pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina, vânatul se valorifică în regie şi nici gând nu are administraţia Fondului să treacă la arendare.

5. Regulamentul pentru valorificarea vânatului din pădurile Statului German, prevede la art. 3: Vânatul se va valorifica de regulă prin regie; arendarea se va aplica numai atunci când regia nu va fi posibilă.

Ce-i pasă vânătorimii dacă proprietarul ar încerca pierderi prin regie? Ea nu are decât de câştigat de pe urma unui tarif scăzut şi a vânătoarei după bunul ei plac. De ce atunci această pornire împotriva regiei? Probabil, onoratul recensent, când ia o poziţie aşa de hotărîtă împotriva regiei, a exprimat punctul de vedere al acelor arendaşi, cari au norocul să deţină azi mari suprafeţe de terenuri cu arenzi minime şi cari, prin regie, îşi văd ameninţate interesele. Teama nu le este întemeiată, deoarece regia nu va progresa decât încet. Totuşi, aceştia trebue să se împace cu gândul, că an de an răsar noui generaţii de vânători, şi vor răsări cu deosebire după terminarea răsboiului. Spațiul se îngustează, de aceea cei ce au mult vor trebui să cedeze o parte pentru nouii veniți. Așa cer vremurile.

Sunt de acord să încercăm timp de 10—15 ani regia la păduri de ale Statului. Dar nu la una singură, căci vânătorul dela Beiuș nu va merge să vâneze la Botoșani și nici cel dela Cetatea Albă la Gorj, ci la 20—30 păduri de ale Statului plus câteva fonduri de pescuit, și apoi să stăm de vorbă.

Stellungsnahme.

Une réponse.

Une réplique à la revue de chasse „Carpații", qui dans son No. 11-1943 a commenté les oppinions de Mr. V. Cotta publiées dans notre revue (No. 7—8/1943) sur l'oportunité de l'extension du systhème de récolter le gibier en regie.

CRONICA

INTERNĂ

● Probleme la ordinea zilei.

O problemă care a preocupat în acest an în mod deosebit diferite cercuri inginerești a fost și aceea a îmbunătățirilor funciare, pusă sub diferite aspecte.

Ea a apărut la început de an (22.I.1943) în referatele Societății inginerilor agronomi, unde a vorbit d-l ing. Ghiorghiu, la ședință fiind prezenți și d-nii Aurelian Pană ministrul Agriculturii și Domeniilor și C. Bușilă ministrul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor.

Concluziunile puse în această problemă de referent au fost:

1. Întocmirea unui plan general de lucrări pe toată țara, specificându-se lucrările de urgență;
2. Asistența satului, gratuitatea proiectelor și planurilor speciale;
3. Lucrările de interes general să fie făcute și suportate de Stat;
4. Lucrările de interes local să fie încurajate de Stat;
5. Amortizarea lucrărilor în cel puțin 20 ani;
6. Instituțiile particulare de îmbunătățiri funciare (obștii, sindicate) să fie subvenționate.

D-l Bușilă, luând cuvântul, a arătat că lucrările de îmbunătățiri funciare intră în atribuțiunile Ministerului de Agricultură și Domenii. Problema apei, care interesează în mod deosebit, prezentând multe aspecte, ea nu poate fi însă rezolvată decât integral. Deaceea apare nevoia coordonării lucrărilor Ministerului de Agricultură și Domenii, cu acelea ale Ministerului de Lucrări Publice: coordonare de soluții, de inițiativă și de realizări. Sunt multe organe care se ocupă de problema apelor. Activitatea și mijloacele lor trebue coordonate. Și particularii trebue încurajați și angrenați în rezolvarea acestei probleme. In acest scop este nevoie de mijloace.

D-l Aurelian Pană a arătat că îmbunătățirile funciare, în cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii cădeau în atribuțiunile P. A. R. I. D.-ului. Socotește însă această instituție, cu caracter comercial, în imposibilitate legală de a face astfel de lucrări și de a da asistență celor interesați. Deaceea arată că a hotărît să ia Serviciul respectiv de la Parid și să-l treacă Serviciului de îmbunătățiri funciare din Minister, fapt care s'a desăvârșit prin legea publicată în Mon. Of. 300 din 22.XII.1942.

A doua conferinţă, a fost ţinută de d-l Ing. I. Andriescu-Cale, Secretar general la Ministerul Lucrărilor Publice, tratând despre: Probleme hidraulice care se cer grabnic rezolvate". Conferinţa a avut loc la 7 Februarie, sub auspiciile A. G. I. R.-ului.

D-sa începe prin a arăta câte binefaceri putem avea de la ape când sunt bine utilizate şi câte rele nu pot pricinui dacă forţele ei nu pot fi stăpânite.

Problemele hidraulice capătă o importanţă foarte mare în statele cu caracter agrar, unde se resimte lipsa de pământ şi unde presiunea demografică este foarte mare. Trebue reţinută deci lozinca hidraulicienilor germani: nici-o picătură de apă să nu treacă frontierele ţării, până nu i s'a extras şi ultima picătură de folos.

A arătat ce au făcut alte ţări în această privinţă: Italia, Polonia, Iugoslavia, stăruind asupra lucrărilor din Bulgaria.

Trecând la situaţia din ţara noastră, constată că dezastrele inundaţiilor au adus pe primul plan nevoia stabilirii unui cod general al apelor, care să cuprindă întreaga legiferare a apelor, gândită să aducă o simplificare a formalismului ce paralizează orice iniţiativă particulară.

Terenurile noastre agricole suferă din cauza defectuoasei circulaţii a apei. Arată că din circa 10 milioane ha terenuri arabile, 3 milioane ha sunt permanent necultivabile, fiind acoperite de ape sau suferind de exces de umezeală.

Din examinarea posibilităţilor din ţara noastră de a se folosi energia hidraulică a râurilor, s'a constatat că până acum, din întreaga cantitate de energie pe care o folosim în toate întreprinderile noastre, nici 2% nu este de origină hidraulică. Totuşi am putea dispune de o putere de 6 milioane Kw. cu o producţie anuală de 26 miliarde Kwo., cu care s'ar acoperi 45% din consumul nostru total de energie.

Problema navigabilităţii râurilor noastre importante este deasemenea de mare importanţă. Ea trebue studiată serios.

Relevă că la baza oricărui studiu serios trebue să stea o serie de date topografice, pluviometrice, hidrografice, hidrologice şi geologice, a căror culegere, ordonare şi interpretare trebue să constitue prima etapă a unui plan general de lucrări hidraulice. La această primă etapă de lucrări de bază, urmează să purceadă organele Ministerului de Lucrări Publice timp de 3—4 ani de zile, pentru ca după aceea să se poată păşi sigur la întocmirea proiectelor de lucrări diverse.

Lucrările hidraulice cele mai urgente de executat ar fi: cele ale sindicatele hidraulice din Banat, Crişana, Buzău, Focşani. Apoi acelea ale asociaţiilor de îmbunătăţiri funciare din lunca Dunării şi a celorlalte râuri. Vin apoi lucrările ce se întreprind pentru evitarea inundaţiilor.

Conferinţa d-lui Cale a fost publicată în întregime în Bul. Agr. Nr. 5—6/943.

A urmat apoi, la 25 Februarie, comunicarea d-lui A. Nastu, făcută în cadrul Academiei de Agricultură, fiind intitulată: Un program de îmbunătăţiri funciare.

Și aici s'a arătat mai întâiu starea în care ne găsim pentru că apoi să stabilească după cum titlul conferinței indică, un program de îmbunătățiri.

La 31 Martie, sub auspiciile Soc. Progresul Silvic a vorbit subsemnatul.

Subiectul a fost: „Pădurea și fenomenul torențial", în tratarea căruia s'a venit cu rezultatele experiențelor întreprinse în alte țări în vederea stabilirii rolului pădurii în stabilirea regimului apelor. O dare de seamă asupra aceste conferințe, s'a publicat la timp în aceatsă revistă

O altă conferință a fost ținută de d-l Ing. Cristea Mateescu, în cadrul ciclului de conferințe organizat de Institutul Român de Energie. Intitulată „Problemele hidrotehnice ale României", conferința a avut loc în ziua de 6 Mai a. c., în sala Soc. Politehnica.

D-sa a arătat, în prealabil, că de folosința apelor este strâns legată viața economică, sănătatea și într'o largă măsură civilizația însăși a popoarelor. Folosința apelor pune însă numeroase probleme; precum: prevenirea efectelor distructive ale apelor, folosirea energiei hidraulice, navigația și plutirea, îmbunătățirea culturilor agricole, alimentarea cu apă de băut, tratarea apelor menajere și menținerea purității apei, piscicultura, amenajarea peisajului și desvoltarea turismului.

Rezolvarea nenumăratelor probleme hidrotehnice locale se face cu folos prin metode și organizații aplicate pe regiuni mai mari și chiar pe cuprinsul întregei țări. Astfel se impune: organizarea studiilor hidrologice, întocmirea de planuri de amenajare pe bazine sau chiar pe regiuni mai mari; întocmirea de programe de realizarea lucrărilor; întemeierea și susținerea de organizații și metode de execuție folosind mijloacele cele mai potrivite pentru reducerea prețului de cost; a legislației care să stimuleze și să coordoneze eforturile.

Când, în tratarea subiectului, conferențiarul s'a ocupat de lucrările contra torenților, recunoscând influența pădurilor asupra regimului apelor, a preconizat și împăduririle. Și-a exprimat însă părerea că ar fi bine ca lucrările de artă din cuprinsul basinelor de recepție ale torenților să fie executate de inginerii dela Lucrări Publice.

O altă manifestare, pe linia preocupărilor de această natură, s'a produs în cadrul Adunării generale a Societății Progresul Silvic, din acest an, când la 31 Mai a. c. s'a s'a arătat „Opera instituțiilor forestiere la păstrarea, ameliorarea și consolidarea solului țării". Raport al acestei probleme a fost tot subsemnatul, la tratarea căreia am avut colaborarea mai multor membri ai Societății.

Lucrările Adunării generale sunt în curs de tipărire, așa că în curând, cei interesați vor putea lua cunoștință integral de comunicările și raportul prezentate în această problemă.

In sfârșit, ultima manifestare, privind problema amintită, se desfășoară în momentul de față la Congresul jubiliar al Agirului, care între 19 și 22 Decembrie are a se ocupa de toate problemele ce se vor pune României de mâine considerată în cadrul Europei. In acest congres, chestiunile pădurărești sunt tratate de 4 raportori. Una din acestea ia în considerare rolul pe care trebue să-l aibă pădurea în problemele ridicate de fenomenul distrugerii pământului românesc. Lucrările sunt publicate în Bul. Agir. No. 10 și 11/1943.

● Problemele de viitor ale Bărăganului.

Primăria orașului Călărași a organizat de curând, la București, in sala Dalles, un ciclu de conferințe, tratând despre oameni și stările din Bărăgan. Ultima conferință a fost ținută la 7 Decembrie a. c. de d-l Aurelian Bentoiu, fiu al Ialomiței, avocat de marcă al Baroului Capitalei, fost deputat și fost subsecretar de Stat la Justiție.

Subiectul tratat a fost: „Formele de viitor pentru valorificarea Bărăganului".

D-sa a inceput prin a face constatarea că populația județului Ialomița este agricolă in covârșitoare majoritate, iar proprietatea se găseste, tot in mare majoritate, în mâinile micilor plugari. Felul cum se face însă exploatarea de către mica proprietate și recoltele slabe obținute, lasă foarte mult de dorit. Starea aceasta este cu atât mai ingrijorătoare cu cât populația județului crește impresionant, față de creșterea celorlalte județe agricole.

Cum sacrificarea restului de mare proprietate, care deține un procent foarte mic, nu ar soluționa problema, d-sa a căutat să ia în considerare alte mijloace care să ducă la remedierea răului.

Printre căile de urmat, d-l A. Bentoiu a preconizat, cu multă căldură, și crearea perdelelor de protecție. De altfel, a spus D-sa, câtă deosebire este între peisajul Bărăganului descris de Odobescu, așa cum l-am cunoscut și noi cu zeci de ani în urmă, și cel de azi! Pe atunci, cât priveai în lungul întinsei câmpii, privirea nu era oprită de nici-un fel de obstacol. Astăzi, oriunde rotești ochii, dai de nenumărate plantațiuni de salcâm. D-sa a adus în susținerea afirmațiilor pe care le-a făcut, opiniunile fostului ministru Garoflid, precum și constatări personale. D-l Aurelian Bentoiu a putut să constate deosebirea între recoltele agricole pe care le-a obținut dela moșia sa de la Făcăeni, inainte de a fi avut perdele de protecție și după aceea. Deasemenea, a relevat experiența inversă făcută de un vecin de moșie, care socotind prea mare suprafața ocupată de perdele, le-a tăiat, pentru ca să constate imediat că recolta a scăzut.

Ca urmare a celor susținute, a recomandat să se împânzească Bărăganul cu perdele de salcâm, creîndu-le dealungul tuturor drumurilor și șoselelor din județ, precum și pe moșii unde ar urma să ocupe un anumit procent.

Prezentarea binefacerilor perdelelor de protecție în stepă, de o personalitate atât de mare, ca aceia a d-lui A. Bentoiu, in fața unui public din cel mai slect, în bună parte altul decât cel de specialitate, este un mare câștig în această cauză. Ideia in care inițial au crezut puțini — aceștia fiind forestierii — începe să prindă din ce în ce mai mult teren.

Câtă mulțumire trebue să aibă inaintașul nostru coleg, d-l D.

Rusescu, care cu 40 ani în urmă, cercetând cauzele nesiguranţei recoltelor agricole din Bărăgan, indica drept remedii plantaţiile de arbori.

● Comunicarea d-lui Ing. Vintilă despre: Incercări asupra durabilităţii materialelor lemnoase pe cale mycologică.

In cadrul Asociaţiei române de poduri, şarpante şi încercarea materialelor — Grupul Român de încercări de materiale — Dl. Ing. Dr. Eugen Vintilă a prezentat, în şedinţa dela 10 Dec. 1943, în sala „Ion Ionescu" dela Politehnica din Bucureşti, o comunicare asupra încercării durabilităţii materialelor lemnoase pe cale mycologică.

O însuşire deosebită a materialelor lemnoase (în afara celor fizico-
Dăm mai jos un rezumat succint al conferinţei:
mecanice cunoscute) care se cere a fi deasemenea determinată şi măsurată, este durabilitatea sau trăinicia faţă de acţiunea destructivă a agenţilor vegetali sau animali.

Acéstă problemă se poate pune atât la lemnul natural, adică netratat, cât şi la lemnul impregnat cu diferite substanţe care îi măresc durabilitatea.

In acést scop a luat fiinţă în ultima vreme o metodă de laborator, cu ajutorul ciupercilor distrugătoare de lemn, metodă care în Germania a fost normalizată.

Cu ajutorul acestor încercări se pot compara şi substanţele prezervante între ele din punct de vedere al eficacităţii lor asupra durabilităţii, şi se poate stabili în acelaşi scop concentraţiunea necesară pentru fiecare din aceste substanţe.

Pentru aceste încercări servesc probe de lemn de 1,5×2,5×5,0 cm, cari se impregnează cu substanţele respective şi se supun acţiunii ciupercilor.

Metoda americană nu foloseşte probe de lemn, ci numai medii de cultură din agar şi malţ, tratate cu substanţele de impregnat în diferite concentraţiuni. S'a constatat însă că rezultatele obţinute pe această cale nu sunt totdeauna valabile în practică, deoarece unele substanţe chimice pot opri complet desvoltarea ciupercilor când sunt cuprinse în gelatină sau agar şi nu au aproape nici o influenţă asupra ciupercilor în cazul că sunt pe lemn. Deaceia metoda normalizată de germani este superioară, încercările făcându-se direct pe lemn.

O problemă care a fost pusă în discuţie a fost scurtarea timpului încercărilor, domeniu în care au fost făcute deja cercetări.

Comunicarea de faţă a prezentat această metodă de laborator, conform normelor germane DIN, DVM 2176, din August 1939 şi rezultatele unor încercări preliminare asupra durabilităţii comparative a două specii lemnoase indigene: salcâmul şi stejarul, în stare naturală, efectuate cu culturi de Polystictus versicolor. Rezultatele obţinute pe această cale pun în evidenţă durabilitatea excepţional de mare a duramenului de salcâm, care poate sta, din acest punct de vedere, alături de lemnul de stejar. Incercările, cu un număr mare de probe şi cu alte ciuperci distrugătoare de lemn, sunt în curs.

Al. Haralamb

● Expoziția agricolă și silvică din Alba-Iulia.

In ziua de 24 Octombrie a. c. s'a inaugurat, în localul Camerei de Agricultură din Alba Iulia, o expoziție agricolă și silvică.

Partea silvică a expoziției a fost aranjată de Direcția Silvică Cluj a Moților din Alba Iulia care a expus: hărți, diagrame, diorame, fotografii, tablouri comparative și miniaturi în legătură cu: cultura pădurilor, exploatarea, comercializarea și industrializarea lemnului, precum și diferite obiecte de lemn întrebuințate în agricultura și industria casnică, specifice regiunii Moților.

Separat a expus și Serv. Silvic Județean local lucrări în legătură cu împădurirea terenurilor degradate și corecția torenților, precum și material de împădurit.

Deși localul nu a fost corespunzător pentru această expoziție, fiind neîncăpător pentru materialul adunat, totuși în general expoziția a putut fi aranjată în mod satisfăcător.

In cele ce urmează vom arăta în mod succint numai părțile mai importante cari se referă la expoziția silvică.

Materialul s'a grupat în mod sistematic în standuri pe diferite ramuri de activitate forestieră. Frumos aranjate, artistic executate și etichetate, standurile silvice au făcut să fie cele mai vizitate și admirate de public.

In deosebi atenția vizitatorilor a fost atrasă de macheta exploatării parchetelor din pădurea Vâltori (Oc. Zlatna) în regie proprie, care arată exploatarea dela lemnul în picioare până la depozitul de încărcare, cuprinzând exploatarea și transportul lemnului pe ulucuri uscate, pe jilipuri cu ape ale căror debite sunt reglate de un opust, plutitul liber, colectarea lemnului printr'o greblă opritoare și stivuirea lui în depozit.

Deasemenea, miniatura unui ferăstrău venețian în funcțiune și a unui opust, precum și diferitele obiecte de lemn provenite din industria casnică locală, au fost admirate în mod special.

Au produs un efect deosebit graficele relativ la producția pădurilor, variația prețurilor unitare, puterea calorifică a esențelor, greutatea specifică, regenerarea pădurilor și câștigurile diferitelor categorii de lucrători de pădure.

Presa le-a scos în relief ca fiind cele mai artistic aranjate, precum și ca cele mai instructive și interesante, evidențiind munca ordonată și productivă a Caps-ului.

Comitetul de organizare al expoziției a acordat Direcției Silvice, *Diploma cu Medalia de Aur.*

Expoziția a rămas deschisă până în ziua de 31 Octombrie a. c.

MERCURIALĂ

● Calea ferată nu mai comandă traverse speciale de fag.

Incepând cu anul 1942 printre sortimentele de materiale lemnoase cerute de comenzile Căilor Ferate Române, se află și „traversele speciale" de fag. Nu știm dacă apariția acestui nou sortiment se datorește inițiativei, sugestiilor și stăruințelor proprietarilor de păduri (ceeace de bună seamă le-ar reveni toată cinstea acestora) sau Administrației CFR., care căuta împlinirea nevoilor ei. Credem însă, că preocupări trebue să fi fost și de o parte și de alta și rezultanta acestor preocupări trebuia să cadă peste o soluție, care să împace interesele și nevoile și ale unora și ale celuilalt.

Acest fapt, de o importanță capitală într'o politică de economie generală, se precizează și se conturează în mod cu totul fericit, când Administrația căii ferate, dela 1500 mc. de traverse speciale de fag, cât a comandat CAPS-ului în anul 1942, vine în anul 1943 și cere să i se fasoneze 19.410 mc. traverse speciale de fag. Se vedeau astfel deschise fagului din pădurile noastre porți noui de valorificare; și, ceeace interesa direct pe proprietarul de pădure, era că această valorificare se dovedea oarecum mai rentabilă, dat fiind că pentru un mc. de fag în picioare, se putea realiza între 2.000 și 2.500 lei, pentru un lemn de aceeași calitate, care transformat în traverse ordinare, nu ar fi căpătat mai mult de 1.000—1.300 lei. Iată cum, în timp ce interesul proprietarului de lemn de fag era stimulat, nevoile CFR găseau posibilitatea să fie satisfăcute din plin și cu mult mai puține dificultăți. Pentru economia pădurilor noastre, se ivea fericita cale de a se începe economisirea stejarului, care până aci era singurul din care se fasonau traversele speciale de fag pentru macaze. A fost un moment pe care trebuia să-l prindem și să-l folosim, reducând la minimum fasonarea stejarului în traverse speciale. Acest lucru mai era indicat, mai ales când se știa că acest sortiment se fasonează în general din lemn de calitate superioară și foarte adesea provenit din arbori cari pot încă trăi multă vreme; și când deasemenea se cunoștea câtă perdere înseamnă o prelucrare în traverse speciale de lungimi până la 6 m când aceasta are loc loco-pădure cu mijloace manuale de care se dispune în cele mai multe cazuri.

Ce s'a întâmplat între timp, nu știm! Cert este însă că nici nu s'a scurs anul 1943 și în preajma nouilor exploatări, Căile Ferate s'au hotărît să nu mai comande pentru 1944 traverse speciale de fag și ca atare nimeni nu mai poate fasona acest sortiment!

Sunt de presupus două motive:

Ori Calea Ferată și-a văzut împlinite nevoile mai repede decât credea, datorită împrejurării că i s'au oferit și i se oferă traverse speciale de stejar și deci nu mai are nevoie de cele de fag;

Ori Calea Ferată nu-și găsește rentabilitatea propusă cu folosirea traverselor speciale de fag, fie din cauza greutăților de manipulare și impregnare, fie din cauza prețului contractat.

Nici un motiv nici celălalt nu este de natură să se îngădue soluția adoptată de CFR. Stejarul trebue să înceteze de a se mai fasona în traverse, atâta vreme cât avem fag suficient pentru acest lucru! Intr'o politică înțeleaptă, atâta timp cât avem încă fag în păduri exploatabile destul de accesibile, am vedea fasonându-se traverse de fag ordinare și speciale oricât de multe, din care căile ferate să-și constitue depozite pentru timpurile foarte apropiate, când nu le vor mai găsi așa ușor.

Crearea încă a câteva uzine de creuzotat în regiuni cu păduri de fag, fie de către Administrația CFR, fie de CAPS și marii proprietari de păduri, ar simplifica problema manipulatului și a depozitării stocurilor.

In tot cazul, o poziție hotărîtă din partea conducătorilor destinelor pădurii și lemnului românesc, se impune!

I. M. Pavelescu

A APĂRUT:

A 56-a ADUNARE GENERALĂ A SOCIETĂȚII INGINERILOR SILVICI „PROGRESUL SILVIC"

Ținută în zilele de 24—25 Mai 1942.

Un volum de 136 pagini.

CINEGETICĂ

● Secția vânătorească și piscicolă la expoziția „Bucovina reîntregită, 1942".

In cadrul expoziției deschise în Cernăuți în ziua de 1 Nov. 1942 sub titlul: „Un an de muncă românească în Bucovina reîntregită 5 Iulie 1941—5 Iulie 1942", Secția de vânătoare și piscicultură a ocupat nu numai un loc de cinste, ci a fost una din cele mai atractive părți ale expoziției. Așa ne spune D-l ing. S. Gârbu în „Bucovina Forestieră" No. 2/1943.

„Ideea fundamentală ce a fost la baza organizării acestui stand, a fost reprezentarea întregului vânat al Provinciei Bucovina, așa cum sălășluește el în natura liberă. Ca atare, s'a realizat peisajul reprezentativ al diferitelor locuri de predilecție a vânatului: pădure cu hățiș, regiuni stâncoase cu viziuni și peșteri".

„Harta vânatului așezată în acest decor de vânat în mijlocul naturii libere ne dă explicațiile necesare asupra repartiției vânatului în cuprinsul Guvernământului Bucovinei și zonele sale de răspândire".

„Este locul să relevăm aci, că în Bucovina destinele vânătoarei sunt încredințate în mod complet în mâna Corpului silvic, care are în seama sa și ocrotirea lui".

„O deosebită atenție se dă în gospodăria Fondului culturii și creșterii păstrăvului în apele de munte".

„Deasupra acestui bazin (e vorba de un mare bazin pentru crapi N. A.) este adaptată păstrăvăria în miniatură din ocolul silvic Marginea, cantonul Soarec, complet amenajată și în plină funcțiune cu apă curgătoare".

Mai departe, autorul ne spune că Fondul are 6 păstrăvării cu o capacitate de 300.000 icre.

● Terenurile de vânătoare în regie și vânătorimea.

D-l T. Dory publică în „Revista Vânătorilor No. 8/943, câteva „Sugestii la noua lege a vânătoarei". Din numeroasele propuneri extragem câteva:

1. „Prin noua lege trebue să dispară şi să se desfiinţeze „Marii arendaşi" de terenuri de vânătoare. Motivele: orice vânător să aibă posibilitatea şi să nu fie împiedecat, prin acapararea de către unii cu dare de mână, a enorme suprafeţe împădurite şi munţi întregi, — de a putea vâna un urs, un cerb, un mistreţ, un căprior, un cocoş de munte".

2. „Numai Domeniile Regale să rămână în fiinţă cu vânatul de pe ele, iar la celelalte terenuri care sunt arendate la particulari să fie anulată arenda şi luate înapoi de Stat şi să se dee drepturi „individual" contra unei taxe pentru împuşcare cutărui fel de vânat. Printr'un Serviciu special anexat la Direcţia Vânătoarei se va şti din vreme proprietarul, terenul şi numărul pieselor spre împuşcare. Taxa se va fixa pentru fiecare specie de către Direcţia Vânătoarei potrivit regiunii şi speciei de vânat".

Iată cum priveşte chestiunea regiei la vânat, unul din numeroşii vânători, care nu are posibilitatea de a întreţine pe cont propriu un teren de vânat mare. (Numai despre acesta tratează articolul amintit). După cum am arătat şi în articolul: „Asupra ocrotirii şi valorificării în regie a vânatului", publicat în Revista Pădurilor No. 7—8/943, înfiinţarea de terenuri regie corespunde unei reale necesităţi. Voci tot mai dese se ridică din rândurile vânătorimei şi solicită dreptul de a se putea împărtăşi de plăcerea împuşcării de vânat mare. Ştim că nu este uşor să treci la asemenea înfăptuiri. De aceea, dacă nu se poate face mai mult, cel puţin să nu se strice ceeace este făcut gata şi să nu se pună piedeci acelora care vor să realizeze ceva în acest domeniu, de aci înainte.

● Rezultatele obţinute în materie de paza vânatului din pădurile Statului cu dreptul de vânătoare nearendat.

La 1 Martie 1943, aproximativ o treime din pădurile Statului nu erau arendate din punctul de vedere al dreptului de vânătoare. Cifra aceasta este de cca 600.000 Ha.

Ştim care este soarta acestor terenuri fără stăpân. Direcţiunea Economiei Vânatului nu are şi nu va putea avea organe în întreaga ţară, care să facă paza şi administrarea acestor terenuri. Casa Pădurilor Statului, care administrează pădurile din punct de vedere silvic, a fost despuiată de dreptul firesc de a administra şi vânatul din păduri: nu ea arendează dreptul de vânătoare, nu ea încasează arenda, nu ea acordă autorizaţie de împuşcare. Personalul ei nu este obligat să păzească vânatul decât când poate şi cum poate, dar nu are răspundere decât în măsura în care este făcut responsabil şi jandarmul, primarul comunal, etc. Lucrurile mergeau rău, încât mulţi ingineri silvici dintre cei cu multă tragere de inimă pentru fauna noastră vânătorească vedeau cum se macină, şi uneori dispar cu totul unele specii de vânat din anumite regiuni.

Văzând această stare de lucruri, deşi nu avea vre-o obligaţie, Casa Pădurilor a dat ordinul circular No. 21605/942 din luna Aprilie, tuturor organelor sale exterioare, ca să intensifice paza şi ocrotirea vânatului din pădurile cu dreptul de vânătoare nearendat. Prin acelaş ordin s'a cerut, ca după trecerea unui an, ocoalele silvice să întocmească o dare de seamă asupra măsurilor luate şi a rezultatelor obţinute. S'au primit astfel dări de seamă, din care rezultă pe deoparte interesul general manifestat de personalul nostru pentru nobila îndeletnicire de ocrotitor al vânatului, iar pe de altă parte o acţiune hotărîtă de a pune stavilă unui rău. Din numeroasele dări de seamă extragem ceva din lucrarea întocmită de Ocolul silvic Peşteana.

„Măsurile care s'ar fi impus în mod normal pentru ocrotirea vânatului":

A. Reprimarea braconajului;

B. Stârpirea răpitoarelor;

C. Amenajarea terenurilor de hrană;

D. Construiri de adăposturi pentru iarnă;

E. Colonizarea vânatului (a căprioarelor).

„Ocolul s'a ocupat anul acesta numai de primele două măsuri, în felul următor:

A. Reprimarea braconajului.

Clasificarea braconierilor:

a) Braconieri cu arme, dar fără permise legale de port-armă şi vânătoare;

b) Vânători cu permise legale, dar vânând în timpul oprit şi pentru specii apărate de lege.

c) Braconieri cu copoi şi cu câini de orice fel;

d) Braconieri cu capcane, sau cu alte mijloace mecanice".

Măsuri de ocrotire.

„a) Prima categorie o formează vânătorii cu permisele legale, care vânau în pădurile Statului, fără ca acestea să fie arendate de societatea din care făceau parte. Unii din aceştia vânau anumite specii, chiar şi în timpul oprit a se vâna. *Această categorie de braconieri a fost cu desăvârşire desfiinţată de Ocol cu ajutorul personalului de pază şi control*".

„c) Cea mai periculoasă categorie de braconieri, în prezent, este categoria cu copoi sau cu câini obişnuiţi. Cu această categorie se luptă Ocolul în prezent".

„Măsurile care s'au luat în această privinţă au constat în paza terenului, dar mai ales în intervenţii la ispectorul de vânătoare judeţean, de a limita numărul de autorizaţii pentru copoi. Pentru ceilalţi câini s'a dat o ordonanţă de către Prefectură pentru a se impuşca câinii vagabonzi și pentru ținerea câinilor în lanț, însă nu s'a ajuns încă la rezultatul dorit".

„d) Braconierii cu capcane acționează în general contra răpitoarelor și deși ei fac un serviciu indirect prin stârpirea răpitoarelor, totuși ei sustrag un bun al Statului pe care nu l-au cumpărat, astfel că a fost oprit complect și acest sistem de a bracona".

B. Stârpirea răpitoarelor.

„Ca răpitoare foarte dăunătoare vânatului din această regiune avem: lupii, vulpile și ciorile".

„*Contra lupilor, Ocolul organizează și a organizat bătăi cel puțin pentru a-i îndepărta din anumite păduri, unde au început să facă rui și unde au distrus vânatul cu desăvârșire.* In iarna viitoare, se va așeza otravă pe porțiuni întinse".

„Contra vulpilor s'a așezat pe alocurea hapuri cu stricnină cu rezultate mulțumitoare, apoi capcane, iar o mică parte au fost împușcate".

„Contra ciorilor, însuși Ministerul Agriculturii a luat anumite măsuri mulțumitoare.

„Continuând câțiva, ani cu aceste măsuri de ocrotire a vânatului, se va putea trece apoi treptat și la celelalte măsuri menționate la punctele C. D. E., *dar aceasta numai după ce se va da liniștea necesară vânatului existent*".

„Trebue menționat și faptul că în celelalte terenuri particulare vânatul suferă încă de lipsă de îngrijire, astfel că în bună parte se va refugia în pădurile administrate de noi".

„*Numărul aproximativ de azi al vânatului pe specii și starea lui fizică:*

La întinderea totală a pădurilor de 3120 Ha se semnalează următorul vânat:

a) Iepuri	800
b) Vulpi	250
c) Lupi	20
d) Jderi	50
e) Pisici sălbatice	50
f) Viezuri	100

Nu avem căprioare.

„Mai avem în trecere păsări de pasaj".

Imbunătățirea situației.

„Urmărind măsurile luate, cu efect, în special contra braconajului și contra ciorilor, care omoară puii de iepure, se observă că liniștea ce se oferă tot mai mult vânatului atrage după sine mărirea numărului acestuia.

„Când procentul răpitoarelor va fi micșorat la strictul necesar, iar câinilor vagabonzi li se va pune capăt, atunci vom putea trece și la alte măsuri mai intensive de ocrotirea vânatului.

„In tot cazul, măsurile luate până în prezent într'un timp scurt şi cu mijloace modeste au adus o îmbunătăţire mulţumitoare în viaţa vânatului din aceste păduri".

● Organ comun de pază în Delta Dunării.

Tot cu ocaziunea întocmirii dării de seamă asupra rezultatelor obţinute în cursul anului precedent, în materie de paza vânatului pe terenurile nearendate, Ocolul silvic Tulcea face o propunere foarte interesantă. Este vorba anume de crearea unui organ de pază (poliţie) înzestrat cu şalupe rapide şi bărci, care să aibă, în Deltă, atribuţiuni de: paza pădurilor, paza pescuitului, paza vânatului şi paza contra contrabandiştilor. Azi lucrează independent organele a trei direcţiuni ale aceluiaş Minister: C. A. P. S., P. A. R. I. D. şi Direcţiunea Economiei Vânatului, dar fiecare în parte dă un randament insuficient. Nu cunoaştem în amănunt situaţia din Deltă, dar suntem siguri că propunerea făcută de Ocolului silvic Tulcea izvorăşte dintr'o dintr'o necesitate bine simţită, şi ar fi util ca organele competente să o ia în studiu.

Vasile Cotta

ANALELE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ŞI EXPERIMENTAŢIE FORESTIERĂ

Anul 1942

CUPRINSUL:

Eugen Vintilă: Cercetări cu privire la umiditatea relativă a lemnului în întrebuinţările lui curente.

Ion Vlad: Regenerarea naturală în margine de masiv.

S. Paşcovschi: Asupra cerinţelor staţionale ale câtorva plante lemnoase în raport cu condiţiunile climaterice generale.

S. Paşcovschi: Studiu asupra vegetaţiei pădurilor din împrejurimile Gurghiului.

C. D. Chiriţă: Staţiuni limită pentru gorun, determinate de factorul sol.

Gr. Eliescu şi **Sp. Mihăilescu:** Experimentări cu hylarsol pentru combaterea gândacului Hylobius abietis.

C. C. Georgescu, I. Lupe şi **P. Cretzoiu:** Răspândirea stejarului brumăriu (Quercus pedunculiflora C. Koch).

C. C. Georgescu şi **I. Morariu:** Contribuţiuni la cunoaşterea ulmilor din flora României.

Al. Beldie şi **P. Cretzoiu:** Un hibrid nou între Alnus glutinosa şi Alnus incana.

I. Lupe: Semănarea ulmului.

I. Lupe: Consideraţiuni asupra calităţii seminţelor forestiere.

Al. Haralamb şi **P. Cretzoiu:** Date floristice din basinul superior al Teleajenului.

RECENZII

CĂRŢI

GEIGER, RUDOLF: *Das Klima der bodennahen Luftschicht* — ein Lehrbuch der Mikroklimatologie. (Clima stratului de aer din apropierea solului — un tratat de microclimatologie). Ediţia II complect revăzută şi adăogită. Braunschweig. Editura Fried. Vieweg & Sohn, 1942, XVI+453 pagini. Preţul 20 RM.

Numele profesorului Geiger, autorul cărţii de care ne ocupăm, nu este necunoscut camarazilor noştri. Despre cercetările întreprinse de D-sa în domeniul meteorologiei forestiere, singur sau în colaborare, începute încă de acum 20 ani, mai ales în pădurile Bavariei, iar în timpul din urmă continuate în nordul Germaniei, reluate şi de alţii în alte regiuni, am putut lua cunoştinţă din revistele germane, la îndemâna noastră şi recenzate în Revista Pădurilor. De asemeni, d-sa este cunoscut prin cartea atât de des consultată despre „Clima în stratul de aer din apropierea solului", apărută în 1927 (prima ediţie a cărţii de faţă). Pe atunci, noutatea subiectului, prin felul cum se punea problema relaţiilor dintre vegetaţie şi factorii climatici şi prin rezultatele surprinzătoare obţinute din primele cercetări au făcut pe profesorul Geiger să prezinte ansamblul chestiunilor sub forma unei cărţi, care deja atunci număra circa 250 pagini cu 60 figuri.

Noutatea constă în aceea că meteorologia forestieră nu mai era considerată ca o armă în mâna politicei forestiere ci ca o auxiliară de mare preţ la dispoziţia silviculturii înseşi (culturii pădurilor şi amenajamentului). Cât de fericit a fost acest nou fel de a pune problema, cât de fertil a fost acest nou câmp de activitate se vede şi din foarte numeroasele lucrări apărute de atunci încoace şi despre care ne facem o idee, consultând bogata bibliografie citată de autor. Un alt ecou al cercetărilor dirijate în acest sens îl găsim în cărţile de silvicultură apărute după 1930 (Dengler, Wagner, etc.). Prima ediţie a cărţii s'a bucurat de o primire plină de interes atât în Europa cât şi în America, Rusia, India, Japonia, încât în scurt timp s'a epuizat.

Sistematic privind lucrările de acest gen, ele se integrează în disciplina mai veche a meteorologiei, dela care — în fond — a plecat şi ale cărei metode şi aparate — cel puţin iniţial — le-a folosit. Este firesc dar, ca de rezultatele cercetărilor se interesau deopotrivă şi meteorologii ca şi botaniştii, entomologii, horticultorii, agronomii, silvicultorii, medicii, etc., pentrucă acestea se efectuau într'un spaţiu în care biologia — în accepţia generală a cuvântului — era direct interesată. Această colaborare a condus la o adâncire a problemelor, la o lărgire a sferei cercetărilor, la perfecţionări de metode de cercetări, la o desvoltare a instrumentaţiei necesare lucrului în teren. Concluziile obţinute au permis o privire de ansamblu şi astfel s'a ajuns a se creea chiar o nouă disciplină: microclimatologia.

Ce este această nouă disciplină, care este metoda ei de lucru, ce rezultate au fost obţinute până acum cu aceste cercetări pline de atât de promiţător succes, sunt chestiuni care constitue scopul şi cuprinsul cărţii. Cât de reuşită este realizarea ei se poate vedea de oricine o cercetează. Critica germană o taxează cu titlu de „Standardwerk", ceea ce s'ar putea traduce liber aşa: operă model, exprimând stadiul actual al cunoştinţelor noastre în acest domeniu.

Nimeni altul nu ar fi putut s'o scrie mai bine decât profesorul Geiger. Nu numai pentrucă mai ales în Germania s'au desvoltat în gradul cel mai înalt aceste cercetări (ceea ce se vede şi din faptul că peste 80% din lucrările publicate sunt în limba germană), dar d-sa este cel care printre cei dintâi a promovat acest gen de lucrări şi le-a continuat, aducând ca dovadă de importanţa lor, rezultatele cercetărilor riguros ştiinţifice, întreprinse, arătându-se (lucru de mare preţ!) ce se măsoară şi cum se măsoară o mărime (temperatură, radiaţie, vânt, etc.) făcând astfel ca tot ce afirmă să fie controlabil şi comparabil.

Nu este de mirare dar, că înarmat cu disciplina metodelor de lucru din fizică, cu claritatea de a vedea în ansamblu a meteorologiei şi climatologiei, introdus în silvicultură şi în biologie în general, dispunând de posibilităţi de informare despre ce se lucrează în toate ţările de cultură de pe suprafaţa globului, îndemnat şi susţinut de silvicultori (mai ales!) din Germania, a putut să înfăţişeze în cartea sa tot ceea ce se ştie astăzi despre meteorologia forestieră şi despre micrometeorologie în general. De altfel, însăşi subtitlul cărţii exprimă acest lucru: un tratat de microclimatologie. Ca atare e greu de rezumat. Este ca şi o carte de şcoală: numeroasele subiecte considerate se cer citite fiecare în parte cu creionul în mână, la masa de lucru.

Totuşi, vom arăta, în general, ce cuprinde această minunată operă, fructul unei laborioase activităţi de 20 de ani pe teren, în laborator şi în bibliotecă.

In raport cu prima ediţiei se constată o punere la punct a vechilor subiecte tratate (o completare), ca urmare a bogatei literaturi apărută în urmă, şi câteva capitole noui (relaţiile dintre om şi microclimă, relaţii dintre microclimă şi animale, stratul de aer din apropierea zăpezii şi apei). Capitolul despre pagubele cauzate de ger a fost micşorat, pentru că între timp (1940) a fost publicată cartea lui Kessler şi Kaempfert „Protecţia împotriva pagubelor cauzate de ger", carte care epuizează şi din punctul de vedere al cercetărilor şi a bibliografiei acest subiect.

Ediţia II, pe care o semnalăm acum, are două mari părţi: I. microclima din stratul de aer din apropierea solului şi II. microclima în raport cu forma terenului, cu plantele, cu animalele şi cu omul.

In total subiectele sunt tratate în 43 capitole, grupate în 7 secţiuni din care 4 sunt în partea I, iar 3 în partea II. Care sunt aceste subiecte? In partea I: schimbul de căldură la suprafaţa solului, în timpul zilei şi noaptea, propagarea căldurii în sol și în aer, variația temperaturii la suprafața solului, schimbul maselor de aer și importanța acestui fenomen, regimul radiației în stratul de aer dela suprafața solului, condițiile de umiditate, vânt, fenomene optice, acustice, temperatura suprafeței solului, influența naturii și stării solului asupra variației temperaturii, stratul de aer din apropierea zăpezii, apei, unui covor vegetal. In partea II se vorbește despre curenți și stagnări de aer rece, condițiile de temperatură noaptea în văi, vântul de aer rece (versanți, văi, ghețari), insolația versanților de diferite orientări, valabilitatea stațiunilor meteorologice din rețeaua de cercetări macroclimatologice, microclima în peșteri, regimul de căldură și temperatura plantelor, condițiile de temperatură și radiație, umiditate, vânt într'o pătură vegetală de mică înălțime, meteorologia forestieră, clima pădurii, radiația, temperatura, umiditatea, precipitațiile, vântul într'un arboret bătrân, influența constituției arboretului asupra climatului, microclima în ochiuri, poeni, drumuri de pădure, climatele dela marginea masivului și în sfârșit relațiile dintre microclimă și animale, influența omului asupra microclimei, clima orașului, pagubele cauzate de ger.

S'ar părea din această enumărare că avem de a face cu o carte aridă, în care nu e vorba decât despre tempertură, vânt, umiditate, precipitații, insolații, etc. Măestria autorului e însă mare și risipește dela început această teamă, pentrucă precizează din capul locului noțiunile pe care le întrebuințează (reîmprospătând, scurt și clar cunoștințe altădată mai curente), pune problemele totdeauna în termeni clari nu numai ai științei ci și în cadrul viu al interesului practic, exemplifică afirmațiile cu tabele, grafice și fotografii (181 grafice și fotografii la 435 pagini), relatează observațiuni de detaliu, despre fenomene pe lângă care trecem cu toții indiferenți, făcute în grădini, culturi și păduri, în cursul excursiilor de studii, ori cercetărilor în teren sau al plimbărilor pur și simplu, încât fără să vrei te gândești la vânătorul care căutând urma vânatului, se documentează cel mai bine despre gradul de regenerare al pădurii, de starea semințișului, a solului etc. De aceea, stilul cărții este atrăgător și ține mereu trează atenția cetitorului. Pentrucă, în fond, se vorbește despre viață, mai bine zis despre condițiile de viață.

Cartea se adresează și meteorologilor de sigur, dar mai ales tuturor acelor care studiază natura în stratul de aer din apropierea solului, așa dar: silvicultorilor, botaniștilor, agronomilor, horticultorilor, pedologilor, medicilor, biologilor în general.

S'ar putea pune întrebarea de cineva, dacă în adevăr îl interesează pe silvicultor această carte. Pentru a răspunde să ne amintim că arborele ca și pădurea tăește în trei microclimate distincte: al rădăcinilor, al trunchiurilor, și al coronamentelor. In ce privește pepiniera, condițiile staționale din punct de vedere climatic, sunt cu totul speciale și mult diferite de ale pădurii constituite. Cartea se ocupă cu toate aceste chestiuni. Cel care are în adevăr un interes să o citească este în primul rând tocmai silvicultorul de teren. Pentrucă regenerările pe suprafețe rase, în margine de masiv, la adăpostul arboretului bătrân, în ochiuri etc., plantațiile în plină stepă pe suprafețe întinse sau sub forma benzilor de protecție, așezarea tăerilor în arboretele exploatabile, în funcţie de versanţi, vânt, insolaţie, etc., nu sunt toate decât variatele aspecte ale problemelor de mare importanţă pe care are a le rezolva silvicultorul de teren şi asupra cărora profesorul Geiger dă foarte preţioase consideraţiuni.

Desigur, silvicultorul a ţinut seamă de microclimate şi mai înainte de naşterea microclimatologiei, de când există profesiunea de silvicultor. In pepiniere când foloseşte umbrarele, când mobilizează solul din tarlale între şirurile de puieţi abia răsăriţi, când acoperă solul în pepinieră cu pae, muşchi, pietre, etc., nu face altceva decât creează microclimate (un exemplu de modificarea acestora prin intervenţia omului): în combaterea insectelor, atunci când destină anumiţi arbori-cursă în picioare sau doborîţi într'o anumită orientare „convenabilă", ţine seamă tocmai de microclima în legătură cu viaţa insectelor pe care vrea să le prindă, respectiv să le combată; clasarea însăşi a speciilor după „temperament" de umbră, lumină, etc., nu este decât o recunoaştere a dependenţii speciilor respective de microclimatele care le asigură desvoltarea şi însăşi viaţa; în interesantele dar delicatele metode de regenerare în ochiuri sau în margine de masiv silvicultorul lucrează tocmai cu microclimate în primul rând, etc., etc. Exemplele s'ar putea cita la nesfârşit. Ar fi să se menţioneze tabla de materii a unui curs de silvicultură şi de protecţia pădurii.

Cartea profesorului Geiger ne dă lămuririle necesare, ca fizician şi meteorolog, la procedeele folosite de silvicultori în regenerări şi conducerea arboretelor. Pentrucă radiaţia solară, temperatura, vântul, precipitaţiile, etc. sunt luate desigur în consideraţie de silvicultori, dar fără a se avea la bază măsurători, ci empirism şi intuiţie, în legătură cu staţiunile în care activează. De aceea a fost posibil să se adopte, mai înainte vreme, metode de regenerare şi tratamente din apusul Europei, la noi, fără a exista premizele necesare.

Silvicultorul român va găsi în cartea profesorului Geiger o sursă bogată de învăţăminte pentru pădurea pe care o administrează. Să dau un exemplu de valoarea practică a unor cercetări în legătură cu gerul: pe o suprafaţă unde regenerarea era stânjenită enorm din cauza gerurilor care se localizau acolo, se reuşeşte printr'o prelucrare adâncă a solului să se ridice temperatura minimă cu 5°, să se reducă numărul zilelor cu ger la 1/2, iar durata gerului la 1/5 (Vezi Rev. Păd., pag. 625, 1949, Nr. 9).

Studiului meteorologiei forestiere în special sunt dedicate mai mult de 60 pagini, în partea a II-a a cărţii (de cca 200 pag.). Pentru înţelegerea ei, partea I (178 pag.) trebue neapărat citită.

Dacă acest tratat de microclimatologie şi meteorologie forestieră reprezintă standardul cunoştinţelor noastre câştigate până acum în acest domeniu, este o ocaziune să constatăm şi ceea ce nu ştim încă. Ceea ce înseamnă că este încă de mult de lucru. Intre alte chestiuni încă necercetate, prof. Geiger citează şi următoarele:

— Cantitatea precipitaţiilor medii în diferite margini de masiv, (cum se repartizează ploaia şi zăpada).

— Roua, repartiţia ei în funcţie de marginea de masiv, folosirea ei de către plante.

— Dacă în toate anotimpurile aceeaşi margine de masiv este totdeauna cea mai caldă, sau se produce o decalare.

— Dacă marginea de masiv cea mai caldă este şi cea mai uscată, respectiv, dacă cea mai rece este și cea mai umedă.

— Temperatura și umiditatea solului variază paralel cu temperatura stratului de aer din apropierea solului?

— Cum variază elementele meteorologice în marginea interioară și cea exterioară a masivului, etc.

Cu toate aceste necunoscute încă, sau tocmai din această cauză, cartea este deosebit de prețioasă: ne spune ce știm și cum trebue să lucrăm pentru a rezolva și alte probleme. Pentrucă prof. Geiger nu omite să arate și care este metoda de lucru — în general — în materie de microclimatologie. In legătură cu aceasta, dacă ne-ar fi permis, ne-am exprima o dorință care ar fi și o urare, anume: prof. Geiger să scrie încă o carte, cu talentul său pedagogic și bazat pe imensa sa experiență, arătând în mod special aparatura și metodele de lucru în domeniul microclimatologiei și meteorologiei forestiere. Recunosc că indicațiuni se găsesc deja în această privință și în cartea de care ne ocupăm. Așa cum a adunat din materialul risipit în cele peste 1.000 de lucrări în diferite limbi, consultate, cuprinsul cărții, va reuși să strângă într'o broșură, ca un pandant al tratatului de microclimatologie, metode și aparate întrebuințate în microclimatologie.

In concluzie, tratatul de microclimatologie al prof. Geiger este o carte de cel mai mare folos pentru silvicultori. A o recomanda atenției camarazilor, înseamnă a le face un deosebit serviciu. Fiecare va găsi în această carte răspunsuri la multe întrebări pe care și le va fi pus în cursul practicei efectuate și va învăța cum se poate pune o problemă și cum se procedează pentru a o rezolva. Cei 533 de autori consultați cu cele 684 de lucrări ale lor, sunt o chezășie că tratatul se prezintă, în adevăr, ca o expresie a cunoștințelor actuale omenești în materie de micrometeorologie.

Ing. T. Bălănică

REVISTE

Forstarchiv.

1943. Caetul 1/2.

Wittich Prof. Dr.:

Untersuchungen über den Verlauf der Streuzersetzungen auf einem Boden mit Mullzustand II.

Cercetări asupra procesului de descompunerea litierei pe un sol cu strat de gunoi.

Articolul este o urmare a lucrării apărute în aceiaș revistă în 1939 (Nr. 5/6). Cercetările de față se extind asupra litierei unui număr de specii de foioase. Procesul de descompunere a fost urmărit și fotografiat la diferite perioade. In general s'a observat că descompunerea începe accentuat primăvara prin distrugerea țesuturilor de către microorganisme și animale, diferit la diferitele specii forestiere. S'au făcut observațiuni și asupra litierei de larice. Se dă un tablou al analizelor substanțelor minerale ale litierei pentru diferitele specii, precum și un tablou de schimbarea compoziției litierei în raport cu timpul. Din cercetări rezultă că schimbările substanțelor, care au loc cu descompunerea litierei, nu sunt simple și unitare cum în general se crede.

Aun H.:

Ergänzende Bemerkungen über das Schüler'sche Zieh. — Trage — und Wendegerät.

Observațiuni suplimentare asupra uneltei de tras, purtat și răsturnat a lui Schüler.

Această unealtă a fost descrisă în caetul din 1942 de către Bauk. Autorul arată aci, după un timp de experiență, inconvenientele ce prezintă unealta în unele condiții, la unele operațiuni.

Caetul 3/8.

Sonderheft „Wald und Holz im Osten“.

Număr special „Pădure și lemn în Răsărit“.

Barth J.:

Die Forst- und Holzwirtschaft in den besetzten Ostgebieten.

Economia forestieră și a lemnului în regiunile ocupate din Răsărit.

Articolul este o dare de seamă asupra administrației forestiere în regiunile ocupate și se preocupă de mersul organizării și a lucrărilor forestiere. Se arată suprafețele ocupate de pădure, condițiile de împădurire, problemele transportului, industria și prelucrarea lemnului, exportul lemnului din Răsărit și teme pentru viitor.

Schlabitz W.:

Die forst- und holzwirtschaftlichen Verhältnisse im Reichskommissariat Ostland.

Condițiile economiei forestiere și economiei lemnului în comisariatul Reich-ului din Răsărit.

Asemănător celui precedent, articolul de față descrie condițiile în care s'au desvoltat economia și administrația forestieră în cei 25 ani de autonomie în țările Baltice și schimbările produse radical într'un an de stăpânire bolșevică. Vânatul a avut deasemenea de suferit. Economia lemnului era în mâna evreilor. O imediată raționalizare a industriilor a fost necesară mai ales pentru o mai ușoară și rapidă aprovizionare cu lemne a armatei, populației și export către Germania.

Hocheisel A.:

Grundlagen und Möglichkeiten der Rationalisierung der Waldarbeit im Generalbezirk Lettland.

Bazele și posibilitățile raționalizării muncii forestiere în districtul Letoniei.

Articolul este o schiță de program pentru sporirea producției forestiere după metodele moderne și experiențele germane și ale țărilor de nord. Se dau la început date statistice asupra întinderii pădurilor și speciilor forestiere, condițiile de muncă, structurii economiei forestiere și a lemnului, trecându-se apoi la desvoltarea posibilităților de raționalizare și organizare a muncii și transportului.

Wachholtz R.:

Die forstlichen Verhältnisse und die Voraussetzungen einer Holzwirtschaft in der Ukraine.

Condițiile forestiere și propunerile pentru o economie a lemnului în Ucraina.

Se face un mic istoric al schimbărilor suferite de granițe în urma evenimentelor precum și o descriere geografică a Ukrainei. Se vorbește de sol și climă, de procente de împădurire pentru diferitele regiuni arătându-se tipurile de pădure. Urmează date statistice asupra exploatărilor dinainte de războiu, asupra întrebuințării lemnului și îngrijirii pădurii, în special a combaterii insectelor, a transportului și industrializării lemnului.

Gams H.:
Die Wälder Südrusslands und ihre Geschichte.

Pădurile din Sudul Rusiei și istoricul lor.

Regiunea a suferit, în decursul vremurilor, influența multor factori: printre care clima, mările (Neagră și Caspică) inundațiile, pășunatul. Se împarte regiunea în zone și sectoare numeroase, după speciile forestiere. Se face o împărțire a pădurii naturale după asociațiile vegetale. Urmează un istoric al pădurilor, din timpurile preistorice, arătându-se schimbările prin care au trecut.

Schedl K. E.:
Der forstliche Pflanzenschutz in der Ukraine.

Protecția esențelor forestiere în Ukraina.

Se indică insectele și ciupercile vătămătoare esențelor forestiere principale, rășinoase și foioase, arătându-se cronologic, pe cât posibil, anii în care au avut loc calamități. Se descrie apoi fauna vătămătoare perdelelor de protecție, faună provenită din esențele infectate întrebuințate la creiarea lor. Acțiunea combaterilor a lăsat mult de dorit. Lipsește o statistică a vătămărilor, lipsesc centre de informare. Un serviciu al combaterilor nu a fost. Abia în ultimii ani s'au întrebuințat metode de combatere, după model german, printre care și prăfuirile cu aninul.

Mayer-Wegelin H.:
Die geschichtliche Entwicklung der Aufforstungen in der ukrainischen Steppe.

Desvoltarea istorică a împăduririlor în stepa ucrainiană.

Se deosebesc 5 perioade în activitatea de împădurire a stepei, care a început în anul 1843. Se arată condițiile, în special greutățile, întâmpinate și se numesc marii silvicultori care au activat.

Thurn Graf:
Forstpflanzmaschinen im Osten.

Mașini pentru plantațiuni forestiere în Răsărit.

Se redă o fotografie a unei mașini și o descriere pe scurt a ei.

Buchholz E.:
Die forstlichen Sondernutzungen in der besetzten Ortgebieten und im Sowjetraum.

Produse forestiere speciale în regiunea răsăriteană ocupată și în spațiul sovietic.

Se enumără: rășina, substanțe de distilare, cărbuni din lemn, cauciuc si gutapercă, tei, tanin, mătase, esență de mesteacăn și corn, turbă, seminţe forestiere și altele.

Se face istoricul lor și se descriu metodele de obținere.

Freiherr von Kruedener Arthur:
Russische Waldungen und Waldwirtschaft bis zur Bolschewistenherrschaft im Oktober 1917.

Pădurile și economia forestieră a

Rusiei până la stăpânirea bolşevică din Octombrie 1917.

După aşezare, climă şi sol şi după desimea populaţiei, posibilitatea de transport şi condiţii social-politice, se împarte spaţiul în patru zone care sunt descrise şi în parte ilustrate prin fotografii. Date statistice însoţesc descrierile.

N. Ene

Intersylva (Ediţia germană).

Vol. III, Caetul 3 (Iulie 1943).

Werner Rothmaler:

Die Waldverhältnisse im Peloponnes.

Imprejurările forestiere din Peloponez.

In stare naturală, ţinutul acesta a fost — cu excepţia zonei alpine (peste 1.800—2.000 m) — acoperit de pădure. Tăerile, păşunările, incendierile şi neîngrijirea la care au fost supuse au transformat Peloponezul într'un ţinut despădurit. Cu toate acestea, în părţile mai îndepărtate de căile de comunicaţie, se mai află resturi de păduri şi arbori, care să ne îngăduiască o refacere a tabloului de răspândire naturală a felurítelor specii. In felul acesta, cultura forestieră poate fi aşezată pe temeiuri serioase. Greutăţile rezultă, însă, din anumite împrejurări administrative: lipsuri ale organelor de impunerea legilor forestiere, altfel bune.

Otto Mahler:

Planung und Durchführung der Mehrfällungen im Grossdeutschen Reich.

Plănuirea şi executarea tăerilor excepţionale în Marele Reich german.

Imprejurările politice şi economice ale timpului au impus tăeri deosebit de ridicate faţă de obişnuitele tăeri cumpănite de altădată din pădurea germană. Preocupările de căpetenie ale economiei forestiere germane au fost şi sunt de a nu se aduce, prin aceasta, vătămări deosebite pădurii şi tot de-o dată de a păstra — cel puţin — cultura pe temeiuri naturale. Măsurile luate spre acest sfârşit au variat, între timp. Astfel, s'au interzis, mai întâi, tăerile rase, apoi, s'a pretins o plănuire silviculturală. In ultimul timp, s'a dat o mare extindere acestei ultime întrebări.

Lukas Leiber:

Der Königswald als Beispiel für standorts- und zeitgemässe Betriebsführung im Kieferngebiet Norddeutschlands.

Pădurea „Königswald" drept pildă de exploatare corespunzătoare staţiunii şi timpului, în zona pinului din Germania de Nord.

Este vorba de o pădure în mare măsură degradată în clipa primirii şi angrenării ei în Ocolul Königswald. Prin fixarea unui potrivit plan de ameliorare şi prin conducerea sa hotărîtă, se tinde către o pădure sănătoasă şi productivă.

Josef Köstler:

Die Kapitalerhaltung in der Forstwirtschaft bei Mehrfällungen.

Păstrarea capitalului forestier în cazul tăerilor suplimentare.

Prin tăerile suplimentare impuse de împrejurările grele ale timpului, se scoate din gospodărie o parte a capitalului de producţiune. Această parte poate fi utilizată din două puncte de vedere, în interesul gospodăriei respective: bănesc şi al capitalului forestier natural. In primul caz, e vorba de: achitarea eventualelor datorii; constituirea de fonduri de rezervă, de investiţii, împăduriri ş. a. Sub raportul capitalului natural sunt arătate: o mărită grije la alegerea tăerilor şi aducerea lor la îndeplinire; regenerări mai depline şi lucrări de întreţinere mai intensive; mărirea suprafeţei păduroase prin împăduriri. Politica forestieră trebuie să împingă proprietarul de pădure a folosi partea de capital lemnos lichidată tot în producţiunea forestieră.

Hermann Leonhard:

Umgestaltung der Waldungen im Berliner Erholungsgebiet.

Adaptarea pădurilor din ţinutul de recreare al Berlinului.

In planul vast de transformare al Berlinului, a fost rezervat un loc de frunte pădurilor din împrejurimi ca locuri de recreare a populaţiei orăşeneşti. Autorul arată care sunt condiţiunile de vegetaţie şi alcătuirea pădurilor respective şi către care ţeluri se îndreaptă lucrarea de adaptarea lor pentru a servi cât mai bine ca locuri de recreare.

Forstlicher Fortschrit.

Fapte forestiere.

Cuprinde ştiri asupra măsurilor de natură forestieră luate în felurite ţări.

Forstliches Schrifttum.

Publicaţia forestieră.

Un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra celor mai însemnate articole şi cărţi.

Mitteilungen.

Comunicări.

Ilie C. Dem.

Journal forestier Suisse.

Nr. 11/1943.

H. Leibundgut:

Contributions a l'étude de la question du rajeunissement du mélèze. (2 pag.).

Contribuţiuni la studiul problemei regenerării laricelui.

Cercetările intreprinse la Lötschental (Valais) confirmă susţinerile făcute anterior de E. Hess privitor la regenerarea uşoară a laricelui atunci când se mobilizează solul ridicându-se pătura vegetală şi eventual stratul de humus acid.

H. Burger:

La végétation, le sol et la teneur en eau de ses couches supérieures, dans le bassin d'alimentation de la Baye de Montreux. (5 pag.).

Vegetaţia, solul şi conţinutul în apă al straturilor superioare în basinul de alimentare al râului Baye de Montreux.

Se dă urmarea unui studiu al cărui început s'a tipărit în Nr. 8—10/1943 al aceleiaşi reviste. Se dovedeşte că stratul superior al solului împădurit este de 7 ori mai permeabil decât al solului tipic păşunabil.

Urmarea în numărul următor.

* * *

Est-il possible d'augmenter la production de nos forêts? (1 pag.).

Este posibil să se mărească producţia pădurilor noastre?

Se răspunde afirmativ, cu condiţia ca să se pue sub administrarea Serviciului Forestier toate pădurile ţării. Azi din 650.000 ha păduri publice, 520.000 ha nu sunt încă girate tehnic de inginerii silvici. La această cifră se mai adaugă 280.000 ha păduri particulare.

J.-L. By.:
Visite des téléphériques forestiers de Brienz et de Lengau. (4 pag.).
Vizita funicularelor forestiere de la Brienz și Lengau.

A. Andreal:
Un bel effort. (2 pag.).
Un efort frumos.

Se evidențiază printr'o fotografie eforțarea făcută de o mică regiune din Alpii Elveției pentru acoperirea nevoilor de lemn, tot mai mari, în timpul actualului războiu.

Al. Hr.

Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen.

1943, Septembrie Nr. 9.

Poul Larsen:
Die Bedeutung der Winterkälte für die Kernbildung der Buche.
Importanța gerurilor din timpul iernii asupra formării inimii fagului.

Articolul înfățișează modul de formare a inimii roșii și de ger la fag în diferitele păduri daneze.

In special se arată că în diferitele ocoale silvice daneze s'a semnalat cu prilejul tăierilor anuale din anul 1941—42 foarte numeroase cazuri de inimă roșie la fag, cauzată de gerurile excepționale din anii 1939—40 și 1940—41.

G. Viglezio:
Sistematica dei cedui semplici ticinesi.
Sistematica crângurilor tessiniene.

Sunt cercetate formele sub care se prezintă acest tratament în funcție de speciile ce compun arboretele (de lumină sau umbră) și de natură materialului ce urmează să se obțină. Articolul este publicat în limba italiană și germană.

Rüedi K.:
Aus der Praxis des Waldbaues.
Din practica culturii pădurii.

Autorul înfățișează, pe baza unei activități de 40 de ani, rezultatele practice obținute pe baza de experiență în domeniul culturii pădurilor. Sunt examinate diferite probleme în legătură cu amestecul speciilor de lumină și umbră, cu regenerarea pădurilor, cu combaterea atacurilor de insecte etc. Articolul prezintă deasemenea interesante observațiuni asupra modului de comportare a speciilor lemnoase în diferite cazuri a maladiilor suferite, etc.

1843, Oktober No. 10.

H. Leibundgut und Louise Frick:
Eine Buchenkrankheit im schweizerischen Mittelland.
O maladie a fagului în regiunea centrală elvețiană.

Incepând din anul 1940, s'a constatat o uscare din ce în ce mai mare a fagului în diferite regiuni ale Elveției. Pustule roșii apar pe coaja arborilor, iar o parte din coronament începe să se usuce în Iulie, din lipsă de apă. Unii din arbori se usucă încă din vară, alții durează mai mult. Cauza primară este gerul excepțional de mare din anul 1939/40. Autorul studiază ciuperca găsită în scoarța arborelui și împrejurările cari au determinat apariția acestei maladii.

H. Oberli:
Der St. Galler Wald an der OL. 14. Ostschweizerische Land- und milchwirtschaftliche Ausstellung in St. Gallen, 7—17. Oktober 1943.

Pădurea St. Gallen la expoziţia economiei agricole şi a laptelui din Elveţia răsăriteană în **St. Gallen**, 7—17 Octombrie 1943.

Scurtă dare de seamă asupra sectorului forestier din expoziţia anuală dela St. Gallen. Articolul are deosebită valoare prin datele pe care le cuprinde asupra economiei forestiere în epoca de războiu şi în deosebi prin indicaţiile şi sugestiile pe care le oferă pentru organizarea în general a unei expoziţii documentare.

1943, November No. 11.

Jahrhundertfeier des Schweizerischen Forstvereins in Langenthal und Wassen, 28—30 August 1943.

Sărbătorirea de o sută de ani a uniunii forestiere elveţiene în Langenthal şi Wassen, 28—30 August 1943.

Articolul cuprinde o dare de seamă a sărbătoririi de o sută de ani a uniunii forestierilor elveţieni, protocolul adunării anuale şi o dare de seamă anuală a comitetelor de conducere.

Knuchel H.:
Vor hundert Jahren.
Acum o sută de ani.

Articolul face parte dintr'o serie de articole cu caracter istoric-documentar asupra trecutului silviculturii elveţiene, care au fost publicate în acest an în revistă, cu prilejul sărbătorii a 100 ani dela înfiinţarea asociaţiei silvicultorilor elveţieni.

E. Vintilă

Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen.

Caietul 2—3: Februarie-Martie 1943.

Rudolf Heybey:
Die Bärenfelser Wirtschaft im Lichte der Hauptrevision 1941.
Gospodăria silvică dela Bärenfels în lumina revizuirii principale din 1941.

Cu prilejul revizuirii amenajamentului din 1941, autorul face o serie de constatări cu privire la mărimea capitalului-lemn, a creşterilor, a claselor de producţie, a claselor de vârstă, a rezultatelor gospodăriei de până acum, constatări pe cari le expune în studiul de faţă.

Krahl-Urban:
Winterfrostschäden an Eichen.
Vătămări pricinuite de ger la stejar.

Se arată pagubele cauzate de ger la stejar în ocolul silvic Freinwalde în iernile 1939/40, 1940/41 şi 1941/42 şi împrejurările cari au favorizat aceste vătămări.

Köhler:
Die Waldentwässerung im Generalbezirk Lettland und ihre Bedeutung für die Forst- und Wasserwirtschaft.
Drenajele din pădurile Letoniei şi însemnătatea lor pentru economia forestieră şi economia apei.

o

In urma măsurilor luate în Germania pentru ducerea războiului total, s'a hotărît ca începând din Aprilie 1943 revistele „Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen" (Eberswalde) şi „Centralblatt für das gesamte Forstwesen" (Wien) să apară împreună sub titlul de „Zeitschrift für das gesamte Forstwesen" în caiete trimestriale.

Zeitschrift für das gesamte Forstwesen.

Caietul 4—6: Aprilie-Iunie 1943.

Ing. Anton Kurir:
Einflüsse abiotischer Umweltsfak-

toren auf den Schwammspinner (Lymantria dispar L.) im Eistadium während der Winterdiapause.

Influența factorilor abiotici din mediul ambiant asupra lui Lymantria dispar în stadiu de ou în timpul iernii.

Dr. *F. Heinrich* — Eberswalde:

Ein neuer Weg zur Verbesserung der Waserführung unkrautwüchsiger sandiger diluvialer Waldböden.

O cale nouă pentru îmbunătățirea conductibilității apei în solurile forestiere nisipoase diluviale.

Este vorba de soluri nisipoase fără apă freatică, acoperite cu buruieni (Calamagrostis epigeios). Autorul a ucis aceste buruieni prin mijloace chimice (anforstan) pe o anumită suprafață, lăsând această pătură moartă de buruieni pe sol. Făcând apoi cercetări asupra conținutului de apă al solului până la adâncimea de 1 m, a constatat o sporire a cantității de apă (în timp de un an și jumătate) cu 1[illegible]% față de solul descoperit și cu 64% față de solul acoperit de buruieni vii.

Dr. *Penschuk* — Hohenstein O/Pr.

Ein Beitrag zum Thema Kiefernwertholzerziehung.

O contribuție la tema: producerea lemnului de valoare de pin.

Julius Fröhlich:

Über den Befall der Fichte in den Ostkarpaten durch Trametes pini Fr.

Despre atacul molidului din Carpații Răsăriteni de către Trametes pini Fr.

Autorul remarcă că în Carpații Răsăriteni, în zona cuprinsă între altitudinea de 600 și 1200 m, în pădurile de brad, fag și molid, se întâlnesc un număr însemnat de molizi bătrâni, având uneori grosimea de peste 1 m, atacați de ciuperca Trametes pini. Măsuri eficace de combatere nu există. Se recomandă doar o măsură de ordin preventiv. Aceasta constă în a se evita introducerea molidului pe cale artificială în această zonă și a se lăsa locul arboretelor de brad în amestec cu fagul, cari se regenerează lesne pe cale naturală și asupra cărora ciuperca Trametes pini nu produce vătămări. Acestea sunt speciile indicate de natură în zona respectivă.

Caietul 7—9: Iulie-Septemvrie 1943.

Prof. Ing. *Koloman Kosljar*, Pressburg:

Die Produktion und der Absatz des Holzes in der Slowakei vom Gesichtspunkte der Versorgung der europäischen Staaten.

Producția și desfacerea lemnului în Slovacia din punctul de vedere al aprovizionării statelor europene.

Dr. *F. Heinrich* — Eberswalde:

Untersuchungen über den Einfluss der Basalt- und Geschiebemergeldüngung auf den Wasserhaushalt und Bodenzustand sandiger diluvialer Waldböden Ostdeutschlands.

Cercetări asupra influenței îngrășămintelor de bazalt și marnă în ce privește economia apei și starea solurilor forestiere nisipoase de origine diluvială în Germania Răsăriteană.

Dr. *F. Heinrich* — Eberswalde:

Zur Wirkung oberflächlicher Bodenverdichtung auf den Wasserhaushalt diluvialer Waldböden.

Despre influența tasării superficiale a solului pe cale artificială asupra economiei apei în pământurile forestiere nisipoase de origine diluvială.

C. T. T.

INFORMAŢIUNI

— Domnul inginer inspector general silvic Vasile Cotta a fost numit, pe data de 1 Octomvrie 1943, conferenţiar definitiv la Conferinţa de vânătoare şi pescuit dela Facultatea de Silvicultură a Politehnicei din Bucureşti. (Mon. Of. 162 din 14 Iulie 1943).

— In Mon. Of. Nr. 277 din 26.IX. a. c., s'au publicat următoarele avansări in corpul silvic:

La vechime.

La gradul de ing. silvic:

Petcu D. Ion; Popescu St. Stelian; Budiu E. Emil; Bozac I. Aurel; Ionescu T. Gh.; Vasile Rusu;

La gradul de ing. subinspector silvic:

Negoiţă C. Vasile; Munteanu Dumitru.

La gradul de ing. inspector silvic: Zehan Eugen şi Guran Iulian;

— In Casa Pădurilor Statului s'au făcut următoarele transferări. (Mon. Of. 275 din 24.XI.943):

1. D-l Ing. insp. g-l silvic O. D. Rădescu dela conducerea Direcţiei silvice Piteşti, în Administraţia Centrală Caps.;
2. D-l Ing. cons. silvic N. Caragea dela conducerea Direcţiei Constanţa ca director al Direcţiei silvice Piteşti;
3. D-l Ing. insp. g-l silvic Vencu Georgescu din Adm. Centrală Caps ca director al Direcţiei silvice Constanţa;
4. D-l Ing. silvic V. Ţuţuianu de la Ocolul silvic Turnu Măgurele la Ocolul silvic Pucioasa;
5. D-l Ing. şef silvic Traian Belcea de la Ocolul silvic Bârzava (Arad) la Ocolul silvic Ianăuţi;
6. D-l Ing. şef silvic Radu Munteanu de la Ocolul silvic Ianăuţi la Ocolul silvic Tr.-Măgurele;
7. D-l Ing. subinsp. silvic Dumitru Gheorghe dela Pucioasa la Ocolul Bârzava;
8. D-l Ing. şef silvic D. Frigură rămâne la conducerea Ocolului Tismana.

— D-l Ştefănescu Mihai ing. şef silvic, şeful Serviciului silvic al judeţului Alba, a fost transferat pe data de 1.XI.1943 la Şcoala de brigadieri silvici din Sebeş (Alba), cu delegaţie de director al Scoalei. (Mon. Of. 251/943).

— D-l Cimoca Alex. ing. subinsp. silvic, şeful ocolului silvic Aiud jud. Alba, se deleagă pe data de 15 Sept. 1943 şi cu conducerea Serviciului judeţean Alba, până la numirea unui titular. (Mon. Of. 251/943).

— D-l Dămăceanu Enache inginer insp. silvic din Centrul Inspectoratului silvic Focșani a fost delegat și cu conducerea Ocolului silvic Vidra din jud. Putna până la numirea unui titular. (Mon. Of. 251/943).

— D-l Ing. șef silvic Kerschnig Wilfried de la Ocolul silvic Intorsura Buzăului a fost detașat pe ziua de 15.XI.943 la Guvernământul Transnistriei, Direcția Pădurilor. (Mon. Of. 266 din 13.XI.943).

— In Mon. Of. 279/943 s'a publicat decizia prin care se revine asupra transferării D-lui Ing. Titus Cerachi la Inspectoratul Iași, d-sa continuând să funcționeze ca șef al Serviciului silvic județean Fălciu.

— Au fost primiți în Corpul silvic superior următorii ingineri silvici cu gradul de ing. silv. stagiar. (Mon. Of. 262/943):

1. Bardan I. Nic., pe data de 25. VI.1942;

2. Encescu G. Dincă, pe data de 8. VI.942.

— D-l prof. C. C. Georgescu de la Facultatea de Silvicultură din București a ținut în zilele de 28 și 29 Oct. a. c. în sălile Politechnicei din Cernăuți două conferințe intitulate:

1. Uscarea în masă a stejarului (o nouă calamitate în pădurile țării);

2. Specii și tipuri de arborete de Quercus în România.

Conferințele au fost ținute sub auspiciile Cercului inginerilor silvici din Bucovina și a revistei „Bucovina Forestieră".

— D-l Ing. Cezar Cristea a ținut în ziua de 11 Noembrie a. c., o conferință la Cercul Ieșenilor din București, tratând despre: Codrul în lirica lui Mihail Eminescu.

— In cadrul Ministerului de Economie națională a fost instituită o Comisie pentru alcătuirea proiectului de lege pentru organizarea Fondului Religionar Ortodox din Bucovina. Această comisie se compune din d-nii V. P. Pastia consilier la Curtea de Apel din București ca președinte, Al. Isopescu Șeful Serviciului contencios al Fondului Religionar, Ing. Dem. Grozescu din Ministerul de Domenii, Aurel Popa Secretar general la Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor.

— In Mon. Of. 261 din 6.XI. a. c. s'a publicat decizia Comisariatului general al prețurilor Nr. 315 prin care se fixează noui prețuri pentru: lemnul rotund de rășinoase și al cherestelei și al foioaselor destinate fabricației celulozei.

— In ziua de 12 Noembrie a. c. Capirul și-a reluat activitatea întreruptă câtva timp. A prezidat d-l Arhitect I. D. Enescu Subsecretar de Stat la Ministerul Muncii, care a făcut un expozeu referitor la viitoarea organizare și programul de activitate al Confederației.

Din partea inginerilor silvici au participat d-nii C. Emanoil, Ilie Demetrescu și Cezar Cristea, — ultimul făcând parte și din Biroul Permanent nou constituit al Consiliului general C. A. P. I. R.

Sediul viitor al C. A. P. I. R. va fi la A. G. I. R., ședințele săptămânale având loc Joia.

— Cu ocazia inaugurării satului model Antonești din județul Argeș, printre cei decorați pentru activitatea depusă întru ridicarea acestui sat, se găsește și camaradul nostru d-l Ing. silvic C. Fedorovici Șeful Centrului de exploatare C. Argeș.

— In Mon. Of. Nr. 257 din 2-XI. 1943 pag. 10078 s'a publicat un tablou de noui perimetre de terenuri degradate constituite între 13.VII și 21.X. a. c., însumând 3376 ha.

— Cu prilejul inaugurării liniei ferate București-Urziceni-Făurei, a cărei lungime totală este de 138 km, s'a afirmat că la construirea ei s'au folosit și 25.000 m³ lemnărie de tot felul.

— La Tr. Severin, Administrația Căilor Ferate a început construirea unei uzine pentru impregnarea traverselor și altor materiale lemnoase, al cărei cost va fi de 700.000.000 lei.

— D-nii Vânători, deținători de terenuri de vânătoare, pot cumpăra dela Direcțiunea Economiei Vânatului, str. Polonă 8, București, pe bază de cerere, numai personal sau prin trimiși, strichnina necesară combaterii lupilor și vulpilor.

A V I Z

Cabinetul de Administrație, Economie și Politică forestieră al Facultății de Silvicultură caută următoarele publicațiuni:

1. Buletinul C. A. P. S.: anul III (1933) în întregime; anul IV (1934), caetele 10—12; anul VI (1936), caetele 5—12; anul VII și următorii;
2. Codrii Bucovinei: anul I (c. 6, 10—12); anul II (c. 1—12); an. VIII și următorii;
3. Curierul silvic (Brig. Sulea): anul II (1937), c. 1;
4. Ocolul silvic (Bucovina): anul I și II în întregime; anul III (c. 1—6, 10—12); an. IV și următorii;
5. Pădurea (Crăciunescu-Stoicescu): anul I 1912/13) c. 12; an. II (1913/14) c. 2, 4, 5, 9—11; an. III (1914/15) c. 5—7, 11—17; an. IV și următorii;

Plata se face în bani sau prin schimb cu alte reviste sau publicațiuni.

Ofertele rugăm a se îndrepta la D-l Ing. Insp. general silvic Ilie C. Demetrescu, Conferențiar la Politehnica București, str. Polizu Nr. 1, etaj III.

NECROLOG

† INGINER VORONEANU ION

In dimineața zilei de 31 August a. c. când soarele încă nu se ridicase vegheat la căpătâiu de soția sa, Inginerul Ion Voroneanu, închide ochii pentru totdeauna.

Din căsuța sa din Dealul Copoului — locul de strajă al Voevozilor Moldoveni — pe dealul unde se prindeau focurile vestindu-se intrarea dușmanilor în țară, a fost pornit în ziua de 2 Septemvrie a. c., către locașul de veci, pe un car tras de 6 boi, împodobit de covoare țărănești, frunze de stejar și flori.

A fost condus de personalul inferior dela Ocoalele Silvice Ciurea și Tornești și aproape întreg personalul Direcției și Inspectoratului Iași, de rude, prieteni și cunoștințe.

Inainte de inhumare, din partea Societății Progresul Silvic, D-l Al. Stefănescu, Director Regional Silvic la Iași, a evidențiat calitățile defunctului. A fost un om de o capacitate rară de muncă, de o cinste și modestie exemplară. A murit sărac. Era un om de caracter. N'a lovit pe nimeni — deși a fost lovit, n'a persecutat, deși a suferit. Era un optimist în viață și un naționalist integral.

Casa lui a fost deschisă tuturor celor mari, cari întâlneau un adevărat prieten și celor mici care găseau o primire părintească, un sfat, o mângâere și de cele mai adeseori un ajutor.

Moartea Inginerului Voroneanu a lăsat regrete în sufletul tuturor ce l-au cunoscut, fiind o fire blândă și conștiincios până la sacrificiu.

Nu a lăsat opere scrise, n'a ținut discursuri, a înlocuit toate acestea în mod practic, dând sfaturi și instrucțiuni.

Ion Gr. Voroneanu s'a născut în anul 1864, Decemvrie 25 în satul Dolhasca județul Baia.

Fiu de țăran dela poalele pădurii Dolheștilor — pe unde alergau odată bourii și zimbrii lui Dragoș-Vodă, nestingheriți de nimic, copilul gospodarului Gr. Voroneanu îmbrăcat cu cămașă albă de pânză curată, ițari de lână — cu suman și cu opinci — după ce a absolvit școala primară sătească, a plecat la învățătură mai departe cu cărțile în trăistuța de lână, la Iași. Acolo în școala Vasiliană a scânteiat printre toți prin cumințenie, muncă și caracter, calitățile Neamului Românesc.

Obține diploma de absolvire a școlii Superioare de Silvicultură Brănești Nr. 11 din 27.III.1894 și certificatul de Inginer hotarnic Nr. 4.171 din 7.III.1907.

Este primit în Corpul Silvic la 21.IV.1894 cu gradul de Guard ajutor și transferat la 26.IV.1894 la Circ. IV Silvică Bârlad. Apoi transferat în Administrația Centrală Secția Silvică la 4.V.1894. Pe data de 17.VI.1895 este numit Șef al Ocolului Silvic Soveja (Putna). In Decemvrie 1898 este transferat la Ocolul Borlești (jud. Neamț). In 1901 12 Februarie este transferat din nou la Ocolul Silvic Soveja (Putna). Pe data de 1.III.1906 este numit titularul Ocolului Silvic Dolhasca (jud. Baia). In anul 1909 trece agent de control in Reg. Silvică Buzău. Este apoi numit Subdirector al Școalei Superioare de Silvicultură Brănești pe data de 2.VIII.1913. până la 1.VIII.1919 când trece la conducerea Ocolului Silvic Comana (Vlașca). Transferat Șef al Reg. I Silvice Iași pe data de 15.I.1920. este numit Director Reg. Iași pe 15.VI.1924.

Iese la pensie în Mai 1926.

A fost un om de prestigiu, așa cum l-a apreciat veneratul profesor A. C. Cuza, căci prin meritele sale ajunsese cunoscut și stimat, în Iași când administra o impunătoare avere a Statului: 2 provincii, Moldova și Basarabia.

Fie-i țărâna ușoară! Ing. *V. Spiridon*

† PAVEL ZEGREANU

Inginer inspector silvic
10.XII.1893—19.XII.1943

S'a născut în comuna Năsăud, în anul 1893 la 10 Decembrie, fiu de țăran grănicer. Școala primară și liceul le-a terminat în centrul românesc al Năsăudului, la liceul grăniceresc, unde a primit educatia în spirit naținoal, adevărat românească. De aici și-a continuat studiile la Inalta Academie de Silvicultură din Chemnitz până la anul 1914, când fiind student în anul IV, a fost luat în armata austro-ungară.

Luptând pe frontul rusesc, este luat prizonier, rănit grav la umăr. In anul 1918 a fugit însă din captivitate. Reîntorcându-se în armată primește gradul de locotenent.

După scurt timp dela reîntoarcere, s'a făcut revoluția ungară din 1918, la care a luat parte, înființând cu alte personalități marcante din acele vremuri. Consiliul

Naţional din Cluj şi apoi Gărzile Naţionale. A fost unul dintre cei mai înflăcăraţi ofiţeri ai Gărzilor Naţionale din Cluj, care căutau pe toate văile, împreună cu alţi camarazi, să apere interesele naţionale şi poporul românesc, maltratat de noroadele ungureşti şi mai târziu de bandele bolşevice ale lui Bela Kuhn, care au condamnat şi au executat în mod barbar mulţi români pe rugul de tristă memorie dela Călăţele.

In aceste momente grele se caută un ofiţer curajos, demn de încredere, ca să plece cu o companie de gardişti la Călăţele, să salveze Românii din acea regiune. Pentru această misiune se prezintă voluntar locotenentul Pavel Zegreanu, care ocupând castelul lui Urmanczy din Călăţele, a stăpânit întreaga regiune, ocrotind mii de suflete româneşti în faţa furiei barbare.

După intrarea trupelor româneşti în Ardeal, a fost chemat la Cluj de către Consiliul Naţional, în cadrul căruia a contribuit la înfiinţarea administraţiei româneşti împreună cu alţi camarazi.

După introducerea administraţiei româneşti, şi-a luat diploma de inginer silvic la Politechnica din Bucureşti.

In anul 1919 a fost numit ca şef de ocol la ocoalele silvice: Anieş şi Ilva Mare, unde a muncit plin de însufleţire cu cele mai curate sentimente româneşti, ajungându-şi scopul: să-şi servească ţara sa, el, mlădiţa de grănicer, care s'a văzut fericit în mândria de a ajunge inginer pe acele plaiuri unde s'a născut. La aceste ocoale a lucrat cu râvna lui de totdeauna, peste 4 ani, după care a fost însărcinat cu preluarea şi reorganizarea fabricilor de cherestea Ilva Mică şi Valea Mare, unde a lucrat timp de 2 ani, dobândind încrederea superiorilor săi, care l-au chemat încredinţându-i postul de subdirector la Direcţiunea Silvică din Bistriţa. Acest post l-a ocupat timp de 6 ani.

După aceasta a fost transferat ca Director al Fabricilor de Cherestea din Ierbuş, unde a lucrat 2 ani, după care timp a fost readus la Bistriţa în calitate de Director al Direcţiei Silvice Bistriţa- Năsăud. Aici rămâne timp de 6 ani, când din cauza eforturilor făcute în carieră, s'a ales cu sănătatea slăbită. Din această pricină şi-a cerut transferarea la Inspectoratul de Regim Silvic din Cluj, unde a îndeplinit funcţia de Inspector silvic de control până în anul 1940, când a fost supus unei operaţii grele. Aceasta se petrecea în momentele cele mai vitrege, adică pe timpul cedării Ardealului.

Suferinţele sufleteşti i-au fost poate mai grele ca cele fizice, deşi operaţia a fost foarte grea. Din cauza ei a fost reţinut până în luna Ianuarie 1941 în Cluj, când luându-şi copilul de mână, a trecut cu toiagul pribegiei frontiera dureroasă a Feleacului, venind în România, unde, convalescent a aşteptat ceasul când s'a eliberat Bucovina.

El a fost printre primii care şi-a depus toată energia, priceperea şi pregătirea sa în serviciul Statului pentru a fi în folosul Neamului său. „Merg în Bucovina, sa fiu aproape de munţii mei dragi Bârgău, Bistriţa şi Rodna — unde am umblat atâta, şi pe care nu-i pot uita niciodată". Acestea au fost vorbele lui, când a plecat la Cernăuţi.

In Cernăuţi a funcţionat la Inspectoratul Regimului Silvic, apoi a fost transferat la Guvernământul Bucovinei, la Direcţia Românizării, ca şef al Serviciului Forestier. Acolo fiind supraîncărcat cu lucrări, i se slăbeşte din nou sănătatea. Totuşi continuă serviciul până ce boala i se agravează într'atât, încât e obligat să nu mai părăsească patul dela data de 22 Ianuarie 1943.

Simţindu-se slăbit a cerut tovarăşei sale de viaţă să fie dus pe pământul Ardealului, ca după sfârşitul vieţii, să fie aşezat în acel pământ. Soţia şi copilul lui au căutat să-i satisfacă această dorinţă, transportându-l grav bolnav, la 5 Noembrie, dela Cernăuţi la Arad, unde după 14 zile de cumplită suferinţă şi-a dat obştescu sfârşit pe pământul Ardealului, aşa precum a dorit-o. Inconjurat de soţia, copilul său şi rude apropiate.

A dispărut cu el un suflet nobil de Român, model al modestiei. A muncit o viaţă întreagă pentru propăşirea Patriei şi a Neamului său.

† ALEX. ANGELIN

Inginer inspector general, pensionar
Decedat în Bucureşti

† CONST. V. APOSTOLESCU

Inginer inspector general silvic
Decedat la Buzău, în ziua de 28.IX.1943

† VASILE TEOFĂNESCU

Inginer inspector general silvic
Decedat la Iaşi, în ziua de 1.XI.1943

† ION MIRCEA

Inginer inspector silvic
Decedat la Focşani, în ziua de 4.XII.1943

Societatea «Progresul Silvic»

PROCES-VERBAL Nr. 1.

Ședința din 19 Ianuarie 1943.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Chiriță C., Dăscălescu Ioan, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Popescu D. I., Rădulescu Marin, Stinghe V. N., Suhățeanu M., Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Constituirea birourilor societății pe anul 1943.
2. Numirea Comisiunilor și delegațiilor permanente.
3. Diverse-Administrative.
4. Comunicări.

Ședința se deschide la ora 19 și 45, sub presidenția d-lui Profesor M. Drăcea, președinte.

Inainte de-a se intra în ordinea de zi, Domnul Președinte anunță căderea pe front, a inginerului Niculescu Petre și decedarea inginerilor silvici: Carpov N., Drăgan Mihail, Murgu Vizante, Novac Gheorghe și Popica Eugen.

In memoria lor Consiliul păstrează un minut de reculegere.

Domnul Președinte salută intrarea în Consiliul de Administrație a noilor membrii d-nii: I. Dăscălescu, și Gh. Ionescu și a membrilor realeși, urându-le deosebite realizări, în activitatea pe care o vor depune în interesul societății.

Domnul Președinte urează întregului Consiliu spor la lucru în noul an și cât mai multe și mai mari înfăptuiri, spre binele economiei noastre forestiere și a corpului silvic.

Se citește procesul verbal al ședinței Comitetului de Direcție, din 15 Decembrie 1942 și se ratifică.

Se constată că d-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea și D. Grozescu îndeplinesc condițiunile statutare de a fi membrii de drept în Consiliul societății noastre. Întrucât d-nii: C. P. Georgescu și D. Grozescu au fost ratificați de adunarea generală din 1942 ca membrii de drept în Consiliu, la adunarea generală din anul acesta urmează a fi ratificat numai domnul M. Drăcea.

1. *Se procedează la constituirea biroului societății pe anul 1943.*

Consiliul în unanimitate alege acelaș biurou ca și în anul trecut și anume:

Vice-Președinți d-nii: V. N. Stinghe și At. Nedelcovici.

Secretar General C. Emanoil.

Casier d-l Marin Rădulescu.

Secretari d-nii: At. Haralamb și N. Ghelmeziu.

2. *Numirea comisiunilor și delegațiilor.* Se formează următoarele comisiuni, delegațiuni și secții de lucru:

Comisia Gorunu din d-nii: D. Grozescu, M. P. Florescu, D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu, I. Chirvăsuță dela Serviciul județean Vâlcea și Virgil Dănciulescu, șeful Ocolului silvic Băbeni jud. Vâlcea.

Comisia Carmen Sylva, din d-nii: Al. Butoiu, N. N. Caragea, Tr. Heroiu și Al. Chiritescu.

Comisia Amara din d-nii: Marin Radulescu, Emanoil C., At. Haralamb și Constantin Călinescu șeful ocolului silvic Slobozia-Ialomița.

Comisia Căminului din d-nii: C. Emanoil și N. Ghelmeziu.

Delegația C.A.P.I.R. din d-nii: C. Chiriță, Ilie C. Demetrescu, C. Emanoil, V. Sabău și D. A. Sburlan.

Secția I-a, social-culturală:

Președinte: Ilie C. Demetrescu.

Secretar: At. Haralamb.

Membru: Gh. Ionescu.

Secția II-a, profesională:

Președinte: D. Grozescu.

Secretar: C. Chiriță.

Membru: Al. Butoiu.

Secția III-a, economică:

Președinte: I. Dăscălescu.

Secretar: N. Ghelmeziu.

Membrii: C. Emanoil, V. Sabău, I. D. Popescu.

3. *Diverse-Administrative.* Domnul Președinte citește telegramele de răspuns la felicitările societății de noul an, a M. S. Regelui, a D-lui Mareșal Ioan Antonescu și a d-lui Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri Mihail Antonescu.

— Se hotărăște ținerea unui ciclu de conferințe. El se va deschide Miercuri 3 Februarie 1943, prin conferința d-lui profesor Marin Drăcea.

— Se primesc noi membrii d-nii D. Carpov și M. Arsenescu.

— Se aprobă abonamentul la Revista „Viața Basarabiei“.

— Se aprobă în urma referatului d-lui casier Marin Rădulescu să se dea gratificații, de Anul Nou, celor 4 factori poștali care aduc corespondența, factorului care aduce mandatele poștale și celor 4 gardieni publici, din raza clădirii societății.

— Se citește adresa C. A. P. I. R.-ului, prin care se cere răspuns la câteva întrebări, în vederea întocmirii unui memoriu, în chestiunea: „Situația profesiunilor intelectuale, prin scumpetea crescândă a vieții, prin activitatea redusă și nefolosirea rodnică a profesiuniștilor intelectuali“.

Se hotărăște ca delegația la C. A. P. I. R. să întocmească un referat asupra activității acestei asociațiuni și a raporturilor cu societatea noastră.

La comunicări. D-l Zeicu protestează contra atitudinei pe care a avut-o D-l Ing. Ion Dumitrescu în cursul discuţiunilor urmate pentru fixarea preţurilor maximale la lemn. La protest se asociază şi D-nii: D. Grozescu şi M. Suhăţeanu.

D-l At. Haralamb, în legătură cu tendinţa de încălcare a domenilului de activitate a inginerilor silvici, de către inginerii de altă specialitate, semnalează manifestările recente ale acestora, în problema terenurilor degradate.

D-l V. N. Stinghe propune ca Direcţia silvică din M. A. Domenii să publice un volum cu realizările sale în domeniul ameliorării terenurilor degradate.

D-l N. Ghelmeziu propune să se ţină o serie de conferinţe cu subiecte numai din această problemă ceea ce se va căuta să se facă în cadrul conferinţelor din anul curent.

D-l D. Grozescu arată impresia frumoasă pe care au făcut-o lucrările noastre, în acest domeniu, delegaţiei de specialişti italieni, cari ne-au vizitat ţara. Explicaţii mai ample va da într'o şedinţă viitoare.

Şedinţa se închide la ora 22 şi 10.

Preşedinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 6.

Şedinţa dela 9 Martie 1943.

Prezenţi d-nii: Chiriţă C-tin, Comşia Aurel, Demetrescu Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Ionescu G., Lazăr Horia, Năstăsescu G., Nedelcovici At., Popescu Ioan, Rădulescu M., Sburlan D. A., Stinghe V. N., Suhăţeanu M. şi Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Probleme de discutat la Adunarea generală pe 1943.
2. Diverse-Administrative.
3. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 18 şi 45' sub preşidenţia d-lui Profesor M. Drăcea, preşedinte.

D-sa aduce la cunoştinţa Consiliului moartea camaradului Inginer Armand Gheorghiu, fost în ultimul timp, şef de ocol la Brăila. In memoria lui se păstrează un moment de reculegere.

D-l preşedinte M. Drăcea cere apoi intervertirea ordinei de zi, pentru a face o comunicare, în legătură cu Academia de Agricultură.

După ce face în prealabil un istoric al înfiinţării acestei Academii, în compunerea căreia Silviculturei i s'a rezervat un loc foarte comprimat, fapt care a făcut ca membrii ingineri silvici, numiţi dela Minister, d-nii profesori M. Drăcea şi V. N. Stinghe să nu participe la lucrările acestei Academii, d-l preşedinte arată că în urma întrevederilor pe care le-a avut cu factorii legali, ar rezulta că există azi o conjunctură bună pentru o formulă spre a fi satisfăcuţi. Precizează că potrivit legii, Academia de Agricultură urmează a fi compusă din 2/3 agricultori practici și numai restul de 1/3 teoreticieni. Face excepție doar secția de naturale, în care n'a fost numit nici un forestier.

D-l Profesor V. N. Stinghe, la rândul d-sale, aduce o serie de precizìuni în legătură cu înființarea Academiei de Agricultură. Arată că atât d-l profesor M. Drăcea, cât și d-sa, au fost numiți, fără să fi fost întrebați. Au mai fost numiți d-nii: Stelian Popescu, D. Alimănișteanu și Anton Mocsoni, două locuri rămânând libere, pentru a se completa ulterior. D-l Stelian Popescu a fost ales președintele secției silvice.

Față de felul cum au decurs lucrurile și față de hotărîrea anterioară a Consiliului de Administrație al Societății, d-sa, după ce expune o serie de soluții, cere să se găsească una care ar putea să fie acceptată.

D-l președinte M. Drăcea aduce alte precizări. Arată între altele că a avut întrevederi cu ceilalți membrii ai secțiunii, cărora le-a arătat motivele neparticipării noastre. D-lor au replicat că prin participare se poate ajunge la o modificare în favoarea silviculturii.

D-l Ilie C. Demetrescu arată că participarea sau neparticiparea noastră în Academia de Agricultură depinde de caracterul acestei instituții. Are aceasta un caracter oarecum profesional limitat, sau este reprezentanta oficială și generală a ramurilor din Minister? In primul caz, nu putem avea pretențiuni: invitarea noastră corespunde unei nevoi a agricultorilor, noi am apărea ca informatori ai acestora asupra problemelor forestiere. In al doilea caz, nu putem fi mulțumiți, fapt care trebuie să se facă să cerem să fim puși într'un raport favorabil față de celelalte ramuri. D-sa nu se poate pronunța asupra caracterului acestei Academii: rămâne de văzut cum evoluiază.

D-l profesor M. Drăcea arată că Academia este transformarea vechei Societăți de Agricultură, în care problemele silvice se discutau ca probleme de limită.

Din factura legii Academiei de Agricultură rezultă că ea se ocupă și de silvicultură.

D-l C. Chiriță arată că acceptând situația ce ni s'a creiat, acceptăm și punctul de vedere străin de vederile noastre că silvicultura este o ramură a agriculturii. Acceptarea noastră ar fi un început de renunțare la ideea emancipării silviculturii. Este momentul să ne definim categoric. Să refuzăm participarea.

D-l M. Suhățeanu. Legea ne minimalizează. Consiliul într'o ședință precedentă a hotărît neparticiparea. Rostul Academiei este să exercite o absorbție. Este vorba de un procedeu spre a se dovedi că suntem ramură a agriculturii? Câștigăm ceva cu atitudinea de resemnare?

Nu putem accepta situația actuală și nici una din soluțiile enunțate de d-l profesor V. N. Stinghe. Să cerem desființarea Secției silvice. Dacă nu se acceptă, inginerii silvici numiți acolo să demisioneze.

D-l An. Nedelcovici. Cunoaștem activitatea desfășurată de d-l Președinte în legătură cu problema Academiei de Agricultură. Pasivitatea însă nu este bună. Să cerem Ministerului să se facă în Academie 3 secții, potrivit cu cele 3 mari ramuri ale Ministerului: agricolă, zootechnică, silvică, iar Academia să se numească Academia de Agricultură şi Silvicultură. Altfel să cerem desfiinţarea secţiei silvice.

D-l M. Drăcea arată lupta dusă de d-sa pe tărâm internaţional la Centrul Internaţional de silvicultură, pentru emanciparea silviculturii. Intr'acolo se merge. Centru internaţional de silvicultură dela Berlin, despărţit de Institutul international de Agricultură de la Roma, trebuie socotit ca un stadiu de tranziţie.

D-l Dem. Grozescu. Din discuţiile de până acum s'a degajat ideia modificării titulaturii Academiei. Academia are un scop de susţinere agrară. Este vorba de stabilirea condiţiilor de viitor privind desvoltarea agriculturii. Un agricultor poate avea pădure, deci nu-l putem obliga de a nu avea o secţie silvică. Să căutăm să asigurăm o isbândă a susţinerilor noastre. Contactul cu ceilalţi membrii ai secţiei silvice este necesar. Altfel s'ar putea socoti lezaţi. Să le arătăm situaţia minoră în care suntem puşi şi cu ei împreună să cerem Ministerului modificarea structurei legii. Dacă nu ni se dă satisfacţie să nu se ceară să activăm. Dacă ceilalţi membrii ai secţiei nu ne înţeleg, atunci să ne retragem.

D-l G. Năstăsescu reaminteşte o situaţie asemănătoare când a fost cazul să se înfiinţeze în România o publicaţie a Institutului Internaţional Agricol dela Roma, când punctul de vedere forestier exprimat de d-l profesor M. Drăcea, a fost acceptat, numele publicaţiei urmând să fie: Presa agricolă, silvică şi zootechnică.

In subsidiar crede că ar trebui să dispară din Academie secţia silvică, urmând să se prevadă în lege ca în cazul problemelor forestiere să se ceară colaborarea Societăţii „Progresul Silvic".

Mai iau cuvântul în această chestiune d-nii: Lazăr Horia, Aurel Comşia, C. Emanoil, G. Ionescu, At. Haralamb, N. Ghelmeziu.

In urma desbaterilor, Consiliul hotărăşte să dea mandat d-lui M. Drăcea şi V. N. Stinghe de a trata cu factorii legali pentru satisfacerea revendicărilor noastre.

Diverse-Administrative. Salariile inginerilor.

D-l Preşedinte M. Drăcea informează Consiliul că s'a convocat la Colegiul Inginerilor o şedinţă în chestiunea salarizării inginerilor. In memoriul pe care-l va face Colegiul, chestiunea angajării prin contract este lăsată pe plan secundar. In primul plan fiind mărirea salariilor, cel puţin la nivelul magistraţilor şi militarilor precum şi acordarea de gradaţii şi prime de activitate. D-l Ministru C. Busilă ne-a promis tot concursul.

Comisiunea Amara. Se înlocueşte din comisia Amara d-l Inginer C. Călinescu, cu d-l Inginer I. Vlad, noul şef al ocolului Slobozia.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei şedinţa se ridică.

Preşedinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 15.

Şedinţa din 13 Iulie 1943.

Prezenţi d-nii: Butoiu Al., Comşia Aurel, Dascălescu Ioan, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Haralamb At. şi Rădulescu Marin.

Ordinea de zi:

1. Legea pentru organizarea şi administrarea păşunilor comunale.
2. Diverse-Administrative.
3. Comunicări.

Neprezentându-se numărul statutar de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, (ss) M. DRĂCEA.

Secretar General, (ss) C. *Emanoil*.

PROCES-VERBAL Nr. 16.

Şedinţa din ziua de 13 Iulie 1943.

Prezenţi d-nii: Butoiu Al., Comşia Aurel, Dăscălescu Ioan, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Haralamb At., Nedelcovici At. şi Rădulescu Marin.

Ordinea de zi:

1. Legea pentru organizarea şi administrarea păşunilor comunale.
2. Diverse-Administrative.
3. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 19 şi 45 sub preşedinţia d-lui profesor Marin Drăcea, preşedinte.

Se citeşte şi se aprobă procesul-verbal al şedinţei Consiliului de Administraţie, din 22 Iunie 1943.

Se intră în ordinea de zi, luându-se în discuţie, chestiunile de la punctul II, în urma aprobării intervertirii ordinei de zi.

2. *Diverse-Administrative.*

D-l Preşedinte citeşte telegrama de răspuns a d-lui Mareşal Ioan Antonescu, Conducătorul Statului, la felicitarea ce i s'a făcut de Societatea noastră, cu ocazia împlinirii a 61 ani.

Se dă în studiu Comisiei pentru clădirea dela Amara, ofertele pentru lucrările de tencuială şi pentru duşumele.

Se admit ca membrii noi, d-nii ingineri silvici: Gavrilescu Gh. şi Bardan Nicolaie, pe 1 Ianuarie 1943.

Se citeşte scrisoarea de mulţumire a Societăţii Naţionale de Cruce Roşie a României, pentru suma de 10.000 lei ce i s'a acordat ca ajutor de Societatea noastră.

Se citeşte cererea d-lui Apostol Culea de a i se edita de Societatea noastră broşura: „Dragă mi-e pădurea verde" — pădurea în istoria şi tradiţiile poporului român.

D-l At. Haralamb dă informaţii asupra condiţiunilor în care s'ar putea edita broşura.

Lucrarea se dă d-lui At. Haralamb, pentru a referi în şedinţa viitoare.

Discutarea chestiunii: „Legea pentru organizarea și administrarea pășunilor rurale", se amână pentru o ședință viitoare.

Ședința se ridică la orele 20 și 30.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) C. *Emanoil*

PROCES-VERBAL Nr. 17.

Ședința din ziua de 5 Octombrie 1943.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Dăscălescu Ioan, Drăcea Marin, Emanoil C., Gheimeziu N., Haralamb Al., Lazăr Horia, Manoilescu Mircea, Nedelcovici A., Rădulescu Marin, Stinghe V. N., Suhățeanu M.

Ordinea de zi:

1. Inchirierea vilei din Govora la B. N. R. pentru iarna 1943-1944.
2. Impunerea vilei din Govora pe 1943.
4. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 15, sub președenția d-lui Profesor Marin Drăcea, președinte.

D-l Președinte anunță decedarea camarazilor ingineri: C. *Apostolescu* și *Constantin Casan*. Se păstrează un moment de reculegere în amintirea lor. La inmormântare, Societatea noastră a fost reprezentată prin colegi delegați în acest scop și s'au depus coroane.

Se citește și se ratifică procesele verbale Nr. 15 din 13 Iulie și Nr. 16 din 27 Septembrie a. c.

1. Intrându-se în ordinea de zi D-l Președinte expune demersurile făcute în vederea închirierii vilei Sylva dela Govora, de către Banca Națională a României, pentru 25 Octombrie 1943—23 Aprilie 1944.

D-l Secretar General citește corespondența în această chestiune cu Banca Națională. Se ratifică măsurile luate până acum în această chestiune de Comitetul de Direcție și Comisia Govora.

Se hotărăște să se instaleze sobe în cele circa 20 camere rezervate pentru membrii societății.

2. Asupra celui de al II-lea punct la ordinea de zi D-l C. Emanoil Secretarul General dă relațiuni asupra impunerii vilei din Govora. S'a făcut apel pentru revizuirea impunerii. Se va căuta un avocat care să se ocupe cu această chestiune. Se deleagă Comisia Govora cu lucrările acestui apel.

3. La Diverse și administrative, se aprobă ca membrii ai societății următorii ingineri: Constantin N. Ienăchescu, Temelie Lucia Maria și Moțescu Gheorghe.

Se aprobă un abonament la Revista scriitorilor militari români.

Se aprobă 15.000 lei ca subvenție Societății de Vânătoare A. V. I. S. din Cernăuți.

In urma propunerii d-lui Profesor V. N. Stinghe, Consiliul aprobă publicarea în broșuri a conferințelor ținute la Cercul de Studii, in ciclul 1942—1943, în ordinea prezentării manuscriselor.

Se aprobă un ajutor de 15.000 lei d-nei Margareta M. Mateescu văduvă cu 3 copii minori, a inginerului silvic M. M. Mateescu.

4. Comunicări.

Se citeşte referatul d-lui At. Haralamb în chestiunea publicării broşurei: „Dragă mi-e pădurea verde" a d-lui Apostol D. Culea, arătându-se costul eventualei publicări.

Se citeşte memoriul d-lui Inginer Ştefan Gârbu, relativ la lezarea D-sale în profesiunea de inginer silvic. D-l C. Emanoil dă referinţe suplimentare la acest memoriu. D-sa este însărcinat de Consiliu să se ocupe de rezolvarea doleanţelor colegului St. Gârbu.

Se ia act de adresa Asociaţiei proprietarilor de păduri şi se aprobă să se dea pentru biblioteca Asociaţiei, volumele în cari s'au tipărit lucrările adunărilor generale ale Societăţii noastre, începând dela 1932.

D-l C. Emanoil, Secretar General, referă asupra situaţiei salarizării funcţionarilor societăţii. D-sa este rugat să prezinte chestiunea în şedinţa următoare.

Şedinţa se încheie la ora 21 şi 15.

Preşedinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL No. 18.

Şedinţa din 2 Noembrie 1943.

Prezenţi d-nii: Butoiu Al., Dăscălescu Ioan, Demetrescu I., Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Gheimeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Rădulescu Marin, Rodoteatu Stere.

Ordinea de zi:

1. Delegaţii în Consiliul Consultativ al Muncii.
2. Salariile funcţionarilor societăţii.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Şedinţa se deschide la ora 19 şi 15 sub preşidenţia d-lui profesor Marin Drăcea, Preşedinte.

Se citeşte procesul-verbal al Adunării generale din anul acesta. Se aprobă şi se va trimite un extras, tribunalului Ilfov, conform legii Societăţilor persoane morale şi juridice.

Cu ocazia cetirii procesului-verbal al Adunării generale, d-l Ilie C. Demetrescu aminteşte că s'a constituit, cu acea ocazie, o comisiune pentru redactarea unor norme pentru evitarea nemulţumirilor ce iau naştere, cu prilejul avansărilor.

Se hotărăşte a se invita comisiunea să prezinte aceste norme în termen de 10 zile, sau să-şi depue mandatul.

Se citeşte procesul-verbal Nr. 6 din 9 Martie 1943 şi se aprobă

În legătură cu acest preces-verbal, d-l profesor M. Drăcea, preşedinte, dă lămuriri asupra conţinutului regulamentului legii Academiei de Agricultură, din care reese individualizarea silviculturii. Au mai intrat, ca membru titular la secţia silvică, d-l At. Nedelcovici şi ca membrii corespondenţi, d-nii: D. A. Sburlan şi Ilie C. Demetrescu.

D-l C. Emanoil, secretar general, dă deasemnea unele lămuriri asupra redactării regulamentului, la al cărui proiect a lucrat şi D-sa.

Se intră în ordinea de zi:

1. Se hotărăşte să se delege in Consiliul Consultativ al Muncii d-nii: Ilie Demetrescu, ca salariat silvicultor. Pentru delegarea unui proprietar, d-l Preşedinte va lua contact cu d-l Ministru I. Enescu spre a vedea mai amănunţit ce condiţiuni trebuie să îndeplinească aceest delegat.

2. Se aprobă referatul d-lui Secretar General C. Emanoil in chestiunea majorării salariilor funcţionarilor societăţii.

3. şi 4. D-l C. Emanoil, secretar general, informează consiliul că vila din Govora nu se mai închiriază Băncii Naţionale, care a renunţat, având nevoie de clădiri in alte localităţi.

D-l D. Grozescu informează Consiliul, că în ultimul timp Casa Asigurărilor Sociale s'a arătat dispusă a cumpăra vila Sylva.

Inainte de-a se începe trative, în această chestiune, trebuie să se ia o hotărîre principială, dacă vindem sau nu vila.

La discuţii iau parte d-nii: C. Emanoil, I. Demetrescu, Al. Butoiu, D. Grozescu, N. Ghelmeziu, At. Haralamb şi M. Rădulescu.

Se hotărăşte ca această chestiune să se pună la ordinea de zi a unei şedinţe viitoare. Se deleagă d-l C. Emanoil, secretarul general, a trata cu Casa Asigurărilor Sociale.

Se trimit comisiunii Căminului cererile d-lor: Clonaru Alexandru, Oleinic R. Nicolaie şi Savitchi Alexandru, reuşiţi la Facultatea de Silvicultură, în anul I-iu.

Se aprobă un ajutor de 10.000 lei d-lui Inginer Ivănescu Al., care este bolnav.

Se aprobă un ajutor de 10.000 lei d-nei Ec. Gereze, soţia inginerului silvic Gereze.

Se aprobă plata desenurilor, notelor muzicale şi zincurilor respective, a publicaţiei d-lui Apostol Culea, privind câtecele depuse despre pădure şi se vor tipări 1000 exemplare extrase, pentru societate. In acest scop se va păstra zaţul.

Se distribuie membrilor Consiliului proiectul de lege a vânătoarei, pentru a se studia până la discutarea lui în şedinţa viitoare.

D-l At. Haralamb informează Consiliul asupra următoarelor chestiuni:

1. In Monitorul Oficial Nr. 211 din 9.IX.1943, s'a publicat instrucţiunile intocmite de Ministerul de Lucrări Publice, privitoare la „Proiectarea şi executarea lucrarilor publice spre a fi ferite de marile viituri de ape". Tendinţa manifestată cu prilejul diferitelor conferinţe publice ţinute de inginerii din M. L. P., de a se substitui în domeniul de activitate al Inginerilor silvici, de data aceasta a devenit dispoziţiune, deşi împotriva legilor în vigoare. In Instrucţiuni se arată că lucrările de artă din bazinele de recepţie ale torenţilor să fie făcute de Inginerii Ministerului de Lucrări Publice.

2. Intr'una din şedinţele sale Consiliul A. G. I. R. a fost informat asupra principiilor inscrise in proiectul intocmit de d-l C. Buşilă, fost ministru la Lucrări Publice, privind noua lege a Corpului Technic. In

acel proiect se stabilea creiarea mai multor corpuri technice. pe Ministere. care să lucreze după norme comune. Inginerii silvici si ing. agronomi ar fi format un corp technic în cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Se crea două cadre: unul de Stat și altul particular. fără ca să se ocupe de organizarea cadrului particular, organizare care intâmpina opoziție in rândurile inginerești. Proiectul nu trata problema salarizării, care urma să se rezolve în cadrul fiecărui Minister.

3. D-l Al. Haralamb arată apoi că deși destul de numeros, Consiliul Soc. „Progresul Silvic" nu se poate intruni la diferitele convocări ce se fac, din cauză că unii din membrii sunt uneori plecați din București. in interes de serviciu. alții sunt demisionați. sau lipsesc continu. Intrucât unele din lucrările Consiliului nu suportă amânări fără ca să dăuneze. iar pe dealtă parte unii dintre membrii cari vin la ședințe se văd în situația de-a pierde timpul zadarnic, crede că este cazul să se ia anumite hotăriri in acest scop.

Cere ca, în prealabil să se prezinte Consiliului spre rezolvare demisile unora dintre membrii Consiliului. In al doilea rând, să se solicite, pentru ultima oară. participarea celor cari lipsesc sistematic. iar în caz de refuz, să se aplice dispozițiunile statutare.

Ședința se închide la orele 21 și 15.

Președinte, (ss) M. DRACEA.

Secretar General, (ss) C. *Emanoil*

PROCES-VERBAL No. 19.

Ședința din 16 Noembrie 1943.

Prezenți d-nii Butoiu Al., Comsia Aurel, Dăscălescu Ioan, Demetrescu C. Ilie, Dracea M., Emanoil C., Florescu M. P. Ghelmeziu N., Haralamb Al., Nedelcovici An., Rădulescu Marin și Stinghe V. N

Sedința se deschide la ora 19 și 15 sub presidenția d-lui profesor Marin Dracea, Presedinte.

Inainte de-a se intra in ordinea de zi, d-l Președinte anunță încetarea din viață a camarazilor: Inginer inspector pensionar Voroneanu Ioan, Inginer inspector Teofănescu I. Vasile, Ing. inspector silvic Zegreanu Pavel. In memoria lor se păstrează un moment de reculegere.

Se citește procesul-verbal Nr. 1 din 19 Ianuarie 1943 si se hotărăște ca publicarea lui sa se facă in rezumatul aprobat de Consiliu.

Se intră in ordinea de zi:

1. D-l Comsia Aurel expune în rezumat economia noului proiect de lege a vânătoarei.

La discuțiuni iau parte d-nii: An. Nedelcovici. V. N. Stinghe. Al. Haralamb, Al. Butoiu, Ilie C. Demetrescu.

Discuția rămâne in continuare pentru ședința viitoare.

Sedința se ridică la orele 21.

Presedinte, (ss) M. DRACEA.

Secretar General, (ss) C. *Emanoil*

PUBLICAȚII

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Nisipuri-Serbănești, județul Tecuci, proprietatea moștenitorilor G. Georgiade, în suprafață de 611 ha 1000 m. p. tratată în 5 serii de crâng simplu cu revoluția 20 ani pentru primele patru serii și 2 ani pentru seria de zăvoiu. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii proprietatea Composesoratului Olcea de Beiuș, județul Bihor, în suprafață de 84 ha 3000 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea în anul 1951.

c) Amenajamentul pădurii Câmpul Dumbrăviței, județul Hunedoara, proprietatea Școalei primare și Bisericei Ortodoxe romîne din comuna Federi, în suprafață de 45 ha 8800 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Udeni, județul Vlasca, proprietatea Coleta Maxim, în suprafață de 1[illegible] ha 8300 m. p. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 2 Octombrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici*

No. 214323/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Stânga Trebeș formând Seria III din Ocolul silvic Fântânele, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 1019 ha 7100 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 96 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Valea Seacă, formând Seria I-a din ocolul silvic Racăciuni, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 742 ha. 866 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 96 ani. Revizuirea după 8 ani.

Dată astăzi 30 Octombrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 231141/943.

---

a) Amenajamentul pădurilor proprietatea Obștei Moșnenilor Gemeneni, din județul Dâmbovița, în suprafață de 1065 ha 1112 m. p., tratată în o serie de codru cu tăeri progresive și revoluția 100 ani și una serie de crâng cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Crețulești, județul Ilfov, proprietatea Dem. și Gh. Lupu, în suprafață de 2 9ha 500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 4 Noembrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Câlniceanu.*

No. 235146/943.

---

a) Amenajamentul pădurii Câmpul Bulzului și Poeni, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urbarial Petros, în suprafață de 2982 ha 4400 m. p. tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani, două serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 105 ani și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Rașova, județul Gorj, proprietatea Ana Petrescu, în suprafață de 28 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Rasova, județul Gorj, proprietatea Elena A. Poenaru, în suprafață de 28 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Rașova, județul Gorj, proprietatea Margareta V. Schileru, în suprafață de 25 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 4 Noembrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Câlniceanu.*

No. 235147/943.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Putna, județul Rădăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafață ed 10.950 ha 8500 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Petroșani-Arsache, județul Vlașca, proprietatea Asociațiunii de ameliorațiuni Funciare Petroșani-Arsache din București, în suprafață de 828 ha 4700 m. p., tratată în 2 serii de crâng simplu. Revoluția 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

c) Amenajamentul pădurii Geormanele, județul Dolj, proprietatea Fundației Culturale I. C. Mihail, în suprafață de 112 ha 449 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Amenajamentul pădurilor Beci și Joseni, județul Buzău, proprietatea Moștenit. Virginia Angelescu, în suprafață de 171 ha 3100 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Domnești Prisăceni, județul Ilfov, proprietatea Fundației Culturale I. C. Mihail, în suprafață de 18 ha 7552 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Dată astăzi 11 Noembrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Câlniceanu.*

No. 240077/943.

---

a) Amenajamentul pădurilor Rața Vaida ș. a. din ocolul silvic Pecica, județele Timiș-Torontal și Arad, proprietatea Statului, în suprafață de 3323 ha 500 m. p., tratată în două serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Făgetel Isvoarele, județul Dâmbovița, proprietatea Statului, formând Seria VII-a din ocolul silvic Luciani, în suprafață de 1483 ha 1400 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea după 8 ani.

Dată astăzi 15 Noembrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Călniceanu.*

No. 243163/943.

Art. II. — Revizuirea amenajamenteolr, regulamentelor de exploatare mai sus mentionate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Călniceanu.*

PĂDUREA NU ESTE OGOR

SILVICULTURA NU ESTE AGRICULTURĂ.

REVISTA PADURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu
D. Sburlan
Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată in anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Stinghe N. V.**, **Nedelcovici Anastase**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Dăscălescu I.
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu Gh.
Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **Pană Vasile, Georgescu Stelian şi Dragu Const.**
Cenzori supleanţi: **Niţescu I., Bădescu G. şi Focşăneanu I.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru	instituţii	500 lei
„ „ „ „	particulari	300 „
„ „ „ „	membrii Societăţii	200 „
„ „ „ „	conductori şi brigadieri	100 „
Numărul		40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

Dece industriaşii încercaţi cumpără cabluri VERIFORM SIL?

Pentrucă un cablu VERIFORM SIL este un cablu nedesrăsucibil, deci poate rezista tensiunii de îndoire pe roţi şi pe tobe.

Cablul VERIFORM SIL este fabricat numai de CABLUL ROMĂNESC, S. A. R., Fabrică de cabluri de Oţel din Ploieşti. Telefon 1429 şi 1430.

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE.

Nu faceţi experienţă cu banii şi instalaţia Dvs.

Profitaţi de experienţele S. A. R. CABLUL ROMĂNESC, Fabrică de Cabluri de Oţel din Ploieşti, care vă poate furniza cablul cel mai potrivit scopului Dvs.

Telefon 1429 şi 1430.

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate şi Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini

D. A. SBURLAN: **INSTALAŢII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**
Vol. I: Trasee şi terasamente; Şosele forestiere
320 pag. cu 287 fig. în text (1943)
Vol. II: Căi ferate înguste, funiculare
301 pag. cu 204 fig. (1940)

GR. ELIESCU:
PROTECŢIA PĂDURILOR
un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:
TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ
un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOPESCU-PACHE şi C. CHIRIŢĂ
ELEMENTE DE ŞTIINŢA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri
un volum de 360 pagini

„BUCOVINA" I. E. TOROUŢIU, BUCUREŞTI